

Giới thiệu Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert

Đây là một cái thói quen tại dùng nhất lười biếng phương thức giải quyết sự tình thanh niên. . . Hoặc là lão niên?

Một cái Vong Linh pháp sư chức nghiệp tại Game Online bên trong gặp gỡ.

Đây cũng là bản tuần hoàn theo biến hình DND quy tắc Game Online tiểu thuyết, hoặc là, các người có thể đem quyền sách này coi như là Ma Huyền đề tài thứ đồ vật đến xem, bất quá bên trong nhiều một tí trò chơi thiết lập. . .

ps: Dựa theo quy tắc, nhân vật chính một mực so với bình thường ngoạn gia cường, cuối cùng có lẽ sẽ rất cường, bất quá Game Online loại sách, nhân vật chính mạnh nhất thời điểm cũng là lúc kết thúc đi à nha. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Phần 1: Long Thành - Chương 1: Thở dài chi sâm

Mềm mại ửng da bước vào một đồng Khô Diệp, phát ra khanh khách tiếng vang, thanh âm tuy nhiên rất nhỏ, nhưng vẫn là kinh động đến rơi ở bên cạnh trên nhánh cây mấy cái hài cốt Ô Nha, bọn hắn đập động cánh, phát ra vài tiếng đơn điệu vang lên.

"Chết tiệt. . ." Sơn Đức Lỗ cau mày, nhìn xem da hươu làm thành giày Hồ Mãn cảnh khô phía dưới bùn nhão, phát ra gay mũi mùi, hắn thật sự rất muốn lớn tiếng chửi bới, thổ lộ thoáng một phát chính mình phiền muộn, thế nhưng mà cuối cùng nhất lại chỉ có thể thấp giọng nguyên rủa một câu, từ từ đem chân theo cảnh khô trung rút, tận lực không hề phát ra tiếng vang, để tránh bị chung quanh du đăng Vong Linh sinh vật phát hiện. Những hài cốt này Ô Nha ở chỗ này tựa như con gián đồng dạng tùy ý có thể thấy được, tuy nhiên gây yếu nhưng sát chi không dứt, đôi vào lúc khác địa điểm, với tư cách Vong Linh Vu Sư Sơn Đức Lỗ ngược lại cũng không lớn để ý bọn hắn, thế nhưng mà ở thời điểm này ở bên trong, sự xuất hiện của bọn nó thường thường sẽ đưa tới họa sát thân.

Nơi này là Game Online Long thành bên trong một cái tràng cảnh, thở dài chi sâm, vị trí của nó tuy nhiên là ở vào mặt đất, thế nhưng mà rậm rạp héo rũ nhánh cây cùng trần ngập ở giữa tử vong sương mù lại đem ánh mặt trời hoàn toàn ngăn cách tại bên ngoài, cũng cắt đứt hết thấy táng mạng cơ hội, chỉ có Vong Linh mới có thể ở trong đó bước chậm. Hơn nữa cùng những cái kia tân thủ thí luyện địa, chỉ có cương thi Khô Lâu chờ cấp thấp Vong Linh động quật bất đồng, tại nơi này trong rừng du đăng lấy đại bộ phận là phân hồn thi cùng Thực Thi Quý, ngẫu nhiên còn sẽ có tốp năm tốp ba khâu lại thi kết bạn xuất hiện, mà trong truyền thuyết cư trú ở trong rừng rậm Huyết tộc đại lãnh chúa, càng làm cho nơi này đã trở thành ngoạn gia luyện cấp mạnh khu.

Đã từng có ngoạn gia ngất lờ "Chỉ có toàn bộ đều là tinh anh đại đội trưởng, mới có cơ hội tại tiến vào thở dài chi lâm sau còn sống đi ra. Nếu như ai muốn bằng sức một mình đi vào, trừ phi hắn có thần khí bằng thân hoặc là tên điên, bởi vì cho dù chán sống cũng không đáng nhượng Vong Linh sm."

Sơn Đức Lỗ cũng không có Thần Khí, càng thêm không có đặc thù ham mê, sở dĩ một mình lại tới đây, chỉ là bởi vì hắn tiếp một cái không may nhiệm vụ mà thôi. Westerley thành NPC, luyện kim thuật sĩ Hills dùng một kiện Truyền Kỳ vật phẩm vì điều kiện, nhượng hắn mang một phong thư cho cư ở chỗ này Huyết tộc lãnh chúa Delgado, cần nhắc liên tục, hắn còn không có chống cự ở hấp dẫn, tại Hills lại bỏ thêm 500 miếng Kim tệ dưới điều kiện đồng ý, với tư cách mới nhập môn game thủ chuyên nghiệp, Sơn Đức Lỗ chơi cái trò chơi này mục đích đúng là vì tiền. Mà 500 Kim tệ tại trong trò chơi đã có thể cũng coi là một số tiền lớn rồi. Huống chi còn có một kiện Truyền Kỳ vật phẩm đây này?

Sơn Đức Lỗ tại trong trò chơi chủng tộc là con lai Hấp Huyết Quý, đây là hắn tại tiến vào trò chơi lúc may mắn địa lấy được đặc thù ban thưởng một trong, cũng là hắn tiếp được nhiệm vụ này dựa vào. Cái này chủng tộc có thể nói là đã nhận được Huyết tộc đại bộ phận ưu điểm —— hồng ngoại thị giác, Bất Tử thể chế, còn có tương đối cao cơ bản trị số, quan trọng nhất là với tư cách nửa Vong Linh, bình thường sẽ không đã bị thấp hơn hẳn đẳng cấp Vong Linh sinh vật công kích, dù cho có cái gì ngoài ý muốn, nghề nghiệp của hắn —— Vong Linh pháp sư, cũng có thể trấn an Vong Linh.

Nhưng là Sơn Đức Lỗ lại không nghĩ rằng, cái chỗ này như thế phiền toái!

Tiến lên thập mấy giờ về sau, chung quanh mặt đất bắt đầu dần dần biến thành tản ra tanh tươi đầm lầy bùn nhão, có khi thượng diện còn có thể bao trùm lấy dày đặc cảnh khô lá vụn, Sơn Đức Lỗ đã có nhiều lần suýt nữa lẫm vào trong đó. Mà trấn an Vong Linh ma pháp này mặc dù đối với sao động đám vong linh hữu hiệu, nhưng thụ đẳng cấp hạn chế, Thực Thi Quý đã là Sơn Đức Lỗ có thể trấn an cao cấp nhất Vong Linh, trông thấy khâu lại thi hắn phải lợi dụng chúng nó tốc độ chậm chạp khuyết điểm xa xa tránh đi. Nhưng theo dần dần tiếp cận rừng rậm trung tâm, những đại gia hỏa này xuất hiện càng ngày càng nhiều lần, làm cho Sơn Đức Lỗ trốn không thẳng trốn.

Những cũng còn này không phải đáng sợ nhất, để cho nhất Sơn Đức Lỗ đau đầu chính là, ngay tại 10 phút trước, hai cái Khô Lâu kỳ sĩ kỳ của bọn hắn Vong Linh chiến mã, kiêu ngạo và thông dong địa theo Sơn Đức Lỗ trong tầm mắt mất tới. Sợ tới mức Sơn Đức Lỗ đem mình mập mập thân thể lách vào tại một cái hốc cây ở bên trong né trốn vẹn 20 phút.

Sơn Đức Lỗ trong nội tâm sớm đã đem Hills tổ tông mười tám đời đều mắng mấy lần, đồng thời đã ở hồi hận lấy chính mình ngu xuẩn cùng tự đại, vì cái gì không có lại nhận nhiệm vụ trước không có điều tra rõ ràng tình huống. Nhưng trên thực tế điều này cũng không có thể trách hắn, dù sao cho tới bây

giờ, có thể xâm nhập thờ dài chi lâm ngoạn gia, chỉ có hấn một cái.

Long thành trung nhân vật tử vong trừng phạt rất nặng, hội tôn thất tổng kinh nghiệm một phần mười, hơn nữa tiêu hao một khóa phục sinh thạch, này từ trước đến nay là Long thành thiết kế công ty Huyền Tường Quốc Tế tại diễn đàn thượng bị ngoạn gia thống mạ nguyên nhân chủ yếu một trong —— kinh nghiệm cũng là mà thôi, dù sao còn có thể một lần nữa tích góp từng tí một, có thể phục sinh thạch. . . Này màu xanh da trời xinh đẹp Tiêu chút chút một cái mới nhân vật chỉ có tội nghiệp tam khối, mà mỗi lần phục sinh đều muốn tiêu hao một khối. Nói cách khác nếu như tôn kính ngoạn gia người không có thêm vào phục sinh thạch, và phi thường bất hạnh được bỏ mình ba lượt. . . Thật có lỗi, thắng bại là chuyện thường bình gia, đại hiệp thỉnh lại tới qua a. Về phần những cái này của người Truyền Kỳ, sử thi, truyền thuyết, thậm chí Thần Thoại trang bị. . . A di Đà Phật, còn đây là vật ngoài thân, sinh không mang theo đến chết không thể mang theo, bốn công ty tự tuân theo tinh hóa thành thị diện mạo trước sau như một nguyên tắc, miễn phí giúp ngài thu về xử lý điều.

Tuy nhiên về sau tại quảng đại ngoạn gia cực lớn tiếng vọng hạ Huyền Tường Quốc Tế công bố một cái có thể nhiều lần hoàn thành dùng đạt được phục sinh thạch nhiệm vụ, cùng với một loại khác có thể không cần thiết hao tổn phục sinh thạch đích phương pháp xử lý —— khiêu chiến tử vong chỉ lộ, sự thành công ấy có thể cùng Minh Vương ký kết khế ước. Nhưng là nhiệm vụ kia bị Long thành nhà thiết kế biến thành một hình thức, độ khó cũng là cực cao, cho tới bây giờ có thể hoàn thành nhân có thể đếm được trên đầu ngón tay. Giống như Sơn Đức Lão như vậy chỉ có 35 cấp tiểu nhân vật căn bản không có diễn. Mà cùng Minh Vương ký kết khế ước? Cái kia còn còn không bằng không phải chết đến thực tế chút ít.

Tránh né. . . Tránh né. . . Hay vẫn là tránh né. . . Ý vào khi còn bé trốn Miêu Miêu luyện ra được bản lĩnh, tăng thêm 16 điểm nhanh nhẹn, Sơn Đức Lão kéo lấy mập mạp thân thể hiểm lại càng hiểm địa xuyên thẳng qua tại nhiều đội Vong Linh bên trong, hơn nữa tận lực đem chung quanh những buồn nôn kia cương thi mặt mang đến trừng kích được miễn mất. Nhưng là những dính đầy kia màu xanh lá dịch nhờn khô quắt thi thể, cùng với tràn ngập tại trong rừng tanh tưởi, hãy để cho hấn dạ dày cảm thấy từng đợt co rút.

Nom nóp lo sợ đi sáu cái giờ, đương trong rừng tràn ngập tử vong sương mù bởi vì ban đêm đã đến mà dần dần tán đi, một vòng Huyết Hồng trắng tròn tại cây cối khe hở gian hiện lộ ra lúc đến, dưới chân cảnh khô lộ cuối cùng đối thành bùn đất địa, nhìn về phía trước như ẩn như hiện cực lớn màu xám bóng mờ, Sơn Đức Lão không khỏi thở phào một cái. . .

Chỉ phải tìm được Delgado tòa thành, thừa chuyện kế tiếp tình tự đơn giản nhiều hơn —— tiến vào tòa thành, đến Delgado trước mặt lộ ra Hills viết hoá đơn giấy viết thư, nhiệm vụ có thể hoàn thành, 500 Kim tệ cùng Truyền Kỳ vật phẩm nên có thể tới tay.

Căng cứng thần kinh trầm tĩnh lại, Sơn Đức Lão lúc này mới có tâm tư quan sát dần dần xuất hiện tại trong tầm mắt công trình kiến trúc —— Huyền Tường Quốc Tế tuy nhiên tại đại bộ phận trên sự tuân theo trước sau như một Khuyết Đức tác phong, nhưng vẻ đẹp của bọn hấn công cũng tuyệt đối là nhất lưu, bọn hấn phát hành trò chơi gần đây được xưng "Siêu việt sự thật xinh đẹp", vô luận là kiến trúc hay vẫn là cảnh quan đều làm mỹ hoá mỹ luân, trước mắt này tòa lâu đài cổ tự hoàn toàn thể hiện điểm này —— này tòa thành lâu đài chiếm diện tích không phải rất rộng, tuy nhiên lại phi thường cao, mấy cái bên nhọn toà nhà hình tháp trực chỉ bầu trời, cùng đồng dạng là góc nhọn chủ thể cấu tạo liên hệ. Phối hợp cái kia như là mực đậm xâm nhuộm qua màu đen tường ngoài, sử toàn bộ tòa thành phẳng phát do trên mặt đất đứng thẳng đứng lên Hắc Diệu Thạch Cự Kiếm, cái kia bên nhọn đỉnh phẳng phát có thể đem bầu trời cũng đâm thủng bình thường, cho thấy vô cùng Bá khí.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Huyết lãnh chúa Delgado

Nhắm mắt theo đuôi theo sát tại một gã Hắc kỵ sĩ sau lưng xuyên qua tòa thành đình viện, Sơn Đức Lão trong nội tâm đối với Huyền Tường Quốc Tế vừa mới tích góp từng tí một lên một điểm hảo cảm lại bị đá kích vô tung vô ảnh, bọn này chết tiệt nhân viên thiết kế rõ ràng đem thành chủ phòng khách an bài tại tòa thành cao nhất một tòa tháp trên lầu! Có lẽ có thể biến ảo trở thành cơn mưa bay tại trong bầu trời đêm Hấp Huyết Quý ưa thích đem hết thầy dấm nát dưới chân cảm giác, có lẽ vì bọn họ phục vụ Vong Linh sinh vật vĩnh viễn không biết cái gì là mệt mỏi, thế nhưng mà người không thể cân nhắc thoáng một phát không có mọc cánh lại hội một môi khổ cực đại chúng?

Trong lâu đài cái kia chiều dài đủ để cho nhân cảm thấy mê muội đỉnh ốc cầu thang, chậm rãi ép lấy nhân thể lực, leo đến một nửa lúc, Sơn Đức Lão cũng đã không có dư thừa khí lực tái đi hồi hậu những cái kia ác thú vị nhà thiết kế, đành phải một bên nắm móc dịch chuyển hai chân, một bên cẩn thận quan sát trước mắt Khủng Bô kỵ sĩ, YY lấy về sau có thể triệu hồi ra như vậy thủ hạ, tốt xấu chuyển đi một số chú ý lực.

Trước mắt kỵ sĩ ăn mặc toàn thân đen kịt áo giáp, một tia màu đen sương mù theo hấn áo giáp trong khe hở chảy ra, Linh Hồn Chi Hóa theo toàn bộ che thức mũ bảo hiểm hộ mục bản mở miệng xuyên suốt lấy lam óng ánh hào quang. Không giống với tại tòa thành bên ngoài trông thấy Khô Lâu kỵ sĩ, hấn cười lấy chính là một thốt được xưng là ác mộng Hắc Ám Độc Giác Thú, thân đen tựa như màu lông, ánh sáng như là tốt nhất tơ lụa, nhưng nó bốn vó cùng lông bồm lại bao vây lấy từng đoàn từng đoàn vĩnh viễn thiêu đốt cuộn cuộn Liệt Diễm, một đôi trắng hầu răng nanh theo phần miệng hướng ra phía ngoài về ra, trên đầu song trọng đỉnh ốc một sừng lông lánh lấy kim loại sáng bóng. Thằng này cho dù ở này bất ngờ trên bậc thang cũng đi như giẫm trên đất bằng, thấy thế nào đều cùng nó những ăn cỏ kia thân thích không quá đồng dạng.

Tại Long thành ở bên trong, Vong Linh Vu Sư triệu hoán Bất Tử tội tở, cần đem giải cấu thuật cùng linh hồn học nắm giữ tới trình độ nhất định, nhưng là cho dù luyện đến 60 cấp, khác nhau đều đến Tông Sư cấp bậc, triệu hoán vật cũng không quá đáng là năm cái 50 cấp Hắc Võ Sĩ (Black Warrior) mà thôi, này mấy thứ gì tại đối phó sáu bảy mươi cấp lúc quái vật lúc còn nói thượng có tác dụng, nhưng bình thường tại đại quái trước mặt chỉ có thể coi là là pháo hôi, mà học tập giải cấu thuật cần sáu mươi ba điểm kỹ năng cũng làm cho đại đa số Vong Linh Vu Sư chùn bước. Bởi vậy trong Long thành vốn có tự không nhiều lắm Vong Linh pháp sư, có rất ít lựa chọn hệ triệu hoán.

Son Đức Lỗ dĩ dĩ làm việc nghĩa không được chùn bước lựa chọn hệ triệu hoán sở trường, hoàn toàn là vì hiện tại nằm ở hắc trong ba lô cái kia kiện quan tài hình dây chuyền vòng cổ.

Hermes nói ả núp —— truyền thuyết vật phẩm, trí lực +2, linh hồn học +1 cấp, giải cấu thuật +1 cấp, Tử Linh không gian +5, trang bị đẳng cấp 36

Bổ sung nguyên rùa: Trận doanh tập trung vật ấy phẩm này có người, trận doanh đem vĩnh viễn tập trung vì hỗn loạn, bất luận cái gì hữu ích Thần Thuật, chỉ có thể đối với hắc sinh ra 50% hiệu quả.

Hai chủng kỹ năng tất cả thêm một, thoát nhìn tuy nhiên không phải rất chói mắt, cẩn thận nghiên cứu qua Vong Linh pháp sư chức nghiệp Son Đức Lỗ biết rõ, Đại Tông Sư cấp chiêu hồn thêm giải cấu, chẳng khác nào. . . Sáu cái Khô Lâu kỳ sĩ!

Phải biết rằng loại này quái vật, thế nhưng mà phần đông 60 cấp quái vật bên trong duy nhất có kỹ năng! Hơn nữa vô luận tốc độ, lực lượng, hay vẫn là lực sát thương, đều so Hắc Võ Sĩ (Black Warrior) cao có hơn một nửa, kinh khủng hơn chính là bọn hắc còn có rất cao AI, còn có. . .

Tuy nhiên không biết Nhân Loại mất đi liên tưởng sẽ như thế nào, nhưng là nhân loại liên tưởng quá độ, trực tiếp hậu quả tự là hội xem nhẹ thời gian trôi qua, cùng đối với quanh mình thế giới cảm ứng. Son Đức Lỗ đang tại không cực hạn YY, không đề phòng Hắc kỳ sĩ mạnh mẽ mà dừng bước, vì vậy theo sát tại hắc tọa kỳ đẳng sau mặt cũng tự không hề lo lắng —— vô mã thí.

Mở ra cái kia phiên trang trí bằng tinh kim ma văn Hắc Diệu Thạch đại môn, cũng đối với Son Đức Lỗ làm một cái mời vào trong thủ thế về sau, Hắc kỳ sĩ liền thối lui đến cạnh cửa, tại chung quanh nó đột nhiên ma thuật xuất hiện đại cổ màu đen sương mù, dần dần bao vây hắc thân thể. Sau đó đương sương mù dần dần trở thành nhạt biến mất lúc, Hắc kỳ sĩ thân hình cũng tùy theo không thấy rồi.

"Đây là hủy bỏ triệu hoán sao? Huyền Tường Quốc Tế thật đúng là am hiểu các loại mãnh lời. . ." Son Đức Lỗ nhún nhún vai, khoa tay múa chân thoáng một phát Hắc kỳ sĩ cuối cùng thủ thế: "Ý tứ tự là nhượng tự chính mình vào đi thôi? Thậm chí ngay cả chính mình triệu hoán vật cũng không muốn nhìn thấy, cái này Delgado thật sự là quái gở không lời nào để nói nha."

Phảng phất bất mãn tại Son Đức Lỗ bình luận, phòng khách ở bên trong đột nhiên truyền ra một đạo âm lãnh khí tức, mặt đất tựa hồ cũng tùy theo run lên.

"Hệ thống nhắc nhở: Người đã bị sợ hãi kết giới hiệu quả ảnh hưởng, lực lượng hạ thấp 5 điểm, nhanh nhẹn hạ thấp năm điểm, kỹ năng tỉ lệ chính xác hạ thấp 50%."

"Không may! Lão gia hỏa này chẳng những quái gở, còn là một Thuận Phong Nhi kiêu lòng dạ hẹp hòi!"

Son Đức Lỗ thân thể không tự chủ được lay động, tim đập tựa hồ cũng thêm nhanh hơn rất nhiều, cứ việc trong lòng của hắc rất rõ ràng đây chỉ là hệ thống rót vào mặt trái cảm xúc mang đến hiệu quả, nhưng lại không có biện pháp gì cải biến trước mắt tình huống, hắc chỉ có thể một bên oán thầm, một bên cố gắng dịch chuyển run rẩy lẻ bước, chống chính mình ma trượng, vịn tường hướng Delgado phòng tiếp khách bên trong đi vào.

Thông đạo không hề dài, dù cho Son Đức Lỗ đi lại tập tễnh, cũng rất nhanh tiến nhập đại sảnh, đó là một cái rất lớn hình tròn không gian, thẳng kính sợ không được có hơn 40 mét. Cùng trong thành bảo địa phương khác đồng dạng, nơi này mặt đất cùng vách tường hoàn toàn do Hắc Diệu Thạch kiến tạo, bất đồng chính là, nơi này mỗi một viên gạch thạch, đều đánh bóng như là mặt kính đồng dạng bóng loáng, chung quanh trên vách tường khám nạm lấy mấy trăm chén nhỏ Khô Lâu hình dạng cột đèn, ung dung địa tán ra xanh trắng ánh sáng chói lọi, đem cái này màu đen không gian chiếu rọi được càng thêm quý dị.

Nhưng này tiếp cận một ngàn mét vuông đại sảnh, cũng chỉ có chính giữa địa phương, bày đặt một trương cực lớn bàn đá, trên mặt bàn đứng thẳng một chiếc cờ nhỏ cột đèn, lông vũ bút, mực nước bình, tám da dê cùng ba bốn mươi bản sách da dê mất trật tự địa chiếm cứ toàn bộ cái bàn không gian, một bóng người ngồi ở phía sau lưng cao ghế đá, đem một trương tám da dê ghé vào cột dưới đèn, tập trung tinh thần địa cúi đầu nhìn xem. Đầu của hắc rủ xuống được rất thấp, cho nên dù cho Son Đức Lỗ cảm giác rất cao, cũng thấy không rõ mặt mũi của hắc, chỉ có thể theo hắc xám trắng màu tóc, hơi nhọn lỗ tai, cùng với tái nhợt làn da, suy đoán hắc tự là này tòa thành lâu đài chủ nhân —— huyết lãnh chúa Delgado.

"Khục khục. . . !" Son Đức Lỗ nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, hy vọng có thể khiến cho chủ nhân chú ý, nhưng là Delgado phảng phất cùng hắc ở vào hai không gian, liên phát sao đều không có run run thoáng một phát, rơi vào đường cùng, Son Đức Lỗ đành phải kéo lấy run rẩy hai chân, hướng trong đại sảnh chuyển đi.

Theo Son Đức Lỗ bước chân đạp vào đại sảnh mặt đất, cái kia ánh sáng trên mặt đất chậm rãi hiện ra huyết sắc vân mảnh, những vân mảnh này men theo quỹ dị lộ tuyến lưu động lấy, Son Đức Lỗ càng tiếp cận trong đại sảnh bàn đá, máu tươi chảy xuôi đường vân lại càng nhanh chóng. Cuối cùng, đương Son Đức Lỗ đứng ở trước bàn đá thời điểm, dưới chân đường vân đã hoàn toàn tụ hợp, đã trở thành một tòa cự đại ma pháp trận.

Đứng tại trước bàn sách, Son Đức Lỗ rốt cục thấy rõ vị này Huyết tộc lãnh chúa diện mạo, mặt của hắc thoát nhìn rất tuổi trẻ, thậm chí so Son Đức Lỗ còn muốn tuổi trẻ, mũi cao mà rất, hốc mắt hình dáng rất sâu, cùng cao ngất lông mi thấp phần phù hợp. Nếu như chỉ nhìn trên mặt hắc những bộ phận này, vậy hắc thực có thể cũng coi là khí độ bất phàm.

Nhưng là, Hấp Huyết Quý chi mỗi hần có dày đặc mắt quảng thâm, huyết sắc đồng tử, cùng với lời ra bờ môi hai khỏa răng nanh, hoàn toàn làm rối loạn Delgado trên mặt hài hòa. Hơn nữa cái kia tượng trưng cho tham muốn giữ lấy cùng có thù tất báo hai mảnh móng bờ môi, sử mặt của hần thoát nhìn có một loại nhắm người mà phê dã thú giống như cảm giác.

"Thụ Hills đại sư cắt cử, đem phong thư này giao cho Delgado các hạ."

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Một tương địa

Tại trước bàn đại nửa ngày, Delgado cũng không có chủ động mở miệng ý tứ, chỉ là dùng một loại cuồng nhiệt ánh mắt nhiều lần quan sát trong tay cái kia cuốn tấm da dê, phảng phất cái kia thượng diện có một nữ nhân lửa lò bình thường, Sơn Đức Lỗ đành phải bình chỉnh thoáng một phát khí tức của mình, từ trong lòng ngực đào làm nhiệm vụ vật phẩm—— Hills giấy viết thư, tất cung tất kính hai tay đưa tới.

Thẳng đến giấy viết thư nhanh va chạm vào cái mũi, Delgado mới ngẩng đầu lên, hần tựa hồ đối với Sơn Đức Lỗ đã cắt đứt hần đọc thập phần tức giận, đột nhiên duỗi ra một tay, mạnh mẽ cướp đi Sơn Đức Lỗ trong tay giấy viết thư." Tay kia táo bạo địa hướng về Sơn Đức Lỗ vung lên, một cổ tuyệt đại lực lượng không căn cứ sinh ra, Sơn Đức Lỗ liền bị đẩy hoành bay ra ngoài, trực tiếp đập lấy đại sảnh trên vách tường.

Nhảy

"Oa kháo!"

Sau lưng nặng nề mà đâm vào Hắc Diệu Thạch trên mặt tường, Sơn Đức Lỗ hai mắt biến thành màu đen, một hơi kẹt tại trong cổ họng, cả buổi mới nhô ra, trong thân thể dôi sông lấp biển, phảng phất chính mình ngũ tạng lục phủ cũng muốn theo con tức này theo trong miệng nhảy ra.

Mà Delgado lại không hề để ý tới bị đập đến trên tường Sơn Đức Lỗ, thô bạo tháo ra giấy viết thư bên ngoài da dê phong bì, triển khai bên trong giấy viết thư. Chỉ nhìn thoáng qua, sắc mặt của hần tựa thay đổi, điên cuồng gào thét âm thanh trung đứng người lên, lại là vung tay lên, mới từ trên tường trượt xuống đến Sơn Đức Lỗ lại bị một cổ lực lượng đẩy đi lên. Lúc này đây lực lượng so vừa rồi càng lớn, đáng thương béo Vu Sư trực tiếp đánh lên đại sảnh rạp đình, sau đó lại giống như một cái phá túi đồng dạng lạch cạch một tiếng ngã rơi trên mặt đất.

Roi thất hôn bát tổ Sơn Đức Lỗ chỉ cảm thấy yết hầu ngòn ngọt, một ngụm máu tươi liền phun tới. Hần vừa mới miễn cưỡng chống đỡ đứng lên thể, chỉ nghe thấy phịch một tiếng nổ mạnh, toàn bộ đại sảnh đều rung động động một cái.

"Chẳng lẽ Hills lá thư này vạch trần hần có chút tư ân? Thằng này muốn hủy đi phòng ở xuất khí hay sao? Đáng giận, coi như là như vậy, cũng chuyện không liên quan đến ta, người tốt xấu chò ta đi ra ngoài người lại hủy đi nha? Ta cũng không phải người cái này phá hắc lò than dân công!"

Nếu như là bị cái hơn 100 cấp quái vật tiêu diệt, cũng không bị gì, ít nhất ngày sau nói ra cũng không mất mặt, thế nhưng mà nếu như bị sập diệu phòng từ yết chết, cái kia bị chết có thể tựa nói được thượng thể thâm và buồn cười.

Chẳng quan tâm lại đi xem Delgado, Sơn Đức Lỗ vội vàng đã phát động ra ma trượng thượng kèm theo U Linh bọc thép, đón lấy thò tay móc ra một lọ thuốc chữa thương tề, một hơi tràn vào bụng, giãy dụa lấy đứng người lên, cả lần lần bỏ địa hướng bên cạnh lối vào chạy tới—— loại này thời điểm trốn chạy dễ khỏi chết mới là trọng yếu nhất. Về phần nhiệm vụ, nhiệm vụ không phải hoàn thành sao?

Đáng tiếc còn không có chạy ra hai bước, một cổ ma pháp lực tràn liên bao vây hần, nganh sanh sanh đem hần theo cửa ra vào lại kéo về đến cái bàn trước mặt, quay mắt về phía khuôn mặt vận vẹo Delgado.

Delgado một tay lập tức, bấm tay thành trảo, vô hình ma pháp lực tràn phảng phất hần ngón tay kéo dài, đem Sơn Đức Lỗ tập trung tại giữa không trung, mặc cho Sơn Đức Lỗ toàn lực giãy dụa, cũng không làm nên chuyện gì, hần thậm chí liên nhắm mắt lại đều làm không được, chỉ có thể ngơ ngác nhìn xem huyết lãnh chứa cái kia vận vẹo gương mặt, khoe miệng dần dần kéo dài răng nanh, còn có cái kia như là phun ra lửa điểm đỏ thâm đồng tử.

"Đáng giận, hần muốn ăn thịt người à? Ta cũng không được tội hần, hần làm gì hận ta như vậy?" Quay mắt về phía Delgado như thực chất phần nộ ánh mắt, bị trở thành cầu đồng dạng nhưng đến ném đi, đầu cháng văng nào trưởng Sơn Đức Lỗ đã không cách nào tự động suy tư."Một khóa Thiên Sư Chi Lệ, đòi một kiện Truyền Kỳ vật phẩm đến cùng có đáng giá hay không đây này? Đáng giận! Còn muốn tăng thêm giá trị tám mươi kim trọng thượng khôi phục được tề. . ."

Nhưng là Delgado theo dõi hần xem thêm vài phút đồng hồ về sau, đột nhiên buông xuống cánh tay, cái kia đạo vô hình ma pháp lực tràn bỗng nhiên

tiêu tán, Sơn Đức Lỗ cũng tùy theo phịch một tiếng từ giữa không trung rơi trên mặt đất. Delgado nhưng lại ngay cả không thèm quan tâm đến lý lẽ, quay người lại liền hóa thành một đạo Lam Quang tiêu mất hết.

Sơn Đức Lỗ ngồi dưới đất thờ hồn hèn cả buổi tài hoa đều đặn bốc lên khí huyết, hần chậm rãi đứng dậy, đối với Delgado biến mất địa phương hung hăng dựng lên một ngón giữa, nhưng sau đó xoay người muốn rời khỏi đại sảnh, nhưng đi vài bước, lại phát hiện một đạo bức tường vô hình đem mình hạn chế tại chung quanh ba thước phương viên địa phương, hần hoàn toàn không có cách nào ly khai cái này phạm vi.

Tại gỗ không có kết quả về sau, Sơn Đức Lỗ đối với đạo kia nhìn không thấy vách tường thả ra hiểu rõ một phát Cốt Nha, lại phát hiện pháp thuật ly khai thân thể của mình, hiệu quả đã bị nhanh chóng nhược hóa, vốn có tâm bản tâm chừng năm mươi thước Cốt Nha, chỉ run run rẩy rẩy đã bay nửa mét, liền biến mất trong không khí rồi.

"Này tính toán chuyện gì xảy ra? Tin không là đã tiến đưa đã tới chưa? Ta vì cái gì không thể ly khai? Chẳng lẽ nhiệm vụ này còn có đến tiếp sau sao?"

Gặp chướng ngại không cách nào đột phá, Sơn Đức Lỗ đành phải tả hữu nhìn quanh, hi vọng có thể tìm đến ly khai mấu chốt, nhưng là nhìn tới nhìn lui, trong tâm mắt cũng chỉ có cái kia bàn lớn mà thôi.

Đồ trên bàn đã là một mảnh đồng bừa bộn, vốn có tron bóng Hắc Diệu Thạch trên mặt bàn đã xuất hiện một cái thật sâu quyền ấn, xem ra vừa rồi cái kia tiếng nổ, là Delgado một quyền nện vào trên mặt bàn phát ra tới, trên bàn đá tróc bong Hắc Diệu Thạch mảnh vỡ. Sách vở cùng tấm da dê tán rơi đầy đất, nhưng nhìn cũng không có gì như là có thể giải trừ ma pháp thứ đồ vật.

Ngay tại Sơn Đức Lỗ thứ đồ vật nhìn loạn thời điểm, một trương bày ra tại trên mặt đất tấm da dê, đưa tới chú ý của hần.

Chuẩn xác mà nói, tấm da dê đã không thể xem như một trương. Này trang giấy thoát nhìn so tuổi thật hơn ba trăm tuổi Sơn Đức Lỗ niên kỷ còn muốn lớn hơn nhiều, màu xám trắng mặt ngoài hiện đầy vết rạn, đã sớm đã mất đi tấm da dê vốn có màu sắc, biến tàn phá địa như là răng cưa bình thường, nếu như không phải là bị cẩn thận địa dính sát vào một cái khác trương trên da cừu, chỉ sợ lập tức sẽ tán thành sợi.

Sơn Đức Lỗ chú ý lực lập tức đã bị hấp dẫn, bởi vì này trương tàn phá trên trang giấy, một số như ẩn như hiện đường cong vẽ ra một bức kỳ diệu đồ án. Mà trang giấy một góc còn trang trí lấy một cái cự đại phương hướng nhãn hiệu.

Địa đồ! Hơn nữa có rất lớn có thể là một trương Tàng Bảo đồ! ,

Trong Long thành bảo tàng khá nhiều, vẹn vẹn trước mắt bị ngoạn gia công bố vị trí, thì có hơn năm mươi chỗ. Chớ dung hoài nghi, những bảo tàng này đều cùng nguy hiểm liên hệ cùng một chỗ, nhưng là cái kia số lượng khổng lồ tiền tài, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết trang bị, vẫn đang một mực địa hấp dẫn lấy tiền vào Long thành mọi người. Dù cho tìm kiếm bảo tàng một cái giả lớn xa xỉ, như cũ có vô số ngoạn gia chạy theo như vịt, nói ví dụ bị ngoạn gia sớm nhất phát hiện kim chi sâm lâm Tinh Linh di tích, theo Open Server đến bây giờ đã ít nhất thay hệ thống thu về mười vạn khối đã ngoài Thiên Sư Chi Lệ, nhưng là bây giờ mỗi ngày vẫn sẽ có tốp năm tốp ba tiểu đội tiến vào chỗ đó tìm vận may.

bảo tàng tương đương với một cái duy nhất một lần phó bản tràng cảnh, cũng không cần cần phải cầm bản vẽ mới có thể tiến vào, chỉ cần người biết vị trí, tùy thời cũng có thể đi khiêu chiến, nhưng là, tiến vào những địa phương này cần Âm Ngữ, cùng cụ thể tiến vào phương pháp, đều dấu hiệu tại Tàng Bảo đồ thượng, nếu như không có bản vẽ tùy tiện xâm nhập, nhẹ thì không được kỳ môn mà vào, không may một điểm muốn trả giá một khóa Thiên Sư Chi Lệ, cùng một phần mười kinh nghiệm.

Sơn Đức Lỗ hai mắt tỏa ánh sáng, hần không thể lập tức đem này trang giấy cất tại tiến trong ngực, thế nhưng mà, phảng phất cố ý cười nhạo hần bình thường, tấm bản đồ này tựa nằm ở vô hình bình chương bên ngoài, Sơn Đức Lỗ cơ hồ đem sở hữu biết đến pháp thuật đều dùng mấy lần. Thế nhưng mà bất kể là Cốt Nha cũng thế, Tử Vong Sóng Gợn cũng tốt, chỉ cần đụng phải cái kia nhìn không tới vách tường, lập tức sẽ biến mất vô tung, cái kia tấm bản đồ vẫn đang cùng Sơn Đức Lỗ cách cái kia mấy centimet khoảng cách, Sơn Đức Lỗ lại chỉ tài giỏi trừng mắt nhìn xem nó.

Đang tại béo Vu Sư quyết lấy bờ móng gắt gao chăm chăm vào cái kia tấm bản đồ, cố gắng cùng giam cầm pháp trận phân cao thấp lúc, một đạo Lam Quang tại sau cái bản mặt sáng lên, Delgado tùy theo xuất hiện tại nguyên chỗ, hần cảm trong tay một cái bình nhỏ vút cho Sơn Đức Lỗ, dùng một loại khàn giọng ngữ điệu nói một câu "Mang cho Hills" . Sau đó lại là vùng tay lên, không đợi Sơn Đức Lỗ kịp phản ứng, cũng đã bị Lam Quang bao phủ, ngay sau đó ánh mắt hoa lên, đã ly khai cái kia Hắc Ám đại sảnh, đi tới ánh sáng mặt trời mới lên đã ngoài . .

"Thực con mẹ nó hỗn đản!"

Quanh mình tràng cảnh đột nhiên biến ảo nhượng Sơn Đức Lỗ cháng váng đầu hoa mắt. Chờ hần phục hồi tinh thần lại mới phát hiện, mình đã đứng ở một gốc cây cây khô hạ chờ hần mở ra tọa độ mới biết được, mình đã bị truyền tống đã đến thờ dài chi sâm biên khu vực, lập tức bên miệng "con vịt" cứ như vậy đã bay, Sơn Đức Lỗ nhìn không được chửi ầm lên.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Thánh võ sĩ

"Cuối cùng lão tử có dự kiến trước, bằng không thì chẳng phải gà bay trứng vỡ?"

Máng nửa ngày, Sơn Đức Lỗ đột nhiên nhớ tới chính mình tiến vào tòa thành về sau, quay phim Tinh Linh vẫn một mực khai, hấn vội vàng điều tra thu hình lại, cẩn thận nhìn một bên, xác nhận cái kia tấm bản đồ toàn cảnh đã bị quay chụp thập phần tinh tường về sau, lập tức dương dương đắc ý tự biên tự diễn, vừa rồi không khoái đã sớm ném ra lên chín từng mây đi. . .

Lần này có thể buôn bán lời không ít! Những thứ không nói khác, tựu những ghi chép kia thờ dài chỉ sâm ở chỗ sâu trong hình dạng mặt đất cùng quái vật, dài đến số cái giờ đồng hồ thu hình lại, sẽ có không ít ngoạn gia nguyện ý mua sắm, huống chi cuối cùng còn phụ tặng một tấm bản đồ đây này? Tuy nhiên trên bản đồ cổ đại vẫn tự Sơn Đức Lỗ một cái đều chưa thấy qua, cho nên không biết bảo vật tình huống cụ thể, bất quá có thể bị Delgado như vậy từng bước từng bước hơn 100 cấp đại quái ôm vào trong ngực xem thứ đồ vật, muốn cũng sẽ không phế vật a?

"Đúng rồi, lão gia hòa kia đến tốt cùng để cho ta đem cái gì mang cho Hills?" Nghĩ đến Delgado, Sơn Đức Lỗ theo trong ba lô móc ra Delgado cuối cùng ném cho cái kia cái chai.

Đây là một cái dùng Hắc Diệu Thạch làm thành mảnh cái cổ bình nhỏ, chỉ có một ngón tay dài hơn, cái chai thượng không có bất kỳ trang trí, chỉ là dùng một cái đồng dạng chất liệu nút lọ tắc ở, Sơn Đức Lỗ lay động hai cái, bên trong phát ra tuân rơi thanh âm, tựa hồ là nào đó chất lỏng. Sơn Đức Lỗ cân nhắc thật lâu, đang chuẩn bị mở ra tìm tòi đến tốt cùng, đột nhiên nghe thấy một tiếng như có như không la lên theo trong gió truyền tới.

"Ai vậy tốt như vậy hào hứng, sáng sớm chạy đến loại này con thỏ không sót thì địa phương đến?" Sơn Đức Lỗ nghiêng tai lắng nghe, xác nhận thanh âm kia là tiếng người không thể nghi ngờ, nhưng là do ở thừa thốt địa cây cối vật che chắn bộ phận ánh mắt, không cách nào trông thấy xa xa tình huống, vì vậy dứt khoát hấn bò lên trên bên cạnh cây khô, đứng tại một căn lồi ra chạc cây thượng, hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Mấy cái chấm đen do màu xám bình nguyên xa xa rất nhanh di động tới, bởi vì trò chơi thiết lập, ngoạn gia tốc độ tương đương nhanh, rất nhanh tựu đã đến có thể cho Sơn Đức Lỗ thấy rõ vị trí, —— này là một bộ có chút buồn cười tràng cảnh, có năm người hướng về rừng rậm chạy như điên mà đến. Ân, hoặc là nói phía trước bốn người bị một người đuổi giết thích hợp hơn.

Đội một tý? Bị truy mấy cái không may gia hòa tạm dừng không nói, truy nhân chính là cái kia trên người bỗng nhiên phát ra mãnh liệt hào quang, tựa hồ là cái Thánh võ sĩ?

Long thành cái trò chơi này trung chức nghiệp phân hoá vô cùng mãnh, trụ cột chức nghiệp thì có hơn mười loại, tăng thêm tiến giai chức nghiệp cùng che dấu chức nghiệp, chỉ sợ không dưới trăm loại, nhưng là Thánh võ sĩ không thể nghi ngờ là trong Long thành sở hữu chức nghiệp trung đặc thù nhất một loại, người của bọn hấn số không nhiều, toàn bộ Long thành Server ở bên trong, sở hữu Thánh võ sĩ cộng lại cũng chỉ có hơn mười vạn, tại đây trung còn có một nửa là NPC, thế nhưng mà những Thánh võ sĩ này quyền lợi không thể nghi ngờ là toàn bộ Long thành trong thế giới lớn nhất, tại nơi này không có gn trong trò chơi, bọn hấn đảm nhiệm lấy trong trò chơi một bộ phận giữ gìn nhiệm vụ, có thể tùy ý Thẩm Phán —— tựu là đánh tới chết —— bất luận cái gì tà ác trận doanh, hoặc là trên người lưng công pk giá trị ngoạn gia.

Cùng quyền lợi tương ứng, nghề nghiệp của bọn hấn kỹ năng cũng bị các người chơi định giá Long thành bên trong cường hấn nhất cùng thực dụng, cơ hồ là chiến sĩ cùng Mục Sư tổng hợp thể, nếu như không phải cái nghề nghiệp này chỉ có thủ tự thiện lương trận doanh có thể đảm nhiệm, chỉ sợ trong Long thành đã đến chỗ là Thánh võ sĩ rồi.

Tuy nhiên Sơn Đức Lỗ trận doanh còn dừng lại trong lúc hỗn loạn dựng lên, không cần phải lo lắng sẽ bị Thánh võ sĩ Thẩm Phán, nhưng là nghề nghiệp của hấn lại đúng dịp cùng Thánh võ sĩ xung đột, bởi vậy béo Vu Sư quyết định hay vẫn là không muốn lộ diện thì tốt hơn. Hấn là tiêu chuẩn tiêu thị dân tâm lý, như không phải tất yếu, tuyệt không gây chuyện, hấn thích nhất hay vẫn là đục nước béo cò. Dựa theo hấn bình thường thói quen, chung quanh xuất hiện pk, hấn nhất định sẽ gom góp đi qua xem nào nhiệt, đương nhiên, thời điểm ra đi nhất định sẽ tuân theo cấp 10 công dân học Lôi Phong truyền thống, nghĩa vụ quét sạch thoáng một phát chiến trường.

Đem thân thể co rút nhanh tại trên cành cây, kéo áo choàng túi cái mũ, Sơn Đức Lỗ coi chừng đường ngang thật dài pháp trượng, hướng trên người mình thi triển một cái ma pháp thủ đoạn, ngăn ngừa ngâm xướng về sau, trên người hấn áo choàng màu đen đã biến thành cùng thân cây đồng dạng màu nâu xám. Thượng diện còn phức tạp lấy một số màu xanh lá cây đậm cùng tông màu nâu đường vân, bởi như vậy, Vong Linh Vu Sư giống như là trên cành cây một khối lớn nổi lên thụ nhọt, dù cho do dưới cây nhìn lại, cũng không làm cho người ta chú ý.

Ngay tại béo Vu Sư che dấu hảo thân hình đồng thời, mấy cái không may đào phạm cũng đi tới dưới cây. Chạy trước tiên vị nhân huynh này, thoạt nhìn là này nấy người bên trong nhất chặt vật, theo trong tay hấn dẫn theo một thanh búa hai lưỡi đến xem, hấn tựa hồ cái chiến sĩ. Tuy nhiên lại không có đầu nón trụ, trên người liêm giáp trước ngực bộ vị đã hoàn toàn bị thông suốt mở, biến thành Tây Tạng Lạt Ma lưu nhất thủ tạo hình, sức chạy thời gian thành hai mảnh liêm giáp theo thân thể của hấn trái dao động phải bầy, nhượng hấn động tác thoạt nhìn có chút khôi hài.

Mà theo ở phía sau mấy người cũng đồng dạng cũng không khá hơn chút nào, một người mặc một thân giáp da Tinh Linh phần eo đeo lấy túi đựng tên, xem ra là cái xạ thủ, thế nhưng mà trong tay nhưng không có cung, mà đi theo phía sau hấn Mục Sư chạy khốc miêng cũng đã toát ra bọt mép, duy nhất tình huống hài lòng đúng là căn phía sau đạo tắc rồi, hấn thậm chí còn có thể thỉnh thoảng quay đầu lại bắn ra một hai con tên nổ, trì hoãn thoáng một phát Thánh võ sĩ bộ pháp.

"Ta đi! Này mấy cái gia hòa thoạt nhìn đẳng cấp đều không thấp nha! Lại đem bọn hấn truy đâm quăng đâm xiên, cái này Thánh võ sĩ đến cùng là lai lịch thế nào?" Nhìn rõ ràng bọn hấn trang phục về sau, Sơn Đức Lỗ ngược lại hít một hơi hơi lạnh, những thứ không nói khác, cái kia cái chiến sĩ trên người

một nửa liềm giáp thượng mang theo nửa chỉ ưng hình che ngực, dĩ nhiên là một kiện cấp 45 chiến sĩ giáp Hùng Ưng thủ hộ! Loại này hộ giáp tính chất tuy nhiên tại đồng cấp trong khải giáp xưng không thượng cao, thế nhưng mà ít nhất cũng có 800 xuất đầu, một món đồ như vậy tính anh trang bị lại bị chém thành hai nửa?

"Bỏ ra một kiếm này nhân được cao bao nhiêu lực lượng? Nhiều sắc bén vũ khí? Long thành cái trò chơi này ở bên trong quả nhiên là không có nhất biến thái, chỉ có càng biến thái!"

Ngay tại béo Vu Sư cảm thán đồng thời, mấy cái không may đào phạm cũng đã cùng đồ mật lộ, Thánh võ sĩ trên người nồng liệt hào quang đột nhiên bộc phát, tại kiếm trong tay thượng rót thành một đạo quang mang màu vàng, hướng tiền phương phóng ra, lập tức liền vượt qua năm mươi mấy m khoảng cách, đứng dịp đem bốn người thân hình toàn bộ bao phủ trong đó, kim quang tiêu tán lúc, trước kia bốn người tiểu đội, liền chỉ còn lại có khoảng cách xa nhất chiến sĩ, toàn thân hơi nước té trên mặt đất, còn lại ba người đã không thấy bóng dáng.

Khá lắm! , Sơn Đức Lỗ dưới chân vừa trượt, thiếu chút nữa theo ẩn thân trên cây té xuống, hắn cũng không phải kinh dị tại Thánh võ sĩ chiêu thức uy lực, bởi vì vừa mới một kiếm kia là Thánh võ sĩ bản lĩnh xuất chúng Thánh Quang [đầu khí trầm], sớm đã tại diễn đàn thượng bị những yêu kia khoe khoang Thánh võ sĩ tú qua hảo nhiều lần, tuy nhiên chiêu thức hoa lệ uy lực cực lớn, có Thánh võ sĩ địa đồ pháo danh xưng, nhưng là khuyết điểm cũng rất rõ ràng, mỗi sử dụng một lần muốn theo đạo hội cầu nguyện ba ngày, tại Sơn Đức Lỗ xem ra thật sự là loại gân gà kỹ năng. Cũng không đáng kinh ngạc.

Chính thức nhượng Sơn Đức Lỗ kinh ngạc chính là, thần thánh quang hoàn tiêu tán về sau, Thánh võ sĩ lộ ra gương mặt!

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Mỹ nữ, chiến lợi phẩm

Một đầu cực nhật Kim sắc tóc dài theo thần thánh quang hoàn hướng ra phía ngoài phát tán Thánh Quang có chút phiêu động, có chút khơi mào hai hàng lông mày hạ là một đôi thâm thúy giống như là đầm nước màu đen đôi mắt, cái mũi thon dài mà thẳng tắp, hai bên anh sắc bờ môi mãn thành một điều thẳng tắp, trên người một bộ Kim sắc nửa người giáp đem nàng mỹ hảo tư thái phụ trợ vô cùng ưu nhã, mà trong tay không ngừng thiêu đốt lên thánh diễm trường kiếm, khiến nàng tuyệt luân xinh đẹp ở bên trong, mang lên ba phần tiêu sát.

"Huỷe Tưởng Quốc Tế trang trí thực khá tốt nha, cái này NPC thiết kế quả thực quá không phụ lòng quảng đại nam tính ngoạn gia rồi!" Xa xa trên cây, Sơn Đức Lỗ hầu kết bắt đầu khởi động, nuốt xuống một miếng lớn nước miếng."Một hồi thượng diễn đàn tìm xem, nhìn xem là cái kia khu. . .

Xem đã quen 21 thế kỷ trên internet cái kia phô thiên cái địa ** chiếu, trải qua vô số tân trang trau chuốt điện ảnh minh tinh. . . Đối với mỹ nữ, Sơn Đức Lỗ vẫn có nhất định sức miễn dịch, coi như là tiến vào Long thành về sau, đặc biệt mỹ người chơi nữ cùng NPC cũng thấy không ít, nhưng là đều không có nhượng hắn sinh ra cái loại này cảm giác kinh diễm, nhưng là trước mắt vị này nữ tính, lại làm cho hắn có chút mê muội —— cùng nàng so sánh với, trước kia bá kiến những mỹ nữ kia tựu cho thấy vài phần trống rỗng cùng hư giả, tựu như là ô-xy hoá cáo vô luận như thế nào tạo hình, cũng không cách nào tán mát ra kim cương cái loại này ưu nhã Kim Cương sáng bóng.

Bị thiêu đốt cháy đen chiến sĩ gãy dựa lấy muốn chạy trốn, lại phát hiện mình trước mặt đã nhiều hơn một thanh thiêu đốt lên thánh diễm mũi kiếm, vì vậy hắn dứt khoát ngồi ngay ngắn, quay mặt về phía xinh đẹp Thánh kỵ sĩ khàn giọng nói ra: "Chúng ta chẳng qua là giết mấy cái NPC mà thôi, các hạ gây nên tại đem chúng ta đuổi tận giết tuyệt sao?"

"Các ngươi tập kích Ngân sắc Swelland sứ đoàn, cướp bóc sứ đoàn hộ tống vật phẩm, hơn nữa giết chết ba gã Thánh võ sĩ cùng tế tự, " Thánh võ sĩ thanh âm như xuất cốc chim hoàng oanh, thanh thúy dễ nghe, đã có một loại không mang theo bất cứ tia cảm tình nào trong trẻo nhưng lạnh lùng: "Như vậy hành vi phạm tội, đã đầy đủ Thẩm Phán các ngươi."

"Đây là ngươi cơ hội cuối cùng!" Thánh võ sĩ dừng một chút, đem mũi kiếm rút về một chút: "Chỉ cần giao ra tang vật, ta có thể cho ngươi giữ lại một lần. . ."

"Ha ha ha. . ." Chiến sĩ cuồng loạn cười như điên, đã cắt đứt lời của nàng: "Dù cho chúng ta cướp bóc sát nhân, đó cũng là NPC chuyện! Dùng ngươi bắt chó đi cày xen vào việc của người khác a! Thù này chúng ta nhớ kỹ, lần sau phục sinh lúc ta nhất định sẽ tìm trở về!"

"Ngươi sẽ phải hối hận. . ."

Hắn mạnh mẽ về phía trước bỏ nhào về phía trước, mặc cho cái kia thiêu đốt lên thánh diễm mũi kiếm xuyên qua cổ họng của mình, thân thể hóa thành bạch quang đồng thời, vẫn không quên uy hiếp.

Thánh võ sĩ nhú mày, tựa hồ muốn nói điều gì, đột nhiên "Bịch" một tiếng vật nặng rơi xuống đất nổ mạnh ở sau lưng nàng vang lên, nàng như gió lốc địa

xoay thân thể lại, đã thấy ngay tại không xa địa phương, một cái mập mạp gia hỏa chính giãy dụa lấy theo dưới một thân cây đứng lên, hẳn một bên ngạc nhiên ồn ào lấy: "Nguyên lai là chân nhân, này thật sự là. . . A! Ngẫu chi là đi ngang qua, người tiếp tục là tốt rồi. . ." Một bên cũng tại bắt trụ lui về phía sau. Đôi mắt nhỏ tà hữu nhìn quanh, tựa hồ đang tìm lộ đào tẩu.

Son Đức Lỗ trong nội tâm đã sớm kêu khổ thấu trời, vừa rồi chiến sĩ cuối cùng thực sự quá tại rung động, trong lòng của hắn kinh ngạc ngoài một không có để ý liền từ trên cây rớt xuống, tuy nhiên hắn hoàn toàn có thể giải thích mình cùng vừa rồi mấy người hào không quan hệ, nhưng là chỉ cần trước mắt xinh đẹp Thánh võ sĩ tùy tiện thi triển một cái dò xét tà ác, chính mình cái kia Vong Linh pháp sư thân phận lập tức sẽ bộc quang, chỉ bằng Thánh võ sĩ vừa rồi lập tức giải quyết bốn người tiểu tổ thực lực, nếu như muốn giết chết hắn, hắn căn bản liền phản kháng chỗ trống đều không có.

Nhưng là Thánh võ sĩ chỉ là cao thấp đánh giá hắn thoáng một phát, tựa hồ nhận định trước mắt cái này hèn mọn bi ối Bàn tử là cái không quan hệ nhân, hướng hắn làm một cái xua đuổi thủ thế về sau, tựa phối hợp cúi đầu tại mấy cái không may đào phạm hóa thành bạch quang địa phương tìm tòi. Son Đức Lỗ như là đạt được đại xá, vội vàng theo trong ba lỗ móc ra một cái định hướng truyền tống quyền trục, luống cuống tay chân kéo ra, hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại nguyên chỗ.

"Mỹ nữ rất giỏi nha! Thánh võ sĩ rất giỏi nha! Duệ nhị năm tám vạn tựa như!" Son Đức Lỗ oán hận địa do Westerley thành trong truyền tống trận đi tới, trong miệng ục ục thì thầm làm lấy tinh thần thắng lợi pháp: "Đội lão tử đào ra bảo tàng, dùng kim cương nện vào người. . ."

Đang tại không chừng mực YY, đột nhiên dưới chân một trợn lẩn, Son Đức Lỗ tròn vo thân thể cầu theo Truyền Tống Trận trước mấy tiết trên bậc thang lẩn xuống dưới, một đầu đâm vào rìa đường thạch đầu vòng bảo hộ thượng, lập tức trước mắt xuất hiện vô số sáng long lanh kim cương, bắt trụ nháy vòng tròn vũ.

Bùm lấy đầu trên mặt đất nằm cả buổi, Son Đức Lỗ chậm rãi ngồi dậy, hào không thêm để ý chung quanh mấy cái ngoạn gia ánh mắt, hung dữ mà đối với bầu trời dựng lên một ngón giữa, chửi ầm lên vài câu, ngay tại hắn muốn đứng người lên lúc, chợt phát hiện chính mình giày thượng không biết lúc nào quần lên một điều tinh tế ngân liệm.

"Đây là cái gì đồ chơi?" Son Đức Lỗ theo giày thượng giật xuống dây xích, nhìn kỹ vài lần về sau, phát hiện này tựa hồ là một kiện trang bị. Cho nên hắn nhanh nhẹn địa đem nó cất tại vào lòng ở bên trong, sau đó tà hữu nhìn quanh thoáng một phát, phát hiện chung quanh cũng không có nhân chú ý hắn về sau, hắn nhanh chóng bò dậy, kéo xuống áo choàng túi cái mũ che ở hơn phân nửa trương gương mặt, quay người quẹo vào bên cạnh một điều hẻm nhỏ.

Mảnh khảnh Ngân sắc dây xích tại ngọn đèn mờ nhạt dưới ánh sáng, phảng phất bị độ thượng một tầng vàng ròng, ngân liệm cuối cùng cái kia khóa nước mắt kiểu trụ sức, cũng sâu kín địa tản ra trắng noãn hào quang. Ân ân chiếu ra Vong Linh pháp sư có chút dữ tợn khuôn mặt tươi cười.

Đây là Wester Lợi Đức thành một nhà tiểu khách sạn một cái phòng, chỉ có bốn mét vuông tà hữu lớn nhỏ, trong phòng ngoại trừ một giường lớn bên ngoài không có vật khác, tuy nhiên nhỏ hẹp đơn sơ, nhưng là căn cứ Long thành trò chơi quy tắc, nó nhưng là một cái hoàn toàn tư nhân không gian, ngoạn gia có thể ở chỗ này làm một chuyện gì mà không bị quấy rầy. Son Đức Lỗ chính ở chỗ này thanh lý lấy lần này thờ dài chỉ sâm chiến lợi phẩm, vài món trang bị bị mất trật tự địa bày trên giường, Son Đức Lỗ ngồi ở bên giường, đem cái kia Ngân sắc vòng cổ lật qua lật lại vuốt vuốt.

"Xem ra đây là tại rớt xuống cây thời điểm quần đến trên người của ta, " Son Đức Lỗ cau mày thì thảo luận bầm: "Nhưng là dưới cây tựa hồ cũng chưa chết hơn người a, tại sao phải có một kiện trang bị đây này? Chẳng lẽ là cái kia ba cái không may gia hỏa bên trong một cái trước khi chết ném ra hay sao? Vậy bọn họ làm gì muốn ném ra đây này?"

"Đừng rồi" Son Đức Lỗ bưng tỉnh đại ngộ địa vỗ đùi: "Cái này đồ vật nhất định chính là nữ nhân kia hỏi bọn hắn muốn thứ đồ vật, bọn hắn biết rõ chính mình chạy không được, bởi vậy trước khi chết đem nó vứt ra đi ra, hi vọng nữ nhân kia tìm được thứ này trước, nó đã bị hệ thống thu về, như vậy cho dù bọn họ không chiếm được, nữ nhân kia cũng đừng nghĩ đến đến!"

"Kết quả không nghĩ tới tiện nghi lão tử rồi. Ha ha, ha ha. . ." Nở nụ cười hai tiếng hắn lông mày lại nhíu lại, thứ này rất xử lý không tốt, không thể công khai đầu giá mua cũng không thể xem xét, nếu như Thánh võ sĩ biết rõ tại chính mình nơi này, tám thành cũng sẽ cùng bốn người kia đồng dạng hạ tràng. Hơn nữa vừa rồi cô gái đẹp kia Thánh võ sĩ đã nhìn thấy hắn mặt, khó bảo toàn không tìm phiền toái cho mình, xem ra chính mình thật sự được ly khai Wester lập đức, đến đã mạn Hoang Nguyên hoặc là Lauren đầm lầy khu thử thời vận rồi.

Nghĩ tới đây Son Đức Lỗ lại lấy ra Delgado cho hắn chính là cái kia bình nhỏ, hắn cẩn thận, nhẹ nhàng mà vệt ra nút lọ, lập tức, một cổ dày đặc mùi máu tanh trong phòng tràn ngập ra đến, hun đến Son Đức Lỗ chính muốn buồn nôn, Son Đức Lỗ vội vàng móc ra một khối cây đay bổ băng bó che kín cái mũi, đem trong bình chất lỏng nhẹ nhàng hướng chuẩn bị cho tốt bình thủy tinh ở bên trong đổ ra một giọt.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Son Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Ban thưởng, bạn xấu cùng nhiệm vụ mới

Màu vàng kim óng ánh chất lỏng tại bình thủy tinh trung chậm rãi lưu động, tại bình thủy tinh trung ương dần dần tụ tập lại một lược, biến thành một khóa óng ánh Kim sắc châu trắng vật, mặt ngoài chảy xuôi theo thất sắc ánh sáng chói lọi.

"Rất tốt, nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành." Cẩn thận địa phân biệt trong bình chất lỏng về sau, Hills thoả mãn phui tay, hắn là một cái thoát nhìn rất buồn cười tiểu lão đầu, thân cao chỉ có người bình thường một nửa tả hữu, y phục trên người cơ hồ cùng hất lên không có khác nhau, trên đầu một sợi tóc cũng không có, nhưng là một chùm lộn xộn màu trắng chòm râu lại cơ hồ kéo dài tới trên mặt đất. Này nương đầu của hắn từ phía sau thoát nhìn như một tổ chim, bên trong lấy một cái đại đàn.

Hắn đem cái chai coi chừng bỏ vào bên cạnh một cái rương nhỏ, theo một hồi rất nhỏ răng rắc thanh âm, nắp hòm tự động đóng lại, đường nối địa phương nhấp nhô có chút Lam Quang. Sau đó hắn tiện tay trên bàn cầm lên một kiện đồ vật, cùng một cái cực đại túi tiền cùng một chỗ ném cho đứng ở một bên Sơn Đức Lão: "Đây là hện rồi cho thù lao của ngươi."

Sơn Đức Lão vui rạo rực tiếp nhận hai dạng đồ vật, nhưng là chỉ nhìn thoáng qua, trên trán của hắn lập tức toát ra gân xanh.

Thấp kém chân lý thấu kính,

"Thấp kém . . Lão gia hòa! Ngươi đang cùng ta đùa giỡn hay sao!" Sơn Đức Lão gầm hét lên, đối với lừa gạt người của hắn, Sơn Đức Lão nhưng cho tới bây giờ sẽ không khách khí, dù là Dược tề học là lão đầu này truyền thụ cho hắn cũng đồng dạng: "Ta tần tần khổ khổ xuyên qua thờ dài chi sâm, còn bị Delgado cái kia lão hồn dân, đương cầu đồng dạng ném đến ném đi ngã cái bị gãy vỡ, hiện tại ngươi lại muốn dùng một kiện rác rưởi đuổi ta?"

"Tác phẩm của ta cho dù là thất bại, cũng là Truyền Kỳ vật phẩm!" Tiểu lão đầu liền cũng không quay đầu lại, tiếp tục loay hoay lấy đồ trên bàn, không nhanh không chậm hồi đáp: "Về phần bị người ném đến ném đi, đó là ngươi tự tìm, ai bảo ngươi loạn cho nhân chụp ảnh?"

"Ngươi biết cái kia thu hình lại giá trị bao nhiêu. . . Ồ!" Bản tử đột nhiên kịp phản ứng ý ở ngoài lời: "Làm sao ngươi biết ta mở quay phim Tinh Linh hay sao? Hai ngươi quả nhiên có gian tình!"

"Nói nhảm, ngươi lần thứ nhất tiến ta nơi này, cũng không mở?" Hills không kiên nhẫn phát phát tay, một đạo Lam Quang tự bao phủ béo Vu Sư: "Mau rút a, ta bề bộn nhiều việc!"

"Móa! Chiều số đều đồng dạng, còn dám nói không có gian tình!" Hào quang thời gian lập lòe Sơn Đức Lão đã bị đưa đến trên đường cái, hắn ngoại trừ hướng về phía Hills chỗ ở so ngón giữa bên ngoài cũng không có biện pháp khác, đành phải lại cầm qua cái kia phiền thấu kính nhìn kỹ thoáng một phát, lại đột nhiên vui mừng nhường này.

Thấp kém chân lý thấu kính, Truyền Kỳ Cấp kỳ vật không đẳng cấp yêu cầu cảm giác +1 bổ sung kỹ năng Chân Tri Chi Đồng

Chân Tri Chi Đồng: Có thể đạt được mục tiêu bộ phận tư liệu, (quyết định bởi tại cùng mục tiêu đẳng cấp chi chênh lệch, mục tiêu đẳng cấp càng thấp, hiệu quả càng hảo) sẽ đối với mục tiêu tạo thành 2 điểm pk giá trị. Hao phí mp10 điểm, thời gian cold-down 10 phút đồng hồ

Trong Long thành mất Truyền Kỳ vật phẩm, là chỉ những kèm theo kia một loại ma pháp kỹ năng, hoặc là một loại đặc thù năng lực vật phẩm, những vật phẩm này cũng không kèm theo nguyên rửa, mà kèm theo kỹ năng lại không giống ma pháp vật phẩm như vậy có lần số hạn chế, cho nên đã nhận được đại bộ phận ngoạn gia ưa ái, một kiện Truyền Kỳ vật phẩm giá bán đều tại một ngàn kim tệ tả hữu, nhiều thậm chí có thể đạt tới hơn vạn.

Nhưng là này loại vật phẩm khuyết điểm ngay tại ở hắn kèm theo kỹ năng cụ có rất lớn tùy cơ hội tính cách, nói ví dụ a, một cái chiếc nhẫn bổ sung truyền tống thuật là Truyền Kỳ vật phẩm, thế nhưng mà bổ sung chiếu sáng thuật cũng là Truyền Kỳ vật phẩm, điều này sẽ đưa đến giá trị của bọn nó chấn động tương đối lớn.

Giống như trước mắt bộ dạng này thấu kính, nếu như không có bổ sung cái kia Chân Tri Chi Đồng kỹ năng, chi sợ liền 100 kim tệ đều mua không thượng, nhưng là hiện tại, dù cho có nhân cho 1000 Kim tệ, Sơn Đức Lão chi sợ cũng sẽ không xảy ra tay —— Chân Tri Chi Đồng thế nhưng mà pháp sư hoàn thành tiến giai về sau mới có thể học hội ma pháp.

"Thật khó xem, Hills lão gia hòa này đến cùng có chưa từng học qua công nghiệp tạo hình? Này thấu kính làm quả thực. . . Ai?" Đem đơn phiên kính mất khung đến trên mũi, Sơn Đức Lão đem đường đi bên cạnh tù kính đương tấm gương đang tại thường thức chính mình mới tạo hình, lại đột nhiên tại phản quang ở bên trong phát hiện một cái thân ảnh quen thuộc.

Một bộ màu trắng bạc giáp da vừa đứng phụ trợ ra kẻ mặc vào thon dài cao gầy dáng người, một đầu tóc bạc chỉnh tề thoả đáng buộc ở sau ót, trắng nõn trên khuôn mặt mang lấy một bộ ngân khung mảnh bên cạnh kính mắt, hơn nữa cái kia về mặt ánh mặt trời giống như đáng tươi cười, đó là một vô luận như thế nào xem đều rất hoàn mỹ nam tử. Giờ phút này hắn đang đứng tại bên đường dưới một cây đại thụ, cùng một vị nữ hài nhẹ giọng đang nói gì đó.

Nữ hài từ kia thoát nhìn bất quá mười lăm mười sáu tuổi niên kỷ, tướng mạo nói được Thượng Thanh tú, mặc trên người một bộ tân thủ áo vải, về mặt hưng phấn và mê hoặc biểu lộ, còn kém treo một cái "Ta là tân thủ" nhãn hiệu

"Khắc khắc! Tiểu Bạch, sớm như vậy thì có con mời đến cửa à? Lúc này cho tới cái gì? Là tiền hay vẫn là nhân?" Theo một hồi tiếng cười chói tai, một trương mập mập mà hên mơn bi ổi khuôn mặt tươi cười xuất hiện tại nam tử sau lưng: "Ngươi tốt, tiểu thư, có hứng thú hay không cùng ta chế tạo một đoạn mỹ hảo nhớ lại nha?"

"Ta. . . Đây là của ngươi này bằng hữu? Ta. . . Ta. . . Cáo từ trước!" Nữ hài hiển nhiên chưa thấy qua tên gia hòa như vậy, một trương mặt trái xoan lập tức có hơi trắng bệch, liếc y nam tử ánh mắt cũng nhiều chín phần hồ nghi, dập đầu nói lấp ba ứng phó một câu, bên người sáng lên một vòng bạch

quang, lập tức tự biến mất bóng dáng, đúng là logout tránh họa đi.

"Tiểu thư! Ta cần bản không biết người này, người nghe ta. . . Ta nói làm sao sáng sớm mí mắt tự nhảy!" Áo trắng nam từ vội vàng làm sáng tỏ, cũng đã đuổi không kịp nữ hài logout tốc độ, vì vậy nghiêng rằng nghiêng lợi địa xoay tay lại một quyền đánh hướng Sơn Đức Lỗ cái bụng, giọng cảm hận nói: "Nguyên lai là người này điều hàng, Cút xa một chút, ta đừng phải người sẽ không chuyện tốt!"

"Westerley người nào không biết người Phiêu Hốt Bạch Vũ nhân phẩm nha, " béo Vu Sur về mặt trách trời thương dân, lách mình né tránh tập kích: "Ta là không đành lòng chứng kiến người tàn phá đời sau a!"

"Cút! Người mới tàn phá đời sau! Ta năm nay mới 24!"

Phiêu Hốt Bạch Vũ là Sơn Đức Lỗ tiến vào trò chơi lúc thì làm quen gia hỏa, khi đó hắn đang tại Kim Sâm lâm đánh quái, đột nhiên trông thấy một cái đây người phai màu gia hỏa đứng tại một cổ Bán Nhân Mã thi thể trước, giờ một hạng trung ba lô, ngựa mặt lên trời hét dài: "Bán Nhân Mã rốt cục mở cho ta bao á! Ha ha. . ." Vận khí con rùa đem chung quanh ngoạn gia đều chấn đặc trợn mắt há hốc mồm, vị này ngữ bất kinh nhân từ bất hủ nhân huynh, tự là Phiêu Hốt Bạch Vũ.

"Hai ngày trước nghe nói người mập mạp chết bầm này chuẩn bị đi thờ dài chi sâm, hiện tại làm sao có rãnh trên đường hoàng? Có phải không bị mẩu cương thi sm?" Phiêu Hốt Bạch Vũ đứng cách Sơn Đức Lỗ sáu thước có hơn địa phương, vừa nói chuyện, một bên vẫn không quên hướng về từng cái đi ngang qua bên người người chơi nữ lộ ra cái kia ánh mặt trời đáng tươi cười.

"Người tên mặt trắng nhỏ này mới bị cương thi sm! Nhiệm vụ kia ta đã hoàn thành!" Sơn Đức Lỗ đặc ý đem kính mắt cầm ở trong tay hướng hắn quơ quơ: "Nhìn xem, cái này là bạn thường!"

"Móa, khó coi như vậy kính mắt có cái gì. . . Chân Tri Chi Đồng!" Phiêu Hốt Bạch Vũ rốt cuộc chẳng quan tâm hướng trên đường các cô gái vút mị nhân, một bước tháo chạy tới ôm lấy Sơn Đức Lỗ bả vai: "Sơn Đức Lỗ lão huynh —— nha. . ."

"Cút xa một chút!" Sơn Đức Lỗ dùng trong tay ma trượng đỉnh trụ eo của hắn, đem hắn đẩy mở đi ra: "Có chuyện nói thẳng, đừng dằn ta gần như vậy! Lão tử đối với đồng tính dị ứng!"

"Đem cái này thấu kính cho ta mượn dùng hai ngày, ta làm nhiệm vụ, sau khi chuyển thành công đưa cho người. . . 500 Kim tệ!" Phiêu Hốt Bạch Vũ cắn răng, báo ra một cái con số không nhỏ: "Trước phó một nửa!"

"Ồ? Mặt trời mọc lên từ phía tây sao? Người cái này bần xin quý rõ ràng chịu xuất huyết nhiều?" Béo Vu Sur chăm chăm vào mỹ nam tử mặt, giống như nhìn thấy quái vật: "Người một cái chiến sĩ muốn ma pháp trang bị làm gì vậy? Trước nói rõ ràng là nhiệm vụ gì? Đừng muốn gạt ta!"

"Người cũng biết a, chính là ta cái kia hai thanh đao chuyển nha" Phiêu Hốt Bạch Vũ hai tay một quán, về mặt bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Long chi lực lượng săn giết tiểu đội

Lại nói tiếp, chúng ta vị này thường gọi Tiểu Bạch Bạch Vũ coi như là cái may mắn nhân vật, hắn tuy nhiên không giống Sơn Đức Lỗ như vậy tiến trò chơi phải đến rất nhiều chỗ tốt, nhưng là do ở trời sinh một bộ hảo bệ ngoài, lại am hiểu hai tay bán nguyệt chi đao, cho nên tại Westerley hỗn cũng coi như phong sinh thủy khởi, đã từng cũng làm đến qua một cái Tam lưu nghiệp đoàn Phó Hội Trưởng. Mang theo hai tiểu đệ tại thành phố lớn ngõ nhỏ đi dạo. Ngẫu nhiên phản cái tam tục cái gì.

Đáng tiếc tiếc vui chóng tàn, theo trò chơi vận hành, tất cả tòa thành thị ngoạn gia tổ chức bắt đầu dần dần chinh hợp, đối mặt đến từ chung quanh đại công hội áp lực, Tiểu Bạch chỗ nghiệp đoàn dần dần không cách nào chống cự, cuối cùng lão đại của bọn hắn cần rằng một cái, bán sạch sở hữu công hội tài sản ngang nhiên chạy trốn, đem một đám tiểu đệ ném mặc kệ, mà Phiêu Hốt Bạch Vũ cũng tại nằng, chửi trước kia lão Đại đồng thời, mượn nhờ cao tăng chi tiện, nặc rơi xuống chính mình thuê vài món không tệ trang bị, hắn cùng với Sơn Đức Lỗ nói này đối với Hỗn Độn chi nhận cũng là một cái trong số đó.

Sơn Đức Lỗ lúc ấy chứng kiến này đối với Hỗn Độn chi nhận lúc, chỉ là một kiện Truyền Kỳ vật phẩm, Tiểu Bạch lại lời thề son sắt nói cho hắn biết, ít nhất là Thần Khí, bởi vì nó thuộc tính là có thể phát triển, nhưng là mà bây giờ trò chơi thời gian đã qua nửa năm, này đối với đao đã trưởng thành là... Hay vẫn là Truyền Kỳ vật phẩm!

"Xác thực phát triển rồi! Người xem nơi này thương thế kia hại, còn có tính chất..." Gặp Sơn Đức Lỗ nhìn về phía hắn hồ nghi ánh mắt, Phiêu Hốt Bạch

Vũ e sợ cho hấn không mượn kính mắt, vội vàng đem biến hóa chỉ cho hấn xem: "Ta gần đây mới đạt được tình báo, đao này phải giết chết quái vật mới có thể phát triển, hơn nữa..."

"Cấp bậc càng cao càng hảo! Cho nên ngươi liền chuẩn bị mượn mắt của ta kính, đi theo nhân tổ đội đánh Cao cấp quái, sau đó xem chuẩn cơ hội tới cuối cùng một đao đúng không?" Sơn Đức Lỗ tiếp lời nói. Hấn ôm Phiêu Hốt Bạch Vũ bả vai, lộ ra một cái nụ cười thân thiết: "Ta nói Tiểu Bạch nha, ngươi cũng quá khách khí rồi, ngươi ta huynh đệ một hồi, làm gì tính toán cái gì ngươi ta đây đây này, bất quá một mình ngươi vừa muốn đánh quái vừa muốn xem tư liệu, chỉ sợ quá mệt mỏi a? Dù sao ta gần đây cũng không có việc gì, dứt khoát tựu với ngươi đi một chuyến a "

"Hỗ trợ? Ta một cái cấp 45 chiến sĩ có thể sử dụng ngươi một cái hơn ba mươi cấp Vong Linh pháp sư hỗ trợ cái gì? Ta nhìn ngươi là muốn kiếm tiền nghỉ a?" Nhìn xem Sơn Đức Lỗ khuôn mặt tươi cười, Phiêu Hốt Bạch Vũ vô thanh sau nửa ngày, cuối cùng rốt cục nghẹn ra một câu: "Ngươi nha không phải đối với nam nhân dị ứng sao? Ta hay vẫn là tránh xa một chút a."

Kỳ thật dựa vào Sơn Đức Lỗ cá tính, cùng hấn kéo bè kéo cánh đi ra ngoài đánh quái luyện cấp, hấn càng ưa thích tự mình một người độc lai độc vãng, muốn tới thì tới muốn đi thì đi, muốn đánh hôn mê tựu đánh hôn mê, muốn mượn gió bẻ măng tựu... Kéo xa, hấn lần này sợ dĩ chủ động phải giúp Tiểu Bạch huynh bè bọn, chủ yếu hay vẫn là muốn chạy nhanh thăng chút ít cấp, đem thuộc về mình cái kia kiện truyền thuyết trang bị mang lên, hấn cũng không muốn nhượng Tiểu Bạch giành riêng tên đẹp tại trước, hơn nữa chính yếu nhất chính là, lần này thờ dài chỉ sâm kinh nghiệm nhượng hấn cảm thấy rất uất ức.

Delgado cái này hơn 100 cấp lão boss cũng không cần nói, vị kia Thánh võ sĩ đuổi con chuột đồng dạng thái độ làm cho hấn cực kỳ khó chịu, mà hết lần này tới lần khác chính mình khi đó không thể không trốn. Nếu như Thánh võ sĩ là cái nam, hấn đã sớm nghe ngóng hấn hạ lạc, sử dụng các loại thủ đoạn phải tất yếu khiến cho khóc ròng lưu nước mắt biết vậy chẳng làm, có thể hết lần này tới lần khác vị này Thánh võ sĩ là cái như vậy... Đại mỹ nữ. Sơn Đức Lỗ hiện tại đừng nói trả thù, liền gặp lại vị mỹ nữ kia một mặt dừng khí đều không có.

Các loại nước thuốc, băng bó, ma pháp quyền trục, ... Như là đã quyết định muốn đi tìm Cao cấp quái phiền toái, như vậy trước đó chuẩn bị tựu nhất định phải làm hảo, Sơn Đức Lỗ trắng trợn mua sắm một phen, đem vừa xong tay 500 Kim tệ bỏ ra hơn phân nửa, thẳng đến Tiểu Bạch bờ cầu đưa tin đã bay năm chuyển, hấn mới không nhanh không chậm đi vào ước hẹn trạm dịch.

Xa xa đã nhìn thấy Phiêu Hốt Bạch Vũ đứng tại một lượng hào hoa bên cạnh xe ngựa càng không ngừng dạo bước, dưới chân thảm cỏ đã bị hấn giẫm ngổ một mảng lớn, nhìn thấy Sơn Đức Lỗ, hấn lập tức đã chạy tới một thanh nắm chặt, không để ý hình tượng ghé vào lỗ tai hấn rống to: "Ngươi chết đi nơi nào, gởi thư tín cũng không hỏi! Ta còn kém phát toàn thành lệnh truy nã tìm ngươi rồi!"

Không lọt vào mắt kích động địa Tiểu Bạch huynh, Sơn Đức Lỗ nhìn lướt qua xe ngựa chung quanh hoặc đứng hoặc ngồi mấy người... Một cái Dã Man nhân tựa ở trên một thân cây nhắm mắt dưỡng thần, một nam một nữ hai Tinh Linh ngồi ở trạm dịch bên cạnh một trương trên ghế dài, đang tại không coi ai ra gì anh em em, xe ngựa bóng mờ ở bên trong đứng đầy một cái đạo tặc, còn có một gia hỏa ăn mặc một thân Đại Hồng pháp sư bào, ngồi chung một chỗ tăng đá thượng bưng lấy quyền sách chính thấy nhập thần.

Đều là cao thủ! Sơn Đức Lỗ không khỏi có chút bội phục Tiểu Bạch rõ ràng có thể tìm đến những người này, cái kia Dã Man nhân bên người đứng thẳng một khối cao hơn nửa người thép chế đại thuẫn, xem ra là cái Cao giai phòng chiến sĩ, hai Tinh Linh bên người phóng vũ khí, đều là hoa lệ phi thường, xem xét tựu là cao cấp hàng, cái kia đạo tặc cơ hồ hoàn toàn không có khí tức tiết lộ, nếu như Sơn Đức Lỗ không có hồng ngoại thị giác cơ hồ chú ý không đến hấn, mà cái kia hồng bao bộ đồ đồng dạng gia hỏa, trước ngực đeo Đại pháp sư huy chương, dĩ nhiên là cái trên sáu mươi cấp tinh anh cao thủ.

"Đã tới sao? Như vậy tựu lên đường đi!" Nghe được Tiểu Bạch tiếng kêu, tựa ở trên đại thụ chiến sĩ mở mắt, hướng Sơn Đức Lỗ nhìn sang, cao giọng ra lệnh. Sau đó tiện tay nắm lên bên người tám chấn lưng đến trên lưng, một ngựa đi đầu đi vào xe ngựa. Bên cạnh mấy cái ngoạn gia cũng riêng phản mình đã xong tình hình kinh tế chuyển đi theo.

"Ngươi đi đâu vậy? Bên này a, " Sơn Đức Lỗ đang muốn theo sau, lại bị Tiểu Bạch một thanh hao ở, không khỏi phân trần mang lên bên cạnh một cổ đơn sơ xe ngựa, đề mộc đầu trên ghế ngồi. Đón lấy hấn gõ thùng xe, mệnh lệnh xa phu "Cùng tiến về phía trước chiếc xe kia "

"Chuyện gì xảy ra? Bọn hấn không phải ngươi tìm đến tổ đội đấy sao?" Sơn Đức Lỗ bị Tiểu Bạch một loạt động tác khiến cho không hiểu thấu: "Làm sao còn tách ra gọi xe ngựa?"

"Phi! Tiểu nhân đắc chí mà thôi!" Phiêu Hốt Bạch Vũ hướng ngoài cửa sổ gắt một cái, vẻ mặt bi phẫn nói: "Cái kia cái chiến sĩ năm đó là thủ hạ ta tiểu đệ, lúc ấy ta còn đối với hấn rất nhiều chiều cố. Vốn có ta cho rằng dựa vào trước kia giao tình, tổ cái đội phải không có vấn đề gì, không có nghĩ tới tên này ý vào bây giờ là Long chi lực lượng săn giết tiểu đội đội trưởng, tựu hoàn toàn không đem ta đương chuyện quan trọng, ra sức khước từ cả buổi, mới miễn cưỡng đáp ứng để cho chúng ta đi theo, nhưng là chẳng những không tính tổ đội, nhờ xe đều không được. Ngươi nói này thế đạo..."

"Nha..." Sơn Đức Lỗ thuận miệng lên tiếng, trong nội tâm cười thầm Tiểu Bạch ngây thơ, Long chi lực lượng bây giờ là toàn bộ trong Long thành đều sắp xếp thượng đẳng đại hành hội, có thể tại loại này nghiệp đoàn ở bên trong lên làm săn giết đội trưởng chính là nhân, làm sao hội đề ý tới ngươi cái này tiền tam lưu nghiệp đoàn Phó Hội Trưởng? Huống chi những cái thứ này đẳng cấp đều không thấp, với ngươi tổ đội băng biến tướng phân mỏng kinh nghiệm, loại này chuyện có hại chỉ sợ chỉ có trong truyền thuyết cái kia họ Lôi hiệp khách mới có thể làm. Cho ngươi đi theo đã là cho ngươi rất lớn mặt mũi.

"Ta nói chuyện ngươi nghe thấy được không đó... Lớn lên hèn mọn bi ối cũng không muốn trang khóc!" Tiểu Bạch gặp Sơn Đức Lỗ một bộ hờ hững lạnh lẽo bộ dạng, ngược lại càng tinh thần tỉnh táo, dặt dầy béo Vu Sư hỏi: "Bình thường ngươi mưu ma chước quỷ là hơn, nhanh cho ta muốn cái biện pháp làm sao trả thù hấn thoát một phát?"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Hãm hại

"Ta cũng không tin bọn hắc không xuất ra sai!"

Một cước đá bay trên mặt đất một khối cục đá nhỏ, Phiêu Hốt Bạch Vũ chăm chăm vào phía trước múa lấy bóng người, hung dữ nói.

Theo Westerley ngồi xe ngựa xóc nảy sáu giờ, lại đi bộ đi lại nửa cái giờ về sau, một đoàn người tiến nhập đá vụn Hoang Nguyên, nơi này là là hung bạo lang, Cự Tích cùng Cự Ma chờ hoang mạc sinh vật nhạc viên, xuất nhập nơi này ngoạn gia tuy nhiên cũng không ít, nhưng xa xa so ra kém kim chi sâm lâm hoặc là Ai Hào động quật lớn như vậy chúng hóa luyện cấp nơi, bởi vì nơi này chỗ vắng vẻ tiếp tế khó khăn, mà quái vật phần lớn lại thành đàn xuất hiện, đôi mới lại không có gì quy luật, thường xuyên không nghĩ qua là sẽ lâm vào quái vật bầy trung. Bởi vậy dám tới nơi này đều là chút ít kẻ tài cao gan cũng lớn gia hỏa.

Này mấy cái gia hỏa hiển nhiên đều là thường xuyên xuất nhập nơi này lão bánh quẩy rồi, năm người phối hợp tuy nhiên trung quy trung củ, không có gì xuất sắc địa phương, thế nhưng cẩn thận, trên đường đi xuất hiện cỡ lớn sinh vật bị bọn hắc tiêu diệt toàn bộ một chỉ không dư thừa, Sơn Đức Lỗ cùng Tiểu Bạch theo ở phía sau đi này cả buổi vậy mà chỉ nhặt được mấy chỉ hai mươi mấy cấp hung bạo lang, lấy được kinh nghiệm liền tắc không đủ để nhét kẻ rãng. Hơn nữa bởi vì Sơn Đức Lỗ dùng ẩn dấu thực lực vì do không có ra tay, khiến cho Phiêu Hốt Bạch Vũ tuyết trắng trên bị giáp dính đầy bụi đất, thoạt nhìn có chút chật vật.

Hết lần này tới lần khác vậy đối với Tinh Linh tinh lữ còn không lưu khẩu đức, trên đường đi đánh một cái quái, còn dùng nhỏ đến vừa vặn có thể làm cho nhân nghe thấy thanh âm kẻ xướng người họa, chủ đề tự nhiên không rời đi theo đội ngũ đằng sau hai, đem Phiêu Hốt Bạch Vũ khí khuôn mặt vụn vụn, hàm răng đều muốn cắn chảy máu đến rồi, nếu không phải hắc đánh không lại, đoán chừng đã sớm đi lên đem này hai hàng tiền dám hậu sát, tái gian tái sát.

"Đừng có gấp, hiện tại chẳng qua là chút ít cấp thấp quái, ngại nhường bọn hắc đi nào tốt rồi!" Đối với Tiểu Bạch đầy bụi đất, Sơn Đức Lỗ đến hít mất một bộ bộ dáng nhân nhả, theo hắc suy đoán, đám người kia mục tiêu tám thành là Tân Nguyệt hạp cốc ở chỗ sâu trong, nơi đó là Thực Nhân Ma các chiến sĩ lãnh địa, Thực Nhân Ma chiến sĩ tuy nhiên đẳng cấp chỉ có 45 sáu, thế nhưng mà cái kia thành đàn số lượng, đầy đủ nhường nhân lưỡng cổng tay chân rồi, hơn nữa chính mình minh bang âm chinh, không tin bọn hắc không lật da.

Tân Nguyệt hạp cốc là một đạo do mặt đất khai ra trắng lười liềm hình một khe lớn, nghiêng lấy xâm nhập lòng đất, theo đội ngũ chậm rãi xâm nhập, hai bên cao ngất vách đá dần dần che chặn ánh mặt trời, chung quanh Huyền cảnh cũng u ám, trên vách đá bắt đầu dần dần lộ ra một số hắc sâu kín đại động, hai bên đường cũng xuất hiện tán rơi đích um tùm bạch cốt, tỏ rõ lấy mọi người nơi này đã là Thực Nhân Ma địa bàn.

Tiếp cận trong hạp cốc đoạn lúc, tốp năm tốp ba ngoạn gia cũng đã thành đàn xuất hiện, mục tiêu của bọn hắc là những một mình kia đôi mới đi ra Thực Nhân Ma, những cái thứ này đều là đẳng cấp hơi thấp bình thường mặt hàng, nhưng là da dày thịt béo huyết mạch kéo dài, trong tay Cự Thạch đại bông cũng là vung vẩy uy vũ sinh phong, rất có uy thế. Bất đắc dĩ động tác phản ứng chậm thần kỳ, cả đám đều bị phản ứng nhanh chóng các người chơi đùa bốn tại bàn tay, chết biệt khuất vô cùng.

Giống nhau Sơn Đức Lỗ đoán trước, săn giết tiểu đội hoàn toàn không có lại nơi này dừng lại, mà là tăng thêm tốc độ một mực hướng về hạp cốc ở chỗ sâu trong chạy đi, tránh trái tránh phải vượt qua mấy cái Thực Nhân Ma chiến sĩ về sau, bọn hắc tiến nhập một cái hẹp khe hở, cái này khe hở tựa như vậy thẳng tắp khai tại hạp cốc trên vách đá, thoạt nhìn giống như là một cái lối đi cửa vào.

Sơn Đức Lỗ cùng Tiểu Bạch vừa định theo sau, săn giết tiểu đội chính là cái kia Tinh Linh thợ săn, cũng là hai Tinh Linh trung cái kia nam, đột nhiên chui ra, đối với hai người vừa mới tránh đi hai cái Thực Nhân Ma su su tựa là hai mũi tên, đối với hai người phía trước hai cái lại là hai mũi tên, sau đó tựa phát ra một hồi cuồng tiểu quay người lại chui trở về.

Thực Nhân Ma chỉ số thông minh rất thấp, bọn hắc chỉ biết tiến công bọn hắc trong phạm vi tầm mắt mục tiêu, bởi vậy ngoạn gia nếu như không muốn cùng bọn hắc phát sinh xung đột, có thể thừa dịp hắc lúc xoay người vượt qua bọn hắc, nhưng là thợ săn này mấy mũi tên bắn xuống đến, bốn con quái vật bị đau phía dưới riêng phần mình bạo phát một tiếng thét dài xoay người qua thể, Sơn Đức Lỗ cùng Tiểu Bạch lập tức tựa bạo lộ tại bọn hắc ánh mắt phía dưới, nhìn thấy hai xâm nhập bọn hắc lãnh địa gia hỏa, đứng tại bọn họ trung gian, này bốn cái quái vật cùng kêu lên phát ra gầm lên giận dữ hướng hai người đánh tới.

"Chạy!"

Tiểu Bạch mặt đều tái rồi, không bao giờ nữa chú ý truy tung săn giết tiểu đội, một thanh kéo béo Vu Sư tựa đối với lấy sau lưng hai cái Thực Nhân Ma vọt tới —— đây là các người chơi tổng kết kinh nghiệm, tại không tính rộng rãi địa hình đụng phải số nhiều khổng lồ sinh vật vây quanh lúc, nhất định phải nghiêng của bọn hắc chạy, mới có sống sót cơ hội. Đường nhiên, ma pháp sinh vật ngoạn trừ.

Thực Nhân Ma chiến sĩ phản ứng tuy nhiên chậm chạp, thế nhưng mà cao tới ba mét thân thể khiến cho bọn hắn tốc độ tuyệt đối không thấp, cơ hồ là hô hấp tầm đó đã đến hai người bên người, nhưng may mắn Tiểu Bạch là cái tinh khiết mẫn chiến sĩ, hắn một cái trước nhào lộn theo Thực Nhân Ma bên người bay qua, hiểm lại càng hiểm theo Thực Nhân Ma đại bổng hạ né ra, mà Sơn Đức Lỗ tuy nhiên là cái pháp sư, thế nhưng mà con lai Huyết tộc thể chế nhượng hắn có cao tới 16 nhanh nhẹn, hắn dưới sự kinh hãi trùn xuống thân, dùng một cái xúc cầu tư thế theo hai cái chỉ Thực Nhân Ma tầm đó chui tới.

"Móa! Lão tử sẽ không ném qua lớn như vậy thiếu! Ta lần sau nếu. . . Khục. . . Bắt lấy người này, nhất định đem. . . Khục khục. . . Hắn xuyên tại Westerley cửa thành trên cột cờ! Ta dám thề! Khục khục khục. . ."

Cả lẫn lẫn bỏ trốn ra bốn chỉ Thực Nhân Ma phạm vi tầm mắt, hai người một thân mồ hôi lạnh trốn đến một khối cự nham đằng sau, Tiểu Bạch khí đều không có thở gấp đều đặn mà bắt đầu tức giận mắng, kết quả đưa tới một hồi kịch liệt ho khan.

"Không cần lần sau! Bọn chúng ta đợi một hồi tửu đuổi theo mau!" Sơn Đức Lỗ trên mặt ngũ quan cơ hồ lách vào cùng một chỗ, khóe miệng co lại co lại, giống như khóc lại như cười, này nhượng hắn mập mập mặt tròn thoát nhìn lại có vài phân dữ tợn —— hắn vốn có ý định theo tới nhất chút ít món lợi nhỏ, không nghĩ tới rõ ràng bị người tính kế, hơn nữa gần đây uất khí thụ quá nhiều, hắn rốt cục có chút nhịn không nổi.

"Làm sao truy?" Tiểu Bạch bị lão hữu biểu lộ lại càng hoảng sợ, đến thanh tĩnh chút ít: "Bọn hắn có sáu người, mỗi người đẳng cấp đều so với ta còn cao, chúng ta đuổi theo cũng đánh không lại, hơn nữa không cần phải nói bọn hắn, người xem ——" hắn chỉ chỉ khe hở bên ngoài đã mất đi mục tiêu, vẫn còn bồi hồi gặm rú mấy cái Thực Nhân Ma chiến sĩ: "Ngăn đón tại đó là mấy cái đại gia, chúng ta tự gây khó dễ nha!"

"Hơi ám linh thị!"

Sơn Đức Lỗ hai tay tầm đó toát ra tí ti khói đen, khói đen dần dần ngưng tụ thành cầu, theo Sơn Đức Lỗ hai tay đẩy, bay về phía bốn chỉ Thực Nhân Ma chính giữa, phốc địa bạo liệt ra đến, tại bốn chỉ đang tại mọi nơi nhìn quanh Thực Nhân Ma trên người lung tung một tầng hắc khí, ngay sau đó này bốn chỉ Thực Nhân Ma mà bắt đầu không ngừng lay động đầu, thò tay đi bôi con mắt.

Hơi ám linh thị là Vong Linh pháp sư nguyên rủa chi nhánh Nhị giai pháp thuật, hắn cũng không phải sử dụng mục tiêu hoàn toàn đậm mù, mà là trên phạm vi lớn giảm xuống mục tiêu điều chỉnh ống kính tuyến mẫn cảm trình độ, bất quá tự lấy Sơn Đức Lỗ 29 điểm trí lực, đối với chỉ số thông minh gần như zê-rô Thực Nhân Ma tạo thành hiệu quả chỉ sợ cũng cùng hoàn toàn đậm mù không sai biệt lắm.

Đơn giản vượt qua mấy cái cận thị mắt Thực Nhân Ma, hai người đi vào bên trong hạp cốc, chuyển hai phần cong, Sơn Đức Lỗ tự kéo lại Tiểu Bạch, trốn được một khối nham thạch đằng sau, sau đó tại Tiểu Bạch ánh mắt hoài nghi ở bên trong, theo trên mặt đất một cỗ bị săn giết tiểu đội giết chết Cự Ma trên thi thể chiều nổi lên ba cái bạch chói mắt. . . Khô Lâu.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Diệt đoàn

Cái này trong cái khe ngược lại là có chút rộng rãi, chỉ là do ở trên đỉnh đầu trầm trọng nham thạch đã cơ hồ hoàn toàn che đầy bầu trời, theo nham thạch trong khe hở thấu ở dưới ánh sáng căn bản không đủ để chiếu sáng mặt đất, bởi vậy trong cái khe một mảnh sâu u. Tuy nhiên lại tuyệt sẽ không ảnh hưởng Sơn Đức Lỗ hồng ngoại thị giác quan sát trong cốc tình huống, hơn nữa mới được kính mắt vì hắn gia tăng một điểm cảm giác, Sơn Đức Lỗ liền 500m bên ngoài săn giết tiểu đội mấy người kia nói chuyện âm thanh cơ hồ đều nghe thấy.

Tiểu Bạch vì trời sinh một điểm kỹ năng thêm quyền lựa chọn Nhân Loại, mà cảm giác lại thấp đáng thương, bởi vậy căn bản không cách nào nhìn rõ ràng bên trong hạp cốc cảnh tượng, đành phải ghé vào Sơn Đức Lỗ bên tai nhỏ giọng hỏi "Mấy người bọn hắn đang làm gì thế?"

"Giấu ở một cái lõm địa phương, đạo tặc không tại, có thể là dẫn quái đi, " Sơn Đức Lỗ nhỏ giọng đáp lại: "Bất quá chỗ này không quá lớn, ta đoán chừng. . ."

"Ngao!"

Một tiếng thật dài gầm rú đã cắt đứt Sơn Đức Lỗ nói nhỏ. Rống lên một tiếng trung đạo tặc như thiểm điện theo trong sơn cốc chui ra, lập tức tiềm hành tại hắn mấy người đồng bạn phụ cận. Theo một hồi đem mặt đất chấn đất thẳng run tiếng bước chân, ba con Thực Nhân Ma chạy ra, bọn hắn mọi nơi trương nhìn một cái, lập tức liền hướng về phía bốn người tiểu đội vọt tới. Xuyên thấu qua hồng ngoại thị giác, Sơn Đức Lỗ tình tường chứng kiến Thực Nhân Ma đằng sau còn đi theo một chỉ Cự Ma Tát Mãn.

Cự Ma Tát Mãn là Tân Nguyệt trong hạp cốc có giá trị nhất quái vật, hắn tuy nhiên cũng chỉ là hơn bốn mươi cấp sinh vật, thế nhưng mà rơi xuống ma

pháp trang bị tỷ lệ cũng rất cao, chỉ có điều từng Cự Ma Tắt Mãn bên người đều đuổi kịp tám chín cái Thực Nhân Ma bảo hộ, cho nên muốn nhiều lần xoay bộn hẳn ít nhất cũng phải có tám mươi nhân, nhưng là có nhiều người như vậy có thể giết được quái vật chủng loại cũng nhiều hơn, cho nên có rất ít người nguyện ý xâm nhập hoang vu Tân Nguyệt hợp cốc tìm Cự Ma Tắt Mãn phiền toái.

Vốn có Sơn Đức Lão còn có chút kỳ quái, sẵn giết tiểu đội tuy nhiên đẳng cấp cùng trang bị đều được cho không tệ, nhưng chỉ có năm người đến Tân Nguyệt hợp cốc đánh quái, không khỏi quá ít chút ít. Nhưng hiện tại hẳn cảm thấy giết mình, nguyên lai bọn họ là phát hiện cái huyết động này ở bên trong bởi vì địa hình hạn chế, một chỉ Tắt Mãn chỉ có thể mang ba cái Thực Nhân Ma, vì vậy quyết định tới nơi này vậy công này chỉ không may Tắt Mãn.

"Nhân phẩm tạm dừng không nói, người này thao tác thật sự là nhất lưu! Hẳn năm đó thật là người tiểu đệ sao?" Nhìn xem sẵn giết tiểu đội ở bên trong chính là cái kia Dã Man nhân đầu vào đây sử dụng lấy khiêu khích, Thuần Kích, phá giáp. . . Một mực đem ba cái Thực Nhân Ma buộc tại bên người, Sơn Đức Lão không khỏi tán thưởng.

Tại trong Long thành, chiến sĩ đồng dạng là phi thường khảo nghiệm kỹ xảo chức nghiệp, nhất là phòng chiến sĩ, phòng chiến sĩ có thể kéo ở hai đẳng cấp quái vật mà sẽ không cừu hận không khống chế được đã là phi thường rất giỏi sự tình, mà trước mắt cái này xem ra cũng tựa hơn năm mươi cấp Dã Man nhân rõ ràng kéo lại tam cấp bậc gần 50 Thực Nhân Ma chiến sĩ, nhượng đi theo phía sau hẳn mấy người đồng bạn có thể yên tâm phát huy tác dụng. Đây thực có thể nói là rất giỏi kỹ thuật. Càng cường hãn chính là lực lượng của hắn cũng không biết bỏ thêm bao nhiêu điểm, rõ ràng ngành kháng Thực Nhân Ma đại bông, dưới chân lại không có nửa điểm lui về phía sau.

"Hắn vốn chính là chúng ta nghiệp đoàn ở bên trong chủ lực xe tăng, hơn nữa còn là trong đó trác ngoạ gia, thao tác tốt đi một chút căn bản không kỳ quái." Bởi vì chiến đấu bắt đầu sau pháp sư sử dụng chiếu sáng thuật, Phiêu Hốt Bạch Vũ đã có thể xem gặp tình huống phía trước, nghe thấy Sơn Đức Lão khích lệ chiến sĩ hân nhếch miệng: "Con rùa đen lưu có cái gì đẹp mắt hay sao? Có cơ hội ta cho người biểu diễn thoáng một phát, gọi người biết cái gì gọi là chính thức chiến sĩ."

Đúng lúc này trên trận phát sinh biến hóa, một cái Thực Nhân Ma chiến sĩ trung thợ săn một cái Chấn Động Xạ Kích đâm vào chói sáng, không thể né tránh Red Robe Mages bạo liệt hỏa cầu bị tạc được một thân cháy đen, Cự Ma Tắt Mãn vội vàng bắt đầu cho hắn bỏ huyết, lại bị một mực ẩn giấu ở âm thầm đạo tặc bắt được cơ hội, một cái Bối Thử tại Tắt Mãn không có hộ giáp sau lưng thượng kéo ra một đạo thật dài miệng máu.

Không giáp Bối Thử tăng thêm đánh gãy thi pháp, Tắt Mãn trên đầu toát ra một cái thương tổn cực lớn trị số, cuối cùng với tư cách quái vật tinh anh vật, lượng máu của hắn sung túc, không có tử vong, nhưng là cũng lập tức tựa lâm vào trạng thái hôn mê.

Bất quá đạo tặc cũng không có hảo đi nơi nào, Tắt Mãn bị đâm trúng sau uốn éo động một cái thân thể làm cho hắn không có bảo trì ở cân đối, hướng một bên ngã xuống, đúng dịp một căn Thực Nhân Ma đại bông trừ đi lên, hắn lập tức tựa như một cái bóng chày đồng dạng đã bay đi ra ngoài, đưa tới Tinh Linh nữ Mục Sư một tiếng kêu sợ hãi! Nhưng lại không có biện pháp, bởi vì không may đạo tặc đã bay đến năng pháp thuật phóng thích phạm vi bên ngoài rồi.

"Ồ mai người chậm rãi đi qua, cho hắn trị liệu thoáng một phát, tiểu mũi tên người cùng lời trái bắt lấy cái kia Tắt Mãn!"

Trọng thương Thực Nhân Ma chiến sĩ, rất nhanh bị pháp sư cùng thợ săn hợp lực oanh thành một đoàn vàng sáng, thiếu đi hai quái vật kiềm chế, chiến sĩ rõ ràng nhẹ nhõm rất nhiều, hẳn chậm rãi điều chỉnh tần suất, đem hai Thực Nhân Ma gạt mờ, nhượng đồng bạn theo đạo kia cái hồ nhỏ ở bên trong đi ra.

"Cơ hội tới!" Gặp Mục Sư dần dần ly khai chiến sĩ bảo hộ phạm vi, Sơn Đức Lão dùng sức vung thoáng một phát cánh tay.

Mục Sư một bên trị liệu lấy Dã Man nhân, một bên hướng té trên mặt đất đạo tặc tới gần, nhưng ngay tại đạo tặc nhanh muốn đi vào hắn trị liệu phạm vi lúc miệng huyết động truyền đến một hồi trầm trọng tiếng bước chân, vốn có tại ngoài động bốn cái Thực Nhân Ma nổi giận dùng địa xuất hiện ở trọn mắt há hốc mồm Mục Sư trước mặt.

"Không hảo! Ô mai mau trở lại!" Còn lại ba người đồng thanh kêu to, thợ săn càng là một mạch hướng mấy cái Thực Nhân Ma bắn bốn năm mũi tên, hi vọng có thể hấp dẫn chú ý của bọn hắn. Nhưng Mục Sư có thể có cơ hội chạy trốn, bắt đắc dĩ này mấy cái Thực Nhân Ma phảng phất không có trông thấy hắn bình thường, bốn chỉ Lịch Thụ đại bông lập tức sẽ đem bác sĩ cùng năng người bệnh quấy thành hai đạo bạch quang.

Đã mất đi Mục Sư, trận chiến này tựa trở nên không hề lo lắng, cứ việc này mấy người đều là cao thủ, thế nhưng mà tại hẹp hòi trong huyết động đối mặt sáu chỉ Thực Nhân Ma đại bông, sự chống cự của bọn hắn lộ ra vô lực mà buồn cười, chiến sĩ cùng thợ săn cuối cùng nhất cũng đuổi theo đồng bạn của bọn hắn mà đi, nhưng là làm cho Sơn Đức Lão ngoài ý muốn chính là, cái kia hồng bao bộ đồ đồng dạng pháp sư, vậy mà tại chiến sĩ cùng thợ săn chống cự thời điểm, sử dụng một trương Phiêu Phù Thuật quyền trục, thành công từ bên trên trong khe hở đào tẩu rồi!

"A a! Quá tuyệt vời, mập mập chết bầm người quả nhiên có một bộ! Vừa rồi cái kia Mục Sư biểu lộ thực đặc sắc, ta đã làm bán sao rồi, một hồi chúng ta lại nhìn một bên!" Chính trong cả quá trình nhất hưng phấn đúng là Tiểu Bạch huynh rồi, đương Sơn Đức Lão dùng mấy cái giảm mạnh tựa toái Khô Lâu đem bên ngoài bốn chỉ Thực Nhân Ma dẫn vào huyết động, đương Sơn Đức Lão đối với bốn chỉ Thực Nhân Ma sử dụng hơi ám linh thị, nhượng bọn hắn chỉ chung tình ở trước mắt Mục Sư, với tư cách duy nhất người xem Tiểu Bạch huynh, đã hưng phấn không kiềm chế được, nếu không phải Sơn Đức Lão lôi kéo hắn, đoán chừng hắn sớm chạy đến trắng từ trung cho Thực Nhân Ma cố gắng lên đi.

"Đừng dài dòng rồi! Chuẩn bị cho tốt, cái kia Tắt Mãn chỉ còn hơn trăm điểm huyết rồi, chạy nhanh thượng!" Sơn Đức Lão lại ném ra một cái hơi ám linh thị, đem vây tại một chỗ Thực Nhân Ma biến thành mất trọn, đã thấy chạy vội tới cái con kia còn ở vào suy yếu trạng thái Cự Ma Tắt Mãn bên người Tiểu Bạch làm cái khoa trương động tác!

Phiêu Hốt Bạch Vũ giờ lên cao cao hai thanh Hồn Độn chỉ nhận, nhấp nháy giống như hung dữ địa bắt bọn nó toàn bộ đâm vào Tắt Mãn thân thể, hẳn

không thêm để ý Cự Ma Từ sắc huyết dịch tung tóe hấn một đầu hấn về mặt!

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đứ Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Thu hoạch

"Ha ha. . . Ba mươi năm Hà Đông chuyển Hà Tây, ta Phiêu Hốt Bạch Vũ rốt cục cũng hấn xuất đầu đến rồi!" Phiêu Hốt Bạch Vũ bùng lấy quay phim Tinh Linh ngửa mặt lên trời hét dài, trên mặt biểu lộ phảng phất mới bao hết nhĩ nãi, lại khái siêu lượng lam sắc được hoàn.

Hỗn Độn chỉ trên mũi dao bạo phát ra trận trận xanh trắng giao nhau hồ quang điện ánh lửa, đem Tát Mẫn thi thể thiêu đốt trở thành một tiết than cốc, Phiêu Hốt Bạch Vũ hai mắt đỏ thẫm, trận trận điện quang tại hấn chung quanh bộc phát, ngay sau đó hấn phát ra một tiếng cuồng nộ gầm rú, xoay người nhảy lên cao hơn ba mét, hai thanh Hỗn Độn chỉ nhận rồi tay hướng cách hấn gần đây một chỉ Thực Nhân Ma quăng ném ra ngoài.

Song dao tuy nhiên rời tay, hai cây gậy trọng dài ngắn đích khóa sắt lại trống rỗng xuất hiện, phân biệt liên tiếp nổi lên cổ tay của hấn cùng Hỗn Độn chỉ nhận nắm chuôi, Phiêu Hốt Bạch Vũ ở giữa không trung quay thân làm bộ, như con quay trên không trung xoay tròn, Hỗn Độn chỉ nhận cũng tùy theo như là phi cơ trực thăng mái chèo điệp gối như lượn vòng, trên dao xanh trắng hồ quang điện đem ba trọng phương viên nội chiếu rọi quý khí um tùm, cái con kia Thực Nhân Ma chiến sĩ thậm chí liền ngăn cản động tác không thể làm ra, liền ầm ầm ngã xuống.

Từ lúc Tiểu Bạch đem Hỗn Độn chỉ nhận đâm vào Cự Ma Tát Mẫn thân thể, giống như máy bơm đem nó hấp thành thủy khô thời điểm, Sơn Đứ Lỗ đã biết rõ, một đoạn này nhất định là hệ thống an bài đi ngang qua sân khấu điện ảnh, vì vậy hấn cũng không nóng nảy ly khai, mà là lắp xong quay phim Tinh Linh, bắt chéo hai chân, chuẩn bị thu nhận sử dụng Tiểu Bạch phản kích màn ảnh bán đi dùng cho trả nợ. Nhưng là hấn lại không nghĩ rằng này đoạn hình ảnh sẽ như thế kinh bạo. Nhưng hấn cơ hồ trực tiếp theo trên mặt đất nhảy dựng lên.

Phiêu Hốt Bạch Vũ theo nhảy lên đến rơi xuống đất trước sau thời gian không cao hơn ba giây, nhưng tự trong thời gian ngắn ngủi này, hai thanh lượn vòng Hỗn Độn chỉ nhận theo Cự Ma trên người cơ hồ cuốn đi gần 4000 điểm hp! Nhưng là nếu như này đoạn hình ảnh có thể xưng là rút phá kính mắt, như vậy kế tiếp Tiểu Bạch biểu hiện cơ hồ khiến Sơn Đứ Lỗ tìm không thấy rơi trên mặt đất cái cảm.

Sau khi hạ xuống Tiểu Bạch tuy nhiên đình chỉ xoay tròn, nhưng này hai thanh Hỗn Độn chỉ nhận lại không có chút nào đình chỉ ý tứ, một đường lượn vòng lấy theo Tiểu Bạch xông về còn lại năm chỉ Thực Nhân Ma, đáng thương những cái thứ này còn không có theo Sơn Đứ Lỗ hơi ám linh thị trung giải thoát, liền bị Hỗn Độn chỉ nhận cắt toàn thân vết dao, mà giải quyết bọn hấn sử dụng thời gian, thậm chí so giải quyết con thứ nhất Thực Nhân Ma dùng thời gian còn thiếu chút ít.

"Đáng tiếc a! Như vậy đặc sắc biểu diễn lại cho ta xúng như vậy một bộ gương mặt!" Phiêu Hốt Bạch Vũ chỉ vào trên màn hình cái kia vận vẹo gương mặt, đỏ thẫm hai mắt, cùng với khỏe miệng thịch ra nước miếng, về mặt tiếc hận biểu lộ phàn nàn nói: "Này nếu phát đến diễn đàn đi lên, những nữ hài từ kia vẫn không thể đã cho ta là cái bệnh tâm thần người bệnh? Ta nhất định phải đánh gạch men!"

"Người bây giờ mới nhớ tới thêm gạch men? Ta còn tưởng rằng người đã được đến người hai vị tiền bối, Mutō cùng Katou chân truyền nữa nha!" Đối với hưng phấn Tiểu Bạch, Sơn Đứ Lỗ có thể không có gì hảo tâm tình: "Ngẫm lại a, này đoạn nếu phát đến diễn đàn thượng, người sau này sẽ là Long thành nhân vật phong vân rồi, không thể thiếu về sau trên đường phố có nhân tìm người muốn kí tên, người chuẩn bị tâm lý thật tốt không vậy?"

Tiểu Bạch sắc mặt lập tức tự sẽ không có hưng phấn, hoàng được cơ hồ nhỏ ra khương nước —— cùng chính mình đồng cấp quái vật cũng có thể miểu sát, bức này trang bị ai không đồ mất? Thu hình lại muốn thực phóng tới diễn đàn thượng, hấn không phải biến thành chuột chạy qua đường không thể. Huống chi mới vừa rồi là do máy tính thao tác ta đích nhân vật của hấn mới có như chiến quả này, thật muốn hấn tự mình ra trận, cái kia hai thanh liêm nhận chưa chừng tự bay đến chính mình cái ót thượng, không cần quái vật động thủ chính hấn là có thể đem tự mình giải quyết rồi.

Sơn Đứ Lỗ sắc mặt cũng không thể so với hấn hảo đi nơi nào, vừa rồi nhận được hệ thống thông tri, nói bởi vì hành vi của hấn đáng nghị ác ý dẫn quái, cho hấn bỏ thêm 20 điểm âm mưu phán định, hấn vội vàng mở ra hệ thống mặt bàn, liền phát hiện mình trận doanh tuy nhiên hay vẫn là trong hỗn loạn lập, lại đã bắt đầu hướng hỗn loạn tà ác phương hướng chênh lệch một nửa. Cứ như vậy phát triển xuống dưới, chỉ sợ hấn cùng Tiểu Bạch huynh phải biến thành một đôi chuột chạy qua đường. Vừa rồi tình huống kia, rõ ràng là sẵn giết tiểu đội động trước tay a.

Nhưng là Sơn Đứ Lỗ đã không có có tâm tư đi trách cứ Huyền Tường Quốc Tế thiếu đạo đức hệ thống, hấn thanh tra sân bãi, lại phát hiện Long chỉ lực lượng nhỏ đội đội viên trang bị bảo hộ đều làm được thập phần đúng chỗ, mà Cự Ma Tát Mẫn bị cuốn vào Tiểu Bạch nội dung cốt truyện bị biến thành than, hơn nữa Tiểu Bạch cái kia đoạn thu hình lại trong ngắn hạn cũng không thể công khai, nếu không liền ngồi thực bọn hấn ác ý dẫn quái làm cho sẵn giết tiểu đội diệt đoàn tội danh, như vậy kinh tế thượng thu hoạch cũng chỉ còn lại có cái kia sáu chỉ cùng khổ Thực Nhân Ma trên mặt đất ném mười mấy cái tiền đồng. Cũng không đủ ngồi xe ngựa hồi Westerley.

Điểm kinh nghiệm thượng thu hoạch cũng không nhỏ, dựa theo Long thành hệ thống quy định, nhất xuất thủ trước đánh quái cùng tồn tại sống đến quái

vật tử vong sau ngoạn gia có thể đạt được 10% kinh nghiệm, Sơn Đức Lỗ bởi vì đã từng hướng Thực Nhân Ma sử dụng nguyên rửa, mà lại sớm ra tay thợ săn đã tử vong, hơn nữa Thực Nhân Ma đẳng cấp so với hân cao Thập cấp có nhiều, vì vậy kinh nghiệm của hân nhỏ nhỏ đã ngồi một mồi lửa mùi tên, rốt cục xuyên qua 36 cấp đại quan, này mới khiến lần này Tân Nguyệt hấp cốc chi hành không đến mức đi không được gì.

Thế nhưng mà điểm ấy thu hoạch xa xa chống đỡ không thương tổn thất —— săn giết tiểu đội mấy người lại không phải người ngu, chỉ phải đi về ngấm lại, sẽ hoài nghi đến trên người bọn họ đến, về sau béo Vu Sư tại Westerley chỉ sợ rất khó lẫn lộn xuống dưới. Đại thật xa chạy đến làm sao cái địa phương đến, còn đáp thượng nữa cái trận doanh cùng quen thuộc sinh tồn không gian, chỉ đổi một cấp hơn kinh nghiệm, khoản này mua bán quả thực mất đi mất ngọn nguồn, hiện tại Sơn Đức Lỗ trong đầu chỉ tiếng vọng lấy lão nghệ thuật gia Quách tiên sinh một câu danh ngôn: "Sớm biết như thế ta ở nhà kêu to chẳng phải được?" (xuất từ đường con rùa)

"Ta đã sớm nói nó nhất định là Thần Khí! Người nhìn người xem, hiện tại đã tiến giai thành truyền thuyết vật phẩm rồi, gia tăng lên một điều có thể hấp thực máu tươi thuộc tính, còn tăng thêm năm điểm lực lượng cái đó. . ."

Không thể không nói, Tiểu Bạch tâm lý tổ chất thực không phải bình thường hảo, bị vô số MM đã kích chỗ rèn luyện ra khôi phục năng lực, nhưng hân rất nhanh tựu quên mất nhiều loại không may chuyện, dương dương đắc ý hướng Sơn Đức Lỗ khoe khoang khỏi Hỗn Độn chỉ nhận thuộc tính đến, khiến cho Sơn Đức Lỗ không thắng hân phiền, đành phải một thanh lời ra trong ba lô Hermes nơi ẩn núp, bọc tại trên cổ.

"Hệ thống nhắc nhở: Mang theo vật ấy phẩm hội tạo thành ngoạn gia trận doanh cùng thể chất phát sinh biến hóa, một lần nữa thành lập sổ tài khoản trước này quá trình biến hóa không thể nghịch chuyển, phải chăng quyết định đeo?"

"Đừng dài dòng rồi, đeo!"

Nhân nhật màu đen sương mù theo quan tài hình dạng Hộ Thân Phù trung tuôn ra, rất nhanh liền bao trùm Sơn Đức Lỗ toàn thân, tại chung quanh của hân ngưng mà không tiêu tan, mà theo này trận sương mù, không trung vậy mà vang lên một hồi trầm thấp nữ tử tụng hát, giai điệu, nhịp điệu dị thường an tường, nhưng trong đó lại tựa hồ như mang theo vô tận bi thương, sử chung quanh tràn đầy một loại quý dị bầu không khí.

Sơn Đức Lỗ nhẹ nhàng phát tay, trên mặt đất ba bộ đã tại dần dần trở thành nhật Thực Nhân Ma thi thể mà bắt đầu phát sinh biến hóa, hân nhóm biểu tình da cùng cơ bắp bắt đầu chậm rãi nổi bóng hòa tan, dần dần biến thành một bãi bùn nhão tựa như thứ đồ vật, theo một hồi khàn giọng kêu to, huyết nhục tứ tán vẩy ra, ba con toàn thân Huyết Hồng Thực Thi Quý nhảy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Cửu viễn đích đẳng hỏa

Thực Thi Quý tại Vong Linh sinh vật trung được cho thân thể gầy yếu, với tư cách 30 cấp quái vật, chúng hp lại còn không có 20 cấp phản hồn thi cao, trên thân thể hơi mỏng ngoài da cũng không có quá nhiều phòng hộ hiệu quả. Nhưng là này loại quái vật lại dùng tốc độ nhanh nhanh, công kích ngoạn độc nổi danh.

Đầu lưỡi của nó như là tắc kè hoa bình thường, dài nhỏ mà có chứa dịch nhờn, đỉnh còn có chứa cốt chất hóa ngược lại câu, nếu như con mồi bị loại này dài hơn một mét lại đột nhiên bắn ra thứ đồ vật đánh trúng, chẳng những chịu lấy đến xé rách thương, còn sẽ có nhất định tỷ lệ trúng độc, mà đáng sợ hơn chính là, Thực Thi Quý dựa vào xích trường đích sắc bén chân trước cùng cường kiện chi sau phát động tấn công, bị ngoạn gia xưng là không phải kỹ năng đặc biệt kỹ năng đặc biệt, thường thường chỉ cần thoáng một phát có thể cho quần áo nhẹ giáp mục tiêu tạo thành trí mạng tổn thương.

Hơn nữa như kỳ danh xưng, loại này quái vật có thể thôn phệ thi thể, bổ sung sinh mệnh lực. Hơn nữa tứ chi chạm đất, cận chiến chức nghiệp thường thường rất khó đánh trúng chúng. Bởi vậy tại cấp thấp ngoạn gia thường thường thà rằng gặp phải cấp 40 khâu lại thi quái, cũng không muốn cùng chúng giao thủ. Tuy nhiên đồng dạng là Vong Linh, nhưng ít ra người phía trước tại đánh không lại lúc, còn có thể chạy trốn.

"Ta đây? Này thật là không có thiên lý!" Tiểu Bạch đã hoàn toàn quên khoe khoang Hỗn Độn chỉ nhận, ngơ ngác nhìn xem khắp nơi bò loạn ba con không có da quái vật, hân cũng từng ở thờ dài chỉ sấm quanh thân hồn qua mấy ngày, biết rõ thứ này lợi hại, cho dù hiện tại nhượng hân chống lại ba con Thực Thi Quý, hân cũng không có nắm chắc nhất định thắng: "Người một cái 30 cấp nhân vật vậy mà có thể triệu hoán 30 cấp quái vật, hơn nữa còn là ba con?"

"Muốn hay không chờ Cự Ma Tát Mãn đổi mới? Vận khí tốt có có thể được tốt hơn trang bị." Sơn Đức Lỗ hiện tại tin tưởng mười phần, tuy nhiên Thực Thi Quý móng vuốt đối với da dày thịt béo Thực Nhân Ma không tạo được nhiều đại tổn thương, nhưng là Cự Ma Tát Mãn có thể chỉ là quần áo nhẹ giáp chức nghiệp, chỉ cần thao túng đích đương, tiêu diệt hân không là vấn đề.

"Móa! Với người tại một khối vận khí tốt không được, lão tử về trước thành rồi!" Bị ba con Thực Thi Quý nhỏ đã kích thoáng một phát, Tiểu Bạch

đã hoàn toàn đã không có khoe khoang tâm tình, tức giận địa hướng béo Vu Sư dựng lên một ngón giữa, hất quay người kéo ra Hồi Thành Quyển Trục, hóa thành một đạo bạch quang biến mất

Cấp bậc của hắc so Sơn Đức Lão cao gần Thập cấp, đi theo Sơn Đức Lão ở chỗ này cũng không chiếm được bao nhiêu kinh nghiệm, hơn nữa không có tăng máu chức nghiệp, đánh đi ra ma pháp trang bị bán đi tiền đều không nhất định đủ tiền thuốc, Hỗn Độn chỉ nhận thăng cấp sự tình đã làm, ở chỗ này ma thăng còn không bằng về trước nội thành đi nghe ngóng thoáng một phát săn giết tiểu đội tin tức, đồng thời luyện tập thoáng một phát Hỗn Độn chỉ nhận phương pháp sử dụng.

Đã phát động ra Vong Linh không gian, nhìn xem màu đen sương mù dần dần bao vây Thực Thi Quý, sau đó biến mất, hệ thống mặt bàn ở bên trong mới xuất hiện Vong Linh trong không gian lại xuất hiện ba con Thực Thi Quý, Sơn Đức Lão cảm thấy giật mình. Cái này là Delgado ngày đó thu hồi Hắc kỵ sĩ sử dụng chiêu số. Tìm đọc hệ thống cho ra nhật ký, hắc phát hiện cái này kỹ năng đối với Vong Linh Vu Sư mà nói thực là phi thường thực dụng.

Vong Linh không gian không hạn định thu nhập quái vật thể tích, chỉ hạn định số lượng, nhưng là càng cao cấp quái vật xuất nhập tốc độ lại càng chậm, nó chính yếu nhất tác dụng tựu là có thể miễn đi Vong Linh Vu Sư tìm không thấy phù hợp thì thể triệu hoán xấu hổ, tại cái không gian này ở bên trong, Vong Linh sẽ không tiêu hao triệu hoán thời hạn, hơn nữa hội đạt được năng lực chữa trị.

Biết rõ Vong Linh không gian cách dùng, Sơn Đức Lão thực sự không có cảm điểm xoát Cự Ma Tát Mãn hào hứng, một là do ở Tiểu Bạch chạy trốn, thiếu đi một cái tôn thương phát ra, dựa vào ba con Thực Thi Quý lực công kích, không nhất định có thể rất nhanh đánh chết Cự Ma Tát Mãn, hơn nữa hiện tại cần gấp nhất chính là được nhanh tìm một cái nhiệm vụ đi xoát thoáng một phát trận doanh, vạn nhất hoàn toàn tiến nhập hỗn loạn tà ác, hắc có thể cũng chỉ có thể đến u ám mà vừa nguy hiểm dưới mặt đất đường hầm đi cùng Trắc Nhĩ làm bạn rồi.

Chậm rì rì ra kẻ nứt, Sơn Đức Lão suy tư sau một lúc chuẩn bị vắng lai lúc cái trấn nhỏ kia đi ngồi xe ngựa, chạy tới đá vụn Hoang Nguyên một chỗ khác Bertmond, chỗ đó tuy nhiên hoàn toàn không cách nào cùng phồn hoa Westerley so sánh với, nhưng là cũng may là cá trung lập thành thị, đối với Sơn Đức Lão như vậy có tà ác khuynh hướng gia hỏa cũng sẽ không kiểm tra.

Chính muốn đi ra Tân Nguyệt hạp cốc, lại phát hiện chung quanh ngoại gia đều đình chỉ động tác, nhìn chăm chú lên một cái phương hướng, Sơn Đức Lão theo ánh mắt của mọi người nhìn lại, cách cách mình không xa con đường chính giữa, đen kịt một người một kỵ ngạo ngễ mà đứng.

"Hắc kỵ sĩ?" Sơn Đức Lão trong nháy mắt đột nhiên có loại giống như đã từng quen biết cảm giác, nhưng cẩn thận quan sát sau hắc lại phát hiện không phải, phía trước kỵ sĩ xác thực là áo giáp màu đen hắc kỵ, thể nhưng mà tọa kỵ của hắc chỉ là một thớt được xưng tụng thần tuần bình thường hắc mã, trên người áo giáp cũng không phải Hắc kỵ sĩ chỉ mỗi hắc có cái chùng loại kia toàn bộ hộ thức thép giáp, mà là một thân giản tiện giáp da cùng áo vải, hơn nữa căn bản là không mang mũ bảo hiểm, lộ ra một đầu vàng óng ánh tóc dài cùng một trương khuôn mặt anh tuấn.

Tinh xảo bộ mặt, sâu hình dáng hốc mắt, phối hợp một đôi thủy sắc đồng tử, cùng với cao thẳng mà không có rõ ràng khớp xương mũi, cái này như là Mê Khai Lăng Cơ La - Bắc cái kia là để một loại pho tượng tổ hợp hoàn toàn có thể cho nữ tính say mê, nam người đồ kỵ. Chỉ là cái kia trương khuôn mặt anh tuấn thượng, cũng không có một tia thường nhân biểu lộ, cũng không lãnh khốc, cũng không nhiệt tình.

"Đây là cái NPC a?" Mặc dù biết Nhân Loại rất khó tự nhiên dài ra như vậy hoàn mỹ khuôn mặt, nhưng là hai ngày trước tao ngộ nương Sơn Đức Lão thật không dám vững tin chính mình suy luận, đang tại nói thầm thời điểm, một cái Cự Thú tê gào thét giống như cực lớn thanh âm tại trong đầu hắc vang lên. Đem hắc chấn toàn thân như nhũn ra, cơ hồ té ngã trên đất, may mắn chung quanh ngoại gia đều bị kỵ sĩ hấp dẫn, Sơn Đức Lão lại ăn mặc mang túi cái mũ trường áo choàng, cho nên cũng không có khiến cho bất luận kẻ nào chú ý.

"Đi theo ta tới!" Tại Sơn Đức Lão trong đầu nói xong này năm chữ, kỵ sĩ quay đầu ngựa lại tuyệt trần mà đi, chung quanh ngoại gia gặp không có bất kỳ sự tình phát sinh, nghị luận sau một lúc cũng đều chậm rãi tản ra rồi. Chỉ để lại đầu đầu muốn nứt Sơn Đức Lão đứng tại nguyên chỗ. Hai chân run rẩy cùng nôn mửa cảm giác đầu tranh.

"Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Sơn Đức Lão vịn quái tượng đứng cả buổi mới đem trong dạ dày dòi sông lấp biển cảm giác đè xuống. "Lão tử mị lực giá trị cũng không thấp nha? Đám này NPC làm gì lão tìm ta gây phiền phức!"

Tuy nhiên kỵ sĩ bề ngoài thoạt nhìn cũng không đáng sợ, nhưng là Sơn Đức Lão biết rõ thằng này đẳng cấp nhất định thấp không được, cùng loại người này thương lượng không có cái gì quả ngon để ăn, thể nhưng mà đã nhiệm vụ đã bị đã dẫn phát, tựu sẽ không dễ dàng chấm dứt, tại đá vụn đất hoang thượng bốn ba nửa cái giờ, Sơn Đức Lão rất xa lại trông thấy kỵ sĩ kia thân ảnh, hắc đang đứng tại cách đó không xa một cái sườn núi thượng, dùng một loại quan sát con sâu cái kiến giống như ánh mắt nhìn chăm chú lên hắc.

"Tôn kính các hạ, xin hỏi tôn tính đại danh? Còn có ngài kêu gọi ta đến nơi đây, là có chuyện gì cần ta cống hiến sức lực sao?" Sơn Đức Lão tay trái xoa ngực, cúi đầu từ trước đến nay người đã thành một cái tiêu chuẩn pháp sư lễ, trông thấy hiện tại hắc mang trên mặt sáng lạn dáng tươi cười, mặc cho ai cũng sẽ không nghĩ tới người này trong nội tâm đang tại trắng trợn chửi rủa. . .

"Người có thể bảo ta Chaos, " kỵ sĩ có chút nhủ mày, hiển nhiên đối với Sơn Đức Lão bộ này diễn xuất rất không kiên nhẫn: "Về phần nói muốn ngươi cống hiến sức lực chuyện. . . Đem đã lâu *** trả cho ta!"

Chương 12: Uy hiếp, trao đổi, cùng nhìn lên át chủ bài

Chaos? Đã lâu ***?

Này hai danh tự nghe tựa hồ phi thường quen tai? Nhất đạo tinh mang tại Sơn Đức Lỗ trong mắt lóe lên rồi biến mất, hần mập mập trên mặt, xuất hiện một tia mập mờ đáng tươi cười,

"Tôn kính, nha. . . Chaos các hạ là a, ta phi thường nguyện ý vì ngươi hiệu lực." Béo Vu Sư về mặt đáng tươi cười chân thành, trong miệng lại bắt đầu chạy xe lửa: "Bất quá ngài đã ủy thác ta tìm kiếm ngài mất đi vật phẩm, ngươi tổng nên cho ta một số cơ bản nhắc nhở a, nói thí dụ như ngài kiện vật phẩm này ra sao lúc mất đi, ở địa phương nào mất đi, còn có quan trọng nhất là hần đến tột cùng. . .

"Loong coong "

Thân ảnh màu đen, lập tức liền vượt qua tiếp cận 50m khoảng cách, đi tới Sơn Đức Lỗ phụ cận. Sơn Đức Lỗ cái cổ phía trước lập tức liền bị chống đỡ lên một thanh kiếm, một thanh cực lớn, so bì lực lượng hình Dã Man nhân sử dụng hai tay trọng kiếm còn muốn rộng lớn lên ma kiếm, hai ngón tay dày đen kịt trên thân kiếm, tản ra một tia lam lấp lánh hào quang.

Béo Vu Sư dưới sự kinh hãi, bứt ra liền lui về sau, nhưng là Hắc Giáp Kỵ Sĩ thủ đoạn nhẹ chuyển, mũi kiếm đã gác ở Sơn Đức Lỗ trên bờ vai, trên thân kiếm bộc phát ra một loại như là Địa Ngục gió lạnh giống như hàn khí, béo Vu Sư chỉ cảm thấy đóng băng tê liệt cảm giác như là dây leo theo bả vai lan tràn ra, trong nháy mắt hần đầu lông mày lộn tóc, cũng đã kết thượng một tầng Băng Sương!

"Không cần nói nữa nói nhảm, ta có thể cảm ứng được sự hiện hữu của nàng!" Tay trái vững vàng lập tức lấy cái kia cực lớn ma kiếm, phảng phất cái con kia có một căn chiếc đĩa sức nặng. Kỵ sĩ biểu lộ cũng giống như kiếm trong tay hần, ngưng trọng mà băng hàn, cái kia vô hình uy áp cơ hồ muốn đem nhân đè ép: "Nàng ngay tại trên người của ngươi, lập tức giao cho ta!"

"Ha ha ha. . . Các hạ đến cùng nói. . . Là cái dạng gì thứ đồ vật?" Sơn Đức Lỗ biểu lộ đã sợ hãi lại mê mang, thanh âm run rẩy, cao thấp răng đã bị đông lạnh được thẳng đánh nhau: "Ta căn bản không biết ngài rốt cuộc muốn rất đúng cái gì!"

Hắc Giáp Kỵ Sĩ chăm chăm vào Bàn tử con mắt, từng chữ nói ra nói: "Ngươi thật sự không biết sao?" Trong tay Cự Kiếm thượng hàn khí bỗng nhiên lại tăng thêm vài phần, lần này không may béo Vu Sư liền nói chuyện đều cũng không nói ra được, chỉ có thể dốc sức liều mạng lắc đầu, thế nhưng mà tại hàn khí dưới tác dụng, như vậy một cái động tác đơn giản cũng trở nên gian nan vô cùng. Không may béo Vu Sư tựa như một chỉ bunn nhào ở bên trong con giun, chậm rãi nhúc nhích lấy thân thể.

"Được rồi, đó là một điều Ngân sắc vòng cổ, phía dưới rơi lấy một khối Thủy Tinh. . ." Có lẽ là Sơn Đức Lỗ ngu xuẩn mà buồn cười động tác thoát nhìn không giống nói dối, Hắc Giáp Kỵ Sĩ đem Cự Kiếm hơi chút thu hồi một số, chậm rãi mở miệng nhắc nhở.

"Nguyên lai là cái nào nha, các hạ làm sao không nói sớm!" Cự Kiếm vừa ly khai, béo Vu Sư liền khôi phục ngôn ngữ năng lực, hần bày làm ra một bộ "Thiệt là, ngươi không nói ta làm sao sẽ biết đây này " biểu lộ, run rẩy lấy theo trong ba lô lấy ra cái kia tinh xảo vòng cổ. Nhưng là, ngay tại Hắc Giáp Kỵ Sĩ vươn tay ra đến trong tích tắc, hần càng làm vòng cổ tắc trở về ba lô.

"Không được, này không thể cho ngươi!"

Bàn tử xoay người lại, dùng về mặt kiên nghị chống lại kỵ sĩ ánh mắt phần nộ, bình tĩnh thanh âm lại mang lên một tia trang nghiêm: "Tuy nhiên ta không biết thứ này lai lịch, nhưng là này là của trộm cướp, là một cái ngoạn gia hèn hạ theo mấy vị NPC trong tay thương đoạt có được, ta phải bắt nó giao cho người mất của, như vậy mới có thể giữ gìn chúng ta ngoạn gia. . .

"Những hèn hạ kia Thánh võ sĩ mới thật sự là cường đạo, ngươi nói cái kia ngoạn gia bất quá là cái mao tặc mà thôi!" Hắc Giáp Kỵ Sĩ hiển nhiên có chút không kiên nhẫn được nữa, dùng một cái kinh người luận điệu đã cắt đứt Bàn tử sắp xuất khẩu thao thao bất tuyệt: "Ta đã chán ghét ngươi nói nhảm, như vậy ngươi đến tột cùng như thế nào mới có thể đem giao nó cho ta?"

"Trừ phi ngươi dùng Chủ Thần danh nghĩa thế!" Tại Long thành ở bên trong, nếu như dùng thần danh nghĩa lập được lời thế mà vừa rồi không có tuân thủ, như vậy vi phạm lời thế người cũng sẽ bị cướp đoạt Thần Thuật quyền sử dụng. Bởi vì có chủ Server giám không, vô luận bất luận cái gì lời thế đều có hiệu lực, so bất luận cái gì khế ước đều muốn thuận tiện nhiều.

"Như vậy có thể đi à nha? Mau đưa nàng trả lại cho ta!" Hắc Giáp Kỵ Sĩ không chút do dự dùng cổ xưa Tinh Linh ngữ đọc lên một đại đoạn lời thế, dùng hần dị thường mau lẹ ngữ nhanh chóng đến xem, hần hiển nhiên phi thường quen thuộc loại này ngôn ngữ,

"Cái này. . . Tuy nhiên ngươi có thể chứng minh cái này dây chuyền là thuộc về ngươi, nhưng là dù sao ta là ngoạn gia, mà ngươi là NPC, cho nên. . . Ngươi biết á. . . Ta nếu như đem thứ này giao cho Thánh võ sĩ, tốt xấu bọn hần cũng sẽ cho ta một cái danh dự danh hiệu, còn có vật phẩm khen thưởng. . ." Giao hoạt Bàn tử một bên nói liền miên cần nhẫn nói xong, một bên dùng tham lam ánh mắt càng không ngừng liếc trộm kỵ sĩ ngón giữa tay phải thượng, một miếng tạo hình phong cách cổ xưa chiếc nhẫn.

"Người đến cùng muốn nói điều gì?" Bàn tử lải nhải xui khiến hiển nhiên đã hoàn toàn mài đi mất ký sĩ kiên nhẫn, thanh âm của hắn bên trong đã mang lên một vòng tiêu sất, trong tay Cự Kiếm thượng vốn là u ám Lam Quang bắt đầu sáng lên, thậm chí liên hắn không khí chung quanh trung cũng bắt đầu phiêu tán ra bông tuyết.

"Trao đổi! Ta nói là ngươi có thể dùng những vật khác tiến hành trao đổi!" Trên vai Cự Kiếm lại một lần nữa trở nên băng hàn rét thấu xương, không ngừng tuôn ra hàn ý sửu béo Vu Sư hét rầm lên: "Nói ví dụ ngươi không dùng được trang bị a, vũ khí a, hoặc là giới chỉ cái gì tự. . .".

"Chiếc nhẫn? Ngươi nói là cái này sao?" Hắc Giáp Kỵ Sĩ có chút kinh ngạc, đón lấy lại lạnh cười rộ lên: "Thật là một cái tham lam gia hỏa, ngươi dựa vào cái gì cho rằng ta sẽ dùng cái này cùng ngươi trao đổi đây này?"

"Ta. . . Ha ha ha. . . Hy vọng là. . . Khanh khách. . . Cái kia" Bàn tử khò chống, dùng hết toàn thân khí lực hướng Hắc Giáp Kỵ Sĩ biểu đạt lấy ý của mình, nhưng là cũng chỉ nói ra một câu, liền bị đông lạnh được nhanh đã bất tỉnh rồi.

Thủy sắc hai cái đồng tử nhìn thẳng Bàn tử mặt, do dự một lát, Hắc Giáp Kỵ Sĩ cắn răng, theo trên tay còi ra này cái nhẫn.

Chiếc nhẫn vừa ly khai ngón tay, ký sĩ trên thân thể liền phóng xạ ra nhàn nhạt kim sắc quang mang, theo hào quang dần dần rút đi, ngoại hình của hắn cũng sinh ra cực biến hóa lớn.

Tóc dài do vốn là vàng óng ánh, dần dần đã trở thành bao trùm lấy vụn băng thương tro, làn da nhan sắc cũng theo khỏe mạnh hồng nhuận phon phớt chuyển thành không có một tia huyết sắc tái nhợt, trên người màu đen giáp da biến mất vô tung, mà chuyển biến thành chính là một bộ hình thể trang nhã, ánh sáng như kính tinh khiết áo giáp bạc giáp, tọa hạ hắc mã cũng đã hoàn toàn biến thành ác mộng, chỉ là không giống tại Delgado trong thành bảo chứng kiến cái kia thất ác mộng, nó bốn vó hạ lan tràn chính là màu xám Băng Sưong. Một người một kỵ chung quanh mây trượng phương viên nội, cũng bắt đầu đã nổi lên óng ánh bông tuyết.

Toàn thân cao thấp duy nhất không có biến hóa, chỉ sợ chỉ có ký sĩ cấp kia thủy sắc đồng tử, còn có trong đó thiêu đốt liệt hỏa điểm.

"Vong. . . Vong Linh! Ngươi đến cùng. . .?" Tuy nhiên nhu nhiếp lấy hướng lui về phía sau mấy bước, nhưng là Sơn Đức Lỗ vẫn là đem trong tay vòng cổ ném đến tận ký sĩ trong tay.

"Ngươi chưa cần thiết phải biết quá nhiều, cầm đi đi, tham lam gia hỏa!" Từ Vong Kỵ Sĩ nhàn nhạt đáp, hai tay tiếp nhận vòng cổ, Từ Vong Kỵ Sĩ trân trọng địa đem nó đặt ở cần cổ, sau đó đem trong tay chiếc nhẫn vứt cho Sơn Đức Lỗ: "Ta phải nhắc nhở ngươi, không muốn thử đồ thẩm tra cái giới chỉ này nơi phát ra, sự tình hôm nay cũng không muốn trước bất kỳ ai nhắc tới. Bằng không mà nói. . ." Hắn không có nói tiếp xuống dưới, chỉ là thúc dục dưới háng ác mộng, chậm rãi xoay người qua thể, cấp tốc hướng xa xa chạy đi.

"A u!" Nhìn xem Từ Vong Kỵ Sĩ thân ảnh xa dần dần, Sơn Đức Lỗ đặt mộng ngồi trên mặt đất, một thanh gươm xuống trên người áo choàng ném vào một bên, miệng lớn thở dốc, trên mặt hắn Băng Sưong biến thành bọt nước lăn rơi xuống cổ áo ở bên trong, nhưng hắn vẫn không chút nào cảm giác, bởi vì trên người hắn hòa tan mờ hơi sớm đã đem quần áo hoàn toàn sưng nước: "Muốn chết rồi! Thăng này đến cùng rất cao AI nha, thật sự nhân còn khó đối phó! May mắn lão tử năm đó tốt xấu còn tưởng là qua một tháng tạm thời diễn viên, bằng không thì thực lửa gat bất quá hắn!"

"Chưa cần thiết phải biết quá nhiều. . . Sao?" Nhìn xem Từ Vong Kỵ Sĩ cái kia chậm rãi biến mất tại đường chân trời hạ bóng lưng, Sơn Đức Lỗ khoe miệng lộ ra trò đùa dai thành công đáng tươi cười, nụ cười này rất nhanh mở rộng vì hưng hăng càn quấy cười to: "Hừ ha ha ha. . . Ta biết đến chỉ sợ so ngươi còn nhiều hơn đầu rồi, Nữ Thần Từ Vong Kỵ Sĩ, Y Tu Thác Lợi Âu Lâm các hạ!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Bertmond

Chân thành lừa gạt chiếc nhẫn Thần Thoại cấp đồ trang sức

Không thể rơi xuống không thể ăn cắp không thể giao dịch

Có thể thấy được thuộc tính: Người cầm được biến ảo bên ngoài (tự động biến hóa cũng chỉ có duy nhất hình tượng). Biến ảo sở hữu trang bị ngoại hình (có thể chọn) biến ảo trận doanh vì tuyệt đối trung lập, này ảo giác miễn dịch hết thảy ma pháp, Thần Thuật dò xét thủ đoạn. Trừ phi chiếc nhẫn bị giải trừ đeo, nếu không này ảo giác một mực có hiệu lực.

Hạn chế: Nếu như người cầm được cũng không phải là Vong Linh hoặc nửa Vong Linh, vật ấy phẩm đem không cách nào mang theo.

Bertmond là Thủ Nhân thành lập tại đá vụn Hoang Nguyên biên một cái cứ điểm (Stronghold). Cùng phồn hoa Nhân Loại biên cảnh thành thị Westerley bất đồng, hoàn cảnh nơi này ác liệt, chung quanh quái vật số lượng phần đông, thường thường một chỗ khu sẽ có mấy chục loại quái vật, chúng hỗn hợp cùng một chỗ tạo thành rất cao sức chiến đấu, nhưng là giết chết bọn hăn lấy được kinh nghiệm lại không cao lắm, bởi vậy có rất fit ngoạn gia nguyên ý đem cái thành phố này với tư cách luyện cấp điểm dừng chân.

Hơn nữa, với tư cách xa nhất cách Thủ Nhân thủ đô Long Định Thành thành thị, nơi này NPC vô luận là số lượng hay vẫn là chất lượng đều thấp đáng thương. Này liền quyết định hẳn rất khó lưu lại ngoạn gia, thử nghĩ nếu như một cái ngoạn gia đánh ra không biết vật phẩm lại không có Cao cấp Giám Định Sư vì hẳn xem xét, trang bị hư hao thọt rên nhưng không cách nào sửa chữa, thậm chí trong cửa hàng đều chỉ bán ra nhẹ lượng hồi phục dược tề, hẳn có thể hay không cân nhắc ly khai nơi này đi địa phương khác phát triển?

Nhưng là Bertmond lại là cả Long thành bên trong ngoạn gia nhất đông đúc khu một trong, một trong những nguyên nhân ngay tại ở Bertmond nơi này cũng không có bất kỳ pháp quy chế ước, nơi này không có Thánh võ sĩ cung điện, không có thành vệ chỗ, chỉ có phủ thành chủ có một đội dùng cho khẩn cấp tình huống vệ binh —— cái gọi là khẩn cấp tình huống, tựu là chỉ ngoạn gia hành vi uy hiếp được NPC thời điểm. Bình thường, ngoạn gia căn bản không cách nào chứng kiến bóng dáng của bọn hắn. Bởi vậy rất nhiều tà ác ngoạn gia đem nơi này coi như tiếp tế đứng, cứ việc nơi này không có vật gì tốt, nhưng ít ra sẽ không bị trao đi ngôi tù.

Đương nhiên, Bertmond thành hấp dẫn nhất ngoại gia địa phương, cũng không phải điểm này, đại lượng trận doanh điều chỉnh nhiệm vụ, mới là ngoại gia tiến vào này tòa chỉ có Westerley một phần tư lớn nhỏ thành thị nguyên nhân chủ yếu. Dù sao muốn tùy ý pk, ngoại gia đại khái có thể trực tiếp lựa chọn Hắc Ám chủng tộc, ở đẳng gia thâm u Hắc Ám địa vực, cùng với khắp nơi thiêu đốt lên Liệt Diễm Thâm Uyên vị diện, ngoại gia có rất nhiều cơ hội có thể tùy ý biểu hiện ra vũ kỹ của mình cùng thể nghiệm giết chóc khoái cảm. Mà nếu như muốn muốn tại trần ngập quy tắc hạn chế mặt đất hỗn xuống dưới, thiện lương trận doanh không thể nghi ngờ là thích hợp nhất, bởi vì cái kia có thể cho người đạt được rất nhiều đặc quyền.

Thánh võ sĩ không thể nghi ngờ cũng là ra vào Bertmond thành khách quen, với tư cách Long thành bên trong Cháp Pháp Giả chức nghiệp, bọn hắn vốn có quyền đồng thời cũng lưng đeo trăm trọng nghĩa vụ, không thể trước công kích bất luận cái gì không phải tà ác mục tiêu, không thể dụng độc, không thể lừa gạt. . . Đợi một tý một đồng, nhưng quan trọng nhất là bọn hắn phải là thủ tự thiện lương trận doanh, nếu không lập tức sẽ mất đi Thánh võ sĩ sở hữu pháp thuật cùng kỹ năng. Hơn nữa chỉ có hai lần cơ hội tìm về năng lực của mình.

Nhưng là với tư cách ngoạn gia, có rất ít người có thể như bản khắc NPC Thánh võ sĩ như vậy giữ nghiêm chuẩn tắc, thường thường bởi vì các loại căn nguyên —— ngoạn gia gian mưu thủ, ác ý pk, chiếm lợi phẩm thuộc sở hữu đội một tỷ, làm cho bọn hắn trận doanh chênh lệch. Vì vậy trước đó chuẩn bị cho tốt cao hơn yêu cầu rất nhiều thiện hạnh chuẩn bị bất cứ tình huống nào, là được Thánh võ sĩ ngoạn gia thường xuyên muốn hoàn thành nhiệm vụ.

Đi theo một đội Thánh võ sĩ sau lưng, Sơn Đức Lỗ nghiêng ngang đi tới Bertmond cái kia cao lớn hình vòm cửa thành, tâm tình bây giờ quả thực hảo tới cực điểm, hắn vừa rồi có ý tại mấy đội Thánh võ sĩ phía trước lúc ẩn lúc hiện, dự đồ bọn hắn dùng dò xét tá ác đến xem xét chính mình, nhưng là cho tới bây giờ cũng không có bất kỳ nhân phát hiện hắn sơ hở.

Nếu có người quen trông thấy Sơn Đức Lỗ hiện tại bộ dạng, hẳn nhất định sẽ cảm thấy giật mình, béo Vu Sư hình thể tuy nhiên không có bất kỳ biến hóa nào, thể nhưng mà vốn là biểu hiện lấy hắc con lai Huyết tộc thân phận bên ngoài thân đặc thù —— xám trắng tóc, đỏ thẫm đồng tử, tái nhợt màu da cũng đã không thấy, hẳn bên ngoài hiện tại cùng bình thường Trung Quốc ngoại gia không có gì khác nhau, thậm chí trái bên khỏe miệng vốn là hơi lộ ra răng nanh, cũng đã biến mất vô tung vô ảnh. Cái này rầm rĩ gia hỏa còn đem mình một thân màu nâu xám tráo bào dùng ma pháp thủ đoạn biến thành màu trắng, hơn nữa trong tay thật dài ma trượng, bình thường hèn mọn bỉ ổi Bàn tử thoát nhìn thậm chí có một chút thần thánh phái đoàn.

Son Đức Lỗ mục đích của chuyến này cùng đại bộ phận đến nơi đây các người chơi đồng dạng, cũng là vì xoát trận doanh. Tuy nhiên đã đã chứng minh trên tay cái giới chỉ này công hiệu, nhưng là vì bảo hiểm đề... Son Đức Lỗ hay vẫn là quyết định đem trận doanh biến trở về đi, bởi vì dù sao trận doanh còn quan hệ đến vật phẩm rơi xuống tỷ lệ, Son Đức Lỗ cũng không thể dễ dàng tha thứ, chính mình ngày nào đó không lưu ý quả điều về sau, chỉ còn lại có Hộ Thân Phù cùng chiếc nhẫn, còi chuông theo điểm phục sinh chạy đến. Dù cho Huyền Tường Quốc Tế sẽ ở trần truồng ngoạn gia trên người đánh gạch men cũng không được.

"Yêu cầu giết chết thập chi lang kỵ binh cũng mang về lỗi tai, chi cấp tam điểm a! Thực bần xin. . . Cái này cho 300 điểm? Nhiệm vụ gì? . . . Cầm lại Bì Mông đầu lâu? Móa! Có bản lĩnh đó ta còn xoát cái gì trận doanh a!"

Ngồi ở Dong Bình Công Hội đại sảnh một góc trên mặt bàn, Sơn Đức Lỗ cau mày lật xem nhiệm vụ ghi chép, tuy nhiên Công Hội nhiệm vụ mỗi ngày đều có, nhưng là đơn giản và thủ lao phong phú nhiệm vụ lại ít càng thêm ít, bọn hắn xuất hiện thời gian không có định số, đã có rất nhiều ngoạn gia đang chờ đợi, loại nhiệm vụ này thường thường vừa xuất hiện, cũng sẽ bị ngoạn gia cướp đi, đang nhìn lục thượng dừng lại thời gian thậm chí siêu bắt quá một giây đồng hồ, Sơn Đức Lỗ đã đợi hơn một cái giờ, vẫn đang không có thu hoạch, xem ra chờ nhiệm vụ cũng là cần kiên nhẫn cùng nhân phẩm sống.

"Vị tiên sinh này," Sơn Đức Lỗ đang tại nhàm chán lật xem lấy ghi chép, oán thầm lấy ngoạn gia vì cái gì tay nhanh như vậy, đột nhiên một tiếng ân cần thăm hỏi đã cắt đứt ý nghĩ của hắn, hắn ngẩng đầu, lại không phát hiện có người nào đó cùng hắn chào hỏi, một chút kinh ngạc về sau, hắn đưa ánh mắt dò về phía dưới phương.

Một cái Ải nhân ngoan gia đang đứng tại trước bàn mắt, có chút cơ quắp địa nhìn qua hắn.

Thân thể của hắn cao tiếp cận năm thước, tại thấp bé trong đám người phải xem như dáng người tương đối cao, một bộ màu đen chỉnh tề chòm râu dài phía dưới, nhưng lại có một trương thoát nhìn tuổi trẻ, hoặc là nói ngây thơ không thoát gương mặt, hắn không có mang mũ bảo hiểm, một bộ tiêu chuẩn thùng rượu dáng người bên ngoài bầy một kiện tro một môi cự giáp da, bên hông trái lấy một điều hơi cũ da trâu đai lưng, trên đai lưng treo hai cực đại da túi, trong tay phải còn chăm chú nắm chặt một chi trường Hỏa Thương.

"Tân thù!" Chỉ đánh giá nhất liếc, Sơn Đức Lỗ đã đi xuống cái này kết luận, trước mắt Ả nhân toàn thân trang bị không có một kiện hàng cao cấp, thập

cái trên ngón tay liền một cái chiếc nhẫn đều không có, mà chính yếu nhất chính là, cái kia lưỡng chỉ nhìn chăm chăm Sơn Đức Lỗ tổng màu nâu trong ánh mắt toát ra khản trương, đó là một cao thủ vô luận như thế nào cũng học không đi ra.

"Có chuyện gì?" Cẩn thận suy nghĩ một chút, Sơn Đức Lỗ xác nhận chính mình hẳn là không có cùng loại địch nhân cùng bằng hữu, mà trên người mình rách rưới trang bị tựa hồ cũng dần không dậy nổi lửa đảo dờn dò xét chi tâm. Vì vậy mở miệng hỏi.

"Ân, là như thế này, ta chú ý tới ngài ở chỗ này đã ngày người đã nửa ngày, nhưng tựa hồ cũng không có tìm được một cái phù hợp nhiệm vụ. . ." Ái nhân cẩn thận tổ chức lấy ngôn ngữ, tựa hồ sợ đắc tội Sơn Đức Lỗ: "Ta nơi này có một cái trả thù lao tương đối cao nhiệm vụ, không biết ngài có hứng thú hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Nhiệm vụ cùng dẫn đội dạo chơi

"Bạo Phong trạm gác phụ cận xuất hiện đại lượng Bạo Phong ma lang, vì cam đoan trạm gác an toàn, phải khu trục bọn hắn, yêu cầu tham gia ngoạn gia ít nhất giết chết thập điều Bạo Phong ma lang, có thể đạt được mỗi người năm điểm thiện lương trận doanh điều chỉnh giá trị, nhiều hơn thập chỉ mỗi hai cái Bạo Phong ma lang cái đuôi có thể đổi được một điểm thiện lương trận doanh điều chỉnh giá trị, mỗi người đạt được hạn mức cao nhất vì 60 điều đuôi sói." Thô ráp nhiệm vụ tám da dê thượng ghi chép lấy như vậy mấy câu.

Cái này khu trục quái vật nhiệm vụ tương đương có lợi, Bạo Phong ma lang là 20 cấp tả hữu quái vật, 30 điểm trận doanh điều chỉnh giá trị đối với 60 điều số lượng Bạo Phong lang mà nói quả thực là tặng không, Sơn Đức Lỗ cơ hồ không sao cả cân nhắc đáp ứng Ái nhân tổ đội yêu cầu. Đương nhiên, cái gọi là tặng không là đối với Cao cấp ngoạn gia mà nói. Dù sao Bạo Phong lang tốc độ nhanh, nếu như là tân thủ muốn hoàn thành nhiệm vụ này, vẫn có nhất định độ khó.

Đã nhận được Sơn Đức Lỗ khẳng định trả lời thuyết phục về sau, Ái nhân cao hứng bừng bừng mà dẫn dắt hắn đi tới công hội đại sảnh một góc, chỗ đó có mấy cái thoát nhìn đồng dạng đẳng cấp không thể nào cao ngoạn gia tụ cùng một chỗ, xem ra là Ái nhân đồng bọn. Sơn Đức Lỗ cuối cùng minh bạch vì cái gì cái kia Ái nhân tìm được chính mình lúc, một bộ sợ hãi rụt rè bộ dạng rồi, này mấy tiểu tử kia rõ ràng chỉ có mười ba mười bốn tuổi, đều là Châu Âu bên kia vừa mới đủ tiến vào Long thành độ tuổi tiêu chuẩn. Châu Á căn bản không cho phép loại này choai choai tiểu hài tử tiến vào Long thành.

Một cái bồi thái lap lo li Mục Sư, mặc trên người thêu lên Thái Dương thần dấu hiệu chiến bào, bắt quá cái kia thoát nhìn có chút chói mắt màu trắng, nhượng Sơn Đức Lỗ hoài nghi ảo ảo đến cùng có hay không nhiễm qua thành thị bên ngoài tro bụi, một cái hất lên một kiện màu xám ảo ảo choàng mao đầu pháp sư, cầm trong tay lấy đem đoan ma trượng, xem xét tựa là theo trong cửa hàng mua được hàng tiện nghi rẻ tiền sắc, hắn lại bảo bồi tựa như nâng trong ngực. So sánh với hai người bọn họ, đạo tặc cùng chiến sĩ niên kỷ hơi chút lớn một chút, trang bị cũng tốt thượng một số, thế nhưng mà cũng không quá đáng là chút ít đại chúng thứ đồ vật, hơn nữa sử dụng đẳng cấp cũng không cao.

Mục pháp trộm chiến sẵn tất cả một, tuy nhiên này mấy cái gia hỏa chỉ là tân thủ, nhưng là này cái tổ hợp cũng là tìm không ra cái gì tật xấu, bắt quá Sơn Đức Lỗ cũng chỉ là đối với điều chỉnh giá trị cảm thấy hứng thú, dù cho trước mắt này chỉ tân thủ tiểu đội toàn bộ diệt, hắn cũng có tự tin độc lập tiêu diệt 60 chỉ Bạo Phong ma lang, cho nên hắn chỉ là tùy tiện nhìn lướt qua, cũng không có cẩn thận nghe bọn hắn tự giới thiệu, liền gia nhập bọn hắn tiểu đội.

Long thành trung nếu như dùng bình thường hình thức tổ đội, như vậy ngoạn gia có thể lựa chọn bất luận cái gì chính mình ưa thích danh tự hoặc là danh hiệu, Sơn Đức Lỗ sẽ dùng Tiểu Tiểu Hôi cái tước hiệu này đến đại biểu chính mình, tùy tiện điền tại tiểu đội trên danh sách. Không muốn cử động lần này lại đòi lấy tiểu tổ thành viên ánh mắt hoài nghi, chiến sĩ thậm chí nói lý ra kéo qua Ái nhân, hỏi thăm hắn tìm người toàn bộ quá trình, nghe khẩu khí của hắn, tựa hồ là cho rằng béo Vu Sư là cái kinh thiên cự lửa gạt người sắp đặt, mà bọn hắn sắp trở thành người bị hại. Đáng tiếc hiển nhiên hắn đề phòng chi tâm còn chưa đủ cao, một đồng lớn "Nhưng nên có tâm phòng bị người" các loại nói chuyện, một chữ không lưu tất cả đều bị cầm lấy 21 điểm cảm giác Bàn tử thu vào lỗ tai.

Trên đường đi này chỉ đội ngũ lưu riu nào không ngừng, tùy tiện đánh chết cái dã lang cũng có thể nhượng bọn hắn cao hứng cả buổi, xem của bọn hắn hưng phấn mà bộ dáng, cảm giác mình tựa như một cái mang theo một đám tiểu hài tử đi chơi xuân lão sư.

"Lão tử nếu là không có nợ nần, khả năng cũng giống bọn hắn đồng dạng a? Dù sao cũng là lần đầu tiên thử nghiệm loại hình thức này Game Online đấy." Xem của bọn hắn cao hứng bừng bừng bộ dạng, Sơn Đức Lỗ cũng là có chút ít hâm mộ.

Theo mấy cái đồng tử mua được đơn sơ trên bản đồ đến xem, Bạo Phong trạm gác trên thực tế chỉ là một cái thiết trí tại trên sườn núi tiểu nhân thành lũy, chung quanh là một mảnh địa thế khoáng đạt bằng phẳng dốc núi. Chỗ đó tựa là Bạo Phong ma lang đổi mới địa điểm, những cái thứ này tốc độ nhanh, lực công kích cũng không yếu, đối với tân thủ có chút lực sát thương.

"Ta nói làm sao chỉ cần 60 chỉ lang có thể đổi 30 điểm, nguyên lai là xoát quá nhiều không có cách nào tiêu hóa!"

Một đoàn người còn không có tiếp cận trạm gác, Sơn Đức Lỗ chợt nghe đến tiếng tru của lang liên tiếp, hần nghi hoặc dựng lên Ứng Nhân thuật hướng tiền phương xem nhìn một cái, nhưng không khỏi lại càng hoảng sợ, trạm gác phía trước trên sườn núi tất cả đều là con nghé lớn nhỏ Bạo Phong ma lang! Rậm rạp chằng chịt ít nhất cũng có 200 - 300 chỉ!

Nếu như là một chỉ hai cái, thậm chí thập chỉ tám cái làm ăn vụn vặt, Sơn Đức Lỗ ngược lại cũng không sợ mấy trăm chỉ lang, cùng lắm thì tựu là phí chút thời gian mà thôi, thế nhưng mà những này lang khoảng cách thân cận quá rồi, nếu như giống như bình thường đánh quái như vậy, chỉ cần đội ngũ tới gần, chỉ sợ mấy trăm chỉ lang đều đồng loạt nhào lên, đến lúc đó cho dù Sơn Đức Lỗ có thể chiêu Vong Linh sinh vật lại nhiều gấp bội, chỉ sợ cũng phải bị đàn sói đương điểm tâm.

Sơn Đức Lỗ đột nhiên đứng lại bất động, đi theo phía sau hần mấy người có chút kỳ quái dừng bước, Ải nhân cẩn thận từng li từng tí mở miệng hỏi: "Tiền sinh, có chuyện gì không?"

"Chính mình xem đi." Sơn Đức Lỗ đem Ứng Nhân thuật ném tới thấp bé trên thân người, lập tức bưng kín miệng của hần, đem hần một tiếng kêu sợ hãi ngăn ở trong miệng.

"Làm sao bây giờ? Nếu không chúng ta trở về được rồi?" Nói tình huống, Ải nhân nhìn xem hai mặt nhìn nhau mấy người đồng bạn muốn trưng cầu ý kiến của bọn hần, tình huống trước mắt vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hần, này mấy tân thủ căn bản không cách nào có thể muốn, nhưng lại không cam lòng như vậy nửa đường bỏ cuộc, vì vậy cùng một chỗ đem ánh mắt mong chờ chuyển hướng về phía Sơn Đức Lỗ.

"Ta thử dẫn thoáng một phát nhìn xem, bất quá chuyện đầu tiên nói trước, không nhất định có thể thành công!" Bị một đám tinh tinh mắt hoảng được có chút choáng váng đầu, Sơn Đức Lỗ rơi vào đường cùng đành phải tiện tay ở phía xa trong bụi cỏ thả ra một chỉ Thực Thi Quý, mệnh lệnh hần bò tới đàn sói biên, tìm một chỉ cách bảy khá xa, chính nằm rạp trên mặt đất ngủ gật Bạo Phong ma lang ra tay.

Thực Thi Quý thân thể nhẹ nhàng, tại hòn đá cùng trong bụi cây bò sát phát ra thanh âm cũng không lớn, thế nhưng mà Bạo Phong ma lang cảm giác cũng là tương đương cao, Thực Thi Quý còn không có nung đến 10m trong phạm vi, này chỉ Bạo Phong ma lang đã theo trên mặt đất chỉ khỏi thân thể. May mắn Long thành bên trong quái vật chỉ cần không phải boss, máy tính phân phối trí lực tựu cũng không rất cao, cho nên này chỉ lang chứng kiến lạ lẫm thứ đồ vật lúc chỉ là nghe rằng nhếch miệng địa gầm nhẹ hai tiếng, cũng mặc kệ Thực Thi Quý có phải không so nó cấp bậc cao, liền giương nanh múa vuốt nhào tới.

Động tác này tại trong bầy sói không có khiến cho cái gì chấn động lớn, chỉ có bên cạnh hai cái Bạo Phong ma lang theo sau đuổi theo, một đường chạy hướng béo Vu Sư dẫn mấy cái tiểu quý chuẩn bị cho tốt vòng phục kích.

"Trách không được Tiểu Bạch tổng gọi tân thủ 'Nửa kéo từ', thoát nhìn cũng xác thực có vài phần đạo lý!"

Vốn có béo Vu Sư kế hoạch chỉ dùng để Thực Thi Quý đem lang dẫn tới xa hơn chút nữa, sau đó mấy người sao phía sau đường, miễn cho có lang chạy về đi báo tin, nhưng là ngay tại Thực Thi Quý mang theo ba con ma lang trải qua bọn hần ẩn thân tầng đá lớn phía trước mặt lúc, nhìn thấy Thực Thi Quý lo li Mục Sư vượt lên trước phát ra một tiếng hét lên, sau đó tựu là một cái Thánh Quang mũi tên đánh qua.

Thánh Quang mũi tên đương nhiên không thể đối với Thực Thi Quý tạo thành tổn thương, thế nhưng mà ba con ma lang nhìn thấy ngoạn gia liền buông tha cho truy kích Thực Thi Quý, ngược lại hướng thạch đầu đằng sau mấy người đã phát động ra tiền công, trong đó một chỉ càng là cao cao nhảy lên, hướng phía lo li Mục Sư tấn công đi qua. Lo li Mục Sư cái đó bá khí kiến như vậy tư thế? Đối mặt nhào đầu về phía trước cự lang, nằng sợ tới mức tay chân như nhũn ra, chẳng những không có ném thủ đao tẩu, ngược lại hai mắt vừa nhắm đặt móng ngòi vào địa lên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đoạt địa bàn?

"Dừng "

Cực lớn vang tiếng điếc tai nhức óc, đánh về phía lo li Mục Sư ma lang ở giữa không trung phảng phát bị một thanh đại chùy đập trúng, phát ra hét thảm một tiếng ngã bay trở về, trên mặt đất lăn mấy vòng, mới giây dựa lấy bò lên, nhưng là này một kích cho hần tạo thành tổn thương cũng không nhỏ, trên đầu của hần bốc lên một chún cực lớn màu đỏ, dao động cái đầu, tứ chi đều tại run lên.

Ải nhân tại mấy tân thủ ở bên trong xem như tư cách nhất lão, bởi vậy nó một phát này nắm chắc thời cơ cũng coi là thượng giai, thừa cơ hội này, đạo tặc xông về phía trước tiến đến kéo lại xụi lơ tại địa lo li Mục Sư, liền lôi túm đem nàng dẫn tới đội ngũ đằng sau, thế nhưng mà vị này Tiểu Mục sư vừa mới chạy ra lang hôn, bị hủ chân đều mềm nhũn, cái đó còn nhớ rõ bởi thái lạp là vị nào? Tại phía trước đỉnh trụ một chỉ ma lang chiến sĩ không có

Mục Sư trị liệu, cũng là luồng cuồng tay chân. Nếu không có Ải nhân cùng mao đầu pháp sư trợ giúp, chỉ sợ sớm đã miễn phí trở về thành rồi.

Ải nhân tại Hòa Thương kỹ thuật thượng có tự nhiên sở trường, hơn nữa trời sinh lực lượng cường đại cũng làm cho bọn hắn có thể lựa chọn cao sức giết cao uy lực Hòa Thương, nhưng là bởi vì bọn họ trời sinh chân ngắn chỗ thiếu hụt, khiến cho bọn hắn tại sử dụng truyền thống chiến thuật con điều có chút không rất dễ dàng, mà Hòa Thương tại lực sát thương phương diện so ra kém ma pháp, khoảng cách thượng lại cần không nổi cung tiễn. Chỉ có xạ tốc mới là sở trường của nó, bởi vậy Ải nhân Hỏa Xạ Thủ tại trong đội ngũ tác dụng tựa là cái Số 2 hỏa lực. Tuy nhiên có thể trình độ nhất định thượng giảm bớt chiến sĩ áp lực, nhưng là vô luận như thế nào cũng không cách nào thay thế Mục Sư tác dụng.

"Người đang làm gì đó? Johnan đều phải chết rồi!"

Ải nhân liên tục phóng thương, trợ giúp đồng bạn, bắt đặc dĩ ma lang ném qua một lần thiếu về sau, cũng đã chú ý tới hắn, vừa thấy hắn nhắm trúng sẽ hướng một bên nhảy ra, hắn liền mở mắt phát đều không có trúng mục tiêu, khí hai chân trực nhảy, muốn mời chính mình mời đến cao thủ hỗ trợ, rồi lại phát hiện Sơn Đức Lão chính ngồi xổm tại bên cạnh mình, giống như du nhân địa đạo lấy lỗ tai, Ải nhân vừa tức vừa vội phía dưới, trong lời nói cũng tựa ỉ đi thêm vài phần khách khí, thanh âm cũng lớn hơn rất nhiều.

"Người cái ranh con lần tới lại tại ta bên tai thượng phóng thương, ta sẽ đem người chi kia súng bắn chim theo người trong lỗ tai xuyên thấu đi!"

Ải nhân tiếng nói còn không có rơi trên đầu tựa đã trúng một cái bạo lật. Bị đau phía dưới trong tay hắn một phát đạn cũng đánh lên trời, hắn ôm đầu vừa định kháng nghị, bên tai đã truyền đến Sơn Đức Lão bạo rống. Không may Ải nhân lúc này mới nhớ tới vừa rồi vì cứu Mục Sư, dưới tình thế cấp bách đưa tay bắn một phát, lại không chú ý tới họng súng ngay tại Sơn Đức Lão đầu bên cạnh.

Trong miệng chửi bậy, Sơn Đức Lão trên tay cũng không nhả rồi, một đoàn hắc khí trên không trung tràn ngập, hai cái Thực Thi Quỷ liền tiếp nhảy ra Từ Linh không gian, ngay ngắn hướng phát ra một tiếng quái gọi, đánh về phía cùng mình đồng bạn trên đầu cái kia chỉ ma lang, cùng lúc đó trong tràng ba con ma lang trên người lại nổi lên một tầng hắc quang, tuy nhiên hành động của bọn hắn không có đã bị bất luận cái gì ảnh hưởng, nhưng là bị đánh trúng lúc xuất hiện tổn thương trị số lại lớn hơn rất nhiều.

Sơn Đức Lão buông tay làm, hình thức lập tức tựa biến thành thiên về một bên, ma lang tuy nhiên danh tự ở bên trong mang theo một cái ma chữ, nhưng trên thực tế bọn hắn cũng không biết cái gì ma pháp, chỉ là tương đối bình thường 20 cấp quái vật tốc độ nhanh công kích cao, ba con Thực Thi Quỷ sáu chỉ móng vuốt sắc bén vây công hạ chúng căn bản cũng không có cơ hội gì, rất nhanh tựa biến thành tam cổ thi thể.

Mấy tiểu tử kia gặp ma lang ngã xuống đất, hoan hô xông đi lên tựa là một trận thu thập, Sơn Đức Lão rồi lại chỉ huy Thực Thi Quỷ dẫn xuất mấy cái ma lang, hơn nữa thuần thực đưa bọn chúng biến thành thi thể, lần này mấy tiểu tử kia xem Sơn Đức Lão ánh mắt càng nhiều vài phần sùng bái, a dua chi từ cũng tùy theo mà đến, béo Vu Sư lằng lằng phía dưới dứt khoát hoàn toàn nhận lấy quyền chỉ huy, một đoàn người lại bắt đầu sát lang đại kế.

Sơn Đức Lão tuy nhiên bình thường rất ít cùng nhân tổ đội, nhưng là vì kiếm tiền, hắn dù sao cũng là hạ qua một phen công phu nghiên cứu Long thành các loại quy tắc, mang theo mấy tiểu tử kia giăng co mấy giờ, nhượng mấy người phối hợp cũng thượng một cái bậc thang, không còn là như ong vỡ tổ hồ đồ. Đẳng cấp thấp nhất lo li Mục Sư còn thăng lên hai cấp, là gan tợn hồ cũng biến lớn một tí.

Càng về sau, cái này tiểu đội đã có thể một mình đối phó mấy cái ma lang rồi, Sơn Đức Lão dứt khoát tựa mỗi lần dẫn hai cái nhượng chính bọn hắn đối phó, chính mình vòng quanh *** tìm tương đối dễ dàng ra tay đối tượng, kết quả chờ hắn vây quanh vòng thứ ba khi trở về, lại phát hiện mấy tiểu tử kia tựa hồ cùng một đội ngoạn gia nổi lên tranh chấp.

Mấy cái ngoạn gia xem ra cũng là theo Bertmond thành tới, một cái pháp sư lưỡng cái chiến sĩ bên ngoài mang một cái Mục Sư, cũng là chút ít 30 cấp ngồi đầu lên gia hỏa, không có gì như dạng trang bị, cũng không giống là cái gì thao tác lưu cao thủ. Đầu trâu mặt ngựa lại bày làm ra một bộ cao thủ tư thế, nói chuyện cũng là cao giọng đại khí, một bộ chủ nợ lãn điệu.

"Mấy người các ngươi chiếm chúng ta chỗ train level, còn nói cái gì nói nhảm? Tránh ra tránh ra!"

Nói chuyện chính là cái kia pháp sư ngoạn gia, hắn một bộ lại tiêm lại ách công vệt tiếng nói, hơn nữa một mặt vàng như nền mặt, có phần có vài phần Hân gian Cổ đội trưởng bộ dạng, hết lần này tới lần khác ngữ khí còn giả bộ là vài phần du nhân: "Chúng ta chỉ có điều trở về thành tiếp tế thoáng một phát, các ngươi tựa chọc vào đi, đã đoạt chúng ta vài chỉ quái, không tìm người tính sổ cũng không tệ rồi, các ngươi còn có lý?"

"Chê cười! Các ngươi đều đi còn nói cái gì, nói sau trở về thành tiếp tế dùng được mấy giờ sao? Chúng ta đều ở đây ở bên trong ngây ngốc một chút buổi trưa rồi!" Nói chuyện chính là tân thủ tiểu đội cái kia gọi Johnan chiến sĩ, miệng của hắn tại đây mấy người ở bên trong là nhanh nhất: "Nói rõ tựa là trông thấy chúng ta đánh quái địa phương hảo muốn đoạt. Còn tìm cái gì lý do biện!"

"Đã xảy ra chuyện gì ở nhà? Sơn Đức Lão ngược lại chấp tay sau lưng xuất hiện tại giương cung bạt kiếm mấy người trước mặt, mấy tiểu tử kia vừa thấy hắn trở lại, lập tức một bộ khổ hải từ nhìn thấy mẹ ruột biểu lộ xúm lại đến bên cạnh hắn. Trông cậy vào hắn vì chính mình xuất khí.

"Người tựa là đầu lĩnh hay sao?" Gặp Sơn Đức Lão xuất hiện, mặt vàng pháp sư phát ra một hồi âm hiểm cười: "Này mấy tiểu tử kia không hiểu quy củ, đoạt chúng ta chỗ train level, người xem làm thế nào chứ?"

"Các ngươi sao có thể đoạt địa bàn của người ta đây này?" Sơn Đức Lão cau mày nhìn mấy lần, sau đó tựa đối với mấy tiểu tử kia răn dạy, ngay sau đó lại chòng chát ra vẻ mặt đáng tươi cười, hướng mặt vàng pháp sư cúi đầu khom lưng: "Không có ý tứ, không có ý tứ, này mấy cái đều là tân thủ, không hiểu quy củ lắm, chúng ta lúc này đi, lúc này đi. . ."

"Rõ ràng chính là bọn họ mấy cái muốn đoạt địa bàn, chúng ta. . ." Rất không hài lòng Sơn Đức Lão đối với này mấy người thái độ, chiến sĩ Johnan như kháng nghị địa vừa định hô cái gì, lại bị béo Vu Sư một thanh bị miệng lại, liền đẩy tùm lùm quần địa dụ đi được, còn lại mấy tiểu tử kia xem trọn mắt há

hốc mòm. Tuy nhiên trong nội tâm không phân, nhưng duy nhất có thể dùng dựa vào nhân chạy trốn nhanh chóng, một hồi công phu đã đi ra ngoài hơn 100m, bọn hân cũng chỉ hạo hậm hực có thể theo ở phía sau.

"Tiểu Hôi tiên sinh người rốt cuộc là làm gì nha, rõ ràng là mấy người bọn hân. . ." Bị kéo đến không xa một chỗ cao điểm thượng, chiến sĩ tránh ra Sơn Đức Lỗ tay lớn tiếng reo lên, nhưng là hân oán trách lập tức đã bị một hồi kéo dài Địa Lang gào thét đã cắt đứt, hân hoảng sợ quay đầu đi, đã nhìn thấy mấy trăm thất ma lang tru lên xông hạ sơn sườn núi, mấy cái đoạt địa bàn ngoạn gia liền như dạng chống cự đều không có tổ chức, liên nhau hóa thành bạch quang.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16: Một chỉ quái miêu

Bản tử làm việc gần đây hèn mọn bi ôi, đương nhiên không có khả năng tùy tiện đối với mấy cái du côn tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, tại giả vờ giả vệt điều giải tranh chấp lúc, hân đã đem trên tay đang gõ hai cái ma lang thả lại đàn sói, này hai cái xui xẻo gia hỏa bị Thực Thi Quý ngược đãi chỉ còn một hơi, chạy về đàn sói sau rất nhanh tựu nhắc lên một hồi rối loạn, bị chọc giận đàn sói lập tức liền hướng phụ cận ngoạn gia phát khởi tiến công, nhưng là giáo hoạt Bản tử sớm đã dẫn đội chuẩn bị, kết quả đương nhiên là mấy cái không may gia hỏa thành người chịu tội thay.

"Đối phó loại người này cần gì phải tự mình động thủ, như vậy không phải rất dùng ít sức?"

Sơn Đức Lỗ đứng chấp tay, nhìn xem phía dưới loạn cả một đoàn đàn sói, hơi hột nói. Mấy tiểu tử kia đứng tại phía sau hân, nhưng nhìn trong ánh mắt của hân đã lại bỏ thêm hai phần kính nể, nhưng là cũng mang lên một phần khinh bỉ.

"Tiểu Hôi tiên sinh, những đàn sói này đã chạy rối loạn, ngài còn muốn đón lấy dẫn bọn hân đi ra không?" Vốn là tập trung tụ tập tại trên sườn núi đàn sói, hiện tại đã biến thành rải tại trạm gác chung quanh, mật độ tuy nhiên giảm bớt, nhưng tính nguy hiểm vẫn đang cực cao, không phải mấy tiểu tử kia có thể đối phó được. Ai nhân nhìn hồi lâu, gặp đàn sói chưa có trở lại tại chỗ ý tứ, vì vậy cẩn thận từng li từng tí mở miệng hỏi.

"Không cần" Sơn Đức Lỗ trở tay theo trong ba lô lấy ra một đại phủng ma lang cái đuôi, tiện tay ném cho Ai nhân —— trong Long thành nhiệm vụ chỉ cần nhận nhiệm vụ trong đám người có nhân đem nhiệm vụ quyền trực trả, người tham dự là được tự động đạt được ban thưởng, bởi vậy Bản tử cũng không muốn chạy nữa hỏi Bertmond một chuyện: "Các người trở về giao nhiệm vụ tốt rồi, ta còn có sự tình khác, tựu không với các người trở về thành rồi!"

Hướng Sơn Đức Lỗ sau khi nói cảm ơn, mấy tiểu tử kia lưu luyến không rời bước lên đường về —— những đuôi chó sói này ít nhất cũng có bốn mươi năm mươi điều, đầy đủ giao nhiệm vụ, hơn nữa bọn hân vừa rồi tại đánh lang lúc riêng phần mình lại đã nhận được không ít kinh nghiệm, Sơn Đức Lỗ cho trợ giúp của bọn hân không thể nói không lớn, bởi vậy bọn hân rất hi vọng có thể một mực đi theo Bản tử.

Nhìn xem mấy tiểu tử kia đi xa, Sơn Đức Lỗ sử dụng ma pháp thủ đoạn đem áo choàng biến thành nguy trang, chậm rãi sờ trở về vừa rồi ma lang tụ tập địa phương. Hân vừa rồi vòng quanh đàn sói xoay quanh lúc, phát hiện đàn sói chính giữa có một mảnh hình tròn đất trống, tựa hồ những ma lang này đang tại vây trông coi cái gì đó, vì vậy hân liền thả lại hai cái thương lang tưởng đàn sói dẫn dắt rồi đi, chuẩn bị nhìn xem bên trong đến tột cùng là cái gì, mà giải quyết mấy cái đoạt địa bàn không may gia hỏa bất quá là may mắn gặp dịp mà thôi.

Đại bộ phận ma lang đã bị hấp dẫn đã đến Sơn Đức Lỗ vừa rồi ngóc địa phương, ở lại Bạo Phong trạm gác phía trước cái kia khối ruộng dốc thượng ma lang đã chưa đủ 50, tuy nhiên số lượng giảm bớt rất nhiều, nhưng là Sơn Đức Lỗ tiếp cận bọn hân lúc vẫn đang bình tĩnh tĩnh khí, cẩn thận từng li từng tí không dám phát ra nửa điểm thanh âm. Bởi vì những còn lại này gia hỏa tất cả đều là này mảnh đất vực quái vật tinh anh vật, vền vền là trên đầu mang theo một mảnh ngân mao đen nhánh sắc ma đầu sói lĩnh thì có năm chỉ nhiều, còn lại cũng đều là so với bình thường ma lang hình thể một vòng to Cao cấp quái, bị chúng phát hiện, béo Vu Sư vẫn đang trốn không thoát một cái chữ chết.

Đây là cái gì đồ chơi?

Béo Vu Sư bình thường tựu tự xưng là trí nhớ siêu quần, đối với Long thành trung đã biết thứ đồ vật đều có ấn tượng, nhưng là trong bày sói vây quanh thứ đồ vật, hân vắt hết óc moi ruột gan nghĩ nửa ngày cũng không có nhớ lại đây rốt cuộc là cái gì.

Đó là một chỉ miêu hình sinh vật, hình thể cũng không lớn, chỉ so với bình thường miêu tử lớn hơn một chút, toàn thân Hắc Bạch giao nhau da lông, một cặp hình cầu con mắt cùng to đến không hợp thói thường lỗ tai, nhưng lại mọc ra hồ ly đồng dạng to và dài hoa lệ cái đuôi, hơn nữa còn là hai cái. Nó ngồi ngay ngắn ở đàn sói làm thành *** trung ương, một khối tương đối cao tăng đài thượng, mặc kệ chung quanh ma lang như thế nào biểu hiện —— nhẹ răng nhếch miệng cũng thế, thấp giọng phệ gọi cũng thế, nó hoàn toàn bất vi sở động, chỉ là du nhân địa dùng chân trước vỗ về chơi đùa lấy chính mình chòm râu.

Nghĩ biện pháp thu đảm đương sủng vật!

Đây là Sơn Đức Lỗ thấy rõ này chỉ sinh vật sau đệ nhất nghĩ cách, loại này rất phim hoạt hình ngoại hình sinh vật, tại Long thành cái này tả thực kiểu Ma Huyền đề tài Game Online ở bên trong có thể nói phi thường hiếm thấy, này nhượng mắt lão còn rất là thèm thường —— chính hấn hấn mạo xấu xí, nếu có như vậy chỉ tương mạo đáng yêu sủng vật, tốt xấu cũng có thể gia tăng chút ít khác phái duyên. Huống chi có thể làm cho nhiều như vậy ma lang không dám lân cận, nói rõ đây là một chỉ cường lực quái vật.

Nghĩ cách là một sự việc, thực tế làm lại là một chuyện khác, những ma lang này đã nhìn chăm chăm vào mục tiêu, rất khó chuyển di tầm mắt của bọn nó, hơn nữa quái vật tinh anh vật đa số trang bị Cao cấp AI, bọn hấn tại đối mặt triệu hoán vật lúc, thường xuyên hội ném thử tìm kiếm cũng công kích người triệu hồi bản thân, bình thường dẫn quái phương pháp đối với bọn họ căn bản không có hiệu quả. Huống chi muốn dẫn dắt rồi đi nhiều như vậy quái vật, chỉ bằng chính mình ba con Thực Thi Quý căn bản không đủ. Trừ phi có thể nhiều hơn nữa cái gấp năm sáu lần —— này đương nhiên là nói nhảm. Nếu có thực lực kia, Sơn Đức Lỗ đã sớm cân nhắc cường công rồi.

Ngay tại Bàn tử ghé vào một đồng loạn thạch đằng sau đầu đầu như thế nào mới có thể đem đàn sói dẫn dắt rồi đi lúc, trong trạng tình thế lại phát sinh biến hóa, có thể là chứng kiến đàn sói tản ra về sau, cảm giác đã có cơ hội chạy trốn, hoặc là căn vốn đã ngốc ngán, muốn đổi cái địa phương, cái con kia con mèo nhỏ thả người nhảy xuống thạch đầu, phảng phất vây quanh nó đàn sói cũng không tồn tại bình thường, nghênh ngang địa đi ra ngoài.

Có lẽ là bị con mèo nhỏ khinh miệt thái độ chố chọc giận, đầu lĩnh một chỉ bạch đình ma lang ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thét dài, thả người liền hướng nó chụp một cái đi ra ngoài, thu được nó ủng hộ, còn lại ma lang cũng nhao nhao đã phát động ra thể công, hướng con mèo nhỏ xúm lại đi qua.

"Rống ——!"

Lập tức nanh vuốt sắp tới người, cái con kia con mèo nhỏ nhưng chỉ là hơi chút động thân ngửa đầu, ngay sau đó một tiếng cùng nó thân thể nho nhỏ không hợp thể lưng gầm rú lại đột nhiên bạo phát đi ra, cái kia cực lớn thanh âm như thực chất, mang theo một đạo hình tròn sóng xung kích, càng đem chung quanh mặt đất sinh sinh nổi lên một tầng, hóa thành bụi đất tứ tán Phi Dương, tới gần con mèo nhỏ mấy cái ma lang lập tức đã bị đánh bay, mà ghé vào 50m có hơn Sơn Đức Lỗ chỉ cảm thấy lỗ tai đau xót, ngay sau đó tựa thu được hệ thống nhắc nhở, nói cho hấn biết bởi vì thanh âm quá lớn, đã tạo thành hấn trò chơi nhân vật tạm thời tính cách mất thông, cần trò chơi thời gian mười lăm phút sau mới có thể hồi phục.

"Móa! Đây là cái gì quái vật, vậy mà có thể sử dụng đại quy mô tính sát thương vũ khí?" Sơn Đức Lỗ quá sợ hãi, hấn tình trạng trông thấy cái kia mấy cái tinh anh ma lang phi sau khi ra ngoài, chỉ là hơi chút co rúm vài cái sẽ không có khí tức, chung quanh ma lang trên đầu cũng toát ra đại lượng tỏ vẻ tổn thương màu đỏ, thất linh bát lạc ngược lại đầy đất. Hấn vội vàng dùng tốc độ nhanh nhất bỏ tới một tảng đá lớn đằng sau, móc ra một lọ nhẹ hình hồi phục được tề tưới xuống dưới, nhìn xem cái kia chậm rãi hồi phục lượng HP, hấn âm thầm may mắn ngoài không chỉ có chút nghĩ mà sợ.

"May mắn lão tử mới vừa rồi không có tùy tiện làm việc, bằng không thì chỉ sợ cùng này mấy cái lang hạ tràng đồng dạng."

Chỉ là một tiếng gầm rú, tựa trừ chính mình một phần năm hp, Sơn Đức Lỗ trong lòng biết này con mèo nhỏ không phải mình có thể làm. Cố tình như vậy dừng lại, nhưng là hấn lại không cam lòng. Vì vậy lại lặng lẽ theo thạch đầu đằng sau nhô đầu ra, muốn dò la xem thoáng một phát tình huống, này xem xét phía dưới lại làm cho hấn vui mừng quá đổi.

Cái con kia con mèo nhỏ theo một đại đoàn lộn xộn dương bụi đất trung đi ra, nhưng nó giống như có lẽ đã tiêu hao hết lực lượng, lưng la lưng lay về phía trước chạy tới, nhưng là giống như uể oải không chịu nổi, phảng phất tùy thời cũng có thể ngã xuống.

"Cơ hội!"

Bàn tử thoát ra ẩn thân tảng đá lớn, đối với con mèo nhỏ liền chuẩn bị phát động sủng vật khế ước, thể nhưng mà không đợi hấn niệm xong cái kia ngắn gọn chú ngữ, vô tận Hắc Ám tựa bao phủ hấn. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Không may tao ngộ cùng không may nhớ lại

"Thực hấn ** gặp quý rồi! Ta làm sao luôn xui xẻo như vậy!"

Hắc Ám như thủy triều thoái lui, Dương Nhạc Thiên mở hai mắt ra, nhưng trong tầm mắt xuất hiện màu hồng phấn cho hấn biết chính mình bị cưỡng ép đá xuống tuyến. Hấn lớn tiếng mắng một câu, rất nhanh lại nhắm mắt lại —— đối với Game Online trong Long thành ngũ quang thập sắc thế giới, một mảnh kia nhu hòa màu hồng phấn cảnh vật, đều khiến hấn có loại đang ở mộng cảnh cảm giác —— đáng giá chiêm chốc chính là, trong lòng của hấn hoàn toàn tình trạng, hấn hiện tại mới là tồn tại ở chân thật thế giới bên trong, mà thế giới kia, bất quá là máy tính kích thích cảm giác của hấn thần kinh mô phỏng đi

ra biểu hiện giả dối mà thôi.

Mình đã tại nơi này chết tiệt điều chế trong rương ngày người đã bao lâu? Bởi vì trò chơi cùng sự thật gấp năm lần thời gian chênh lệch, Dương Nhạc Thiên rất khó tính toán đi ra. Nhưng là hắn cũng đã chẳng muốn đi cẩn thận nhớ lại, phần chính tự mình tính trước khi đến cũng có thời gian rất lâu là ở cái địa phương này vượt qua.

Lúc mới bắt đầu, mỗi lần theo Long thành trung nên trở về đến sự thật thế giới, hắn đều rất nhanh tiến vào mộng đẹp, sau đó ngày hôm sau thần thái sáng láng lần nữa sát nhập Long thành trong thế giới. Nhưng là gần đây, cái loại này thích ngủ cảm giác dần dần biến mất, dù cho logout lúc tinh thần cảm thấy thập phần mệt nhọc, cũng luôn phải cần một khoảng thời gian mới có thể vào ngủ, hơn nữa gần đây một thời gian gần đây này có dần dần biến lớn lên xu thế, mỗi lần trước khi ngủ, hắn luôn sẽ nhớ khởi trước kia thời gian.

Dương Nhạc Thiên sinh ra lúc tự thể nhược nhiều bệnh, phảng phất nhận lấy Lữ Nhạc ưu ái, luôn luôn sẽ có chút ít tai họa, hắn được bệnh luôn hội hướng đại phát triển —— thời điểm gió lạnh sẽ cảm mạo, dù cho cảm vật cũng sẽ chuyển thành viêm phổi —— vì để cho hắn khỏe mạnh phát triển, cha mẹ nghĩ hết biện pháp, nhưng đều hiệu quả quá mức bé nhỏ. Về sau gặp một vị nghe nói tổ tông năm đời làm đạo sĩ nhân vật, nói hắn trước kia danh tự Dương Cảnh Kỳ không hảo, quá lớn phương chủ, đề nghị Dương Nhạc Thiên cha mẹ cho hắn đổi một cái. Vì vậy cha mẹ thân bán tín bán nghi nghe theo đạo sĩ kia, cho hắn sửa lại hiện tại cái tên này, nhưng hắn "Yên vui biết mệnh".

Có lẽ đạo sĩ kia thật sự có chút pháp lực a? Từ khi đổi tên về sau, Dương Nhạc Thiên tự không quá có cái gì tật bệnh làm phức tạp rồi, bình an vượt qua lúc nhỏ —— tuy nhiên tổng bị khi phụ sĩ nhục; bình an vượt qua thời còn học sinh —— tuy nhiên thành tích không hảo; bình an đã tìm được công tác —— tuy nhiên tiền lương không cao; thân thể vẫn là yếu nhược, nhưng lại trở nên mập mạp, cũng coi như có một phúc tướng.

Thế nhưng mà ông trời tựa hồ rất ưa thích khai hắn tiểu nhân vật này vui đùa, ngay tại hắn công tác năm thứ ba, hắn đi làm lúc đột nhiên té xỉu, mang lên bệnh viện một kiểm tra, hắn rõ ràng được chính là loại vấn đề về vấn đề quái bệnh, bác sĩ bề ngoài giống như trầm thống địa đối với cha mẹ của hắn nói một Đại Thông người bình thường nghe không hiểu thuật ngữ, đại khái ý tứ tự là loại này bệnh dùng hiện đại chữa bệnh thủ đoạn căn bản chịu bó tay, sau đó tự thông tri bọn hắn "Chạy nhanh chuẩn bị hậu sự a!"

Như tin tức này đối với Nhị lão giống như sấm sét giữa trời quang, nhị người không thể tiếp nhận sự thật này, vì vậy mang theo nhi tử nhiều mặt hỏi xem bệnh, tuy nhiên cũng được cho biết bất lực, ngay tại Nhị lão khóc không ra nước mắt lúc, có một tên dạng chó hình người xuất hiện.

Người này tự xưng là quốc gia cái gì bệnh gì lý phòng thí nghiệm nghiên cứu viên, tại đối với lão Dương vợ chồng biểu thị ra một phen đồng tình cùng an ủi về sau, bảo hắn biết nhóm hiện tại không cách nào trị liệu tật bệnh về sau nhất định sẽ có biện pháp, mà trước mắt thì có một cái cơ hội, quốc gia muốn tiến hành một người thể tử lạnh thí nghiệm, hắn cực lực khuyên bảo Nhị lão nhượng Dương Nhạc Thiên tham gia, để mấy trăm năm sau có thể tỉnh lại. Đến lúc đó chẳng những có thể dùng chữa cho tốt ngoan tật, còn có thể hưởng thụ đến tương lai công nghệ cao sinh hoạt.

Lão Dương vợ chồng đối với hắn miêu tả ánh sáng chói lọi tiền cảnh bán tín bán nghi, nhưng là có chỗ vị "Bệnh cấp tính loạn chạy chữa", cùng hắn nhượng nhi tử chết như vậy đi, còn không bằng mạo hiểm thử một lần, vì vậy không may Dương Nhạc Thiên cuối cùng nhất cử như vậy bị đẩy lên thí nghiệm đài, đã trở thành quốc gia đóng băng nhân thể thí nghiệm giải phẫu chuột bạch.

"Đồng!"

Dương Nhạc Thiên hưng hăng đập một cái điều chế rương, hắn vĩnh viễn cũng quên không được thí nghiệm ngày đó cha mẹ trên mặt biểu lộ, cái kia căn bản không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung, bởi vì đối với bọn hắn mà nói này đã sinh cách, cũng là chết đường, bọn hắn chỉ sợ căn bản không thể nào thấy được nhi tử tỉnh lại. Mỗi lần nhớ lại những này, Dương Nhạc Thiên trái tim sẽ cảm thấy trận trận co rút đau đớn.

"Lão Dương làm ác mộng sao? Làm gì vậy đột nhiên nện thủy tinh?"

Một thanh âm đã cắt đứt Dương Nhạc Thiên mạch suy nghĩ, hắn chậm rãi mở to mắt, xuyên thấu qua màu hồng phấn chất lỏng, trông thấy phòng thí nghiệm trợ lý Tiểu Cao đứng ở bên ngoài. Chính cười cần trọng nhìn xem hắn. Nhưng là vừa vận nhớ lại nhượng Dương Nhạc Thiên cảm thấy mỗi một, vì vậy hắn chỉ là hữu khí vô lực ah xong một tiếng, lại nhắm mắt lại rồi.

Dương Nhạc Thiên theo đóng băng trung tỉnh lại, đã là hắn biết 300 năm sau rồi, thế nhưng mà đối với Dương Nhạc Thiên mà nói, hắn vận rủi xa xa không có chấm dứt, bởi vì hắn vừa mới tỉnh lại, thì có một cái vô si thanh âm nói cho hắn biết: "Có một cái tin tức tốt cùng một cái tin tức xấu muốn nói cho ngươi: Tin tức xấu là ngươi đã thiếu hơn chín trăm vạn chữa bệnh nợ nần, chủ nợ là quốc gia, bởi vậy ngươi nếu như không hoàn lại nợ nần, sẽ bị truy cứu trách nhiệm hình sự, cao nhất có thể phán tử hình; tin tức tốt là ngươi nếu như phối hợp quốc gia thí nghiệm, một mực ở chỗ này trong rương, món nợ này vụ tự cũng không bắt đầu cưỡng chế nộp của phi pháp."

Nghe tới tựa hồ là hai chọn một, có thể kỳ thật căn bản không có lựa chọn, không phải ở chỗ này nằm chết dí chết, tự là bị đưa lên tử hình đài? Dương Nhạc Thiên quả thực tuyệt vọng.

Tại lúc này trợ giúp Dương Nhạc Thiên tự là trước mặt vị này Tiểu Cao, hắn nói cho Dương Nhạc Thiên, nằm ở điều chế trong rương cũng có thể lên mạng, bởi vậy Dương Nhạc Thiên có thể thông qua mạng lưới kiểm lấy tiền tài đến hoàn lại nợ nần. Hơn nữa Game Online cũng có thể giải trừ tịch mệnh, vì vậy không may Bàn tử nghe theo hắn chỉ đạo, từ nay về sau đi vào Long thành thế giới. Đã bắt đầu dài dòng buồn chán trả nợ Game Online con đường.

"Ngươi kiếm tiền đại kế thế nào?" Gặp Bàn tử không trả lời, Tiểu Cao lại truy hỏi một câu, người này là cái người hay lẩm miệng, hơn nữa tựa hồ đối với Bàn tử cái này vật thí nghiệm rất cảm thấy hứng thú, hắn tuy nhiên nửa tháng tả hữu mới tới một lần, nhưng mỗi lần tới đều cùng với Dương Nhạc Thiên đánh đánh cái rầm.

Những lời này đúng dịp đâm chọc Bàn tử chỗ đau, hấn trừng mắt mắng to: "Ngươi còn có mặt mũi hời? ! Đều là ngươi cái ranh con giới thiệu phá trò chơi! Lão tử một ngày mệt mỏi bị giầy vò lại sạch lợi nhuận chút ít không đủ tác kờ rằng tiểu tiền! Hiện tại mới trả không đến năm vạn tiền nợ, hơn nữa thường xuyên bị cái kia chết tiệt trò chơi hệ thống đùa nghịch, đến bây giờ mới chừng ba mươi cấp! Ngươi nói một chút ta này được lúc nào mới có thể ra đây?"

"Bao nhiêu? Năm vạn? Hơn một tháng còn năm vạn, ông trời của ta cái đó! Ngươi thật đúng là cái Game Online thiên tài!" Tiểu Cao mở to hai mắt nhìn, mặt mũi tràn đầy đều là không thể tin tin biểu lộ: "Ta chơi đến bây giờ đã hơn sáu mươi cấp rồi, mỗi tháng còn phải hướng bên trong nạp tiền đây này! Nếu không phải vì chơi nó, ta đều không cần đến đi làm! Ngươi rõ ràng buôn bán lời làm sao nhiều? Ngươi thật là cái người cổ đại sao?"

"Ngươi . . !" Nhìn trước mắt ngạc nhiên vóc dáng nhỏ, Bàn tử quả thực im lặng: "Không phải ngươi nói cái trò chơi này có thể kiếm tiền đấy sao?"

"Ta nói là có thể kiếm tiền, lại chưa nói nhất định kiếm tiền!" Vóc dáng nhỏ nghiêng cứu viên về mặt đương nhiên, lễ thắng khí hùng đáp. Đón lấy hấn lại bày ra vẻ mặt chờ mong: "Không bằng ta mang ngươi luyện cấp, ngươi giúp ta lợi nhuận chút ít khoản thu nhập thêm như thế nào đây? Ngươi tại trong trò chơi địa phương nào? Ta đi tìm ngươi đi!"

"Sự thật thời gian tám giờ về sau, ngươi đến Bạo Phong trạm gác phía trước xx* YY đến đây đi!" Nghiến răng nghiến lợi ném những lời này, Bàn tử tại dinh dưỡng dịch trung gia tăng lên thôi miên thành phần, không bao giờ để ý tới hội bên ngoài nghiêng cứu viên.

"Thằng ranh con ngươi dám đùa nghịch ta? Đã đến trong trò chơi, ta không chính ngươi khóc rống lưu nước mắt, lão tử tự không họ Dương! "

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Mai phục

Bạch quang lập loè tầm đó, Sơn Đức Lỗ xuất hiện lần nữa tại hạ tuyến địa điểm, cứ việc đá vụn đất hoang không khí khô ráo nhiều bụi, hấn hay vẫn là sâu hít thật sâu một hơi. Trước khi ngủ hấn vì tránh né cái nào đó người lắm mồ, dinh dưỡng dịch trung tăng thêm thôi miên thành phần có chút quá lượng, làm cho hấn hiện tại còn không có hoàn toàn thanh tỉnh, mơ mơ màng màng hấn vừa ngẩng đầu, tự cảm giác mình trước mặt ánh sáng màu đỏ lập loè. Dưới sự kinh hãi Sơn Đức Lỗ buồn ngủ toàn bộ tiêu tán, hấn sợ bề bộn lui lại mấy bước, mới nhìn rõ nguyên lai là một cái mặc Đại Hồng áo choàng ngoạn gia đứng tại bên cạnh mình.

"Ngươi làm sao mới lên đến! Ta cũng chờ nhanh một giờ rồi!" Trông thấy hấn xuất hiện, người kia lười biếng mở miệng nói. Chẳng hề để ý ngữ khí nhượng Sơn Đức Lỗ có chút nghi hoặc, người quen biết sao? Sơn Đức Lỗ vừa cẩn thận đánh giá thoáng một phát, này xem xét không sao, đem hấn dọa ra một thân mồ hôi lạnh, trước mắt ngoạn gia rõ ràng là lần trước Long chi lực lượng săn giết tiêu đội trong kia cái rầm thí hồng bao bộ đồ!

Người này làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ hấn phát hiện là tự mình hư mất bọn hấn lần trước chuyện tốt, cố ý chạy đến nơi đây đến cướp giết chính mình hay sao? Thế nhưng mà điều này sao có thể? Không nói đến, lần trước chính mình hoàn toàn không có cùng hấn chính thức chiếu qua mặt, hơn nữa đạt được chân thành lừa gạt đẳng sau mạo cũng sửa lại không ít, quan trọng nhất là hấn làm sao biết chính mình logout địa điểm hay sao?

"Ngươi là lão Dương đúng vậy a, phạm cái gì ngốc đây này? Nhận thức không xuất ra ta đến rồi?" Kinh nghi bất định béo Vu Sư vừa định thả ra Thực Thi Quý, đối diện hồng bao rồi lại mở miệng, hơn nữa ngữ khí có chút thực về, lần này Sơn Đức Lỗ càng thêm ngạc nhiên.

Liên chân thật danh tự cũng biết? Chẳng lẽ thằng này là gm? Có thể có phải không nói trong Long thành không thiết lập GM đấy sao? Đợi một tý? Cái này khẩu âm như vậy quen tai? Sơn Đức Lỗ vuốt vuốt mồ hôi hai mắt, cẩn thận mà đem trước mắt hồng bao pháp sư từ đầu đến chân nhìn một bên —— củ tỏi cái mũi, rất lớn con mắt, nguyên bảo miệng. . . Móa! Sợ bóng sợ gió một hồi, nguyên lai người này tự là nghiêng cứu viên Tiểu Cao!

"Tiểu tử ngươi muốn chết à, ăn mặc bộ dạng này quý cách ăn mặc đứng tại người khác online địa điểm, cùng chấm đồ mụn nhọt phát tác tựa như! Lão tử còn tưởng rằng là quái vật gì đấy!" Nếu là nhận thức, Sơn Đức Lỗ tự tuyệt sẽ không lưu khẩu đức.

"Nói káo! Cái gì gọi là quý cách ăn mặc? Ta cái này áo choàng thể nhưng mà Truyền Kỳ vật phẩm! Cũng là ta xích pháp sư Lôi Tá tiêu chí!" Cao hồng bao nổi trận lôi đình, thằng này tựa hồ phi thường chán ghét người khác nghị luận hấn pháp sư bảo: "Áo bảo hồng Đại pháp sư nghe nói qua chưa? Đây chính là. . .

Lôi Tá là cao nghiêng cứu viên tại trong trò chơi danh tự, mà xích pháp sư thì là chung quanh ngoạn gia cho hấn lấy ngoại hiệu, cái tên này tại Nhân Loại —— Thú Nhân trên biên cảnh ngược lại coi như là nổi tiếng, vùng này mấy cái tiểu bang hội đều muốn cho vài phần mặt mũi, Sơn Đức Lỗ trước kia cũng là nghe người ta nói đến qua, nhưng hấn ngược lại là không nghĩ tới chính mình tiện tay ám hại trong đám người thì có vị này danh nhân, hơn nữa càng không có nghĩ tới chính là vị này danh nhân còn rõ ràng là của mình người quen. Bất quá quen thuộc thì quen thuộc, trông thấy chuyện không trừu chọc hai câu cũng không phải là Sơn Đức Lỗ phong cách, há miệng theo hồng bao pháp sư thường thức phong độ, một mực kéo đến hấn nam tính tôn

nghiêm, đem cái hồng bao khí lập tức muốn biến thành pháo

"Được rồi, cùng loại người như ngươi tân thủ còn nói cái gì trang bị, ngươi khả năng liền ma pháp trang bị đều không biết kiến a!" Phun ra cả buổi nước miếng, Lôi Tá một mực đang ở hạ phong, hần đánh phải hung dữ địa dựng lên cái ngón giữa, vô lực địa đã xong lần này nói chuyện, kéo Sơn Đức Lỗ tự đi.

"Ngươi muốn đem ta hướng ở đâu lĩnh nha? Đã qua nhiều cái chỗ train level rồi!" Không đầu không đuôi bị lôi trái dẫn đi hảo một đoạn đường, hơn nữa cái này hồng bao đi lộ về tiểu đạo, cuối cùng còn dọc theo một điều đường núi bò tới một tòa núi nhỏ đồi đỉnh, Sơn Đức Lỗ tuy nhiên thể lực rất tốt, nhưng là một cước nước bùn cùng tiến vào giày ở bên trong hạt cỏ nhượng hần không nhìn được, thể nhưng mà hần vừa mới mở miệng truy vấn, tự thấy phía trước hồng bao pháp sư đột nhiên nằm đó, phủ phục đã đến đỉnh núi một khối tảng đá lớn đầu đằng sau, nhưng lại liên tục ngoắc nhượng chính mình đi qua.

Sơn Đức Lỗ không tình nguyện leo đến bên cạnh của hần về sau, hồng bao pháp sư mới thần thần bí bí nhỏ giọng giải thích nói: "Ta nhận được tin tức, gần đây có một cái tà ác trận doanh NPC pháp sư tại kề bên này qua lại, tựa hồ đang tìm cái gì thứ đồ vật, cho nên ta ý định ở chỗ này đánh lên hần, thuận tiện cho ngươi xem nhìn cái gì gọi cao thủ chân chính!"

"A? Tà ác trận doanh NPC pháp sư? Cái gì đẳng cấp?" Hần vừa nói như vậy, Sơn Đức Lỗ cũng bị treo lên hứng thú, tại Long thành trung chỉ có hình người sinh vật mới có thể rớt xuống trang bị, trong đó dùng hình người NPC trang bị rơi xuống tỷ lệ cao nhất, mặc dù nói nội thành NPC đã bị bảo hộ, nhưng là đã ngoại tự do NPC cũng không có cái này ưu đãi, nhất là tà ác trận doanh, càng là mỗi người được mà tru chi.

Tuy nhiên những tự do này NPC đều là bản lĩnh cao cường, nhưng là trong Long thành pháp sư chức nghiệp cho tới bây giờ đều là cường đại cùng yếu ớt tổng hợp thể, nếu như một cái pháp sư đánh lên cái khác pháp sư, như vậy thành công tỷ lệ phải là rất lớn!

"Cụ thể ta đây chưa từng gặp qua, bất quá theo tin tức của ta nơi phát ra nói, hần không phải là rất cường, nhưng là trang bị giống như rất không sai, nghe nói còn cầm một thanh rất Cao cấp pháp trượng." Hồng bao pháp sư cười đến vẻ mặt đã tính trước: "Một hồi ta tiêu diệt hần về sau, trên người của ta thay thế hạ trang bị, ngươi tùy tiện chọn!"

"Ngươi chưa thấy qua? Cái kia làm sao ngươi biết hần nhất định từ nơi này đi? Chẳng lẽ ngươi học qua Dự Ngôn thuật?" Sơn Đức Lỗ bất động thanh sắc truy vấn

"Nói nhảm! Ta một cái pháp sư sao có thể hội Dự Ngôn thuật? Đương nhiên là từ tin tức của ta nơi phát ra chỗ đó nghe nói rồi!" hồng bao pháp sư có chút không kiên nhẫn địa đáp: "Cái này tình báo nơi phát ra rất tin cậy, sẽ không có vấn đề gì!"

"Như vậy ngươi 'Tin cậy' tin tức nơi phát ra có hay không nói, đối diện trên sườn núi những người kia là đang làm gì?" Sơn Đức Lỗ đem một cái Ứng Nhân thuật ném tới hồng bao pháp sư trên người, dùng một loại trêu tức thanh âm hỏi tiếp.

Mai phục trước, nhất định phải trước sử dụng Ứng Nhân thuật cùng với ma pháp thủ đoạn, quan sát địa hình cùng nguy trang chính mình. Đây là Sơn Đức Lỗ tại hơn nửa năm trò chơi trong thời gian đã thành thói quen, tuy nhiên hần cũng không phải cái chuyên trách pháp sư, nhưng là đối với này lưỡng hạng kỹ năng sử dụng, hần tuyệt đối đạt đến chuyên nghiệp trình độ. Dù sao tại người khác đánh quái lúc tùy thời mà động, bất kể là đoạt quái âm nhân hay vẫn là xem náo nhiệt đều là kiện rất thoải mái sự tình, mà chính mình đánh quái lúc có nhân nhìn xem một bên, cũng rất là làm cho người ta chán ghét rồi.

Mà ở Ứng Nhân thuật tăng hạ có thể tình huống nhìn ra đối diện trên sườn núi, một ít đội làm hảo tiến công chuẩn bị ngoạn gia, đang lẳng lẳng địa mai phục tại chỗ đó.

"Ngày! Tên vương bát đản kia lại dám một nhà tình báo hai nhà bán! Xem ta sau khi trở về không hủy đi xương cốt của hần!" Lôi Tá hiển nhiên thật không ngờ sẽ có người cạnh tranh xuất hiện, hần nổi giận phía dưới muốn đứng dậy.

"Hur!" Sơn Đức Lỗ kéo lại nổi giận pháp sư, đem đầu của hần áp trở lại thạch đầu đằng sau: "Đến rồi!"

(gia gia khuya ngày hôm trước qua đời, thật sự không có có tâm tư ghi, trước ghi một chương, các vị đối phó lấy xem đi)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\).Net](http://EbookFull(chấm).Net).

Chương 19: Phản đánh lên

Mặt trời đã thẳng vô cùng cao, hai khối dưới sườn núi thung lũng ở bên trong, ban đêm còn sót lại hơi nước ngưng tụ hơi nước, đã ở giày dựa lấy dần dần

tán đi. Thung lũng trung một thân ảnh chậm rãi xuất hiện tại Sơn Đức Lỗ trong tầm mắt.

Hắn thoạt nhìn vóc dáng không cao, thậm chí khả năng so với hắn thực tế thân cao còn muốn thấp một ít, bởi vì hắn một mực còng xuống lấy, mặc trên người một kiện lông nhung thiên nga trắng, trắng trắng cái kia nòng đậm màu đen tựa hồ có thể hấp thu phụ cận ánh sáng, chỉ có túi cái mũ thượng khảm nạm Ngân sắc ma pháp ký hiệu phản xạ nhỏ vụn ánh mặt trời. Hắn đem cả người giấu ở màu đen trắng bảo bên trong, run run rẩy rẩy thân hình dùng một loại chậm chạp mà cẩn thận bộ pháp về phía trước di động, toàn thân sức nặng tựa hồ bị hắn đều phóng trong tay chống một chi Kim sắc trên pháp trượng.

"Khó trách sẽ bị tình báo con buôn nhìn chằm chằm vào. . ." Nhìn xem chậm rãi đến gần áo đen pháp sư, Sơn Đức Lỗ thì thầm lẩm bẩm, cái này áo đen pháp sư pháp trượng thật sự là kiện rất chói mắt vũ khí —— toàn thân đều mang theo như hoàng kim màu sắc, đỉnh bộ phận bị điêu khắc thành một chi Kim sắc long trảo, long trảo trung cầm nắm lấy một khóa cực đại Thủy Tinh, tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống, chính chi pháp trượng lóe ra một loại óng ánh ánh sáng chói lọi. Tựa hồ một mực tại nhắc nhở lấy nhìn thấy người của hắn nó cái kia không giống tầm thường giá trị. Mà cùng pháp trượng so sánh với, chủ nhân của nó thoạt nhìn quả thực yếu nhược vô cùng, tựa hồ căn bản không cần nói nhiều vũ lực, một trận gió có thể đem chi thời ngược lại.

Thế nhưng mà Sơn Đức Lỗ luôn không khỏi cảm thấy từng đợt sợ hãi, tựa hồ luôn luôn cái thanh âm trong lòng hắn cảnh cáo hắn, tốt nhất không muốn đối với cái này NPC làm ra cái gì đối địch cử động, nếu không kết quả nhất định phi thường bi thảm. Loại này cảm giác kỳ quái theo cái kia áo đen pháp sư dần dần đi tiệm cận, cũng càng ngày càng rõ ràng. Chẳng đến áo đen pháp sư tiến lên gian đột nhiên ngừng đầu hướng chung quanh quét mắt nhất liếc lúc, Sơn Đức Lỗ mới đột nhiên minh bạch chính mình vì sao sẽ có cảm giác như vậy ——

Dựa vào chính mình 21 điểm cảm giác, Ứng Nhân thuật cùng Truyền Kỳ thấu kính thị lực tăng thêm, Sơn Đức Lỗ ở đằng kia trắng bảo túi cái mũ bóng mờ ở bên trong, rõ ràng nhìn thấy một đôi lóe sáng Kim sắc đôi mắt, còn một cặp u ám đồng hồ cát giống như đồng tử!

Lôi Tá tuy nhiên ghé vào thạch đầu đằng sau, thế nhưng mà ánh mắt của hắn từ khi áo đen pháp sư xuất hiện vẫn một mực không có ly khai chi kia Kim sắc pháp trượng, hắn tham lam nhìn xem áo đen pháp sư từng bước một tiếp cận chính mình pháp thuật phạm vi, khóe miệng nở một nụ cười

Với tư cách Long thành trong trò chơi ít có mấy cái tiền giai ngoạn gia, hắn thập phần tinh tường chính mình pháp thuật uy lực, mặc dù lớn pháp sư là cái rất đại lộ tiền giai chức nghiệp, thế nhưng mà đem tiền giai cho kỹ năng thêm quyền gia tăng đến thiên phú của hắn kỹ năng hòa diễm ma pháp nắm giữ thượng về sau, hắn đã nhận được Đại Tổng Sư cấp hòa diễm không chế lực, hơn nữa trên người cái này thiêu đốt chi bảo hòa hệ ma pháp phóng thích thời gian giảm phân nửa, uy lực gia tăng 20% đặc tính, cho dù là đàm lầy Phi Long tại hắn thi triển Địa Ngục Liệt Diễm trước mặt cũng không có khả năng toàn thân trở ra. Chớ nói chi là trước mắt cái này yếu nhược pháp sư cùng mấy cái bốn mươi năm mươi cấp ngoạn gia rồi.

Lui một bước nói, dù cho cái kia áo đen NPC cho dù ở lần thứ nhất tập kích bên trong không có chết, Lôi Tá nhưng có lòng tin có thể khống chế cục diện, bởi vì trong tay hắn còn có ba cái phong ấn chèn ép Địa Ngục Liệt Diễm ma pháp quyền trục, đây là hắn dùng nhiều tiền thỉnh ngân đình thành luyện Kim đại sư chế tác, tuy nhiên bị phong ấn đến quyền trục bên trong ma pháp uy lực sẽ có trình độ nhất định rút lại, nhưng là dựa vào số lượng cùng với ít cần ngâm xướng thời gian ưu thế, đầy đủ nhượng chính mình đứng ở thế bất bại.

Tối gần, càng gần, Lôi Tá giống như có lẽ đã thấy được chính mình cầm chuỗi này phong cách pháp trượng, trước mặt người khác khoe khoang tình cảnh, hắn nhẹ nhàng chi khởi thân thể, hai tay bắt đầu làm ra liên tiếp ma pháp thủ thế. Chuẩn bị thi triển hắn đặc ý nhất pháp thuật.

"Ồ ô!"

Một chi mập ục ục tay đột nhiên bùng kín Lôi Tá miệng, đưa hắn sắp đọc lên chú ngữ chặn trở về bụng, đồng thời đang tại làm ra ma pháp thủ thế hai cánh tay cũng bị một cái khác chi mập mập cánh tay đè lại, từ nơi này hai cánh tay thượng truyền đến lực lượng khổng lồ nhượng Lôi Tá hoàn toàn không thể động đậy, chỉ có thể trừng lớn hai mắt, nhìn bên cạnh chế trụ đồng bạn của mình.

"Không muốn hô, cũng ngàn vạn đừng nhúc nhích!" Bên tai truyền đến Sơn Đức Lỗ nhỏ giọng dặn dò: "Người kia không phải ta và ngươi có thể đối phó được, chúng ta hay vẫn là xem nào nhiệt a!"

Sau đó, Lôi Tá liền nghe đồng bạn của mình thẳng lấy cổ họng lớn một tiếng "Bên kia pháp sư tiên sinh, coi chừng! "

Đáng tiếc, này âm thanh cảnh cáo tựa hồ đến có chút trễ, bởi vì một miếng cực lớn hỏa cầu cùng hai cái mang theo hào quang mũi tên lông vũ, đã đồng thời bay về phía thung lũng bên trong áo đen Vu Sư, đồng thời Vu Sư dưới chân cũng xuất hiện đại lượng màu xanh lá dây leo, những dây leo này lấy cực cao tốc độ lan tràn sinh trưởng, như là độc xà quấn hướng áo đen pháp sư thân thể. Đồng thời mảng lớn chi màu xám đám mây cũng xuất hiện ở áo đen pháp sư trên không, hắn không khí chung quanh nhiệt độ bỗng nhiên hạ thấp, bốn phía thậm chí đã nổi lên băng tuyết.

Đối diện trên sườn núi tiểu đội hắn là một chi phối hợp thật lâu ngoạn gia đội ngũ, Druid đọc đẳng thuật hạn chế đối thủ hành động, bảo tuyết đại diện tích tiến công, hơn nữa bạo liệt hỏa cầu cùng mũi tên lông vũ chính xác đả kích, như vậy hỗn hợp loại hình công kích pháp đã cam đoan lực sát thương, cũng có thể tránh cho mục tiêu bởi vì có cỗ hệ pháp thuật chống cự hiệu quả, mà có thể chạy thoát.

Những thủ đoạn công kích này cần ngâm xướng cùng chuẩn bị thời gian hoàn toàn bất đồng, nhưng là bọn hắn hiệu quả lại cơ hồ đồng thời xuất hiện, Lôi Tá không thể không cảm thán đối diện mấy cái gia hỏa tuy nhiên đẳng cấp so ra kém chính mình, nhưng là tại đoàn đội phối hợp thêm xác thực có chỗ hơn người. Nhưng là ngay tại hắn cân nhắc phải chăng cần cùng này chi tiểu đội kết thù, chém giết đoạt áo đen pháp sư rút xuống vật phẩm lúc, một kiện hắn nằm mơ cũng không nghĩ ra sự tình đã xảy ra.

Dây leo vẫn còn tiếp tục điên cuồng sinh trưởng, trong nháy mắt cũng đã biến thành một cái lao lung hình dạng, ngay sau đó đã bị lóe hào quang mũi tên lông vũ xé mở, lại bị bạo liệt hỏa cầu nổ đen nhánh, cuối cùng đầy trời thật nhỏ băng trụ mưa như trút nước mà hạ đem hài cốt nhuộm thành một mảnh xanh thẫm, nhưng là chúng vốn có muốn tập kích mục tiêu cũng đã không tại đó là, Lôi Tá trơ mắt nhìn xem quanh mình không gian đã xảy ra một tia vận vẹo, áo đen pháp sư bỗng nhiên theo tại chỗ biến mất vô tung vô ảnh!

Ngay tại ngoạn gia tiểu đội pháp thuật bắt đầu phát huy phá hư hiệu quả lúc, vận rủi cũng hàng lâm đã đến tiểu đội viên trên người, từng đạo vừa thô vừa to tia chớp bó mang theo xanh trắng hào quang khi bọn hắn bên người bộc phát, đưa bọn chúng đứng thẳng địa phương hóa thành một mảnh hồ quang điện sân chơi, này mấy cái ngoạn gia căn bản là không có kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra tự biến thành thi thể nám đen, tiếp theo hóa thành mấy đạo bạch quang, hồ quang điện quang trên mặt đất lập lòe mấy lần sau biến mất, chỉ còn lại sốt cao trong không khí tràn ngập, tại phía xa mấy trăm mét bên ngoài Lôi Tá tựa hồ cũng nghe thấy được một cỗ buồn nôn khét lẹt mùi.

Mà áo đen pháp sư, giờ phút này đã xuất hiện ở cách cách bọn họ không đến 100m địa phương, hắn cúi lấy thân thể, phát ra kịch liệt tiếng ho khan.

"Người xem! Ta nói không sai chứ?" Sơn Đức Lỗ đứng người lên, hướng còn nằm rạp trên mặt đất trợn mắt há hốc mồm hồng bào pháp sư dương dương đắc ý nói.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Cùng một vị cường giả trao đổi

Ti không chút nào để ý vẫn còn ho khan áo đen pháp sư, Sơn Đức Lỗ nghênh ngang hướng cái kia đội ngoạn gia cả đoàn bị diệt địa phương đi đến. Mượn nhờ Ứng Nhân thuật, hắn đã sớm trông thấy có vài món vật phẩm tại mấy cái không may ngoạn gia hóa quang lúc rơi xuống đi ra.

Huyền Tường Quốc Tế A tiền thủ đoạn bip bọm chống chất giống phồn đa, mượn trang bị bảo hộ mà nói, chỉ cần là Truyền Kỳ vật phẩm đã ngoài thứ đồ vật, trang bị bảo hộ cần tiền tài đều là cực cao. Cái kia dùng ngàn vì đơn vị đến tính toán Kim tệ không phải từng ngoạn gia đều cần phải khỏi, cho nên không có trang bị bảo hộ thứ đồ vật mặc dù lớn bộ phận đều là đồ rác rưởi, nhưng là không bài trừ có Cao cấp vật phẩm khả năng.

"Cứ như thế trôi qua? Người muốn đi chịu chết sao?" Lôi Tá giữ chặt béo Vu Sư cánh tay, ý đồ ngăn cản đồng bạn 'Ngu xuẩn hành vi' —— áo đen pháp sư biểu hiện nhượng hân trong lòng run sợ, thực tế cuối cùng cái kia ma pháp càng làm cho trong lòng của hắn ứa ra hàn khí. "Nếu là hắn trở mặt, tùy tiện phóng cái ma pháp tự có thể giết chết chúng ta! Hay vẫn là chờ hắn đi chúng ta sẽ đi qua a!"

"Yên tâm, hắn sẽ không để ý này ít đồ đúng á!" Béo Vu Sư thuận miệng qua loa lấy đồng bạn, hắn chẳng những không có dừng lại ý tứ, nhưng lại nhanh hơn tiến lên bước chân, lực lượng của hắn so hồng bào pháp sư lớn hơn nhiều, tiện tay tự tránh ra Lôi Tá ngăn trở: "Đội hắn đi, thứ đồ vật khả năng cũng chưa có!"

"Nói đùa gì vậy! Người có biết hay không, hắn cuối cùng dùng ma pháp thế nhưng mà bỏ thiểm điện liên! Thất giai hỗn hợp ma pháp!" Mặc dù chỉ là tại tuyên truyền trong phim bá kiến một lần, nhưng là Lôi Tá có thể khẳng định chính mình không có nhìn lầm, gặp Sơn Đức Lỗ một bộ chẳng hề để ý biểu lộ, vì vậy lớn tiếng phổ cập khỏi ma pháp tri thức đến: "Muốn phóng thích cái kia ma pháp, chẳng những cần muốn đi vào Kỳ Áo lĩnh vực trí tuệ thuật. Nhưng lại phải có đồng dạng Kỳ Áo cấp bậc Hòa hệ cùng Khí hệ ma pháp nắm giữ mới có thể! Có thể thả ra như vậy pháp thuật chứng minh cái kia áo đen là cái Kỳ Áo lĩnh vực thậm chí là Thánh Giai cường giả! Người rõ ràng còn muốn từ trước mắt hắn cảm thứ đồ vật?"

"Thất giai tính toán cái gì?" Sơn Đức Lỗ đối trước mắt vị này NPC chi tiết biết đến nhất thanh nhị sở, căn bản lười nghe hồng bào pháp sư nói nhảm, thuận miệng một câu chặn trở về. "Người không thấy được hắn vừa rồi trước dùng chính là Cửu giai thời gian ngừng lại sao?"

"Kháo. . . !" Lôi Tá một hơi sắc tại trong cổ họng, cả buổi không có thở gấp tới, nhìn xem béo Vu Sư hấp tấp hướng đối diện chạy tới bóng lưng, hắn đứng tại nguyên chỗ hung hăng nguyên rủa: "Hảo lời hay khó khuyên chết tiệt quý, người muốn đưa chết tự chính mình đi thôi!"

Béo Vu Sư đi vào cái kia đội ngoạn gia cả đoàn bị diệt giờ địa phương, một đạo xanh biếc Truyền Tổng môn bỗng nhiên ra hiện ở trước mặt của hắn, áo đen pháp sư thân ảnh từ trong đó chậm rãi bước đi thông thả đi ra.

"Xin hỏi ngài có chuyện gì cần ta cống hiến sức lực ấy ư, tôn kính pháp sư các hạ?" Béo Vu Sư tuy nhiên trong nội tâm cả kinh, nhưng là trên mặt lại vẫn đang bài trừ đi ra cái kia phó chiều bài dáng tươi cười, hắn tay trái xoa ngực có chút cúi đầu, tại người khác xem ra động tác của hắn chẳng qua là một cái đơn giản hoá pháp sư lễ, chỉ có hắn tự mình biết, hắn là tại tránh né áo đen pháp sư ánh mắt.

"Người có hay không tại kê bên này bá kiến một chỉ kỳ quái tiểu động vật?" Áo đen Vu Sư không chút khách khí đề xảy ra vấn đề, hắn thanh âm trầm thấp có chút khàn giọng, nhưng lại mang theo vô cùng quyền uy, cũng có lẽ là bởi béo Vu Sư vừa rồi cái kia bị trề cảnh cáo nhượng hân đối trước mắt người này có một tia hảo cảm, hắn ngữ điệu coi như bình thản: "Đó là một chỉ miêu lớn nhỏ, có hai cái cái đuôi to sinh vật?"

"A, miêu đồng dạng sinh vật. Cái đuôi to? Thực xin lỗi, xin cho ta nghĩ thoáng một phát. . ." Béo Vu Sư cau mày tự hỏi —— biểu hiện ra hắn tựa hồ là đang suy nghĩ áo đen pháp sư vấn đề, bất quá hắn trên thực tế là tại cân nhắc đem sự thật chi tiết bẩm báo phải chăng có thể đạt được một số chỗ tốt —— dù sao người trước mắt vật thể nhưng mà cái có thể đem bất luận kẻ nào đều trở thành quân cờ gia hóa, rất khó bảo toàn chứng nhận hắn có thể

hay không tại đạt được cần tin tức về sau, tiện tay đem tin tức nơi phát ra xử lý mất.

"Aha! Nghĩ tới, ta nhìn thấy qua người nói cái loại này sinh vật!" Giả vờ giả vịt suy nghĩ một phen về sau, Sơn Đức Lỗ làm ra quyết định, dù sao cái kia sinh vật thực lực căn bản cũng không phải là chính mình đối phó được, không bằng làm thuận nước giong thuyền; "Hôm trước ta tại phụ cận trông thấy một đám Bạo Phong ma lang bao quanh một chỉ tiểu động vật, tựa hồ chính là người nói bộ dạng!"

"Cái gì vị trí?" Tuy nhiên áo đen Vu Sư thanh âm bình tĩnh như cũ, nhưng là trong giọng nói mang ra một tia vội vàng xao động lại bị Sơn Đức Lỗ linh nhãn bắt hạ.

"Chẳng lẽ hần vội vã tìm được cái con kia miêu?" Áo đen pháp sư câu hỏi đột nhiên trở nên ngắn gọn, nhưng Sơn Đức Lỗ phát hiện mấy thứ gì đó: "Xem ra có thể nhanh lên đuổi hần đi nha."

"Ngay tại xx* YY, Bạo Phong trạm gác phía trước."

"Xác thực sao?"

"Ta dùng Long thành bên trong sở hữu ma pháp chi thần danh nghĩa thôi!"

Dùng chính mình cũng không tin ngưỡng thần chi thể về sau, béo Vu Sư không mất thời cơ bỏ thêm một thanh liệu: "A đúng rồi, tôn kính pháp sư tiên sinh, cái con kia sinh vật vì lý khai đàn sói vây quanh, tựa hồ sử dụng một loại rất hao phí thể năng kỹ năng, bởi vậy tại ta lý khai lúc, nó giống như có lẽ đã không cách nào tự do hoạt động!"

"A.... . . Như vậy phải không?" Áo đen pháp sư từ chối cho ý kiến, quay người trong không khí kéo ra một đạo lam sắc Truyền Tống môn, vừa sai bước đi vào.

"Rõ ràng cứ như vậy đi?" Gặp áo đen pháp sư biến mất tại lam sắc trong mắt phẳng, béo Vu Sư thở dài một hơi, hần quay người đi nhặt trước đám kia không may ngoạn gia vật lưu lại, trong miệng lại lại bắt đầu không thành thật một chút thấp giọng lầm bầm: "Ta tốt xấu còn nói cho người biết tình báo a, thật nhỏ mọn. . ."

Phảng phất vì trừng phạt Bàn tử lẩm miệng —— một kiện Tiểu chút chút đánh vào sau ót của hần muối thượng, đem không có đề phòng Bàn tử đánh nữa một cái lão đảo. Sơn Đức Lỗ vội vàng che miệng lại quay đầu lại chung quanh, lại phát hiện áo đen pháp sư cũng không trở về đến tìm hần xui, chỉ có một cái nhần trên mặt đất lóe quang, tựa hồ là theo dần dần biến mất Truyền Tống môn trung ném ra.

"Rõ ràng có cái gì doanh thu. . . Thực ngoài ý muốn." Béo Vu Sư không chút khách khí nhặt lên chiếc nhần thối hai cái, nhét vào ba lỗ. Sau đó đem đám kia thắng quỷ không may còn sót lại thứ đồ vật cũng hết thấy cuốn đi vào, một bên đi trở về một bên dương dương đắc ý tự biên tự diễn: "Có thể theo 'Này một vị' trong tay lấy được ban thưởng, ta coi như là cô kim đệ nhất nhân rồi. . ."

"Này uy. . . Cao thủ?" Theo áo đen pháp sư khai Truyền Tống môn lý khai, Lôi Tá tựu một bộ ánh mắt ngốc trệ mặt mày, mãi cho đến béo Vu Sư đi trở về đến bên cạnh hần, hần y nguyên miệng mở rộng, vẫn nhìn áo đen pháp sư biến mất phương hướng, Sơn Đức Lỗ liền hô hần vài tiếng, cũng không thấy hần đáp ứng, không kiên nhẫn Sơn Đức Lỗ đành phải nhặt pháp trượng đập vào đầu của hần thượng, lúc này mới đem hần theo dị thường trong trạng thái tỉnh lại.

"Người. . . Đến cùng cùng hần nói gì đó?" Lôi Tá một thanh tỉnh tựu một phát bắt được Sơn Đức Lỗ cổ áo, chăm chăm vào Sơn Đức Lỗ béo mặt một cái kính xem, phảng phất cái kia thượng diện có cái gì hoa văn: "Hần rõ ràng ngoại trừ cái kia đồng đồ vật, trả lại cho người ban thưởng?"

"Muốn biết, dẫn ta luyện cấp tốt rồi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Lão sư

Ba con Thực Nhân Ma vùng vẫy lấy lịch mộc đại bổng, tại khắp nơi trong ngọn lửa gọi tới gọi lui, nếu như không phải nét mặt của bọn hần thống khổ, thoát nhìn còn rất có chút sử thi điện ảnh hương vị, bất quá trên đầu không ngừng toát ra màu đỏ nhưng bọn hần rất nhanh tựu héo dùng hạ, phát ra từng tiếng điên cuồng hét lên, không cam lòng địa ngã xuống trong biển lửa.

"Thực Nhân Ma là quang ăn không nướng, nói rõ bọn hần đã man, bất quá bọn hần vốn chính là chưa khai hóa chủng tộc, đã man điểm còn có tình có thể nguyên, xin hỏi cao thủ huynh người đường này chỉ nướng không ăn thần công, có phải không nói rõ tâm lý của người có chút biến thái?"

Thực Thi Quý hoi mông ngoài da cùng đáng thương hp quyết định hấn hoàn toàn không cách nào cùng Thực Nhân Ma chính diện chống lại, Sơn Đức Lỗ chỉ huy toàn bộ ba con Thực Thi Quý cùng một chỉ lạc đàn Thực Nhân Ma quần nhau cả buổi, cuối cùng vẫn là nguyên rủa, ma pháp dùng một đồng, sử xuất toàn bộ sức mạnh mới rốt cục đưa hấn nó tiêu diệt, sờ soạng đem đồ mồ hôi, quay đầu lại lại trông thấy hồng bào pháp sư đã đem những thứ khác ba con Thực Nhân Ma hoàn toàn bao khóa tại mảng lớn trong ngọn lửa, chính dương dương đắc ý nhìn xem hấn, vì vậy tâm lý không công bằng Bàn tử nhin không được mở miệng chế điều.

"Hừ, thực lực tuyệt đối chênh lệch, không phải ngươi cái kia hèn hạ âm mưu có thể đền bù!" Lại phát ra một đạo hỏa diễm chi tường, đem ba con đáng thương Thực Nhân Ma hoàn toàn hóa thành tro tàn về sau, Lôi Tá dương dương đắc ý trả lời lại một cách mỉa mai: "Ngươi đây là ăn Quả Quả ghen tị! Chính thức tên biến thái là tâm lý âm u ngươi mới đúng!"

Đối với Sơn Đức Lỗ mà nói, hấn nhất không chệch thích chỉ sợ sẽ là luyện cấp rồi, máy móc lại buồn tẻ lặp lại lặp lại lại lần nữa phục, mỗi lần đều bị hấn có loại thờ không được tức giận cảm giác. Nhưng là gần đây hấn nhưng lại không thể không làm như vậy, bởi vì mới theo áo đen pháp sư trong tay lấy được cái giới chỉ này yêu cầu cấp bậc là bốn mươi hai cấp, vừa mới lại đang hấn hiện hữu đẳng cấp phía trên.

Không biết có hay không là phù cực thái lai, gần đây Bàn tử tại ngân ngân hai ngày gần bảy cái trò chơi ngày ở trong, rõ ràng liên tục đã nhận được tam kiện Siêu cấp trang bị, Truyền Kỳ truyền thuyết Thần Thoại tất cả một, hơn nữa vốn có một kiện Truyền Kỳ, nếu chỉ luận trang bị, chỉ sợ Long thành mấy đại Công Hội đều không có hấn giàu có. Nay nhượng lòng tin của hấn tăng nhiều, chuẩn bị nhắc lại cấp một hạ đẳng cấp, sau đó đi khiêu chiến Cao cấp quái thú, để có thể kiếm được tiền nhiều hơn đến trả khoản nợ.

Có lẽ có nhân sẽ hỏi, cái thằng này vì cái gì không đem trang bị bán đi trả nợ đây này?

Sơn Đức Lỗ không phải là không có nghĩ tới vấn đề này, nhưng là Huyền Tướng Quốc Tế không biết trừu ngọn gió nào, vậy mà quy định Long thành cũng không cho phép tiền mặt đổi Kim tệ, chỉ cho Kim tệ đổi tiền mặt, mà bây giờ trò chơi bắt đầu vận hành mới không đến ba tháng, đổi thành trò chơi thời gian cũng là đã hơn một năm, ngoạn gia trong tay tích lũy Kim tệ số lượng căn bản không có biện pháp cho ra cái gì giá cao, phiên muộn Sơn Đức Lỗ đành phải bỏ đi mua bán trang bị ý niệm trong đầu.

Trang bị nhất thời không thể xuất thủ, nhưng là tiền hay là muốn lợi nhuận, bởi vậy Sơn Đức Lỗ bây giờ có thể đủ nghĩ đến đích phương pháp xử lý, chỉ có tăng cường thực lực của mình, sau đó đối với trong trò chơi bảo tàng hạ thủ, cuối cùng trong tay có một cái tinh anh pháp sư làm miễn phí lao công, nhượng thăng cấp tốc độ thêm nhanh hơn rất nhiều. Chỉ là Thực Nhân Ma chiến sĩ trước khi chết trận trận gầm rú cùng với bị ngọn lửa đốt trời phát ra mùi cháy khét, nhượng nhân có chút khó có thể chịu được.

"Cái rắm thực lực, nhìn thấy nhân vật cao cấp sợ tới mức cái rắm cũng không dám phóng một cái. . . Ồ? Ta thăng cấp rồi!" Đang tại cùng pháp sư công kích lẫn nhau, Sơn Đức Lỗ bỗng nhiên cảm thấy một giòng nước ấm theo trên người dâng lên, hấn vội vàng mở ra trạng thái lan xem xét, xác nhận mình đã đột phá cấp 40 đại quan.

"Đi đi đi, chó cùng ăn mỳ tựa như lấy những tiểu tiền kia á!" Dù cho có Lôi Tá hỗ trợ, theo ba mươi sáu lên tới bốn mươi cũng bỏ ra Bàn tử gần nửa tháng, trong hiện thực gần năm ngày thời gian. Hiện tại không kiếm tiền chỉ phí tiền luyện cấp cuối cùng kết thúc, Sơn Đức Lỗ một phút đồng hồ cũng không muốn trì hoãn.

"Tiểu tiền cũng là tiền nha, không phải ngươi nói muốn tích cát thành tháp sao?" Bị Bàn tử kiếm được năm vạn chuyện kích thích, gần đây Lôi Tá có chút hướng tham tiền phát triển xu thế, cho dù ở Sơn Đức Lỗ lôi kéo hạ hồng bào pháp sư hay vẫn là nhặt lên Thực Nhân Ma rơi xuống mấy cái tiền đồng: "Vội vã như vậy vội vàng đi đâu đi nha "

"Về trước bãi đặc mình, sau đó đến Moon City, ta phải đi về thăng cấp phụ trợ kỹ năng, bán đi chút ít không có tác dụng gì trang bị. . . Một đồng lớn chuyện đây này!"

Moon City là Long thành bên trong Nhân Loại Vương Quốc vài toà gần với thủ đô thành phố lớn một trong. Tại trong trò chơi thiết lập đã tồn tại mấy trăm năm, hấn thành thị kiến trúc tuân theo Nhân Loại trước sau như một phong cách, rộng lớn đường đi một mực do cực lớn màu xám đá hoa cương phô tựu, hai bên cửa hàng mọc lên san sát như rừng, dù cho đã là nửa đêm thời gian, vẫn đang khắp nơi có thể thấy được hối hả đám người.

Nếu như nói chỗ biên cảnh Wester Reed tính cả là phần hoa, cái kia nơi này chính là chen chúc —— do khắp chung quanh quái vật phân bố hợp lý nhất, hoàn mỹ luyện cấp hoàn cảnh cùng với nội thành đầy đủ hết các loại phương tiện, thứ hai tam được chuẩn tiến vào trò chơi ngoạn gia, chỉ cần là chủng tộc lựa chọn Nhân Loại cơ hồ đều ở đây ở bên trong sinh ra. Bởi vậy dù cho hậu kỳ phân lưu đi ra ngoài không ít, nơi này ngoạn gia số lượng vẫn đang ổn cư Long thành đứng đầu.

Vừa đi ra kiến trúc to lớn điểm truyền tống, Lôi Tá đã bị mãnh liệt đám biển người như thủy triều đánh nửa một cái lão đảo, lại quay đầu lại xem lúc, bên người Sơn Đức Lỗ đã sớm chẳng biết đi đâu. Chỉ có một chỉ bò câu phức phức kéo kéo đã mang đến béo Vu Sư một phong trêu chọc tin tức.

"Đi theo ngươi cùng một chỗ rất có ngại xem xem, ngươi tới trước đầu giá chỗ đi chờ đợi ta."

Sơn Đức Lỗ muốn đi địa điểm tựa trong thành cái kia cực lớn Thánh Đường đằng sau, ở đằng kia cao lớn kiến trúc bóng mờ ở bên trong, bao phủ một gian nhỏ nhỏ nhà đá, nhà đá không có cửa sổ, chỉ có một đạo rách rưới cửa gỗ, hai miếng cửa gỗ đã sụp một cái, còn lại một cái tại nửa đêm trong gió nhẹ kết kẹt rung động.

Đi đến phòng nhỏ trước mặt, Sơn Đức Lỗ lấy xuống trên tay phải ngón giữa giới, nhượng ngoại hình của mình khôi phục thành con lai Hấp Huyết Quý bộ dạng, sau đó lại sửa sang lại thoáng một phát trên người áo choàng, sau đó nhẹ nhàng gõ hai cái cái kia phiến che kín vết rách phá cửa gỗ. Nhưng là cũng không có đợi đến lúc có nhân đáp lại, hấn tựa hướng trên cửa phóng ra một phát Cốt Nha.

Phá cửa gỗ thượng phát ra một tia tối tăm mờ mịt quang, sau đó liền chỉ chậm chậm mở ra, phía sau cửa hiển lộ ra chính là một đạo hướng phía dưới bậc thang, thông hướng một cái hắc sâu kín huyết động, Sơn Đức Lỗ không chút do dự thập giai nhi hạ, chậm rãi biến mất tại huyết động trong bóng tối, mà ở phía sau của hắn, cái kia phiến cửa gỗ lại tự động đóng, đương nó lần nữa mở ra lúc, trên mặt đất cửa động cùng bậc thang đã biến mất không thấy gì nữa, hết thảy đều khôi phục đã đến vốn là bộ dạng.

Trong huyết động thang lầu tuy nhiên rất dốc nhưng không hề dài, hơn mười giai về sau Sơn Đức Lỗ liền đi vào một cái phòng, chính xác ra này chính là một cái cực lớn hình vuông không gian, đỉnh khảm nam lấy hơn mười chén nhỏ cốt đèn, bốn phía lập đầy cao lớn giá sách, chính giữa mặt đất vẽ lấy một cái huyết sắc pháp trận, một góc tắc thì bày biện một trương đại bàn thí nghiệm, thượng diện mất trật tự xây lấy các loại thí nghiệm khí cụ, luyện cực nồi nấu quặng, đã viết hê mờ tấm da dê, chứa màu sắc rực rỡ nước thuốc cái chai . .

Một cái người áo bào tro đang ngồi ở bàn thí nghiệm bên cạnh một trương xích đu thượng, trong tay bưng lấy một bản dày đặc kể chuyện, Sơn Đức Lỗ ở trước mặt hắn đứng giữa trời, hắn mới chậm rãi khép lại sách vở, ngẩng đầu lên.

"Ta đã trở về, lão sư."

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Giao dịch

"Cái chỗ này, ta hẳn là biết đến. . ."

Áo bào xám Vong Linh Vu Sư đứng ở trước mặt tấm da dê, cái kia thượng diện dùng kỳ dị đường cong vẽ người một bức đồ án, đúng là Sơn Đức Lỗ tại Delgado trong thư phòng chứng kiến cái kia bức bản đồ —— đương nhiên đây không phải nguyên vật, mà là Sơn Đức Lỗ chính mình so sánh thu hình lại vẽ hạ thứ đồ vật.

Vong Linh Vu Sư thanh âm bén nhọn mà khàn giọng, như là một thanh đao rì cạo sát cây sắt, nhưng là giờ phút này tại Sơn Đức Lỗ nghe tới lại giống như âm thanh thiên nhiên, hắn vội vàng đứng lên hai bước, về mặt chờ mong lặng chờ bên dưới.

"Đừng nóng vội. . . Ta còn chưa nói xong. . ."

Áo bào xám Vong Linh Vu Sư thả ra trong tay tấm da dê, thò tay đầu qua phóng ở bên cạnh bàn thí nghiệm thượng một chỉ tinh xảo chén trà, không nhanh không chậm uống một ngụm. Trong chén trà chất lỏng hiện ra một loại kỳ lạ màu nâu xanh, có chút hiện ra bọt khí, còn mang theo một cỗ dày đặc mùi tanh, thế nhưng mà hắn một trương như là cây khô trên mặt, lại hiển lộ ra một bộ thoải mái dễ chịu biểu lộ đến. Phảng phất hắn uống là cái gì quỳnh nước tiên nương. Hai mắt khép hờ, lại qua hảo một hồi mới mở miệng:

"Người địa đồ vẽ vô cùng tinh tế, bởi vậy phân biệt cũng rất dễ dàng, hiện tại ta đã đại khái biết rõ tám bản đồ này tỏ về vị trí, nhưng là những cô đại kia vẫn tự công nhận phương diện. . . Bởi vì tám bản đồ này không phải bản thảo, có một số yếu tố tỷ như ma pháp biến hóa vẫn tự chờ đợi không thể lại hiện ra, bởi vậy ta chỉ sợ lên giá phí một phen công phu mới có thể phân biệt rõ đi ra."

"Như vậy, ngài cần bao lâu thời gian mới có thể đây này?" Béo Vu Sư trên mặt một bộ tất cung tất kính biểu lộ, nhưng là trong bụng sớm đã mắng nộ hoa: "Đều là nói nhảm! Cái kia ma pháp vẫn tự đều là Huyền Tướng Quốc Tế nhà thiết kế nhóm biên đi ra, quanh co theo chân bọn họ những tâm địa gian xảo kia đồng dạng, nếu không phải ta học được bảy năm kỹ thuật tạo hình chuyên nghiệp, còn họa không đi ra đây này!"

Thế nhưng mà mắng quy mắng, trên bản đồ vẫn tự đều liên quan đến đến bảo tàng Âm Ngữ cùng một số máu chốt nhắc nhở, nếu như không có, tiến vào bảo tàng chi địa chẳng khác nào chịu chết, cho nên Bản tử chỉ có thể nhẫn nại tính tình cùng hắn vị lão sư này cãi cọ.

"Đây không phải vấn đề thời gian, ta cần một ít gì đó trợ giúp "

Vong Linh Vu Sư trở lại theo bên cạnh trên giá sách lấy ra một cái cái hộp nhỏ, dùng một loại cực chi thận trọng động tác lấy ra một thanh hình dạng và cấu tạo thập phần cổ xưa cái chìa khóa, hắn dùng cánh khô ngón tay vuốt ve thoáng một phát về sau, đem cái thanh này cái chìa khóa giao cho Sơn Đức Lỗ.

"Người cảm nó đến Nha Chi Tháp đi, nghỉ biện pháp tiến vào. . ."

"Nha Chi Tháp. . . Ha ha, lão sư ta đột nhiên nhớ tới còn có một số việc muốn làm, " không đợi lão Vu Sư nói xong, Bản tử tự đã cắt đứt lão sư. Hắn một bên đánh một cái ha ha, một bên thò tay chém giết lão Vu Sư trên tay địa đồ: "Tám bản đồ này sự tình, ha ha ha. . . Sau này hãy nói a. . ."

Nha Chi Tháp là Long thành bên trong phương bắc ma pháp Vương Quốc pháp sư căn cứ, cũng là cả đại lục ở bên trên chỉ vẹn vẹn có bốn tòa ma pháp trong học viện lớn nhất một tòa, rất nhiều ngoạn gia tiến giai nhiệm vụ, cùng với đó Tứ cấp đã ngoài pháp thuật học tập đều cần tại đó là hoàn thành, hơn nữa không chỉ có là ngoạn gia, nơi này cũng tụ tập đại lượng NPC Ma Pháp Sư, trong đó không thiếu những đẳng cấp kia khủng bố, lực lượng khủng bố, tính cách cũng khủng bố gia hòa, nghĩ từ nơi ấy trộm thứ đồ vật, béo Vu Sư mấy cái mệnh cũng không đủ chết a.

"Không muốn cái kia phó biểu lộ! Ta lại chưa nói cho ngươi đi Nha Chi Tháp trộm thứ đồ vật!"

Lão Vu Sư một thanh làm mất Bàn tử đuổi tới mập tay, tức giận tăng lớn âm lượng: "Ta trở thành Vong Linh Vu Sư chuyện, trên đời không có mấy người biết rõ! Ta chỉ là cho ngươi đến ta nguyên lai phòng thí nghiệm đi thay ta cầm một kiện đồ vật trở lại, ngươi chỉ cần cầm cái này cái chìa khóa, không có nhân ngăn trở ngươi!"

Son Đức Lỗ vừa vừa ly khai Vong Linh Vu Sư nhà đá, trên bầu trời liên phốc phốc kéo kéo bay tới năm sáu chỉ bò câu đưa tin, đều không ngoại lệ mà dẫn dắt hồng bảo pháp sư thân thiết ân cần thăm hỏi, nội dung đại bộ phận đều đồng dạng, đơn giản là tại giao dịch đại sảnh chờ được lòng nóng như lửa đốt, nhượng mập mập chết bầm chạy nhanh xuất hiện vân vân, Son Đức Lỗ cũng lười được nhìn kỹ, bắt quá lật đến cuối cùng một trương, thượng diện thứ đồ vật lại làm cho béo Vu Sư cảm thấy có chút hứng thú.

"Phát hiện có nhân bày quầy bán hàng đầu giá Vong Linh Vu Sư đồ dùng, nhanh chóng đến!"

Long thành bên trong Vong Linh Vu Sư chuyên dụng trang bị rất là ít, bởi vì vì bọn họ chỉ có vong linh hệ hình người sinh vật mới có thể tuôn ra, hơn nữa người này hình sinh vật cũng không phải là chỉ Khô Lâu cương thi chi lưu, ít nhất nếu thi vu đã ngoài cấp bậc mới được, tên gia hòa như vậy qua lại địa phương, đều là chút ít cực độ nguy hiểm nơi, nói ví dụ Bàn tử đã từng đi qua thờ dài chỉ sâm, thường thường có rất ít ngoạn gia nguyện ý mạo hiểm đi vào. Hơn nữa dù cho tiến vào, thường thường cũng chưa chắc có thể đạt được vật gì tốt.

Đương nhiên Long thành bên trong Vong Linh Vu Sư số lượng cũng đồng dạng rất khan hiếm, NPC Vong Linh pháp sư thường thường là cái gọi là chính diện nhân vật đuổi giết đối tượng, có nhân hạ thoải mái thu đệ tử vô cùng thiếu, mà cái này suốt ngày cùng thi thể liên hệ chức nghiệp, lại là chọn dùng cực kỳ truyền thống một sư một đồ truyền thừa phương pháp, vì vậy Vong Linh Vu Sư cũng đã thành Long thành bên trong che dấu chức nghiệp, toàn bộ Server trung cũng chỉ có như vậy hơn mười số.

Khác nhau đều thiếu, cũng tự đã tạo thành Vong Linh pháp sư vật phẩm rất ít xuất hiện tại bán đầu giá, đánh tới Vong Linh pháp sư vật phẩm ngoạn gia đều sẽ trực tiếp liên hệ bọn hắn biết Vong Linh pháp sư bản thân, dùng cầu có thể đạt được một cái tương đối cao giá cả. Mà những không có kia nhân cần thứ đồ vật thường thường cũng sẽ ở bán đầu giá cửa ra vào bày cái hàng via hè tiện nghi bán, hoặc là dứt khoát mua cho hệ thống, Son Đức Lỗ trong tay hai tay trọng, chính là hẳn tại hàng via hè thượng đào đến thứ đồ vật.

Đi vào bán đầu giá cửa ra vào, sốt ruột bề bọn họ hồng bảo pháp sư liền chạy ra đón chào, đồ ập xuống tự là một hồi oán trách, sau đó lôi kéo béo Vu Sư tự hướng cửa ra vào một cái sạp hàng chạy.

Rất nhanh tới tới Khô Lâu cái mũ, tính chất 271; lực phòng ngự 15—25; triệu hoán vật tốc độ +15%(hạn Vong Linh Vu Sư sử dụng); ma pháp trang bị; sức nặng 3; yêu cầu đẳng cấp 38

"Muốn cái kia sao? 300 Kim tệ!"

Sạp hàng chủ nhân là cái dã man nhân chiến sĩ, vẻ mặt lộn xộn màu đỏ sậm chòm râu dài, cường tráng đáng người tăng thêm vác trên lưng lấy một thanh xa luân đại búa, nhượng hẳn hơi có chút Hắc Toàn Phong thần thái, duy nhất không được hoàn mỹ chính là da của hắn là Châu Âu nhân chi mỗi hắn có xám trắng, phá hủy loại này hài hòa.

"Nói đùa gì vậy!" Đang tại hướng tham tiền chuyển biến áo bào hồng nghe xong tự hô lên: "Truyền Kỳ vật phẩm kèm theo kỹ năng thiếu chút nữa cũng không đáng số này, ngươi một cái ma pháp vật phẩm muốn như vậy cao? Huống chi hệ triệu hoán Vong Linh thứ đồ vật ít có người mua. . ."

"Không có nhân bức ngươi mua, không có tiền tự bỏ đi, đừng chống đỡ ta việc buôn bán." Đây đại hán hiển nhiên là cái loại này "Địa cầu tự là vì ta chuyển" tính cách, mở miệng câu nói đầu tiên suýt nữa đem Lôi Tả đỉnh ra hai dặm địa đi.

"Ngươi. . ." Xích pháp sư Lôi Tả tại Thú Nhân biên cảnh phụ cận cũng nói được là thanh danh hiển hách, cái đó thụ qua phần này khi? Lúc ấy lòng mi tự lập, khẽ vươn tay sẽ đem phần eo ma trượng sao đưa tới tay.

"Đừng kích động, đừng kích động!" Son Đức Lỗ một thanh túm ở hồng bảo pháp sư tay, đem hắn kéo đến bên người, sau đó đối với đại hán mở ra giao dịch cửa sổ phóng thượng 300 Kim tệ:" thứ này ta đã muốn. . ."

(chỗ bình luận truyện người tốt thiếu, mọi người nói chút gì đó a, mặt khác, thu thập diễn viên, có nhân báo danh sao?)

Chương 24: Ngụy thành quán

Chứng kiến cái này trang bị thuộc tính sau Sơn Đức Lỗ trong nội tâm tự là vui vẻ, thứ này quả thực là vì hần lượng thân chế tạo, hần vừa mới tại lão Vu Sư chỗ đó đem cốt cách giải cấu thuật thăng cấp đến tinh anh, hơn nữa Hộ Thân Phù trợ giúp, hần có thể triệu hoán cấp 40 Vong Linh sinh vật khâu lại thí quái, mà loại này quái vật máu trâu phòng thủ trâu lực lượng đại, khuyết điểm duy nhất tự là tốc độ chậm chạp.

15% tốc độ tăng lên tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng là đủ có thể khiến khâu lại thí thực lực tăng lên một cái cấp bậc, tính cả mình có thể thi triển Tam cấp Vong Linh pháp thuật, hiện tại dù cho nhượng Sơn Đức Lỗ cùng Lôi Tá một mình đấu, béo Vu Sư tự tin cũng có sáu phần phần thắng.

"Phá sản nha, như vậy cái thứ đồ hư nhĩ lại muốn 300 Kim tệ, tiểu tử ngươi xem ra là ý định cả đời nằm tại điều chế trong rương rồi!"

Mãi cho đến Sơn Đức Lỗ bán xong đỉnh đầu vụn vặt đi ra giao dịch sảnh, hồng bảo pháp sư khí còn không có thuận tới, hai người hướng về thành bên ngoài đi một đường, hần tự oán trách Sơn Đức Lỗ một đường: "300 Kim tệ đầy đủ ta một tuần lễ tiền lương rồi. . ."

"Đội hội ngươi đã biết rõ cái đồ chơi này lợi hại!" Sơn Đức Lỗ trong nội tâm đang nghĩ ngợi lão Vong Linh Vu Sư đối với hần nói Nha Chi Tháp chuyện, cũng lười phải cùng Lôi Tá cãi cọ, chỉ là thuận miệng qua loa hồng bảo pháp sư một câu.

Đối với Nha Chi Tháp chỗ địa Ngân Đình thành, Sơn Đức Lỗ chỉ có hệ thống giới thiệu hòa luận đàn nhấn lại, mạo muội tiến đến tính nguy hiểm tương đối cao, bởi vậy hần đang tại tính toán tìm một cái quen thuộc địa phương hoàn cảnh ngoạn gia.

Đúng rồi! Trước mắt chẳng phải có một cái không tệ dẫn đường mà! Hồng bảo pháp sư mặc dù có điểm lải nhải xui khiến lại nhỏ khí, nhưng là này hai ngày luyện cấp về sau, Sơn Đức Lỗ cảm giác thăng này coi như là cái rất tin cậy đồng bạn, thao tác cũng được cho trung thượng. Vì vậy Sơn Đức Lỗ vội vàng gửi ra một bộ khuôn mặt tươi cười, hướng Lôi Tá ngang nhiên xông qua.

"Lôi Tá Đại pháp sư, Ngân Đình thành lão nhân gia người thực sao?"

"Ngân Đình thành? Ta thăng cấp nhiệm vụ lúc dạo qua một tháng." Hồng bảo pháp sư bị Bàn tử ánh mắt thấy toàn thân run lên, lui hai bước nắm thật chặt y phục trên người hỏi: "Ngươi hỏi cái này làm gì?"

"Ta đi làm cái nhiệm vụ thuận tiện thăng cấp thoả một phát Tổ Năng ma pháp kỹ năng, ta tốt xấu coi như là nửa cái Ma Pháp Sư mà!" Lời này tuy nhiên thật sự, nhưng là thăng cấp kỹ năng bất quá là thuận tiện mà thôi, mục đích chủ yếu Sơn Đức Lỗ không có nói ra, bởi vì hần biết rõ hồng bảo pháp sư nhất như chuột, thực tế e ngại Cao cấp NPC, nếu trực tiếp nói cho hần biết là đến Nha Chi Tháp trộm thứ đồ vật, hần chưa chừng sẽ kêu cha gọi mẹ, kéo cây cột ôm cây kiền quyết không đi.

"Móa! Ngươi đều có Vong Linh pháp thuật rồi, còn thăng cái gì Tổ Năng ma pháp kỹ năng!" Đối với Sơn Đức Lỗ có thể thi triển Tổ Năng pháp thuật, Lôi Tá gần đây cảm thù đến tận xương tủy: "Ta sớm muộn gì báo cáo Huyền Tường Quốc Tế, nhượng bọn hần xóa ngươi này bug Đại Vương!"

"Ngươi đây là ghen tị! Giống như ngươi vậy. . ."

Đang tại ồn ào tầm đó, Sơn Đức Lỗ bỗng nhiên thoáng nhìn sau lưng góc đường chỗ tối, có bóng người chọt lóe lên rồi biến mất.

Kỳ quái? Ai vậy tốt như vậy hào hứng, đêm hôm khuya khoắt không ngủ được ở chỗ này loạn hoảng?

Tại trong Long thành, ngoạn gia là có một nhọc độ thiết lập, bởi vậy phải ăn cơm cùng nghỉ ngơi, ăn cơm ngược lại dễ nói, một ngày ba cái bánh mì thêm một số thủy có thể cam đoan. Thế nhưng mà giấc ngủ thì phiền toái, một cái bình thường ngoạn gia một trò chơi ngày ít nhất cần nghỉ ngơi tám giờ, Ma Pháp Sư chức nghiệp có thể dùng mình tương để thay thế giấc ngủ, nhưng là cũng cần mỗi ngày hai giờ tả hữu, nếu không sẽ tạo thành các hạng chi số hạ thấp. Đương nhiên như Sơn Đức Lỗ như vậy mỗi ngày tắm rửa ánh trăng có thể cho đủ số gia hòa không tính ở bên trong.

Đương nhiên bởi vì mỗi người lúc online gian, cùng với nghỉ ngơi thói quen bất đồng, cũng có rất nhiều người ưa thích tại buổi tối hoạt động, nhất là như Moon City loại này thường ở ngoạn gia trên trăm vạn cỡ lớn thành thị, trắng đêm đều có đại lượng ngoạn gia trên đường bày quầy bán hàng rảnh rồi hoảng, nhưng là vậy cũng chỉ giới hạn ở khu giao dịch, có thể là do ở Lôi Tá kiên trì muốn tìm tiện nghỉ tiểu khách sạn nghỉ ngơi, hai người đã kinh hoảng đến khu cư trú đến rồi.

Lúc này đã là sau nửa đêm, khu cư trú ở bên trong sớm đã là một mảnh hắc ám, bầu trời trăng non lười liếm cũng không thể gia tăng bao nhiêu tầm nhìn, mượn nhờ hồng ngoại thị giác cùng cảm giác cao, Sơn Đức Lỗ phát hiện theo ở phía sau chính là cái đạo tặc ngoạn gia. Gương mặt sinh nhanh, trang bị cũng rất bình thường, chỉ có vĩ hành thủ pháp ngược lại cũng không tệ lắm, bất quá hần hiển nhiên không nghĩ tới Sơn Đức Lỗ năng lực như thế biến thái, bởi vậy cũng không có sử dụng cần thời gian dài hao phí Tinh Thần Lực tiềm hành, chỉ là một mực dán tại bình thường tầm mắt của người bên ngoài, mượn nhờ công trình kiến trúc bóng mờ sử dụng ảnh tàng đến yểm hộ thân hình.

Mãi cho đến Lôi Tá đã tìm được một nhà tiểu nhân không thể tuy nhỏ khách sạn chuẩn bị lúc nghỉ ngơi, chung quanh đường đi mới đột nhiên vang lên một hồi lộn xộn tiếng bước chân, theo tần suất đến nghe người ta sổ còn không ít, ít nhất cũng có bảy tám người. Đồng thời cái kia đạo tặc cũng triển khai thân hình tiến nhập tiềm hành trạng thái.

"Người bây giờ còn có thể chiến đấu sao?" Lặng lẽ kéo qua bên người hồng bào pháp sư, Sơn Đức Lỗ nhỏ giọng hỏi.

"Còn có mười lăm phút, nhiều hơn nữa sẽ tiến vào suy yếu trạng thái." Hồng bào pháp sư vừa rồi tuy nhiên nghe thấy được tiếng bước chân, nhưng lại không có đa tưởng, Sơn Đức Lỗ ý tứ trong lời nói nhượng hẳn lại càng hoảng sợ: "Chẳng lẽ. . . Những cái thứ này là xong chúng ta tới hay sao?"

"Hướng cái đó trốn nha? Người bây giờ đi vào còn ra tới sao? Cái môn này nhỏ như vậy, người ta đến cái chiến sĩ tự đủ chắn người cả đời!" Kéo lại muốn hướng tiểu trong khách sạn chui hồng bào pháp sư, Sơn Đức Lỗ rút ra ma trượng hướng trên người phóng ra một tầng bạch cốt bọc thép, đón lấy lại cần răng, rút ra hai bình khô phục được tề nhét vào trên đai lưng.

Không giống Tinh Linh thành thị yêu cầu cái kia sao nghiêm cẩn, Nhân Loại đều là là có thể đánh nhau ẩu đả, đương nhiên trên lý luận Thành Vệ quân sẽ không để cho ngoại gia nào tai nạn chết người, nhưng là chứng thực đến ngoại gia trên người nhưng là không còn nhiều như vậy khoanh tròn, chỉ cần giết nhân lúc động tác nhanh nhẹn chút ít không bị người phát hiện, hệ thống nhiều nhất khẩu người hơn mười lưới doanh điều chỉnh giá trị, làm nhiệm vụ cũng tự bỏ trở lại rồi.

Vây quanh ngoại gia có sáu cái, tam cái chiến sĩ, một cái pháp sư, một cái Mục Sư bên ngoài mang một cái Druid, xem bọn hắn ngực minh huy hẳn là một cái nghiệp đoàn, này mấy cái gia hỏa đi lên tự bày ra một bộ gây hấn tư thế, tam cái chiến sĩ thành xếp theo hình tam giác hướng Sơn Đức Lỗ cùng Lôi Tá bao vây tới.

"Chúng ta Lam Thước sớm đã ban bố thông cáo, tại Moon City ở bên trong quán nhỏ mua bán vật phẩm chỉ điểm chúng ta trình báo! Ngoại gia chỉ có thể ở treo chúng ta mình kỳ tiêu chí quầy hàng mua bán trang bị! Hai người các người không tuân theo quy định biết không?"

Nói chuyện chính là cái kia Druid, thằng này thoát nhìn là cái đầu lĩnh, một bộ vênh mặt hất hàm sai khiến thần thái, há miệng tự là thành quân khẩu khí. Chỉ là lớn lên thật là có chút nghèo khổ, đầu hình dạng như một khúc gỗ, khuôn mặt chiều dài nhị thước, quang ra bên ngoài quyết đi ra cái cảm sợ không được thì có năm thôn, lại phối hợp cái cằm trên ngọn mây cây thưa thớt ria mép, làm sao đều là một chỉ dê rừng thành tính hình tượng.

"Xem tại hai người các người đầu hồi đến Moon City phân thưởng, lập tức giao ra các người mua thứ đồ vật, sau đó lại bồi thường chúng ta 500 Kim tệ, coi như xong chuyện! Nói cách khác cũng đừng nghĩ ra Moon City đại môn!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Bạo lực kháng pháp

Đối với cái này tư vương bát chi khí cuồng tiết lên tiếng, Sơn Đức Lỗ ngược lại cũng làm ra ngôn ngữ thượng đáp lại, hẳn đem pháp trượng quét ngang, chỉ vào mấy người liền bắt đầu niệm tụng khởi một đoạn tối nghĩa chú ngữ đến. Một đạo màu đen sương mù do hắn trên pháp trượng bay ra, hướng mấy cái nguy thành quân phương hướng trảo tới.

"Tiểu tử này đùa nghịch hoành, mọi người thượng!"

Dê rừng tính cả đám vốn có ý định là lợi dụng nhân số thượng ưu thế vỗ vệt tài sản một phen, vừa thấy béo Vu Sư vậy mà chịu chủ động tiến công, không khỏi mừng rỡ như điên, dựa vào hai người gần đây hai gã chiến sĩ không đợi đầu lĩnh mệnh lệnh, liền song song rút ra vũ khí, nhào tới.

"16;14 "

Hai thanh kiếm bản rộng giao nhau bổ về phía Sơn Đức Lỗ, béo Vu Sư thân thể bên ngoài vòn quanh màu trắng cốt chất bọc thép tuy nhiên ngăn lại đại bộ phận tổn thương, nhưng là cũng bởi vì chịu đựng không được trùng kích mà biến thành tán toái cốt phẩn, Bàn tử trên đỉnh đầu hay vẫn là bay ra hai đại biểu bị thương Hồng sắc con số, lưỡng cái chiến sĩ đắc ý thu hồi kiếm, đang muốn lần nữa tiến công, lại đột nhiên đã nhận được hệ thống nhắc nhở.

"Người chủ động pk ngoại gia, đối phương mười lăm phút nội có thể tự do đối với người và người tiểu đội phát động phản kích."

Lưỡng cái chiến sĩ thân thể lập tức cương thoáng một phát, không chỉ đám bọn hắn, còn lại bốn người cũng cơ hồ đều bị này điều tin tức khiến cho sững sờ, bọn hắn hoàn toàn làm cho không rõ vì cái gì rõ ràng là cái tên mập mạp kia thủ động thủ trước, hệ thống lại phán định bọn hắn chủ động pkk, chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại lúc, đã nhìn thấy gần trong gang tấc Bàn tử nhe răng cười lấy kéo ra một cái lóe ánh sáng màu đỏ quyền trực.

Mãnh liệt hỏa diễm dâng lên mà ra, cực nóng khí tức hướng bốn phía khuếch tán, này điều nhỏ hẹp đường đi biến thành phóng ra bên trong pháo lồng ngực, Địa Ngục Liệt Diễm uy lực đều hướng tiền phương trút xuống, Bàn tử trước mặt lập tức liền trở thành một cái biển lửa.

Đương hỏa diễm rốt cục tiêu tán lúc, vốn là vênh vào tự đắc sáu cái nguy thành quân đã biến thành Châu Phi dân chạy nạn, một thân trang bị liền lỏa lỏ

làn da tất cả đều bị nướng cháy đen, liền tóc cũng biến thành quần xoắn bọ tạc thức, đầy trời tung bay tởn thương con số quả nhiên là có thể đồ sộ, mà tạo thành đây hết thảy hai người, đã sớm mượn lên hỏa điểm bộc phát thời cơ chạy tới hơn 10m có hơn rồi.

"Đừng làm cho bọn hần chạy, đuổi theo cho ta!"

Dê rừng tinh nhất thời khí mất nổi đom đóm, nguy thành quân gặp bạo lực kháng pháp, bị đánh còn không chiếm lý, hần giờ phút này đã bất chấp xen vào nữa sẽ hay không kinh động thành vệ, hô một cuồng hống về sau mà bắt đầu nghiêng răng nghiêng lợi niệm tụng độc đẳng thuật chú văn, phía sau hần pháp sư cũng bắt đầu chuẩn bị pháp thuật, mà Mục Sư đạo thứ nhất khôi phục chi quang đã bao phủ tại dê rừng tinh trên người.

Kỳ thật căn bản không cần dùng hần mở miệng, phía trước ba gã chiến sĩ đã đã phát động ra công kích kỹ năng, bọn hần khoảng cách hai gã pháp sư khoảng cách tương đối đẳng sau ba người muốn gần gũi nhiều, một cái công kích kỹ năng cũng đã đủ để cam đoan bọn hần lập tức xuất hiện tại hai chạy trốn mục tiêu trước mặt. Mà pháp sư bị cận thân về sau tự là phê vật cái này truyền thống quan niệm, như cũ thâm căn cố đế trất khi bọn hần trong đầu.

Đáng tiếc, chúng ta xích pháp sư tuy nhiên nhất như chuột, nhưng là có thể ở biên cảnh tuyến giới lên danh lập vạn gia hỏa há lại bình thường? Hần với tư cách Nhị Chuyển trò chơi nhân vật, trí tuệ thuật đã thăng cấp đến Đại Tông Sư, sử dụng di động thi pháp loại này kỹ năng với hần mà nói cũng không phải thấp sao chuyện khó khăn, mà hơn mười giây thời gian tuy không thể để cho hần phát huy đặc ý nhất Địa Ngục Liệt Diễm, thế nhưng mà một số Tam giai ma pháp hay vẫn là không nói chơi.

Hồng bào pháp sư quay người tự là một cái bạo liệt hỏa cầu, vừa xong bên người còn không có giới lên kiếm một cái chiến sĩ đứng mũi chịu sào, bị cường đại sức bật sụp đổ đặt mông ngồi trên mặt đất, phía sau hần cái khác chiến sĩ trốn tránh không kịp cũng bị đụng vào trên mặt đất, mà còn lại một cái tuy nhiên thuận lợi vọt tới hai pháp sư trước mặt, thế nhưng mà ngay tại hần vừa vừa mới chuẩn bị công kích lúc, lại gặp tường tượng bên ngoài chống cự.

Một căn bằng gỗ pháp trượng mang theo vù vù tiếng gió, trực tiếp vung mạnh tại hần bên cạnh cái cổ, thượng diện mang theo lực lượng căn bản không giống một cái pháp sư có khả năng cầm lấy, tuy nhiên cũng không có tạo thành thương tổn quá lớn, tuy nhiên lại đem hần đánh cho trong đầu choáng váng, ngay sau đó đầu gối của hần lại bị một cổ lực lượng kịch liệt đụng phải thoáng một phát, cả người bảo trì bất trụ cân đối, một cái bổ nhào trở mình ngã xuống đất.

Trên mặt đất đã trúng bạo liệt hỏa cầu chiến sĩ gãy dựa lấy đứng người lên, chỉ cảm thấy toàn thân đau đớn, vì vậy hần một bên vội vàng móc ra một lọ hồi phục dược tề tưới xuống dưới. Một bên lớn tiếng chú mắng lên. Tuy nhiên ngoạn gia tầm đó pk lúc, công kích uy lực hội giảm phân nửa, nhưng là hần liên tiếp đã trúng một cái Địa Ngục Liệt Diễm, cùng với một phát khoảng cách gần bạo liệt hỏa cầu, tánh mạng cũng đã hạ xuống một cái nguy hiểm trình độ.

"Móa, vì cái gì không để cho trước cho chiến sĩ trị liệu! Người. . ." Loại tình huống này vốn nên là Mục Sư Thần Thuật bổ sung tánh mạng, mà không phải lãng phí cái kia mỗi cái giờ đồng hồ một ngàn điểm nước thuốc sử dụng lượng a! Rồi sau đó phương lại Mục Sư không biết bởi vì nguyên nhân gì, Trị Liệu Thuật chậm chạp không có đến, vì vậy chiến sĩ chắc hẳn phải vậy cho rằng cái kia vượt mong ngựa Mục Sư đem Thần Thuật trước thêm đến đầu lĩnh Druid trên người.

Phá mảng to bị ba tiếng kêu thảm thiết gián đoạn, tam cái chiến sĩ hoảng sợ quay đầu lại đi, tự chứng kiến ba đồng bạn đã theo trước kia đứng thẳng địa phương biến mất bóng dáng, tại chỗ chỉ còn lại một đám còn không có hoàn toàn phiêu tán bạch quang, vài món tán rơi đích trang bị còn có mấy cái ngoại hình xấu xí, trên mặt đất bỏ qua bỏ lại màu đỏ sậm sinh vật.

Đáng tiếc bọn hần cũng chỉ có thể nhìn thấy nhiều như vậy rồi, không đợi kịp phản ứng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, tự cảm thấy chung quanh ánh sáng đột nhiên trở nên mờ mịt vô cùng, liền gần trong gang tấc đồng bạn mặt cũng trở nên đen sì thấy không rõ lắm rồi, bọn hần dưới sự kinh hãi một người trong đó quay người bỏ chạy, mà hai người khác hướng tiền phương lưỡng địch nhân lung tung vung vẩy khởi vũ khí của mình, hi vọng có thể may mắn đánh trúng đối thủ, đáng tiếc bọn hần thẳng đến tầm mắt bắt đầu sáng lên, cũng không có đánh trúng bất luận cái gì mục tiêu, chỉ thấy một mảng lớn ánh lửa hướng chính mình đánh tới.

Còn lại chiến sĩ ngược lại là trốn ra lần thứ hai hỏa điểm bao phủ phạm vi, đáng tiếc căn bản không có chạy rất xa hần đã bị ba con Thực Thi Quỷ ngăn cản đường đi, vốn có cũng chỉ còn lại có nửa huyết hần này làm sao có thể là tam con quái vật đối thủ? Tại yếu ớt chống cự về sau, hần cũng hóa quang mà đi.

Chỉ có cái kia ngay từ đầu tự tiềm hành đạo tặc sống thời gian lâu nhất, hần tại ba cái thi pháp chức nghiệp bỏ mình lúc mà bắt đầu chuẩn bị chạy trốn, đáng tiếc này điều hẻm nhỏ quá chật, hần còn muốn tránh né biển lửa cùng Thực Thi Quỷ, chạy trốn lúc động tác không khỏi đại một tí, ngay tại hần cơ hồ muốn chạy ra này điều hẻm nhỏ lúc, bị dưới ánh trắng cảm giác lại gia tăng lên hai điểm Sơn Đức Lỗ đã nghe được tiếng bước chân, vì vậy cũng biệt khuất đã bị chết ở tại đi thông thẳng lợi trên đường.

Dùng nhị đối với bảy toàn thắng, nghe giống như rất lợi hại, kỳ thật đây chỉ là nguy thành quân nhóm hoàn toàn đoán chừng sai rồi hai người lực lượng căn nguyên, nếu như bọn hần ngay từ đầu tự áp dụng từng bước ép sát phương pháp, bằng mượn bọn họ chức nghiệp đầy đủ hết ưu thế, hai mục tiêu cho dù có thể chạy trốn cũng nhất định rất chật vật, đáng tiếc bọn hần ngay từ đầu tự nhận lấy béo Vu Sư nói dối, đem hần mở ra Tử Linh không gian chủ ngữ trở thành thủ xuất thủ trước công kích.

Long thành bên trong pk hệ thống thiết kế vô cùng kỳ lạ, ngôn ngữ khiêu khích hội gia tăng một điểm pkk giá trị, mà động tác khiêu khích, như rút ra vũ khí vung vẩy, sử dụng phòng ngự pháp thuật đợi một tý thứ đồ vật lúc cái số này hội thêm đến 2, nhưng là này chút ít đồ chưa tính là chính thức pk, chỉ là tại thành vệ đội điều tiết tranh chấp lúc phán đoán thị phi tiêu chuẩn. Chỉ có phát động công kích, nói thí dụ như pháp sư bắt đầu niệm động tiến công chú văn, chiến sĩ sử dụng kỹ năng, còn có triển khai quyền trục chờ động tác mới có thể bị tính toán làm chính thức đầu võ.

Béo Vu Sư tự là lợi dụng điểm này, bày làm ra một bộ tiến công bộ dạng đọc chú ngữ, nhưng chỉ là tại ba người sau lưng không xa chỗ hắc ám mở ra

Từ Linh không gian, động tác này chỉ gia tăng lên 2 điểm pk giá trị, lại dẫn tới lưỡng cái chiến sĩ chủ động chém hẳn lưỡng kiếm, vì vậy béo Vu Sư liền lấy được chủ động, thừa dịp bọn hắn ngây người lúc mở ra lần trước dùng một bộ phận chiến lợi phẩm tại Lôi Tả trong tay đổi lấy Địa Ngục Liệt Diễm quyền trục.

(ta cũng rất giống gia tộc, bắt đắ dĩ trình độ có hạn a! ONZ)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đứ Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Bắc đi trên đường

Moon City trận kia quy mô nhỏ chiến đấu, cũng không có sinh ra quá sâu xa ảnh hưởng, tuy nhiên Sơn Đứ Lỗ sau đó thăm dò được, Lam Thuốc là Moon City tính ra thượng đẳng đại công hội, nhưng là mấy cái nguy thành quân khi bọn hắn tương ứng Lam Thuốc Công Hội lực ảnh hưởng, hiển nhiên không có bản thân bọn họ hành vi kiêu ngạo như vậy, mấy tên kia bị đuổi về điểm phục sinh về sau, cũng không có ý đồ lần nữa tìm phiền toái, đương nhiên bọn hắn có lẽ có tâm, nhưng là chưa hẳn hữu lực, dù sao một khóa Thiên Sư Chi Lệ tăng thêm tổng kinh nghiệm một phần mười tổn thất đã đủ bọn hắn khóc được rồi. Mà bây đánh nhị còn đoàn diệt, loại sự tình này lan truyền đi ra ngoài chỉ là đồ làm cho người ta cười mà thôi.

Sơn Đứ Lỗ bên này, chỉ có hồng bào pháp sư bởi vì làm trễ nãi mình tương thời cơ, mà bị hệ thống cưỡng chế tăng cho hai đen nhánh địa vằn mắt, phối hợp hẳn vốn có tụ phát tròn khuôn mặt, thoát nhìn hơi có chút như nào đó vi-rút máy tính ô biểu tượng. Bất quá hẳn đến mượn nhờ điểm này, đùa nghịch nổi lên xấu. Công bố trận chiến đấu này hẳn không có công lao cũng cũng có khổ lao, vì vậy cưỡng ép theo Sơn Đứ Lỗ trong tay phân đi một phần ba chiến lợi phẩm.

Vốn có, phát bút tiểu tài hồng bào pháp sư là đề nghị dùng Truyền Tống Trận trực tiếp đi Ngân Đình thành, nhưng lại bị Sơn Đứ Lỗ bác bỏ mất. Moon City cùng Ngân Đình thành đều thuộc về Long thành trung lớn nhất cấp những thành thị khác, hơn nữa phân thuộc đại lục hai quốc gia, tham lam Huyền Tường Quốc Tế thiết trí cái kia bút truyền tống phí tốn đầy đủ hai người tiêu dùng một tháng. Lôi Tả đương nhiên không có khả năng thay Sơn Đứ Lỗ phò sở tiền kia, bởi vậy hẳn du thuyết liên hoàn toàn đã không có sức thuyết phục, cuối cùng vẫn là đi theo Sơn Đứ Lỗ thượng trạm dịch xe ngựa.

Vì cho ngoạn gia lưu ra đầy đủ mạo hiểm không gian, Game Online Long thành sở thiết định đại lục diện tích cơ hồ so địa cầu thượng sở hữu thổ địa diện tích còn muốn lớn hơn một nửa, bởi vậy dù cho Huyền Tường Quốc Tế dùng Ma Huyền thế giới vì nguy trang, đưa xe ngựa chạy tốc độ thêm đã đến cực hạn, nhưng là muốn tới đạt tại phía xa tiếp cận 2000 km bên ngoài địa phương, hay vẫn là cần hai ngày một đêm thời gian, chính giữa còn cần đổi vài chục lần mã mới được. Hơn nữa điểm chết người nhất chính là, trên đường ngoạn gia không thể logout.

"Không thể không nói, đi theo loại người như ngươi hèn hạ gia hòa một đường, đến là ăn không hết cái gì thiếu."

Ngồi trước khi đến Ngân Đình thành trên xe ngựa, Lôi Tả vui rạo rức vuốt ve tay phải trên ngón vô danh một miếng hồng Bảo Thạch Giới Chỉ, đây là hẳn tại Moon City bán đấu giá ở bên trong giá cao thu mua, một miếng gia tăng 5% bông lửa cùng với 15% Hòa hệ thi pháp tốc độ cao cấp ma pháp vật phẩm. Tổng cộng bỏ ra tám trăm hai mươi nhiều miếng Kim tệ, nhưng là gần đây keo kiệt hẳn lần này trả tiền lúc đặc biệt sáng khoái, bởi vì này lần tăng thêm lần trước chiến lợi phẩm đấu giá tiền đã xa không chỉ số này.

"Nói nhảm! Ngươi đương nhiên không ăn thiếu! Tổng cộng tụ núp ở phía sau mặt thả hai pháp thuật, cũng không biết xấu hổ đoạt chiến lợi phẩm, ngươi này bộ dáng vô si ngược lại thật sự là rất có hảo tử ta năm đó phong thái!"

"Không có bản thân tài trợ quyền trục, ngươi chỉ sợ bây giờ còn đang phục sinh trong thần điện khóc đây này! Hơn nữa ngươi nhìn xem. . ." Hồng bào pháp sư chỉ vào trên mặt hai cực đại mắt quầng thâm lách vào làm ra một bộ bộ đã lâu ai oán: "Vì giúp ngươi thoát hiểm, ta được mang theo loại vật này chính ba ngày! Ngươi biết này có nhiều ảnh hưởng hình tượng của ta sao? Đây quả thực là biến tướng hủy dung nhan. . ."

"Tài trợ cái rắm! Đó là lão tử dùng hai kiện trang bị đổi lấy! Hơn nữa tựu ngươi này đức hạnh, mặt mày hốc hác chẳng khác nào phẫu thuật thẩm mỹ rồi, còn nói cái gì hình tượng!"

Càng đi bắc đi, trò chơi hoàn cảnh lại càng trở nên tục tĩu mà đại khí, hai bên đường cây cối cũng dần dần do gãy ra cây lá to loại, chuyển biến làm cao ngất màu xanh thăm bãi phi lao, lúc bắt đầu Sơn Đứ Lỗ còn có thể cùng Lôi Tả đánh cái rắm đến giết thời gian, nhưng là hồng bào pháp sư tiện nhân kia lại càng nói thanh âm càng thấp, rốt cục tại một hồi rất nhỏ tiếng ngáy trung công khai đi gặp Chu công. Bắt đắ dĩ béo pháp sư đành phải một mình thưởng thức khởi ngoại của số xe mặt không ngừng biến hóa cảnh sắc, thời gian dần trôi qua hẳn cũng cảm thấy buồn ngủ dâng lên, rốt cục cũng ngủ rồi.

Cót két ——!

Một hồi kéo lớn lên bén nhọn tiếng ma sát, cùng với kịch liệt chấn động đem hai người từ trong mộng bừng tỉnh, không đợi bọn hắn minh bạch chuyện gì

xảy ra, chạy như bay xe ngựa đột nhiên mạnh mà ngừng lại, cái kia cực lớn quán tính lập tức nhượng trong xe hai người biến thành lăn đất hồ lô, đợi đến lúc bọn hắn chặt vật theo trong xe leo ra lúc mới phát hiện, bên trên bầu trời trắng non lười liềm như câu, đã là vào đêm nửa đêm, xe ngựa không biết lúc nào đã đạt tới phương bắc vùng đất lạnh khu vực, trên mặt đất đã bao trùm một tầng xốp tuyết phấn.

Cứ việc xuống xe trước Sơn Đức Lão cũng đã dùng ma pháp thủ đoạn cải biến áo choàng nhiệt độ, nhưng là phương bắc lạnh thấu xương gió lạnh hây để cho hắn đánh nữa một cái rùng mình. Hắn ngắm nhìn bốn phía, lại phát hiện xe ngựa xa phu đã chẳng biết đi đâu, xe ngựa hiện tại chính đứng ở đại lộ một bên, mấy thớt ngựa đang tại bất trụ tê mình này, có thể là do ở thùng xe cùng một cây đại thụ tạp cùng một chỗ, bởi vậy cái kia mấy thớt ngựa cũng không cách nào di động, mà xe ngựa hơi nghiêng thùng xe bởi vì cùng ven đường cây cối ma sát, đã có chút hư hao rồi. Nhưng trên đại thể còn bảo trì hoàn hảo.

Dựa theo Long thành trung công bố thiết lập, cưỡi trạm dịch xe ngựa hệ số an toàn là rất cao, bởi vì nó tiến lên lộ tuyến dưới bình thường tình huống không sẽ phải chịu bất luận cái gì quái vật công kích, mà xa phu cũng cầm lấy Cao cấp AI, trừ phi là đụng với tuyết rơi nhiều sụp đổ, đất đá trời như vậy ác liệt tình huống, nếu không không có đảm nhiệm nguy hiểm thế nào, nhưng là bây giờ đang ở Sơn Đức Lão xem ra, trong lúc này tựa hồ lại gia tăng lên một cái "Xa phu sẽ vô cổ mất tích" tình huống.

"Rốt cuộc xảy ra. . . Tê. . . Chuyện gì?" Ngủ được mơ mơ màng màng hồng bào pháp sư bị xe bên ngoài rét lạnh không khí kích thích không ngừng run rẩy, hẳn lúc này mới biết được Sơn Đức Lão trước khi xuống xe vì cái gì thi triển pháp thuật, vì vậy một bên liên tục không ngừng cho mình phóng thích ra ma pháp thủ đoạn, vừa nói "Chúng ta xa phu đây này?"

"Có thể là rơi mất rồi, chúng ta thuận đường tìm một cái a. Xe ngựa không có xa phu sẽ không chạy quá xa, bởi vậy xa phu phải ngay tại phụ cận."

"Kháo. Cho nên ta lúc đầu tựu đề nghị phải ngồi Truyền Tống Trận, người xem! Hiện tại xa phu ném đến, vạn nhất tìm không thấy. Chúng ta không phải khôn tại nơi này địa phương quý quái sao? Đây trước không đến thôn sau không đến điểm. . ."

"Câm miệng! Người nhìn là chút ít cái quái gì?" Hai người theo vết bánh xe đi chưa được mấy bước, Sơn Đức Lão liền phát hiện trong tầm mắt có mấy cái thân ảnh cao lớn tại dần dần tới gần, cái kia là một đám cao gần ba mét, ngoại trừ một đôi hắc sâu kín bàn tay lớn cùng lóe ánh sáng màu đỏ con mắt bên ngoài toàn thân đồ khóa lại thật dài lông trắng bên trong, giống như trong truyền thuyết tuyết nam quái vật, chính lưng la lưng lay hướng đi bên này.

"Thôi đi... Đó là hàn đông thú, 40 cấp tả hữu Băng Tuyết khu vực quái vật." Tùy ý liếc một cái, hồng bào pháp sư bĩu môi nói: "Là loại rất ôn thuận quái vật, bất quá lực lượng rất lớn, bị chọc giận lúc sẽ đối với cận chiến chức nghiệp tạo thành một chút phiền toái."

"Một chút phiền toái? Ta có thể không cho là như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27: Không uống phí khí lực khu vực nhiệm vụ

Bởi vì trụ cột khung là do Châu Âu công ty chế tác, cho nên tại ở phương diện khác Long thành hay vẫn là có Châu Âu nhân cái loại này trước sau như một nghiêm cẩn phong cách. Đây khó không là một chuyện tốt, nhưng là có đôi khi đây cũng là một kiện không tốt chuyện, bởi vì nghiêm cẩn tại ở phương diện khác mà nói, cũng có thể với tư cách cứng nhắc đại danh từ. Nói ví dụ ngoại gia nhật ký, thứ này hội ghi lại hạ hệ thống đối với ngoại gia sở hữu nhắc nhở, kể cả bị ngoại gia thiết kế trở thành tự động che đậy, mà hắn đối mới tàn suất, thì là dài dòng buồn chán ba tháng.

Sơn Đức Lão vì đem cái kia lớn lên nhượng mắt người hoa sự kiện menu lật đến cuối cùng một tờ, trộn ven bỏ ra hơn ba phút đồng hồ thời gian, rốt cục tại cuối cùng một tờ thượng tìm được thêm vài phút đồng hồ trước kia hệ thống cho bọn hắn nhắc nhở, may mắn ở trước mặt hắn chính là hành động chậm chạp hàn đông thú, nếu như thay đổi là tốc độ nhanh nhẹn quái vật, hẳn đã sớm. . . Ân, giống như cũng sẽ không có chuyện gì, dù sao bên cạnh của hắn còn có một cấp 63 hồng bào pháp sư Lôi Tá áp trận.

Hệ thống nhắc nhở: Ngoại gia tiến vào đặc biệt khu vực, gây ra khu vực nhiệm vụ "Hắc Âm hộ tống người", ngoại gia đem đã bị cuồng bạo dã ngoại sinh vật tập kích, thỉnh ngoại gia tự làm quyết định phải chăng tiếp nhận trợ giúp hộ tống người.

"Dĩ nhiên là khu vực nhiệm vụ? Loại vật này từ khi Long thành Open Server đến nay sẽ không mấy người đụng với qua! Vận khí của ta rốt cuộc là tốt hay xấu?" Nhìn xem ngoại gia nhật ký cuối cùng một tờ thượng viết này hàng chữ nhỏ, Sơn Đức Lão không khỏi lắc đầu nở nụ cười khổ, chính mình sau khi tỉnh dậy đụng phải sự tình vốn là như vậy, mỗi khi giải quyết một cái phiền phức, cảm giác về sau gặp qua thoải mái chút ít về sau, mặt khác phiền toái sẽ tại người vừa thoải mái chưa hai ngày lúc theo nhau mà đến, đánh người một trở tay không kịp!

Hai bên đường rừng cây thưa thớt hoàn toàn là do cao lớn châm điệp Kiều Mộc tạo thành, rậm rạp cành lá đem âm đạm ánh trắng hoàn toàn che đậy, dù cho trên mặt đất tuyết đọng phản xạ ánh trắng, rừng rậm ở chỗ sâu trong cũng là một mảnh lờ mờ, bất quá tại Sơn Đức Lão hồng ngoại thị giác ở bên

trong, chỗ đó từng cọng cây ngọn cỏ thậm chí sở hữu chi tiết đều bị đậm nhạt không đồng nhất Hồng sắc phác hoạ nhất thanh nhị sở, hết thấy cùng ban ngày so sánh với không có bất kỳ khác nhau.

Xuất hiện tại hai người trước mặt hàn đồng thú, bất quá là một đoàn bên trong mấy cái, tại hai bên đường trăm mét phạm vi trong rừng cây, còn có số lượng không dưới 50 loại này toàn thân bao trùm lấy lông trắng cao lớn thân ảnh, chậm rãi hướng hai người xúm lại tới, hành động của bọn hắn tuy nhiên chậm chạp nhưng là trận hình lại phi thường dày đặc, hiển nhiên là ý định lợi dụng số lượng ưu thế vây quanh hai người.

"Đi!" Sơn Đức Lỗ thò tay kéo một phát Lôi Tá, cơ hồ là nửa tha nửa kháng mang theo hắn hướng đạo lộ một chỗ khác bọn hắn đến phương hướng chạy tới.

"Ai? Đây mấy cái hàn đồng thú ta còn đối phó được, chạy cái gì . ." Làm không rõ ràng lắm tình huống hồng bào pháp sư vẫn còn thể hiện, nhưng là bù không được béo Vu Sư lực lượng, cho nên chỉ có thể đi theo hắn.

"Ngu ngốc, trong rừng cây còn có năm mươi mấy chỉ cái đó!"

"Ta đây một chỗ ngục Liệt Diễm . ."

"Liên người cùng một chỗ chết cháy! Đừng quên nơi này là rừng cây tùng!"

Chạy ra ước chừng 500m khoảng cách, tại chuyển qua một cái 30 độ tả hữu đường rẽ về sau, Sơn Đức Lỗ liền phát hiện chính mình tên kia xa phu chính nửa ngồi tại con đường bên cạnh, tuy nhiên bởi vì hệ thống thiết lập căn nguyên hắn hiện tại cũng không có bị bất luận cái gì quái vật công kích, nhưng cũng không tỏ vẻ này xui xẻo gia hỏa tựu hoàn toàn không có việc gì —— trên người hắn tràn đầy tuyết phấn, về mặt thống khổ biểu lộ, một chi tinh xảo tên nó chính đính tại hắn tay trái cánh tay thượng, lóe hàn quang mũi tên đã xuyên qua trên người hắn da bào cùng cánh tay cơ bắp, theo khác một bên lộ liễu đi ra, xem ra đây chính là hắn ly khai xe ngựa căn nguyên.

"Người như thế nào đây? Có thể chính mình chữa bệnh sao?" Sơn Đức Lỗ ném vẫn còn phần nân hồng bào pháp sư, theo trong ba lỗ móc ra một đại cuộn cây day băng bó đưa tới: "Nhìn rõ ràng là ai tập kích người rồi a"

"Mũi tên là từ trong rừng cây bay ra đến, bất quá không giống như là tận lực tập kích." Xa phu ồm ồm hồi đáp, hắn ba một tiếng bẻ gãy cái con kia tên nó, bắt nó theo vết thương rút ra, sau đó cời bỏ áo da bắt đầu khóa thượng băng bó: "Ta nghe được có hàn đồng thú tại trong rừng gầm rú. Giống như đang cùng cái gì đó chiến đấu, cái này đại khái là tên lạc a!"

Tuy nhiên muốn cho Lôi Tá cùng chính mình cùng đi dò xét tình huống, nhưng là hiện dưới loại tình huống này, nếu như xa phu chết, hắn và hồng bào pháp sư tình cảnh tựu sẽ phi thường phiền toái. Hơn nữa ở đẳng cấp rậm rạp rừng tùng ở bên trong, hồng bào pháp sư một cái hỏa ma pháp thì có thể dẫn phát rừng rậm đại hỏa, Sơn Đức Lỗ còn không muốn chết được như vậy uất ức, vì vậy hắn đành phải lưu lại hồng bào pháp sư coi chừng xa phu, tại trên người mình tăng thêm bạch cốt bọc thép, tiến vào đến rừng cây trung.

May mắn chi kia mũi tên đã có thể mặc ra rừng cây, đã nói lên chiến trường cũng không xa. Dựa vào hồng ngoại thị giác Sơn Đức Lỗ không có phi nhiều đại công phu đã tìm được trong rừng cây kia chiến trường.

"Oe ——!"

Nhìn rõ ràng trong rừng cây tình cảnh về sau, Sơn Đức Lỗ thiếu chút nữa không có nhớ ra, một cỗ thi thể ngã vào tại một góc cây cây tùng bên cạnh, hắn ăn mặc một thân đạo tặc trang phục, trong tay phải còn nắm chặt một khung xinh xắn cung nỏ. Bất quá đầu của hắn thượng diện một nửa đã bị nện đến nát bấy, một con mắt cũng đã chảy đến hốc mắt bên ngoài. Máu tươi cùng óc hồng hồng bạch bạch ở đã bị giẫm được rồi tinh rồi mù trên mặt tuyết chảy thành một bãi. Tại hắn chung quanh mấy khóa cỡ khoảng cái chén ăn cơm cây tùng bị chiết vì hai đoạn, phải tựu là những hàn đồng gia thú cự chủng lưu lại dấu vết.

Cố nén cái loại này buồn nôn cảm giác, Sơn Đức Lỗ ngồi xổm cỗ thi thể kia bên cạnh bắt đầu sử dụng thuật thu nhật, tuy nhiên hắn không thích có chút ngoạn gia vì trang bị tùy ý giết chết NPC cách làm, nhưng là tại trên thân người chết cầm chút ít trang bị lại cũng không vì phạm đạo đức của hắn xem —— dù sao chết đều chết hết, giữ lại trang bị cũng không có bất kỳ giá trị, về phần phát người chết tài phải chăng hợp đạo đức. . . Một cái triệu hoán thi thể làm tới tở Vong Linh pháp sư giảng loại này đạo đức có ý nghĩa sao?

Trước hết nhất đến tay chính là vị này không may đạo tặc giữ tại trong tay phải cung nỏ, đây là một kiện đồ trắng, không có bất kỳ kèm theo thuộc tính, hắn không phải là khiến cho nhiệm vụ vật phẩm, nhưng là nó loại vật này không giống cung có chức nghiệp hạn chế, nó chỉ cần nhanh nhẹn đủ số liền có thể sử dụng, bởi vậy gần đây đã bị ngoạn gia hoan nghênh, mà hắn sản lượng lại tương đối rất thưa thớt, bởi vậy một thanh đồ trắng nó giá cả cũng không thể so với một kiện ma pháp trang bị thấp, Sơn Đức Lỗ đã sớm muốn một thanh để đền bù hắn công kích phương diện chỗ thiếu hụt rồi, vì vậy không chút suy nghĩ sẽ đem nó nhét vào ba lỗ.

Đón lấy đến tay chính là một phong giấy viết thư, đương nhiên cũng không thể nào là nhiệm vụ mấu chốt, bởi vì hàn đồng thú căn bản không có bao nhiêu trí lực đáng nói, làm sao sẽ đối với giấy viết thư cảm thấy hứng thú. Tại béo Vu Sư phí hết cả buổi khí lực, rốt cục lại từ trên người hắn lấy ra một kiện đen nhánh giáp da về sau, vị này đạo tặc thi thể hoàn toàn biến thành trong suốt biến mất tại không khí trung.

Triển khai cái kia kiện giáp da, Sơn Đức Lỗ phát hiện đây là một kiện không có trải qua xem xét vật phẩm, bất quá theo đen nhánh biểu hiện ra ẩn ẩn hiển lộ ra Khô Lâu Hoa văn đến xem, tựa hồ là một kiện cùng Vong Linh ma pháp có quan hệ thứ đồ vật, vì vậy béo Vu Sư cũng không chút khách khí đem nó bỏ vào trong túi.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Truy nã

Mặt trời theo đường chân trời phía dưới thò ra có chút một điểm đỏ thẫm, Kim sắc ánh sáng tại trên bầu trời kiến tạo ra mỹ lệ sắc thái, nhàn nhạt rơi vài hướng toàn bộ tuyết nguyên, theo ở vào một tòa núi nhỏ trên đồi Ngải Nhai cửa thành nhìn sang, xa xa lam sắc thiên địa phẳng phất bị một đạo kim tuyết một phân thành hai. Nhàn nhạt lam sắc trở thành thanh không, mà sâu một số thì còn lại là tuyết nguyên.

Ngải Nhai thành mặc dù chỉ là ở vào phương bắc lãnh địa biên một tòa tiểu thành, nhưng là hấn thành thị kiểu dáng đã hoàn toàn bất đồng tại Nhân Loại lãnh địa tòa thành trầm trọng, mà là chọn dùng cao thẳng tiêm ca đức thức phong cách, mới lên ánh sáng mặt trời nhưng kiến trúc tại rộng lớn Băng Tuyết bên trên bình nguyên cao ngất toà nhà hình tháp mỗi hẻm lãnh đô độ thượng một tầng Hoàng Kim màu sắc. Đây là chỉ có tại đóng băng mang phương Bắc mới có thể chứng kiến cảnh sắc.

Bất quá Sơn Đức Lỗ cùng Lôi Tá cũng không có thưởng thức đây hết thảy tâm tình, bọn hấn hiện tại lớn nhất cảm giác tựu là toàn thân phát cương, eo đầu gối bủn rủn, thậm chí tìm ấm áp từ quần uống chén rượu nhuận hầu, sau đó lại tìm một nhà khách sạn nghỉ ngơi một chút.

Đêm qua, tại trong rừng cây cái kia cụ đạo tặc thi thể sau khi biến mất, cái kia vài chục chiếc hàn đông thú trạng thái cũng khôi phục bình thường, chậm rãi tản ra rồi. Nhưng là như thế nào đem kẹt tại bên cây bên cạnh xe ngựa làm ra đến lại trở thành một cái đại phiền toái, cuối cùng vẫn là Sơn Đức Lỗ sử dụng Băng Trùy Thuật một chút đã cắt đứt cái kia khóa cây tùng, mới đem ngựa xe đẩy trở lại trên đường lớn.

Vốn có Sơn Đức Lỗ cho rằng cái kia xe ngựa chỉ là thùng xe hơi nghiêng hộ bản bị đụng ra mấy cái lỗ hỏng, tuy nhiên về ngoài thăm rồi điểm nhưng chắc có lẽ không ảnh hưởng chạy, nhưng là sau tới kiểm tra lúc mới phát hiện, có một căn càng xe thượng cũng xuất hiện một đạo sâu đạt nửa tấc vết rách, xa phu bất đắc dĩ nói cho bọn hấn biết, hiện tại này cỗ xe ngựa đã không cách nào nữa phụ tải hai người, bởi vì chỉ cần lực lượng quá lớn căn này càng xe sẽ đứt gãy, như vậy xe ngựa cũng tựu hoàn toàn báo hỏng rồi.

Cho nên hai người cuối cùng quyết định theo xe ngựa chậm rãi đi về phía trước, đuổi tới kế tiếp thành thị nói sau, tuy nhiên bọn hấn lần này cũng không có mang lên chống lạnh dùng áo da, nhưng là hai người cho rằng dù sao cũng có thể sử dụng ma pháp thủ đoạn đến bảo trì nhiệt độ cơ thể. Rét lạnh khí hậu hấn không phải là vấn đề.

Sự thật chứng minh, bọn hấn hay vẫn là quá coi thường trong trò chơi thiết lập phía bắc khí hậu rồi. Lúc bắt đầu khá tốt, nhưng đương bọn hấn ly khai cánh rừng đi vào bình nguyên lúc, cái kia lạnh thấu xương gió bắc như là lưỡi dao sắc bén hung hăng cắt thấu hai người đơn bạc quần áo, ma pháp thủ đoạn mang đến nhiệt độ thường thường còn không có truyền đạt đến trên thân thể của bọn hấn, cũng đã tiêu tán vô tung vô ảnh. Đợi đến lúc bọn hấn tới cục chứng kiến thành thị bóng dáng lúc, đã là ngày hôm sau sáng sớm thời gian, lúc này thể lực của bọn họ sớm được thấu xương rét lạnh cùng lặn lội đường xa mệt mỏi xoi xoi từng chút một không còn.

Đình lấy Bắc Quốc sáng sớm gió lạnh, hai người lên đến nội thành tiếp cận nhất cửa thành một nhà lữ điểm trước cửa, hồng bào pháp sư đẩy cửa ra về sau liền hướng về kia thiếu đốt lên ôn hòa hỏa điểm lò sưởi trong tường thẳng vọt tới, héo rút ở phía trước phát ra một hồi thỏa mãn hừ hừ, mà Sơn Đức Lỗ thì là dùng tốc độ nhanh nhất đi tới quầy bar trước, điểm một ly rượu mạch hung hăng tưới một miệng lớn, nhưng cái kia cay độc dung dịch chảy qua chính mình dạ dày trắng, sau đó cảm thụ thân thể của mình một chút biến ấm.

Hai người đến cũng không có đối với trong tửu quán nhân sinh ra rất lớn ảnh hưởng, Bắc địa rét lạnh khí hậu nhưng ngoạn gia chùn bước, hơn nữa Ngải Nhai thành quy mô còn hơi nhỏ, bởi vậy ở chỗ này hỗn ngoạn gia không phải rất nhiều, sáng sớm trong tửu quán ngoại trừ lão bản cùng phục vụ sinh không có cái khác NPC, mà hơn mười bàn lớn cũng chỉ thừa thớt ngồi hơn hai mươi cái ngoạn gia, ngoại trừ hai người mở cửa lúc thổi vào gió lạnh nhưng ngồi ở cạnh cửa một cái bàn bên cạnh ngoạn gia quảng đến một tí không quá hữu hảo ánh mắt bên ngoài, còn lại ngoạn gia đô tại cúi đầu bàn về chuyện của mình.

"Thực gặp quỷ rồi!" Một ly rượu mạch vào trong bụng, ngay tại béo Vu Sư cảm thấy thân thể nhiệt độ tại dần dần khôi phục lúc, tửu quán môn lại một lần bị đẩy ra, lúc này đây cửa mở ra thời gian tương đương trường, trong tiệm nhiệt độ rất nhanh đã bị rót vào gió bắc thấp xuống hơn mười độ, ngồi ở đối diện môn đích quầy Bar trên vị trí béo Vu Sư đứng mũi chịu sào, bị kích thích không ngừng run rẩy. Vì vậy hấn lớn tiếng mắng một câu, quay đầu hướng cửa ra vào nhìn lại.

Không chỉ Sơn Đức Lỗ, cơ hồ tất cả mọi người đưa ánh mắt tập trung vào cửa ra vào, nhưng là ngoại trừ béo Vu Sư cũng không có những người khác nhân đối với cái này phát biểu câu oán hận, bởi vì mở cửa chính là một gã NPC Thành Vệ quân. Mà sau đó tại một hồi khôi giáp thô ráp tiếng ma sát ở bên trong, ba cái Thánh võ sĩ nói đuổi nhau đi đến

Béo Vu Sư thanh âm hiển nhiên bị bọn hấn đã nghe được, nhưng may mắn đối với cái này ba gã Thánh võ sĩ cũng chỉ là NPC, đối với Bàn tử chủ bói chi là thoáng nhú thoáng một phát lông mày, cũng không có truy cứu. Một người trong đó đem hấn trên tay cầm lấy một trương quyền trục dán tại trong tửu quán báo cáo bài thượng, mà đối thành bên ngoài hai gã tắc thì đối với trong tửu quán nhân theo như cái sử dụng một lần dò xét tà ác. Đồng thời một hồi hệ thống thanh âm nhắc nhở tại từng ngoạn gia trong lỗ tai vang lên.

Hệ thống nhắc nhở: "Đạo tặc Carter bởi vì trộm cướp "Taglio hóa thân" mà bị truy nã, truy nã phạm vi vì toàn bộ phương bắc lãnh địa, phạm báo cáo hân vị trí người có thể đạt được 50 miếng Kim tệ, đem hân giết chết người có thể đạt được 500 miếng Kim tệ, trả lại tang vật người có thể đạt được 2000 miếng Kim tệ. Cảm kích không báo người, che dấu và thủ tiêu tang vật người hết thấy coi là cùng tội."

Tin tức này lập tức ở ngoại gia bên trong đưa tới một hồi bạo động, mới vừa rồi còn tại riêng phần mình nói chuyện phiếm ngoại gia, đã ngay ngắn hướng đưa ánh mắt định tại cái kia trương lệnh truy nã thượng diện, xì xào bàn tán. Toàn bộ trong tửu quán vang lên một hồi ông ông âm thanh. Lường nghìn kim tệ cũng không phải là cái số lượng nhỏ, cơ hồ có thể mua sắm ba bốn kiện ma pháp vật phẩm hoặc là tiến hành tiền trả hai ba tháng mạo hiểm hao tổn.

"Dừng a!" Phát ra một tiếng khinh miệt cười nhạo, Sơn Đức Lỗ bùng lên vừa mới kêu hai chén rượu mạch, ly khai rét lạnh đích quây Bar hướng lò sưởi trong tường phía trước đi tới. Đối với tin tức này hân một chút hứng thú cũng không có, tiền thù lao càng cao thường thường tự tỏ về nhiệm vụ càng khó hoàn thành, huống chi Long thành cái trò chơi này trung đạo tặc Công Hội thể nhưng mà cái Siêu cấp đại dưới mặt đất tổ chức, NPC đạo tặc trộm cắp thứ đồ vật nào có dễ dàng như vậy bị ngoại gia tìm được?

"Cái dạng gì vật phẩm nha, làm sao sẽ để cho hệ thống vận dụng 2000 Kim tệ với tư cách trả thù lao?" Ngồi ở lò sưởi trong tường bên cạnh trên mặt bàn, xích pháp sư nhìn kỹ trước mắt lệnh truy nã thượng bức họa, với tư cách Closed Beta lúc hãy tiến vào trò chơi người chơi già dặn kinh nghiệm, hân đương nhiên biết rõ nhiệm vụ này độ khó, bất quá người này lòng hiếu kỳ thật nặng, cũng hướng vừa rồi hướng cái kia tuyên bố nhiệm vụ Thánh võ sĩ đã muốn một trương lệnh truy nã.

"Quản hân khi gió, chúng ta 3h sau tự phải ly khai nơi này, hay vẫn là không cần nhiều chuyện hảo, nhanh lên uống xong nó, chúng ta còn phải đi mình tưởng đây này!" Bé pháp sư một thanh kéo đã qua trước mặt hân cái kia trương tấm da để, đem một ly rượu mạch giao cho hân.

Ồ? Đây khuôn mặt hảo hiện tại cái đó báỉ kiến?

Đang muốn đem cái kia trương lệnh truy nã ném đi, Sơn Đức Lỗ đột nhiên cảm thấy thượng diện bức họa có chút quen mắt, vì vậy liền lại lấy được trước mắt cẩn thận địa nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 29: Kiểm tra

Móa! May mắn Thánh võ sĩ thi triển chỉ là dò xét tà ác, nếu là hân có thể dò xét ba lô, lão tử sẽ không được lẫn lộn!

Với tư cách hệ thống địa tiếp nhận qua bảy năm nghệ thuật giáo dục nghệ thuật loại tốt nghiệp, Sơn Đức Lỗ tại công nhận Nhân Loại gương mặt phương diện vẫn có nhất định năng lực, cẩn thận nhìn hai mắt về sau, hân đã có thể để xác định, này trương lệnh truy nã thượng bức họa, cùng đêm qua cái kia bị hân đồng thủ phá vỡ đầu đạo tặc có bảy phần tương tự —— cái kia không may gia hỏa bỏ bị đánh nát 30%, còn lại đồ cùng này bức vẽ như giống như đúc.

Tuy nhiên không thể hoàn toàn khẳng định hiện tại nằm tại chính mình trong ba lô cái kia kiện giáp da tự là Thánh võ sĩ muốn tìm "Taglio hóa thân", nhưng là nghĩ đến cũng sẽ không sai, may mắn lúc ấy không để cho cái kia mã xa phu trông thấy trong rừng cây tình huống, bằng không thì dùng hệ thống an bài AI, hân chỉ sợ hội trước tiên báo cáo tình huống, vừa rồi Thánh võ sĩ cùng thành vệ binh tự là tìm đến mình uống trà được rồi. Bất quá hiện tại cũng rất nguy hiểm, bởi vì Thành Vệ quân chỉ cần kiểm tra thoáng một phát, phu xe kia tự sẽ đem mình tào ngộ theo thực tướng cáo, chưa chừng cái nào NPC tự có lẽ trung suy đoán ra dấu vết để lại.

Tiện tay ném đi lệnh truy nã, Sơn Đức Lỗ rượu cũng không tâm tình uống, hân tả hữu trương nhìn một cái, thấy không có nhân chú ý liền kéo túi cái mũ, kéo lấy Lôi Tá đứng dậy thẳng tiếp thượng lầu hai. Xe ngựa cần ba giờ mới có thể tu hảo, như vậy này ba giờ trong thời gian chính mình hay vẫn là không muốn lộ diện hảo, tình huống hiện tại, hay vẫn là sớm làm ly khai bí mật khó giữ nếu nhiều người biết nơi thị phi.

Tại khách sạn lầu hai khách sạn ở bên trong đường tức tinh thần về sau, hai người chuẩn bị tìm được người phu xe kia tiếp tục ra đi, nhưng là tiền trạm dịch, Sơn Đức Lỗ liền chú ý đến một người trung niên pháp sư đứng tại xe ngựa của bọn hân bên cạnh, đang tại cùng mã xa phu nói chuyện với nhau. Mà ở bên cạnh hân không xa địa phương, còn đứng lấy một cái Thánh võ sĩ cùng năm sáu cái binh sĩ.

Quả nhiên, phiền toái hay vẫn là đến rồi.

"Chuyện gì xảy ra? Bọn hân tại xe ngựa của chúng ta bên cạnh làm gì vậy?" Hồng bào pháp sư gần đây đối với NPC có e ngại tâm lý, hân dất Sơn Đức Lỗ ổng tay áo lạng lẽ hỏi: "Chúng ta giống như không có làm chuyện gì a?"

"Đại khái là bởi vì chuyện tối ngày hôm qua a? Bọn hấn có thể là còn muốn hỏi kỹ càng tình huống." "tuy nhiên biết đại khái đối phương ý đồ đến, nhưng là Sơn Đức Lỗ cho rằng hay vẫn là không muốn nói cho đồng bạn, miễn cho thắng này bởi vì kha trương lọt chân ngựa, vì vậy hấn giả trang ra một bộ không sao cả bộ dạng: "Bất quá này không phải Thánh võ sĩ nhiệm vụ sao? Nơi này tại sao có thể có cái pháp sư?"

"Phương bác lãnh địa thành thị thường trú pháp sư khá nhiều, " bị đồng bạn tự tại lấy, bình tĩnh một chút hồng bào pháp sư nhỏ giọng giải thích đến: "Bọn hấn tại quân đội cùng nội chính hệ thống đều có lực ảnh hưởng nhất định, mà Thành Vệ quân gặp lại một số so sánh phức tạp tình huống lúc cũng sẽ hướng bọn hấn thỉnh cầu viện trợ."

"Các người hảo, "

Nhìn thấy hai người bọn họ đến gần, cái kia Ma Pháp Sư lộ ra một cái công thức hoá mỉm cười, hướng hai người đã thành một cái pháp sư gian thường dùng ân cần thăm hỏi lễ. Sơn Đức Lỗ hoàn lễ sau cẩn thận đánh giá hấn thoáng một phát, phát hiện người này đẳng cấp thật đúng là không thấp, trên người một kiện pháp sư bào khảm viên bạc, trước ngực còn lấy ngân tuyến thêu chế lấy pháp trận. Lồng ngực của hấn đeo lấy một miếng Nha Chi Thập pháp sư huy chương, hiển nhiên là cái này phương bác lớn nhất pháp sư tổ chức thành viên.

"Sự tình là như thế này, chúng ta nghe vị này xa phu nói, đêm qua các người một đoàn người ở ngoài thành đụng phải một số. . . Ân. . . Phiền toái, hấn tại đi chạy nhanh trung bị một chỉ tên lạc đánh trúng vào, " NPC pháp sư cẩn thận địa châm chọc hấn dùng từ, dùng hết lượng ôn hòa ngữ điệu đã bắt đầu hấn hỏi thăm: "Mà người đi đã điều tra thoáng một phát này chỉ tên lạc nơi phát ra, không biết là có hay không có phát hiện gì?"

"A, có! Chúng ta ngày hôm qua xác thực đụng phải chuyện này." Sơn Đức Lỗ lộ ra một loại oán giận biểu lộ, phảng phất một cái gặp phóng viên lão thái thái: "Tại Ngải Nhai thành trong phạm vi, rõ ràng có nhân ác ý tập kích lui tới trạm dịch xe ngựa! Loại sự tình này quả thực là không thể dễ dàng tha thứ, ta. . .

"Xin ngài tận lực giảm ngắn một chút, chúng ta không muốn làm trễ nãi ngài quý giá thời gian." Đang nghe Sơn Đức Lỗ năm phút đồng hồ không có chút ý nghĩa nào phân nân về sau, NPC pháp sư hiển nhiên có chút không kiên nhẫn, nhưng là hấn đã cắt đứt Sơn Đức Lỗ lúc chỉ là dùng một loại thương nghị ngữ khí: "Ngài tra được là ai bắn này mũi tên sao?"

"A! Không có! Ta chỉ tại trong rừng cây nhặt đến nơi này cái!" Sơn Đức Lỗ theo trong ba lô móc ra cái thanh kia đồ trắng nõn, tại NPC pháp sư trước mặt lay động thoáng một phát, tức giận nói: "Chỉ có cái này bị ném ở rừng cây trên mặt đất, những hèn hạ kia ác đồ, vô sỉ Cầu Đầu Nhân. . . Bọn hấn. . ."

"Như vậy nói đúng là không có bất kỳ phát hiện nào?" Pháp sư kia trên mặt lộ ra một vòng thất vọng, nhưng hấn rất nhanh sửa sang lại cảm xúc tiếp tục nói: "Ta biết rõ rất thất lễ, bất quá chuyện này quan hệ đến thể giới loài người yên ổn, cho nên phải chăng có thể cho chúng ta kiểm tra người một chút cùng ngài đồng bạn ba lô?"

"Người có ý tứ gì? Chúng ta cũng không phải tội phạm, tại sao phải tiếp nhận điều tra?" Cứ việc NPC pháp sư ngữ khí đã tận khả năng khách khí, nhưng vẫn là bị cự tuyệt, bất quá ngoài dự đoán mọi người chính là cái này cự tuyệt dĩ nhiên là do hồng bào pháp sư phát ra, gần đây không dám trên chộc NPC hấn không biết ở đâu ra tính tình: "Ngoạn gia vật phẩm tư nhân bắt luận kẻ nào cũng không có quyền hỏi đến, đây là pháp luật quy định! Đừng nói chúng ta không có cầm cái gì đó, cho dù cầm, người lại cũng không đủ chứng cứ điều kiện tiên quyết cũng không có quyền điều tra chúng ta!"

"Người nói đúng không. . . Người đang làm gì đó?" Lồng đầy căm phẫn hồng bào pháp sư chuyển hướng đồng bạn, muốn đạt được ủng hộ của hấn, lại kinh ngạc phát hiện béo Vu Sư đã thần nhiên mở ra ba lô. Gồm đồ vật bên trong từng kiện từng kiện rút đi ra.

"Đã vị này pháp sư tiên sinh cũng đã nói chuyện này quan hệ đến thể giới loài người yên ổn, như vậy chúng ta làm ra một điểm hi sinh cũng là theo lý thường nên không phải sao?" Sơn Đức Lỗ về mặt ánh mặt trời giống như dáng tươi cười nhượng Lôi Tả rừng mình một cái, hấn đột nhiên nhớ tới mập mập chết bầm này tại gặp được áo đen pháp sư lúc, còn có tại Moon City gặp được pk lúc, đồ lộ ra qua loại nụ cười này.

Vì vậy xích pháp sư cũng không nói cái gì nữa, mà là trở tay cỡi xuống ba lô, đi theo bắt đầu ra bên ngoài đào trong ba lô thứ đồ vật. Những ngày này kinh nghiệm nói cho hấn biết, cùng NPC liên hệ lúc nghe mập mập này chuẩn đúng vậy! Hướng chỉ mập mập chết bầm này sau lưng một cái Ngân sắc viên cầu sáng lóng lánh, không phải quay phim Tinh Linh lại là cái gì?

"Không cần lại rút, vị tiên sinh này! Chúng ta tin tưởng trong sạch của người! Lời nói mới rồi ta toàn bộ thu hồi!" Cái kia NPC pháp sư hiển nhiên không có trải qua loại này trận chiến, mồ hôi trên trán đổ ra rồi.

"Thu hồi? Người cũng không có nói sai cái gì à?" Bàn tử vẫn còn về mặt mỉm cười đón lấy đào: "Chỉ là xin ngài nhanh một chút kiểm tra, chúng ta còn vội vã đi Ngân Đình thành đây này!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 30: Nha Chi Tháp

Trên thực tế Bàn tử trở mình bao tiến hành cũng không phải là không có sợ hãi, chẳng qua là dời ánh mắt mà thôi, thằng này đã sớm tại trong khách sạn đem cái kia kiện màu đen giáp da mặc vào người, tuy nhiên hắn bởi vì không có học tập qua phòng ngự thuật mà bị thấp xuống hai điểm linh hoạt độ, mà giáp da cũng bởi vì không có xem xét mà không cách nào phát huy phụ trợ hiệu quả, nhưng là mượn nhờ "Chân thành lừa gạt" sinh ra ảo ảnh, cái này tang vật bên ngoài đã hoàn toàn biến thành một kiện bình thường giáp da, cùng hệ thống trong cửa hàng bày đặt những giá rẻ kia hàng không có gì bất đồng.

Thẳng đến bước ra Ngân Đình thành hoa lệ đã có chút ít phô trương Truyền Tống Trận, Bàn tử vẫn còn dương dương đắc ý hỏi tưởng đến cái kia NPC pháp sư uể oải gương mặt, cái kia một tên đáng thương chỉ nói là sai rồi một câu, bị xảo trá một lần truyền tống phí tổn, chắc có lẽ không bị hệ thống xóa bỏ a? Bất quá rất nhanh Bàn tử sẽ đem chú ý lực đặt ở cảnh sắc trước mắt thượng, cái kia không may gia hỏa trong nháy mắt đã bị hắn quên lãng.

Ngân Đình thành kiến tại Ngân sắc sơn mạch đỉnh, là phương bắc lãnh địa đại thành một trong, nhưng ngoại trừ quy mô, nó kiến trúc hình thức cùng phương bắc lãnh địa những thành thị khác không có gì bất đồng, Chỉ là do ở Nha Chi Tháp tọa lạc tại tòa thành thị này cao nhất địa phương, bởi vậy nơi này cũng thành ngoại gia đông đúc khu.

Nha Chi Tháp cũng không phải một tòa tháp, mà là do bốn tòa cao tới hơn trăm thước Ma pháp tháp tạo thành khu kiến trúc, nhưng là này chút ít tháp cũng không phải truyền thống hình trụ hình dạng, mà là có chứa hoàn mỹ đường cong phương hình mũi nhọn, bốn tòa tháp mũi nhọn xa xa tương đối. Xa xa nhìn lại toàn bộ kiến trúc tựa như là một chỉ ngựa mặt lên trời thét dài mãnh thú trong miệng bốn cái nanh, chỉ hướng bầu trời. Như vậy kiến trúc tại trong hiện thực là hoàn toàn không cách nào thực hiện, bởi vì cái kia ngọn tháp đã ly khai nền trung tuyến phi thường xa, mà nhất đầu trên cơ hồ tiếp cận trình độ, trong hiện thực như vậy kiến trúc dù cho miễn cưỡng kiến tạo ra được, chỉ sợ không dùng được vài ngày sẽ sụp đổ.

Nhưng tại ma pháp này thịnh hành trong trò chơi, tòa kiến trúc này chẳng những tồn tại, hơn nữa hắn lịch sử muốn so với Ngân Đình thành còn dài hơn nhiều, đã vượt qua mấy ngàn năm lâu, Long thành trung những cổ đại kia áo thuật sư nhóm lợi dụng ma pháp lực lượng đem trọn cái ngọn núi đỉnh hoàn toàn tiêu diệt, sau đó ở chỗ này dựng lên tòa kỳ diệu kiến trúc, dùng biểu hiện ma pháp lực lượng cường đại, cho đến ngày nay nơi này vẫn là đại lục ở bên trên pháp sư đám bọn chúng Thánh Địa. Vô số NPC pháp sư do vì từng ở chỗ này học tập cảm thấy kiêu ngạo, mà đại lượng pháp sư ngoại gia cũng thường xuyên xuất nhập nơi này, dùng đạt được tiến giai cùng học tập cao cấp ma pháp cơ hội.

Đối với hắn rung động nhân tâm ngoại hình, bề ngoài của hắn thoát nhìn muốn mọc mọc nhiều. Toàn thân đều là do màu xám Cự Thạch xây, không có gì xinh đẹp trang trí, thậm chí liền trên thân tháp chỉ vẹn vẹn có mấy cái cửa sổ đều là đơn giản dùng tiểu đá tảng xây thành dàn giáo, lại phụ dùng bằng gỗ khung. Chỉ có tại ngoài tháp một số chỗ máu chốt khắc ấn lên ma pháp chú ấn.

Thế nhưng mà vô luận là NPC hay vẫn là ngoại gia, ai cũng sẽ không bởi vậy khinh thị sự hiện hữu của nó, bởi vì nó chẳng những là một tòa Pháp Sư tháp, cũng là trong trò chơi lớn nhất pháp sư học viện chỗ địa, càng là Nha Chi Tháp pháp sư này cái tổ chức đại bản doanh, đại lượng nhân vật truyền kỳ cùng các loại ma pháp sinh vật, còn có trong tháp trải rộng ma pháp bày ráp, nhưng nơi này biến thành một cái so bất luận cái gì đã ngoại mê cung đồ muốn địa phương nguy hiểm—— đương nhiên điều kiện tiên quyết là người khắp nơi xông loạn.

Lôi Tả mang theo Bàn tử vội vàng xuyên qua Ngân Đình thành đường đi, đi vào tháp ở dưới quảng trường, cảnh sắc nơi này cùng Ngân Đình nội thành đã hoàn toàn bất đồng, chung quanh bốn hoa cùng mặt cỏ ở bên trong sinh cơ dạt dào, ngẫu nhiên còn có Hồ Điệp bay qua. Ôn hòa không khí đã hoàn toàn không giống như là tọa lạc tại phương bắc khu đỉnh núi cao, thậm chí liền Westerley lớn như vậy lục trung tâm thành thị, khí hậu đều không thể cùng nơi này so sánh với.

Phóng nhãn nhìn lại, toàn bộ trên quảng trường khắp nơi đều là ăn mặc các loại nhan sắc trường bào cùng trảo bào gia hỏa, vô số màu trắng Tử sắc thậm chí Ngân sắc Kim sắc khám bên cạnh, thật dài ngắn ngắn các loại kiểu dáng ma trượng, hợp thành một bức có thể đồ sộ cảnh tượng, có thể không chút nào khoa trương nói, tại toàn bộ trong trò chơi sở hữu cùng thi pháp có quan hệ chức nghiệp, ở chỗ này cũng có thể nhìn thấy.

"Như thế nào đây? Nơi này hoa viên thế nhưng mà dùng ma pháp cải biến khí hậu về sau kiến tạo ra được, rất đồ sộ a? . . . A! Tên kia rõ ràng có ngái ăn thạch! Đây chính là hiếm thấy kỳ vật. . ."

Xích pháp sư một mặt đi, một mặt thao thao bất tuyệt địa bình luận mỗi một kiện hắn có thể nhìn thấy thứ đồ vật, hướng Sơn Đức Lão khoe khoang lấy kiến thức của hắn, Sơn Đức Lão chú ý tới hắn nói những lúc này thậm chí liền trong ánh mắt đỏ tại lóe quang, cái kia biểu lộ giống như là tại giới thiệu chính mình nhà mới. Cuối cùng không thắng hắn phiền Bàn tử đành phải dùng ma trượng đánh gãy hắn mà nói.

"Ta nói lời đại gia, ta đã nghe đủ ma pháp của người phổ cập, có thể hay không nói cho ta biết trước chúng ta đây là muốn đi chỗ đó?"

"Ta cuối cùng một lần cảnh cáo người! Người lại dùng cái kia căn nhóm lửa còn đánh đầu của ta! Ta tự cho người ném thử Địa Ngục Liệt Diễm tư vị!"

"Người phóng đi rồi nói sau."

"Người! Hừ. . . Đã đến."

Sơn Đức Lão lúc này mới chú ý tới hai người đã đi tới quảng trường trung tâm, bốn tòa Ma pháp tháp chính giữa một tổ công trình kiến trúc phía trước, những kiến trúc này kiểu dáng cùng với khác kiến trúc phong cách một trời một vực, ngăn nắp ngược lại có chút giống ngày ngày thời kì cái chủng loại kia năm sắp năm sắp nhị tiết lâu, đối với bốn phía cao vút trong mây Ma pháp tháp chẳng những không bắt mắt, hơn nữa thấy thế nào làm sao không được tự nhiên.

"Tiến vào nơi này chính là cấp cho giấy thông hành mình địa phương, người muốn đi vào cái kia một tòa tháp tiến hành học tập chỉ cần đến tương ứng khu phục vụ đi giao tiền lĩnh chứng nhận là được. Ta mau mau đến xem gần đây có cái gì không mới nghiên cứu ma pháp đi ra, còn phải đi đón chế tác quyền trục nhiệm vụ. Tự không giúp người!"

Cái thang này hàng nói ngược lại là đường hoàng, thế nhưng mà Sơn Đức Lỗ rõ ràng trông thấy hấn hấp tấp hướng tới trên quảng trường người chơi nữ tới nhiều địa phương chạy tới rồi!

Lắc đầu, Sơn Đức Lỗ bước chân vào cái kia tòa nhà lầu nhỏ đại môn, ngăn ngại như là thang máy gia tốc mang đến mê muội qua đi, Sơn Đức Lỗ phát hiện mình đứng ở một cái khá lớn trong đại sảnh, mặt đất cùng vách tường đều là có trắng noãn đá cẩm thạch phô tự, cao cao mái vòm thượng một chiếc trang trí hoa lệ ma pháp đại đèn treo, đem toàn bộ không gian chiếu rọi

Đáng tiếc cùng bên ngoài hồi hã đám người so sánh với, nơi này lại quanh quệ muốn chết, to như vậy trong đại sảnh không có một bóng người, Sơn Đức Lỗ đi một vòng mới phát hiện tiếp đãi đãi bên trong có ba cái lão đầu tụ tại một trương bàn nhỏ bên cạnh, tập trung tinh thần rơi xuống cờ vua. Béo Vu Sư ở bên cạnh đứng giữa trời cũng không có nhân lý, hấn đành phải gõ hai cái cái bàn, mở miệng hỏi:

"Xin hỏi . . "

Ba cái lão đầu đồng thời ngẩng đầu, nhưng là đang tại đánh cờ hai rất nhanh tự lại tiến nhập cuộc ở bên trong, chỉ có cái kia bái mắt lão đầu không tình nguyện đứng dậy đi tới tiếp đãi trước sân khấu.

Cái này lão Ma Pháp Sư mua hình ngược lại là rất không tồi, hơi có chút Ma Huyền trong tiểu thuyết hiền giả khí thế, tóc bạc sơ đầu quang thủy trượt, một bộ nhị xích trường đích râu ria cũng là cẩn thận tỉ mỉ, trên mặt đeo một bộ tơ bạc khung kính mắt. Trên người một kiện màu tím sậm trường bào thượng thêu đầy pháp trận cùng ma lực kí hiệu, theo trên đầu vai rủ xuống đến sáu điều băng thượng vẽ ma pháp ký hiệu cũng là rậm rạp chằng chịt. Chỉ là hấn một trương kéo đến lão lớn lên mặt cùng trần đầy không kiên nhẫn thanh âm có chút phá hư hình tượng.

"Cái đó tòa tháp?" Lão gia hỏa nhìn sang béo Vu Sư sau liền từ tiếp đãi đãi trong ngăn kéo móc ra một miếng huy chương. Khoa tay múa chân một cái ma pháp thủ thế. Cái kia miếng huy chương thượng liền bắt đầu sáng lên.

"Bắc Phong chi tháp."

"Ân?" Lão đầu tay dừng lại một chút, ngẩng đầu lên cẩn thận đánh giá béo Vu Sư một phen, sau đó lộ ra một bức suy tư biểu lộ, cầm huy chương bắt động rồi.

"Các hạ? Các hạ!" Trọn vẹn đợi năm phút đồng hồ, lão pháp sư cũng không có động tĩnh, Sơn Đức Lỗ đành phải lên tiếng nhắc nhở.

"Ân? A! Cầm đi đi, bắt quá chỉ có thể ở 20 tầng phía dưới sử dụng, lại hướng lên tự không thể dùng" lão pháp sư tùy tiện tại huy chương thượng sờ soạng hai cái, nhưng sau đó đổ cho Bàn tử, lại làm cho có thâm ý bỏ thêm một câu: "Không muốn lung tung xong "

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Không thành công bí mật lên vào

Trầm thấp tiếng bước chân tại u ám hành lang trung tiếng vọng, cái kia đơn điệu lạch cạch âm thanh tại nơi này hẹp dài trong không gian không ngừng lặp lại lấy, làm cho người sờn hết cả gai ốc.

Béo Vu Sư hiện tại chính đi khắp nơi Nha Chi Tháp bốn tòa kiến trúc bên trong một tòa, Bắc Phong chi tháp 70 tầng trên hành lang, cách lão Vu Sư muốn hấn tiến vào phòng thí nghiệm chỉ vẹn vẹn có vài bước xa.

Tòa tháp này mỗi một tầng kết cấu đồ hoàn toàn giống nhau: Một đầu dài ước 50m u ám hành lang, mỗi cách 10m tả hữu, một bên trên tường sẽ có một chiếc đèn tối đèn ma pháp, mà nhưng ngược lại là một cánh cửa, thượng diện treo một khối kim loại Minh Bài, viết rõ nơi này là ai ai gian phòng, hoặc là phòng thí nghiệm. Mà hành lang hai bên tự là cao thấp lầu đơn hướng thang lầu.

Tuy nhiên Bàn tử là đi thang lầu, nhưng là này ở bên trong nhưng thật ra là có thông hướng từng cái giai tầng ma pháp lên xuống bậc thang, chỉ là vật kia cười lúc cần nghiệm chứng ma pháp huy chương, bởi vậy Bàn tử cười nó đã đến 20 lầu về sau cũng chỉ có thể đi bộ leo những che kín kia tro bụi thang lầu rồi.

Mãi cho đến hơn bốn mươi tầng lúc coi như thuận lợi, chỗ đó xuất nhập ngoạn gia tuy nhiên ít đến thương cảm, nhưng là cũng không có bao nhiêu NPC chú ý tới hắn, nhưng là tại tiến vào 50 tầng về sau, trên hành lang chẳng những không có ngoạn gia, liền cấp thấp NPC cũng đã là rải rác có thể đếm được, mà hành lang tuy nhiên rộng lớn, lại không có bất kỳ có thể cung cấp ẩn nấp nơi hẻo lánh. Dĩ vãng đối phó quái vật lúc có thể sử dụng ma pháp thủ đoạn, huyền âm thuật chờ thủ pháp tại đây Cao cấp pháp sư thành công chất địa phương chẳng những không đến tác dụng, nhưng lại sẽ khiến NPC hoài nghi.

Vì vậy Bàn tử đành phải cải biến sách lược, tại trong thang lầu ở bên trong ẩn thân, xác định trong hành lang không có nhân về sau lại thông qua. May mắn đại bộ phận pháp sư đó sẽ trực tiếp tiến vào lên xuống bậc thang, bởi vậy cũng bị hắn hỗn cho tới bây giờ tầng số.

Bất quá phương pháp này cũng không phải rất ôn hòa —— ngay tại 10 phút trước, một cái lão Ma Pháp Sư đột nhiên theo nhìn như mặt kính đồng dạng hình thành hành lang trên vách tường đi ra, cùng đang tại hướng bên kia đầu bậc thang tiến lên Bàn tử đến rồi cái mặt đối mặt, may mắn cái này pháp sư tựa hồ là chính đang suy nghĩ vấn đề gì, cũng không có chú ý tới Sơn Đức Lỗ phải chăng ứng nên xuất hiện tại nơi này tầng số, phối hợp làm bầm một mấy thứ gì đó, liền đi tới. Lại sợ tới mức Bàn tử trái tim thiếu chút nữa nhảy ra ngực.

Loại cảm giác này dường như nhớ tới hơn nửa tháng trước kia đang thờ dài chỉ sấm cái kia lần không may mạo hiểm, lần kia hắn cũng là vừa đi, một bên nguyên rủa lấy Long thành nhà thiết kế. Nhưng bất đồng chính là trước đó lần thứ nhất béo Vu Sư còn có lòng tin tại phát sinh tình huống lúc, có thể dựa vào triệu hoán vật ngăn cản thoáng một phát, lần này hắn lại chỉ có thể cầu nguyện không nên bị bất kỳ vật gì phát hiện.

Nhẹ nhàng chuyển qua thang lầu chỗ rẽ, Sơn Đức Lỗ có chút ló, coi chừng đánh giá bên ngoài, tối om cửa thông đạo được thiết kế thành một cái gương miệng rộng quái hình thú trạng, tuy nhiên béo Vu Sư có thể dựa vào hồng ngoại thị giác tinh tường xem đến tình huống bên ngoài, nhưng là này loại ác thú vị thiết kế hãy để cho hắn quả muốn chửi mẹ.

Xác định trên hành lang không có bất kỳ nhân về sau, béo Vu Sư nhẹ chân nhẹ tay đi tới thứ ba cánh cửa bên cạnh, móc ra lão Vu Sư giao cho hắn cái chìa khóa cửa, cẩn thận từng li từng tí đút vào môn thượng lỗ đút chìa khóa.

Trầm trọng cửa gỗ tại đã hiện lên một đạo rất nhỏ vàng sáng về sau, chậm rãi vào bên trong mở ra, Sơn Đức Lỗ vội vàng lách mình tiến vào đến bên trong, nhẹ chân nhẹ tay nhỏ xuống cái chìa khóa sau khép lại môn.

Trong phòng đưa tay không thấy được năm ngón, bất quá loại trình độ này Hắc Ám đương nhiên không làm khó được có hồng ngoại thị giác béo Vu Sư, chỉ là cửa đóng lại lúc sinh ra phong áp mang theo một cỗ trầm trọng tro bụi, sặc đến Bàn tử thẳng chảy nước mắt.

Nơi này không gian so bên ngoài thoạt nhìn lớn hơn nhiều, xem ra hắn là sử dụng nào đó ảo thuật gấp không gian kết quả. Nhưng là bố trí lại cùng lão Vu Sư tại Moon City chính là cái kia chỗ an thân cơ bản nhất trí, vô luận là giá sách, bàn thí nghiệm, thậm chí trên mặt đất ma pháp trận. Điều cơ hồ cùng cái phòng dưới đất kia giống như đúc, chỉ có điều nơi này diện tích so với kia cái nhỏ nhỏ động đất lớn hơn tiếp cận gấp đôi, cho nên sở hữu vật phẩm cũng so với kia ở bên trong nhiều gấp đôi.

Tám da dê, nồi nấu quặng, ống nghiệm, các loại ma pháp khí cụ, mất trật tự xây tại bàn thí nghiệm thượng, chỉ có điều hết thảy tất cả đồ bị kín dày đặc một tầng tro bụi, bất quá điều này cũng làm cho Bàn tử an tâm không ít. Do những vật phẩm này rải tình huống cùng với chồng chất tro bụi đến xem, lão Vu Sư đi rồi ít nhất thật lâu không có người đến qua nơi này, như vậy nơi này hẳn là cái tương đối an toàn không gian.

Vượt qua những tích đầy kia tro bụi khí cụ, Sơn Đức Lỗ đi tới dựa vào tường một loạt giá sách bên cạnh, hắn coi chừng dựa theo lão Vu Sư nói cho phương pháp của hắn, theo trên giá sách rút ra vài cuốn sách, sau đó đem tay vờn vào trên giá sách lộ ra đích chỗ trống trung. Nhẹ nhàng sờ chút vài cái

"CỒ...RẮC!!"

Một hồi rất nhỏ nhẹ vang lên qua đi, toàn bộ giá sách cũng bắt đầu lay động, tro bụi đại cỗ do thượng diện rơi, mà toàn bộ giá sách cũng giống một cánh cửa đồng dạng hướng một bên từ mở ra rồi, lộ ra giá sách đằng sau một mặt tường đá, mặt này tường đá chính giữa bị xây thành một cái hình vuông lõm động, một cái vẽ màu hoa văn nhỏ Kim sắc rương hòm để lại ở trong đó. Kỳ quái chính là đối với khắp nơi đều là tro bụi vách tường, này cái rương nhỏ từ lại không nhiễm một hạt bụi, dị thường sạch sẽ.

"Tựa là nó "

Sơn Đức Lỗ vui mừng dường như, cái này tiểu kim hòm bên ngoài cùng lão Vu Sư nói cho hắn biết hoàn toàn nhất trí, hiện tại chỉ cần đem vật này giao trở lại lão Vu Sư trong tay, chính mình bảo tàng cho dù đến tay một nửa! Hắn tự tay bắt lấy rương hòm thượng diện đề tay, muốn đem nó bỏ vào ba lô, kết quả một xách phía dưới phát hiện cái vật nhỏ này dĩ nhiên là đặc biệt trầm trọng, vậy mà không cách nào một tay cầm lấy, này dường như có chút kinh ngạc —— dùng béo Vu Sư 22 điểm lực lượng đến tính toán cái vật nhỏ này sức nặng ít nhất cũng muốn vượt qua 100 pound.

Khá lắm! Bị đưa tới hứng thú Sơn Đức Lỗ đem rương nhỏ ôm ra tường động, đặt ở bàn thí nghiệm thượng cẩn thận quan sát, ý đồ mở ra nhìn xem, nhưng hắn rất nhanh tựu thất vọng rồi —— thứ này quả thực giống như là một cái làm thành rương hòm bên ngoài kim loại khối, liền một đường nhỏ khe hở cũng không có, chớ nói chi là mở ra.

Hậm hực đem rương hòm bỏ vào ba lô, Sơn Đức Lỗ bắt đầu ở trong phòng tìm kiếm khắp nơi, ý đồ tìm được một số trang bị đến phong phú lần này mạo hiểm thành quả, nhưng là một đường trở mình hạ, hắn phát hiện trong phòng này vậy mà không có có một vật có thể mang đi, sở hữu vật phẩm đều bị đánh lên rồi" trang trí" nhãn hiệu, nhưng là chưa từ bỏ ý định Bàn tử vẫn đang tiếp tục tìm kiếm, thẳng khiến cho trong phòng chương khí mù mịt

"Người trẻ tuổi! Không cần lại lật ra, những thứ kia ta năm mươi năm trước cũng đã đi tìm rất nhiều lần rồi! Tin tưởng ta, trừ ngươi ra vừa rồi lấy được thứ đồ vật, nơi này sẽ không còn có cái gì vật phẩm có giá trị rồi!" Một cái cứng cáp hữu lực thanh âm đột nhiên trong phòng vang lên, đồng thời, một

đạo quang mang màu vàng, tại trong phòng lập lòe dậy.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Không thành công bí mật lén vào (nhị)

"Hệ thống nhắc nhở: Người đã bị Nhân Loại Định Thân Thuật ảnh hưởng, 180 giây ở trong đêm không cách nào tiến hành bất luận cái gì động tác."

"Đáng chết!" Bàn tử đang nghe thanh âm trước tiên cũng đã tính phản xạ địa hướng đại môn phóng đi, bắt đắc dĩ hần chi là vừa xoay người cũng đã nhận được hệ thống nhắc nhở, chỉ có thể dùng một cái buồn cười động tác đứng tại nguyên chỗ, ngơ ngác nhìn trước mắt biến hóa.

Một điểm quang mang màu vàng phá tan trước mặt hần không gian, theo một cái điểm thượng nhanh chóng mở rộng ra, biến thành một mảnh lóng lánh lấy ba quang Kim sắc mặt bằng, đón lấy mặt bằng thượng nổi lên một hồi rung động, đầu tiên lộ ra một chi khảm nam lấy cực đại lam sắc Thủy Tinh nga voi pháp tượng, sau đó là năm pháp tượng một mực gây cao mà hữu lực tay, cuối cùng đương toàn bộ mặt bằng bắt đầu tiêu tán lúc, một người hình tượng hiển lộ ra đến lặng lẽ yên huyền nổi giữa không trung

Râu tóc bông bông, một thân áo bào tím, đột nhiên xuất hiện cũng định trụ Bàn tử rõ ràng là cái kia cấp cho huy chương lão Ma Pháp Sư!

"Là người?" Sơn Đức Lỗ kinh dị không hiểu, đáng tiếc này âm thanh nghi vấn chỉ có thể là trong lòng phát ra, toàn thân của hần cao thấp bất luận cái gì một điều cơ bắp đều không thể hoạt động mảy may, liền nhắm mắt lại đô làm không được, chớ nói chi là mở miệng nói chuyện. Bàn tử chỉ có thể bảo trì cái tư thế kia, trợ mắt nhìn lão Ma Pháp Sư chậm rãi hướng hần đã đi tới, bất quá hần chú ý tới lão pháp sư sau khi xuất hiện, chân vẫn một mực cũng không có dính đến mặt đất, cái gọi là đi đi lại lại bất quá là cái biểu hiện giả dối mà thôi.

Đứng tại Sơn Đức Lỗ trước mặt, lão pháp sư ngắm nhìn bốn phía sau nhú mày, sau đó liền hướng lấy Bàn tử đã giơ tay lên trung cái con kia bạch chói mắt nga voi ma tượng, đầu tượng thượng cái kia khối cực đại Lam Bảo Thạch dần dần sáng lên, không khí chung quanh liền tùy theo rất nhanh lưu động.

"Phải chết sao?" Bàn tử giờ phút này ngược lại là khôi phục bình tĩnh, bất quá một cổ không cam lòng cảm xúc cũng tùy theo xông lên đầu, lão đầu này tựa hồ là đạt được nào đó ma pháp đưa tin mới lại tới đây, hần vừa rồi đi vào trong phòng sau nhìn thấy đầy đất tro bụi liền buông lỏng cảnh giác, nếu coi chừng một số, có lẽ không sẽ kinh động lão gia hỏa này. Bất quá hiện tại nói cái gì cũng vô dụng rồi, may mắn mục đích của chuyến này đã cơ bản đạt tới, coi như là tổn thất một lần phục sinh cơ hội, ngược lại cũng không trở thành thiếu lợi hại như vậy.

Không khí lưu rất cực tăng cường thành mấy cái vòi rồng, bất quá trình độ này có lẽ chỉ có thể xưng chúng vì tiểu gió lốc thích hợp hơn chút ít —— này mấy cái Tiểu chút chút chỉ có hơn hai mươi phân mét cao, thẳng kính cũng không có vượt qua mười li mẽ. Nhưng là chúng tùy theo tổ hợp cùng một chỗ tạo thành một người hình dạng.

Từ cấp pháp thuật khí nguyên tố triệu hoán? Bàn tử không khỏi sửng sốt. Hần sửng sốt căn nguyên cũng không phải bởi vì lão pháp sư lặng yên không một tiếng động sử dụng ma pháp này —— tuy nhiên một cái ngoạn gia pháp sư chỉ sợ vĩnh viễn cũng làm không được điểm này, nhưng là lần đầu tiên gặp mặt lúc Bàn tử tự chủ ý tới cái này lão pháp sư mặc chính là Đại pháp sư bảo, bởi vậy cho dù hần sử xuất Cửu cấp pháp thuật đến Sơn Đức Lỗ cũng sẽ không quá kinh ngạc.

Bàn tử cảm thấy kỳ quái chính là cái này khí nguyên tố độ cao chỉ có chừng một mét, vẫn chưa tới bình thường khí nguyên tố một phần năm. Phải biết rằng khí nguyên tố đều là dùng cực lớn cái đầu sinh ra phong áp lực lượng đến tiêu diệt địch nhân, mà lão Ma Pháp Sư mời đến đi ra cái này hiển nhiên không chuẩn bị lực lượng như vậy, béo Vu Sư hoài nghi nó trên người sức gió cường độ liền xé rách một quyển sách chỉ sợ đồ lực có chưa đến.

Tại béo Vu Sư kinh dị trong ánh mắt, phong nguyên tố đem trong phòng lớn nhất một trương lan can ghế dựa đem đến lão pháp sư bên người, sau đó dùng tay của nó ở phía trên lau thoáng một phát, trên mặt ghế tro bụi liền toàn bộ bị hút vào hần do khí lưu tạo thành thân thể.

Móa! Như vậy cũng được? Phong nguyên tố máy hút bụi?

Sơn Đức Lỗ hiện tại có thể hoàn toàn xác định, lão Ma Pháp Sư cũng không có muốn giết chết ý tứ của hần, bởi vì cái kia khí nguyên tố theo bàn thì nghiệm bên cạnh lại chuyển hoàn cái ghế đặt ở lão pháp sư đối diện. Dùng đồng dạng phương pháp đem nó quét sạch sẽ về sau, tự chính mình đi về hướng phòng thí nghiệm nơi hẻo lánh, tại đó là biến thành một hồi gió nhẹ biến mất không thấy gì nữa. Mà lão pháp sư thành thoi tựa ở trên mặt ghế, tho tay bày ra một cái thỉnh thủ thế, sau đó Sơn Đức Lỗ tự phát hiện thân thể của mình có thể hoạt động

"Tự giới thiệu một chút đi, tên của ta là Saunders, thẹn vì Nha Chi Tháp ma pháp học viện viện trưởng." Nhìn xem Sơn Đức Lỗ tại chính mình cái ghế đối diện ngồi xuống đến, lão pháp sư mỉm cười mở miệng: "Vị này ngoạn gia, ta có thể biết rõ tên của người sao?"

"Người có thể bảo ta Tiểu Tiểu Hôi."

Bản từ nghe thế cái giới thiệu sau lại không khỏi lấp bắp kinh hãi, hẳn đến thời điểm nghe Lôi Tả tại tri thức phổ cập ở bên trong đề cập tới cái này Saunders, vị này Nha Chi Tháp ma pháp học viện trưởng tuy nhiên trên lực lượng khả năng so ra kém Nha Chi Tháp cái kia bốn vị nguyên tổ tháp chủ, nhưng là danh khí nhưng là chỉ có hơn chứ không kém. Vì vậy béo Vu Sư không chút do dự báo ra một cái thường xuyên sử dụng giả danh, lão giả trước mặt bằng hữu khó phân biệt, Sơn Đức Lỗ cũng không muốn cùng Ngải Nhai thành cái vị kia đạo tặc đồng dạng trở thành toàn bộ phương bắc lãnh địa tội phạm truy nã.

"Như vậy Tiểu Tiểu Hôi tiên sinh, ta tự thắng vào chính đề rồi, người vừa rồi lấy được chính là cái kia cái hộp, ta hi vọng người có thể đem giao nó cho ta." Lão pháp sư thanh âm cứng cáp hữu lực, dùng tuy nhiên là thương nghị từ ngữ, ngữ khí lại tràn đầy không cho cự tuyệt nghiêm túc: "Với tư cách trao đổi, ta có thể đổi với người trộm cướp hành vi vi phạm cũ sẽ bỏ qua. . ."

"Saunders các hạ, xin chú ý lời nói của người!" Sơn Đức Lỗ ngược lại không chút khách khí đã cắt đứt lão pháp sư, hẳn rất chán ghét lão pháp sư loại này nói chuyện ngữ điệu, hơn nữa giáo huấn Bản từ sau khi ngồi xuống tâm niệm thay đổi thật nhanh, đột nhiên nhớ tới thầy của mình đã từng nói qua không có có bao nhiêu người biết rõ hẳn biến thành Vong Linh pháp sư chuyển. Vì vậy Bản từ rất nhanh trông giống như ra một phen đường hoàng đạo lý để giải thích hành vi của mình: "Ta chẳng qua là đã bị gian phòng này phòng thí nghiệm chủ nhân ủy thác, đến thay hẳn cầm một số lưu tại những thứ kia mà thôi. Ta không cho rằng này có cái kia một điểm xem như trộm cướp hành vi!"

"Thụ chủ nhân ủy thác? Ha ha. . . Được rồi, cho dù người tiến vào gian phòng này là thụ chủ nhân ủy thác." Ngoài dự đoán mọi người chính là lão pháp sư cũng không có tại vấn đề này thương lượng nhiều điều kiện, mà là thay đổi một vấn đề: "Nhưng là người nên biết đây là bao nhiêu tầng a? Nếu như ta không có nhớ lắm, ta cho người cái kia huy chương lúc nói qua cho người, chỉ có thể ở 20 tầng nội sử dụng."

"Người nói là qua lời này, thế nhưng mà người chỉ nói là huy chương chỉ có thể ở 20 tầng nội sử dụng. Ta cũng xác thực không có lại 20 tầng bên ngoài địa phương sử dụng qua nó nha?" Bản từ đối với vấn đề này xác thực không cách nào cung cấp một cái giải thích hợp lý, vì vậy hẳn dứt khoát đùa nghịch khỏi lại đến: "Đăng sau 50 tầng ta thế nhưng mà bò trên bậc thang đến!"

"Có ý tứ, xem ra Vidney Nina đã tìm được một cái cơ linh tiểu gia hỏa cái đó! Ha ha a. . ." Lão pháp sư nghiêm túc ngữ điệu tại nửa câu sau chuyển thành một hồi cười to, mà tâm tình của hẳn tựa hồ cũng kéo toàn bộ trong phòng phong nguyên tố, một hồi gió nhẹ nhàng trên giá sách tro bụi đỏ tứ tán Phi Dương ra.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Vô sự sinh sự

Sơn Đức Lỗ choáng váng đầu não tưởng đi ra Bắc Phong chi tháp lúc, mặt trời đã không tới đường chân trời phía dưới, chân trời một tia hào quang cũng đã bắt đầu dần dần tiêu tán rồi, Bản từ sâu hít thật sâu một hơi chung quanh bắt đầu biến mất không khí, vô vô đôi má, sau đó dùng ngón cái vẽ vẽ nổi lên nở huỵch thái dương.

Saunders lão gia hỏa kia đem Bản từ trở thành cái kia "Vidney Nina" học sinh, lại nhai hỏi thăm người kia tình huống, thế nhưng mà Bản từ lại hoàn toàn không rõ ràng lắm người kia là ai —— danh tự nghe xong cũng biết là cái nữ nhân, nhưng là sai khiến chính mình tới nơi này lão Vu Sư nhưng là cái nam nhân, hơn nữa người kia tự từ khi biết ngày đó khởi sẽ không lộ ra qua tên của mình, lần này lần lúc đến cũng không có đã thông báo cái gì, Bản từ hiện tại lại không dám hướng lão pháp sư hỏi thăm, vạn nhất trong tay cái chìa khóa là thầy của mình cướp đoạt mà đến, cái kia lão pháp sư dưới sự giận dữ chính mình cái mạng nhỏ vẫn không thể lập tức giao đại ở chỗ này?

Cuối cùng Sơn Đức Lỗ rất có nhanh trí, dứt khoát giả bộ như thầy của mình chính là cái Vidney Nina, thuận miệng lập một tí tình huống. Lại nói mình vừa mới bái sư, quá nhiều chuyện cũng không rõ ràng lắm vân vân, hơn nữa lão pháp sư đã năm mươi năm không có nhìn thấy Vidney Nina, cho nên Bản từ nói dối tuy nhiên trăm ngàn chỗ hở, nhưng cuối cùng qua loa tắc trách tới

Nói chuyện trung Bản từ hiểu rõ hai kiện chuyện: Đệ nhất Vidney Nina là lão pháp sư đồ đệ, là cái có "Thiên Ma chi ma nữ" danh xưng là thiên tài pháp sư, năm mươi năm trước ly khai nơi này, cụ thể căn nguyên không rõ. Bất quá tự là tự mình bị phát hiện căn nguyên cũng là bởi vì hiện tại tòa tháp này tại hai mươi năm trước bị đổi tên là đông chi tháp, mà không có được bất luận cái gì thông tri Sơn Đức Lỗ vừa nói ra Bắc Phong chi tháp, liền đưa tới Saunders cái này lão hồ ly chú ý.

Đã được biết đến chuyện này Sơn Đức Lỗ không khỏi tại trong lòng mắng to hồng bào pháp sư, nếu cái này hàng mang theo chính mình đi lĩnh huy chương, chỉ sợ căn bản tự không khả năng ra chuyện này. Hạnh tốt chính mình gần đây nhân phẩm không tệ. Lúc này mới miễn đi tử vong nguy hiểm

Son Đức Lỗ vốn định như vậy lòng bàn chân bôi dầu, nhưng lại bị lão pháp sư dắt trở lại. Không biết vị này lão hiệu trưởng là bị cái gì đưa tới dạy học hào hứng, không phải muốn đích thân cho Bàn tử miễn phí thăng cấp phụ trợ kỹ năng, còn mở ra thật lớn một trương pháp thuật liệt biểu, nhượng hẳn chọn ưa thích phải học.

Này nếu gác qua cái khác pháp sư ngoạn gia trên người, chỉ sợ thích ý nước mũi phao đô muốn đi ra, thế nhưng mà Bàn tử hiện tại trên thân thể học được một đồng lớn Vong Linh pháp thuật, nào có nhiều như vậy phụ trợ khoảng trắng? May mắn thông qua dưới ánh trắng thí luyện hẳn có không ít Điểm Kỹ Năng, cấp 40 lúc lại mới được một cái kỹ năng cách. Cho nên hẳn dứt khoát đây nói mình muốn đi sở trường lộ tuyến, ngoại trừ thăng cấp trí tuệ thuật cùng ma lực thuật bên ngoài chỉ học được một cái tinh anh Khí hệ ma pháp, càng làm Khí hệ sở hữu có thể học pháp thuật học xong xong việc.

Vốn có giáo cái pháp thuật cùng phí không được quá nhiều thời gian, nhưng là cũng không biết cái này lão pháp sư trời sinh tự được thiết kế thành làm mồi, còn là do ở vậy ở Đại pháp sư thấp thời gian quá dài, đây mình sự tình cần muốn tìm người phát tiết phát tiết, dù sao cái kia há mệnh như súng máy đồng dạng, pháp thuật chỉ đạo, quái vật đồ giám, đánh quái chỉ nam, vô cùng phần nản. . . Tất cả toàn bộ nện ở Son Đức Lỗ trên người. Đợi đến lúc Bàn tử thật vất vả tìm cái khe hở gọi ngừng hẳn, đã là ba giờ chuyện sau đó

Bước ra cửa tháp không có hai bước, sáu bảy chỉ bò câu đưa tin cũng đã chen chúc tới, mỗi một trương trên tờ giấy đô đã mang đến xích pháp sư thân thiết ân cần thăm hỏi, đem vốn có tự đối với hẳn có phần có bất mãn Son Đức Lỗ nộ khí rãnh lại bỏ thêm một cấp. Mà cuối cùng một chỉ khoan thai đến chậm bò câu đưa tin, càng làm cho này nộ khí hoàn toàn đạt đến MAX.

Này chỉ bò câu đưa tin mang đến trên tờ giấy, chỉ viết lấy một câu: "Bị số lớn nhân mã vây quanh ở băng tinh rừng rậm Bắc Thành xuất khẩu, nhanh chóng cứu!"

"Móa! Đây thủy tinh dương hoa hồng bao bộ đồ thực hội cáo thất niệm tam! Như vậy không lâu sau tự dẫn xuất chuyện đến rồi? Còn số lớn nhân mã?"

Son Đức Lỗ giận không kềm được, cái này hàng đẳng cấp so với chính mình làm hơn hai mươi cấp, hẳn đều bị nhân mã vây quanh, tìm chính mình đi có làm được cái gì? Nhưng là mắng to ngoài, hẳn cũng đành phải hướng thành bên ngoài chạy đi, hết cách rồi, hồng bao pháp sư dầu gì cũng là trong hiện thực Bàn tử sau khi tỉnh lại giao đệ một người bạn, những ngày này cùng hẳn cũng coi như ở chung hòa hợp. Làm sao cũng không thể nhìn lấy hẳn bị người treo.

Nổi giận đừng đừng đi ra Ngân Đình thành cửa thành bắc, Son Đức Lỗ nhìn lên bốn bề vắng lặng liền từ địa hơn vài chục chỉ bị ngoạn gia chà đạp không thành bộ dáng trên thi thể chiều nổi lên bốn chỉ khâu lại thi quái, nhìn xem này mấy cái đại gia hỏa lung la lung lay tiến vào Tử Linh không gian, Son Đức Lỗ trong nội tâm cuối cùng cảm thấy có chút dựa vào, tuy nhiên cứu người không nhất định phải cùng nhân phát sinh chiến đấu, nhưng là ít nhất tiêu diệt hơn một phương thanh âm nói chuyện tự lớn chút.

Băng tinh rừng rậm ở vào Ngân Đình thành thành bắc ba dặm, diện tích bao trùm lên ngàn ki-lô-mét vuông. Cơ hồ phương bắc lãnh địa sở hữu quái vật chủng loại cũng có thể tại đó là nhìn thấy, đương nhiên muốn muốn gặp đến đẳng cấp cao phải tiến vào tận cùng bên trong nhất, mà tới gần xuất khẩu này hơn mười dặm trong phạm vi ngoại trừ thừa thải đặc hữu cấp thấp sinh vật lam da đại yêu tinh bên ngoài, tự số hàn đông thú số lượng tối nhiều, bất quá hàn đông thú nổi danh ôn hòa, chỉ nếu không có ai trêu chọc, tuyệt sẽ không chủ động công kích, bởi vậy đối với cấp thấp ngoạn gia ngược lại cũng không có cái gì nguy hiểm.

Son Đức Lỗ mới vừa gia nhập rừng rậm, đã bị lại càng hoảng sợ, phía trước bóng người xước xước, tầm mắt đạt tới tự có không thấp hơn 50 nhân ở bên trong xuyên sập qua, thỉnh thoảng còn có ầm ầm cao giọng quát mắng truyền đến, hơn nữa nghe bọn hẳn trong miệng thỉnh thoảng lè tè bỗng xuất hiện như là "Áo bào hồng", "Hỏa pháp" các loại từ ngữ. Son Đức Lỗ suy đoán đám người kia tự là vòng vây hồng bao pháp sư nhân.

"Thằng này ngoặt lão bà của người ta chạy trốn rồi, hay vẫn là ôm người ta hải tẩu nhảy giếng? Làm sao nhiều người như vậy truy?"

Bàn tử đau cả đầu, hẳn vốn đang cho rằng Lôi Tá là cùng tiểu đội tinh anh ngoạn gia phát sinh xâu xa, bị chặn ở địa phương nào. Nhưng không ngờ thằng này thật sự bị đại đội nhân mã nhốt chặt rồi. Tuy nhiên trước mắt chạy tới chạy lui đại bộ phận đều là chút ít hơn ba mươi cấp thái điều, nhưng là tục ngữ nói kiến nhiều cần chết voi, nhiều như vậy ngoạn gia cái gì chức nghiệp đều có, chỉ cần phối hợp được hảo coi như là đến Truyền Kỳ quái vật làm không tốt cũng sẽ bị bọn hẳn vây chết.

Bất quá không biết là bọn này ngoạn gia tìm tòi kỹ thuật quá kém, hay vẫn là xích pháp sư gần đây cùng Son Đức Lỗ học tập đã ngoại muốn sống kỹ năng phát huy tác dụng. Dù sao trong rừng cây tuy nhiên là huyền não gà bay chó chạy, thế nhưng mà đầu sỏ gây nên còn không có bị lực soát.

Ngay tại Son Đức Lỗ cân nhắc muốn hay không có phải không cần muốn đi vào rừng rậm bang xích pháp sư một thanh lúc, chỉ nghe thấy một tiếng khí thể ngát trời rộng to theo bên cạnh truyền đến:

"Tuyệt Vực Thần Thoại lúc này làm việc, người không có phận sự tránh ra!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Son Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Rước họa vào thân

Đột nhiên xuất hiện thanh âm lúc ấy tựa như vọng Sơn Đức Lão hồ khu chân động, đáng tiếc hắn cũng không phải cái gì cái thể hào hiệp, đương nhiên cũng tựa không khả năng tùy theo phát ra cái gì vương bát chi khí, nhưng nhân nấp đầu liền bái. Cho nên Bàn tử chỉ là neho lại con mắt, quay đầu nhìn lại.

Bảng tình rừng rậm cây cối thuần một sắc đều là cây tùng, chỉ là tại Long thành cái này công nghệ cao chế tạo Ma Huyền trong thế giới, cây cối độ cao cũng đột phá tự nhiên sinh trưởng cực hạn, dù cho nơi này chỉ là rừng rậm nhất bên ngoài duyên, nhưng che trời kia Cô Mộc cũng là tùy ý có thể thấy được. Cái thanh âm kia chủ nhân giờ phút này tựa đứng bên phải vừa mới gốc hai người ôm hết trước đại thụ mặt, khóa thân lộ ra vừa thô vừa to rễ cây thượng, trong tay hắn mang theo đem chiến phủ, đang dùng một bộ bất thiện ánh mắt chăm chăm vào béo Vu Sư, ở bên cạnh hắn còn đứng lấy ba bốn người, trong tay cũng đều cầm đặc biệt vũ khí, một bộ nhìn chăm chăm bộ dạng.

Sơn Đức Lão xem thấy bọn họ cầm vũ khí lúc liền đã phát động ra Chân Tri Chi Đổng, một lát tầm đó những cái thứ này toàn thân tư liệu liền áo sơ mi nhan sắc đều bị Bàn tử biết đến nhất thanh nhị sở. Cần thận nghiên cứu thoáng một phát, Sơn Đức Lão thiếu chút nữa vui cười lên tiếng đến. Này mấy cái gia hỏa tuy nhiên biểu hiện ra đầu quang thủy trượt thanh thế có đủ, nhưng trên thực tế bọn hắn còn không bằng Moon City gấp dè rừng tình một chuyển, tốt xấu mấy người kia còn có chút bản lĩnh thật sự có thể làm làm nguy thành quân. Trước mắt này mấy cái lại nhiều lắm thì cái vô chứng bảo an cấp bậc.

Mấy người đẳng cấp cao nhất cũng không có qua hai mươi lăm, trang bị cũng là cùng cấp bậc của bọn hắn hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh. Sơn Đức Lão xem hết tư liệu của bọn hắn lúc, đều có một loại không khai Từ Linh không gian sẽ đem này mấy cái hàng phóng ngược lại tin tưởng. Bất quá ngẫm lại cũng thế, mấy người bọn hắn nếu sẽ dùng, sớm đã bị gọi đi vào cùng theo một lúc sư nhân rồi, làm sao có thể ở chỗ này làm canh công loại này có sức không lấy lòng phải đi?

"Người nhìn cái gì? Không nghe thấy ta mới vừa nói nha?" Cũng có lẽ là bởi những con chuột tụ tập cùng một chỗ thời điểm cũng sẽ có đảm lượng, lại có lẽ bởi vì trước mắt cái này bề ngoài thoát nhìn so sánh keo kiệt, một bộ dễ khi dễ bộ dáng béo Vu Sư cái kia mập mờ đáng tươi cười, dù sao này cái chiến sĩ bày làm ra một bộ lập tức muốn động võ tư thái, một thanh đại búa đã cử đã qua đỉnh đầu, thanh âm cũng lại lớn ba phần. "Đuổi mau cút đi cho xa!"

Móa! Cùng cái thằng này vừa so sánh với, Moon City cái kia dè rừng tình nói chuyện đô tính toán êm tai được rồi, này nếu thay đổi bình thường Sơn Đức Lão đã sớm như vọng hắn ném thư lợi hại. Bất quá việc này là tới cứu người, nếu như trước động thủ, Bàn tử lo lắng cho dù thắng cũng sẽ biến thành sát nhân cuồng ma, cái kia cũng có chút được không bù mất.

"Vào!"

Sơn Đức Lão đang lo lắng phải chăng muốn đáp lại cái thằng này nhanh nhẹn dùng nắm câu hỏi lúc, một tiếng bén nhọn tiếng xé gió đột nhiên chui vào tai của hắn cổ, ngay sau đó ngực lại là một hồi đau đớn, một cổ trùng kích lực khiến cho hắn liền lùi lại hai bước. Bàn tử hoảng hốt cúi đầu, liền trông thấy một chi mũi tên lông vũ tại ngực trên bị giáp lắc lư hai cái, lập tức chảy xuống trên mặt đất. Sau đó liền hệ thống nhắc nhở hắn nhận lấy công kích. Đồng thời một cái bén nhọn tiếng nói đã ở đối diện vang lên.

"Không đi liền nghèo rồi hắn, chúng ta làm sao có thời giờ cùng hắn dong dài?"

Nhìn xem đối diện một bên giương cung lắp tên, vừa nói ra thiết đồng dạng chân lý Tinh Linh thợ săn, Sơn Đức Lão trong nội tâm không khỏi cảm khái này quả nhiên là cái điên cuồng thời đại, chính mình vẫn còn tính toán chi li thị phi thiện ác lúc, người ta đã đem độ cao tăng lên tới thời gian cùng tánh mạng chủ đề lên rồi. Quả nhiên lão nhân gia nói hay lắm, không học tập muốn rút lại phía sau, rút lại phía sau muốn bị đánh nha.

Quay người trốn đến một thân cây về sau, Sơn Đức Lão tiện tay liền đã phát động ra Từ Linh không gian, mấy cái vô chứng bảo an vừa cảm giác được chung quanh bầu không khí tựa hồ có chút không đúng lúc, một đại đoàn khói đen mang theo âm lãnh tử vong khí tức liền khi bọn hắn trước mắt triển khai, đồng thời chung quanh mặt đất cũng bắt đầu bắt an lay động.

Cực lớn khâu lại thì quái mang theo một thân phần còn lại của chân tay đã bị cụt thịt nát từ trong bóng tối đi ra, cái này tuyệt đối rung động hình ảnh lập tức tựa tòi suy sụp mấy cái vô chứng bảo an thần kinh. Bọn hắn đã bắt chập sẽ cùng Bàn tử thảo luận triết học, chỉ có thể kêu sợ hãi suy nghĩ muốn tứ tán chạy trốn, đáng tiếc béo Vu Sư căn bản là không muốn qua cho bọn hắn cơ hội này, bốn chi khâu lại thì quái theo bốn phương tám hướng đồng thời đi ra khỏi, đem bọn họ cực kỳ chặt chẽ bao tại cái kia gốc cực lớn cây tùng phía trước một ít khối trên đất trống.

Ngay sau đó béo Vu Sư trong tay Lam Quang lập lòe, không khí chung quanh liền tùy theo lưu động. Từng đạo khí lưu vòng xoáy quần lên khâu lại thì quái thân thể. Những to con này vốn có hơi có vẻ công kênh động tác lập tức trở nên nhẹ nhàng, hô ký hiệu giống như ngay ngắn hướng phát ra một tiếng gầm rú về sau, bọn hắn chậu rửa mặt lớn nhỏ nắm đấm liền hướng chính giữa rơi xuống suy sụp.

Đồng! Đồng! Đồng!

Theo mặt đất ba lượt rung động lắc lư, khâu lại thì quái tạo thành *** ở bên trong, năm đạo bạch quang phóng lên trời, đợi đến lúc những to con này tạo thành bức tường người tản ra lúc, mấy cái bảo an đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có trên mặt đất vụn vặt lê tề vài món chấp pháp công cụ nằm tại đó là.

"Móa! Vì cảm tạ trợ giúp của các ngươi, lão tử liền đưa các ngươi đi tử vong cùng công chính chi thần, ta chủ Adas điện hạ chỗ đó. Các ngươi cùng hắn thảo luận thời gian tầm quan trọng a!"

Hướng về mấy cái bảo an biến mất phương hướng hung hăng dựng lên một ngón giữa, Bàn tử thu hồi khẩu lại thì quái. Liền mấy cái gia hỏa rơi xuống trang bị đều lười được lấy liền xoay người đi vào rừng cây. Hắn vừa rồi câu nói kia cũng không phải cái gì khách sáo. Đây mấy cái không may bảo an thật sự là giúp béo Vu Sư đại ân, Bàn tử vừa rồi nhận được hệ thống thông tri nói cho hắn biết, hắn đã có thể hướng Tuyệt Vực Thần Thoại toàn bộ đoàn đội phát động phản kích rồi.

Thả ra bốn chỉ khâu lại thì quái, tại băng tinh trong rừng rậm tung hoành qua, tùy ý đồ sát Tuyệt Vực Thần Thoại thành viên, sau đó hấp dẫn toàn bộ đoàn đội đến công kích chính mình, sau đó cứu ra Lôi Tá. . . Sau đó hai người chỉ sợ phải cùng một chỗ đi theo mấy cái bảo an nhân viên sau lưng đi gặp Adas!

Nếu thực hành loại này sách lược, cái kia Sơn Đức Lão còn không bằng đi trước kiểm tra thoáng một phát đầu của mình, có phải không tại 300 năm trong thời gian nhận lấy đóng băng xâm hại! Bầy làm ra một bộ đại hiệp phong phạm, hô lớn lấy XXX ta tới cứu người sau đó sát nhập địch trong đám người, đó là chỉ có Thần Tiên cùng Siêu Xayda mới có thể xử lý sự tình, loại tình huống này, có thể đến giúp Lôi Tá biện pháp tốt nhất không gì hơn tại trong rừng rậm khiến cho hỗn loạn, chỉ cần trong rừng cây tìm tòi đội vừa loạn bộ đồ, muốn hỗn xuất cá biệt người đi còn không phải trong nháy mắt chuyển?

Bởi vậy kế tiếp tại trong rừng cây Tuyệt Vực Thần Thoại thành viên tự nhiên muốn phát hiện, một người mặc Hồng sắc áo choàng gia hỏa như chỉ U Linh đồng dạng bốn phía xuất hiện, nhưng là thường thường mấy người đuổi tới lúc hắn đã lại giống như U Linh đồng dạng thần bí biến mất, trong rừng cây vốn có ngay ngắn trật tự đội lục soát bị người này quấy cái loạn thất bát tao.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Lười biếng Lôi Tá

"Đây siêu nhân việc cần làm thực không phải người bình thường làm được đi nha!"

Đại Hồng áo choàng như gió lốc theo một cái ngoạn gia trước mắt trải qua, dẫn tới vị này phát ra một hồi thét lên, sau đó tự là mấy cái nhiệt tình fans dạt tay nhau mà đến. . .

Thình thoảng dùng ma pháp thủ đoạn đem áo choàng cái thành Hồng sắc, sau đó gia trì công kích gia tốc tại vài tên Tuyệt Vực Thần Thoại thành viên trong tầm mắt lộ cái một mặt nửa mặt, sau đó lập tức sẽ đem nhan sắc cái thành nguy trang, biến mất khi bọn hắn trong tầm mắt. Bởi vì ma pháp thủ đoạn cái tạo nhan sắc áo choàng cũng không phải cái gì tăng hình kỹ năng, cho nên dù cho Tuyệt Vực thần thành viên trung có không thấp hơn mười vị thợ săn cùng ngang nhau đạo tặc, cũng có rất ít người có thể tại ánh sáng ảm đạm trong rừng cây tìm được béo Vu Sư thân ảnh.

Sơn Đức Lão cứ như vậy tại băng tinh trong rừng rậm xuyên thẳng qua một giờ, ăn mặc hồng áo choàng chạy hơn 50 lý, đáng tiếc chung quanh chẳng những không có quần chúng hoan hô cổ vũ. Mấy nữ tóc vàng yêu thương nhưng nhớ, ngược lại là mang theo Thổ chế vũ khí truy cái chết đi được gia hỏa hiện lên số lượng đáng lên xu thế.

Bất quá nhượng nhất Sơn Đức Lão phiền muộn chính là, mặc cho hắn ở bên cạnh trên nhảy dưới tránh, toàn bộ rừng rậm nhân mã không sai biệt lắm đều bị điều động đi lên, thế nhưng mà sự kiện người khởi xướng Lôi Tá vẫn đang hành tung không rõ.

Tại băng tinh xuất khẩu một đoạn này trong rừng rậm dạo qua một vòng sau Sơn Đức Lão liền phát hiện, cái này rừng rậm diện tích tuy lớn, nhưng là lối đi ra một đoạn này địa đồ, cũng là bị làm thành một cái hồ lỗ miệng, này hơn mười mẫu đất tựa hồ là Huyền Tường Quốc Tế một mình làm ra đến chuyên môn cho đẳng cấp thấp ngoạn gia đánh quái luyện cấp, muốn nghỉ từ nơi này đến Cao cấp quái khu tự cần phải đi qua một cái tiểu hạp cốc, chỗ đó cũng đã bị Tuyệt Vực Thần Thoại phái người nhìn cái kín, nói cách khác Lôi Tá cũng không có khả năng ở nơi nào.

Sơn Đức Lão không thể không nghĩ tới thằng này đã chạy ra rừng rậm hoặc là bị người giết chết. Nhưng là nói như vậy chỉ sợ hắn bỏ câu đưa tin đã sớm bay vào được rồi, cho dù hắn logout, cũng sẽ ở trong hiện thực liên hệ Bàn tử. Hiện tại thằng này còn không có tin tức tựa hồ về hắn còn ở lại chỗ này cái trong rừng cây. Nhưng này từ đến tốt cùng ở chỗ nào?

Lại dẫn Tuyệt Vực Thần Thoại nhân viên chuyển chừng mười phút đồng hồ, Sơn Đức Lão cảm giác thật sự là mệt mỏi, cứ việc tại dưới ánh trăng hắn thể lực pháp lực tiêu hao cũng có thể không đáng kể, nhưng là cái kia không ngừng tinh thần áp lực thật là nhượng nhân mệt nhọc, có hai lần hắn thao tác sai lầm, thiếu chút nữa đã bị nhân cho phát hiện tung tích. Nếu không phải hắn tại dưới ánh trăng có thuộc tính tăng thêm, lại tân học công kích gia tốc, sớm đã bị nhân vây quanh đánh. Vì vậy hắn dứt khoát không hề biến hóa siêu nhân. Cứ như vậy ăn mặc vỏ cây nhan sắc áo choàng, tựa ở một cây đại thụ lùm chỗ. Chuẩn bị nghỉ ngơi một chút. Ai ngờ vừa muốn nhắm mắt lại, tự nhiên mắt nhìn đã đến một chỗ kỳ quái cảnh tượng.

Ngay tại Bàn tử đối diện, một khóa cực lớn ôm hết cây tùng thượng, lộ ra một cái lúc sáng lúc tối mặt người!

Chẳng lẽ quá mệt mỏi, trông thấy ảo giác sao? Bàn tử hoài nghi địa dụi dụi mắt con ngươi, lại nhìn sang, cái kia khuôn mặt hay vẫn là tình huống xuất hiện tại Bàn tử hồng ngoại trong tầm mắt. Hơn nữa trên cây lộ ra trên mặt, một cái củ tỏi cái mũi càng dễ làm người khác chú ý, không phải Lôi Tả là ai? Chỉ thấy thẳng này hai mắt khép hờ, vẻ mặt điềm tĩnh, tựa hồ là ngủ rồi!

Này cái gì đồ chơi? Thụ nhân? Ăn nhân thụ? Biến hóa thuật?

Không đúng! Nhìn kỹ hai mắt sau Sơn Đức Lỗ rốt cục nhìn ra sơ hở, cái kia trên cây có một cái hốc cây, xích pháp sư tựa đứng ở bên trong, sau đó trên đầu che một kiện cùng vỏ cây đồng dạng nhan sắc quần áo, như vậy dù cho có nhân theo bên cạnh hắn đi qua chỉ sợ cũng sẽ không trông thấy hắn, nếu không phải Bàn tử có hồng ngoại thị giác, cũng nhìn không thấy hắn che ở quần áo ở dưới mặt!

Một cỗ tà hỏa bay thẳng đỉnh đầu! Nhìn xem tà hữu không nhân, Bàn tử phi thân đi qua một cước tựa đá vào này khuôn mặt thượng! Đón lấy không đợi thẳng này hô lên thanh âm, liền bùm lấy miệng của hắn đem hắn theo ẩn thân hốc cây ở bên trong cho đất đi ra. Trùng trùng điệp điệp ném xuống đất. Sau đó kéo lấy hắn xoay người rời đi.

"Ô ô ô ——"

"Ngươi nghĩ mưu sát nha!"

Lôi Tả bị ném thất điên bát đảo, Sơn Đức Lỗ nhưng vẫn bùm lấy miệng của hắn một mực đem hắn kéo dài tới một cái tương đối yên lặng nơi hẻo lánh. Mới buông tay ra tiểu tử này tựa nhảy lấy cao quá lên.

"Vương bát đản! Lão tử tìm ngươi tìm được thiếu chút nữa thần kinh! Ngươi ngược lại hảo, vậy mà cho ta trốn đi ngủ đầu to cảm giác! Ngươi có phải hay không không muốn lẫn lộn!" Sơn Đức Lỗ một thanh xách qua Lôi Tả cổ áo hung dữ theo dõi hắn, vẻ mặt béo thịt đỏ đang run rẩy: "Ta cho ngươi biết! Đừng nhìn tiểu tử ngươi so với ta cao 20 cấp, ta hiện tại muốn giết ngươi ba lượt cùng chơi đồng dạng! Ngươi có tin ta hay không hiện tại sẽ đem ngươi ném tới đám kia gia hỏa trước mặt đây?"

"Ta biết lỗi rồi, ta về sau cũng không dám nữa, lão Đại ngươi nói nhỏ chút. . ." Gặp Sơn Đức Lỗ thật sự nổi cáu rồi, Lôi Tả vội vàng nhận lầm: "Ta kỳ thật cũng là muốn trốn một hồi tựa đi, không nghĩ tới người của bọn hắn tới lui lui không dứt, cho nên. . ."

Kỳ thật Sơn Đức Lỗ đối với Lôi Tả trốn đi ngủ chuyện này mặc dù có khí, nhưng là cũng không trở thành tới trình độ nào, chỉ là lần này sau khi trở về hắn muốn đi đào bới, cái này hồng bào pháp sư là nhất định phải mang. Đúng dịp mượn chuyện này hù dọa hắn thoáng một phát, miễn cho tiểu tử này về sau xông loạn họa mà thôi. Thấy hắn chịu thua liền hừ một tiếng, quay người hướng cửa vào đi đến.

Coi chừng tránh né lấy tìm tòi, hai người đi vào rừng rậm cửa vào lúc phát hiện, nơi này đã là đầu người tích lũy động, 50-60 cái ngoạn gia bị ngăn ở rừng rậm cửa vào, đang tại cùng Tuyệt Vực Thần Thoại mới bố trí mấy cái thành viên cãi nhau. Chỉ là xem ra thượng một đám bảo an bị giết chết về sau Tuyệt Vực Thần Thoại hấp thụ giáo huấn, lúc này phải ra đô là cao cấp nhân viên, mà đến ngoạn gia đẳng cấp đồ không được tốt lắm, cho nên nước miếng tuy nhiên phun lợi hại, đến cùng không có sinh ra cái gì hỗn loạn.

"Lão Đại, làm sao bây giờ?"

"Nhìn xem!"

"Hàn đồng thú bạo tẩu rồi!"

Mấy cái Tuyệt Vực Thần Thoại ngoạn gia đang tại cố gắng cùng trước mắt quần chúng câu thông, đột nhiên chỉ nghe thấy một thanh âm tại bên người hét rầm lên, bọn hắn vừa quay đầu lại, tựa chứng kiến bên người mấy cái hàn đồng thú con mắt đột nhiên biến hồng, đập thượng kiến cổ bộ pháp hướng cạnh mình đã đi tới, lúc ấy tựa lại càng hoảng sợ, vội vàng hướng phía trong rừng cây lui hai bước, sau đó bắt đầu tất cả sử chiêu số, công kích này mấy cái không hiểu bạo tẩu ôn hòa quái vật. . .

Bọn họ là không sợ loại này hơn ba mươi cấp quái vật, nhưng là những kia đến đánh lam da yêu tinh cấp thấp ngoạn gia chưa hẳn có bọn họ loại thực lực này, đại bộ phận oanh một tiếng làm chim thú tán, chỉ còn mấy cái gan lớn còn đứng ở một bên xem náo nhiệt.

Không có mấy người chú ý tới, đang ở đó mấy cái hàn đồng bạo động lúc nào cũng, hai bóng người cũng theo trong rừng cây trượt ra đến bên ngoài cấp thấp ngoạn gia trung.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Vidney Nina

"Này còn không có một giờ thì sao? Liên phim phóng sự đồ đập đi ra? Đại chúng truyền thông thật đúng là tốc độ đáng sợ —— nha!"

Xem lấy diễn đàn thượng các loại video tin tức, Dương Nhạc Thiên cảm thán nói.

Tuyệt Vực Thần Thoại phản ứng được cho cực nhanh, hai người vừa trở lại Ngân Đình thành cửa thành phụ cận, đã bị bọn hắn mai phục một cái cọc ngầm theo dõi, may mắn này quân tuy nhiên ý thức thượng giai, nhưng theo dõi kỹ pháp tự rồi tỉnh rồi ngủ. Lúc này trời còn chưa sáng, Sơn Đức Lỗ cảm giác cao cùng hồng ngoại thị giác hạ này quân chỉ theo hai con đường, đã bị vùng không thấy rồi.

Nhưng là phiên toái cũng không như vậy chấm dứt, Tuyệt Vực Thần Thoại đại đội nhân mã sau đó ngay tại chính tòa thành thị bắt đầu sưu nhân. Vì sách vạn toàn, hai người như vậy logout, Dương Nhạc Thiên cùng cực nhàm chán, liền vào internet lạc diễn đàn, lại phát hiện có một Tuyệt Vực Thần Thoại ngoạn gia đem ngày hôm qua lùng bắt kinh nghiệm video làm một cái thu phí phim nhựa, động ở Long thành diễn đàn thượng.

Video phía dưới thảo luận khu ở bên trong năm vị sở ngoạn gia đã nhao nhao lật trời, chủ đề nội dung ngược lại là không có gì mới lạ, đơn giản tự là vì sao pháp sư ngoạn gia có thể so đạo tặc còn xuất quỷ nhập thần. Chỉ là cái kia video cắt nối biên tập được quả thực đặc sắc. Sơn Đức Lỗ ba phần bốn sự, bị hắn doanh tạo ra được thập phần hiệu quả. Hơn nữa thị giác bất đồng, Dương Nhạc Thiên bản thân đều thấy có chút rung động.

Một phần diễn xuất phí cũng không có, quang đẹp mắt có rầm rùm? Rung động ngoài Dương Nhạc Thiên không khỏi ảo não chỉ tâm nổi lên —— này muốn là tự mình đập người khác, cái kia tiền nợ bỏ sung cái 10000 là không có vấn đề nha!

"Lão Đại, người nổi danh á! Ngày hôm qua có nhân đem người chiến đấu video phát đến diễn đàn thượng, hiện tại thảo luận người thiếp mời đô qua. . . Ô ô!"

Lại lúc online đã là trong trò chơi ngày thứ ba buổi sáng, Sơn Đức Lỗ đập quang mà ra, xuất hiện lần nữa tại Ngân Đình thành một tòa dân trạch bên cạnh, không đợi hắn online bảo hộ chấm dứt, Lôi Tả thân ảnh cũng đã ra hiện tại hắn bên cạnh, thân ảnh còn không có cứng lại thành hình, cái kia lớn giọng cũng đã truyền ra. Sơn Đức Lỗ cuồng quát bùng kín miệng của hắn.

"Tiểu tử ngươi không muốn sống nữa!"

Kéo lấy cái thang này chuyển tới một điều trong hẻm nhỏ, Sơn Đức Lỗ nhìn lên bốn bề vắng lặng, lúc này mới buông ra tiện nhân kia, cau mày dạy dỗ: "Còn Xuyên Thành cái này đức hạnh online, người sống đã đủ rồi có thể đem thân xác mặc cái gì đồ cho ta, tốt xấu còn có thể cứu những người này!"

"Yên tâm đi lão Đại, nhờ hồng phúc của người hiện tại mặc đồ đồ bảo đã thành thời thượng rồi, không tin người đi đường cái nhìn xem, thi pháp chức nghiệp không ít đồ mặc kiện hồng áo chói." Hồng bao vỗ vỗ trên người, về mặt đắc ý mọi thứ: "Người cái này cũng là danh nhân rồi "

"Chó má danh nhân! Nếu không phải vì cứu người cái tên này, lão tử mới không gây này một thân xui xẻo! Nói sau nổi danh cũng là người ra, không có nhìn nhân gia ghi chính là Mị Ảnh Hồng Ma?"

Đi ra Moon City Truyền Tống Trận, Sơn Đức Lỗ lần nữa đi tới Thánh Đường đằng sau, lần này hắn cũng không có nhượng Lôi Tả cùng hắn đến Minh Nguyệt, mà là nhượng hắn trước một bước trở về Westerley, dù sao hai người tại Moon City cũng đã từng làm bạo lực kháng pháp chuyện, cái kia gọi làm cái gì Công Hội cũng không biết đã quên bọn hắn không có. Bất quá Sơn Đức Lỗ hay vẫn là cho áo bảo hồng một cái báo đáp ân cứu mạng cơ hội —— nhượng hắn thanh toán truyền tống phí, lại từ chỗ của hắn vợ vét tài sản một trương hắn mới làm tốt Địa Ngục Liệt Diễm quyền trục.

Phá nhà gỗ phía dưới không gian y nguyên âm trầm, chỉ là lúc này đây lão Vu Sư nhìn thấy Sơn Đức Lỗ lúc thái độ không còn là mang đáp không để ý tới, tuy nhiên hắn khuôn mặt hay vẫn là cây khô không chút biểu tình, nhưng là Sơn Đức Lỗ mới vừa gia nhập đến phòng thí nghiệm, liền phát hiện hắn đã đứng tại cửa ra vào đã chờ đợi. Hơn nữa Sơn Đức Lỗ phát hiện, không biết có hay không là kích động căn nguyên, lão gia hỏa này ngón tay cuối cùng đồ đang không ngừng run rẩy.

"Ngài muốn đúng là cái này à? Ai u, chậm đã điểm không có người cùng người đoạt. . . !"

Sơn Đức Lỗ mới từ trong ba lô móc ra cái kia Kim sắc cái hộp, lão Vu Sư liền chớp theo trong tay hắn đoạt tới, ngay sau đó lão gia hỏa này tiện tay quét qua. Đem trên mặt bàn thứ đồ vật toàn bộ đẩy qua một bên, mười mấy cái cái chai được tề roi trên mặt đất rơi nát bấy, hắn không thèm quan tâm đến lý lẽ. Chỉ lo đem cái hộp kia trên bàn bày chính, sau đó cẩn thận quan sát, vuốt ve, trong miệng thì thảo luận bầm bầm một số mơ hồ không rõ từ ngữ. Đến cuối cùng Bàn tử thậm chí tại hắn khóe mắt nhìn thấy lệ quang.

Chẳng lẽ là cái kia cái gì Vidney Nina lưu cho lão gia hỏa này đỉnh ước tín vật?

Lão Vu Sư biểu hiện nhượng Bàn tử có chút trợn mắt há hốc mồm ngoài không khỏi miên man bất định, bất quá chính mình tâm tâm khổ khổ chạy một đường Nha Chi Tháp cảm lại thứ này cũng không phải là nhượng lão gia hỏa này nhìn vật nhớ người, bởi vậy đợi 10 phút về sau, Bàn tử hay vẫn là ho khan một tiếng chuẩn bị hướng lão Vu Sư yêu địa đồ. Ai ngờ không đợi hắn mở miệng, lão gia hỏa này đột nhiên xoay người một cái đến đem Bàn tử cổ áo nắm chặt rồi.

"Người có không có mở ra qua?" Xanh rờn cốt đèn ngọn đèn chiếu rọi hạ lão Vu Sư cái kia du vô cây đồng dạng mặt thực có thể được xưng tụng là dữ tợn khủng bố, dù cho Bàn tử theo tiến vào trò chơi mà bắt đầu cùng Từ Linh liên hệ, cũng không khỏi bị lại càng hoảng sợ, hơn nữa cái này cái hộp hắn mặc dù không có mở ra qua, bất quá tại trong quá trình hắn đụng phải một đồng lớn sự tình, nhưng lại lập một đồng cùng lão Vu Sư có quan hệ nói dối, mặc dù không có cái gì thực tế ảnh hưởng, nhưng là hắn cuối cùng là có như vậy điểm tâm hư.

"Ta đương nhiên không có. . ." Bất quá không đợi Bàn tử cho ra cái gì đáp án đáp án, lão Vu Sư lại chán nản buông.

"Được rồi, người căn bản là không có bốn sự khai, cho dù có nhân mở, người cũng sẽ không biết!"

"Người đứng ở bên cạnh, vô luận phát sinh chuyện gì cũng không nên lộn xộn!"

Quay người đem cái hộp xách, đặt ở giữa phòng cái kia cái cự đại ma pháp trận chính giữa. Lão Vu Sư ý bảo Bàn tử đứng ở phòng một góc, sau đó hắn liền bắt đầu niệm tụng một loại cổ quái chú văn, cái kia chú văn âm tiết cực kỳ dài dòng khó đọc, thế nhưng mà thanh âm lại tựa hồ như đã nhận được cộng minh không ngừng biến lớn, cuối cùng lại đã đến đỉnh tại nhứt óc trình độ.

Rất nhanh, trên mặt đất ma pháp trận theo lão Vu Sư chú ngữ bắt đầu sáng lên, từng đạo màu trắng ánh sáng tại pháp trận thượng bốn phía chạy, sau đó chui vào đến trung ương Kim sắc trong hộp, mà cái hộp cũng bắt đầu chậm rãi chuyển động, hơn nữa không ngừng phóng xạ ra Kim sắc quang điểm, rất nhanh tựu hiện đầy toàn bộ pháp trận.

Theo lão Vu Sư chú ngữ không ngừng cao vút, ở một bên bịt lấy lỗ tai Sơn Đức Lão phát hiện, cái kia rương hòm vậy mà bắt đầu chậm rãi biến lớn rồi, hơn nữa vốn là bất quá một thước vuông rương nhỏ, cuối cùng vậy mà biến thành cỡ lớn từ lạnh giống như lớn nhỏ, thượng diện trải rộng hoa văn đồ phức tạp gần gấp trăm lần, mang theo nhàn nhạt Kim sắc ánh sáng chói lọi.

"Ba tạp "

Cuối cùng nhất theo chú ngữ chấm dứt. Cái kia rương hòm cũng chậm chậm bắt động tại pháp trận trung ương, một tiếng nhỏ vụn vỡ tan tiếng vang lên, rương hòm liền bắt đầu tách ra một đạo khe hở, đón lấy khe hở bắt đầu dần dần mở rộng, rương hòm bốn vách tường cũng bắt đầu tách ra, cuối cùng nhất đùng nhưng tứ tán ngã trên mặt đất, một cỗ hàn khí theo rương vách tường tứ tán ra.

Sơn Đức Lão thấy rõ trong rương trang thứ đồ vật cái kia một sát na cái kia, hắn cảm giác mình cái cảm cũng giống cái kia mấy khối rương vách tường đồng dạng, ầm ầm rơi xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 37: Vidney Nina (nhị)

Trong rương để đó, là một khối băng, một khối một người dư cao, bốn thước vuông băng.

Rương hòm sau khi mở ra, một cỗ trắng nõn hơi nước liền từ mặt băng phát ra ra, nhưng kỳ lạ chính là, mặt băng thượng vậy mà không có một tia hơi nước ngưng kết, nếu như không phải cái kia khối băng tản mát ra hàn khí nhượng trong phòng nhiệt độ giảm xuống rất nhiều, nếu như tí ti hơi nước không phải do mặt băng bay ra, Bàn tử thật sự hội cho rằng đó là một khối lớn Thủy Tinh.

Ma bên trong pháp trận Kim sắc quang điểm, ở chung quanh bắt trụ xoay tròn, chiếu rọi hào quang tựa như ảo mộng.

Nhưng chính thức nhượng Sơn Đức Lão cảm thấy kinh ngạc, là nhân.

Một cái nữ nhân. Một cái tại đây um tùm Hàn Băng trung tâm, lại phong hoa tuyệt đại nữ nhân.

Nàng thân thể phẳng phất tại phiêu phù ở cái kia óng ánh sáng long lanh Thủy Tinh khối băng ở bên trong, trán cặp xuống, hai mắt nhẹ hạp, một trương cực kỳ cổ điển điêu khắc vẽ khuôn mặt giống như ngủ không phải ngủ, hồng nhuận phon phớt khoe miệng tựa hồ còn mang theo một tia điềm tĩnh đáng tươi cười. Trên người một kiện màu đen pháp sư bào tay áo tung bay, cái kia đen đặc lông nhung thiên nga đem nàng vốn là trong suốt như ngọc da thịt làm nổi bật được càng thêm khi sương tái tuyết. Xuyên thấu qua óng ánh mặt băng, cô gái này mặt mang thượng ba phần mông lung, lại càng gia tăng một loại thần bí mỹ cảm.

Trạng thái tĩnh cảnh vật, vô luận là phong cảnh, điêu khắc, hoặc là hội họa, chụp ảnh, đồ lại càng dễ đã động nhân hướng tới chỗ. Hệ thống học tập qua nghệ thuật Bàn tử biết rõ điểm này, bởi vậy mới bắt đầu kinh diễm rung động dần dần biến mất, Bàn tử ngược lại dùng thượng thức ánh mắt đánh giá đến cái này Huyền Trang Quốc Tế thiết kế xinh đẹp nhân vật.

"Rất đẹp a?"

"Đúng vậy a. . . Phi thường. . . Ân? !" Lão Vu Sư khàn giọng thanh âm, đem Bàn tử theo trước mắt cảnh vật trung mang về sự thật. Hắn quay đầu liền

phát hiện lão Vu Sư chẳng biết lúc nào đã đến bên cạnh mình, đang dùng một loại kỳ lạ ánh mắt nhìn mình chăm chăm, khác gỗ đồng dạng trên mặt lại mang lên thêm vài phần —— tự hào! ?

"Lão gia hòa này không phải luyện thi thích a?" Một cái ác chất ý niệm trong đầu đột nhiên xuất hiện tại Sơn Đức Lỗ trong đầu, nhưng hắn không khỏi rung mình một cái. Bàn tử liền tranh thủ ánh mắt dời về hòm quan tài bằng băng, không hề nhìn lão Vu Sư mặt, trong miệng cũng bắt đầu chạy nổi lửa xe tới.

"Này trang trí làm hoàn toàn chính xác xinh đẹp, mô hình sáng tạo dị thường hoàn mỹ, ngọn đèn đạo cụ đồ phối hợp vừa đúng, xác thực đủ rung động! Còn có. . ."

"Người đang nói cái gì?" Bàn tử nói ra từ ngữ hiển nhiên vượt ra khỏi lão Vu Sư lý giải lực: "Mô hình. . . Cái gì hay sao?"

"Không. . . Ta nói là, vị này. . . Ân mỹ nữ. . . Là lão sư bằng hữu của người sao? Hoặc là. . ." Bàn tử vội vàng thi triển chủ đề chuyển di đại pháp: "A đúng rồi, cái kia tấm bản đồ văn tự phiên dịch xong chưa?"

Không biết là câu nào xúc động lão Vu Sư chương trình, hắn không có trả lời Sơn Đức Lỗ vấn đề, mà là đưa mắt nhìn sang hòm quan tài bằng băng, hai mắt ánh mắt chậm rãi mê ly lên, hồi lâu mới chậm rãi mở miệng.

"Có người xưng nàng vì 'Thiên Ma ma nữ', cũng có nhân gọi nàng 'Bracada yêu tinh', mỹ mạo của nàng nhượng. . ."

"Lão sư! Lão sư! Ta đã biết, người. . . Móa!", Sơn Đức Lỗ đột nhiên nhớ tới, tại Nha Chi Tháp lúc Saunders mỗi lần mở miệng đều là như vậy một bộ biểu lộ, sau đó tựu là hằng hà nhân vật số liệu cùng nói nhảm. Nhưng là chờ hắn cuồng quất ngăn cản lúc đã quá muộn, đại đoạn hình dung từ cùng như nước chảy nội dung cốt truyện giới thiệu bắt đầu theo lão Vu Sư trong miệng cuộn cuộn mà ra. Chỉ hận Sơn Đức Lỗ hàm răng ngứa, rồi lại không có biện pháp, chỉ có thể ngồi ở một bên chờ đợi cái này hình người radio tiếp sóng chấm dứt.

"Ài. . . Đợi một tý, hắn nói Thiên Ma ma nữ? Đây không phải là Vidney Nina ngoại hiệu sao?" Nghe lời nhai tiếp sóng, Sơn Đức Lỗ đột nhiên phát hiện lão Vu Sư cùng Saunders cung cấp trong tin tức trùng hợp điểm: "Chẳng lẽ cái này nữ đứng là Vidney Nina?"

"Lão sư, cái này. . . Vị này nữ tính tên là gọi Vidney Nina đúng không?" Lão Vu Sư nhắc tới cuối cùng kết thúc, con mắt khôi phục bình thường tập trung về sau, Sơn Đức Lỗ cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Nàng cùng người có quan hệ gì sao?"

"Cái này sao, " lão Vu Sư ánh mắt lại bắt đầu mê ly lên, bắt quá ngay tại Bàn tử cảm thán: "Không phải đâu, lại đến!" Thì. Hắn lại lạnh lùng câu nói vừa dứt: "Về sau ta sẽ nói cho người biết!"

"Được rồi, ta địa đồ đây này?" Gặp hỏi không ra từ ngo mảo đậu, Sơn Đức Lỗ cũng lười phải cùng lão gia hòa nói nhảm, dù sao mặc kệ lão gia hòa này luyện thi cũng tốt, buồn khí quan cũng thể cũng tốt, đồ cùng chính mình không có quan hệ gì, hiện giai đoạn bảo tàng mới là đứng đắn. "Thời gian dài như vậy phải phiên dịch xong chưa?"

"Lấy ra!" Lão Vu Sư không chút hoang mang hướng Bàn tử vuren một tay.

"Cái gì?"

"Cao cấp Huyết tộc huyết dịch!"

"Huyết. . . Cái gì biểu diễn?" Nghe rõ ràng hắn mà nói về sau, Sơn Đức Lỗ nhảy lên rất cao "Ta lúc nào đáp ứng người muốn cho người loại đồ vật này?"

"Người xác thực không có đáp ứng ta, bất quá đây là ta cho người giải độc địa đồ điều kiện." Lão Vu Sư không chút hoang mang cho mình rút một chén màu đen được nước "Ta lần trước không phải đã nói rồi sao? Ta cần vài kiện đồ vật mới có thể giải đáp địa đồ. Người bây giờ cho ta tìm đến đồng dạng, một cái khác dạng tựu là cao cấp Huyết tộc huyết dịch. Bất quá phải là Hầu Tước đã ngoài cấp bậc, nếu như là công tước tốt nhất."

"Người đang nói đùa ấy ư, " Sơn Đức Lỗ đựng một quyền nện đến trên mặt bàn: "Cao cấp Huyết tộc cũng không phải tai to quái! , ta đi đâu chuẩn bị cho người huyết dịch đi!"

Long thành bên trong Huyết tộc thuộc về quái vật tinh anh vật, cho dù là cấp thấp nhất cũng có 60 cấp cao thấp, ẩn cư tại riêng phần mình trong sào huyết, đơn giản sẽ không bị ngoại gia tìm được, bọn hắn cường đại tái sinh năng lực, Cao cấp trí tuệ cùng phần đông kỹ năng, khiến cho bọn hắn trở thành Long thành trung khó đối phó nhất vài loại quái vật một trong. Mà Cao cấp Huyết tộc thường thường đô tại trăm cấp đã ngoài, hơn nữa cầm lấy chính mình ma lực kiến tạo tòa thành. Trở thành cái nào đó địa vực bá chủ.

"Không muốn kích động như vậy, sau khi chuyện thành công ta sẽ cho người thêm vào thù lao." Lão Vu Sư uống một ngụm được nước, không nhanh không chậm tăng giá đạo. "Hơn nữa người không cần phải đi tự mình tìm Huyết tộc, thuật sư luyện kim chỗ đó sẽ có tồn một số loại vật này, người có thể theo bọn hắn ở đâu làm cho một số!"

Sơn Đức Lỗ trừng mắt nhìn nhả lão Vu Sư, đem hắn rút gân lột da tâm đều có, loại vật này nhất định là thuật sư luyện kim chỗ đó Cao cấp tài liệu, tiện nghi được sao? Huống chi những thuật sư luyện kim kia một cái so một cái tâm hắc, Bàn tử lần trước thay Hills chân chạy, bị Delgado đánh nửa cái bị gãy vò, cuối cùng cái kia lão đầu trọc cũng chỉ cho một cái thấp kém thấu kính làm thù lao, nếu. . .

"Ồ? Đợi một tý!" Nhắc tới lần trước tao ngộ, Sơn Đức Lỗ đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, hắn tại trong ba lô tìm kiếm một hồi về sau, móc ra một cái nho nhỏ bình thủy tinh, ở nơi này, một cái Kim sắc tiểu cầu chính qua lại lắc lư. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Xông tới

"Huyền Tường Quốc Tế thiết kế đi ra thứ đồ vật thực hấn miêu biến thái!",

Một bên vội vàng chạy tới Moon City pháp sư nghiệp đoàn, Sơn Đức Lỗ một bên xem xét lấy trên người mới được chỗ tốt. Trên mặt biểu lộ giống như khóc giống như cười, trở nên như là đèn kéo quân giống như nhiều lần mặt.

Taglio hóa thân, pháp sư giáp, tính chất 800, lực phòng ngự 260—382, nguyên rửa kỹ năng +1(hạn Vong Linh Vu Sư sử dụng) bổ sung kỹ năng: Nguyên rửa — cuồng loạn, bổ sung nguyên rửa — nguyên rửa thân thể (vật phẩm người sử dụng lực lượng -2 thể chất -4) yêu cầu đẳng cấp 45, truyền thuyết vật phẩm, sức nặng 4

Cyprus ngưng mắt nhìn: Nhẹ giáp vai, tính chất 450. Lực phòng ngự 133—210 nguyên rửa phạm vi tăng quảng 31%(dùng người cầm được trí lực quyết định, hạn Vong Linh Vu Sư sử dụng); bổ sung kỹ năng: Nguyên rửa — sợ hãi, bổ sung nguyên rửa — nguyên rửa thân thể (vật phẩm người sử dụng lực lượng -2 thể chất -4) yêu cầu đẳng cấp 48, truyền thuyết vật phẩm, sức nặng 3

Sơn Đức Lỗ theo Hills chỗ đó cắt xén hạ Kim sắc chất lỏng quả nhiên là Delgado huyết dịch, địa đồ đến tay sau Bàn tử hết sức bội phục mình dự kiến trước, nếu lúc ấy hấn không có vụng trộm lưu một số hạ, lại đi tìm Hills muốn có trời mới biết hấn biết lái ra giá bao nhiêu đến.

Không chỉ như thế, tâm tình thật tốt lão Vu Sư rõ ràng lấy ra một kiện truyền thuyết trang bị với tư cách cho hấn trả thù lao. Thuận tiện giúp hấn còn giám định tại Ngân Đình thành bên ngoài lấy được cái kia kiện màu đen giáp da. Mà càng thêm nhường hấn kinh hi chính là, này hai kiện trang bị tầm đó tựa hồ còn có nhất định được liên hệ!

Truyền thuyết cấp tổ hợp sáo trang a, đây chính là toàn bộ Long thành loại đều chỉ nghe thấy kỳ danh không thấy hấn hình bảo vật, bình thường những cái kia ma pháp cấp tổ hợp sáo trang, cũng đã là tất cả đại hành hội tại đấu giá mua hội thượng tranh mua đối tượng, lại càng không cần phải nói này hai kiện trang bị hay vẫn là thuộc về Vong Linh pháp sư trung thụ nhất nghiệp đoàn hoan nghênh nguyên rửa hệ.

Đáng tiếc cũng là bởi vì rất cao cấp, chỉ sợ sẽ không có nghiệp đoàn đầu to nguyện ý dùng nhiều tiền, vì đảm nhiệm phụ trợ chiến lực nguyên rửa pháp sư nhóm mua sắm trang bị như vậy. Hơn nữa cho dù bọn hấn nguyện ý, chỉ sợ cũng cảm không xuất ra tương ứng giá trị, truyền thuyết trang bị một kiện phải hơn vạn Kim tệ, cái kia hai kiện đây này? Hai kiện có thể tổ hợp đây này?

Hơn nữa Huyền Tường Quốc Tế nhà thiết kế nhóm, đại biểu lịch sử lại một lần nữa chứng minh, thiên hạ không có uống phí ăn cơm trưa. Đương nhiên bữa sáng bữa tối cùng bữa ăn khuya càng không khả năng có. Này hai kiện trang bị kèm theo kỹ năng tuy mạnh, nhưng đẳng cấp yêu cầu tựa có chút làm cho người vô đầu, mà cái kia nguyên rửa thì càng là khiến người khóc không ra nước mắt. Hai kiện cộng lại cần xóa tám điểm thể chất, đây cơ hồ tựa là một số Vong Linh Vu Sư thể chất cực hạn. Có chút đếm so sánh cực đoan chỉ sợ còn chưa đủ để số này, thế nhưng mà bộ này trang bị còn không có tập toàn bộ, nếu thêm nữa một kiện. . . Không cần người khác đánh, quang trang bị nguyên rửa có thể đem mặc trang bị nhân tiêu diệt!

Muốn nói Long thành trung có thể mặc vào này hai kiện trang bị Vong Linh pháp sư, chỉ sợ cũng chỉ có Sơn Đức Lỗ một cái rồi, lợi dụng ăn gian phương pháp thông qua dưới ánh trăng khảo nghiệm về sau, hấn cầm lấy 31 điểm siêu cao thể chất, cùng với không thua chiến sĩ 24 điểm lực lượng, bộ này khôi giáp nguyên rửa với hấn mà nói cũng không tính là quá phận. Bất quá, này bộ khôi giáp không có chức nghiệp hạn chế, Sơn Đức Lỗ chính đang suy nghĩ, có lẽ bán cho chiến đấu chức nghiệp ngoại gia, cũng là không tệ lựa chọn.

"Kết quả hay vẫn là chỉ có thể chính mình tiêu hóa!" Sơn Đức Lỗ suy đi nghĩ lại cuối cùng nhất hay vẫn là buông tha cho ra tay nghĩ cách, này hai kiện trang bị nói rõ là một bộ khôi giáp một bộ phận, thực tế giáp vai loại vật này cực kỳ hiếm thấy, có thể tổ hợp tại nhẹ hình bọc thép thượng cũng không chiếm chủ thanh trang bị, trang bị sau tính chất cùng khôi giáp điệp gia là cái này trang bị ưu điểm, mà pháp sư giáp thì là chuyên môn vì pháp sư chế tạo thứ đồ vật, có thể vốn có tương đối cao tính chất điều kiện tiên quyết, có chứa so sánh nhẹ đích chất lượng, để không ảnh hưởng pháp sư linh hoạt độ cùng thi pháp hiệu quả, như vậy hi hữu trang bị, bán cho không thể hoàn toàn lợi dụng nhân, quả thực là lãng phí đến cực điểm.

Tuy nhiên quyết định chính mình tiêu hóa, nhưng là vấn đề mới lại tới nữa, hai kiện áo giáp, đồng thời lần trước tại áo đen pháp sư chỗ đó lấy được chiếc nhẫn, này vài món trang bị hiện tại hoàn toàn sắp xếp không thượng công dụng, thế nhưng mà đặt ở trong ba lô nguy hiểm hệ số lại quá lớn, Sơn Đức Lỗ cũng không nhận ra chính mình là cái loại này một cái mạng có thể đánh xuyên qua m ax độ khó thái kinh điều khiển đạt nhân, bởi vậy việc cấp bách hay vẫn là đến pháp sư nghiệp đoàn đi thuê cái ma pháp chứa đựng rung mới được, bất quá cái kia giá tiền tựa. . .

Bàn tử trong nội tâm đang tại lựa chọn thống khổ, thỉnh linh một thân ảnh vội vã theo bên cạnh đứng tới, Bàn tử một cái trốn tránh không kịp, trực tiếp cùng hấn đụng phải cái dây còi lòng, nhưng là Bàn tử tuy nhiên vóc dáng không cao, thể chất lực lượng cùng sức nặng nhưng đều là nhất đẳng, cái kia không may gia hỏa lúc ấy tựa đã bay đi ra ngoài, trực tiếp trên mặt đất đánh nữa hai cái lần, tiền đụng vào ven đường một đồng vật lẫn lộn bên trong.

Rầm rì cả buổi cũng không đứng dậy được.

"Móa! Quá khoa trương đi!" Nhìn đối phương chật vật tình hình. Bàn tử liền muốn vắn về bị đối phương đụng chỗ đau đô đã quên.

"Lão Đại!" "Lão Đại!"

Kêu sợ hãi vang lên, hai cái ngoạn gia theo đường cái bên kia vội vàng chạy tới, một cái thẳng đến cái kia vật lẫn lộn trong đồng giày dựa thẳng xui xẻo, cái khác lại rút ra một thanh kiếm bản rộng tựa hướng về phía Bàn tử đánh tới

"Người ** con mắt mù á!" Cảm kiếm là cái nhân loại chiến sĩ, một thân trang bị thoát nhìn cũng tựa chừng ba mươi cấp bộ dạng, một trương bánh nướng từ trên mặt trũng mắt tròn mắt, trên tay một thanh kiếm bản rộng tại Sơn Đức Lỗ trước mắt loạn hoảng.

"Thực ** nhì!" Bàn tử lạnh lùng ném ra một câu, loại trình độ này khiêu khích hắn còn không có để ở trong lòng. Vừa rồi ngoài ý muốn bị hệ thống phán định vì giúp nhau xông tới, Bàn tử cũng không có ra tay lý do, bởi vậy trong lòng của hắn ngược lại là hi vọng người này kiếm có thể xa hơn trước một điểm. Mà trước mắt này hai cái hàng xem xét tựa là phế vật điểm tâm, thực đánh nhau hắn cũng không sợ.

Không đợi trước mắt gia hỏa bộc phát, Sơn Đức Lỗ chỉ nghe thấy bên cạnh truyền đến liên tiếp tru lên, hắn theo tiếng quay đầu, đã nhìn thấy vừa bắt đầu bị đánh ngã, gục chính là cái kia thẳng xui xẻo, đang muốn hướng chính mình xông lại, phía sau hắn người kia đang tại ý đồ giữ chặt hắn, đáng tiếc giống như không quá thành công, đang bị hắn kéo lấy từng bước một hướng bên này tới gần.

"Xem ra còn có một cô chỉ số thông minh, biết rõ ở chỗ này động thủ hậu quả." Sơn Đức Lỗ hiện tại vị trí vị trí là Moon City trung ương đường cái bên cạnh, nếu như ở chỗ này đầu võ, Thành Vệ quân chỉ sợ không cần một phút đồng hồ sẽ đuổi tới, cùng hướng chỉ tại phụ cận cũng không có thiếu Thánh võ sĩ, thực đánh nhau bọn hắn tuyệt không ngại đem động thủ trước ngoạn gia biến thành kinh nghiệm.

"Ân? Thăng này giống như. . . ? Phốc ha ha ha ha ha. . . Ha ha ha ha. . ." Nhìn rõ ràng cái kia đầy người rác rưởi thẳng xui xẻo mặt về sau, Sơn Đức Lỗ vốn là sợ hãi, đón lấy đề nên không được cười to đáng lên mà ra

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Thích hợp gặp lại ngày

Bàn tử vô lương tiếng cười không thể nghi ngờ nhượng cái kia không may gia hỏa càng thêm phần nộ, trong miệng hắn gào rú liên tục, một đôi con mắt đỏ đến như mới là đại anh đào, rất có biến thân làm Siêu Nhân Điện Quang, hủy thiên diệt địa chi ý.

Trên thực tế, Sơn Đức Lỗ rất giống đình chỉ loại này cười nhạo cử động, dù sao giao thông sự cố trung bị thương so sánh trọng một phương cho dù là chủ yếu trách nhiệm người, cũng có thể đã bị chút ít đồng tình, thế nhưng mà trước mắt người này tạo hình thực sự quá nhanh nhẹn dũng mãnh, có thể là bởi vì đầu gối trở ngại, thăng này một con mắt vành mắt đã hoàn toàn biến thành tử hắc, hai mảnh bờ môi toàn bộ sưng phồng lên, hơi có chút cùng loại mỗ Ảnh Đế hát vang "Ta là một chỉ vịt con xấu xí" lúc tạo hình.

Quan trọng nhất là, thăng này tuy nhiên một bộ toàn thân tủa giáp, phần eo trát lấy Tiểu Ngưu da đai lưng, một tay thượng còn mang theo một trương thép chế tiểu thuẫn, hoàn toàn là một bộ chiến sĩ cách ăn mặc. Thế nhưng mà cái kia Trương Trương có thước đem mặt, cái kia hướng ra phía ngoài mầm mẽ cái cảm thượng thừa thốt ria mép, rõ ràng tựa là nửa thẳng trước, bạo lực kháng pháp sự kiện nhân vật phản diện Số 1!

Tại Long thành trung có thể không tồn tại cái gì luyện biệt hiệu (*tiểu hào) chuyện, mỗi người đều chỉ có thể sáng tạo một nhân vật. Nếu như muốn đổi lại chức nghiệp, cũng chỉ có xóa nick luyện lại một đường, tuy nhiên không cách nào hoàn toàn xác định, trước mắt này cái chiến sĩ tựa là ngay lúc đó Druid, nhưng là Sơn Đức Lỗ tin tưởng bộ dáng này gia hòa, toàn bộ Moon City ở bên trong sẽ không còn có thứ hai.

"A, thật có lỗi! Ta mới vừa rồi không có nhìn rõ ràng, chuyện này là ta không đúng, " cúi đầu xuống không nhìn tới cái kia trương khô hải mặt, Sơn Đức Lỗ thật vất vả chênh lệch đề nén xuống đáng lên vui vẻ, bởi vì vừa rồi ôm bụng cười cười to cử động thật là có chút quá phận. Hơn nữa đánh rần gặp đầu không phải Bàn tử yêu thích, hắn hiện tại đã không có cái loại này thêu dệt chuyện tâm tình, vì vậy dứt khoát muốn làm làm chuyện tốt dàn xếp ổn thỏa.

"Hừ! Đem đại ca của chúng ta vỡ thành như vậy, nói lời xin lỗi trông giống như xong việc?" Trên đời này hơi có chút nào tàn gia hòa, luôn thấy không rõ lắm trước mặt tình thế, cái kia trước hết nhất rút kiếm chiến sĩ đại khái là đem Sơn Đức Lỗ dàn xếp ổn thỏa trở thành nhất gan sợ phiền phức, vì vậy càng thêm ngang ngược: "Ta cho người biết, không có dễ dàng như vậy chuyện! Hôm nay người nếu không cho ra cái thuyết pháp đến, tựa đợi đến. . ."

"Còi lưỡng nghìn kim tệ thuốc tây phí, hàm hậu hiện hạ chuyên bị tự hà!" Dù cho nói chuyện đã đọc nhần rõ từng chữ không rõ. Dê rừng tình hay vẫn là

trước sau như một tràn ngập thành quần Bá khí, hần hiện tại đã đình chỉ bạo tẩu, ngược lại cùng hai cái tiểu đệ làm một trận trở về vốn ban đầu đi."Không nói. . . Tê. . . Đừng muốn rời đi Minh Dạ thành!"

"Đúng vậy, đúng vậy!" Cái thằng này xuẩn kinh động đảng trung ương ngôn luận lại đã nhận được lâu la giáp cùng lâu la át nhất trí ủng hộ. Xem ra trí lực rất thấp thực là có thể lây bệnh.

Lường nghìn kim tệ? Còn buông trang bị tự sát? Bọn hần đương nơi này là u ám địa vực sao? Sơn Đức Lỗ cảm giác mình cái ót giống như bị ai trừu một muộn côn, hần không khỏi nghi hoặc địa hướng trước mắt ba vị này trên người qua lại dò xét, ý đồ tìm ra bọn họ cùng tai to quái hoặc Cầu Đầu Nhân có huyết thống quan hệ chứng cứ.

Chân thành lừa gạt, này miếng Bàn tử dùng hết thủ đoạn lừa gạt đến, có thể là Long thành trung cho đến tận này duy nhất Thần Thoại cấp trang bị, tuy nhiên năng lực của hần còn không có hoàn toàn vạch trần, nhưng là dựa vào nó ảo giác công năng, không chỉ nói bên đường sát nhân, dù cho Bàn tử đi trộm Catherine nữ hoàng đồ lót ra bán, chỉ cần không bị bắt chặt hiện hành, liền có thể làm theo tại ánh sáng hiền giả trước mặt loạn hoảng, mà trên thực tế Sơn Đức Lỗ thực tế trận doanh bây giờ còn có thể bảo trì tại hỗn loạn thiện lương, chỉ là bởi vì quốc gia vài chục năm đạo đức giáo dục đã trong lòng hần một mực dễ xuống lạc ấn.

"Dừng ở đây!"

Chung quanh tụ tập ngoạn gia càng ngày càng nhiều, ngay tại Bàn tử còn đang phiền não phải chăng phải tại trước mặt mọi người đem trước mắt ba con Pig hiệp đưa đi cùng Adas gặp mặt lúc, theo vậy xem quần chúng một hồi bạo động, một cái thanh thúy uyển chuyển, và không mang theo cảm tình lời của tại Bàn tử sau lưng vang lên.

"Hành vi của các ngươi, đã ảnh hưởng tới con đường tiến lên trật tự, mời các ngươi lập tức thu hồi vũ khí. Lập tức ly khai nơi này!" Sơn Đức Lỗ quay đầu đi, chói mắt Kim sắc liên trần đây hần tâm mắt, Thánh võ sĩ Phong Thái giống nhau trước kia, chỉ là trên người nàng thần thánh quang hoàn ánh sáng chói lọi tựa hồ càng thêm sáng lạn, tóc vàng, trường kiếm cùng nửa người áo giáp thượng tất cả đều chiếu sáng rạng rỡ, cơ hồ làm cho không người nào có thể nhìn thẳng, Bàn tử phát hiện nàng trang bị lại thêm một kiện lông lánh lấy kim quang đai lưng. Tựa hồ là cùng trên người nàng trang bị thuộc về cùng một loạt.

"A a! Nguyên lai là Bạch Dạ tiểu thư. . . Tê. . . Đã lâu không gặp." Ngoài dự đoán mọi người chính là, dê rừng tinh rõ ràng dùng thực về ngữ khí mở ra mời đến, còn sát có chuyện lạ đã thành một cái xoa ngực lễ, chỉ là lần này diễn xuất do hần hiện tại hình tượng làm ra đến, chẳng những không có nửa điểm ưu nhã ý tứ, ngược lại nhượng nhân thâm nghĩ ôm bụng cười cười to. Nhưng bản thân của hần lại không chút nào tự biết. Y nguyên dùng vịnh ngâm âm điệu nói xong buồn nôn: "Ngài xinh đẹp tựa như bầu trời mặt trời rực rỡ. . ."

"Tốt rồi!" Thánh võ sĩ lông mày có chút nhíu thoáng một phát, phát tay ngăn trở hần nói bậy. Ánh mắt của nàng tại bốn người trên thân từng cái đảo qua, nhưng là nàng xem ra căn bản không có chú ý tới từng có gặp mặt một lần Bàn tử. Ánh mắt chỉ là làm sơ dừng lại liền dời đi. Cuối cùng ánh mắt của nàng về tới dê rừng tinh trên người. Dùng nàng cái kia trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm hỏi: "Ngươi lại đang lừa bịp tổng tiền?"

"Bạch Dạ tiểu thư ngài nói đùa. . . Tê. . . Chúng ta đang tại. . . Ân. . . Cái này" dê rừng tinh hiển nhiên thật không ngờ Thánh võ sĩ có thể như vậy trực tiếp. Muốn giải thích một phen phôi sạch quan hệ, nhưng là lại tìm không thấy lý do thích hợp. Nói quanh co cả buổi, cũng không nói ra cái gì.

"Là như thế này, Bạch Dạ tiểu thư, chúng ta chính trên đường đi dạo, cũng không có gây chuyện!" Lâu la át xem ra là cái đầu óc chuyển hơi nhanh đến nỗi gia hỏa, vừa thấy lão Đại gặp nạn, vội vàng ra tới giải vây: "Nhưng là người này đột nhiên theo bên cạnh đem dây đặc ca đựng thương, hơn nữa hần. . ." Nói đến đây lâu la át chỉ một ngón tay Sơn Đức Lỗ, một bộ khổ đại thù sâu tư thế bắt đầu bịa đặt: "Hần còn nhục chửi chúng ta, chúng ta cũng là nhất thời tức giận bắt quá mới rút kiếm!"

"Hần nói là sự thật sao?" Xinh đẹp Thánh võ sĩ chăm chăm vào Bàn tử mặt, chậm rãi hỏi.

"Tiểu thư xinh đẹp, ta có thể dùng nhân cách của ta cam đoan, hần nói không phải sự thật!" Không đợi Sơn Đức Lỗ trả lời, một cái trung khí mùi phân thanh âm liền chen vào, ngay sau đó đám người bên ngoài xuất hiện một cái tuyết trắng thân ảnh, hần vừa nói chuyện một bên tách ra đám người hướng chính giữa đi tới.

"Móa! Hôm nay là ngày mấy à? Đê đụng ở cùng một chỗ?" Nhìn xem cái kia thân ảnh quen thuộc, Bàn tử không khỏi cảm thán. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tổ đội

"Toàn bộ sự thật chính là như vậy, này mấy người hành vi, thật là khiến người khinh thường, với tư cách một gã có hải lòng đạo đức. . ."

Tóc bạc bông bênh, Bạch Y Thăng Tuyết, hơn nữa một bộ trời sinh hảo bệ ngoài, Phiêu Hốt Bạch Vũ theo bệ ngoài thượng cũng đã trực tiếp đem dè rừng tình một đám quật ngã trên mặt đất, mà hấn kế tiếp xuất ra toàn bộ hành trình thu hình lại, càng là lại tại trên người bọn họ bước lên một chân. Không đợi hấn thao thao bất tuyệt hùng biện hoàn tất, mấy cái ngụy thành quân liền tách ra đám người, cướp đường mà trốn. Bất quá khi đại hiệp thân nhiên chấm dứt biểu diễn, còn muốn quay đầu lại hướng mỹ nữ xum xoe lúc, lại phát hiện người ấy sớm đã đi xa.

"Chàng trai, lần tới đi đường lúc chừa chút thần, không phải mỗi lần đều có ta hảo tâm như vậy nhân tới cứu ngươi."

Hậm hực đưa mắt nhìn Thánh võ sĩ chuyển qua góc phố, rầm thì nam xoay người lại phát hiện Sơn Đức Lỗ còn đứng tại nguyên chỗ, liền "Lời nói thâm thía" giáo dục Sơn Đức Lỗ một câu. Từ đầu đến cuối, vị này "Lời lẽ chính nghĩa hiệp khách" hai mắt tập trung, một mực tụ đối với tại xinh đẹp Thánh võ sĩ trên người, còn đối với Sơn Đức Lỗ cái này "Người bị hại" sẽ không có con mắt xem qua nhất liếc, Sơn Đức Lỗ lúc bắt đầu còn tưởng rằng hấn là giả bộ như không biết, hiện tại mới biết được thẳng này căn bản là không nhận ra biến hóa hình tượng chính mình.

"A, Đại ca, cảm ơn ngươi." Sơn Đức Lỗ nắm bắt cuống họng giả trang ra một bộ Tiểu Bạch như: "Đại ca, ngươi được hay không được nói cho ta biết một vấn đề?"

"Coi như vậy đi, ta giúp ngươi chỉ là thuận tay mà thôi!" 'Đại hiệp' tiêu sái xoay người chuẩn bị rời đi: "Không cần hỏi tên của ta á!"

"Không phải, ta là muốn hỏi. . ." Sơn Đức Lỗ rồi đột nhiên tăng lớn âm lượng: "Ngươi Phiêu Hốt Bạch Vũ có nhân cách có thể dùng đến đảm bảo sao?"

". . . ! Nguyên lai là ngươi cái tiện nhân! ! Ta nói vị mỹ nữ kia làm sao đi rồi! Nguyên lai là ngươi cái Tào Bả Tinh pháng !"

Phiêu Hốt Bạch Vũ chó cắn bờ mộng đồng dạng mạnh mẽ xoay người, từ trên xuống dưới đánh giá Sơn Đức Lỗ sau một lúc rốt cục nhận ra hấn, vì vậy cái kia phò cao ngạo hình tượng lập tức biến mất không thấy gì nữa, nhảy lách cao chửi ầm lên: "Lão tử dụng phải ngươi sẽ không chuyện tốt! Sớm biết là ngươi này đồ dễ tiện, ta nên. . ."

"Ít nói nhảm! Bất quá ngươi cái tiện nhân làm sao hội đập đến ta cùng cái kia ngu ngốc đụng vào một khối video hay sao?" Phất tay ngăn lại Tiểu Bạch lại nhai, Sơn Đức Lỗ: "Đừng nói ngươi là cái gì gặp chuyện bất bình, tiểu tử ngươi gặp sắc này lòng tham ta còn tin."

"Móa! Chỉ có thể nói tiểu tử ngươi vận khí kỳ hảo!" Tiểu Bạch vẻ mặt dương dương đắc ý: "Ta tại đập mỹ nữ, ngươi cùng cái kia ngu ngốc đã đoạt màn ảnh mà thôi, bất quá ngươi bên ngoài là làm sao sửa hay sao?"

"Làm kiện trang bị mà thôi!" Sơn Đức Lỗ nhàn nhạt đáp, hấn còn không muốn làm cho Tiểu Bạch biết rõ chân thành lừa gạt chuyện, cái thẳng này tuy nhiên có thể tin, nhưng là miệng cũng không quá bên chắc: "Ngươi tự là chuyên đến đập mỹ nữ hay sao?"

"Ai như ngươi mập mạp chét bầm này như vậy du nhân! Ta là tới bang bằng hữu làm nhiệm vụ. . . Cô độc!" Tiểu Bạch tả hữu trưng nhìn một cái, sau đó liền hướng góc đường một bóng ma ở bên trong vẫy vẫy tay, một điều thân ảnh màu đen liền từ nơi ấy chạy tới.

Đúng vậy, tự là một điều, trước mắt cái này một thân hắc y đạo tặc vóc dáng không lùn, so trong trò chơi thân cao sáu thước anh Sơn Đức Lỗ cao hơn hơi có chút, tuy nhiên lại gầy thân kỳ, tinh tế thân thể cùng tứ chi thoát nhìn như một căn giũa ra son trúc. Nếu theo như Sơn Đức Lỗ đoán chừng, cả người hấn chỉ sợ nhiều lắm là chỉ có hơn bảy mươi cân.

"Giới thiệu cho ngươi thoáng một phát, đây là Sơn Đức Lỗ, Vong Linh pháp sư, ta tại trong trò chơi nhận thức."

"Hắn đẳng cấp bao nhiêu? Có thể giúp được việc bệ bọn sao?" Đạo tặc căn bản không để ý tới Bàn tử vờn ra tay, chỉ là gật gật đầu ừ một tiếng, liền quay đầu hướng Phiêu Hốt Bạch Vũ hỏi.

"Đừng nóng giận đừng nóng giận. . . Thằng này tự là cái này tính tình, hấn bôn ý là muốn cho ngươi gia nhập chúng ta, bất quá miệng hấn so sánh sừng sờ, không quá rất biết nói chuyện mà thôi." Gặp Bàn tử vẻ mặt đáng tươi cười cứng tại trên mặt, một tay đuổi tại đó là tiến thoái không được. Phiêu Hốt Bạch Vũ vội vàng tới hoà giải: "Đây là phóng đảng cô độc, ta trong hiện thực cùng ta chơi đùa từ nhỏ đến lớn bằng hữu, 52 cấp đạo tặc!"

Phóng đảng. . . Sơn Đức Lỗ bị này nhanh nhẹn dũng mãnh danh tự khiến cho toàn thân run lên, hấn trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt đạo tặc nhỏ bé và yếu ớt thân thể, không khỏi ác chất liền nghĩ "Vị này không phải tại mười tám cấm trong trò chơi phóng đảng quá độ, mới đến Long thành cái này cấm XX trong trò chơi hồi tâm a?"

Theo Phiêu Hốt Bạch Vũ nói, hấn những ngày này một mực đang tìm Cao cấp quái vật xui, bắt đặc dĩ Westerley chung quanh quái vật tuy nhiều, nhưng cũng không phải một mình hấn có thể làm, muốn cùng nhân tổ đội, nhưng là hấn trong trò chơi không có mấy người bằng hữu, cái này người nhất gan gia hóa lại sợ người xa lạ ham hấn lưỡng cây bảo đao, tại nghĩ tới tại trong hiện thực liên hệ đáng tin bằng hữu, vì vậy liền trần trọc đi tới Moon City.

Trước mắt đạo tặc chính là hấn trong hiện thực mấy người bằng hữu bên trong một vị, hấn nghe xong Tiểu Bạch kể ra sau liền đáp ứng hỗ trợ, nhưng điều kiện tiên quyết là phải giúp hấn hoàn thành một cái nhiệm vụ. Mà Tiểu Bạch nghe nói nhiệm vụ này ở bên trong vừa mới có điều Cao cấp quái, vì vậy liền miệng đầy đáp ứng xuống, hai người đang muốn đi cùng đồng bạn hội họp, không nghĩ tới trên đường gặp được Bàn tử.

Nói chuyện với nhau sau một lúc, Sơn Đức Lỗ đã quyết định gia nhập nhiệm vụ này, cũng không phải hấn cỡ nào vĩ đại muốn bang Tiểu Bạch một thanh, mà là vì hấn hiện tại tài chính tình huống đã xuất hiện Hồng sắc cảnh báo, những ngày này liên tục tiền trả đi Ngân Đình thành xe ngựa phí, Nha Chi Tháp vào bàn phí, một hồi còn phải tiền trả ma pháp chứa đựng rương nguyệt thuê, hấn vốn có tự không nhiều lắm Kim tệ đã giặt gấu vá vai, lại càng không cần phải nói hoàn lại cái kia dọa người nợ nần rồi.

Thả ra mấy cái bồ câu người liên hệ về sau, Tiểu Bạch mang theo hai người đi khắp hang cùng ngõ hẻm, đi tới Moon City cửa thành bên cạnh một quán rượu nhỏ ở bên trong, mỗi người kêu một ly rượu mạch chờ, công phu không lớn, một cái thợ săn cùng một cái Mục Sư đi vào từ quán, hướng mấy người chỗ cái bàn đi tới.

Cái kia thợ săn niên kỷ xem ra không lớn, chỉ có mười tám mười chín tuổi bộ dạng, tướng mạo được cho anh tuấn, trên người trang bị ngược lại không có gì thần kỳ, chỉ là theo hần đi đường phương thức cũng có thể thấy được tới là tính tình cực kỳ ôn trọng nhân. Nhưng là cùng hần cùng đi chính là cái kia nữ Mục Sư tựa hoàn toàn không giống với." Vị tiểu thư này nhìn về phía trên cũng có mười tám mười chín tuổi bộ dạng, thế nhưng mà Sơn Đức Lỗ cảm thấy trên mặt nàng biểu lộ cùng động tác cùng trên người nàng cái kia thân trắng nõn Mục Sư bảo hoàn toàn không hòa hợp. Thấy thế nào đồ lộ ra một cổ. . . Vô lại.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Chết đuối người ẩm ướt nơi

Chết đuối người ẩm ướt nơi, khoảng cách Moon City ước ba mươi dặm, khách quan tại minh nguyệt thành chung quanh mặt khác chỗ train level đầu người mãnh liệt, ác liệt hoàn cảnh cùng các loại xem nơi này làm vui viên đầm lầy sinh vật, sử đại bộ phận ngoạn gia đối với nơi này chùn bước. Nhưng là thường tại Moon City chung quanh hỗn lảo luyện ngoạn gia cũng biết, chỉ cần người nắm giữ trong ao đầm chính xác tiến lên lộ tuyến, cùng đầy đủ đã ngoại sinh tồn kinh nghiệm, nơi này có thể mang đưa cho người hồi báo, xa xa so người trả giá hơn rất nhiều.

Ánh mặt trời bị rậm rạp nhánh cây thiết cắt vụn vụn vật vất, hóa thành tất cả lớn nhỏ vết lốm đốm rơi trên mặt đất, rải rác nhiệt lượng đem trên mặt đất bùn oa trung dơ bẩn hơi nước dẫn tới trong không khí, sử chung quanh tràn đầy một cỗ mùi hôi hương vị. Cho dù là những do kia các người chơi thăm dò ra trên đường nhỏ, cũng chất đầy hư thối vật trầm tích mà thành nước bùn, giẫm lên đi về sau cái loại này trượt như nhóp cảm giác, luôn nhượng nhân có chút buồn nôn.

Tựa ở một cây đại thụ nghiêng thân cảnh thượng, Sơn Đức Lỗ hai tay ôm ngực, có nhiều hứng thú xem nhìn trước mắt chiến đấu, ở trước mặt hần một ít khối trên đất trống, hần mấy người đồng bạn đang tại cùng bốn chỉ đầm lầy Cự Tích đánh chết đi được, Cự Tích cái kia thể lương tru lên cơ hồ đem chung quanh ba dặm tiểu động vật đồ sợ tới mức trốn ẩn nấp rồi.

Cự Tích là đầm lầy ở chỗ sâu trong thông thường cỡ lớn quái vật một trong, này chủng loại giống như trong hiện thực Cordoba Cự Tích quái vật chừng bốn mét trường, bọn hần cứng cỏi làn da cùng linh hoạt động tác, cùng với hàm răng mũi nhọn thích ra kịch độc khiến cho bọn hần đã trở thành tên xoàng xĩnh ngoạn gia ác mộng, chỉ cần không đề ý bị những cái thứ này cắn trúng, lập tức sẽ liền dây lưng thịt thiếu hạ một khối lớn, miệng vết thương xé rách đồng thời, làm không tốt còn sẽ trúng độc, do đó rất nhanh mất đi sức chiến đấu.

Bất quá, Phiêu Hốt Bạch Vũ tìm đến này mấy cái ngoạn gia hiển nhiên cũng không phải tên xoàng xĩnh, bọn hần tuy nhiên là ở tiến vào đầm lầy trước mới tổ chức đội ngũ, nhưng là vén vén đã qua mấy giờ mài hợp, hiện tại phối hợp thực sự không so những trải qua nhiều năm kia tổ đội nhân chênh lệch, kiểm chế, tổn thương phát ra cùng trị liệu đồ tiến hành đâu vào đấy, hơn nữa Sơn Đức Lỗ bốn chỉ khâu lại thi quái đảm nhiệm khiến thịt, bốn chỉ đầm lầy Cự Tích khi bọn hần tiến công hạ đã chỉ còn huyết da.

"Chúng ta ở chỗ này đánh chết đánh sinh, có ít người lại đứng ở một bên xem náo nhiệt, du nhân địa muốn chết. Phân chiến lợi phẩm lúc lại cảm so với ai khác đều nhiều hơn, đây là hần mẹ cái gì thể đạo!" Hai thanh liêm nhận rồi tay bay vụt, trên không trung vẽ ra hai đạo đường vòng cung, đem hai cái chỉ còn huyết da đầm lầy Cự Tích biến thành máu tươi văng khắp nơi thi thể. Phiêu Hốt Bạch Vũ quay đầu lại trông thấy Bàn tử du nhân địa ở một bên xem náo nhiệt, vì vậy nhìn không được lớn tiếng chế diễu.

"Chó má! Chiến lợi phẩm nhiều là vì lão tử cống hiến đại!" Chuyển động một cái thân thể nhượng chính mình dựa vào là càng thoải mái chút ít về sau, Bàn tử chậm rãi lớn tiếng phản bác nói: "Nếu là không có ta triệu hoán khâu lại thi, chỉ bằng người cái kia cảnh liễu tựa như thân thể, chỉ sợ sớm đã bị Cự Tích cắn thành thịt nát rồi!"

Trên thực tế, Sơn Đức Lỗ cũng không có khoác lác, hần xác thực là cả trong đội ngũ cống hiến lớn nhất một cái, ngoại trừ khâu lại thi đảm nhiệm khiến thịt bên ngoài, hần nguyên rửa thuật cũng trên phạm vi lớn nhanh hơn quái vật từ vong tốc độ, mà thỉnh thoảng dùng ra Khí hệ ma pháp công kích gia tốc càng là cho tiểu đội tất cả mọi người trợ giúp thật lớn, cho nên hần mà nói lập tức tựa đã nhận được ủng hộ.

"Đúng vậy đúng vậy, Tiểu Bạch thân thể của người bản thật sự quá kém. Khuyến người tốt nhất rút thời gian rèn luyện thoáng một phát, bằng không thì ảnh hưởng tới bền lực, coi chừng về sau sẽ bị lão bà vứt bỏ a!"

Nữ Mục Sư nhanh nhẹn dừng mảnh phụ họa nhượng bốn nam nhân một cái ột hắc tuyến, Phiêu Hốt Bạch Vũ lúc ấy dưới chân cũng có chút phù phiếm, hần xoay đầu lại nhìn hằm hằm lấy nữ Mục Sư, nhưng lại khổ nỗi tìm không ra phù hợp từ ngữ phản bác, chỉ có thể chỉ vào nữ Mục Sư

"Coi chừng!" Trong chiến đấu cái kia cho phân tâm, một chỉ dòm thấy được khe hở Cự Tích, lập tức bạo phát cuối cùng lực lượng, dùng chính mình sắc bén chân trước tại Phiêu Hốt Bạch Vũ không có hộ giáp trên phần bụng kéo ra khỏi ba đạo huyết nhục mờ hồ miệng vết thương, tuy nhiên thợ săn lập tức một mũi tên đã xong cái con kia thần lẫn tánh mạng, nhưng là phun dừng máu tươi cũng mang đi Tiểu Bạch đại bộ phận sức sống, hấn thát tha thát thêu hướng lui về phía sau mấy bước, suýt nữa té ngã, nữ Mục Sư liền tranh thủ hấn kéo đến đằng sau, ba chân bốn cẳng cho hấn quần lên lờng cuốn băng bó, sau đó bắt đầu phóng thích trị liệu pháp thuật.

"Ai nha nha, người nhìn người, vốn có thân thể yếu nhược, người còn không chú ý. . ." Nữ Mục Sư người thi triển Trị Liệu Thuật, nhưng là ngoài miệng thực sự không có nhân rồi: "Này nếu lại thấp mấy thốn, tiêu đệ đệ của người muốn. . ."

Son Đức Lỗ vui địa nhìn về mặt quần thái tiếp nhận trị liệu Phiêu Hốt Bạch Vũ, cái này tên là Tịch Dương Thiên Sư nữ Mục Sư tuy nhiên nói chuyện thật sự là nhanh nhẹn dũng mãnh chút ít, nhưng là năng Mục Sư kỹ thuật thể nhưng mà tương đương rất cao minh, Tiểu Bạch miệng vết thương rất nhanh tựu đã ngừng lại chảy máu, bất quá bởi vì Tiểu Bạch miệng vết thương rất sâu, cho nên muốn hoàn toàn trị liệu là cái rất hao phí thời gian công tác, vì vậy thừa cơ hội này, mấy người chuẩn bị nghỉ ngơi một chút, Son Đức Lỗ tìm tảng đá tọa hạ, đạo tặc tắc thi bắt đầu bóc lột lấy Cự Tích da, những tính bên dèo này mười phần bằng da là chế tạo giáp da tốt nhất tài liệu. Bởi vậy không ít có thợ may chuyên nghiệp ngoạn gia tại giá cao thu mua thứ này.

"Người nào!"

Thợ săn đột nhiên phát ra một tiếng gào to, giương cung lấp tên, nhắm ngay phía trước không xa một cái rừng cây. Này âm thanh kêu to nhượng đang tại riêng phần mình bận việc mấy người lập tức cảnh giác lên, đạo tặc buông việc, lập tức tiến nhập tiềm hành trạng thái. Phiêu Hốt Bạch Vũ chẳng quan tâm lại trị liệu, một thanh rút ra song đao đem Mục Sư chắn sau lưng.

"Đừng. . . Đừng công kích. . . Ta là ngoạn gia!" Theo một hồi tất tiếng xột xoạt tốt tiếng vang, một cái thật nhỏ thanh âm theo trong bụi cây truyền ra, ngay sau đó một cái thấp bé thấp bé thân ảnh theo trong bụi cây đi ra.

Xuất hiện tại mấy người trước mặt chính là một cái tiểu cô nương, thoạt nhìn chỉ có mười bốn mười lăm tuổi bộ dạng, có một đầu hơi dài tóc vàng, cùng một đôi hai mắt thật to, thoạt nhìn mặc dù nói không thượng là mỹ nhân, nhưng là thập phần thanh tú. Tuy nhiên năng tiếng Trung cũng không có trải qua phiên dịch khí, nhưng Son Đức Lỗ đoán chừng nàng là cái Châu Âu ngoạn gia, này không chỉ có là bởi vì nàng xanh thắm đồng tử, cũng bởi vì chỉ có Châu Âu người mới sẽ đem như vậy choai choai Nha Từ phóng tới Game Online đi lên.

Tiểu nữ hài biểu lộ có chút sợ người lạ, đứng tại mấy người trước mặt đều có diễm hướng về sau co lại bộ dạng, nhất là ánh mắt của nàng, chuyển qua Bàn tử bên cạnh đứng khâu lại thi thể thượng lúc, càng là sợ hãi lui lại mấy bước.

"Nha! Thật đáng yêu tiểu muội muội, người có chuyện gì không?"

Bị Tiểu Bạch ngăn ở phía sau nữ Mục Sư phát ra một tiếng hoan hô, ba bước cũng làm hai bước chạy đến nữ hài bên người, cúi người sờ lên tiểu nữ hài đầu, mà có lẽ là đùa là nữ sinh nữ Mục Sư nhượng tiểu nữ hài cảm thấy thân thiết, nàng do dự một chút mở miệng nói:

"Có cái gì tại truy ta, Đại ca ca Đại tỷ tỷ nhóm có thể hay không giúp ta thoát một phát?"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Son Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Da rắn thú

"Đại hội rồi nói sau các vị, phiên toái đến rồi!"

Tiểu cô nương còn cũng không nói đến cụ thể là cái gì tại truy nàng, Son Đức Lỗ liền rút ra pháp trượng, Vong Linh bọc thép cùng phòng hộ mũi tên hai cái ma pháp liên tục thi triển, đồng thời bốn chỉ khâu lại thi quái cũng đã tập hợp đã đến một cái phương hướng. Dựa vào độ cao cảm giác, hấn tại nữ hài đến cái hướng kia đã nghe được một hồi kỳ lạ thanh âm, đó là một loại trầm thấp thùng thùng thanh âm, phảng phất có nhân ở phía xa gõ một chỉ rách da cổ, đơn điệu mà liên tục trong thanh âm ngẫu nhiên còn kèm theo một số rất nhỏ xoạt xoạt thanh âm, hướng nơi này không ngừng tới gần.

"Làm sao vậy lão Son?" Son Đức Lỗ như lâm đại địch đề ở tràng mấy người đô có chút tò mò, Phiêu Hốt Bạch Vũ hướng cái hướng kia nhìn nhìn, lại không có phát hiện cái gì dị thường, tại là có chút kỳ quái hướng Son Đức Lỗ hỏi, Son Đức Lỗ không có trả lời, chỉ có thợ săn nghiêng đầu hướng Son Đức Lỗ cảnh giới phương hướng cẩn thận nghe ngóng, trong lúc đó sắc mặt của hấn đại biến, quay đầu lại hướng tiểu đội ở bên trong nhân quát lớn:

"Mọi người tản ra, không muốn đứng chung một chỗ! Có cái gì muốn xông lại rồi!"

Trong lúc nói chuyện thanh âm kia đã đến mấy người đồ có thể nghe thấy vị trí, vốn là đơn thuần thanh âm cũng biến thành hỗn loạn âm ỉ, mặt đất đều bị thanh âm này chấn đắc không ngừng run rẩy, một tiếng chấn vang lên về sau, khoảng cách tiểu đội hơn 500 mét bên ngoài trong rừng rậm một thân cây tại một hồi rợn người tiếng ma sát trung tế xuống, đại cổ bụi đất cùng lá rụng bị ném đến tận giữa không trung. Nhưng là cái kia tiếng đánh lại không có nguyên nhân này dừng lại, mà là đón lấy hướng mấy người đứng thẳng tiểu đất trống nhích lại gần.

Bành,

Ngay tại mấy người đối với cây cối ngã xuống đất phương hướng Ngưng Thần đề phòng lúc, lại một tiếng chấn vang ở tiểu đất trống biên vang lên, một cây đại thụ đã ở chối tai tiếng rầm rắc trung hướng về đất trống ngược lại đi qua, mấy người vội vàng hướng sau né tránh, cây đại thụ kia tại trong nổ vang ngã xuống trên đất trống, giương lên vô số miếng đất cùng đá vụn, như mưa rơi tán rơi mờ đi ra.

Mảng lớn ánh sáng theo cây cối ngã xuống rơi tại trong rừng cây, giữa trưa ánh mặt trời cùng phi dương bụi đất nhượng nhân con mắt nhất thời cảm thấy rất khó thích ứng, chờ mấy người đem ánh mắt điều chỉnh tốt tập trung đến đất trống lúc, tất cả mọi người không khỏi ngược lại hít một hơi hơi lạnh.

Đất trống trung ương, đứng vững một chỉ kỳ lạ sinh vật, nó có ngư thân thể, nhưng lại so với bình thường ngư muốn tròn vẹn lớn hơn gấp ba, thân cao ước chừng ba mét có thừa, toàn thân lại bao trùm lấy một tầng màu đen lân giáp, mỗi một mảnh đều có lông bài tay lớn nhỏ, giáp片片 phản xạ ánh mặt trời, cho thấy một loại kỳ lạ đen bóng màu sắc, tràn ngập sức bất cường kiên tứ chi, một đôi đồ thủy con mắt, đều bị nhượng nhân run rẩy. Đáng sợ nhất chính là quái vật kia hai cái cực đại sừng nhọn, bọn hắn lên đỉnh đầu loan thành một cái xinh đẹp độ cong, mũi nhọn lại lóe kim loại giống như hàn quang.

"Này. . . Đây là cái gì quái vật?" Nữ Mục Sư trong thanh âm mang theo run rẩy, đem bên người tiểu nữ hài chăm chú lâu trong ngực, nói mê giống như hỏi.

"Da rắn thú! Đoán chừng là chỉ BOSS!" Sơn Đức Lỗ từng chữ nói ra hồi đáp, hắn hiện tại cảm giác da đầu đồ tại phát tác, loại này quái vật là đầm lầy trong đất nổi danh hung thú, có được lấy vô cùng cường hãn lực lượng cùng đao kiếm khó làm thương tổn giáp xác, hơn nữa truyền thuyết trong đó người nổi bật còn có được lấy đặc thù năng lực, liền xưng hùng đầm lầy chín đầu Cự Mãng cũng không dám đơn giản trêu chọc bọn hắn.

"Cô độc nói nhiệm vụ của hắn yêu cầu tựu là cái này, chúng ta có thể đánh thắng được sao?"

Phiêu Hốt Bạch Vũ nhìn xem ở giữa đất trống đang tại như là ngư đá đập lung tung mặt đất, không ngừng thở hổn hển da rắn thú, giảm thấp xuống thanh âm hướng Sơn Đức Lỗ dò hỏi.

Móa! Còn đánh? Có thể chạy hay không mất đều là vấn đề! Bất quá Sơn Đức Lỗ nhìn thoáng qua Tiểu Bạch như đất sắc mặt về sau, đem những lời này để ở trong lòng không có nói ra, hắn nhỏ giọng hướng mấy người ra lệnh: "Ta một hồi nhượng khâu lại thi thử bắt lấy hắn. Vạn nhất đã thất bại, các người nhớ kỹ thẳng này chạy sẽ không chuyển biến, chú ý né tránh nó tiến lên lộ tuyến! Sau đó tùy thời công kích nó!"

"Nếu như không thể phá phòng thủ tựu chia nhau chạy a!" Nghĩ nghĩ Sơn Đức Lỗ lại bỏ sung một câu.

Tại dùng móng trước đem mặt đất đồ đá ra một cái hố cạn về sau, da rắn thú ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gào thét, sau đó cúi đầu xuống hướng về mấy người phương hướng lao đến. Rắn chắc chân va chạm mặt đất, phát ra sầm sét giống như tiếng va đập.

Bành! Bành! Rầm rắc

Sơn Đức Lỗ hai cái khâu lại thi quái tại da rắn thú xuất phát chạy về sau trước tiên liền hướng nó đánh tới, ý đồ theo bên cạnh đem thân thể của nó nhấc lên ngược lại, ai ngờ này chỉ da rắn thú nhìn như ngu dốt, nhưng là AI thiết lập vậy mà kỳ cao, hắn phía trước một phen làm bộ công kích nhìn như lực lượng mười phần, nhưng là cái động tác giả, khâu lại thi quái vừa xong bên người của nó, nó liền phản lại thân thể, ngay sau đó đầu đỉnh đầu móng sau một phen, càng đem hai cái khâu lại thi quái tất cả đều đánh đã bay đi ra ngoài.

Bất quá, ngay tại nó dùng thân lập tức, thợ săn mũi tên lông vũ cùng Sơn Đức Lỗ hơi ám lĩnh thị cũng hàng lâm tại trên người của nó, một hồi khói đen qua đi, da rắn thú mất tự nhiên lặc lự khởi nó đầu to đến, trên thân thể cũng bay ra một cái đồ tươi —7. Bất quá nó rất nhanh tựu một lần nữa đã tập trung vào mục tiêu, lại đang một hồi tiếng gầm gừ trung hướng về phía mấy người đánh tới.

"Gặp quỷ rồi! Là cái cảm giác cao quái vật!"

Mấy người vội vàng làm chim thú tán, Sơn Đức Lỗ một bên chạy một bên thăm mắng mình ngu xuẩn, thẳng này sinh hoạt tại Hắc Ám đầm lầy trong hoàn cảnh, cảm giác cao là chuyện đương nhiên chuyện, chính mình sớm phải cho nó một cái tổn thương làm sâu sắc mới đúng.

"Nha! Cứu mạng nha!"

Một hồi sắc lạnh, the the tiếng kêu cứu truyền vào Sơn Đức Lỗ lỗ tai, hắn theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy Tịch Dương Thiên Sư cùng cô bé kia chẳng biết lúc nào đã bị da rắn thú truy chạy tới đất trống trung ương, giờ phút này đang tại cùng da rắn thú vòng quanh ***, ý đồ thoát đi công kích của nó phạm vi, nhưng là này chỉ da rắn thú lại thông minh không có phát động công kích, chỉ sử dụng tốc độ tại đuổi theo lấy hai người, tuy nhiên hai cái nữ hài tốc độ phải so này con quái vật hành tẩu tốc độ nhanh một số, nhưng là ngã vào ở giữa đất trống cây đại thụ kia rậm rạp chạc cây lại nghiêm trọng ảnh hưởng tới các năng tiến lên bộ pháp, hai người lao đao đi tới, lập tức sẽ bị đuổi theo rồi.

Gặp quỷ rồi! Làm sao không hướng trong rừng chạy!

Phóng thích công kích gia tốc đã không còn kịp rồi, Sơn Đức Lỗ mắng một tiếng, đành phải bắt đầu chỉ huy khâu lại thi quái xông tới, hi vọng có thể ngăn trở thoáng một phát cái con kia da rắn thú.

Đúng lúc này, da rắn thú đột nhiên ngửa đầu phát ra một tiếng thê lương gầm rú, vút bỏ hai cái nữ hài, như gió lốc địa xoay người qua, hai cái Huyết Hồng con mắt chăm chăm vào sau lưng 50m có hơn vừa mới bắn một mũi tên thợ săn

Nó đem đầu to hơi thấp, hai cái Hồng sắc cặp mắt vĩ đại đột nhiên tuôn ra một hồi hắc quang, hiện lên hình quạt hướng về thợ săn quét tới.

"Không hảo, nhanh gục xuống, nhắm mắt lại! !"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Da rắn thú (nhị)

Đáng tiếc, vô luận như thế nào nhanh đến nỗi nhắc nhở, cũng không có khả năng so ánh sáng còn muốn tới được nhanh chóng.

Hắc quang lóe lên tức thì, thợ săn lại như bị sét đánh giống như định ngay tại chỗ, cung trong tay chậm rãi chảy xuống, ngay sau đó hấn liền như một cọc gỗ đồng dạng thẳng tắp ngã quy.

"Lục Trúc!"

Phiêu Hốt Bạch Vũ một mực đi theo Sơn Đức Lỗ sau lưng, nhìn thấy thợ săn ngã xuống đất, hấn rút ra song đao liền muốn xông về trước, nhưng là Sơn Đức Lỗ lại kéo lại thắt lưng của hấn. Sinh sinh đem hấn kéo lại.

"Hấn còn có cứu, đi trước đem Mục Sư cướp về!"

Tại Long thành ở bên trong, một cái nhân vật nếu như từ vong, ngoại trừ sử dụng phục sinh thạch cùng khiêu chiến từ vong chỉ lộ bên ngoài, thường dùng nhất đúng là do Mục Sư thi triển phục sinh Thần Thuật, phương pháp này phục sinh ngoại gia có thể chỉ tồn thất trước mắt đẳng cấp sở hữu kinh nghiệm, bởi thế là ngoại gia phục sinh chọn lựa đầu tiên. Bất quá Huyền Tượng Quốc Tế vì gia tăng độ khó, thuận tiện vòng tiền, vì vậy quy định Mục Sư phục sinh đối tượng phải cam đoan thi thể đại bộ phận nguyên vẹn, nói cách khác ngoại gia nhân vật thi thể một khi hư hao, tựu sẽ biến thành bạch quang biến mất, khi đó người coi như là lại Cao cấp Mục Sư, cũng chỉ có thể giường mắt nhìn rồi.

"Người làm sao. . ."

"Ngốc đứng đấy làm gì vậy! Còn không mau đi!"

Bị cưỡng ép kéo về Phiêu Hốt Bạch Vũ muốn kháng nghị, nhưng quay người trở lại lúc lại nhìn thấy một trương trần đầy mồ hôi diện mục dữ tợn béo mặt, ngay tại hấn sững sờ tầm đó, Bàn tử gào thét liên vang lên.

Trên thực tế theo da rắn thú xuất hiện, đến thợ săn từ vong, chỉ có điều trải qua thêm vài phút đồng hồ mà thôi, nhưng Sơn Đức Lỗ lại cảm thấy mấy phút đồng hồ này phảng phất mấy giờ trường, bởi vì hấn chẳng những cần thao tác bốn chỉ khâu lại thi chận đường da rắn thú, còn muốn ngâm xương chủ ngữ, cùng với chỉ huy, hết lần này tới lần khác phương diện nào đó cần tập trung tinh thần, nhiều tuyến thao tác cơ hồ hao phí hấn sở hữu tinh lực, hấn hiện tại trong đầu dờn sông lấp biển, đau nhức cơ hồ muốn nổ tung.

Sử dụng kỹ năng đặc biệt đem thợ săn đuổi giết về sau, da rắn thú tựa hồ cũng tiêu hao đại lượng tinh thần, nó mê muội tựa như lay động hai cái cái kia khóa cực lớn đầu lâu, sau đó mới từ từ xoay người muốn tiếp tục truy kích trước trước mục tiêu. Có thể nó quay đầu lúc mới phát hiện, nữ Mục Sư mang theo tiểu nữ hài, đã thừa lúc cơ hội này chạy ra một đại đoạn khoảng cách, mà bốn chỉ diện mục dữ tợn khâu lại thi quái, cũng đã đem vây quanh ở nó bốn phía.

Trước mắt những xấu xí này quái vật trên người thả ra khí tức nhượng hấn cảm thấy phi thường không thoải mái, huống chi bọn hấn còn chặn chính mình tấn thù lộ tuyến? Da rắn thú phần nộ hết lớn một tiếng, một đầu liền hướng trước mắt một chỉ khâu lại thi đình tới, thâm nghĩ muốn đem này chán ghét sinh vật xé thành khối vụn. Dùng phát tiết phần nộ trong lòng.

Đáng tiếc, nó tự ngao sùng nhọn còn không có chạm đến đến cái kia do thi thể liều hợp mà thành quái vật, liền cảm giác mình hai cái đuôi bị cái gì đó cuốn lấy rồi, ngay sau đó một đôi tay trào đề nó hơi nghiêng trên thân thể, một cổ đại lực tùy theo vọt tới, khiến nó cơ hồ bảo trì không được thân thể cân đối. Ngay sau đó trước mặt chỉ đồ thừa vật cũng thờ tay bắt được nó song giác, bắt đầu đem đầu của nó hướng một bên vặn vẹo.

"Ngao ngao!"

Da rắn thú rống giận, dốc sức liều mạng muốn tránh ra mấy cái khâu lại thì quái dây dưa, bắt đắc dĩ khâu lại thì đẳng cấp tuy nhiên so nó thấp gần 20 cấp, nhưng là dùng lực lượng sở trường quái vật, hơn nữa số lượng thượng ưu thế, trong lúc nhất thời song phương lại đấu một cái lực lượng ngang nhau.

Ngay tại mấy cái khâu lại thì quái cùng da rắn thú bắt phân thắng bại lúc, một bóng người đột nhiên theo da rắn thú sau lưng trong hư không hiện ra thân hình, cái thẳng này một thân hắc y, bất ngờ đứng là cái kia sơn trúc giống như cô độc đạo tặc, trong tay hất một thanh hắc sắc kình chủy thủ mang theo một đạo ác phong, hung hăng địa hướng về da rắn thú cái nào đó che giấu bộ vị đứt xuống dưới.

"Thẳng này danh tự quả nhiên là mang ra tính cách của hắc. . ."

Sơn Đức Lão trợn mắt há hốc mồm nhìn xem cô độc đạo tặc bị phần nộ da rắn thú một sau đá đập lưng tung đã bay 50m chừng, đâm vào trên một cây đại thụ phún ra một ngụm lớn máu tươi, mà bị hắc cường bạo cục hoa da rắn thú tắc thì đã mất đi cân đối, bị bốn chỉ khâu lại thì đẩy ngã xuống đất. Một người một quái trên thân thể đỏ toát ra một cái đại biểu cực lớn tổn thương Hồng sắc con số.

Đương nhiên, da rắn thú bị thương muốn so với đạo tặc trọng nhiều, bởi vì thợ săn Lục Trúc tuy nhiên bị da rắn thú miểu sát, thế nhưng mà hắc cũng trong lúc vô tình đánh trúng da rắn thú chỗ hiểm, phóng đẳng cô độc tự là nhìn đứng điểm này mới ra tay, Bối Thử, chỗ hiểm công kích hơn nữa Sơn Đức Lão trước sử dụng tổn thương làm sâu sắc nguyên rủa ảnh hưởng, lần này tự bắt đi da rắn thú hơn phân nửa h pk. Bất quá Sơn Đức Lão tự nghĩ dù cho biết rõ cái này chỗ hiểm cũng không dám xông đi lên, bởi vì vậy quá nguy hiểm, nếu như vừa rồi da rắn thú móng sau không phải là bị khâu lại thì quái kéo lại một chỉ, cái kia đạo tặc nhất định là thập tử vô sinh.

Từng chuỗi tới nghĩa chú ngữ theo Sơn Đức Lão trong miệng bay ra, liên tục không ngừng màu đen khí lăng cũng dưới chân của hắc không ngừng lẫn lộn, một luồng sóng đánh úp về phía trên mặt đất da rắn thú, không ngừng cướp đoạt lấy tánh mạng của nó, thẳng đến Sơn Đức Lão mất trong kính biểu hiện da rắn thú lượng HP chỉ còn lại có một tia, Sơn Đức Lão mới thoả mãn đình chỉ ngâm xướng.

"Tiểu Bạch, xem ngươi rồi, lúc này thế nhưng mà cái đại gia hóa!"

Bị bốn chỉ khâu lại thì quái áp trên mặt đất da rắn thú phát ra trện trện gào thét, giãy dụa lấy muốn đứng dậy, bắt đắc dĩ bốn chỉ khâu lại thì thể trọng đã đều biết ngàn kg nhiều, hơn nữa da rắn thú kết cấu thân thể hoàn toàn cùng trâu nước giống nhau, một khi té ngã sẽ rất khó đứng dậy, cho nên nó chỉ có thể rống giận, nhìn xem Phiêu Hốt Bạch Vũ hai thanh đỏ thẫm lưỡi đao, cách nó càng ngày càng gần. . .

...

Mấy người không kịp thờ ngời ở ở giữa đất trống cái kia khoảnh qua trên cành cây, một loại tìm được đường sống trong chỗ chết khoái cảm tự nhiên sinh ra, tuy nhiên này khoái cảm là ở một hồi kích thích chiến đấu về sau mới có thể thể nghiệm đến.

"Nhiệm vụ vật phẩm da rắn thú con mắt một đôi, tiếp cận nguyên vẹn da một trương, da rắn thú giác một đôi, cùng với thú gân thịt thú vật một số. . ."

Tịch Dương Thiên Sử ở một bên thi triển lấy Thuật Phục Sinh, đem trắng noãn ánh sáng chói lọi không ngừng vung đến thợ săn Lục Trúc trên thi thể, mà đạo tặc cùng Phiêu Hốt Bạch Vũ thì tại chỗ đập lấy da rắn thú thi thể, không ngừng cao giọng báo ra chiến lợi phẩm đích danh xưng, Sơn Đức Lão tắc thì dựa vào ở một bên, xoa trán đau nhức huyết thái dương, tra nhìn mình trạng thái lan. Chiến đấu mới vừa rồi do vì vượt cấp khiêu chiến, bởi vậy tự số đẳng cấp thấp nhất Bàn tử lấy được kinh nghiệm rất nhiều nhất đây, hiện tại hắc đã cơ hồ tiếp cận bốn mươi hai cấp đại quan.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Lại tới nữa phiên toái

"Như vậy, vị này xinh đẹp tiểu tiểu thư, ngươi. . ."

Thi triển Thuật Phục Sinh cần sở tổ tay bộ động tác cùng ngôn ngữ tổ kiện, hơn nữa cho dù là thuần thực Mục Sư cũng không nhất định có thể một lần thành công, bởi vậy Bàn tử liền thừa cơ hội này đi vào tiểu cô nương kia trước mặt, muốn hỏi một chút nàng đến tốt cùng là như thế nào đi vào nơi này.

"Nha. . ."

Sơn Đức Lão tận lực sử nét mặt của mình thoạt nhìn ôn nhu hòa ái, hơn nữa chậm lại thanh âm. Đáng tiếc có lẽ là chiến đấu mới vừa rồi lúc, Bàn tử thao tác khâu lại thì đối với tiểu cô nương tạo thành thị giác trùng kích quá lớn, cho nên Bàn tử tự nhiên cười tươi như hoa mềm giọng hỏi, nàng nhưng chỉ là dùng một loại kinh hãi ánh mắt nhìn Sơn Đức Lão, kinh kêu một tiếng sau liền trốn đến đang tại thi pháp Tịch Dương Thiên Sử sau lưng đi. Khiến cho Bàn tử đứng tại nguyên chỗ tiến thối không được, đành phải lắc đầu cười khổ.

"Cầm thú a, cầm thú!" Một điều cánh tay vòng tại Bàn tử trên vai, Phiêu Hốt Bạch Vũ theo bên cạnh cùng nhau đi lên, cái thẳng này về mặt ngạc nhiên, gào to nói: "Rõ ràng liên tiểu loli cũng muốn những chăm, ta trước kia làm sao không thấy ra người cái tên này có quái thú thú tiềm chất?"

"Người nha mới có yêu thích trẻ con thích!" Đang tại phiên muộn Sơn Đức Lỗ chửi ầm lên, sau đó nhớ tới cái gì tựa như một thanh kéo qua Tiểu Bạch vật áo đem hất túm qua một bên ôm hết thô phía sau đại thụ.

"Người không biết là kỳ quái?" Sơn Đức Lỗ chung quanh không nhân, giảm thấp xuống thanh âm hỏi

"Kỳ quái cái gì?" Phiêu Hốt Bạch Vũ bị Bàn tử lên lên lút lút làm cho có chút như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu.

"Tiểu nha đầu này đẳng cấp mới bắt quá 16, thấp như vậy đẳng cấp lại một mình xuất hiện ở loại địa phương này người không kỳ quái sao?" Nhìn xem Tiểu Bạch về mặt mờ mịt, Bàn tử đành phải kỹ càng giải thích, hất chỉ chỉ trên đất trống đã bị đạo tặc cùng chiến sĩ chà đạp thành một bãi thịt nát da răn thối: "Vừa rồi ta phát hiện này chỉ da rắn thú một mực tự là tại truy nãng. . ."

"Ta nói lão huynh, người tại sao ư?" Phiêu Hốt Bạch Vũ nhìn không được cười lên, thò tay tại Bàn tử ngực lôi một quyền: "Nơi này chính là trò chơi! Nào có nhiều như vậy âm mưu à? Có khả năng là có người dẫn hất đến, lại đụng phải da rắn thú bị diệt đoàn rồi, chỉ có nằng trồn tới nữa nha?"

"Móa! Vậy người coi như là ta thần kinh quá nhạy cảm tốt rồi. . ." Nhìn xem Phiêu Hốt Bạch Vũ cái kia ánh mặt trời có chút ngu ngốc đáng tươi cười, Sơn Đức Lỗ biết rõ rất khó nói phục hất, đành phải tức giận trả lời một câu.

"Là a!"

Trên đất trống truyền đến phóng đặng cô độc một tiếng trầm thấp câu hỏi, phía sau cây hai người lập tức cảnh giác lên. Phiêu Hốt Bạch Vũ quay người trông giống như nhìn đến tốt cùng, lại bị Bàn tử một thanh đè xuống.

"Người đợi ở chỗ này, ta nhìn một chút tình huống?" Bàn tử cơ hồ thấp không thể nghe thấy thanh âm chế đã ngừng lại Tiểu Bạch, hướng trên người thi triển ma pháp thủ đoạn, sau đó nhẹ nhàng cúi người xuống, theo phía sau cây tiềm đi ra.

Đất trống trung ương, sáu gã theo trang bị thượng nhìn về phía trên ít nhất tại trên bốn mươi cấp ngoại gia đứng chung một chỗ, trong bọn họ một cái đạo tặc đang cùng Tiểu Bạch mấy người bằng hữu nói chuyện với nhau, thẳng này tuy nhiên mặt âm trầm, nhưng thanh âm ngược lại rất ôn hòa, thậm chí còn mang theo điểm từ tính, ngữ khí cũng là nho nhã lễ độ, bất quá ngôn ngữ bà con cô cậu đạt ý tứ có thể tự nhượng nhân rất không chào đón. Nói cái gì bởi vì tiểu nữ hài ác ý dẫn quái, làm cho bọn hất mười mấy người bỏ mình, muốn mấy người đem tiểu cô nương kia giao cho bọn họ xử lý Văn Vân.

"Người cho dù nghĩ lừa bán nhân khẩu, ít nhất cũng nên giả mạo cái thân thích cái gì a?"

Sơn Đức Lỗ nghe xong vài câu, liền đối với cái này đạo tặc trí lực chỉ số thẳng lắc đầu, bình quân hơn bốn mươi cấp đoàn đội bị một tiểu nha đầu thiết kế, còn chết mười mấy người? Lời này nói ra ai cũng không tin. Hơn nữa cho dù hất nói tình huống là thật, bọn hất thật là bị tiểu nữ hài hại chết hơn mười người mà nghĩ muốn báo thù, như vậy gặp mặt đầu vô là được, lải nhải xui khiến lâu như vậy, nói rõ nói cho nhân "Ta có khác mưu đồ", có lý cũng biến không có lý.

Bất quá có hay không lý là một sự việc, thực đánh nhau lại là một chuyện khác, nơi này cũng không phải là có Thành Vệ quân can thiệp trong thành thị, trong tràng ba người không có chiến sĩ cùng pháp sư lại dẫn một cái vương vưu tiểu cô nương. Hơn nữa chiến đấu mới vừa rồi bên trong chiến tổn hại độ còn không có tiến hành bổ sung, đạo tặc đường số mệnh mới bắt quá nửa, thợ săn còn ở vào vừa mới phục sinh suy yếu trong thời gian, Mục Sư h pk tuy nhiên max trị số, nhưng là pháp lực có thể tự hao tổn hầu hết. Một khi mở đánh, chỉ sợ muốn chịu thiệt.

Nhưng là Tịch Dương Thiên Sư nhìn thấy tiểu cô nương lúc cũng đã mẩu tính đại phát, lao thẳng đến tiểu nha đầu này bảo bối tựa như mang theo trên người, tính cả đội Bàn tử muốn hỏi mấy câu đều không cho, hiện tại há có thể nhượng mấy cái người xa lạ mang nãng đi? Này mấy cái gia hỏa không bị mắng mới là lạ. Mà du côn nữ tổn hại nhân công lực, Bàn tử là biết đến. Tuy nhiên không thể đem cái chết nhân làm cho sống, nhưng là nhượng nhân tự sát xác thực có nhiều khả năng. Cho nên một hồi ác chiến là tránh không được rồi.

Quả nhiên, tại tiểu cô nương ánh sao sáng mắt chiếu rọi Tăng Phúc phía dưới, du côn nữ nỗ lực toàn bộ triển khai. Nàng cũng bản lĩnh thật sự, chanh chua ngôn ngữ như Trường Giang nước chảy, từ đối phương trí lực di truyền vấn đề một mực ân cần thăm hỏi đến có hay không có tiểu kê kê, nhất tuyệt chính là liên chữ thô tục đồ không mang theo, thao thao bất tuyệt nói hơn mười phút đồng hồ, hệ thống rõ ràng liền một cái pk giá trị đồ chưa cho.

"Chúng ta đã cho các người cơ hội. . ."

Đạo tặc khuôn mặt bị tức thanh trung mang tím, rất có trong đầu phản chấn làm nên thế, một cái vỗ tay vang lên sau liền lui về phía sau tiến nhập tiềm hành trạng thái, phía sau hất mấy cái đã sớm đang xấn tay áo lên gia hỏa, cũng lập tức triển khai công kích trận thế.

"Quả nhiên là vật dĩ loại tự, ngu ngốc cùng đầu óc tối dạ cuối cùng một nhà a."

Trông thấy mấy cái gia hỏa tiến công trận thế, Sơn Đức Lỗ tâm đến trước buông xuống một nửa, cũng không biết này mấy cái gia hỏa có phải là hay không bình thường đánh quái quá nhiều, bọn hất rõ ràng bày ra một bộ đối phó quái vật boss trận thế, tam cái chiến sĩ mở phòng ngự trận thế ở mũi nhọn phía trước, hai cái pháp sư ở phía sau bắt đầu ngâm xướng chú văn, mà cái kia đạo tặc tuy nhiên tiến nhập tiềm hành, nhưng là tại nơi này tràn đầy nhánh cây lá rậm cùng đất mặt sân bãi thượng, cảm giác cao Bàn tử chỉ xem dấu chân cũng biết cái này hàng đi tới chỗ đó.

Hai cái pháp sư xem ra ngược lại là phối hợp thật lâu, há miệng tự là băng cột trụ nhọn hoắt chú văn, niệm tụng tốc độ cũng là cực nhanh, xem ra trí tuệ

thuật cao tốc thi pháp, cùng ma lực thuật thi pháp tăng tốc cũng đã có chỗ đọc lướt qua. Đáng tiếc, bọn hắn không phải xích pháp sư Lôi Tả như vậy Nhị Chuyển pháp sư, cho dù dù thế nào gia tốc, cái này Tam cấp chú ngữ cũng cần hơn mười giây mới có thể hoàn thành, mà trong khoảng thời gian này đã đầy đủ bọn hắn chết mấy lần trước rồi.

Ngay tại hai cái pháp sư chuyên tâm địa ục ục thì thầm thời điểm, bốn điều cực lớn Hắc Ảnh đã theo phía sau bọn họ màu đen sương mù ở bên trong bước đi ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Lại gặp

Trên thực tế, trận chiến đấu này cũng không có gì lo lắng, tuy nhiên Sơn Đức Lỗ bên này bốn cái tại trên trận nhân viên ba cái là người bị thương, nhưng là đương đối phương đảm nhiệm chủ yếu tổn thương phát ra pháp sư tại giữa tiếng kêu gào thê thảm, biến thành khâu lại thì quá hãi điểm lúc, thắng bại cũng đã đã chú định.

Cũng có lẽ là bởi hai cái pháp sư chết quá mức đột nhiên. Hay là là hai người này tiếng kêu thảm thiết vô cùng thê lương, dù sao toàn bộ trên đất trống trong lúc nhất thời lại không ai lên tiếng, tất cả mọi người ngốc đứng tại nguyên chỗ nhìn xem mấy cái xấu xí sinh vật chậm rãi hướng trung ương dựa sát vào, thẳng đến một chỉ khâu lại thì chạy tới tam cái chiến sĩ bên trong một người bên người lúc, người này mới nhớ tới động tác.

Phát ra một tiếng có thể so sánh hát biến điệu nam cao âm thét lên, cách khâu lại thì gần đây cái kia chiến sĩ liền trong tay kiếm đỏ ném đi đi ra ngoài, cả lẫn lẫn bỏ hướng một bên né ra, lại một đầu đánh lên mặt khác một chỉ khâu lại thì, lúc này đây hắn lại không có lại kêu ra tiếng, mà là trợn trắng mắt hướng về sau thẳng tắp té xuống, dĩ nhiên là bị sợ bất tỉnh.

"Quá khoa trương đi? Loại này đảm lượng cũng có thể đương chiến sĩ?"

Sơn Đức Lỗ triệt để im lặng, bất quá kỳ lạ quý hiếm quý kỳ lạ quý hiếm, trên chiến trường đối với địch nhân khách khí tự là đối với chính mình tàn nhẫn, Bàn tử không chút do dự chỉ huy khâu lại Thi Tướng hắn tạp thành bạch quang. Thoạt nhìn hắn duy nhất chỗ tốt tự là chết so sánh không có thống khổ.

Hai người khác so vận khí của hắn hảo nhiều lắm, đồng bạn tiếng thét chói tai gọi trở về hai người bọn họ thần trí, bất quá thần trí là trở lại rồi, hai người bọn họ ý chí chiến đấu lại bị tiếng thét chói tai này mang đi, khẩn yếu quan đầu hai cái vị này nghĩ cách vậy mà thần kỳ nhất trí, giúp nhau liếc nhau một cái, vung ra chân bỏ chạy.

"Cả nước đô giải phóng, hai người chỗ nào chạy nha?" Sơn Đức Lỗ tại trong rừng cây lộ ra mỉm cười.

Này lưỡng cái chiến sĩ tuy nhiên không giống Phiêu Hốt Bạch Vũ như vậy đem đếm đỏ bỏ thêm nhanh nhẹn, nhưng là trời sinh nhanh nhẹn cũng là khá cao, hơn nữa căn cứ nhau phía dưới càng là mau lẹ, nếu như vậy quanh hai người bọn họ chính là bốn chỉ bình thường khâu lại thì quá, thậm chí là thẳng lên cấp Vong Linh quái vật cầm hận, hai người bọn họ cũng nói không chừng thật sự có cơ hội chạy trốn.

Đáng tiếc, đối thủ của bọn hắn là Sơn Đức Lỗ triệu hoán vật.

Đó cũng không phải nói Sơn Đức Lỗ khâu lại thì tốc độ thật là nhanh, khâu lại thì loại này Vong Linh sinh vật, bởi vì trời sinh chính là do thịt thối chồng chất mà thành, cho nên dù cho trải qua trang bị cùng pháp thuật song trọng gia tốc, tốc độ cũng sẽ không cao hơn quá nhiều, thậm chí đồ so ra kém đá vụn Hoang Nguyên thượng Thực Nhân Ma. Bởi vì người thiết kế bản thân cho bọn hắn định vị, tự là dùng thân thể cao lớn cùng lực lượng, cùng với số lượng thượng ưu thế đến tột suy sụp đối thủ.

Nhưng là tại Bàn tử thao tác hạ những quái vật này tự trở nên không quá đồng dạng.

Mấy cái khâu lại thì đựng đưa theo bốn phương tám hướng đem lưỡng cái chiến sĩ tiếp cận. Vì vậy hai người này hoảng sợ phát hiện, tuy nhiên này bốn chỉ khâu lại thì tâm đồ có rộng rãi phi thường khe hở, nhưng là mình vô luận hướng bên kia chạy, đều trước tiên đụng vào những đây người này thịt thối gia hỏa trên người đi. Theo mấy con quái vật chậm rãi tới gần, chính mình sinh tồn không gian cũng bị từ từ phá hỏng. Cuối cùng thậm chí cái kia rộng thùng thình khe hở cũng bị từ từ bỏ thêm vào hầu như không còn.

Sơn Đức Lỗ theo rất khi còn bé, cũng đã bắt đầu tiếp xúc trò chơi rồi, đáng tiếc hắn bởi vì trời sinh phản ứng có chút trì độn, một ít thi đấu thể thao loại trò chơi sẽ rất khó tinh thông, chỉ có thao tác, chiến quân cờ, tiết lộ này một loại thứ đồ vật hắn chơi rất khá, đương nhiên những trò chơi này đều là rất đơn giản thứ đồ vật, hoàn toàn không thể cùng hiện tại nơi này giả thuyết sự thật trò chơi so sánh với.

Bất quá trong võ hiệp tiểu thuyết có câu nói gọi "Thiên hạ vô học, vạn lưu quy tông" ! Bàn tử cho rằng hoặc là những lời này dùng tại trò chơi thượng

cũng giống như vậy, Sơn Đức Lỗ tại tiến vào Long thành sơ kỳ không có lựa chọn thích hợp nhất hẳn đêm phân phối tình huống chiến sĩ hệ chức nghiệp, mà là tuyển Vong Linh pháp sư, mặc dù lớn bộ phận nguyên nhân là bởi vì theo trước kia tựu ưa thích cái này thần bí mà cường đại chức nghiệp, nhưng cũng chưa hẳn không là vì hẳn am hiểu tại thao tác, mà không phải tự mình tham chiến.

Ngay tại lưỡng cái chiến sĩ còn tại liều mạng tìm kiếm đào tẩu cơ hội lúc, một đạo kim sắc ánh sáng chói lọi do trong rừng cây bỗng nhiên bộc phát, chiếu sáng toàn bộ đất trống, theo tia sáng này, không trung vang lên thánh ca giai điệu, nhịp điệu, thanh âm này chợt nghe tựa hồ yếu ớt tờ nhện, có thể nếu thật muốn Ngưng Thần đi nghe, liền sẽ cảm thấy đỉnh tai nhức óc.

Tràng cảnh hiệu quả tuy nhiên xinh đẹp, thế nhưng mà tạo thành phá hư cũng rất khủng bố. Quang mang màu vàng bay vút, trong nháy mắt cũng đã chiếu rọi đã đến trong tràng ương khâu lại thì quái trên thân thể, chỉ trong nháy mắt, cái kia mấy cổ do Vong Linh ma pháp cấu tạo cường hẳn quái vật tựa như cùng mặt trời đã khuất khỏi băng giống như, bắt đầu nhanh chóng tan rã, từng khối thịt thối nhao nhao rơi xuống, nhưng là chúng còn không có rơi xuống đất, liền tại trong ánh sáng biến thành nhân nhạt khối xanh.

Nhưng đáng sợ hơn chính là, tan rã không chỉ là khâu lại thì loại này Vong Linh sinh vật, còn có nhân! Cái kia hai cái bị khâu lại thì vây quanh không may chiến sĩ, cũng theo này Kim sắc ánh sáng chói lọi, bị từ từ biến thành tro bụi.

"Móa! Chẳng lẽ lại là cô nương kia?"

Gần kề 10 giây thời gian, bốn cổ cao hơn ba mét khâu lại thì cũng đã biến thành trên đất cốt phần, mà cái kia lưỡng cái chiến sĩ cũng đã biến mất tung tích không thấy, chỉ trên mặt đất để lại hai kiện trang bị, tuy nhiên Thánh võ sĩ tuyệt kỹ cũng không phải rất khó gặp đến, nhưng là này cái to đến không hợp thói thường uy lực hãy để cho Sơn Đức Lỗ trước tiên nghĩ tới cái kia xinh đẹp không giống như là nhân gian sinh linh nữ hài tử.

Đương nhiên, Bàn tử sở dĩ có cảm giác như vậy, cũng không là bởi vì sao Tâm Điện cảm ứng, trực giác các loại lời nói vô căn cứ, mà là hẳn suy tính kết quả —— tại Moon City trong kia lần gặp mặt lúc, Sơn Đức Lỗ nhìn lên cô bé kia trang bị, tuy nhiên bởi vì đẳng cấp căn nguyên, chỉ nhìn thấy danh tự không có gặp cụ thể thuộc tính, nhưng là hẳn dám khẳng định bộ kia trang bị chỉ tốt, tại toàn bộ Long thành Thánh võ sĩ trung vô xuất kỳ hữu người. Bây giờ nhìn đến uy lực này cực lớn một kích, hẳn đương nhiên hội hướng nơi này đoán.

Sự thật chứng minh, Bàn tử suy đoán không có sai lầm, theo trong rừng đi ra đúng là cái kia hồn trên người hạ đều bao bọc ở Thánh Quang bên trong xinh đẹp bóng hình xinh đẹp. Trong tay nàng vẫn đang nắm cái thanh kia chảy xuôi theo Thánh Viêm trường kiếm, nhưng là một trương trong trẻo nhưng lạnh lùng trên khuôn mặt, giờ phút này lóng lánh lấy một vòng vui sướng thần sắc.

"Soeur!" Một mực tròn ở Tịch Dương Thiên Sư sau lưng tiểu cô nương trông thấy Thánh võ sĩ lập tức kinh hãi quát to một tiếng, hướng nàng chạy tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Đuổi giết

Đây xem như nhân sinh nơi nào không gặp lại đâu rồi, còn có phải không oan gia không tự đâu đây này?

Nhìn xem nhào vào Thánh võ sĩ trong ngực Tiểu Vân tước giống như lúu rúu tiểu cô nương, Sơn Đức Lỗ không khỏi có chút cảm thán. Bất quá bất kể là cái loại này, thân phận của mình là lộ rõ, xem ra lần tới lại nhìn gặp vị này bà cô, chính mình tự cần phải đi vòng qua rồi.

"Thật sự là nhân sinh nơi nào không gặp lại, bạch. . . A...!" Phiêu Hốt Bạch Vũ đương nhiên không biết Bàn tử trong lòng rất nhiều cảm thán, thẳng này trông thấy mỹ nữ xuất hiện phản ứng đầu tiên là muốn đứng lên tiến đến, nhưng là không đợi hẳn dịch chuyển bước chân, liền bị Bàn tử kéo lại.

"Ngu ngốc! Ngươi điên rồi! Bị nàng nghe thấy giết qua đến làm sao bây giờ, động dục cũng không muốn dẫn một mồi lão tử!" Che miệng lại đưa hẳn túm trở lại phía sau đại thụ. Vụng trộm tra nhìn một chút gặp trong tràng mấy người vẫn còn nói chuyện với nhau, cũng không có gì khác thường về sau, Bàn tử mới buông tay ra giảm thấp xuống thanh âm khiến trách.

"Giết qua đến? Lão huynh ngươi làm đi à nha?" Bàn tử phản ứng nhưng Tiểu Bạch không hiểu thấu, nhưng nhìn gặp Bàn tử cái kia trương rất nghiêm túc biểu lộ hẳn cũng chỉ hảo giảm thấp xuống thanh âm: "Chúng ta là đem muội muội nàng cứu ra, cũng không phải bắt cóc, nàng làm gì muốn giết ta?"

"Ai nói giết ngươi rồi! , là ta!"

"Ngươi? Ngươi cái mập mập chét bầm có cái gì dễ giết. . . Ha ha ha. . . Ngươi nói thật?" Phối hợp nở nụ cười một trận, Phiêu Hốt Bạch Vũ phát hiện đột nhiên phát hiện Bàn tử hay vẫn là vẻ mặt nghiêm túc, vì vậy hồ nghi gãi gãi cái ót: ". . . Lẽ ra cứu muội muội của hẳn đi ra công lao của ngươi còn lớn nhất đâu rồi, nàng làm gì vậy giết ngươi?"

"Nàng là Thánh võ sĩ, mà ta là Vong Linh pháp sư. Này lý do đã đủ rồi a?"

"Người nói nàng hội vì vậy đuổi giết người?" Tiểu Bạch mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt "Đừng làm rộn" biểu lộ: "Làm sao có thể? Ngoạn gia tầm đó ai quản cái này nha?"

"Bình thường ngoạn gia là sẽ không quản, thế nhưng mà nàng có thể không chừng! Đầu ta một hồi nhìn thấy nàng, nữ nhân này tựa là tại đuổi giết mấy cái giết chết NPC ngoạn gia, lúc ấy nàng ngôn hành cử chỉ hơn nửa tướng mạo, nếu không phải mấy cái thằng xui xẻo nói ra, ta thật sự sẽ đem nàng đương NPC. . ." Bàn tử nghĩ tới lần thứ nhất cùng Thánh võ sĩ gặp mặt liền lòng còn sợ hãi, lần kia nếu không phải mình lớn lên cả người lẫn vật vô hại lại biểu hiện ngốc, chỉ sợ trong ba lô cái kia xanh biếc Tiểu chút chút muốn ít hơn một khối rồi.

"Người nói là, nàng có trò chơi hoàn toàn đại nhập chứng?" Phiêu Hốt Bạch Vũ cuối cùng lý giải Sơn Đức Lỗ ý tứ. "Không thể nào?"

Tiểu Bạch nói trò chơi đại nhập chứng, Sơn Đức Lỗ đã ở trên mạng đã từng gặp, nghe nói là một loại bởi vì thời gian dài tiến hành giả thuyết trò chơi, do đó đối với thế giới giả tưởng cùng sự thật thế giới giới hạn sinh ra lẫn lộn bệnh trạng, bởi vì tại giả thuyết trong trò chơi đầu nhập đại lượng thời gian cùng tinh lực, do đó khiến cho một ít ngoạn gia hoàn toàn tiến nhập chính mình trong trò chơi nhân vật, thậm chí thần thái cử động, tư tưởng hành vi đều cùng trong trò chơi NPC không có gì khác nhau, về loại bệnh trạng này, học thuật giới không có kết luận, bình thường luận điệu là cho rằng đây chỉ là thời gian dài trò chơi sinh ra một loại trạng thái tinh thần, chỉ cần thích hợp nghỉ ngơi có thể giải trừ. Nhưng là có chút học giả cho rằng bọn họ thuộc về một loại bệnh tâm lý. Bất nó xưng là trò chơi hoàn toàn đại nhập chứng.

"Ta không biết, cũng không muốn bắt kẻ nàng có phải không, chỉ bắt quá bây giờ tình huống này ta chỉ sợ không hao lộ diện."

Lời này nói chột dạ, Bàn tử bây giờ không phải là không hao lộ diện, mà là chỉ có thể không lộ diện. Hắn nhất dựa vương bài đó đã bị người một kích hủy diệt, muốn một lần nữa triệu hoán cũng đã không có thời gian, mà chỉ bằng cái kia gà mờ ma pháp, căn bản là không cách nào tổ chức cái gì như dạng chống cự, nếu là hao lộ diện không bị mỹ nữ chém thành thịt thăn mới là việc lạ.

"Một hồi người đi ra ngoài bọn hắn nếu hỏi ta, tựa nói cho bọn hắn biết nói ta chỉ là người tạm thời mời đến, ngàn vạn không chỉ nói ra lai lịch của ta, cũng không muốn lộ ra cái gì chân ngựa, đợi lát nữa chúng ta còn tại đằng kia gia tửu quán hội hợp."

"Không có vấn đề! Người an tâm đi a, hậu sự ta sẽ cho người làm tốt!"

"Nhật người!"

Quay đầu lại cho Tiểu Bạch một ngón giữa, Bàn tử một đầu đâm vào lùm cây. Theo vài câu ma pháp ngâm xướng, thân ảnh của hắn lẫn vào hoàn cảnh biến mất không thấy gì nữa, mà hắn chân trước vừa vừa rời đi. Thần thánh quang hoàn ánh sáng chói lọi liền đem hắn chỗ mới đứng vừa rời chiếu lên một mảnh sáng như tuyết.

"Hỗn đản này nữ nhân thật sự là cố chấp, truy lâu như vậy người không phiền lụy ta đó một hồi!"

Mang theo một thân nước bùn, Sơn Đức Lỗ một bên tiến lên một bên nguyên rửa lấy sau lưng Thánh võ sĩ, chỉ tiếc không giống với hắn nguyên rửa ma pháp, loại này đơn thuần oán niệm, căn bản không cách nào đối với bất luận cái gì sinh ra ảnh hưởng.

Chết đuối người ẩm ướt địa mặt đất ẩm ướt mà âm lãnh, hiện đầy mùi hôi bùn nhão, nhưng là vì tránh né đuổi giết, Bàn tử cũng chỉ có thể thỉnh thoảng nằm sấp ở phía trên, bị nước bùn sũng nước ngoại bào vừa ướt vừa nặng, hơn nữa tản ra gay mũi mùi, dù cho biết rõ đây chỉ là trong trò chơi hiệu quả, Sơn Đức Lỗ cũng hiểu được có chút khó có thể chịu được. Tuy nhiên trò chơi thiết lập là 10 phút sẽ biến sạch sẽ, nhưng là đằng sau Thánh võ sĩ theo đuổi không bỏ, hắn căn bản không có thời gian đi chờ đợi.

May mắn, Bàn tử ẩn thân pháp có thể nói rất là có tác dụng. Một khi Thánh võ sĩ nhanh tiếp cận, hắn liền tìm một chỗ một nằm sấp, đem tráo bào dùng ma pháp thủ đoạn biến ảo một phát nhan sắc, sau đó thả ra một cái huyền âm thuật hấp dẫn vội vã Thánh võ sĩ đi qua. Lại đứng lên đổi lại phương hướng chạy. Loại phương pháp này là Sơn Đức Lỗ theo trước kia trong tiểu thuyết tham khảo đến, ý vào hắn nghệ thuật hệ xuất thân ưu thế, loại này giống như đúc hoàn cảnh sắc bắt chước tăng hình pháp, so với đạo tặc tiềm hành cũng không kịp nhiều nhượng. Cho nên tuy nhiên Bàn tử hiện tại bộ dạng chật vật một chút, nhưng còn không có tánh mạng mà lo lắng.

Chỉ là tuy nhiên sẽ không bị đuổi theo, nhưng là tựa hồ cũng không cách nào vứt bỏ —— mặc kệ Bàn tử như thế nào biến hóa, cũng chỉ có thể dấu điểm được nhất thời, tựa hồ chỉ muốn hắn bắt đầu di động, Thánh võ sĩ có thể phát hiện sự hiện hữu của hắn, hai người một đuổi một chạy thẳng đến đã tiếp cận đầm lầy biến, Bàn tử vẫn đang chứng kiến cái kia một đoàn rừng rục Thánh Viêm tại chính mình tầm mắt biến tiêu đốt.

"Liền nhanh nhẹn đó như vậy cao? Nàng đến cùng làm sao thêm điểm?"

Càng tiếp cận chết đuối người ẩm ướt địa biến, chung quanh cây cối thâm thực vật lại càng thưa thớt, càng thêm ánh sáng sáng ngời khiến cho Sơn Đức Lỗ khả năng tăng hình giảm bớt đi nhiều, rơi vào đường cùng Bàn tử chỉ có thể căng chân chạy như điên, hi vọng có thể dựa vào điểm nhanh nhẹn vứt bỏ đối thủ, bắt đầu đi chạy sau một lúc hắn tựa bị ai phát hiện: Hắn cùng với Thánh võ sĩ khoảng cách chẳng những không có kéo ra, ngược lại lại tiếp cận một ít.

Chương 47: Có chuyện xảy ra

(đây là đêm qua, bởi vì trong nhà mất điện ngày hôm qua không có truyền đi lên)

Sơn Đức Lỗ hiện tại đã là đồ mồ hôi thấu trọng y, mặt mũi tràn đầy mồ hôi nhưng mặt của hắn thoát nhìn thậm chí có chút ít dữ tợn, Bàn tử thể chất là sở hữu thuộc tính trung cao nhất hạng nhất, bình thường hắn dù cho tốc độ cao nhất chạy trốn một giờ, cũng sẽ không cảm thấy mệt nhọc, nhưng là dọc theo con đường này như là bị chó rượt con thỏ bình thường bỏ mạng chạy trốn, khẩn trương cảm xúc khiến cho hắn mồ hôi như nước uống đồng dạng bắt trụ ra bên ngoài bốc lên.

"Thật sự là nhị về đến nhà rồi, vô duyên vô cớ làm gì vậy chỉ muốn hướng nội thành chạy? Trong rừng hao tổn đến năng lượng chẳng phải được? !" Sơn Đức Lỗ một bên cố gắng di chuyển hai chân, một bên lớn tiếng chú chửi mình bản năng. Nhưng là bây giờ trở về đầu đã tới không kịp, cũng chỉ có thể đi một bước tính toán từng bước.

Trên người gia trì Gia Tốc Thuật đã nhanh đến thời hạn, Bàn tử biết rõ một khi pháp thuật này biến mất, tử kỳ của mình cũng đã đến. Hắn hiện tại thật sự rất hi vọng có kỳ tích xuất hiện, nói thí dụ như đột nhiên xuất hiện một ít hung bạo dã thú, hoặc là cùng Thánh võ sĩ có cừu oán ngoạn gia cái gì ngăn cản thoát một phát đằng sau vị mỹ nữ kia, như vậy hắn có thể dọn ra không đến cho mình bổ sung một cái gia tốc ma pháp, thậm chí mượn cơ hội chuẩn mất.

Đáng tiếc sớm đã có vị triết nhân đã từng nói qua, kỳ tích vĩnh viễn sẽ không tại nơi lúc cần phải xuất hiện, bởi vậy dù cho Bàn tử tại trong lòng trách mắng bông hoa đến, chung quanh hay vẫn là hoàn toàn yên tĩnh, hoàn toàn không có ngoạn gia hoặc là quái vật xuất hiện, hơn nữa càng thêm khoa trương chính là, hoặc có lẽ là bởi Bàn tử nguyên rủa quá mức âm độc, thu nhận thần tăng quỷ ghét, dọc theo con đường này hắn thậm chí liền một chỉ bình thường động vật bóng dáng hắn cũng không thấy.

"Thật sự không được cùng với này tiêu nương bì liều mạng, dù sao cùng lắm thì tự là vừa chết!"

Bất lợi với cao tốc tiến lên trường pháp tượng sớm được Sơn Đức Lỗ thu nhập ba lô, hiện tại Bàn tử cầm trong tay chính là tại Ngân Đình thành bên ngoài sở đến cái kia đem đồ trắng nõ, tên nõ đã sớm phủ lên dây cung, tam lăng mũi tên hàn lỏng lạnh, thoát nhìn rất là dễ khí. Nhưng là Sơn Đức Lỗ lại biết thứ này kỳ thật không tạo nên quá lớn tác dụng —— trừ phi bắn trúng thân thể không có bị áo giáp bảo hộ bộ phận, bằng không thì dùng Bàn tử trong tay loại này không có bất kỳ thuộc tính kèm theo tên nõ, căn bản không cách nào đối với sau lưng cái kia trang bị tốt mỹ nữ tạo thành trọng đại tổn thương. Nhưng là Thánh võ sĩ có khả năng đứng tại nguyên chỗ đương Bàn tử bìa ngắm sao?

Gia Tốc Thuật lam sắc quang mang rút cục tại trên thân thể hoàn toàn tiêu tán, Sơn Đức Lỗ nhận mệnh dừng bước. Quay người đã giơ tay lên bên trong nõ, nhắm ngay phương xa như là như lưu tinh dần dần tới gần Thánh võ sĩ.

Trong trò chơi thiết lập nhân vật tốc độ muốn so với trong hiện thực nhanh nhiều lắm, hai người khoảng cách thoát nhìn xa xôi, trên thực tế chỉ kém không đến 20 giây khoảng cách, Bàn tử nín thở Ngưng Thần nhìn xem cái kia xinh đẹp thân ảnh dần dần tới gần, cảm giác cao mang đến thị lực nhưng Bàn tử liền trên mặt năng tính tế một tầng mồ hôi đổ xem nhất thanh nhị sở. Trong lúc nhất thời không khỏi liên thủ đều có chút run rẩy.

500m . . 400m . . 300m . . Ồ?

Đang ở đó lỏng lẻo thân ảnh tự muốn đi vào tầm bắn lúc, Thánh võ sĩ đột nhiên đình chỉ tiến lên bộ pháp, ngay tại Bàn tử kinh ngạc tầm đó, nàng đứng tại nguyên chỗ duỗi ra một tay, trên tay liền tràn ra một đoàn bạch quang.

"Nguy rồi! Công kích Thần Thuật?"

Bất quá Bàn tử rút lại cổ đội cả buổi, trong tưởng tượng công kích Thần Thuật cũng không có đã đến, hắn mờ mắt ra liền trông thấy Thánh võ sĩ trong tay bạch quang dần dần biến thành một chỉ xinh đẹp Ngân sắc bồ câu đưa tin, mà nàng triển khai bồ câu đưa tin mang đến một tờ giấy xem chỉ chốc lát về sau, liền quay người hướng về Moon City phương hướng cũng không quay đầu lại chạy đi. Đem giờ cùng nõ khẩn trương hề hề Bàn tử ném tại nguyên chỗ.

"Cứ như vậy. . . Đi?"

Sơn Đức Lỗ ngây ngốc nhìn xem xinh đẹp Thánh võ sĩ dần dần biến mất tại trong tầm mắt, hơn nửa ngày mới nhớ tới buông giờ cùng nõ tay, dài ra một khẩu đại khí. Đặt mông ngồi dưới đất.

"Cái kia chim chóc giống như là Weslan nội bộ dùng đưa tin chim bồ câu, chẳng lẽ là muội muội nàng tại rừng cây bên kia đã xảy ra chuyện gì? Cái kia Tiểu Bạch bọn hắn thế nào à nha?" Tiễn tay vung lên vạt áo xoa xoa mặt mũi tràn đầy mồ hôi, Bàn tử một bên thuận lấy khí, một bên suy nghĩ lấy Thánh võ sĩ đầu voi đuôi chuột trong khi hành động hàm nghĩa, đang tại nghi hoặc, bên cạnh của hắn cũng xuất hiện một chỉ tro không lập chít chít chim chóc, phốc phốc kéo kéo ở Bàn tử chung quanh đánh một cái chuyển.

"Có đại sự xảy ra á! Chạy nhanh trở về thành!"

Cả kinh một chột ngừng viết ngay đến làm cho nhân khó có thể tin kiểu chữ xem xét tự là Tiểu Bạch tự viết, tại Bàn tử trong ấn tượng thẳng này nói đại sự thường thường đồ không thể nào đại, bất quá liên lạc với Thánh võ sĩ đột nhiên ly khai, Sơn Đức Lỗ cũng là nhắc lên một tia hứng thú, vì vậy liền chậm rì rì bắt đầu hướng Moon City tiến đến.

"Huynh đệ, đã xảy ra chuyện gì à nha?"

Vừa xong Moon City cửa thành, Bàn tử liền trông thấy cửa thành bên cạnh bảng thông báo chung quanh lách vào một đồng lớn đặc biệt ngoạn gia, tiếng ồn ào cơ hồ so ra mà vượt, vì vậy Bàn tử liền tiện tay y qua một cái vừa từ bên trong chui đi ra đạo tặc nghe ngóng tình huống. Cái kia đạo tặc đại khái cũng là yêu Bát Quái gia hỏa, chỉ là đánh giá Bàn tử nhất liếc liền thao thao bất tuyệt giảng.

Nguyên lai ngay tại Bàn tử cùng mỹ nữ tại trong ao đầm trốn Miêu Miêu lúc, Moon City ở bên trong Thánh võ sĩ Thần Điện đột nhiên giới nghiêm, rất nhiều NPC cùng ngoạn gia Thánh võ sĩ bị triệu hồi, huyền não to như vậy một tòa Thánh Điện vậy mà kín người hết chỗ, vì vậy liền có hảo tín nhân vật đi nghe ngóng ngọn nguồn, tuy nhiên bản khắc NPC Thánh võ sĩ đều là vẻ mặt đen sẫm tỏ vẻ không thể trả lời, nhưng vẫn là bị một ít người tại một vị Cao cấp ngoạn gia Thánh võ sĩ trên người hỏi thăm ra một tí mánh lêu.

Một đội Thánh võ sĩ đoàn đặc phái viên sứ giả tại Moon City bên ngoài bị tập kích, toàn bộ đoàn hơn hai mươi người toàn bộ bị sát, chính chuyện này làm cực kỳ xinh đẹp, không có lại hiện trường lưu lại dấu vết nào, thậm chí liền một cái người chứng kiến đều không có, nhưng là hết lần này tới lần khác đoàn đặc phái viên sứ giả trong có cái Thánh võ sĩ ngoạn gia đi theo, này xui xẻo gia hỏa tại phục sinh sau trước tiên liền đem việc này báo cáo, Thánh võ sĩ Thần Điện cũng lập tức làm ra toàn thành giới nghiêm, tuyên bố thông cáo ketch xù treo giải thưởng hung thủ cùng với triệu hồi sở hữu Thánh võ sĩ quyết định.

Mà đang ở cơ hồ đồng thời, Moon City lớn nhất ngoạn gia công hội lam sắc ánh trắng ban bố một đám lệnh truy nã, dùng một vạn năm nghìn kim tệ giá cao truy nã ba cái ngoạn gia, kỳ hạn là một tháng, cái tin tức này không thể nghĩ ngờ lại quảng rơi xuống một cái trọng bom tấn, đem vốn có cũng có chút thể cục hỗn loạn quấy đến chừng khí mù mịt.

Một vạn năm nghìn kim tệ, tuy nói trò chơi ngoài có những số tiền này nhân khả năng số lượng cũng không ít, thế nhưng mà tại không chuẩn hối đoái Kim tệ trong Long thành đây cũng không phải là cái số lượng nhỏ, đầy đủ một cái bình thường ngoạn gia mua sắm một bộ đỉnh cấp trang bị, làm tiếp hơn mấy tháng mạo hiểm tiếp tế. Hơn nữa này chỉ sợ cũng là toàn bộ Long thành Open Server đến nay. Ngượn gia tuyên bố kim ngạch lớn nhất lệnh truy nã rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Treo giải thưởng

Chột nghe đến một vạn năm nghìn kim tệ số lượng, Sơn Đức Lỗ cũng có một loại muốn tiến đi xem một chút xúc động, nhìn xem đến tốt cùng là người nào có thể giá trị như vậy một số số lượng, hần gần đây Kim tệ đã hoa nhanh thấy đấy, mặc dù nói cô độc nhiệm vụ kia trung hần cũng có thể đạt được một ít Kim tệ phân thành, nhưng là cái kia dù sao chỉ là một ít tiền mà thôi.

Bất quá nhìn nhìn cái kia dùng trình báo Guinness ghi chép nhân khẩu đông đúc khu. Nhìn nhìn lại thân hình của mình cùng rộng thùng thình trảo bào, Sơn Đức Lỗ cuối cùng nhất hay vẫn là bỏ đi ý nghĩ này —— dùng thân hình của hần cùng trang phục căn bản lách vào không tiền đám người, hơn nữa trong Long thành đạo tặc trộm cắp chỉ cần không bị bắt chặt tự không phạm pháp, hần cũng không muốn vì xem cái lệnh truy nã sẽ đem trong túi quần còn sót lại mấy kim tệ ném đến.

Phát ra một chỉ bỏ câu đưa tin thông tri Tiểu Bạch một chuyến mình ở ngoài cửa thành, Sơn Đức Lỗ kéo thấp túi cái mũ ngồi ở ngoài cửa thành không xa một gốc cây lách ra cái cổ dưới cây, bởi vì đạo kia lệnh giới nghiêm căn nguyên, Bàn tử đoán chừng hiện tại Moon City Thánh võ sĩ chỉ sợ so NPC còn nhiều, mặc dù nói trở lại lộ nhưng hần đã đem bốn chỉ khâu lại thi bỏ sung nguyên vẹn, nhưng là hần cũng không muốn đi vào tìm xui.

Đội sau nửa ngày, bỏ câu thả bốn năm chỉ. Tiểu Bạch một đoàn người nhưng vẫn không có xuất hiện, Sơn Đức Lỗ đang tại thăm mắng, lại nhận được Lôi Tá một phong truyền tin, tiện nhân kia ngược lại không có cái đại sự gì, chỉ là tự xưng tại Westerley đã đội toàn thân lông xanh, hỏi Sơn Đức Lỗ lúc nào mới có thể trở về. Vốn có Bàn tử nghĩ nói cho Lôi Tá chính mình rất nhanh tự đi cùng hần hội họp, sau đó lại đi luyện chút ít cấp bậc, nhưng là. . .

Đột nhiên ở giữa một cái ý niệm trong đầu, hiện lên Bàn tử trong óc, nhưng hần cải biến kế hoạch lúc đầu.

Cuối cùng nhất, Bàn tử cho Lôi Tá phát một điều tin tức, nhưng hần tới trước Bạch Thạch thành đi đánh cho trước xem.

Bạch Thạch thành, Nhân Loại Vương Quốc nhất tới gần hoang man chi địa thành thị, cũng là nhân loại lãnh địa trung nhất không bị ngoại gia hoan nghênh địa phương, chỗ đó chẳng những khí hậu ác liệt, quanh năm âm thiên, hơn nữa nghe nói bởi vì hoang man chi địa một loại không hiểu thấu năng lượng ảnh hưởng, tại đó là thi triển ảo thuật, Thần Thuật thất bại tỷ lệ sẽ trở nên rất cao. Bởi vậy đối với ngoại gia nhất là thi pháp chức nghiệp ngoại gia mà nói, dù cho trả thù lao bọn hắn cũng không đi nơi nào.

Thế nhưng mà, đối với Bàn tử mà nói, nơi đó là hắn không đi không được địa phương. Đơn giản là lão Vu Sư cho hắn cái kia vài đoạn văn tự phiên dịch, trong đó cái thứ nhất từ tổ, là Bạch Thạch thành!

Đưa mắt nhìn bờ câu bay về phía phương xa, Sơn Đức Lỗ lâm vào trầm tư.

Dựa theo hắn vốn là ý định, là lại tăng hơn mấy cái cấp bậc, đợi đến lúc mình có thể triệu hoán Hắc Võ Sĩ (Black Warrior), hơn nữa cùng Tiểu Bạch mấy người bằng hữu kia hiểu biết về sau, lại đi thăm dò trên tay này trương thần bí địa đồ trung chỗ ghi lại bảo tàng. Bởi vì dù sao loại này nguy hiểm nơi, nhiều một phần chuẩn bị là hơn một phần bảo đảm, nhưng là vừa rồi trong nháy mắt đó, tựa hồ có một thần bí thanh âm trong đầu đầu độc lấy hắn, khiến cho hắn gấp không kịp đem muốn đi cái kia chỗ thần bí, đem bảo tàng nắm trong tay.

"Truy cứu căn nguyên, đại khái là cùng cái kia tiểu nương bị ở giữa trận kia đại trốn sát nhượng trong lòng mình ghen roi xuống một cổ hỏa a." Bàn tử tự giễu cười cùi.

"Ba!"

Một tay đột nhiên vỗ vào Sơn Đức Lỗ đầu vai, bất thành linh kích thích nhượng chính đang tự hỏi Bàn tử toàn thân run lên. Thiếu chút nữa không có đem trong tay ma trượng văng ra, hắn cái này khoa trương động tác làm cho đang chuẩn bị cùng hắn nói chuyện người tới cũng lại càng hoảng sợ. Đạp đạp đạp lui về phía sau ba bước mới đứng lại.

Quay đầu xem thấy người tới cách ăn mặc, Sơn Đức Lỗ không khỏi có loại chột cùi xúc động, chỉ thấy thẳng này trên người hắt lên một kiện thanh không thanh lam không lam đỉnh nhọn cây đay áo choàng, thật dài túi cái mũ phủ lên hơn phân nửa khuôn mặt, thế nhưng mà cái kia áo choàng cạnh dưới lại không biết làm sao ngắn lão một khối to, chỉ có thể miễn cưỡng che đến thắt lưng, lộ ra màu trắng Vũ Sĩ quần dài cùng một đôi da hươu ủng ngắn. Mà khép tại áo choàng ở bên trong tay nhượng hắn thoát nhìn đến cùng cổ đại Châu Âu đao phủ có vài phần tương tự. Khiếm khuyết chỉ là không có hành hình dùng đại búa.

"Ngươi ai a?"

"Đừng làm rộn, là ta!" Người tới kéo bắt đầu thượng túi cái mũ, lộ ra một trương khuôn mặt anh tuấn. Đúng là Phiêu Hốt Bạch Vũ. Chỉ có điều Tiểu Bạch hiện tại trên mặt cái kia lệ bài ánh mặt trời giống như đáng tươi cười đã không thấy, mà chuyển biến thành là một bộ hờn hờn gương mặt.

"Làm sao lại ngươi một cái? Bọn hắn đây này?"

"Khỏi phải nói ra! Chúng ta đụng với đại phiền toái rồi!"

"Đừng có gấp, từ từ nói" thẳng này đụng với điểm chuyện tự là cả kinh một chột ngữ khí, Sơn Đức Lỗ nghe được nhiều hơn, tự nhiên cũng không phải rất quan tâm: "Phiền toái gì? Nói ra ta cho ngươi tham mưu tham mưu!"

"Móa! Ngươi trước cho mình tham mưu a!" Liền kéo túm lưng quần dẫn Sơn Đức Lỗ đi vào dưới tường thành một cái góc rẽ, Tiểu Bạch tả hữu nhìn xem một phen, gấp bốn phía không nhân tài thảo xuống áo choàng: "Vừa rồi tại trong rừng cây bị ngươi làm mất mấy cái không may hàng là lam sắc ánh trắng nhân, bọn hắn chính trong thành khắp nơi ồn ào lấy muốn tìm ngươi đây!"

"Xùy! Ta còn tưởng rằng ngươi muốn nói cái gì?" Đối với Tiểu Bạch mang tam hòa tứ, Bàn tử ngược lại là vẻ mặt chẳng hề để ý: "Này có cái gì cùng lắm thì hay sao? Lại không có nhân trông thấy ta, bọn hắn ngoại trừ nghe ngóng còn có thể như thế nào đây?"

"Ngươi thẳng này là không có sao! Còn có thể mang theo mỹ nữ chơi trốn Miêu Miêu!" Bàn tử chẳng hề để ý ngữ khí nhượng Tiểu Bạch nổi trận lôi đình: "Ngươi còn nhớ rõ cái kia một mực tìm hành đạo tặc a? Cô độc ba người bọn hắn đều bị hắn vỗ video, chúng ta vừa xong cửa thành tự làm cho nhân gia cho lấp kín rồi!"

"Các ngươi. . . Treo rồi?"

"Không có, Bạch Dạ tiểu thư là dẫn theo mấy cái Thánh võ sĩ bằng hữu đến tìm muối muối nạng, hai ngươi sau khi đi chúng ta theo chân bọn họ cùng một chỗ trở về thành, bọn hắn đem việc này cản lại, bắt quá. . . Cũng cùng treo rồi không sai biệt lắm! Lam sắc ánh trắng phát lệnh truy nã, nói là muốn truy nã cô độc bọn hắn một tháng." Phiêu Hốt Bạch Vũ tăng thêm ngữ khí lại lặp lại một bên: "Một tháng a! Lam sắc ánh trắng tại Nhân Loại thành phố lớn cơ hồ đều có phân hội, hơn nữa cái kia lệnh truy nã thượng tiền thưởng đầy đủ nhượng nhân nói điên được rồi!"

"Phát lệnh truy nã? Đợi một tý, ngươi không phải nói. . ." Sơn Đức Lỗ nhìn một cái cửa thành nơi hẻo lánh cái kia vẫn còn dần dần biến nhiều người bày, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Cái kia ba cái tất cả giá trị năm nghìn kim tệ, chính là bọn họ ba a?"

"Đúng vậy! Hiện tại ngươi biết lợi hại chưa!"

"Đây đúng là cái chuyện phiền toái. . ." Sơn Đức Lỗ trầm ngâm một chút, chậm rãi mở miệng nói: "Như vậy đi, ta mang theo các ngươi đi đào cái bảo tàng, coi như là bồi thường tinh thần của các ngươi tổn thất như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1: Hoang man chi địa

Phần 2: Lý Áo Thụy Khắc Vương linh hồn bảo tàng

Chương 01: Hoang man chi địa

Hoang man chi địa là trong trò chơi đối với Nhân Loại lãnh thổ lấy phía tây đại mảnh thổ địa xưng hô, chỗ đó diện tích cực kỳ quảng đại, cơ hồ cùng nhân loại lãnh địa tương xứng, dựa theo Huyền Tưởng Quốc Tế công bố trên tư liệu nói, chỗ đó đã từng là một cái giàu có và đông đúc Vương Quốc, bất quá mấy trăm năm trước đã xảy ra một lần khủng bố ôn dịch, làm cho cơ hồ sở hữu cư dân đô chết ở trận kia tai họa thật lớn bên trong, bởi vậy biến thành một mảnh tử địa.

Truyện thuyết ở đẳng kia lần ôn dịch trung người bị chết ít nhất cũng có hơn trăm triệu chi cự, về phần những thứ khác động thực vật tự nhiên càng không cần phải nói, trò chơi vừa Open Server lúc ấy, cũng có một ít cái gan lớn Lữ Hữu tổ đội đến hoang man chi địa đi, nhưng là đều không ngoại lệ đô treo rồi trở lại. Theo bọn hắn nói này mảnh thổ địa thượng những không may này chết oan người linh hồn ngẫu nhiên hội tụ cùng một chỗ, biến thành vì cổ quái linh hồn quái vật ở chỗ này du đãng, mà này mảnh thổ địa thượng sở dĩ Thần Thuật cùng ma pháp hội thường thường mất đi hiệu lực, cũng là do ở những tại kia ôn dịch trung chết đi cư dân linh hồn, bởi hồi khi bọn hắn cổ thổ phía trên, cự tuyệt bất luận cái gì lực lượng xâm nhập căn nguyên. Bởi vậy tại ngoạn gia trung cũng có người xưng hô nơi này vì chỗ nguyên rủa.

Tuy nhiên không biết những theo như đồn đãi này có bao nhiêu là chân thật bộ phận, nhưng là này ở bên trong xem ra thật không phải là cái gì nơi tốt, từ khi hai ngày trước Bàn tử một đoàn người tại Bạch Thạch thành cả đội xuất phát cho tới bây giờ, bọn hắn chứng kiến đến vẫn một mực là một mảnh đen xám lam chủ sắc điệu cảnh sắc, mặt đất thổ nhưỡng tuy nhiên không giống đầm lầy như vậy tất cả đều là bùn nhão, nhưng lại xốp khác tầm thường, tổng cho nhân loại không nở cảm giác, hơn nữa ở giữa hội nghị thường kỳ có chút hố đất cùng khối lớn đá vụn, không để ý sẽ bị trật mất cá chân, hoặc là quệt lam bị thương bắp chân.

Trên bầu trời vẫn là ráng hồng rậm rạp, mặt trời ánh sáng chói lọi trải qua cái kia dày đặc tầng mây loại bỏ về sau, liền chỉ còn lại có một ít thê lương cận, căn bản không cách nào cung cấp bất luận cái gì nhiệt lượng, mà bên trên bình nguyên không ngừng nổi lên gió lạnh, cũng cùng trong không khí đại lượng hơi nước hỗn hợp cùng một chỗ, biến thành một loại như sương xương người tiết phát toan âm hàn khí lưu.

Mà điểm chết người nhất đúng là, một đoàn người sở muốn đi địa phương, chẳng những không thông bất luận cái gì phương tiện giao thông, nhưng lại không có có thể căn cứ chuẩn xác con đường! Bọn hắn chỉ có thể theo dựa vào hai chân của mình tại đây phiến quý địa thổ địa thượng chậm rãi tiến lên, dựa vào con mắt đến tìm kiếm phương hướng của mình. Hơn nữa này trên đường đi không chỉ nói quái vật, liền tiêu động vật cũng không có một chỉ, thật sự như người càng để ý ở bên trong càng phát ra mao.

"Người xác định không có đi sai lộ tuyến? Ta cũng không muốn lại ngủ ngoài trời rồi!" Phiêu Hốt Bạch Vũ ngẩng đầu nhìn dần dần ám trầm xuống sắc trời, cau mày hướng Sơn Đức Lỗ hỏi.

Đây đã là Tiểu Bạch đệ N lần hướng Sơn Đức Lỗ phát ra nghi vấn rồi, theo Bạch Thạch thành đi ra vấn đề của hắn sẽ không có gián đoạn qua, mà gần đây hai ngày còn có dần dần gia tăng xu thế. Bất quá điều này cũng không có thể trách hắn, dọc theo con đường này tất cả lớn nhỏ phiền toái tầng tầng lớp lớp, hắn cái này đem mấy người kéo tới lòng người áp lực thật sự rất lớn.

"Khẳng định đúng vậy, người yên tâm đi. . ."

Trên thực tế Sơn Đức Lỗ trong nội tâm đã ở từng đợt chợt dạt, hoang man chi địa loại này hoàn toàn không khai phát địa phương, trong đó có nguy hiểm gì, ai cũng nói không rõ ràng. Tại cự thể địa hình, quái vật phân bố cùng điểm tiếp tế đội một tỷ tính báo một mực không có dưới tình huống, dù cho trong tay có bảo tàng địa đồ, ai lại dám nói mình có nắm chắc? Nhưng là với tư cách nhiệm vụ người phát , nếu là hắn rớt rề lần này tầm bảo căn bản là không có cách nào tiếp tục, vì vậy Bàn tử chỉ có thể làm làm ra một bộ tràn đầy tự tin bộ dạng, ngẩng đầu ưỡn ngực đi nhanh về phía trước.

"Đã đúng vậy, như vậy vì cái gì chúng ta còn chưa tới? Trên bản đồ không phải nói có Bạch Thạch thành đi tây ước chừng hai ngày lộ trình sao? Chúng ta thể nhưng mà đã đi rồi nhanh ba ngày ư!"

Tịch Dương Thiên Sư thanh âm tuy nhiên suy yếu, nhưng ý nguyên thập phần sắc bén đánh trúng chủ đề. Trên đường đi vị này nữ Mục Sư không thể nghi ngờ là trong đội ngũ một nhất một vị, năng lực là trong đội ngũ thấp nhất, hơn nữa đội viên trên đùi xuất hiện miệng vết thương đều là do nàng phụ trách —— tuy nhiên cái kia đều là dễ dàng trị liệu vết thương nhỏ, nhưng là nhiều lần miệng vết thương xuất hiện tỷ lệ cùng chủ ngữ thất bại lại hao phí năng lực tinh lực, bởi vậy vị này trong đội ngũ duy nhất đại phu bây giờ nhìn lại trái ngược với một vị người bệnh, nói chuyện hữu khí vô lực, liền đi đường cũng muốn vịn Phiêu Hốt Bạch Vũ bả vai.

"Cái kia. . . Bản đồ này là ta theo Delgado chỗ đó lấy được, các người cũng biết Vong Linh sinh vật không cần giấc ngủ, cho nên bọn hắn đi hai ngày đường, đại khái chúng ta cần nhiều đi chút thời gian a. . . Ha ha! Cho nên chúng ta. . . Cho nên. . . Đã tìm được! !"

Trong nội tâm có quỷ Bàn tử né tránh lấy Mục Sư ánh mắt, chú ý tả hữu mà nói hắn, nhưng là cũng không biết là nhân phẩm hắn phát hiện, hay vẫn là cái gì khác căn nguyên, ngay tại nhìn chung quanh lúc hắn đột nhiên phát hiện ánh mắt phương xa xuất hiện lờ mờ một đoàn Hắc Ảnh. Sơn Đức Lỗ vội vàng vì chính mình gia trì một cái Ứng Nhân thuật, một tòa màu đen xám tòa thành liền xuất hiện ở hắn trong tầm mắt.

Đã tìm được mục tiêu về sau, một đoàn người tốc độ tự nhiên thêm nhanh hơn rất nhiều, đi vào tòa thành phụ cận bất quá dùng hơn 10 phút mà thôi.

Này tòa thành lâu đài hình dạng và cấu tạo thoát nhìn đến cùng tại phía xa mấy trăm km bên ngoài Bạch Thạch thành có chút tương tự, chỉ là tường ngoài thượng thành gạch đá có không ít tróc bong, bất quá làm cho người mừng rỡ chính là, tuy nhiên trước khi đến mọi người đã riêng phần mình tại trong lòng đã làm xong tại phế tích trung ngó ngoài trời chuẩn bị —— bởi vì người dù sao cũng không thể trồng cây vào một tòa đã hoang phế mấy trăm năm kiến trúc đến cỡ nào nguyên vẹn —— nhưng là bây giờ nhìn lại, hay vẫn là so với bọn hắn dự đoán muốn tốt nhiều lắm, ít nhất có thể ở chỗ này cư trú một đêm.

Thông qua được cái kia mở rộng hai miếng tàn phá cửa thành về sau, một đoàn người đi tới tòa thành trung ương trên đường cái, nơi này đến cũng được cho sạch sẽ, ngoại trừ mấy cây ngã vào giữa lộ, đã biến thành màu đen than trạng vật mục nát cây cối, trên đường phố cũng không có bất kỳ rác rưởi. Bất quá bởi vì bốn phía cực kỳ yên tĩnh, cho nên chỉ có mọi người tiếng bước chân không ngừng tiếng vọng, cái kia trống rỗng thanh âm nhượng nhân nghe xong hội không tự chủ được cảm thấy áp lực.

"Ha ha, thật sự là u ám. . ." Nuốt lường nước bọt, có chút chịu không được loại này áp lực Tiểu Bạch mở miệng nói: "Huyền Tường Quốc Tế cái chỗ này làm có chút phim kinh dị cảm giác đây này. . ."

"Người nói đúng! Nơi này xác thực rất khủng bố!"

Đang tại hành tẩu Bàn tử đột nhiên phát hiện mấy thứ gì đó, hắn đành chỉ tiến lên, cẩn thận trên mặt đất xem xét một phen về sau, đứng lên đem khâu lại thi gọi về đi ra: "Các vị, đem vũ khí của các người đồ lấy ra đi, ta nghĩ tới chúng ta được tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Hoang thành

(sáng sớm hôm nay phát hiện cất chứa tại chậm chạp hạ thấp, dưới sự kinh hãi thông tin biên tập, đạt được trả lời viết: "Người quá chậm, còn đây là hiện tượng bình thường.

. . . Yên lặng im lặng hai mắt nước mắt nha, ta một tân thủ trình độ không cao, mỗi ngày chỉ có thể viết ra nhiều như vậy đến, ta nên làm cái gì bây giờ. . . T_T)

"Chúng ta tình cảnh hiện tại rất nguy hiểm, " Sơn Đức Lỗ ánh mắt đảo qua bán tín bán nghi mọi người, chậm rãi nói ra: "Mọi người tốt nhất tranh thủ thời gian ly khai này tòa thành lâu đài. Bằng không thì sau khi trời tối chúng ta chỉ sợ phải miễn phí trở lại Bạch Thạch thành rồi. Nơi này. . ."

Bàn tử lời còn chưa nói hết, liền bị một hồi chói tai kết kết âm thanh chỗ đánh gãy, mọi người theo tiếng nhìn lại, lại hoảng sợ phát hiện vừa rồi bọn hắn vào cửa thành công tò vò đã bắt đầu sụp xuống, đá vụn như mưa rơi nhao nhao rơi xuống, ngay sau đó chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn, mặt đất đột theo run rẩy lên, công tò vò trung đột nhiên phun ra đại cổ tro bụi, tựa hồ có một kiện cực lớn mà trầm trọng thứ đồ vật mất đã rơi vào bên trong.

Tro bụi tan hết về sau, mấy người tới công tò vò bên cạnh, thợ săn giương cung lắp tên vào bên trong bắn ra một phát pháo sáng, tối như mực môn trong động bị chiếu sáng về sau, sắc mặt của mọi người đồ trở nên có chút khó coi —— hơn năm mét rộng đích cửa thành thông đạo đã hoàn toàn bị một khối cực lớn nhám thạch một mực phá hỏng, tuy nhiên không cách nào phán đoán nó độ dày, nhưng là liền từ vừa rồi nó đối với mặt đất tạo thành chấn động có thể đoán được, này nhám thạch tuyệt sẽ không rất mỏng.

"Xem ra là gây ra nhiệm vụ, nơi này là đi không đã thông. . ." Sơn Đức Lỗ bất đắc dĩ thở dài, liền đưa ánh mắt chuyển hướng về phía tường thành: "Thử xem xem có thể hay không từ nơi ấy dùng [lông vũ rơi] thuật phi đi xuống đi!"

"Ta nói lão Sơn, người có thể hay không trước tiên là nói về nói người vừa rồi đến cùng phát hiện cái gì?" Đột nhiên biến cố nhượng còn lại mấy người hai mặt nhìn nhau, một hồi lâu, Phiêu Hốt Bạch Vũ mới mở miệng hỏi: "Có phải không này nội thành có cái gì đại quái?"

"Vong Linh, nơi này có Vong Linh qua lại." Sơn Đức Lỗ một bên bốn phía nhìn quanh, tìm kiếm lấy ly khai phương pháp, một bên giải thích nói: "Vừa rồi ta tại bên đường trong tro bụi nhìn thấy trọng điệp Khô Lâu vân chân, thỉnh thoảng còn có phản hồn thi đấu chân, loại vật này trời vừa tối sẽ xuất hiện, bởi vậy chúng ta tốt nhất tại mặt trời xuống núi trước ly khai này tòa thành lâu đài, ai biết. . ."

"Chỉ là Khô Lâu cùng phản hồn thi phải vấn đề không lớn. Loại đồ vật này dù cho có mấy trăm chỉ chúng ta cũng có thể đối phó." Lôi Tá tràn đầy tự tin chen miệng nói, bởi vì cấp bậc của hắn tại trong mấy người cao nhất, hắn nghĩ bảo trì một điểm cái gọi là "Cao thủ phái đoàn", hơn nữa cùng trong đội ngũ mấy người cũng chưa quen thuộc, bởi vậy theo Bạch Thạch thành đi ra trong mấy ngày này, hắn vẫn một mực tại bảo trì trầm mặc, muốn đến một cái đặc sắc trận chiến mở màn. Mà hết lần này tới lần khác dọc theo con đường này một con quái vật cũng không thấy được, hồng bào pháp sư đã đến mức hốt hoảng.

"Đúng vậy, mấy cái phản hồn thi mà thôi, lão nương đứng dip trong nội tâm khó chịu, xem ta đem bọn họ tinh lọc mất."

Lôi Tá đề nghị lập tức đã nhận được mấy cái đồng dạng phiền muộn phản từ hiểu chiến nhận đồng, trên đường đi nhất biệt khuất Tịch Dương Thiên Sư đầu tiên trách móc đi ra, nàng vừa nói một bên khoa trương vung vẩy lấy trong tay đầu đinh chùy, phảng phất này hai cái có thể đem cái kia không có xuất hiện Zombie nhóm gỗ thành mảnh vỡ. Tiểu Bạch cùng đạo tặc cũng ồn ào lấy phù hợp ý kiến của hắn, mà trầm mặc ít nói thợ săn Lục Trúc tuy nhiên không nói gì thêm, nhưng là Sơn Đức Lỗ nhìn ra được, thắng này trong ánh mắt cũng lóe nóng bỏng hào quang.

"Một đám không biết chữ chết viết như thế nào gia hỏa!"

Sơn Đức Lỗ trầm thấp lẩm bẩm một câu, hung hăng trừng mắt nhìn Lôi Tá cùng Tiểu Bạch nhất liếc, hai người này không phối hợp nhường Bàn tử rất là căm tức, đều là 50-60 cấp nhân rồi, nhiệm vụ cũng đã làm không ít, làm sao đối với Vong Linh sinh vật tính nguy hiểm như vậy không có phẫn nộ này?

Bàn tử chính mình cũng không phải sợ Vong Linh, hắn con lai Huyết tộc thể chất cùng Vong Linh pháp sư thân phận, hơn nữa hiện hữu đẳng cấp, chỉ cần không hiện ra Hắc kỵ sĩ như vậy cấp bậc Vong Linh hẳn tự không có bất kỳ nguy hiểm. Nhưng là hắn không sợ cũng không nhắc tới bày ra những người khác cũng không sợ, Bàn tử thể nhưng mà biết rõ Vong Linh sinh vật tụ tập về sau lợi hại, cái kia số lượng thượng cực lớn ưu thế đủ để đè bẹp trên lực lượng chưa đủ. Vô luận là dạng gì ngoại gia đối mặt ngàn vạn phản hồn thi cùng Khô Lâu, không, dù là chỉ là đẳng cấp thấp nhất cương thi chỉ cần số lượng hơn một ngàn cũng đầy đủ đem mấy cái ngoại gia mài từ từ cho chết, huống chi này tòa thành lâu đài tuy nhiên không lớn, nhưng là cũng có dung nạp mấy vạn nhân quy mô, cho dù bên trong sinh vật chỉ có một phần mười biến thành Zombie, cũng phải đều biết ngàn nhiều.

"Đánh là có thể đánh thắng đúng vậy, bắt quá các người có nghĩ tới hay không. . ." Tầm bảo nhiệm vụ đã bắt đầu, nếu như này mấy người treo rồi Bàn tử còn muốn tìm người phải hồi mấy ngàn km bên ngoài địa phương, huống hồ nói như vậy đã tìm không thấy càng tin được người chọn lựa, bảo tàng tình báo cũng sẽ bị khuếch tán, vì vậy hắn cũng chỉ có thể nhẫn nại tính tình khuyên giải: "Muốn là chúng ta cắm trại lúc tìm được tập kích làm sao bây giờ? Còn có. . ."

...

Thật vất vả thuyết phục mấy cái mắt bốc lên ánh sáng màu đỏ gia hỏa, bắt đầu tìm đi thông thành bên ngoài lộ lúc, Sơn Đức Lỗ lại phát hiện, Huyền Tường Quốc Tế những cái này nhà thiết kế lại đang chơi nhân rồi, có thể đi thông trên tường thành thông đạo cơ hồ toàn bộ đồ sụp đổ mất, chỉ có trong thành một tòa sụp một nửa tháp trạng kiến trúc thượng có một đạo có thể đi thông trên tường thành không trung đi ra, thế nhưng mà cái kia một nửa tháp cao thượng hắc động kia động cửa ra vào, lại như một trương quái vật miệng rộng, nhường Bàn tử có chút khiếp đảm.

"Liều mạng a!"

Theo xám xịt tầng mây trung lộ ra ánh sáng đã càng ngày càng mờ nhạt, ban đêm đã lập tức muốn tiến đến rồi. Lưu trong thành, vạn nhất xuất hiện rất nhiều Vong Linh sinh vật mấy người kia đó là một con đường chết, còn không bằng mạo hiểm xông thoát một phát. Vì vậy Sơn Đức Lỗ cắn răng, đi đầu bước vào trong tháp.

Tòa tháp này chiếm diện tích diện tích không nhỏ, bên trong không gian cũng là phi thường rộng lớn, nhưng là do ở thông gió bất lương, nơi này khắp nơi tràn ngập gay mũi hư thối nấm mốc biến vị đạo cùng bụi đất khí tức, Sơn Đức Lỗ tiến vào sau liền trông thấy đối diện lấy cửa ra vào gian phòng khác một bên, một điều nam thạch thang lầu tự thể tại đó là.

Thứ hai tiến vào Lôi Tá hiển nhiên không thích ứng loại này Hắc Ám hoàn cảnh, hắn tiện tay phóng ra một cái vũ quang thuật, bốn cái quang cầu cao thấp bay múa, hơn mười mét trong phạm vi liền bị một tầng mờ lung ánh sáng bao trùm, nhưng là hắn lại lập tức phát hiện, trước mặt mình Bàn tử đã không có bóng dáng, ngay sau đó vũ quang thuật phạm vi bên ngoài trong bóng tối, liền truyền đến liên tiếp thanh thúy, phảng phất vật liệu gỗ đứt gãy răng rắc âm thanh.

Đột nhiên xuất hiện thanh âm đem vốn có tự người nhất gan hồng bào pháp sư sợ tới mức không nhẹ, may mắn đi theo phía sau hắn thợ săn trực tiếp hướng về thanh âm nơi phát ra bắn ra một phát pháo sáng, hắn mới thở dài một hơi, nguyên lai phát ra âm thanh chính là Sơn Đức Lỗ, Bàn tử đang tại không xa địa phương cẩn thận di chuyển bộ pháp, tựa hồ tại cố ý giấu phải cái gì đó.

Bất quá khi Lôi Tá thấy rõ Bàn tử giấu thứ đồ vật lúc, lập tức tự phát ra một tiếng kêu sợ hãi. . .

Chương 3: Zombie tháp

"Tránh đi một bên! Không có việc gì quý giá gì? Dọa lão nương nhảy dựng!"

Tháp thượng này cánh cửa cũng không phải rất rộng, song song chiếm được hai người về sau cũng đã bị chắn cái kín, theo ở phía sau ba người hoàn toàn nhìn không thấy tình huống bên trong, cũng không cách nào tiến vào trong cửa bên cạnh, Tịch Dương Thiên Sử đợi cả buổi thấy phía trước hai người đứng tại nguyên chỗ không có chút nào di động ý tứ, vì vậy bất mãn địa phàn nàn, đem phía trước hai người đẩy qua một bên. Lách mình đi vào trong tháp, bắt quả nằng chỉ nhìn thoáng qua, liền cũng giống hai người bình thường sững sờ ngay tại chỗ.

Pháo sáng cắm trên mặt đất, tản ra thanh mịt mờ quang, cái kia chớp động ánh sáng ở bên trong, Bàn tử đang tại ra sức giẫm trên mặt đất một đoạn xám trắng vật, giẫm mấy cước về sau hấn lại đem mục tiêu đôi đã đến bên cạnh một kiện tròn rậm rậm đông thứ đồ vật thượng, hung dữ địa một cước đạp hạ vật kia liền phát ra răng rắc một tiếng giòn vang. Biến thành một đồng nhỏ mảnh vỡ.

Cứ việc pháo sáng phát ra ánh sáng dần dần mờ mờ, nhưng là mấy người hay vẫn là nhìn rõ ràng Bàn tử dưới chân thứ đồ vật —— tại Sơn Đức Lão bên chân, rõ ràng là mấy cỗ chết không biết bao lâu, đã hoàn toàn biến thành khung xương nhân thi thể! Mà Bàn tử chính giẫm được đến kinh, tựa là những hài cốt này đầu lâu!

Tịch Dương Thiên Sử ngậy người nửa ngày, phát ra một tiếng kêu sợ hãi về sau liền thay đổi thân thể, dùng hai tay bịt miệng lại. Mà còn lại mấy người hai mặt nhìn nhau, đô theo những người khác trên mặt thấy được mồ hôi lạnh.

"Các người ngăn người làm gì? Còn chưa hồ trợ!"

Đem bên chân mấy cái đầu lâu giẫm thành mảnh vỡ về sau, Sơn Đức Lão ngẩng đầu lên trường thở ra một hơi, hấn xoay người hướng mục tiêu kế tiếp đi đến. Lại phát hiện mấy người đồng bạn chính sững sờ ở cửa ra vào, mắt to trừng đôi mắt nhỏ dùng một loại kinh hãi ánh mắt nhìn xem hấn, đem hấn thấy có chút sợ hãi, không khỏi tức giận đề cao âm điệu. . .

"Ta nói lão Sơn, ta nhận thức thời gian của người có thể cũng không ngắn rồi, bắt quả người cái này ham mê. . ." Bị Bàn tử một rống, mấy người cuối cùng thu hồi thần trí, Phiêu Hốt Bạch Vũ về mặt vô cùng đau đớn mở miệng nói: "Ta nếu sớm chút phát hiện thì tốt rồi, bắt quả hiện tại cũng không muộn, ta sẽ cho người liên hệ một cái tốt bác sĩ tâm lý. . ."

"Ngủ giấc! Người báii kiến người chết xương cốt mấy trăm năm còn bắt hủ nát đấy sao? Những cái thứ này là Khô Lâu binh!"

Như Khô Lâu thấp như vậy chờ Vong Linh sinh vật, chỉ cần đánh nát hấn cất giữ Linh Hồn Chi Hóa đầu lâu, liền có thể xác thực đem hấn giết chết, bởi vậy tuy nhiên toàn bộ một tầng ở trong đồ Khô Lâu ước chừng có hơn 100 cụ. Thật cũng không có hao phí một đoàn người bao nhiêu công phu, nhưng là đương bọn hấn dọc theo đạo kia hẹp hòi bằng đá trên cầu thang đến tầng thứ hai lúc, Sơn Đức Lão trong nội tâm đột nhiên có chút dự cảm bất tường.

Đó là một so tầng thứ nhất hơi nhỏ không gian, nhưng là tại trang trí phương diện nhưng so với tầng thứ nhất hoa lệ nhiều, cứ việc đã trải qua mấy trăm năm mục nát, nhưng là trên vách tường bằng gỗ hộ bản dấu vết y nguyên rõ ràng có thể thấy được, hơn nữa không giống với tầng thứ nhất bùn đất mặt đất, nơi này trải lấy một tầng lam bằng gỗ sàn nhà, chỉ là do ở đầu năm quá lâu, tấm ván gỗ đã mục nát không chịu nổi, chỉ có tại một ít cạnh góc bộ phận còn đó có thể thấy được nguyên vẹn hình dạng.

"Mọi người lên trước đi! Lôi Tá, giữa phòng, Địa Ngục Liệt Diễm!"

Xuyên thấu qua hồng ngoại thị giác, Bàn tử có thể thấy rõ ràng tại phòng trung tâm, chính tề bày biện hơn tám mươi cụ phản hồn thi thể xác, những da dày thịt béo này gia hỏa muốn hoàn toàn tạp hủy cần phải phí thượng rất lớn khí lực, hơn nữa loại này có dịch thể cùng tổ chức quái vật, vô luận dùng phương pháp gì phá hư đều nhượng nhân buồn nôn, bởi vậy dẫn mấy người dân tháp vách tường vây quanh thang lầu về sau, Sơn Đức Lão liền hướng Lôi Tá phát ra ngắn gọn mệnh lệnh. Tòa tháp này chủ yếu là do thạch đầu tích lũy mà thành, đến không cần phải lo lắng có cháy mà lo lắng.

"Lão Đại, chúng ta làm gì không nên hủy diệt những còn không có này thức tỉnh Vong Linh à?" Đem trong tay Địa Ngục Liệt Diễm đẩy hướng trong phòng về sau, Lôi Tá liền như một làn khói tháo chạy lên thang lầu, hấn có thể không dám nhìn tới những tại kia hùng hực trong ngọn lửa mãnh liệt ngồi dậy, run rẩy lay động thi thể: "Trực tiếp quán đi lên không phải rất tốt?"

"Ta lo lắng bọn hấn hội đoạn đường lui của chúng ta, người biết có chút Vong Linh tại ban ngày cũng là thức tỉnh, thực tế này trong tòa tháp không có gì ánh sáng. . ." Sơn Đức Lão nhìn sang phía dưới đông lửa, vững tin đã không có phản hồn thi thể có thể phục sinh về sau, nặng nề mà quan lên bậc thang sửa chữa: "Móa! Một cái trò chơi làm như vậy chân thật làm gì, cảnh tượng này nhượng nhân nhìn quá thực buồn nôn nửa năm! Bắt quả chơi hóa pháp sư thật sự là tâm lý biến thái. . ."

"Nhật người! Người vừa rồi giẫm xương cốt bộ dạng cũng không thể so với này hảo đi nơi nào. . ."

"Tầng thứ nhất là Khô Lâu, tầng thứ hai là phản hồn thi, cái kia tầng này hấn là Thực Thi Quỷ?" Phiêu Hốt Bạch Vũ đột nhiên hỏi, hấn và mấy người khác không biết từ nơi này làm ra một chiếc đề đền, chính trong phòng gian tìm tòi: "Thế nhưng mà nơi này cái gì cũng không có à?"

"Gặp quý rồi! Tại người thượng diện! Nhanh ly khai chỗ đó!" Bàn từ nhất liếc liền trông thấy tầng này trần nhà thượng, vốn là tựa hồ là thiên hoa địa phương rậm rạp chẳng chịt leo lên lấy mười mấy cái màu đen bóng dáng, trong đó mấy cái đã bắt đầu run run. Vì vậy rống lớn đạo.

Đáng tiếc, hay vẫn là đã chậm một bước, mấy cái Hắc Ảnh đã hoàn toàn giãn ra, một cái xoay người liền đã rơi vào trên mặt đất, bắt đầu chậm rãi bò động, bị theo trong giấc ngủ đánh thức, những cái thứ này tựa hồ cảm thấy rất không hài lòng, bọn hắn một bên chậm rãi vây quanh mấy người quần ***, một bên không ngừng vuron cái kia thật dài đầu lưỡi, trong không khí huy động.

Hồng bào pháp sư vùng tay liền hướng một chỉ phản hồn thi ném ra một miếng hỏa cầu, đáng tiếc này chỉ giáo hoạt sinh vật mặc dù không có thị giác, nhưng là không có làn da thân thể tựa hồ đối với quanh mình cảm giác dị thường nhạy cảm, phát ra một tiếng bén nhọn tê mình liền nhảy tới một bên, xoay người liền hướng đầu bậc thang hai người đánh tới.

"Chết tiệt!" Sơn Đức Lỗ rút ra cung nỏ, một mũi tên đem này xấu xí sinh vật đỉnh bay ra ngoài, sau đó một bên trong lòng ân cần thăm hỏi Huyền Tướng Quốc Tế nhà thiết kế, một bên bắt đầu mở ra Tử Linh không gian, hắn cũng sử dụng qua một thời gian ngắn Thực Thi Quý, đối với loại vật này công thủ phương diện ưu khuyết điểm hắn biết đến nhất thanh nhị sở, bất quá lại không nghĩ rằng loại vật này là như con dơi đồng dạng ngược lại treo lên nghỉ ngơi. Đây khiến cho hắn có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, bởi vì khâu lại thi cái kia thân thể cao lớn căn bản không cách nào thông qua đạo kia hẹp hòi thang lầu cùng phiên bản môn, vì vậy hắn đành phải đem những đại gia hỏa này thu lại. Không nghĩ tới vừa lên bậc thang thi có địch nhân xuất hiện.

Bị bắn trúng Thực Thi Quý hướng về sau lộn một vòng một cái bổ nhào, nhưng cũng rất nhanh bay qua thân thể, xèo xèo kêu to lại hướng hai người bò đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Zombie tháp (nhị)

Tại hồng bào pháp sư Hỏa Cầu Thuật dưới sự trợ giúp, khâu lại thi cuối cùng là đi nhanh bước ra màu đen sương mù, tại Sơn Đức Lỗ dưới sự chỉ huy bắt đầu tiến công bọn hắn bên người mấy cái Thực Thi Quý, thế nhưng mà tại loại này trong phòng trong hoàn cảnh tác chiến, tiểu nhân sinh vật ưu thế liền bị phát huý càng thêm xuất sắc, chúng linh hoạt tại mấy cái quái vật khổng lồ trong thân thể gian xuyên thẳng qua, Sơn Đức Lỗ liền tiếp chỉ huy khâu lại thi tiến công, đều bị những tên giáo hoạt này chạy ra. Mà Bàn từ liền tiếp hai lần muốn sử dụng quần thể gia tốc, đều bị nhắc nhở "Thi pháp đã bị chỗ nguyên rủa hiệu quả ảnh hưởng, không cách nào thành công."

Ngay tại hai cái pháp sư bên này luống cuống tay chân đối phó lấy cái kia mấy cái Thực Thi Quý lúc, bị vây ở chính giữa mấy người ngược lại là lộ ra đầu vào đây thành thạo.

"Vong Linh xua tán!"

Nhất ra tay trước là Tịch Dương Thiên Sư, với tư cách Mục Sư, nàng đối với Vong Linh sinh vật có trời sinh sát thương thêm quyền, hơn nữa dọc theo con đường này tao ngộ nhượng này du côn nữ nhân nhìn nổi giận trong bụng, bởi vậy hắn vừa ra tay tựa là Mục Sư đối với Vong Linh sinh vật mạnh nhất sát chiêu, một đạo bạch quang theo tay nàng tâm bắn ra, cái nỏ trụ quét về phía hai cái Thực Thi Quý.

Nhu hòa bạch quang chiếu sáng chung quanh tràng cảnh, hai cái bị bao phủ tại đây dưới ánh sáng Thực Thi Quý trên người lập tức bốc lên đại cỗ khói đen, thét chói tai vang lên hướng một bên nhảy ra, nhưng là thợ săn mũi tên cũng đã sớm đã tại đặt chân địa điểm cùng đợi bọn hắn, bén nhọn tam lăng mũi tên đỉnh tiến vào một chỉ phản hồn thi vốn là hốc mắt chỗ, theo đầu của hắn phía sau xuyên ra ngoài, trùng kích lực đem nó mang tại chỗ đạo qua một vòng. Té trên mặt đất sau chỉ là run rẩy vài cái liền bất động rồi.

Đồng bạn của nó sẽ không có vận tốt như vậy, bị bắn trúng bả vai nó cứ việc xèo xèo thét chói tai vang lên dốc sức liều mạng hướng về sau bò lên đi ra ngoài. Nhưng là một thanh từ trong bóng tối thò ra chùy thủ lại như là mãnh thú móng vuốt sắc bén giống như xé rách thân thể của nó. Cơ hồ đem nó tách thành hai nửa.

Phiêu Hốt Bạch Vũ hai thanh liêm nhận liền tiếp rời tay, đứng là phân bán hai cái phản hồn thi, hắn này lưỡng món vũ khí trải qua này cả tháng thuần thực, đã có thể làm được thu phát tự nhiên, tại giết quái lúc cơ hồ có thể cho hắn này cái chiến sĩ phạm vi công kích theo kịp một cái viên chiến chức nghiệp gần đây xạ kích khoảng cách, mà cái kia cường đại lực sát thương càng là viên trình chức nghiệp không cách nào bằng được.

Bất quá loại này đồng thời binh khí khuyết điểm đồng dạng là rất rõ ràng, bỏ khó có thể nắm giữ, nó tốc độ phi hành cũng xa không kịp mũi tên cùng viên đạn, hai thanh liêm nhận bên trong chỉ có một thanh đã trúng mục tiêu mục tiêu, rộng lớn ngọn gió đâm xuyên qua Thực Thi Quý thân thể, mang theo màu xanh lá cây dịch thể theo hắn sau lưng lộ ra một nửa, nhưng một cái khác chỉ tự tránh ra thẳng tắp tiến lên lưỡi đao, trực tiếp hướng Tiểu Bạch đã phát động ra bay nhào.

Cáp ——!

Tiểu Bạch mạnh mẽ luân động xiềng xích, trong tay liệm nhận liền dẫn một cổ ác phong cùng bay đầy trời tán thi thể mảnh vỡ hung hăng nện xuống, mặc ở trên lưỡi đao Thực Thi Quý hài cốt bị cực lớn lực ly tâm chia năm xẻ bảy, màu xanh lá cây chất lỏng tứ tán vẩy ra ở bên trong, trước sau đến liệm nhận đêm này chỉ còn lại giữa không trung Thực Thi Quý trực tiếp biến thành một đồng hủ thi thịt nhão. Dương dương đắc ý Tiểu Bạch quay lại thân chính là muốn khoe khoang một phen, lại đón nhận Mục Sư sát nhãn ánh mắt.

"Như thế nào đây? Ta chiều này. . ."

"Gặp quý rồi! Người điên ư! Rõ ràng dám đem cái loại này niêm hồ hồ buồn nôn thứ đồ vật tung tóe lảo nhương một thân!"

". . ."

Quá trình lại nói tiếp rất chậm, nhưng trên thực tế vậy ở chính giữa bốn người bên người phản hồn thi theo rơi xuống trần nhà đến bị hoàn toàn tiêu diệt, tổng cộng cũng chỉ dùng hơn một phút đồng hồ thời gian mà thôi, mấy người thừa dịp Thực Thi Quý rơi xuống khoảng cách, cuối cùng thành công cùng hai gã pháp sư sẽ cùng đã đến cùng một chỗ.

Trên trần nhà Thực Thi Quý còn đang không ngừng hạ lạc, nhưng là tụ hợp đến cùng một chỗ mấy người đã có thể hoàn toàn ứng phó tự nhiên, ngoại trừ vài tên thi pháp chức đã thường bị nhắc nhở thi pháp thất bại bên ngoài, toàn bộ quá trình đã biến thành một hồi trận tiêu diệt.

"Không cần khó khăn rồi, ta đã thử qua nhiều lần, chỉ có 0 cấp pháp thuật phóng thích lúc mới có thể 100% thành công, pháp thuật mỗi cấp một giai, thi pháp thành công tỷ lệ đều hạ thấp một nửa tả hữu."

Ngăn cản Mục Sư thi triển pháp thuật cử động, Sơn Đức Lỗ cau mày phát biểu cái nhìn của mình. Hắn vừa rồi liên tiếp thi triển thập cái pháp thuật, kết quả chỉ có hai cái thành công, loại này gặp quý rồi xác xuất thành công nhượng hân quả thực muốn chửi mẹ.

"Làm sao bây giờ, thượng diện tầng kia không chuẩn tự là khâu lại thi rồi, không có Mục Sư trợ giúp làm sao đánh?"

"Bằng không thì chúng ta xuống dưới khác tìm lộ a?"

". . ."

Ngay tại một đoàn người bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận thời điểm, một hồi cực lớn tiếng chuông đột nhiên theo ngoài tháp truyền đến, đã cắt đứt bọn hắn, cái kia hùng hậu thâm trầm thanh âm du dương không thôi, chỉ là chẳng biết tại sao, trong thanh âm tựa hồ mang theo một loại kỳ lạ thể lương chi ý, nhượng nhân cảm giác khắp cả người phát lạnh.

Bất quá này còn không phải đáng sợ nhất —— theo tiếng chuông trong không khí dần dần tiêu ảm, một loại khác kỳ lạ thanh âm bắt đầu ở chung quanh vang lên, không giống với tiếng chuông thanh tịnh, đó là một loại làm cho người sờn hết cả gai ốc, hỗn tạp lấy vô số trầm thấp gào thét thanh âm, lúc bắt đầu chỉ là thấp kém được như có như không nức nở nghẹn ngào, nhưng là rất nhanh tự biến thành như là gào rú giống như âm triều.

"Không xong rồi! Mọi người chạy nhanh đi lên!"

Sơn Đức Lỗ sắc mặt đỏ có chút phát xanh, không cần chuyên môn đoán chừng, Bàn tử cũng biết hiện tại nhất định là mặt trời xuống núi thời khắc, bởi vì này thanh âm hẳn đang thờ dài chỉ sâm trung chột nghe đến qua —— cái kia phảng phất vô số há mồm phát ra ra gầm nhẹ, đúng là đám vong linh gào thét. Nhưng là đang thờ dài chỉ sâm lúc, hẳn nghe được thanh âm xa không có như thế to lớn, bởi vậy có thể thấy được trong tòa thành này Vong Linh số lượng chỉ sợ vượt xa dự liệu của hắn.

Đuổi "con vịt" bình thường đem mấy người đẩy lên thang lầu, Sơn Đức Lỗ chỉ huy khâu lại Thi Tướng phía dưới cùng nhất mấy giai thang lầu phiến đá hủy đi xuống dưới, đặt ở cái kia cái phiến bản hoạt môn thượng, tuy nhiên không biết như vậy là không phải có thể ngăn lại ở đám vong linh lên lầu, nhưng là này loại thời điểm cũng chỉ có thể ngăn cản nhất thời tính toán nhất thời rồi.

Tầng này thang lầu xuất khẩu không hướng mặt trước hai tầng bình thường đơn sơ, mà là bị tu đã tạo thành đại môn hình dạng, mà tầng này giống như có lẽ đã là tháp tầng cao nhất, tỷ lệ âm đạm ánh sáng, từ thang lầu gian phía trên phá trong động thấu đi ra, Bàn tử chắn hảo phía dưới cửa ra vào, bò lên thang lầu, lại phát hiện mấy người đồng bạn đô đứng tại lối đi ra vẫn không nhúc nhích, hai mắt thẳng ngoác ngoác chăm chăm vào giữa đại sảnh.

Men theo các đồng bạn ánh mắt nhìn lại, Bàn tử không khỏi ngược lại hít một hơi hơi lạnh.

Hình tròn trong đại sảnh, dựng nên lấy một trương băng đá bảo tọa, một người mặc rách rưới Khô Lâu, chính đại mô tư dạng ngồi ở phía trên! !

Chương 5: Thi vu

Lưng cao bảo tọa chế tác cũng không tinh gây nên, hơn nữa tại đã trải qua vô số tuế nguyệt ăn mòn về sau, này trương làm bằng đá vật phẩm lộ ra càng thêm rách nát, thoát nhìn chủ nhân của nó cũng cùng nó đồng dạng, một thân ăn mặc đã là linh linh lạc lạc, lũ cầu trên thân thể có nhiều chỗ thậm chí đã lộ ra um tùm bạch cốt, một loại, nhưng là đối với đề đèn yếu ớt ánh sáng, Khô Lâu trong đôi mắt hùng hực thiêu đốt Linh Hồn Chi Hóa, cùng với bạch thẫm thẫm Khô Lâu ngạch cốt trung ương, cái kia khóa tàn ra ung dung ánh sáng màu đỏ hình tròn bảo thạch, đều bị tàn ra một loại đoạt người tâm phách uy áp.

"Ồ ồ. . . Vu. . . Vu Yêu!"

Trước hết nhất đánh vỡ trầm mặc chính là Lôi Tả, bất quá không đợi mặt như màu đất, đầu lưỡi đánh quyền hồng bào pháp sư đem thanh âm hoàn toàn tổng xuất ổ bụng, đã bị mấy người đồng bạn ba chân bốn cẳng chặn trở về. Mấy người đưa hấn chắn kín về sau, mới chột dạ quay đầu lại quan sát, phát hiện đầu ngồi ở trung ương quái vật không hề có động tĩnh gì

Tại Long thành giới thiệu văn tắt ở bên trong, sơ lược lộ ra qua Vu Yêu tư liệu, những đứng này tại Vong Linh sinh vật đỉnh cao nhất tồn tại, phần lớn do pháp lực cao cường từ linh pháp sư chuyển hóa, bọn hấn trải qua đặc thù nghi thức, đem chính mình nguyên vẹn linh hồn phong ấn tiến được xưng là hộp sinh mệnh ma pháp trong nung, do đó đạt được nhất định biên độ ma pháp năng lực đề cao, cùng với suốt đời quyền lợi. Đương nhiên, muốn đạt được phải trả giá, loại này hư giả suốt đời cần bù đắp tha cho có hạn tánh mạng, hơn nữa nó hiệu quả chỉ có thể bảo trì tại linh hồn mất, thân thể thối rữa không cách nào tránh khỏi.

Trên lý luận giảng, bất kỳ một cái nào Vong Linh pháp sư đều có chuyển hóa thành Vu Yêu khả năng, cho dù là như Sơn Đức Lỗ như vậy ngoạn gia cũng không ngoại lệ, bất quá, một cái Vong Linh pháp sư muốn chuyển hóa trở thành Vu Yêu, cần một cái phức tạp quá trình, trong đó cần đại lượng trân quý ma pháp tài liệu, liên quan đến đến phức tạp ma pháp lý luận, cùng với cao ngang pháp lực phát ra, loại này biến thái yêu cầu quyết định trong Long thành cho dù là NPC Vu Yêu cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, hơn nữa đều không ngoại lệ, toàn bộ đều là đẳng cấp một trăm mười đã ngoài hung hấn quái.

"Một cái hơi chút tốt đi một chút tin tức xấu, cùng một cái phi thường xấu tin tức, nghe cái nào?"

Một đoàn người coi chừng lui trở về trong thang lầu. Xác nhận chính giữa quái vật không có hoạt động về sau, Sơn Đức Lỗ giảm thấp xuống thanh âm mở miệng nói.

"Lúc này thời điểm còn trêu chọc cái gì buồn bực từ! Tin hay không lão nương phế đi ngươi!" Bàn tử trêu tức ngữ khí rước lấy mọi người trợn mắt nhìn, nữ Mục Sư lúc này tựa đã gợn tay lên ở bên trong đầu đỉnh chùy, lông mày ngược lại chăm chăm vào Bàn tử đầu.

"Khục khục. . . Như vậy, một cái tin tức xấu là. . ." Bàn tử vội vàng ho khan hai tiếng, hóa giải thoáng một phát xấu hổ bầu không khí: "Vừa rồi tiếng chuông tựa hồ là đám vong linh rời giường số, hiện tại ta đoán chừng bên ngoài ít nhất tụ tập ba năm vạn Vong Linh! Cho nên bên ngoài là ra không được rồi!"

"Nói nhảm! , chúng ta cũng không phải kẻ điếc, hơn nữa vừa rồi cái chủng loại kia quỷ kêu kẻ điếc cũng nghe được gặp!" Phiêu Hốt Bạch Vũ lúc ấy tựa nổi giận: "Cái này là người cái gọi là tốt đi một chút tin tức xấu?"

"Đương nhiên không phải, đây không phải là thường xấu tin tức, về phần tốt đi một chút tin tức xấu nha. . ." Bàn tử về mặt đáng tươi cười chân thành: "Bên trong cái con kia không phải Vu Yêu, chỉ là chỉ thi vu mà thôi."

"Đây không phải là một sự việc sao?" Tiểu Bạch tri thức mặt tại cùng mỹ nữ nói chuyện phẩm phương diện cực kỳ ưu tú, những thứ khác cũng rất mệt mỏi.

"Ngươi nghe chưa nghe nói qua 'Không có tri thức cũng muốn biết thường thức, không có thường thức cũng muốn hội che dấu' những lời này?" Bàn tử về mặt xem thường, bắt đầu phổ cập ma pháp tri thức: "Vu Yêu là do Vong Linh Vu Sư chuyển hóa đặc thù Vong Linh, mà thi vu chỉ là dùng bình thường pháp sư thi thể triệu hoán lên bình thường Vong Linh, chỉ có điều thi vu cầm lấy ma pháp năng lực. Có thể sử dụng một ít Vong Linh cùng Hắc Ám ma pháp mà thôi!"

"Nói cách khác, chúng ta có thể đối phó hấn?" Đạo tặc chen miệng nói,

"Quá sức! Cho dù là bình thường thi vu cũng có hơn sáu mươi cấp, bình thường cũng đều mang theo một ít triệu hoán vật, mà bên trong cái kia chỉ tuyệt không bình thường! Chỉ sợ đẳng cấp được có bảy mươi lăm cấp hướng lên đi!" Bàn tử vừa nói vừa đại dao động đầu của nó, nhưng hấn lập tức phát hiện tất cả mọi người dùng một loại không có hảo ý ánh mắt nhìn hấn, vì vậy hấn vội vàng đổi giọng: "Bất quá thi vu AI đẳng cấp bình thường đô rất thấp, hơn nữa này một đánh phái như bị thiết lập vì có nhân tiến vào đại sảnh mới có thể tỉnh, cho nên cái này đánh lên cơ hội chúng ta vẫn có tích!"

Sơn Đức Lỗ đầu trượng thượng bay ra một đoàn hắc quang, đại đoàn khói đen tại thi vu bên cạnh thân thành hình, bốn chỉ khâu lại thi bước ra Từ Linh không gian, lập tức giơ lên cao hai tay, mang theo một cỗ ác phong hướng thi vu quay đầu đập tới.

"Giết chết?"

Đáng tiếc, ngay tại khâu lại thì nhóm cánh tay sắp sửa nện xuống trong tích tắc, một mực vắng lặng bất động thì vu đột nhiên một cái trước nhào lộn ly khai chỗ ngồi, thân thể của hắn cốt cách trong khoảnh khắc đó cơ hồ hoàn toàn trùng hợp, khó khăn lắm tránh được này lời đình vạ quân một kích, khâu lại thì đám bọn chúng công kích chỉ là đập hư này trương không may cái ghế. Tuy nhiên Sơn Đức Lỗ lập tức tự thao tác gần đây khâu lại thì đến rồi một cái phản lưng quyền, nhưng là hay vẫn là lấy chỉ trong gang tấc bỏ lỡ mục tiêu.

Suru suru

Hai cái tiến công phương hướng hoàn toàn bất đồng mũi tên lông vũ, phân bắn thì vu tả hữu, phong tỏa thì vu di động thông đạo. Khiến cho hắn lần nữa thi triển cái kia kỳ lạ xương sụn kỹ năng, miễn cưỡng tránh né mũi tên lông vũ công kích, bất quá cuối cùng nhất, vẫn có một mũi tên lưu tại trên người của hắn. Một cái đồ tươi con số cũng lập tức bay ra.

Thì vu trong mắt Linh Hồn Chi Hóa lắc lư, nói rộng ra mang theo mấy khóa buồng lông răng vàng cầm cốt, tựa hồ đang lấy đang tại vô thanh gào thét phát tiết hân phần nộ trong lòng, trong tay đen kịt đoàn pháp trượng vung lên, một loạt cốt chất mảnh vỡ liền trong không khí thành hình, mang theo màu xanh nhạt vàng sáng hướng mấy cái khâu lại thì phi bắn xuyên qua.

"Thuần phát Cốt Nha?"

Đáng tiếc, Cốt Nha dù sao chỉ là Nhất giai ma pháp, tuy nhiên thì vu lúc này đây liền phát ra tiếp cận 20 miếng số lượng, nhưng là cái kia ngăn ngừa miệng lưỡi thật sự rất khó cho, hình thể khổng lồ khâu lại thì tạo thành cái gì thực chất tính cách tôn thương, chỉ là nhượng động tác của bọn hắn hơi chút dừng lại một chút mà thôi.

"Lục Trúc! Tiếp tục công kích! Ngăn vạ đừng làm cho hắn có thời gian phóng ma pháp!" Một bên chỉ huy khâu lại thì truy kích thì vu, Bàn tử một bên lớn tiếng nhắc nhở thợ săn. Nhưng hắn là biết rõ Vong Linh pháp thuật lợi hại, vô luận là Tử Vong Sóng Gợn hay vẫn là Tử Vong Âm Vân đều là phạm vi ma pháp, tại loại này bịt kín không gian thi triển ra, vậy cũng tất cả đều là muốn mạng người đồ chơi nhi!

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Thì vu (nhị)

Thì vu trong hai mắt Linh Hồn Chi Hóa hùng hực thiêu đốt, nếu có thể phát ra âm thanh, nó chỉ sợ sớm đã đã chửi ầm lên mấy cái ngoại gia vô sỉ —— nếu như là chính diện công thủ, ma pháp của hắn cùng triệu hoán vật đủ để đem trước mắt mấy cái ngoại gia xé thành mảnh nhỏ, bắt đầu dĩ từ vừa mới bắt đầu trận chiến đấu này tiết tấu cũng đã bị đối phương nắm giữ, hòa cầu, mũi tên lông vũ, cùng với bốn chỉ khâu lại thì cự quyền, còn có cái kia thường xuyên thỉnh linh bay tới, uy lực cực lớn liễm nhận, sử nó liền một tia niệm chú thời gian đều không có. Mặc hắn bản lĩnh Thông Thiên, cũng chỉ có thể ở giữa sân cả lẫn lẫn bỏ, chật vật địa trốn tránh lấy đối thủ thay nhau tiến công.

"Người này thật sự là thì vu sao? Ta xem chiến sĩ đô không nhất định có hắn linh hoạt. . ."

Nhìn xem trong tràng "Bước đi như bay tẩu vị dâm đăng" thì vu, nhìn nhìn lại chính mình cái kia bốn chỉ so với gấu đen mẹ nó còn dần khâu lại thì quái, Sơn Đức Lỗ không khỏi có loại lập tức thăng lên 50 cấp xúc động. Tại công kích gia tốc không cách nào sử dụng, nguyên rửa ma pháp lại đối với Tử Linh không có hiệu quả hiện tại, chậm chạp tốc độ tự hoàn toàn thành khâu lại thì Mệnh Môn. Bọn hắn hoàn toàn không gặp được đối thủ một góc tay áo.

Bất quá, số lượng chênh lệch dù sao không phải dễ dàng như vậy đền bù, cứ việc thì vu động tác Linh Động phi thường, nhưng là này loại dày đặc thể công, coi như là truyền thuyết cấp đạo tặc cũng không có khả năng hoàn toàn tránh đi, cho nên bất quá chỉ trong chốc lát, thì vu cũng đã mình đầy thương tích, xuyên thấu qua hồng ngoại thị giác Sơn Đức Lỗ có thể tình huống chứng kiến, nó trên người vốn là cũ nát quần áo đã biến thành điều điều vải rách, vốn là bạch thâm thâm khung xương cũng đã bị hòa cầu liệu tất cả đều là đen xám, thậm chí có mấy cây xương sườn cũng đã đứt gãy tróc ra, dưới sườn lộ ra một cái động lớn.

"Chiếu cái này tiến độ, thu thập hết này thì vu đại khái chỉ cần tiếp qua cái hơn 10 phút!"

Hồng bào pháp sư thanh âm tràn ngập hưng phấn, đáng tiếc Sơn Đức Lỗ rất rõ ràng, bọn hắn hiện tại căn bản cũng không có cái loại này thời gian rồi, khỏi cần phải nói, một phút đồng hồ trước Sơn Đức Lỗ cũng đã nghe xuống lầu dưới truyền đến gõ thanh âm, tựa hồ là đám vong linh đang gõ cái kia phiên phiên bản môn chủ ý, bất quá may mắn Sơn Đức Lỗ ở phía trên lối hòn đá quá nhiều, từ dưới hướng lên lại không tốt phát lực, cho nên gõ âm thanh tuy nhiên không ngừng, nhưng tạm thời còn không có bị xông phá mà lo lắng.

Nhưng là này ở bên trong là địch nhân địa đầu, đại lượng Vong Linh tùy thời có khả năng theo bất kỳ địa phương nào xuất hiện, cho nên biện pháp tốt

nhất không gì hơn tốc chiến tốc thắng. Nhưng là bây giờ cái kia thi vu tại Lôi Tả Hỏa Cầu Thuật, khâu lại thi nắm đấm cùng với Tiểu Bạch liệt nhận tâm đó tựa hồ đã tìm được một loại vi diệu cân đối, cứ việc hay vẫn là thỉnh thoảng bị đánh trúng, nhưng là cái kia —8, —9 tổn thương trị số thật là khiến người cảm thấy uể oải.

"Lôi Tả, quyền trục đây này?"

"Quyền. . . Ngươi muốn làm gì vậy?"

Loại tình huống này sử dụng sớm đã phong tồn hảo ma lực quyền trục không thể nghĩ ngờ là cái lựa chọn rất tốt, bắt đắc dĩ loại trò chơi này trung quy là lạ vật loại hình thứ đồ vật thật sự là quá đắt, hơn nữa chúng ta hồng bào pháp sư lại đã từng bị Bàn tử vơ vét tài sản, để lại một chút chương ngại tâm lý, cho nên vừa nghe thấy "Quyền trục" hai chữ, hần tự thói quen khê quán trảo bào, tự hồ sợ bị Sơn Đức Lỗ đã đoạt cái gì đó, lập tức lớn tiếng kháng nghị.

"Địa Ngục Liệt Diễm trên quyền trục hồi đã cho ngươi một cái rồi! Ta chỉ còn lại. . ."

"Không phải muốn cái kia! Cho ta một cái Tam giai là được! Bằng không Nhị giai cũng có thể!"

Địa Ngục Liệt Diễm uy lực khá lớn. Nếu dùng đến, thi vu đương nhiên sẽ bị trọng thương, nhưng là phía trước phụ trách chiến đấu khâu lại thi chỉ sợ cũng rất rồi, dù sao trong Long thành phạm vi ma pháp thể nhưng mà chẳng phân biệt được địch ta, mà nếu như khâu lại thi bị hủy, tại đây phiên không có bất kỳ sinh vật Hoang Nguyên thượng, có thể là rất khó tìm được địa phương bổ sung. Sơn Đức Lỗ chỉ là cần một cái có thể phát động tập kích nhiễu loạn đối thủ thứ đồ vật.

"Nhất giai đều không có! Ta cũng không phải Thuật Sĩ, căn bản là không có học qua quyền trục sao chép!"

"Ngươi nha thực chuyên nghiệp. . ."

"Quyền trục ta nơi này có mấy cái." Nói chuyện chính là thợ săn Lục Trúc, hần tiện tay liền từ trong ba lô lôi ra ba cái tản ra ánh sáng nhạt quyền trục, ném cho Sơn Đức Lỗ, bất quá bởi vì này dừng lại đón, trong tràng thi vu đã nhận được cơ hội, thả ra một lần Cốt Nha, mặc dù không có đối với khâu lại thi sinh ra ảnh hưởng quá lớn, nhưng là phụ trợ tiến công Tiểu Bạch đã bị đánh trúng mấy phát, phát ra một hồi khóc thét.

Ba cái quyền trục phân biệt phong ấn lấy bất đồng pháp thuật, liền tên cũng là do bất đồng văn tự tạo thành, Sơn Đức Lỗ hoán đổi hai lần văn tự tuyến hạng, mới từ bên trong lấy ra này cái mang theo bạch quang.

Tại Bàn tử dưới sự chỉ huy, mấy cái khâu lại thi bắt đầu cái biến chiến thuật, bọn hần không hề nhắm trúng mục tiêu tiến hành toàn lực công kích, mà là tại một cái cố định trọng phạm vi bắt đầu lung tung vung vẩy bắt tay vào làm chân, có một chỉ thậm chí bắt đầu mở rộng ra hai tay tại nguyên chỗ xoay quanh, tựa hồ bọn hần đều bị cái gì đó nói mớ ở đồng dạng. Cái loại này kỳ quái động tác tuy nhiên thấp xuống lực công kích của bọn hần, nhưng lại không thể nghĩ ngờ gia tăng lên phạm vi công kích cùng với né tránh độ khó, thi vu trí tuệ nhân tạo tựa hồ không cách nào tính toán ra thông lộ, nhất thời lại giật mình ngay tại chỗ.

Trong chiến đấu cái kia cho nhiều lắm nghĩ? Một đạo bạch quang bỗng nhiên theo đội ngũ đằng sau sáng lên, đem trọn cái không gian đô chiếu sáng một cái chớp mắt, theo đạo này ánh sáng, một đoàn khói đen mang theo đồ tươi con số theo thi vu trên người toát ra, dưới lòng bàn chân một cái lão đảo nó đứng dịp đâm vào một chỉ khâu lại thi vung đến trên nắm tay, tuy nhiên lung tung vung vẩy nắm đấm khâu lại thi một kích này cũng không đem hết toàn lực, nhưng là toàn thân chỉ còn lại có xương cốt thi vu lại có thể có bao nhiêu sức nặng? Một tên đáng thương phát ra đựng một tiếng vang thật lớn, liền giống như cầu đồng dạng đã bay đi ra ngoài.

"Thành công rồi!"

Đánh lên vách tường thi vu gãy dựa lấy đứng lên thân thể, thói quen liền hướng muốn nghĩ một bên trốn tránh, nhưng là hần lập tức phát hiện mình sinh tồn con đường đã bị hoàn toàn phong tỏa, bốn chỉ nhảy kỳ quái vũ đạo khâu lại thi dần dần hướng hần tới gần, mấy cái ngoạn gia cũng nhe răng cười lấy chậm rãi xúm lại tới. . .

Nửa quỳ lấy thi vu trong hai mắt Linh Hồn Chi Hỏa bỗng dừng đại thịnh, cầm cốt cũng tùy theo khai hợp lại, phát ra một hồi xèo xèo khanh khách tồn hơi thừa lời thanh âm, toàn thân cốt cách đột nhiên bắt đầu hiện ra một loại kỳ lạ màu đỏ sậm đôn lấy. . .

"Không hảo, nhanh gục xuống!" Phát giác dị trạng Bàn tử vội vàng hét lớn một tiếng, đồng thời đem bên người ba người theo như ngã xuống đất.

Đáng tiếc, này âm thanh nhắc nhở tới tựa hồ hơi trễ rồi, chỉ thấy thi vu thân thể mạnh mẽ bành trướng, theo một tiếng vang thật lớn liền bạo thành vô số mảnh vỡ, hướng bốn phía kích bắn đi. . .

Chương 7: Đào thoát

(dọn nhà một chết người, đáng thương ta cái kia ba thước nhị thốn eo thon u. . .)

"Thực con mẹ nó. . . Thê thảm! Cái này căn bản là bug! Nào có hướng Vong Linh sinh vật trên người sử dụng thi bạo đạo lý!"

Nhìn mình cái kia mấy cái lung lay sắp đổ khâu lại thi, Sơn Đức Lỗ khóc không ra nước mắt —— chính mình hay vẫn là đánh giá thấp Huyền Tường Quốc Tế nhà thiết kế đám bọn chúng. . . Sáng ý, bọn hắn lại có thể biết nhượng quái vật đánh không lại liền tự bạo.

Mỗi chỉ khâu lại thi thân thể mặt ngoài, đều bị thi vu tự bạo chỗ sinh ra bay ra cốt chất mảnh vỡ nạo được tất cả đều là vết thương, hai cái đứng tương đối gần một ít thậm chí liền ngực bụng thượng thịt thối đều bị hoàn toàn tróc bong, lộ ra um tùm bạch cốt. Chẳng những nhượng những vốn có này tự bạo khó coi Bất Tử hệ quái vật trở nên càng tăng kinh khủng. Hơn nữa cho bọn hắn thương tổn cực lớn, thậm chí đi đường đô thành vấn đề.

Với tư cách Vong Linh pháp sư 60 cấp mới có thể học tập cao đoạn chú văn, thi bạo ma pháp là Vong Linh trong pháp thuật lực công kích kinh khủng nhất chiêu thức, lấy một cỗ thi thể làm môi giới, đưa vào đại lượng Tử Vong Chi Lực, khiến cho thành làm một cái uy lực cường đại bạo đạn, trọng thương chung quanh kẻ cả Tử Linh ở bên trong chỗ có sinh vật, cường ép cướp đoạt thi thể khi còn sống h p 60%—100%.

May mắn thi vu với tư cách không pháp hệ quái vật, bản thân h p cũng không cao, mà khâu lại thi thi là xe tăng kiểu trọng trang quái, lúc này mới cho bọn hắn bảo lưu lại đáng thương một điểm h p.

"Đám hồn đản kia, ta &#@. . ."

Với tư cách sở trường triệu hoán Vong Linh pháp sư, Sơn Đức Lỗ công kích chủ lực vẫn ở các loại triệu hoán vật thượng, tại Hộ Thân Phù Hermes nơi ẩn núp cái này truyền thuyết trang bị Tăng Phúc phía dưới, Bàn tử tuy nói không phải mọi việc đều thuận lợi, nhưng là cũng được cho một ít cường cấp nhân vật, thể nhưng mà hôm nay tại đây phiên không có bất kỳ mới lạ thi thể có thể bổ sung triệu hoán vật Hoang Nguyên thượng, khâu lại thi hao tổn cơ hồ tương đương chém mất hấn cánh tay, ngấm lại về sau có khả năng gặp gỡ nguy hiểm, phần nộ Bàn tử quả thực có loại muốn giết người xúc động.

Đáng tiếc sự tình đã phát sinh, chửi đồng cũng không giải quyết được vấn đề gì, Bàn tử chỉ phải thờ dài một tiếng, đem này mấy cái không may ô-sin nhét vào Tử Linh không gian.

Đối với tổn thất thảm trọng Bàn tử, tiêu đội một đoàn người ngược lại là đều không có đã bị cái gì trọng đại tổn thương, công kích từ xa chức nghiệp mấy người vị trí dựa vào về sau, hay bởi vì Bàn tử xem thời cơ được sớm, kịp thời bỏ phục thân thể, ngoại trừ một thân về mặt tro bụi bên ngoài không có bất kỳ tổn thương, mà ở vào tiền tuyến Tiểu Bạch tại phát giác được nguy hiểm trong tích tắc, đem chính mình giấu ở một cỗ khâu lại thi sau lưng, dựa vào khâu lại thi cao lớn thân thể làm thuẫn bài, vậy mà cũng là khiến người kinh dị lông tóc không thương.

Băng!

Một tiếng vang thật lớn đột nhiên theo tháp được tầng dưới truyền đến. Toàn bộ thân tháp đô theo tiếng vang có chút lắc lư một cái. Trên trần nhà lập tức tán rơi xuống vô số tro bụi, đem mấy người khiến cho đầy bụi đất.

"Phi phi! Chuyện gì xảy ra, động đất?"

"Ngu ngốc, mọi người nhanh lên đi thôi, đám người kia xem ra đã đã tìm được thứ đồ vật phá cửa rồi!"

Nhặt lên thi vu rớt xuống hai dạng đồ vật cùng mấy kim tệ, Sơn Đức Lỗ dẫn đầu hướng đại sảnh khác một bên cửa ra vào chạy tới.

Trèo lên hình đỉnh ốc thang lầu, mấy người tới tầng thứ năm cửa ra vào, tòa tháp này năm tầng thượng diện một nửa không biết bởi vì nguyên nhân gì đã hoàn toàn sụp đổ, bởi vậy nơi này hiện tại đã có thể xem như đỉnh tháp rồi, một cỗ trong treo nhưng lạnh lùng phong trước mặt thổi tới, lúc này mấy người mới chú ý tới ngoài tháp bầu trời đã hoàn toàn biến thành Hắc Dạ.

Trên bầu trời vẫn là đậm đặc vân rậm rạp, hoàn toàn không có một tia Tinh Nguyệt ánh sáng lộ ra, nhưng cùng mà so sánh với, trên mặt đất lại lộ vẻ lập loè điểm một chút ánh sáng màu đỏ, những ánh sáng màu đỏ này dọc theo đường đi rải ra, đem vốn là đen kịt một mảnh đường đi làm đẹp ngược lại có vài phần mỹ lệ. Bất quá tại mấy trong mắt người, loại này cảnh sắc nhượng bọn hắn chỉ cảm thấy da đầu run lên, bởi vì những ánh sáng màu đỏ kia không phải cái gì ***, mà là từng đoàn từng đoàn thiêu đốt lên Linh Hồn Chi Hỏa!

"Bọn hắn. . . Không có gì viễn trình trang bị a?" Tiểu Bạch nhìn trên mặt đất rất nhiều Tử Linh đội ngũ, chột dạ mà hỏi.

"Chẳng những có, hơn nữa rất nhiều! Không muốn tiếp cận bên tường, sẽ bị bọn hắn phát hiện!"

Dựa vào hồng ngoại thị giác, loại trình độ này Hắc Ám đối với Sơn Đức Lỗ mà nói cũng không tính là gì, thể nhưng mà hắn hiện tại ngược lại hận không thể không có cái này kỹ năng, bởi vì xuyên thấu qua hồng ngoại thị giác, Bàn tử có thể tình huống chứng kiến một bộ làm cho người cảm thấy tuyệt vọng cảnh sắc —— tại tháp hạ tụ tập rất nhiều Vong Linh bên trong, chẳng những có đại lượng cầm trong tay cốt cung Khô Lâu xạ thủ, còn có số lượng khả quan trên bàn tay ngưng tụ lấy năng lượng cầu Khô Lâu pháp sư, cùng với mấy cái cầm thật dài mộc trượng, ăn mặc rách rưới thi vu.

Bất quá cùng bọn họ chạy trốn chỉ lộ so sánh với, những cũng đều này không phải đáng sợ nhất —— vốn là mấy người ở dưới mặt chứng kiến cái kia điều không trung lối đi, dĩ nhiên là một đạo trên chạt dưới rộng hình thang xà ngang, thượng diện bộ phận chỉ có không đến nhị thước độ rộng, trải qua nhiều năm mưa cọ rửa, bằng đá mặt ngoài đã trở nên gập ghềnh, hơn nữa rậm rạp lấy đại lượng vết rạn. Loại tình huống này chỉ sợ không cần đi, chỉ cần đụng thoáng một phát sẽ đứt gãy.

"Người dẫn đường cũng thật tốt quá. . ." Nhìn xem cái kia dài đến 30 mét hơn lối đi, Phiêu Hốt Bạch Vũ bắt đầu nửa là chế nhạo nửa là phàn nàn toái toái niệm lên đến: "Đó căn bản tựu không có biện pháp đi a, sớm biết như vậy. . ."

Không để ý tới tên ngu ngốc này nói nhảm, Sơn Đức Lỗ rút ra pháp trượng, bắt đầu cho tiểu đội từng thành viên gia trì lên ma pháp thủ đoạn cùng Phù Không Thuật này lưỡng hạng năng lực, bất quá bởi vì chỗ nguyên rửa ảnh hưởng, Phù Không Thuật chỉ có một phần tư thành công ghi chép, bởi vậy công việc hạng này hao phí Bản tử gần mười lăm phút thời gian, thẳng đến thấp hạ phát ra liên tiếp sụp xuống âm thanh lúc, hắn mới đưa cuối cùng một cái Phù Không Thuật gia trì đến trên người mình.

"Tốt rồi, như vậy phải tựu cũng không bị phát hiện rồi" nhìn trước mắt cả đám chờ ăn mặc đều bị biến thành mang theo Thâm Lam màu đen, Sơn Đức Lỗ thoả mãn nhẹ gật đầu "Tiểu Bạch đầu lĩnh, ta bọc hậu, đi mau!"

Nghe nói Trác Nhĩ thiên phú kỹ năng Phù Không Thuật tại u ám địa vực có thể cho nhân hoàn toàn phi trên không trung, nhưng là tại mặt đất, loại này Nhị cấp pháp thuật cực kỳ lượng chỉ có thể nhượng nhân thể trọng giảm bớt, ly khai mặt đất mấy centimet mà thôi.

"Không hảo!"

Mấy người khí cầu bình thường tại Thạch Lương thượng không ngừng nhẹ nhàng bung ra lấy tiến lên, lập tức tường thành đã gần trong gang tấc, đã thấy chính đạn tại giữa không trung Phiêu Hốt Bạch Vũ trên người bỗng nhiên tránh thoát qua một cái đạo thanh mang, không đợi Bản tử phản ứng, hắn tựu đã mất đi sức nổi, như khối giống như hòn đá trùng trùng điệp điệp nện ở Thạch Lương thượng.

Vốn có tựu che kín vết rạn Thạch Lương, căn bản chịu đựng không dậy nổi như vậy trùng kích, một khối đá vụn tùy theo tróc ra, vì vậy Tiểu Bạch liền kêu sợ hãi lấy hướng phía dưới rút xuống. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Đào thoát (nhị)

Phiêu Hốt Bạch Vũ cái kia âm thanh kêu sợ hãi rất ngắn gấp rút, trên không trung chỉ giằng co một giây nhiều chung, nhưng ở mấy người trong lỗ tai lại phảng phất một thế kỷ như vậy dài đằng dặc, đột nhiên xuất hiện biến cố sử Thạch Lương thượng mấy người lâm vào bất động trạng thái, mấy người miệng mở rộng, chằm chằm vào dưới chân cái kia phiền lóa ra điểm một chút ánh sáng màu đỏ Hắc Ám đường đi, mà khoảng cách Tiểu Bạch gần đây Lôi Tá mờ mịt đưa cánh tay, phảng phất nghĩ phải bắt được cái kia rơi vào vô tận trong bóng tối đồng bạn. . .

Tại đây dị thường trông trái địa phương, cái kia âm thanh kêu sợ hãi rất xa truyền ra ngoài, vì vậy vốn là tràn ngập trên không trung đám vong linh nước nở nghẹn ngào âm thanh bỗng nhiên đình chỉ, trong lúc nhất thời bốn phía lại trở nên an tĩnh dị thường. Hắc Ám giữa ngã tư đường, Vong Linh nhóm sinh vật ngay ngắn hướng ngang đầu nhìn lên, cái kia vốn là mỏng lung điểm một chút ánh sáng màu đỏ dĩ nhiên đại thịnh, sáng lên mấy lần ngàn vạn đóa Linh Hồn Chi Hóa, trong lúc nhất thời thả ra một loại chói mắt hồng sắc quang huy.

"Chạy mau!"

Bản tử gào thét đem vẫn còn sững sờ mấy người kéo về thực tế, bình tĩnh mấy người này mới ý thức tới nguy hiểm, vội vàng nhanh hơn bước chân, nhảy lên ở vào Thạch Lương cuối cùng lỗ châu mai. Bọc hậu Bản tử vừa đem chân đạp lên thành tường, một chi thô ráp mũi tên liền dẫn thê lương tiếng gió theo phía sau hắn sát qua. Ngay sau đó phía dưới truyền đến một hồi dây cung vù vù, vô số mũi tên cùng vách tường va chạm trầm thấp leng keng âm thanh tùy theo vang lên.

"Tiểu Bạch. . .!"

"Yên tâm! Tai họa di ngàn năm, tiểu tử kia không chết được!"

Sơn Đức Lỗ cũng không có có chút tiểu thuyết nhân vật chính cái loại này gần như lãnh huyết tình táo, có thể mất thấy đồng bạn toi mạng mà thờ ơ, hắn sở dĩ có thể cái thứ nhất lên tiếng cảnh báo, là vì trong bóng tối cũng có thể thấy mọi vật hắn chứng kiến thứ đồ vật so các đồng bạn muốn hơn rất nhiều. Trên thực tế Phiêu Hốt Bạch Vũ trượt chân rơi xuống một khắc này, Bản tử đầu óc cũng là trống rỗng, chỉ có thể sững sờ nhìn trước mắt phát sinh một màn. Bất quá xuyên thấu qua hồng ngoại tầm mắt, Bản tử rõ ràng nhìn thấy Tiểu Bạch rơi mất sau tình huống:

Hướng phía dưới cấp tốc trụ lạc chiến sĩ đem gươm tay lên, một thanh liêm nhận liền dính vào tường thành bên trong, sinh sinh đã ngừng lại hấn hạ xuống thể tử. Nhảy dây bình thường tại không trung về lên cái nửa vòng tròn về sau, hấn xinh đẹp đem hai chân bước lên tường thành bên cạnh. Ổn định lại thân thể sau lại rút ra một cái khác chuôi liêm nhận, đem nó cắm ở tường thành trong khe hở, Phiêu Hốt Bạch Vũ như là một chỉ đại mã hầu đồng dạng mượn lực leo tèo đi lên.

Tại xác định trên tường thành cùng với thành bên ngoài có thể thấy được trong phạm vi không có bất kỳ Vong Linh sinh vật về sau, Bàn tử bắt đầu bắt tay vào làm cho mấy người tăng thêm [lông vũ rơi] thuật, lộ ra nhưng cái này một cấp pháp thuật hiển nhiên đã bị ảnh hưởng muốn không lớn lắm, bởi vậy quá trình này tương đương nhanh chóng, ngay tại mấy người chuẩn bị sẵn sàng về sau, một đoàn Hắc Ảnh đã ở mũi tên lông vũ vui vẻ đưa tiễn hạ theo dưới tường thành lật ra đi lên.

"Người này chết tiết vương bát đản, hèn mọn bỉ ổi mập mạp chết bầm, ta xem sớm ra người cái tên này không phải người tốt! Bằng không thì ta %\$%. ."

Phiêu Hốt Bạch Vũ hai chân vừa rơi xuống đất liền chửi ầm lên. Lần này không trung trụ lạc kinh nghiệm xem ra tựa hồ là cực xinh đẹp biến nguy thành an, nhưng trên thực tế lại thiếu chút nữa đem trái tim của hấn sợ tới mức thả pháo. May mắn Bàn tử cho lúc trước hấn thi triển ma pháp thủ đoạn hiệu quả y nguyên giăng co hạ, bằng không thì này một thân tẩy trắng gia hỏa dù cho không có bị ngã chết, cũng sẽ bị loạn tiễn Xuyên Thành gai nhím.

"May mắn Bạch gia ta phản ứng nhanh nhẹn, hừ, nghĩ nghĩ chết ta, không dễ dàng như vậy!"

"Vậy thì lại tới một lần a!"

Tiền tay đem một cái [lông vũ rơi] thuật ném ở trên người hấn, Sơn Đức Lỗ một cước đem cái này phản ứng nhanh nhẹn gia hỏa đạp rơi xuống tường thành. . .

"Sớm biết như vậy người mập mạp chết bầm này trong lòng còn có ác độc! Nhưng là không nghĩ tới người rõ ràng dám hiển nhiên hãm hại ta! May mắn chúng ta phẩm xuất chúng, anh vĩ hơn người, vĩ đại. . ."

Tại lợi dụng [lông vũ rơi] thuật nhảy xuống hơn 20 mét cao tường thành về sau, mấy người giống như bay thoát đi này tòa Tử Vong Chi Thành. Tại đã chạy ra hơn mười km, thẳng đến này tòa khung bộ tòa thành đã hoàn toàn biến mất tại đường chân trời phía dưới lúc, mấy người mới dừng bước bắt đầu hạ trại. Ngồi ở nơi trú quân đồng lửa trước, kinh hồn phổ định Tiểu Bạch lần nữa hướng Sơn Đức Lỗ đại càu nhàu.

"Nha. . . Ân. . ." Trong miệng không yên lòng ứng phó lấy, Sơn Đức Lỗ cau mày lo lắng lấy lần chiến đấu này được mất.

Huyền Tường Quốc Tế thiết kế cái này chỗ nguyên rủa quả thực là biến thái đến cực điểm, đảm nhiệm tám chấn khâu lại thi hiện tại mấy có lẽ đã không cách nào sử dụng, thế nhưng mà ở chỗ này lại không chiếm được bổ sung, mà chủ ngữ càng làm cho đội ngũ công kích cùng khôi phục năng lực nhận lấy thật lớn ảnh hưởng, lần này chẳng qua là tiến vào hoang man chi địa sau trận đầu chiến đấu mà thôi, cũng đã nhượng mấy người tổn thất thảm trọng, nghĩ đến Tàng Bảo đồ thượng những đánh dấu kia lấy địa phương nguy hiểm, Bàn tử cảm thấy tin tưởng nhận lấy nghiêm trọng đã kích.

"Đón lấy! Đây là người dùng!"

Đạo tặc thanh âm đã cắt đứt Bàn tử mạch suy nghĩ, đón lấy một căn cái vỏ bị ném tới trong lòng ngực của hấn. Đây là thi vụ lưu lại chiến lợi phẩm một trong, bởi vì không có xem xét quyền trực, cho nên đành phải do trong đội ngũ duy nhất học tập qua luyện kim thuật đạo tặc thử dùng luyện kim đến tiến hành xem xét.

"Thuộc tính này có thể thực. . . Rác rưởi!" Xem qua thuộc tính giới thiệu, vốn có đối với căn này pháp trượng còn có một tia tương tượng Bàn tử lần nữa nhận lấy đã kích.

Đồ áo tím pháp trượng:

Thi pháp tốc độ nhanh hơn 10%; Cốt Nha thuật (28/32) ma pháp khôi phục tốc độ +3 sức nặng 1 Cao giai ma pháp vật phẩm

Vu Yêu tuân ra khác một kiện đồ vật cũng không phải sai, đó là một điều cảm lấy 12 cái nước thuốc không gian bổ chất đai lưng, riêng này cái thuộc tính cũng đã nhất định ký sự cá nhân hoan nghênh tiểu Cực phẩm, bởi vì trong chiến đấu cũng không có nhiều thời giờ như vậy cho người theo trong ba lô đeo nước thuốc, huống chi này điều đai lưng còn thêm hơi có chút nhanh nhẹn, này không thể nghi ngờ lại gia tăng lên một điểm giữ được tánh mạng cơ hội.

Nhìn xem mấy người cao hứng bùng bùng đầu giá, đã được đến một kiện chiến lợi phẩm, vừa rồi không có dư thừa Kim tệ Bàn tử chỉ có thể cảm thán lấy vận mệnh bất công, phiền muộn đem pháp trượng ném vào ba lô, .

"Thực hấn * xui! Bất quá được rồi, tốt xấu là cái một tay trượng, cuối cùng có thể không cần qua lại hoán đổi cung nỏ cùng pháp trượng rồi!"

Một bên tự an ủi mình, Bàn tử một bên mắt xa lấy bởi vì kịch liệt hoạt động mà đau nhức không thôi các đốt ngón tay, thẳng đến đau nhức cảm giác thối lui, hấn mới đứng người lên chuẩn bị tiến vào lều vải —— bởi vì này chết tiết tràng cảnh không có một tia ánh trắng, cho nên gần đây Thần Tiên bình thường Sơn Đức Lỗ cũng chỉ giống như bình thường ngoạn gia đồng dạng bắt đầu ăn cơm ngủ, đây cũng là hấn thống hận cái này tràng cảnh một trong những nguyên nhân.

"Ân? Đó là cái gì?"

Đứng thẳng thân thể về sau, Bàn tử liền phát hiện tại tầm mắt biên, xuất hiện mấy cái lác lư điểm đen

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đứ Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Lam sắc ánh trắng đội ngũ

Hoang man chi địa ban đêm âm lãnh dị thường, ban ngày cái kia ít đến thương cảm chiếu sáng, căn bản không cách nào cho nơi này ẩm ướt màu đen mặt đất mang đến bao nhiêu nhiệt lượng, mà chạng vạng tối lúc bắt đầu tăng cường gió lạnh, hướng chi đem nhiệt độ hạ thấp một cái làm cho người tức lộn ruột trình độ, cái kia cũng không phải sẽ để cho chất lỏng kết băng lạnh lùng, mà là một loại nhượng nhân theo đầu khớp xương bắt đầu đau đớn âm hàn.

Giờ phút này Bàn tử tựa ghé vào này lạnh như băng và ẩm ướt trên mặt đất, tuy nhiên tại tiến vào hoang man chi địa trước hắn đã mua tương đối thật dày lữ hành y trang, nhưng là trận trận hơi lạnh hay vẫn là không ngừng ăn mòn lấy thân thể của hắn, đem ẩm áp một tia một tia theo trên người hắn tróc bong đi ra ngoài. Cái loại này một chút trở nên lạnh cảm giác, nhượng hắn tại trong lòng không ngừng nguyên rửa lấy thiết kế cái này trắng cánh lũ tiểu tử. Cùng với mấy cái lấy có hần thuật ngự trang so đạo tặc tiềm hành còn dễ dùng, đưa hắn phái đến nơi đây chính mình lại ở phía sau sườn âm hôn dần.

Tại khoảng cách Bàn tử 200m bên ngoài một mảnh đất trống ở bên trong, mười cái ngoạn gia chính vây quanh tam chổng chất hùng hực thiêu đốt đồng lửa trò chuyện với nhau thật vui, thỉnh thoảng phát ra cao giọng cười to, phảng phất cũng không có đem trong truyền thuyết khủng bố hoang man chi địa để ở trong lòng. Tại chung quanh bọn họ, mười cái lều vải dựng chỉnh tề, cái kia thật dày mao ni mặt ngoài, nhượng ngã sắp trên đất thượng toàn thân đau đớn Bàn tử cảm thấy dị thường ghen tị.

"Như vậy một đám người chạy đến loại này chim không ỉa phân địa phương đến làm gì vậy?"

Mặc dù có tục ngữ nói phú quý hiểm trung cầu, nhưng là không biết thế giới thường thường cũng là kinh khủng nhất, bởi vậy đối với thăm dò không biết khu vực có kinh nghiệm các người chơi bình thường đô chọn thành trấn biên rừng nhiệt đới hoặc là di tích bắt đầu tiến hành mạo hiểm hoạt động, như vậy so một mình xâm nhập địa tiến vào chỗ cái địa phương an toàn nhiều lắm, dù cho gặp được nguy hiểm gì, chạy trốn nắm chắc cũng lớn thêm không ít.

Mà đám người kia hiển nhiên không phải cái gì lung tung xông thế giới mao đầu tiểu tử, mà là một đám dã ngoại cầu sinh lão thủ. Xuyên thấu qua hồng ngoại thị giác, Sơn Đứ Lỗ có thể mơ hồ chứng kiến, trong bóng tối ít nhất cất dấu ba cái thân mặc hắc y, qua lại tới lui tuần tra đạo tặc ngoạn gia, nơi trú quân phụ cận mặt đất bùn đất tựa hồ cũng có nào đó bị lật qua lật lại qua dấu vết, xem ra là bị bố trí nào đó trình độ bấy rập, mà ngồi vây quanh tại bên cạnh đồng lửa các người chơi, trên người áo giáp hộ cụ mặc đầy đủ hết, binh khí cũng phóng tại bên người tiện tay nên trên vị trí, tuy nhiên trong miệng nói cái gì cũng có, nhưng là ánh mắt lại luôn hữu ý vô ý hướng chung quanh nhìn quét một phen. Hiển nhiên là tại cảnh giới lấy cái gì.

Nhân viên của bọn hần tạo thành cũng có chút đặc thù, nếu như dựa theo lẽ thường suy tính, một chi trong đội ngũ đạo tặc tỉ lệ không cần quá nhiều, một chi bốn mươi nhân đội ngũ có một ba năm nhân cũng đã không ít, thế nhưng mà ở chỗ này bỏ đảm nhiệm trạm gác ngầm công tác ba cái đạo tặc, Bàn tử tại cạnh đồng lửa thượng còn chứng kiến năm sáu cái đạo tặc cách ăn mặc ngoạn gia, mà một chi đội ngũ lĩnh đội đương nhiên không có khả năng nhượng trong đội ngũ sở hữu đạo tặc tập trung ở nhất bát gác đêm, trừ phi thẳng này đầu óc bị động vật có xương sống môn nuôi bằng sữa mẹ cương bộ ngón lè ở bên trong cái gì đó đá hư mất.

Mà để cho nhất Sơn Đứ Lỗ chú ý, là đám người kia trên người đô mang theo Bàn tử rất quen thuộc minh huy —— cái kia tại lam sắc hình tròn ngọn nguồn trên mặt vẽ lấy một đạo bạch sắc loan cầu, thoạt nhìn phảng phất một trương chi có miệng trừu tượng vẽ mặt giống như đồ án, đúng là được xưng Long thành tam đại công hội một trong lam sắc ánh trắng tiêu chi.

"Đến cùng như thế nào đây?"

"Chuyện rất phiền phức! Bên kia là lam sắc ánh trắng một tiểu đội. . ."

Sờ trở lại cạnh mình cắm trại địa, Bàn tử đặt mộng ngồi ở bên cạnh đồng lửa, lấy một cái quái dị dị tư thế đem tay chân các đốt ngón tay đã đến gần ẩm áp đồng lửa, mượn này đuổi đi cái kia bám vào cột phùng gian ẩm ướt. Không chút nào để ý tại bên người làm thành một vòng mọi người, thẳng đến mới chậm rãi mở miệng.

"Đám hôn dần kia làm sao luôn như vậy âm hôn bất tán!"

Nghe được là lam sắc ánh trắng nhân, mấy người bắt đầu đánh trống reo hò, đạo tặc thậm chí rút ra chủy thủ, ồn ào lấy muốn bắt lấy mấy người xuất khí, loại này hào khí đích ý kiến lập tức đã nhận được du côn nữ Mục Sư cùng với e sợ cho thiên hạ bất loạn Tiểu Bạch đồng ý, ba người nào ồn ào muốn hướng đối diện nơi trú quân thượng giết đi qua.

"Bọn hán nhân số đảo cũng không nhiều, bắt quá khoảng bốn mươi số mà thôi. . ."

". . . Móa! Không nói sớm! Thu dọn đồ đạc chúng ta đi. . ."

Bản tử bắt ôn bắt hỏa một câu, lập tức liền đem mấy người tăng vọt hung hăng càn quấy khí điểm đã kích vô tung vô ảnh. Hơn bốn mươi người mạo hiểm đoàn, căn bản cũng không phải là bên này mấy cái tiểu nhân vật có thể chống lại, so về sát nhân cho hả giận, tranh thủ thời gian bảo trụ cái mạng nhỏ của mình mới là quan trọng hơn.

"Yên tâm, những cái thứ này không phải tới tìm chúng ta phiền toái." Bản tử cuối cùng đem tay chân hán ý khu trừ, hán lồi kéo vạt áo, bắt đầu kỹ càng giảng giải: "Bọn hán tuy nhiên nhân số không ít, nhưng là không mang cái gì thợ săn, ngược lại dẫn theo không ít đạo tặc. . ."

"Bốn mươi nhân, dẫn theo rất nhiều đạo tặc? Người nói là. . ."

"Tầm bảo." Rất ít mở miệng thợ săn đột nhiên chen miệng nói "Bọn hán nhất định là muốn thăm dò di tích! Hơn nữa rất có thể cùng mục đích của chúng ta địa nhất trí!"

"Nói đùa gì vậy!" Phiêu Hốt Bạch Vũ lửa cháy dứt đồng dạng nhảy dựng lên: "Chúng ta tầm bảo bọn hán cũng tầm bảo, đám này điều nhân cùng chúng ta có cừu oán a!"

"Allah Allah, còn không có xác định mục đích của bọn hán cùng chúng ta đồng dạng à? Hơn nữa dù cho đồng dạng ta cũng không cho rằng có cái gì không hảo. . ." Bản tử ngược lại không giống hán lo lắng như vậy, trên thực tế trở lại trên đường hán trông giống như qua vấn đề này, được ra kết luận cũng cùng thợ săn không sai biệt lắm, nhưng là trong lòng của hán lại có khác một phen tính toán: "Ít nhất dọc theo con đường này có cái đại đội cho chúng ta đánh trước xem, chúng ta không phải hội thiếu đi rất nhiều phiền toái sao?"

"Chó má trước xem!" Phiêu Hốt Bạch Vũ nổi giận đùng đùng: "Bị bọn hán lấy được bảo tàng chúng ta còn chơi cái rắm!"

"Vậy cũng phải bọn hán lấy được đến mới tính toán!" Bản tử trong ánh mắt đã hiện lên một vòng giao hoạt hào quang: "Xem chi đội ngũ này tạo thành, ta đoán chừng bọn hán trước đã tìm được di tích, bắt quá lại không có thăm dò thành công, bằng không thì đội nhân mã này tự không cần phải mang nhiều như vậy đạo tặc rồi!"

"Mà chúng ta bây giờ vấn đề là cần chậm rãi tìm địa phương, nếu như bọn hán cùng mục đích của chúng ta giống nhau, chúng ta chỉ muốn đi theo đã đến địa đầu, vượt lên trước tiến vào không là được rồi a! Đến lúc đó. . ." Sơn Đức Lỗ mặt mũi tràn đầy hạnh phúc mỉm cười: "Nét mặt của bọn hán phải rất đặc sắc a!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Tiểu sự việc xen giữa

Tinh tế mưa bụi do bầu trời không ngừng bay xuống, tại hỗn hợp có màu đen đá sỏi cùng bùn đất trên mặt đất phát ra tinh tế tí mì sần sạt âm thanh. Một loại kỳ lạ, ẩm ướt mà toan hủ khí tức tại lạnh như băng trong không khí tràn ngập, không ngừng kích thích nhân xoang mũi.

Tầm bảo tiểu đội năm người cẩn thận từng li từng tí hành tẩu tại bị mưa cọ rửa càng thêm xộp trên mặt đất, tận lực chú ý sử chân của mình không lâm vào xộp trong lòng đất. Tuy nhiên Long thành trong có 10 phút tự động sạch y thiết lập, nhưng là tại loại trong hoàn cảnh ăn mặc triều núc ních giày chạy đi cũng không phải là một kiện nhượng nhân vui sướng chuyện. Huống chi nơi này vũ trong nước tựa hồ còn đựng yếu ớt dịch a-xít tính, sẽ dễ cho nhiễm đến làn da sinh ra con muỗi đốt giống như sưng đỏ cùng ma ngứa.

Tuy nhiên theo này tòa quý thành sau khi thông qua, mặt đường tình huống đã dần dần cải thiện, trong đất bùn bắt đầu xuất hiện thô ráp nhám thạch viên bi sần sần gia tăng lên mặt đất độ cứng cùng lực ma sát, cũng lờ mờ có thể nhìn thấy một ít con đường hình dáng, nhưng là này tràng theo sáng sớm bắt đầu Tiểu Vũ rồi lại đem đây hết thấy trở nên phi thường không xong. Không ngớt không ngừng mưa lúc lớn lúc nhỏ, chẳng những ảnh hưởng tới tầm nhìn, cũng sử mặt đất xộp trình độ đạt đến làm cho người phiền chán trình độ.

"Phương hướng của bọn hán không có bất kỳ biến hóa nào. . ." Cẩn thận quan sát trên mặt đất đã bị mưa cọ rửa qua mặt trật tự dấu chân, thợ săn uốn éo quay đầu lại thấp giọng nói ra: "Bắt quá những dấu chân này vừa lưu lại không bao lâu, bọn hán có thể là bởi vì tình hình giao thông căn nguyên, tốc độ đã rất là giảm bớt."

"Hắc hắc, đáng đời, lúc này cũng nên bọn hán ăn thoáng một phát ghen" Tịch Dương Thiên Sư về mặt nhìn có chút hả hê, bởi vì phía trước đại đội nhân mã vạch trên đường các loại tự nhiên bầy rập, đội viên xuất hiện bước chân ứ thương cùng quệt làm bị thương tỷ lệ giảm bớt đã đến thấp nhất, Mục Sư

tiểu thư tinh thần tình huống tự nhiên cũng khôi phục không ít: "May mắn chúng ta nơi này có cái bụng hắc nam bày mưu tính kế. . ."

"Ngày. . . Đi người! Cái gì bụng hắc, đây là thượng thức!" Tự đứng bị tiêu khiển, Bàn tử thường nói thiếu chút nữa thiếu chút nữa thốt ra mà ra, hắc vội vàng đem ánh mắt dời về phía phương xa xuất hiện bóng lưng núi ảnh, vội ho một tiếng nói sang chuyện khác: "Khục khục. . . Dựa theo trên bản đồ nói, lại đi cái gần nửa ngày công phu chúng ta tựu muốn đi vào đồi núi khu vực rồi, chúng ta cần ở nơi nào hạ trại logout."

"Ta chỉ hy vọng có thể có cái thoải mái dễ chịu địa phương có thể để cho ta an tâm ngủ một giấc, mấy ngày nay tinh thần áp lực quá lớn!" Lôi Tá thấp giọng lâm lâm lấy. Từ khi theo quý thành chạy ra về sau, hồng bào pháp sư vẫn một mực có chút tinh thần không phấn chấn, không cách nào tự nhiên thì pháp hạn chế nhượng vốn là người nhát gan hắc có chút thần hồn nát thần tính: "Logout về sau ta được ăn một bữa no bụng, bò bít-tết tốt nhất, bánh thịt cũng được. . ."

"Câm miệng! Người cái ăn hóa cùng ngủ heo tổng hợp thể! Người có thể đi chết rồi! Chống đỡ chết tốt nhất!" Một cước đá văng bắt đầu ý nghĩ kỳ quái hồng bào pháp sư, Sơn Đức Lão hung dữ nguyên rửa đạo. Hắc từ khi sau khi tỉnh dậy còn không có tại trong hiện thực ăn vào qua một bữa cơm, này đối với gần đây yêu thích mỹ thực Bàn tử không thể nghĩ ngờ là loại tra tấn, bởi vậy đồng loại chủ đề nghe tương đương chói tai.

"Coi chừng!" Cô độc đạo tặc đột nhiên một tay lấy Sơn Đức Lão đẩy ra vài bước, cùng lúc đó trong không khí đột nhiên vang lên vài tiếng rất nhỏ xuy xuy thanh âm, vài duệ phong lau Bàn tử đôi má bay đi. Rất nhỏ đau đớn nhượng Bàn tử đánh một cái giật mình. Cùng lúc đó thợ săn hướng về tập kích đã đến phương hướng bắn ra một mũi tên, đem một chỉ con thỏ giống như lớn nhỏ, toàn thân đều là cứng rắn trường mao tiểu động vật đỉnh trên mặt đất.

"Đây là vật gì?" Sờ chút hai cái bị mũi tên lông vũ xuyên qua, vẫn còn run nhè nhẹ tiểu động vật, Lôi Tá tò mò hỏi.

"Lông cứng con chuột, một loại có thể đem cái đuôi thượng lông cứng giống như mũi tên lông vũ đồng dạng phóng ra đi ra tiểu quái vật." Vuốt trên mặt bị vẽ ra đến một đạo thật nhỏ miệng máu, Sơn Đức Lão tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhưng lại không quá xác thực: "Chúng ta tốt nhất nhanh chút ít đi, những vật nhỏ này không có cái uy hiếp gì, bất quá tựu là số lượng phân đông, hơn nữa lông của nó thượng mang theo cực giòn gai ngược, nếu như bị trát thượng sẽ để cho người khó chịu cả buổi."

Đi ra một khoảng cách về sau, bên cạnh màu đen đất bằng thượng mà bắt đầu linh linh lạc lạc địa xuất hiện một ít pháp phòng đồng đất, ngược lại giống như vùng này thổ địa được bọc phủ đau nhức bình thường. Từng Thổ bao bên cạnh đều có vừa đến hai cái hắc sâu kín lỗ nhỏ, thỉnh thoảng sẽ có mấy cái lông cứng con chuột từ bên trong nhô đầu ra. Nhưng là này bày người nhát gan gia hòa không có lại phát động tập kích,

"Hắc! Hắc! Các người muốn hay không chơi?"

Trông thấy những lén lút lút lút này Tiểu chút chút, Tịch Dương Thiên Sư đột nhiên đến rồi đánh Địa Thử hào hứng, không ngừng vung vẩy bắt tay vào làm bên trong đầu đinh chùy, đem từng chích thăm dò đi ra con chuột đánh về trong động, đương nhiên năng mỗi nhất kích đều không có tạo thành bất luận cái gì sát thương, chỉ là đem những phản ứng này nhanh nhẹn Tiểu chút chút dọa trở lại trong động mà thôi, nhưng là năng hay vẫn là làm không biết một.

"Đừng làm rộn a, tranh thủ thời gian chạy đi!" Sơn Đức Lão đột nhiên nhớ tới, lông cứng con chuột là Hắc Ám tính chất thức ăn hủ thú, bình thường chúng xuất hiện địa phương đô cách Vong Linh sinh vật căn cứ không xa, hắc lần trước nhìn thấy những vật nhỏ này tựu là đang thờ dài chỉ sâm biên khu vực. Tại là chuẩn bị nhắc nhở thoáng một phát hưng phấn nữ Mục Sư: "Người phải biết rằng trong lúc này. . ."

Sơn Đức Lão nhắc nhở vẫn chưa xong, tình huống tựu đã xảy ra.

Tịch Dương Thiên Sư đang tại gõ một cái Thổ bao đột nhiên nổ, màu đen thổ nhượng đá vụn mang theo nước bùn, vung đầy trời đều là, ngay tại nữ Mục Sư kinh hãi khi lui về phía sau, một thanh gươm dầu vết loang lỗ tàn phá lưỡi đao, theo Thổ trong đồng đâm thẳng đi ra!

"Coi chừng!"

Đi theo Mục Sư đằng sau Tiểu Bạch phản ứng nhanh nhất, một thanh liêm nhận ra tay, đập bay này đem đao rì, đồng thời đem chủ nhân của nó, một thứ từ đồng đất ở bên trong đột nhiên hiện thân khô lâu chiến sĩ bị đâm cho lui ra vài bước, nhưng là ngay tại hắc ra tay chỉ tế, không hề phòng bên cạnh hắc một cái Thổ bao cũng bùng phát ra, mũi hôi bùn nhão thiêu thủy quay đầu rót hắc về mặt.

Hết thảy phát sinh ở trong nháy mắt, ánh mắt bị che đậy Tiểu Bạch quá sợ hãi, cái gì cũng nhìn không thấy dưới tình huống, hủ Thổ cùng mưa a xít hỗn hợp gay mũi mũi liền đặc biệt rõ ràng, nhượng hắc chỉ muốn ói nhà, may mắn hắc coi như là thân kinh bách chiến người chơi già dặn kinh nghiệm, vội vàng một cái lật nghiêng hướng bên cạnh né đi ra ngoài. Ly khai khả năng bị công kích phạm vi.

"Phi phi. . . Gặp quý rồi! Huyền Tướng Quốc Tế những thiết kế này thực hắc Miêu biến thái!" Chờ Tiểu Bạch biến mất mặt mũi tràn đầy nước bùn, miễn cưỡng mở ra bị mưa a xít đau đớn hai mắt lúc, mới phát hiện trước sau xuất hiện hai cái khô lâu chiến sĩ đã bị đánh thành đống đất toái xương cốt. Hắc đành phải mượn nắng to để che dấu thất thủ xấu hổ.

"Chỉ là khô lâu chiến sĩ cũng không có gì lớn, chỉ phải chú ý không muốn cách những Thổ này bao thân cận quá là được rồi a." Lôi Tá tự cho là thông minh tổng kết nói: "Nhìn xem có hay không có thể kích qua đường. . ."

Bất quá Long thành những nhà thiết kế kia nghĩ cách hiển nhiên cùng Lôi Tá bất đồng, hồng bào pháp sư lời còn chưa dứt, gần gần xa xa hơn hai mươi cái đồng đất liền nhao nhao nổ ra, trong lúc nhất thời phi dương đất đen che khuất bầu trời, trên bầu trời tung bay mưa bụi bị nhao nhao rơi xuống bùn đất chỗ thay thế, khiến cho mấy người nhao nhao tránh né, mắng to cuống quýt.

Theo bay ra bùn đất, vài chục chích Vong Linh sinh vật xuất hiện ở chung quanh. Chúng giần ra thân thể, riêng phần mình phát ra như nước nổ kêu to,

hướng mấy người xúm lại tới.

Bất quá, xuất hiện tư thế tuy nhiên bày được mười phần, đối ngũ chất lượng có thể tựu thập phần keo kiệt, những cái thứ này trung cấp bậc cao nhất quái vật cũng không quá đáng là hai cái phản hồn thi, còn lại đều là Khô Lâu binh cùng khô lâu chiến sĩ chỉ lưu, thậm chí còn có mấy cái cấp thấp cương thi, kéo lấy cứng ngắc thân thể lung la lung lay đi theo đại đội trưởng đằng sau.

"Xua tán Vong Linh!"

Tịch Dương Thiên Sử vừa rồi dưới sự khinh thường cơ hồ xuất hiện trước nhất khô lâu chiến sĩ làm bị thương, bởi vậy hiện tại ra tay cũng là nặng nhất, cũng có thể là bởi vì hệ thống cảm nhận được sát khí của nàng a, vốn có rất khó thành công Tứ cấp pháp thuật rõ ràng bị nàng một lần phóng thích thành công, bạch quang bắn phá hạ hơn mười chỉ cấp thấp Vong Linh trong khoảnh khắc tựu biến thành phiêu tán tro bụi.

Cùng nàng đồng dạng tâm tính còn có Phiêu Hốt Bạch Vũ, hướng này rầm thì gia hỏa mới vừa rồi bị dương một thân nước bùn, tự giác mặt đại mắt, vì vậy ra tay cũng là ngoan chiêu, hần vậy mà đem lúc trước Hỗn Độn chỉ nhận thức tinh thời điểm hệ thống tứ chiêu thức sử dụng đến —— thả người nhảy lên, trên không trung vung mạnh mở hai thanh liêm nhận, cao tốc xoay tròn lấy vọt vào Vong Linh hàng ngũ bên trong.

Trong khoảng thời gian ngắn, toái xương cốt thịt nhão cùng bay, ánh đao cộng huyết quang một màu. . . Hần những nơi đi qua, như bão vận chuyển qua, Khô Lâu cương thi bị quấy đến thất linh bát lạc, liền hai cái phản hồn thi cũng bị lượn vòng ánh đao gọt thành thịt nát.

Bất quá Tiểu Bạch chiêu này nhìn xem ngược lại là đẹp mắt, uy lực cũng không nhỏ, nhưng là tác dụng phụ càng lớn, xoay tròn đình chỉ lúc, cái thẳng này đã phảng phất uống mười bảy mười tám bình rượu giả Túy Quỷ bình thường. Một trương mặt trắng trở nên trong suốt bích lục, dưới chân cũng bắt đầu họa vòng, còn kém không có nhổ ra rồi. Kết quả hảo chết không chết, hần vừa vận đình chỉ tại một chỉ mạng lớn phản hồn thi bên cạnh, vị lão huynh này cũng nghiêm túc, gặp chuyện bất bình một tiếng rống, một cái tát liền đem choáng váng đầu não trưởng Tiểu Bạch phiên đã bay đi ra ngoài, trên mặt đất đánh nửa nhiều cái lần mới dừng lại.

Vốn có hần cũng không trở thành nào đến chặt vật như vậy, chỉ là biểu hiện của hần trước sau tương phản quá lớn, làm cho mấy người đồng bọn đều không ngoại lệ tất cả đều cười phun, lại không có một cái nào thò tay hỗ trợ.

"Bình!"

Một tiếng thanh thúy thương tiếng vang lên, đánh bay Tiểu Bạch cái kia chỉ phản hồn thi, phần cổ đã ngoài bộ phận đột nhiên nổ thành một đoàn thịt nhão tứ tán phi dương. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đứ Lô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Một tia tin tức

Tiếng súng mặc dù thanh thúy nhưng cũng không vang dội, lại quả thực đem ở đây mấy người lại càng hoảng sợ —— Long thành bên trong Hỏa Thương rèn quá trình mặc dù có ma pháp phụ trợ, nhưng hình dạng và cấu tạo hay vẫn là thuộc về so sánh Nguyên Thủy toại phát thương, hữu hiệu phạm vi muốn so với cung tiễn ngắn đến nhiều, bình thường cũng ngay tại 50 m ở trong, tuy nhiên mấy người là bị những xuất hiện này khí thế hùng vĩ Vong Linh khiến cho có chút luống cuống tay chân, nhưng là chung quanh địa hình nhưng là đất bằng, nhượng một cái ngoạn gia ở trên đất bằng vô thanh vô tức ầm vào 50m trong phạm vi, loại này tính nguy hiểm vẫn là đem mấy người dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

"Chẳng lẽ hiện tại thợ săn cũng có thể tiềm hành?"

Bản tử khăn trương nhìn chung quanh, ý đồ tìm được cái kia có thể thần không biết quỷ không hay đi vào bên cạnh mình thợ săn, nhưng là tầm mắt đạt tới chỗ lại không có bất kỳ dị thường, chỉ có tại hơn hai trăm mét có hơn một đạo tiểu sừng đất đằng sau xuất hiện vài bóng người, chậm rãi hướng mấy người chỗ địa phương đã đi tới.

"Không phải là trực tiếp theo bên kia đánh tới a?"

Bản tử đối với chính mình suy luận cảm thấy giật mình, phải biết rằng một phát này chuẩn xác tính cách cùng uy lực có chút dọa người, viên đạn theo cái kia cụ không may phản hồn thi hốc mắt lọt vào, cái ót quan ra, đem trọn cái đầu đều bị oanh thành huyết bả đậu, những người kia tuy nhiên là rời đi không xa, nhưng là cũng có gần hai trăm mét khoảng cách, dựa vào trong trò chơi cái kia muốn kính không có kính, muốn rãnh nòng súng không có rãnh nòng súng Nguyên Thủy súng ống, có thể đạt tới loại này chính xác cùng uy lực sao? Nếu quả thật có, cái thứ này chơi khởi ám sát đến chẳng phải là thuận buồm xuôi gió? Phải biết rằng chỗ hiểm công kích uy lực thế nhưng mà đều biết lần tại bình thường công kích uy lực!

"Tên kia đoán chừng là tấn cấp Súng Bắn Tia một loại lấy tốc độ đổi độ chính xác Nhị Chuyển chức nghiệp, hơn nữa trên người dẫn theo có thể gia tăng tầm bắn trang bị." Rất ít mở miệng Lục Trúc xác nhận Bàn tử nghi kỵ, đều là thợ săn chức nghiệp, hẳn đối với thương săn kỹ năng cùng trang bị cũng có một chút giải: "Nhưng là quang những còn chưa đủ này, hẳn tám thành tại trong hiện thực thương pháp cũng có thể coi như không tệ."

"Thật sự là bựa!" Tiểu Bạch một đầu vẻ mặt tanh hôi cương thi huyết dịch cùng toái cốt, thay đổi là bình thường đã sớm phát tác, nhưng là trở ngại là tự mình thất thủ mà được cứu được một mạng, hơn nữa hắn và mấy người đồng bạn đều là bị truy nã nhân, không hảo gây ra quá lớn động tĩnh, nhiều lấy đành phải đánh nát răng hướng trong bụng nuốt, trầm thấp nguyên rủa một câu về sau học mấy người đồng bạn mang trên đầu túi cái mũ kéo thấp chút.

Nói chuyện công phu, xa xa xuất hiện nhân chạy tới phụ cận, nhân số không nhiều, chỉ có bảy tám cái. Hơn nữa trước ngực đeo minh huy cũng là Sơn Đức Lỗ lạ lẫm ký hiệu, tuy nhiên bởi vì hất lên phòng vũ áo choàng thấy không rõ lắm trang bị, nhưng Bàn tử xem chừng đám người kia đẳng cấp phải tại 50 tá hữu. Béo Vu Sư nhìn chung quanh một chút, lại thấy mình trong đội ngũ mấy cái tội phạm truy nã nguyên một đám đem mặt chôn ở phòng vũ áo choàng bên trong, cúi đầu không lên tiếng nữa —— đúng là tránh nhân có pháp, co lại đầu tạm thời làm con rùa đen. Hắn rơi vào đường cùng đành phải ho khan một tiếng tiến ra đón.

Ngoài dự đoán mọi người, đối phương trong đội ngũ đi ra thương lượng rõ ràng cũng là Bàn tử, chỉ là nếu như nói Sơn Đức Lỗ là có chút ít béo, như vậy vị này tựa là trương đương mập, trên người một kiện Thuật Sĩ trường bào đều bị chống đỡ quá chặt chẽ kéo căng kéo căng, một trương tròn vo mặt to thượng tràn đầy thịt mỡ, liền ngũ quan đều bị lách vào được có chút biến hình, trên mặt hắn đáng tuổi cười chân thành, đã thành tiêu chuẩn ngoạn gia thông dụng lễ sau mở miệng nói:

"Chúng ta là sóng biển dong binh đoàn, không biết các ngài là cái nào công hội thành viên? Mấy vị bằng hữu cũng là tiến về trước Vong Linh hạp cốc à? Nếu như dễ dàng có thể hay không cùng chúng ta cùng đường?"

Đại mập mập một phen diễn xuất nho nhã lễ độ, nhưng là không hề không đề cập tới mới vừa rồi giúp bè bọn chuyện, đến gọi Tiểu Bàn tử sinh ra thêm vài phần hảo cảm. Chỉ là hắn ý tứ trong lời nói lại làm cho Sơn Đức Lỗ âm thầm kêu khổ —— chẳng lẽ nói trừ mình ra cùng lam sắc ánh trắng, cũng không có thiếu nhân đã biết rõ phía trước chỗ này tên là Lý Áo Thụy Khắc Vương lĩnh hồn bảo tàng bảo tàng điểm sao? Nếu thật là như vậy, như vậy có thể tưởng tượng chính mình lần đích tằm bảo hành động đem là bực nào khó khăn trùng trùng điệp điệp.

Bất quá trong nội tâm kinh quy kinh, Sơn Đức Lỗ trên mặt thế nhưng mà nửa điểm cũng không có biểu lộ, béo Vu Sư cái mũi ông động hai cái, một bộ Tiểu Bạch biểu lộ hạ, mang theo đảo khẩu một xe ngựa lời nói dối là cuộn cuộn mà ra:

"Bọn ta là dân du cư chi gia Lữ Hữu đoàn thành viên, đang chuẩn bị hoàn thành một phần Long thành bên trong hoàn chỉnh nhất du lịch đồ, bất quá ngược lại là không có nghĩ tới đây quái vật như vậy biến thái! Hai ngày một con quái vật cũng không có xuất hiện, vừa ra tới tựa là nhiều như vậy, vượt qua bọn ta gia bên kia. . ."

"Đúng rồi, phía trước quái vật đẳng cấp có cao hay không?" Một mực nói đầu đầu đến đối diện trong đội ngũ mấy người sắc mặt đều có bắn tia thanh, Sơn Đức Lỗ mới dùng câu chuyện: "Mấy ngày nay bọn ta chuẩn bị tiếp tế dùng được không sai biệt lắm, lúc online gian cũng không có còn mấy cái, nếu phía trước quái vật đẳng cấp rất cao bọn ta tựa không qua rồi."

Đại mập mập tuy nhiên hàm dưỡng rất tốt, nhưng cũng bị Sơn Đức Lỗ bảy câu tám kéo một phen khiến cho có chút choáng váng đầu, nghe hắn thoại phong ở bên trong xuất hiện hòa hoãn xu thế, vội vàng theo ý của hắn tiếp lời nói: "Phía trước có một tòa hạp cốc, bất quá chỗ đó trương đương nguy hiểm, nghe nói có đại lượng Cao cấp Vong Linh sinh vật qua lại, các người nếu đối với chính mình vũ lực có lòng tin, chúng ta có thể mang bọn người đi xem, bất quá ta cá nhân đề nghị các người hay vẫn là không muốn đơn giản ném thử thì tốt hơn."

"Cao cấp Vong Linh sinh vật? Được rồi được rồi. . ." Sơn Đức Lỗ phảng phất bị sợ đến bình thường, toàn thân thịt đỏ đã run một cái, đem đầu dao động được trông lúc lắc cũng giống như: "Chúng ta tựa không phiền toái. . ."

Tiểu đội mấy người "Ủ rừ" theo sóng biển dong binh đoàn mấy người bên người đi qua, hướng về lai lịch phương hướng chậm rãi bước đi thông thả trở về, mà sóng biển dong binh đoàn mấy người cũng không có nói cái gì nữa trực tiếp hướng về phía trước tiếp tục đi tới, thế nhưng mà đang tại giả ý lui lại Sơn Đức Lỗ lại cảm giác mình phía sau lưng tựa hồ bị một con mắt nhanh nhìn chăm chăm, lòng hắn hạ kỳ quái, vì vậy quay lại thân nhìn trộm xem nhìn, lại phát hiện đối phương trong đội ngũ, một cái đáng người khỏi ngờ ngoạn gia đã ở đồng thời quay đầu lại.

Kỳ thật người này vóc người cũng không cao lắm, chỉ là rộng lớn bả vai cùng với chắc nịch thân hình nhượng hắn thoát nhìn rắn chắc cao lớn, hắn tự hồ chỉ là lơ đãng quay đầu lại, liền ánh mắt cũng không có cùng Bàn tử cùng xuất hiện, nhưng là dựa vào chính mình độ cao cảm giác, Bàn tử tựa hồ tại ánh mắt của hắn ở bên trong bắt đến một chút gì đó này nọ. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 12: Di tích

"Mấy người kia, tựa hồ còn theo ở phía sau."

"Người có thể chứng kiến bọn hắn?"

"Không, chỉ là. . . Một loại trực giác mà thôi."

"Trực giác của người gần đây rất chuẩn. . . Được rồi, hiện tại cũng không có thời gian khuyên nhủ, tựu nhượng bọn hắn đi theo a, dù sao trước trước sau sau đã tụ bốn năm gia nghiệp đoàn đại thần, cũng không quan tâm này mấy cái tiểu quỷ rồi. . ."

Con đường hai bên vách núi cùng trùng điệp thạch bích không ngừng gia tăng, tại tiến vào đồi núi khu vực ngày thứ ba lúc đội ngũ đã hoàn toàn tiến nhập một đạo sơn cốc cuối cùng, mà càng tiếp cận trên bản đồ đánh dấu Vong Linh hạp cốc, hoàn cảnh chung quanh lại càng là quỷ dị, chung quanh màu xám đen trên sơn nam, bắt đầu xuất hiện một ít cùng loại phù điêu cổ quái đồ án, vừa mới bắt đầu chỉ là tàn phá khối nhỏ hoa văn, càng về sau đã dần dần biến thành các loại ý nghĩa không rõ phong cảnh nhân vật đồ án. Ngẫu nhiên còn sẽ xuất hiện một ít trừu tượng nhân vật hình tượng.

Dưới chân mặt đất đã do xấp màu đen thổ nhưỡng biến thành kiên cố thổ địa cùng nam thạch, con đường dấu vết cũng đã bắt đầu lúc đứt lúc nối, nhưng là tâm bảo tiểu đội tốc độ đi tới cũng không có thêm nhanh bao nhiêu, tại tiến nhập không ngọt không dứt đồi núi khu vực về sau, chung quanh đủ loại kiểu dáng Vong Linh sinh vật bắt đầu không ngừng xuất hiện, nhưng là quái vật tuy nhiên tăng nhiều, một đoàn người lại không nữa đứng với ngoạn gia đội ngũ, này nhượng Sơn Đức Lão có chút mê hoặc: "Sóng biển đông binh đoàn Bàn tử kia đã từng nói qua, đến tột cùng là trong lúc lơ đãng nói ra lời nói thật, hay vẫn là một loại tính toán đây này?"

"Chỗ đó. . . Đến cùng sẽ có bao nhiêu địch nhân?"

Rốt cục, tại đây cốc biến thành chỉ chứa hai người thông qua hẹp hòi thông lộ không lâu sau, một đạo đại môn giống như hình vòm Thạch Lương xuất hiện tại mấy người trước mặt, Thạch Lương thượng cũng không có gì đặc thù tiêu chí, nhưng lại tại ở giữa điều khắc lấy một cái băng cột đầu song giác khổng lồ Khô Lôu, tuy nhiên điều khắc đã bắt đầu phong hoá hơn nữa hiện đầy tro bụi, nhưng là cái kia mở lớn miệng, lại phảng phất tại cười nhạo hắn dưới chân mọi người.

Đáng tiếc nhưng bây giờ không có người đi để ý tới trò chơi này công ty chế tạo mảnh lối, nhìn xem Thạch Lương sau lộ ra một góc bầu trời, mấy người không hẹn mà cùng bước nhanh hơn, có thể đi qua Thạch Lương sau hình chữ S lối đi nhỏ, trước mặt xuất hiện cảnh sắc lại làm cho mấy người có loại mê muội cảm giác.

Cái thông đạo này cửa ra vào khai tại một mặt vách đá chính giữa, cách cách mặt đất ước chừng có chừng hai mươi thước khoảng cách, theo xuất khẩu hướng ra phía ngoài nhìn lại, là mảng lớn khoáng đạt trảng cảnh. Đối với hạp cốc đích danh xưng, nơi này địa hình có lẽ xưng là thung lũng càng là thích hợp, chung quanh bắt ngờ nam bích đem nơi này hoàn toàn cùng hoàn cảnh chung quanh ngăn cách, mà một tổ to lớn kiến trúc tựu từ tiền phương nam bích thượng kéo dài rời khỏi trong hạp cốc đoạn.

Cái kia không ngọt khu kiến trúc bố trí cực kỳ khi thế, dù cho đã trải qua vô số thời gian ma luyện, nhưng có thể theo hắn che kín bụi bậm tang thương bề ngoài nhìn xuống đến ngày xưa huy hoàng, chỉ có điều này kiến trúc chủ thể sắc điệu vẫn là nơi này thường xuyên nhìn thấy nâu đen, vô số kỳ lạ pho tượng cùng màu đen phương tiêm Tháp Lâm lập trong lúc, phối hợp bên trên bầu trời trầm thấp nồng đậm chỉ vân, cùng với xuyên thấu qua hạp cốc thông đạo không ngừng thổi vào phong gầm rống, nhượng nơi này tràn đầy một loại khủng bố bầu không khí.

Nhưng bây giờ này vốn nên nghiêm túc và trang trọng trảng cảnh, lại tiếng động lớn rầm rĩ như một tiếp té thôn trang, tại khủng bố cảnh vật tầm đó, thỉnh thoảng có tập năm tập ba ngoạn gia xuyên thẳng qua mà đi, tại một ít bằng phẳng trên mặt đất, cũng có đại lượng lều vải mọc lên san sát như rừng, mượn nhờ Ứng Nhân thuật, Bàn tử ít nhất tại ngoạn gia bày trưng thấy được bốn tổ bất đồng bang hội tiêu chí. Kỳ quái nhất chính là bọn hắn tầm đó cũng không có phát sinh tranh đấu, mà là phảng phất có cái gì mình ước bình thường riêng phần mình vội vàng chuyện của mình.

"Thật sự là khoa trương, ta còn tưởng rằng chúng ta dù cho không là người thứ nhất đến, cũng có thể phía trước mười tên trong vòng đây này." Nhìn trước mặt này màn bận rộn cảnh sắc, Phiêu Hốt Bạch Vũ ngả ngón thumb một tiếng huýt sáo, thấp giọng cười nói.

"Bất luận có bao nhiêu người đồ không có sao, căn cứ địa đồ thượng nhắc nhở, cái này bảo tàng chỉ có một chính thức cửa vào, còn lại toàn bộ là hiện đây bày rập giả đường, mà cái kia cửa vào lại không phải tại những công trình kiến trúc này bên trong." Vẫn nhìn trong hạp cốc tình huống, Bàn tử cũng có loại yên tâm cảm giác: "Hiện tại xem ra bọn hắn có thể là ngẫu nhiên phát hiện nơi này, cũng không biết nơi này cụ thể thông đạo, cho nên chọn dùng bình thường thăm dò phương pháp."

"Như vậy chúng ta làm sao bây giờ? Hiện tại xuống dưới sao?"

"Lại chờ một lát đi, cái kia cửa vào tại hạp cốc ở chỗ sâu trong, tại màn đêm yếm hạ chúng ta lại càng dễ thông qua phía dưới những người kia nơi trú quân." Ngắt đầu nhìn xem lơ mơ bầu trời, Sơn Đức Lão làm ra quyết định: "Hiện tại mọi người tốt nhất ngủ một giấc, bất quá chỉ sợ không thể cấm trại rồi. . ."

. . .

Đương ánh sáng theo tầng mây trung hoàn toàn biến mất, ngoạn gia lều vải phía trước điểm nổi lên từng đống đống lửa lúc, tiểu đội mấy người tiềm nhập

trong hạp cốc, cơ hồ không có phí bất luận cái gì tay chân, cũng đã tiến vào đã đến hạp cốc trung đoạn, này thuận lợi trình độ nhượng chế định kế hoạch Bản tử mình cũng có chút giết mình.

Kỳ thật này cũng không kỳ quái, lúc này đại bộ phận ngoạn gia tiến nhập trường bông của mình, tích súc thể lực lấy ứng phó ngày hôm sau mạo hiểm, tuy nhiên cũng có số ít gác đêm ngoạn gia cùng buổi tối hành động gia hỏa, nhưng là bọn hắn cơ hồ đem toàn bộ chú ý lực đổ đặt ở to lớn khu kiến trúc thượng, lại có mấy người chú ý tới này một ít đội dán vách đá tiến lên, trên người lại bỏ thêm nguy trang vũ tiểu tử đây này?

Đáng tiếc phần này thuận lợi, tại đến trong hạp cốc đoạn về sau liền biến mất rồi, nơi này đã là khu kiến trúc tuyến đầu, một mảnh không lồ quảng trường, căn cứ địa đồ thượng chỉ thị, nhất định phải từ nơi này phiền quảng trường cuối cùng một cái thông đạo tiến vào, mới có thể đến bảo tàng cửa vào chỗ hạp cốc sau đầu, có thể là do ở nơi này là tương đối hình thành mặt đất, bởi vậy có một cái nghiệp đoàn mấy trăm danh ngoạn gia ở chỗ này dựng lên thuộc tại trường bông của mình, hùng lực thiếu đốt đồng lửa đem chung quanh chiếu rọi một mảnh sáng trưng, hơn mười danh võ trang đầy đủ ngoạn gia phân tổ tuần tra.

"Oan gia ngõ hẹp. . ." Sơn Đức Lão nhìn xem tuần tra ngoạn gia trước ngực mình huy thượng cái kia quen thuộc màu trắng loan câu không khỏi cười khổ một cái. Tên gia hỏa này không có lưu một điểm khe hở, cơ hồ đem này phiền quảng trường hoàn toàn phá hỏng, hoàn toàn không cách nào đường vòng hoặc là dựa vào ma pháp thủ đoạn thông qua. Trong khi giãy chết bởi vì cái kia trương lệnh truy nã, này nghiệp đoàn trung chỉ sợ không có mấy người không biết mình một chuyến này nhân a?

Hơi chút suy tư một lúc sau, Bản tử trên mặt lại xuất hiện đáng tươi cười, hần nhẹ giọng niệm động chú ngữ, mấy cái lung la lung lay cực lớn Hắc Ảnh xuất hiện ở u ám nơi trú quân biên. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Thông đạo

"Địch tập kích! Địch tập kích! Có Vong Linh sinh vật theo di tích trung chạy đến á!"

Yên tĩnh trong buổi tối, này đột nhiên xuất hiện sắc nhọn kêu sợ hãi sử toàn bộ lam sắc ánh trắng nơi trú quân sôi trào lên, bị bùng tình ngoạn gia hỏi ý âm thanh cùng tiếng bước chân, cầm lấy vũ khí cùng ăn mặc áo giáp phát ra kim loại tiếng va chạm vang thành một mảnh, ở giữa thậm chí xen lẫn một tiếng thật dài kèn âm.

Bốn chỉ khâu lại thi lực lượng nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, nếu như lạc đàn ngoạn gia gặp được chúng, có lẽ sẽ đã bị uy hiếp trí mạng, nhưng nếu như xuất hiện tại mấy trăm danh ngoạn gia trước mặt, chúng bất quá tự là không có mãnh liệt sóng cả bên trong một đoá nho nhỏ bọt nước mà thôi.

Huống chi, này bốn chỉ khâu lại thi còn là bị trọng thương, liền hành động đều có chút khó khăn đây này?

Bốn chỉ không may quái vật rất nhanh ngay tại chen chúc tới ngoạn gia thủ hạ biến thành trên đất nghiền nát thịt thối, không thể không nói lam sắc ánh trắng phát ra tâm bảo đoàn viên đều là tình nguyện chi tuyến, theo khâu lại thi quái xuất hiện, đến bị chặt thành mảnh vỡ, trong lúc bất quá dùng ngắn ngủn hơn một phút đồng hồ, thậm chí tại trong doanh trướng bộ phận ngoạn gia tụ tập đến chuyển phát địa điểm trước, chiến sự cũng đã đã xong.

Bất quá, tại cơ hồ ánh mắt mọi người đều bị hấp dẫn đến đó mấy cái không may cực lớn quái thú trên người lúc, những Vong Linh này sinh vật đã hoàn thành bọn hắn quang vinh sứ mạng, khi bọn hắn yểm hộ hạ, căn bản không có nhân chú ý tới, mấy người mặc thanh hắc nhan sắc áo choàng ngoạn gia, tiến lên phương hướng cùng tất cả mọi người bất đồng. . .

Đem thân thể tựa ở đen kịt cửa hiên nội bộ, Sơn Đức Lão cố gắng địa điều chỉnh lấy loạn thành một bầy hô hấp, cùng với khác tiềm vào đồng bạn bất đồng, đồng thời thao tác phân tán tại lam sắc ánh trắng nơi trú quân bốn phía bốn chỉ khâu lại thi, còn muốn lợi dụng huyền âm thuật chế tạo rối loạn hiệu quả, cùng với tại không bị địch nhân khám phá dưới tình huống tiến vào di tích, này một loạt thao tác chẳng những hao phí hần đại lượng tinh lực, còn đem phổi của hắn bản ở bên trong không khí dùng cái ngọn nguồn mất, thiếu đường khí cảm giác nhượng Bản tử trước mắt sao Kim ứa ra, chân cũng có chút như nhũn ra.

Bên ngoài tiếng động lớn nào đã bắt đầu dần dần bình tĩnh, chắc hẳn bọn hắn rất nhanh tự sẽ phát hiện không đúng a, Bản tử nhếch miệng lên về mỉm cười. Hần nhẹ nhàng đứng lên thể, quay người mang theo mấy người đồng bạn hướng về đưa tay không thấy được năm ngón trong đường hầm đi đến.

. . .

Đã từng có người nói qua, Hắc Ám có kích phát trong lòng người thất bại cảm xúc lực lượng, bởi vậy trong bóng đêm, nhất là hoàn toàn yên tĩnh trong bóng tối, nhân rất dễ dàng lâm vào hư vô mờ mịt trong cảm giác, quên sự hiện hữu của mình, hiện tại tâm bảo tiêu đội mấy người tựa hồ thì có cảm giác

như vậy, vì không bị khả năng xuất hiện lam sắc ánh trắng ngoạn gia phát hiện, bọn hắn không có áp dụng bất luận cái gì chiếu sáng thủ đoạn, mà là tay nắm cùng vốn có hồng ngoại thị giác Bàn tử sau lưng, chậm rãi lục lọi tiến lên.

"Gặp quý rồi, cái chỗ này hắc quả thực như một huyết. . ." Tiến vào thông đạo bất quá chừng mười phút đồng hồ, Phiêu Hốt Bạch Vũ liền không nhận được loại này cái gì cũng không có cảm giác, bắt đầu nhỏ giọng lầm bầm.

"Câm miệng! Ít nhất những có này không có!" Đi theo phía sau hắn Mục Sư một cước đá vào, đem hắn nói thầm biến thành kêu thầm thiết. Tại quý thành bên trong tao ngộ, sử vị này vốn là không sợ trời không sợ đất du côn nữ bây giờ đối với Vong Linh có chút cảm mạo: "Muốn là của người quý kêu tìm tới phiên toái, lão nương sẽ đem người cầm lấy đi chặn đường lui!"

"Kỳ thật Tiểu Bạch nói không sai, " Sơn Đức Lão cũng hiểu được này không khí trầm mặc thật sự khó có thể chịu được, phía trước sau quan sát một phen, không có phát hiện cái gì địch nhân về sau, liền mở miệng thấp giọng nói ra: "Căn cứ địa đồ thượng văn tự, nơi này là một vị cô đại Vương Quốc quân vương, Lý Áo Thụy Khắc Vương huyết. Chúng ta bây giờ đi địa phương, tựa là cái này phần mộ kiến trúc thượng tầng thông đạo."

"Như vậy, chúng ta muốn tìm bảo tàng là được. . . Không thể nào?"

"Đúng vậy, chính là của hắn chôn theo phẩm."

Xích pháp sư sợ run cả người, Sơn Đức Lão tìm hắn lúc đến cũng không có kỹ càng nói cho hắn biết là cái gì bảo tàng, mà tham tiền tâm hồn xích pháp sư cũng không hỏi kỹ, bây giờ nghe nói là muốn trộm phần mộ, vị này nhất gan Đại pháp sư sắc mặt lập tức mà bắt đầu phát xanh.

"Như vậy, muốn tới đạt chủ mộ thất cần đi thật xa?" Thọ sản Lục Trúc rất ít nói chuyện, nhưng là giải đúng chỗ ngựa: "Phía dưới quái vật đẳng cấp như thế nào đây?"

"Sau khi rời khỏi nơi đây liền đem tiến vào chủ lăng, ở đâu có bốn tầng sâu, chúng ta cần ở nơi nào tìm một ít. . ."

Sơn Đức Lão đột nhiên dừng lại giải thích, huy động pháp trượng phóng ra một cái vũ quang thuật, bốn cái hiện ra nhu hòa bạch quang tiểu cầu tại hắn chung quanh xuất hiện, đem chung quanh hơn 10m địa phương chiếu lên sáng trưng. Tại tia sáng này chiếu xạ ở bên trong, mấy cái một thân đỏ thẫm Khô Lâu binh phát ra một hồi xèo xèo khanh khách thanh âm, chậm rãi theo thông đạo cạnh góc tường bò lên thân thể.

"Tiểu tạp chủng mà thôi, để cho ta tới" nhìn thấy Quang Minh Tiểu Bạch phảng phất ăn hết lam sắc viên thuốc đồng dạng hưng phấn, trở tay rút ra sau lưng liệm nhận: "Xem bốn đại gia. . ."

Đáng tiếc, có nhân so với hắn động tác nhanh hơn, cô độc đạo tặc mang theo một cỗ tiếng gió xông lên phía trước, trong tay hai thanh mạng theo hắc quang chùy thủ huy động, lập tức liền đem mấy cái Khô Lâu phân giải thành đầy đất toái cốt.

"Người làm cái gì nha! Cô độc?" Tiểu Bạch vừa định kháng nghị, đã thấy cô độc đạo tặc bắt đầu dậm chân tại chỗ, đem trên mặt đất Khô Lâu hài cốt giẫm càng toái, động tác này đưa hắn lại càng hoảng sợ: "Người làm sao cũng học xong loại này biến thái ham mê. Chẳng lẽ mập mạp chết bầm này tặc xấu hội lây bệnh hay sao?"

"Những thứ kia thực Khô Lâu!" Lục Trúc mở miệng giải đáp vấn đề này: "Ta cùng cô độc tại Tân Thủ thôn thời điểm đụng với qua, nếu như không giẫm toái bọn hắn, bọn hắn sẽ rất nhanh tổ hợp lại!"

"Chuẩn xác mà nói, gọi là phục sinh Khô Lâu, " Bàn tử mặt mũi tràn đầy ngưng trọng bắt đầu phổ cập tri thức: "Những cái thứ này là sử dụng phương pháp đặc thù tinh luyện mà thành, bọn hắn đối với vật lý công kích có nửa miễn dịch hiệu quả, chỉ nếu không có bị thần thánh ma pháp tinh lọc, dù cho đánh thành mảnh vỡ chúng cũng sẽ chữa trị lên, chỉ là tốc độ chậm một chút mà thôi."

"Cái kia có quan hệ gì? Loại vật này không phải một đao có thể bỏ đã tới chưa, " Bàn tử nghiêm túc nhượng Phiêu Hốt Bạch Vũ có phần không cho là đúng: "Người cái tên này làm gì vậy cùng chết thân nhân tựa như khóc tang cái mặt. . ."

Tiểu Bạch lời còn chưa nói hết, liền bị liên tiếp khủng bố chi lạc âm thanh đánh gãy, hắn hoảng sợ quay đầu lại đi, liền trông thấy tại vũ quang thuật phạm vi bên ngoài, tựa hồ mông lung xuất hiện rất nhiều lắc lư bóng dáng. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tế đàn

Phục sinh Khô Lâu lực công kích không được, trên thực tế nếu như không dựa vào trong tay những cái kia gì thực đao kiếm cùng thô ráp cây gỗ, bọn hắn căn bản không cách nào cho nhân tạo thành như dạng tổn thương, mà đối với lực công kích, phòng ngự của bọn hắn lực càng là thấp, yếu ớt chất với khung xương cùng với dựa vào mỏng manh Vong Linh mà lực liên tiếp lên các đốt ngón tay xưng được rất tốt là một đao trụ tán, mà tri độn phản ứng lực càng khiến cho bọn hắn so cấp thấp nhất tạp ngự quái vật còn muốn dễ dàng đối phó, có thể nói bọn họ là pháo hôi bên trong pháo hôi.

Nhưng là, lực lượng không có sự phân chia mạnh yếu, mấu chốt là sử dụng lực lượng phương pháp.

Huyền Tường Quốc Tế nhà thiết kế đám bọn chúng tà ác trí tuệ cho những cái thứ này đã tìm được một cái lớn nhất hạn độ phát huy thực lực sân khấu, tại các loại huyết động, dưới mặt đất thông đạo, di tích hành lang cùng với trong núi hạp cốc thông đạo, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy những cái thứ này thân ảnh, vô cùng cường hãn hồi phục lực cùng khủng bố phối trí số lượng khiến cho bọn hắn đã trở thành cấp thấp ngoạn gia ác mộng. Mà cho dù là cao cấp ngoạn gia, nếu như không có hiểu được tinh lọc thuật Mục Sư đi theo, muốn muốn thông qua cũng phải dựa vào trọng giáp chức nghiệp chậm rãi đi phía trước nghiêng. Lợi dụng hãn lực lượng cường đại hoàn toàn đập nát những cái thứ này.

Mà bây giờ, Sơn Đức Lỗ một đoàn người mặt gặp càng lớn vấn đề, ngoài thông đạo lam sắc ánh trắng các người chơi tùy thời có khả năng đuổi theo, thế nhưng mà bọn hắn không có áo giáp nặng chức nghiệp, Mục Sư lại từ tại chỗ nguyên rủa căn nguyên không cách nào sử dụng tùy ý sử dụng tinh lọc, nếu như Sơn Đức Lỗ khâu lại thì còn ở đó, dựa vào bọn hắn đánh tiền phong thông qua đương nhiên không thành vấn đề, nhưng là bây giờ. . .

Làm sao bây giờ? Sơn Đức Lỗ trong nội tâm nhất thời đối qua vô số ý niệm trong đầu, lại bị hãn từng cái bác bỏ, không chế Vong Linh đều biết lượng hạn chế, Địa Ngục Liệt Diễm quyền trực tằm bắn khoảng cách quá ngắn, Cốt Nha thuật uy lực quá nhỏ, thông đạo độ rộng chỉ có 4-5m, Tiểu Bạch liệm nhận tại đây dạng hẹp hòi địa phương căn bản vung vẩy không khai, mà với tư cách bình thường bình khí lại quá ngắn, nhượng hãn cầm một kiện bình khí dài? Không được, thăng này không cầm liệm nhận sẽ không hữu lực lượng tăng thêm. . .

Đội một tý. . . Lực lượng?

"Móa! Gần đây đương pháp sư đương thời gian quá dài, tư duy đều bị nhốt chặt rồi!" Sơn Đức Lỗ ảo não vỗ hai cái đầu, tại mấy người đồng bạn kinh dị trong ánh mắt, theo trong ba lỗ rả một căn cán dài vũ khí. . .

"Euler Euler. . .!"

Sơn Đức Lỗ cao hứng bùng bùng vung vẩy lấy vũ khí trong tay, mượn nhờ chiều dài ưu thế đem phía trước phục sinh Khô Lâu như mọc thành phiến đá đảo, đập nát, thỉnh thoảng còn có thể đối với trên mặt đất khối lớn Khô Lâu hài cốt giẫm lên hai chân, mà ở phía sau hắn, tắc thì đi theo ánh mắt có chút ngốc trệ năm đồng bạn.

Bàn tử trong tay cầm chính là một kiện theo tính anh khâu lại thì thể thượng tuần ra đến vũ khí: Một thanh dài đến ba mét, lồi vào mang theo vô số thép đinh cán dài Lang Nha bông. Cái này cán 20 điểm lực lượng mới có thể sử dụng trường vũ khí mang theo một điều lực lượng thêm thập thuộc tính cùng thấp kém tiền tố —— không nên bị cái kia tăng lực lượng thuộc tính lừa, Long thành bên trong trường vũ khí bởi vì sắc bén cực nhỏ hoặc là căn bản không có, cho nên phổ biến đồ mang theo hơn mười 20 điểm lực lượng tăng thêm —— thứ này vốn là một kiện không có tác dụng gì rách rưới, nhưng là Sơn Đức Lỗ căn cứ vào tương đối ít thấy có thể bán chút ít tiền, cùng với thể lực của mình tương đối cao không kém lưng công một kiện căn nguyên bắt nó thu vào, không nghĩ tới ở chỗ này lại phái thượng công dụng.

Mặc dù không có tiến công thuật, vũ khí tinh thông chờ một loạt phụ trợ kỹ năng tăng thêm, Sơn Đức Lỗ chỉ có thể phát huy căn này đại bông một nửa uy lực cùng sát thương, nhưng đối phó với phục sinh Khô Lâu loại này quái vật đã đầy đủ rồi, chỉ bằng bản năng hành động phục sinh Khô Lâu hào không thêm đề ý phía trước tình huống, bọn hắn sẽ chỉ ở lưng tung vung vẩy vũ khí trong tay đồng thời xông về trước phong. Vì vậy liền tại công kích sau liên tiếp ở Bàn tử Lang Nha bông hạ biến thành toái cốt.

"Tiểu Bạch, thăng này thật là cái pháp sư sao? Người xác định hắn không phải cái Ngưu Đầu Nhân hoặc là Thú Nhân nguy trang hay sao?" Nhìn xem phía trước một đường hát vang tiền mạnh bạo lực béo Vu Sư, Tịch Dương Thiên Sư lặng lẽ giặt giặt Tiểu Bạch ông tay áo.

"Ta cũng không biết cái này cmn mập mập chết bầm trụ cột trị số có bao nhiêu, dù sao tuyệt đối là có vấn đề!" Phiêu Hốt Bạch Vũ nghiêng răng nghiêng lợi, xem Bàn tử ánh mắt tựa như dân công nhìn xem không phát tiền lương làm khoán đầu: "Lần này tầm bảo vừa kết thúc, ta tìm Long thành GM xóa hãn số!"

"Các người này tổ ăn Quả Quả ghen tị!"

Không gián đoạn đi tới 20 phút đồng hồ về sau, tại Bàn tử cảm giác hai cánh tay có chút nhức mỏi lúc, một điểm mờ lung ánh sáng rất cực xuất hiện ở vô tận trong bóng tối. Mà theo này quang điểm dần dần mở rộng, vốn là hơn lần thành đoàn phục sinh Khô Lâu cũng bắt đầu dần dần rất thưa thớt, rất cực ở đằng kia mơ hồ ánh sáng biến thành một đạo hình vuông hình dáng lúc, phía trước trong thông đạo rốt cuộc nhìn không tới Khô Lâu bóng dáng rồi.

"Cô độc, tiềm hành đi trình sát thoáng một phát!" Tuy nhiên phía trước đã không có Khô Lâu, nhưng những cái thứ này rồi lại từ phía sau quần quít chặt lấy đuổi đi theo, Bàn tử thật sự không có thời gian rồi lại đi xem phía trước tình huống rồi.

Phóng đăng cô độc cũng là nghiêm túc, cảnh liễu tựa như thân thể nhoáng một cái liền biến mất ở không khí ở bên trong, 10 phút sau liền dẫn trở về gian lược tình huống

. . . Phi thường. . . Giảm lược tình huống.

"Đất bằng, sáu cái tế đàn, từng phía dưới một đám tinh anh Vong Linh sinh vật." Đạo tặc như thế nói.

Coi chừng bước ra thông đạo cửa ra vào, Sơn Đức Lỗ liền thấy được đạo tặc trong miệng đất bằng —— đây là một mảnh chừng hơn mười héc-ta màu đen thổ địa, bốn phía đứng vững cất búa bầm giống như hình thành nham bích, che kín màu đen đá sỏi nham trên mặt đất ngổn ngang lộn xộn chạy đến đại lượng điều khắc lấy hoa văn cực lớn nham thạch, mà đang ở những bị phong hóa này nham thạch chính giữa, sáu tòa hình dạng và cấu tạo như là phiên bản thu nhỏ Maya Kim Tự Tháp cao lớn kiến trúc, chính làm thành một vòng tròn đứng vững ở nơi nào.

Lúc này đã là trong trò chơi Mộ Dạ thời gian, trên bầu trời y nguyên bao phủ dày đặc ráng hồng, không trung một tia ánh sáng cũng không có lộ ra, nhưng là cả trên quảng trường lại cũng không khuyết thiếu chiếu sáng, tại mỗi tòa Kim Tự Tháp phía trên đó đang không ngừng rơi lấy các loại nhan sắc nhàn nhạt ánh sáng chói lọi, xích chanh lam hoàng không phải trường hợp cá biệt. Hỗn hợp thái quang biến thành màu trắng ánh sáng, đem cái này quảng trường chiếu rọi sáng như ban ngày.

Ánh sáng ngon nguồn, là thành lập tại mỗi một tòa tế đàn đỉnh, hình dạng khác nhau, nhan sắc khác nhau bằng đá kiến trúc, nhưng đó đều không ngoại lệ điều khắc lấy vô số tất cả lớn nhỏ ma pháp phù văn, lóe ra lấy có chút hào quang. Những kiến trúc này có rất nhiều hết sức rườm rà hình dáng trang sức hoa lệ công vòm, nhưng là có do hai cây hình cung cột đá cấu thành đơn giản kiều dáng. Nhưng đều không ngoại lệ, tại chúng hình vòm chính giữa đều có được một mảnh lớn nhỏ không đội, tản ra tất cả sắc quang mang, nhộn nhạo lấy tầng tầng nước gợn kỳ lạ mặt bằng.

Mà ở tế đàn dưới chân, gần gần xa xa tới lui tuần tra lấy một ít Hắc Ảnh, chỉ cần cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện đó là số lượng phân đông các loại tinh anh Vong Linh sinh vật, theo khô lâu chiến sĩ, áo giáp phân hồn thi đến Thi Vu Vương cái gì cần có đều có, ở phương xa một tòa dưới tế đàn, Sơn Đức Lỗ thậm chí nhìn thấy mấy cái cười ác mộng thú rong ruổi qua lại Hắc kỳ sĩ.

Bất quá chúng tựa hồ bị giao phó riêng phần mình phạm vi hoạt động, tuy nhiên đó tại tùy cơ hội yên lặng đi đi lại lại, nhưng lại không có bất kỳ một chỉ ly khai Kim Tự Tháp bên ngoài trăm mét phạm vi, dù cho Sơn Đức Lỗ một đoàn người xuyên qua nham thạch trở ngại, đi tới trước thông đạo phương một khối cùng loại tấm bia đá, khắc đầy văn tự dưới mặt đá mặt, bọn hắn vẫn đang vây quanh Kim Tự Tháp xoay quanh vòng, không có chút nào thanh trừ người xâm nhập ý tứ ý tứ.

"Nơi này là vĩ đại quân vương, La Đức Lý Cách An - Lý Kỳ - Áo Thụy Ân Vương nghỉ ngơi chỗ, trí tuệ của hắn. . ." Vuốt ve trên tấm bia đá đã trải qua vô số thời gian khắc thực mơ hồ kiểu chữ, Lôi Tả lấy hồ sen cảnh ban đêm giống như thâm tình niệm tụng lấy văn tự nắm giữ hệ thống phiên dịch bí văn. Bất quá hắn phiên dịch chỉ mở cái đầu đã bị phần nộ mọi người đã cắt đứt.

"Niệm trọng điểm!"

"Được rồi được rồi, tổng thể ý tứ tựu là, nơi này từng trên tế đàn đều là một cái Truyền Tổng môn, đại biểu vị này Lý. . . Cái gì Vương di sản một bộ phận, bất quá cũng cũng chỉ dừng ở đây, cụ thể từng tế đàn là cái gì thượng diện không có ghi." Lôi Tả chỉ vào trên tấm bia văn tự cuối cùng giang tay ra.

"Cái kia lão Sơn, trên bản đồ nói chưa nói. . . Ân?" Phiêu Hốt Bạch Vũ quay người muốn hỏi một chút Bàn tử ý kiến, lại phát hiện thẳng này chính ở một bên ôm bả vai cười lạnh.

"Cái kia bí văn là giả, ngươi nếu tin tưởng vậy thì tỏ vẻ quá coi thường Huyền Tượng Quốc Tế đám người kia rồi, " Sơn Đức Lỗ cẩn thận quan sát toàn bộ thung lũng tình huống về sau, hướng về một bên vách núi đi tới: "Ta đoán chừng lam sắc ánh trắng chiếm được cái này chính xác thông đạo, tụ tập làm sao nhiều người lại còn không tìm được thứ đồ vật căn nguyên ngay tại ở này. . ."

Nói đến đây Bàn tử chỉ chỉ những to lớn kia tế đàn đỉnh Truyền Tổng môn: "Nếu như ta không có đoán sai, những cái kia quý đồ chơi đều là Dị Giới Truyền Tổng môn, tuy nhiên không biết thông hướng ở đâu, nhưng ta đoán chừng cũng không phải cái gì nơi tốt, bởi vì ta tại trên địa đồ mặt chứng kiến về những kiến trúc này chỉ thị, tựu là sáu cái ký hiệu mà thôi!"

"Cái này chết tiết bảo tàng tại chỗ nào?"

"Về cái này sao, trên bản đồ có câu nói." Sơn Đức Lỗ gãi gãi cái ót, hắn thật sự không muốn đem cái kia ác như vậy thứ đồ vật niệm đi ra, nhưng là tại vây quanh ở hắn chung quanh ánh sao sáng mắt, ác Ma Nhân, bong bóng mắt. . . chiếu rọi xuống, hắn đành phải vội ho một tiếng, ngăn nga thì thầm:

"Thuốc nhuộm màu xanh biếc không trung, Chu sắc tà dương, bay múa mà hàng lâm bạch thanh chi Vương giả. . ."

"Ngừng ngừng. . . !" Một chuỗi dài không phải là thi từ lại không giống văn xuôi câu đem mấy người tạo sững sờ, ngăn lại Bàn tử kéo lớn lên thanh âm, Phiêu Hốt Bạch Vũ ngạc nhiên nói: "Đây là cái gì ý tứ?"

"Nói toạc ra tựu là phương hướng chỉ dẫn!" Sơn Đức Lỗ thò tay chỉ hướng trong sân một tòa tế đàn, "Từng tế đàn phía sau đều có một cái có thể kích phát ma pháp trang bị, chỉ cần dựa theo cái này. . . Phi câu trình tự một vừa mở ra, có thể tìm được đi thông dưới mặt đất lăng tẩm phương pháp rồi, hiện tại các ngươi biết rõ những Tử Linh kia sinh vật vì cái gì chỉ canh giữ tại cửa tháp địa phương đi à nha?"

(các ngươi đều bị ta nhanh lên, thậm chí liền nhỏ nhỏ Lục Trúc đó đã kích ta. . . Được rồi, ta tựu thử nhanh một chút điểm a, mệt mỏi quá. . .)

Chương 15: Hồn loạn

Đốc đứng vách đá dưới chân, Bàn tử tại một khối nham thạch phía trước dừng bước lại. Theo biểu hiện ra xem, tảng đá kia nhìn về phía trên cùng với khác tán lạc tại trong sân rộng hòn đá không có gì bất đồng, đồng dạng là bị phong hóa điêu khắc lấy rất nhỏ hoa văn mặt ngoài, rơi đầy mấy trăm năm qua tích lũy tro bụi, chỉ là, đối với những thứ khác hòn đá, nó thể tích hơi chút ít đi một chút.

Hai tay chế trụ tảng đá thượng một khối tựa hồ là tự nhiên hình thành lỗ khảm, có chút dùng sức hướng lên vừa nhắc, Bàn tử liền đem này khối nhìn như bình thường nham thạch một phần thành hai, thượng diện một tầng phiến đá vạch trần về phía sau, một khối Hắc Diệu Thạch chế tạo, bóng loáng biểu hiện ra điêu khắc lấy tinh tế ma pháp ký hiệu mặt bàn liền lộ liễu đi ra.

Sáu cái màu xám ký hiệu, một khối tản ra có chút ánh sáng màu đỏ phiến đá, đây cũng là trên mặt bàn chỉ vện vện có thứ đồ vật.

"Đây là cái gì đồ chơi?" Hiếu kỳ Bảo Bảo Lôi Tả trước hết nhất đặt câu hỏi.

"Đài điều khiển," đơn giản trả lời một câu, Bàn tử đem một tay ấn lên phiến đá, theo cái kia ánh sáng màu đỏ có chút sáng ngời, trên quảng trường tế đàn chỗ liền truyền đến liền tiếp cơ quan vận tác tiếng vang, sáu cái tế đàn sau lưng phân biệt bay lên một điều cao hơn nửa người, toàn thân màu đen trụ trạng vật: "Những tự là kia kích phát trang bị, chỉ cần theo như trình tự đưa vào cú pháp lực là được rồi."

"Trên bản đồ còn có cái gì nhắc nhở sao?" Lục Trúc xem ra đối với loại này thăm dò di tích sự tình kinh nghiệm phong phú, cho nên cũng không có hướng những người khác đồng dạng kích động.

"Ngược lại là không có gì nhắc nhở, bất quá ta cảm giác, cảm thấy không có đơn giản như vậy. . ." Xem lên trước mặt trên bệ đá cái kia phiến còn đang tản ra có chút ánh sáng màu đỏ phiến đá, Sơn Đức Lỗ nhíu mày.

...

Sự thật lại một lần nữa chứng minh, Huyền Tượng Quốc Tế nhà thiết kế nhóm tuyệt đối là một đám chỉ số thông minh Vô Thượng hạn, cấp thấp thú vị không điểm mấu chốt gia hỏa, tuy nhiên bọn hắn đem ma pháp trang bị an bài tại không có quái vật tụ tập tế đàn sau lưng, nhưng là này bầy nào tàn hàng hiển nhiên không để cho tìm ra lời giải người yên tĩnh trong chốc lát nghĩ cách, bọn hắn đem sở hữu kích phát trang bị tổng đầu mỗi then chốt đồ thiết trí tại bàn điều khiển thượng, mà kích phát phương pháp thì là, đang mở khai tế đàn chỗ một cái tiểu câu đồ sau lưu lại vân tay, lại đi bàn điều khiển chỗ đưa vào đồng dạng vân tay sau sau thúc đẩy chốt mở, đồng thời mở ra một chỗ khác kích phát trang bị. Mà một khi tiết lộ sai lầm, như vậy thực xin lỗi, sở hữu bộ phận đồ muốn một lần nữa đã tới!

Như vậy, này cái cự đại tràng cảnh công năng tự cho thấy đến rồi —— mỗi trả lời một lần vấn đề, liền cần chạy lên cái mấy trăm mét đường, theo câu đồ giải đáp số gia tăng, số này lượng cũng tùy theo tăng lớn. Không chỉ như thế, lúc ban đầu ba loại nhan sắc, còn hết lần này tới lần khác được thiết kế tại khoảng cách bàn điều khiển nhất xa xôi quảng trường một chỗ khác!

"Nhất. . . Cuối cùng một đạo đề rồi, ta nhờ các người dừng. . . Lại đáp sai. . ."

Tiểu đội ở bên trong mỗi người đô thay phiên bị bắt buộc làm mấy trăm đến mấy ngàn mét chạy bộ vận động. Phiêu Hốt Bạch Vũ do vì nấn chiến sĩ, cho nên đương nhiên bị cắt cử đại bộ phận chân chạy nhiệm vụ, liền tiếp mang sai mấy cái tế đàn hạ, thẳng này đã mồ hôi đầm đìa. Như con chó giống như học ra đầu lưỡi, may mà từng tế đàn câu đồ cũng sẽ không thay đổi, bị tuyến đáp án bình thường cũng chỉ có ba bốn, bằng không thì ở đây mấy người ngoại trừ Sơn Đức Lỗ đoán chừng đều được đi Huyền Tượng Quốc Tế tổng bộ nháo sự.

Bất quá nhưng Sơn Đức Lỗ cảm thấy có chút lo lắng chính là, đội viên đã tại nơi này biến thái cơ quan chỗ làm trễ nải tiếp cận hai giờ thời gian, lam sắc ánh trắng những người kia nhưng vẫn không có đuổi theo, này đương nhiên là có có thể là bởi vì vì bọn họ cũng không có phát hiện trận kia rối loạn chân tướng, nhưng là Bàn tử lại cảm thấy khả năng này rất thấp —— những thứ không nói khác, riêng là giết chết Vong Linh sinh vật lại không có được kinh nghiệm điểm này, cũng đủ để khiến cho hoài nghi.

Rốt cục, bàn điều khiển thượng đại biểu cho cuối cùng một cái ma pháp trang bị ký hiệu thả ra có chút hào quang, ngay sau đó này khối trên bệ đá ma pháp ký hiệu hào quang đại tác, tại một hồi chói tai kết kết trong tiếng, toàn bộ bệ đá bắt đầu ở trong tro bụi chậm rãi trầm xuống, cuối cùng nhất cùng trên mặt đất màu đen gạch đá ngang hàng.

Ầm ầm!

Toàn bộ quảng trường đột nhiên đã bắt đầu kịch liệt run rẩy, tàn sát bữa bãi cuồng phong theo bốn phương tám hướng tịch cuốn tới, trong sân rộng mặt đất dâng lên đại cổ bụi mù, bị Phong Bạo cuốn thành một đạo màu nâu xám cực lớn hình trụ, phi dương bụi đất che đầy ánh mắt, khiến người hoàn toàn không cách nào thấy rõ trong đó tình huống, ngay sau đó ở vào sáu tòa tế đàn đỉnh Truyền Tống môn cũng bắt đầu chậm rãi chuyển động, theo điêu khắc tại tế đàn bên cạnh cùng với Truyền Tống môn thượng ma pháp ký hiệu độ sáng không ngừng tăng cường. Vô số năng lượng hình thành tia chớp buộc ở Truyền Tống môn chung quanh lập lòe dậy. . .

"Đáng chết! Như vậy kinh thiên động địa!" Sơn Đức Lỗ hung dữ nguyên rửa một câu, hiện tại bị di tích bên ngoài những người kia phát hiện đã là một kiện không thể tránh khỏi sự tình, như vậy việc cấp bách tự là đuổi tại những người kia trước tiến xuống dưới đất lảng tẩn, thế nhưng mà này thiếu đạo

đức ma pháp hiệu quả như thế hùng vĩ, đừng nói tiến vào trung tâm rồi, chỉ cần hơi chút tới gần, cũng sẽ bị phi dương cát sỏi đánh ra một đầu —1.

Tình huống hiện tại hạ, chỉ còn lại có tiếp tục chờ đợi cái này không có cách nào đích phương pháp xử lý, xem là tâm bảo tiểu đội nhân phẩm hảo, có thể tại lam sắc ánh trắng đại đội nhân mã đuổi tới tiến lên xuống dưới đất huyết, hay vẫn là lam sắc ánh trắng phản ứng nhanh, có thể đuổi tại Phong Bạo biến mất trước thông qua lối đi kia rồi.

Nhìn xem trong tràng không ngừng biến hóa Phong Bạo, khí oán hận Bàn tử mở ra quay phim Tinh Linh, đối với trong sân tự là một hồi mãnh liệt đập. Huyền Tường Quốc Tế chế tác cái này tràng cảnh hiệu quả hoa lệ dị thường, phóng tới diễn đàn thượng vẫn là có thể đòi không ít bạc, loại này cơ hội kiếm tiền Bàn tử có thể sẽ không bỏ qua.

"Vương bát đàn, làm sao tới làm sao nhanh!"

Trong sân sức gió vừa mới có chỗ yếu bớt, một hồi âm ỉ thanh âm liên từ vị kia tại trong thông đạo truyền ra. Sơn Đức Lỗ trong nội tâm hoảng hốt, bởi vì theo như hần tính ra muốn thông qua lối đi kia tối thiểu muốn hơn hai mươi phút đồng hồ, nhưng là hiện tại cũng không kịp cân nhắc chuyện này rồi, Bàn tử vội vàng cho ở đây đồng lửa gia trì ma pháp thủ đoạn, tầng đã đến khoảng cách Phong Bạo khá gần một chỗ do hai khối tảng đá lớn cấu thành cái góc bên trong.

"Mấy vị bằng hữu, không cần lại né! Ta nghĩ tới chúng ta có thể thương lượng một chút!"

Một cái có chút âm trầm thanh âm tại quảng trường trên không hồi vang lên, thanh âm thậm chí lẫn át trong sân rộng bạo gió đang gào thét thanh âm, Sơn Đức Lỗ mấy người đang nham thạch đằng sau có chút thò đầu ra, liền trông thấy ước chừng 50-60 danh ngoạ gia hướng về phương hướng của mình đã đi tới, đi đầu một vị Druid toàn thân thái quang hộ thể, đúng là xuyên qua vài kiện Truyền Kỳ đã ngoài trang bị. Khuôn mặt thượng tràn đầy mỉm cười, bất quá phối hợp hần ung mỗ giống như cái mũi, nụ cười này thấy thế nào làm sao cảm thấy âm độc.

"Các hạ những lời này ta làm sao giống như ở đâu nghe qua? A đúng rồi, có điểm giống câu này. . ." Loại này minh hiển sáo nhân, Sơn Đức Lỗ sẽ tin tưởng mới có quỷ, cho mình bỏ thêm cái huyền âm thuật, Bàn tử âm dương quái khí kéo dài âm điệu: "Các đồng hương, đồ xuất hiện đi, hoàng quân không đoạt lương thực ——!"

"Ha ha ha ha. . ." Phiêu Hốt Bạch Vũ lập tức rất không có phẩm cười phun, hung hăng càn quấy tiếng cười lúc ấy sẽ đem cái kia Druid về mặt đáng tươi cười biến thành hỗn hển, cái kia khuôn mặt trong lúc đó thanh phảng phất trong miếu hoa văn màu Vi Đà, lặc bính bính càn răng âm thanh xuyên thấu qua huyền âm thuật vang vọng toàn trường, hần phát ra một tiếng phản nộ gào thét, chung quanh hơn mười số ngoạ gia liền lập tức phân tán trận hình, hướng về Sơn Đức Lỗ một đoàn người che dấu cự nham lao đến.

"Thằng này thật lớn tính tình!" Druid mãnh liệt biểu lộ chuyển đổi đem Bàn tử lại càng hoảng sợ: "Ta địa phương nào đắc tội hần sao?"

"Tên kia là lam sắc ánh trắng Phó Hội Trưởng Nguyệt Dạ Tinh Quang." Lục Trúc từ phía sau lưng rút ra một chi mũi tên lông vũ đáp thượng dây cung, trầm giọng đáp lại nói: "Nghe nói có một nửa Hòa tộc huyết thống."

"Hòa tộc?" Bàn tử sững sốt một chút, hần trong khoảng thời gian ngắn làm sao cũng nhớ không nổi tới đây là 56 cái dân tộc bên trong cái nào: "Cái đó là. . ."

"Đồ lúc này thời điểm còn phế cái rầm nói chuyện!" Mắt thấy chung quanh ngoạ gia càng ép càng gần, lòng như lửa đốt Lôi Tá tức giận địa đã cắt đứt lời của mập mạp đầu: "Chạy nhanh nghĩ biện pháp chạy đi nha!"

"Loại tình huống này ta có thể có biện pháp nào!" Sơn Đức Lỗ cũng là một bụng phiền muộn, hần vốn có nghĩ kéo kéo da kéo dài một ít thời gian, không nghĩ tới đối diện gia hòa thuộc trực xoay, nói trở mặt liền trở mặt, tức giận Bàn tử chửi âm lên: "Hiện tại trừ phi *** Adas phù hộ, cho ta điều tra một đội Từ Vong Kỳ Sĩ đến! Bằng không thì. . .!"

"Răng rắc xoạt!"

Một đạo sáng như bạc tia chớp tại mấy người bên người không xa địa phương nổ, bỗng nhiên khởi xướng ánh sáng đem mấy người hoảng được choáng váng đầu hoa mắt, một cỗ khét lẹt cỗ quái hương vị lập tức tràn ngập đã đến không khí chung quanh trung. Mấy người hoảng hốt phía dưới vội vàng rút vào Cự Thạch nơi hẻo lánh, cứ việc trên người phòng vũ áo choàng đối với năng lượng công kích không có gì phòng ngự tác dụng, nhưng là nhân bản năng phản ứng hay vẫn là khu khiến cho bọn hần dùng áo choàng chăm chú bao lấy toàn thân.

Trong lúc nhất thời Hắc Ám bầu trời đều bị không ngừng nhấp nhô ánh sáng quang mang ánh được sáng trưng, liên tục keng keng âm thanh kích thích nhân màng nhĩ, trong không khí cái kia nồng đặc vị khét, cũng nhanh chóng trở nên hun nhân muốn ói.

Từ trên không rơi xuống dày đặc tia chớp chỉ giáng co ngắn ngắn mấy giây, trên quảng trường cũng đã truyền đến hơn mười âm thanh kêu thảm thiết, tia chớp dày đặc trình độ có thể thấy được lóe lóe. Bất quá Sơn Đức Lỗ ngược lại là không tâm tình nhìn là đây mấy cái bất trung bất hiếu không may gia hòa trúng chiêu rồi, bởi vì tại trước mắt hần, cái khác biến hóa kinh người đã bắt đầu xuất hiện: Đạo kia cơ hồ Thông Thiên Triệt Địa Phong Bạo đã dần dần yếu bớt, trong suốt, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng lắng lại, cái kia vốn là không có vật gì trong gió lốc, xuất hiện một căn dài nhỏ cực lớn Hắc Anh.

Mà đang ở Phong Bạo cùng tia chớp thanh âm cũng bắt đầu dần dần dẹp loạn thời điểm, một loại trống trận giống như trầm thấp gõ thanh âm, do quảng trường bên kia vang lên. . .

"Móa!" Phân biệt ra thanh âm kia Sơn Đức Lỗ trong lúc nhất thời lại có chút ít ngốc trệ, hần dùng ngón tay ở trước ngực tìm một cái ký hiệu, nhỏ giọng

thầm nói: "Tha thứ ta. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tiến lộ

Trong sân rộng cự đại phong bạo rốt cục quy ở vô hình, tựa như là nó nhanh chóng xuất hiện, nó biến mất thời gian cũng là dị thường tạm đoán. Trong không khí tia chớp bạo liệt sau lưu lại vô cùng lo lắng khi tức tùy theo chậm rãi giảm đi, vốn là bao phủ tại trên bầu trời nồng hậu dày đặc mây đen cũng tại này đột nhiên xuất hiện lại đột nhiên biến mất Phong Bạo dưới tác dụng, xuất hiện một cái cự đại hình tròn trống rỗng, trống rỗng trung lộ ra Thâm Lam Thiên Mạc phía trên, nhất câu Tàn Nguyệt, điểm một chút đầy sao phóng xuống từng sợi Ngân sắc ánh sáng chói lọi, hỗn hợp có sáu tòa công không gian lỏng lẻo thái quang chiếu rọi tại Lý Áo Thụy Khắc Vương lăng mộ chung quanh quảng trường, này tổ quý dị kiến trúc trong lúc nhất thời lại cũng bị tăng thêm vài phần điểm lệ màu sắc.

Theo Phong Bạo biến mất, xuất hiện tại trong sân rộng mãnh cao Âm Ảnh cũng lộ ra nó hình dáng tương mạo, đó là một tòa cự đại phương tiếm tháp, tầng tầng u ám sương mù bao khóa tại nguy nga trên thân tháp, đem sở hữu chiếu hướng nó ánh sáng hoàn toàn thu nạp, sử nó toàn thân bày biện ra một loại không cách nào hình dung đen kịt màu sắc. Một khóa cực lớn linh hồn bảo thạch chính huyền tại đỉnh tháp, lấy một loại kỳ lạ vận luật chậm rãi xoay tròn, yên tĩnh địa đem màu vàng sáng ánh sáng chói lọi rơi rải hướng mặt đất, bốn phía trong lúc nhất thời tràn đầy một loại như mộng ảo bầu không khí.

Bất quá Sơn Đức Lỗ cũng đã không có thời gian cùng tâm tình đi để ý tới một màn này do lập trình viên tốt đẹp công hợp lực lập đi ra kỳ cảnh, ánh mắt của hắn một mực tập trung tại cực lớn phương tiếm tháp hạ, bị Phong Bạo quét sạch sạch sẽ dị thường trong sân rộng, tại đó là, hơn ba mươi cái cao lớn Hắc Ảnh chính lấy một loại kinh người cao tốc hướng các người chơi dựa sát vào tới.

Đây đã là Sơn Đức Lỗ lần thứ ba chứng kiến Hắc kỵ sĩ rồi, tuy nhiên chính tại ở gần những Hắc kỵ sĩ này vô luận đẳng cấp hay vẫn là ngoại hình đô xa xa so ra kém hẳn tại Delgado trong thành bảo vệ được cái kia chỉ, chỗ dừng nói chỉ là là cùng Tàn Nguyệt trong hợp cốc cái vị kia so sánh với, nhưng là trước mặt Hắc kỵ sĩ mang cho Bản tử rung động xa so hai lần trước muốn lớn hơn nhiều, bởi vì, đơn giản là trước mặt những này Long thành trung ít có bảy mươi cấp hung thú, đã đối với trên quảng trường kẻ xâm nhập đã phát động ra xung phong!

Vong Linh chi thân thể Hắc kỵ sĩ cùng nhân loại Thánh võ sĩ hoặc là thương kỵ binh chờ lập tức binh chủng bất đồng. Mượn nhờ tử vong đột phá sinh lý cực hạn, lực lớn vô cùng bọn hắn cũng không cần mượn nhờ tọa kỵ quán tính đến gia tăng sát thương. Bởi vậy bọn hắn tuyển dụng lập tức vũ khí cũng tựa không còn là truyền thống trên ý nghĩa kỵ sĩ trường mâu, mà là lấy thật dày trầm trọng, dễ dàng cho vùng chém lấy xung không lồ Trảm Mã đao kiếm, nhưng cái này cũng không tỏ vẻ bọn hắn không thể tiến hành xung phong công kích, trái lại, nghiêng cử đao kiếm, lấy đặc biệt cạnh xéo trận hình cao tốc tiến lên Hắc kỵ sĩ, vô luận là lực công kích, hay vẫn là cho nhân tâm hồn mang đến rung động, đô xa xa so mặt bằng đội ngũ binh thường kỵ binh lớn hơn nhiều.

Ác mộng móng ngựa va chạm mặt đất, phát ra nặng nề tiếng vang, trên mặt đất đá vụn bởi vì chấn động bắt đầu khiêu vũ giống như dùng chấn động, Nguyệt Dạ Tinh Quang tái nhợt trên mặt cơ bắp run rẩy hai cái, rốt cục đưa tay cao giọng quát: "Lui về phía sau! Thối lui đến trong thông đạo đi!"

Phía trước con đường như là đã mở ra, hiện tại việc cấp bách tựa là tụ tập đội ngũ lại về phía trước thăm dò. Ở lại đây cái có cực lớn mặt bằng trên quảng trường cùng Hắc kỵ sĩ lâm chính diện đối kháng không thể nghi ngờ là tự tìm đường chết, hướng chỉ tại vừa rồi cái kia một hồi dày đặc tia chớp bên trong, lam sắc ánh trắng dựa vào đảm nhiệm phòng hộ áo giáp nặng chiến sĩ đã có bảy thành bởi vì kim loại đối với tia chớp tốt đẹp truyền dẫn tính hóa thành bạch quang. Nguyệt Dạ Tinh Quang nếu lại không hạ lệnh lui lại, cái kia đầu óc của hắn có thể thật sự là có tật xấu rồi.

Lam sắc ánh trắng ngoạn gia đều là thân kinh bách chiến tinh nhuệ, cho dù ở lui lại trung bọn hắn cũng bảo trì một loại ngay ngắn trật tự tư thế, dọn xong nguyên vẹn trận hình, không nhanh không chậm hướng cửa thông đạo phương hướng lui bước, có lẽ khi bọn hắn xem ra lưu ở giữa sân tầm bảo tiểu đội hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng là cái có thể hấp dẫn đám vong linh chú ý bia ngắm, mà khoảng cách cửa thông đạo tương đối khá gần và người đông thể mạnh bọn hắn, chạy trốn tỷ lệ không thể nghi ngờ tương đối lớn.

"Hệ thống nhắc nhở: Người cảm nhận được tử vong kết giới hiệu quả, các hạng thân thể cơ năng hạ thấp 30%, khôi phục ma pháp hiệu quả giảm phân nửa. Đối với Tử Linh Pháp Thuật kháng tính quý linh."

Ưu mỹ hệ thống nhắc nhở đột nhiên tại mọi người vang lên bên tai, mà theo này âm thanh nhắc nhở, lam sắc ánh trắng các người chơi thấy được một màn nhượng bọn hắn tuyệt vọng tình cảnh, vô số phức sinh Khô Lâu theo ở vào vách núi cửa thông đạo nội mãnh liệt mà ra, đem cái kia duy nhất đường ra hoàn toàn phong tỏa, mà xung phong Hắc kỵ sĩ lại phảng phất không thấy được trình diện trung ương mấy cái ngoạn gia bình thường, theo bọn hắn bên cạnh sát qua trực tiếp hướng chính mình lao đến.

"Người. . . Chẳng lẽ người. . . ?" Tầm bảo tiểu đội bên này, Phiêu Hốt Bạch Vũ trốn mất há hốc mồm nhìn xem Hắc kỵ sĩ nhóm giục ngựa theo bên người sát qua, giương lên đại cổ tro bụi, mà Sơn Đức Lỗ lại về mặt ngưng trọng giờ trong tay đoàn ma trượng, loại này gần như kỳ tích sự kiện, không

thể nghỉ ngơi nhưng hần sinh ra rất nhiều liên tưởng.

"Đừng nói nhảm! Chạy mau!"

Hai tay phân biệt kéo bên người chạy trốn chậm nhất pháp sư cùng Mục Sư, Sơn Đức Lỗ một ngựa đi đầu hướng về trong sân rộng phương tiêm tháp phía dưới chạy thực mạng đi, thợ săn cùng đạo tặc tất nhiên là theo sát phía sau hần, mà đợi đến lúc Phiêu Hốt Bạch Vũ kịp phản ứng đã bị để tại cuối cùng. May mắn thắng này nhanh nhẹn cao nhất, tuy nhiên cuối cùng phát lực, thật cũng không có bị rơi xuống.

Quảng trường sinh ra dị biến về sau, sáu tòa dưới tế đàn đám vong linh cũng bị giải trừ thủ vệ chức năng, ngoại trừ hơn ba mươi danh Hắc kỵ sĩ đã thắng hướng lam sắc ánh trắng đội ngũ bên ngoài, vốn là rải tại tế đàn chung quanh năm tổ tinh anh đám vong linh cũng nhao nhao hướng về trong tràng ngoạn gia dựa sát vào tới, mà trước hết ngăn tại mấy người trước mặt, thì là khoảng cách gần đây tốc độ cũng tương đối khá một đám Hắc Võ Sĩ (Black Warrior).

"Theo sát tại bên cạnh ta chạy! Không muốn đi công kích bọn hần!"

Cao giọng chỉ dẫn lấy đồng bạn, Bàn tử một bên sức chạy, một bên điên cuồng huy động trong tay đoản ma trượng, theo động tác của hần, tới gần tiểu đội bên người vài tên Hắc Võ Sĩ (Black Warrior) phảng phất trung thuật thôi miên, Mộc Mộc đình chỉ chính mình tiến công động tác, yên tĩnh địa nhìn xem tiểu đội nhân viên theo bên cạnh mình xuyên qua, thắng đến bọn hần chạy ra rất xa, mới Đại Mộng mới tỉnh giống như cái biến tư thể chuẩn bị truy kích.

...

Bình thường cực kỳ tiếp cận mấy trăm mét khoảng cách, hôm nay nhưng lại làm kẻ khác cảm giác làm sao cũng chạy không đến đâu, phương tiêm tháp đã tại trong tầm mắt càng lúc càng lớn, thể nhưng mà cả đêm liên tục không ngừng chạy trốn cùng với trước không có cấm trại ảnh hưởng cũng bắt đầu hiển lộ, Long thành trung bằng cao tốc chạy trốn đối với thể lực tiêu hao thật lớn, tiểu đội trung thể lực ít nhất Mục Sư cùng pháp sư dù cho bị Bàn tử lôi kéo, cũng đã chạy thở không ra hơi, thợ săn, chiến sĩ cùng đạo tặc sắc mặt cũng đồng dạng cũng không thoải mái, mà dẫn theo hai người Bàn tử, càng là cảm giác mình là phổi trung phảng phất bị điểm gặp một đoàn hỏa, nhưng là bọn hần nhưng lại ngay cả hơi chút giảm tốc độ cũng không dám, bởi vì tại phía sau của bọn hần, ít nhất đi theo hơn bốn mươi chỉ tất cả chủng loại hình Vong Linh.

Mất thấy khoảng cách phương tiêm tháp đã chưa đủ 20m khoảng cách, Bàn tử lại đột nhiên cảm giác được thân thể của mình phảng phất xuyên qua một tầng cái gì bình chương, trong tai một tiếng vù vù về sau, sau lưng đám vong linh tiếng bước chân cùng tiếng gào thét liên bắt đầu nhỏ đi rồi, cả lần lần bỏ chạy đến Tháp Cơ phụ cận, mấy người trở về đầu đang trông xem thể nào, mới phát hiện sau lưng đám vong linh đã bị cách trở tại một đạo bức tường vô hình về sau. Mặc cho bọn hần như thế nào gầm rú, cũng không cách nào nữa hướng phương tiêm tháp tới gần một bước.

Thờ dài một hơi mấy người đồ không nói gì thêm, tựa ở Tháp Cơ tầng đá thượng dốc sức liều mạng thở hào hển, đã qua hảo một hồi, Phiêu Hốt Bạch Vũ mới mới một mở miệng.

"Kế tiếp làm như thế nào đi?"

"Chúng ta nên đi xuống."

Cao ngất phương tiêm tháp theo chỗ gần xem càng là xuyên thẳng Vân Tiêu, dài nhỏ thân tháp giống như là do mặt đất duỗi ra một căn cực lớn thép đình, nếu như cẩn thận quan sát liền sẽ phát hiện, xuyên thấu qua tầng kia màu đen sương mù, thoát nhìn hình thành thân tháp mặt ngoài, che kín vô số không ngừng vận vạo biến hóa đường vân, như là nước gọn bình thường tùy ý lưu chuyển lên hình dạng, Sơn Đức Lỗ tiến lên vài bước, đem một tay đề trên thân tháp. Lập tức, một loại kỳ dị lạnh như băng cảm giác do bàn tay bay thẳng hần tâm trí.

Phương tiêm tháp thượng hoa văn biến hóa tốc độ rồi đột nhiên nhanh hơn, một lát tầm đó, cái kia vốn là mặt bằng trên thân tháp, vậy mà như là nước sông giống như lật lên tầng tầng sóng cả, Bàn tử tay đề lấy địa phương, một khối một cái cao hơn người màu đen mặt ngoài đột nhiên giống như thủy bình thường chảy xuôi mở đi ra, lộ ra một cái hắc sâu kín huyết động.

Huyết động bên trong là một điều uốn lượn hướng phía dưới cầu thang, phía trước mấy giai ở bên ngoài ánh sáng chói lọi chiếu rọi xuống tăn ra kim loại hào quang, còn lại bộ phận tắc thì thời gian dần trôi qua ẩn vào trong bóng tối, Sơn Đức Lỗ thăm dò vào bên trong nhìn nhìn, quay đầu lại làm một cái O thủ thế, dẫn đầu vào bên trong đi vào.

"Ta nói lão Sơn, người. . . Chẳng lẽ cùng trò chơi công ty có liên hệ gì sao?" Đội ngũ bắt đầu tiếp tục thăm dò lúc, Phiêu Hốt Bạch Vũ nương đến Sơn Đức Lỗ bên người, lại một lần nữa đưa ra trên quảng trường không hỏi hoàn vấn đề, bất quá không đợi Bàn tử trả lời, hần liền phối hợp thấp giọng nói tiếp đi dưới đi: "Bất quá mặc kệ người là chơi trò chơi lỗ thủng cũng tốt, hay vẫn là ở công ty có quan hệ gì cũng thế, nghe ta một câu khuyên, lần sau không cần làm loại sự tình này rồi, trong trò chơi mấy người chúng ta chết một lần không phải cái gì cùng lắm thì chuyện, nhưng là nếu như bị công ty phát hiện người ăn gian, người biết ngồi tù. . ."

"Người không phải đâu, ta thoát nhìn rất giống Hacker cái gì đấy sao?"

Phiêu Hốt Bạch Vũ cái kia vẻ mặt nghiêm túc nhưng Sơn Đức Lỗ có chút buồn cười, nhưng là Tiểu Bạch trong lời nói để lộ lo lắng thập phần chân thành, này nhưng hần lại có chút cảm động. Thu hồi vui cười, Bàn tử chăm chú bắt đầu giải thích: "Vừa rồi người thu được hệ thống tin tức a? . . ."

(một ngày 3000 chữ. . . Thế nhưng mà ta cảm giác, cảm thấy chất lượng giảm xuống)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Truyền tống

Phương tiêm trong tháp thang lầu cũng không phải một điều thẳng tắp, mà là lấy một loại đại đỉnh ốc tuyền cấu tạo hạ thấp, tuy nhiên thang lầu không tính là hẹp hòi, nhưng là cái kia không có lan can cấu tạo, cùng với bên cạnh cho dù ở vũ quang thuật chiếu rọi xuống cũng là tối om một mảnh phẳng phát vực sâu không đáy không gian, nhưng tiểu đội bên trong mấy người đều có chút chờ đợi lo lắng.

Bất quá may mắn này đoạn thang lầu cũng không giống trong tưởng tượng như vậy ảm đạm, tại chuyển mấy vòng từ về sau, vốn là đen kịt phía trước tự xuất hiện một mảnh thanh mịt mờ ánh sáng, đem tâm bảo tiểu đội mấy người gương mặt đỏ chiếu thành xanh tươi nhan sắc.

"Lão Sơn, người trước vào xem!" Loại này đặc biệt nhan sắc đại khái là đưa tới Phiêu Hốt Bạch Vũ đối với có chút phim kinh dị liên tưởng, hấn nuốt nhỏ nước miếng về sau liền đem đội ngũ tiên phong quang vinh sứ mạng tặng cho Sơn Đức Lỗ.

"Người có chút trò chơi thương thức không vậy?" Một mảnh kia xanh nhạt hào quang chiếu rọi cửa ra vào nhưng Bàn tử cũng có chút không rét mà run, vì vậy mở miệng phản bác nói: "Nào có nhưng pháp sư dò đường đạo lý? Nói như thế nào cũng có thể là cô độc hoặc là Lục Trúc. . ."

"Ai bảo người bây giờ trạng thái tốt nhất đây này?" Phương tiêm ngoài tháp trần kia đại trốn sát nhưng tiểu đội mỗi người đều có chút đảm lượng thiếu thiếu, cô độc đạo tặc vừa nghe nói muốn gánh chịu nhiệm vụ, vội vàng cắt đứt lời của mập mập phong nói ra liền tiếp ngay biện: "Tại nơi này từ vong trong kết giới người bây giờ thể nhưng mà trạng thái toàn bộ mất cộng thêm thi pháp tốc độ phạm vi uy lực tăng lên. . ."

"Móa!" Mắt thấy trong đội ngũ gia hòa tất cả đều đối với lời nói này gật đầu đồng ý, Sơn Đức Lỗ đành phải vô lực trợn trắng mắt, cùng Tiểu Bạch đòi đã qua vị trí. Đi vài bước, hấn lại nghĩ tới cái gì tựa như đem trong ba lô cái kia đem đồ trắng nõn tru trù tại trong tay trái, sau đó lại cho trên người của mình gia trì một cái U Linh bọc thép, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí hướng cái kia phiến lục quang cộ tới.

Lục quang ở trong là một cái diện tích tương đương quảng đại hình tròn đại sảnh, trên mặt đất trải lấy cùng thang lầu giống nhau chất liệu, lập lòe kim loại sáng bóng màu đen địa gạch, địa gạch thượng diện lấy một loại kỳ lạ chất liệu khảm nam lấy hoa văn, hợp thành một tòa pháp trận hình dạng, trần nhà thì là cực lớn mái vòm kiểu dáng, thượng diện còn điêu khắc lấy mơ hồ đồ án, nhưng là do ở thời gian ăn mòn, dù cho lấy Vong Linh pháp sư cái kia siêu cao cảm giác, cũng không cách nào phân biệt rõ cái kia rốt cuộc là cái gì.

Màu xanh lá nguồn sáng đến từ bị bố trí trong đại sảnh một tòa Truyền Tống môn, cùng bên ngoài trên tế đàn sáu tòa so sánh với, này tòa Truyền Tống môn kiểu dáng lộ ra có chút keo kiệt, tổng thể độ cao cũng không có vượt qua ba mét, hình thức cũng là cực kỳ đơn giản, hai cây rặng nanh giống như môn trụ do mặt đất chỉ lên, lợi dụng chúng tự nhiên độ cong khung thành môn như hình dạng, trung ương kéo một mảnh nhện nhạo màu xanh lá mặt bằng, trừ lần đó ra tựa là khắc vào môn trụ thượng tán ra nhàn nhạt kim quang mười mấy cái ma pháp ký hiệu, cùng với hai cây môn trụ giao hội mũi nhọn một cái cười toe toét miệng đầu lâu cốt.

Trong đại sảnh không không đăng đăng, không có bất kỳ sinh vật tồn tại dấu hiệu, Sơn Đức Lỗ coi chừng ở bên trong dạo qua một vòng, một mực đi dạo đến Truyền Tống môn trước cũng không có phát hiện bất luận cái gì che dấu nguy hiểm cùng bẫy rập, vì vậy liền quay trở về tiểu đội nơi ở, học cô độc đạo tặc khẩu khí báo cáo: "Đại sảnh, một cái Truyền Tống môn, không có gặp địch nhân. . ."

. . .

"Cái đồ vật này an toàn sao?" Nhìn xem Truyền Tống môn có chút lắc lư màu xanh lá mặt bằng, Lôi Tá đưa ánh mắt dò về phía Sơn Đức Lỗ: "Này tái rồi bệch biểu diễn sẽ không đem chúng ta truyền tống đến cái nào đó nguyên tố vị diện đi thôi?"

"Không đến mức, cái môn này thượng điêu khắc hoa văn tựa hồ là đại biểu u ám chi chủ cảm đoạn chi phù văn, " Sơn Đức Lỗ nhẹ nhàng dùng đầu ngón tay xẹt qua Truyền Tống môn thượng Kim sắc ký hiệu, khiến cho bọn hấn hào quang lại hơi chút tăng cường một tí: "Coi như là vị diện truyền tống, chúng ta lớn nhất khả năng cũng là bị truyền tống đến phụ năng lượng vị diện hoặc là thi cốt vị diện đi, bởi vì chỗ đó mới là vị này Chủ Thần quân hạt phạm vi."

"Đó là cái gì ý tứ?" Phiêu Hốt Bạch Vũ có nghe không có hiểu, đối với ma pháp phương diện tri thức hấn là một đầu bột nhào.

"Không có gì, ta nói là bên kia có thể là mỹ nữ như mây, bởi vậy cân nhắc nhưng ai đi vào trước!" Sơn Đức Lỗ dựng lên Tiểu Bạch cánh tay đem hấn hướng trong cửa đẩy: "Cuối cùng nhất quyết định chính là người rồi!"

"Nói vậy! Ta mới không biết. . . Nha ——!" Tiểu Bạch coi như là đồ ngọc cũng nghe được đi ra Bàn tử nói năng bậy bạ, dốc sức liều mạng giãy dụa lấy muốn chạy đi, bất đắc dĩ lực lượng của hấn nếu như không cầm Hồn Độn chi nhận tự ít đến thương cảm, sao có thể so ra mà vượt Bàn tử hơn hai mươi điểm man kinh? Tranh vài cái liền bị Bàn tử một cước cắt tại tiền vào đạo kia lục sáng lóng lánh mặt bằng.

Đương nhiên, nhưng đồng bạn đi chịu chết không phải Bàn tử phong cách, chỉ là đối mặt không biết mặc cho ai trong nội tâm đều có chút ước chừng

bất an, Bàn tử chỉ là không muốn làm cái thứ nhất mà thôi. Theo sát tại không may Tiểu Bạch sau lưng, Bàn tử cũng chui vào Truyền Tống môn, bên tai một hồi ông ông nhẹ vang lên qua đi, cảnh vật trước mắt đã theo tràn đầy màu xanh lá đại sảnh biến hóa đã đến một mảnh tối tăm mờ mịt chỗ.

Nơi này giống như có lẽ đã ly khai công trình kiến trúc nội bộ, đi tới chỗ nguyên rửa thượng, dưới chân là màu đen xấp xỉ thổ địa, trên bầu trời là mỏng manh ánh sáng, nhưng là không khí chung quanh trung lại tràn ngập một tầng nồng hậu dày đặc sương mù, hơn mười mét có hơn cảnh sắc cũng đã đen tối không rõ, kỳ quái hơn nữa kỳ quái chính là tầng này sương mù lại không có bất kỳ ẩm ướt cảm giác. Phảng phất chỉ là một loại thị lực thượng ảo giác.

Đột nhiên cảnh sắc biến hóa nhưng Bàn tử sinh ra rất nhỏ mê muội, bất quá đây chỉ là hệ thống cho phản ứng bình thường, trong nháy mắt cũng đã khôi phục bình thường, Bàn tử vừa ra Truyền Tống môn liền bên cạnh đi hai bước, để tránh ngăn trở đằng sau đồng bạn, không đợi quan sát tình huống chung quanh, lại chợt phát hiện Tiểu Bạch chính ngồi xổm cách mình không xa địa phương, không ngừng phát ra "Oe oe" nôn oe.

"Người thân thể tố chất cũng quá kém a, qua cái Truyền Tống môn có như vậy chóng mặt sao?" Bàn tử đi qua vỗ phía sau lưng của hắn cho hắn thuận khí: "Hay vẫn là nói người cùng nhân lễu lễu xảy ra điều gì 'Kết quả' đến rồi?"

"Lăn người trứng!" Phiêu Hốt Bạch Vũ lau khóe miệng đứng người lên, nắm chặt Bàn tử cổ áo chỉ hướng tiền phương thông đạo: "Chính người nhìn xem!"

Theo Tiểu Bạch ngón tay phương hướng nhìn lại, Sơn Đức Lão mới chú ý tới, một đoàn đen đỏ giao nhau bóng dáng, chính phủ phục tại cách cách mình không xa địa phương, đang tại có chút co rúm, còn phát ra một hồi tinh tế răng rắc âm thanh.

(trong máy vi tính độc rồi. . . T*T, hôm nay còn có một chương)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Thi thể mê cung

"Một chỉ Thực Thi Quý mà thôi, có cái gì. . . Đáng giá. . . ***!"

Lại nói đến một nửa, Bàn tử âm điệu cũng bắt đầu nhỏ đi, cuối cùng nhất biến thành thấp giọng chửi bới —— xa xa cái con kia Thực Thi Quý đầy người đỏ tươi, hiển nhiên chỉ là một chỉ 30 cấp xuất đầu cùi mực, nó chân sau cuộn lại ngồi xổm theo trên mặt đất, mang theo thước trường cốt chất móng vuốt sắc bén chân trước chính đem một đoàn dính hồ lục Sắc Vật Chất hướng dài khắp bên nhọn hàm răng trong miệng rộng mặt tặc, phát ra liên tiếp ồm ộp ồm ộp, răng rắc răng rắc nhấm nuốt âm thanh. Tại nó một cái khác chỉ móng vuốt ở bên trong, còn đang nắm một nửa huyết nhục mơ hồ thứ đồ vật.

Với tư cách Vong Linh Vu Sư, Bàn tử sử dụng Thực Thi Quý thời gian cũng không dài, nhưng là cũng tự nhận là đã rất thói quen những khắp nơi bỏ loạn này không có da quái vật, bất quá trước mắt này một chỉ lại làm cho hắn cảm thấy trong dạ dày có chút bốc lên, tựa hồ có đồ vật gì đó từng đợt hướng lên tuôn ra —— mượn nhờ độ cao cảm giác mang đến thị lực, Bàn tử xem nhất thanh nhị sở: Nó hướng trong miệng tặc cái kia màu xanh lá thứ đồ vật, mang theo tầng tầng nếp uốn cùng màng dính, đúng là một đoạn đoàn làm một đoàn ruột! Mà ở cái kia chân trước phía dưới ẩn lấy, không phải một nửa không có đầu cùng tứ chi thi thể lại là cái gì? !

"Người cũng cảm thấy a? Cũng không biết là cái kia tâm lý tên biến thái thiết kế loại vật này. . ." Phiêu Hốt Bạch Vũ một tay che miệng, tay kia tại trước mắt nhiều lần hoa hoa: "Ta vừa rồi mới từ trong truyền Tống môn đi ra, người này liền mang theo găm một nửa thi thể theo bên cạnh ta chạy qua, cái kia ruột một đầu liền từ trước mắt của ta như vậy một thước đến xa địa phương sát qua đi. . ."

"Đừng mẹ nó nói!" Sơn Đức Lão xanh cả mặt, hai tay thượng đồ trắng nõ cùng trấn an Vong Linh luân chuyển vận tác, đem cái con kia cùi mực Thực Thi Quý một mực định ngay tại chỗ —— nếu như là bình thường, hắn trấn an Vong Linh kỹ năng tuy nhiên có thể giảm xuống Vong Linh cừu hận, nhưng là cũng không có đạt tới có thể một bên đánh một bên tiêu đến hoàn toàn không có trình độ, chỉ là do ở cái kia cái gì từ vong kết giới ảnh hưởng, chiêu này hiệu quả cũng không chế số lượng đồ gia tăng thật lớn rồi. Hắn tại Vong Linh ngoài tháp tự là dùng chiêu này mới tạo thành này bug giống như hiệu quả, kỳ tích giống như địa tránh ra phần đông Hắc kỵ sĩ tập kích.

Đồ trắng nõ lực sát thương chênh lệch nhân ý, tức là Bàn tử sử dụng tổn thương làm sâu sắc nguyên rửa, cũng trọn vẹn dùng mười bốn mười lăm mũi tên mới đưa cái con kia không may Thực Thi Quý giết chết, lúc này tiêu diệt mấy người còn lại đã xuyên qua Truyền Tống môn, Bàn tử đối với Thực Thi Quý thi thể hung hăng gắt một cái, quay người cùng đội viên hội hợp, liền những có thể kia lập lại lợi dụng tên nõ cũng không có đi nhặt.

Trước mắt cái chỗ này quả thực có chút quỷ dị, mới từ thứ nguyên trong môn đi ra lúc, dưới chân thổ địa nhưng Bàn tử cho rằng nơi này đã là ở vào chỗ nguyên rửa mỡ cái địa phương, nhưng cẩn thận quan sát sau hắn mới phát hiện cũng không phải như vậy, xuyên thấu qua hồng ngoại thị giác, Sơn Đức Lão có thể miễn cưỡng chứng kiến trên đỉnh đầu là có trần nhà. Bốn phía trắng xoá cùng loại đã ngoại sương mù thiên hiệu quả, chẳng qua là do trần nhà thượng có chút ma pháp trang bị phát ra bạch quang, tạ do tổ khắp tại bốn phía sương mù phản xạ sinh ra.

Hơn nữa còn có một cực kỳ có lực chứng cứ là, từ vong kết giới hiệu quả vẫn đang thêm rớt tại trên người mấy người, ngoại trừ Sơn Đức Lão cái này con lai Vong Linh, những thứ khác mấy người vẫn đang đã bị 30% các hạng giảm giá trị, cùng với không cách nào sử dụng một cấp đã ngoài Mục Sư Thần Thuật hạn chế.

"Xem tới nơi này vẫn là cái kia phương tiêm tháp phía dưới, chỉ có điều không biết vị ở dưới đất bao nhiêu mét?"

Nhìn xem bốn phía giấu ở tầng tầng trong sương mù màu đen vách tường, Sơn Đức Lão biết rõ chính mình mấy người đụng phải Long thành trung nhất chuyện phiền phức, cứ việc chung quanh vách tường tầm đó đều có được 10m đã ngoài khoảng cách, nhưng là bọn hắn hiển nhiên đã đưa thân vào một tòa trong mê cung rồi.

Long thành bên trong mê cung, có lớn có nhỏ, độ khó không đồng nhất. Có điều kiện rộng thung thình quy mô cũng nhỏ bé, thậm chí có vài chỗ xuất khẩu, rất dễ đi ra ngoài. Nhưng có chút tự to đến kinh người, xuất nhập điều kiện cũng là hà khắc đáng sợ, cho dù người là vận khí tốt đến vĩnh viễn không gặp được địch nhân may mắn siêu nhân, hoặc là thần căn sát thần Phật ngăn cản sát Phật thực lực siêu nhân, nếu như không bắt được trọng điểm, chỉ sợ cũng được sống sờ sờ chết đối ở bên trong.

Bất quá Sơn Đức Lão cũng không phải đại lo lắng đi không xuất ra cái này mê cung, đầu tiên là bởi vì nơi này tại Tầng Bảo đồ thượng chỉ là một cái sơ lược tràng cảnh, chắc có lẽ không hao phí người thiết kế quá nhiều Tâm lực. Lại tự là hoàn cảnh nơi này hiển nhiên là vì đối phó đại bộ phận thị lực bình thường ngoạn gia, không cho bọn hắn sử dụng tay trái pháp tắc mà sáng tạo.

Tuy nhiên không có thể bảo chứng Huyền Tượng Quốc Tế đám kia nhà thiết kế đầu óc hội tùy thời bảo trì thanh tỉnh, nhưng là Sơn Đức Lão hay vẫn là mang theo mấy người dọc theo bên trái vách tường đi thẳng về phía trước, lúc này hắn tin tưởng hiển nhiên không phải đám này nhà thiết kế nhân phẩm, mà là bọn hắn với tư cách người thiết kế phán đoán.

Bất quá sự thật chứng minh Bàn tử mặc dù không có đánh giá sai tình thế, nhưng lại hiển nhiên đánh giá sai rồi Huyền Tượng Quốc Tế nhà thiết kế đám bọn chúng ác thủ vị trình độ, mấy người còn không có đi không bao xa, một mực tò khắp tại màu xám trong sương mù nhân nhạt mùi máu tanh liền đột nhiên bắt đầu chuyển đậm đặc, đi nữa không xa cổ hơi thở này tự đã đạt đến hun nhân muốn ói trình độ, Sơn Đức Lão cùng Lôi Tá không thể không cho tiểu đội mỗi người gia trì ma pháp thủ đoạn, lấy loại bỏ trong không khí độc khí.

Theo này cổ độc khí mà đến, còn có tốp năm tốp ba kết bạn mà đi Thực Thi Quý, bất quá bọn hắn tạo thành thương hại hiệu quả thậm chí còn không có có không khí bên trong mùi máu tanh đại —— cứ việc tiểu đội không cách nào hoàn toàn phát huy sức chiến đấu, nhưng đối phó với những 30 này độ cấp quái vật hay vẫn là không cần tốn hao quá lớn khí lực, thực tế tại Bàn tử kỹ năng đều bị trên phạm vi lớn tăng cường thời điểm.

Thế nhưng mà không biết nguyên nhân gì, những cái thứ này tựa hồ tại duy trì thể kỷ mới hảo Zombie hình tượng, nguyên một đám xuất hành đồ mang theo tự chế tiện lợi (com hộp), có đôi khi là huyết vù vù một nửa khối thịt, có rất nhiều dính liền tràn ra nội tạng thịt thối, về phần nói những hư hư thực thực kia Nhân Loại tay chân thứ đồ vật tự càng không cần phải nói, từng màn màn ảnh hết sức khủng bố chỉ sờ trường, khiến cho tiểu đội mấy người trong dạ dày dôi sông lấp biển, trên mặt nhưng là một mảnh tái nhợt. Nữ Mục Sư Tịch Dương Thiên Sư đến cuối cùng đã buồn nôn có chút đi không được đường, chỉ có thể dựa vào thợ săn Lục Trúc nửa lưng nửa vịn tiến lên.

Dọc theo Thực Thi Quý xuất hiện lộ tuyến đi về phía trước ước nửa cái giờ, đương trong không khí sương mù đã bắt đầu mang theo một điểm quỷ dị màu hồng phấn lúc, một đoàn người rốt cục đi tới mùi máu tanh xuất hiện ngọn nguồn, bất quá cảnh sắc nơi này lại làm cho Sơn Đức Lão vui mừng như rơi mây. . .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lão Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Truy binh

"Thiết kế cảnh tượng này giả hòa, trên tâm lý nhất định có vấn đề rất lớn!"

Cùng trong mê cung những địa phương khác so sánh với, trước mắt sương mù tựa hồ muốn mãnh rất nhiều, nhưng là thông thấu chút ít trong không khí lộ ra nhưng là một tòa trăm chiếm diện tích nhiều bình tràn ngập máu tươi hồ nước, tâm mắt đạt tới chỗ, trong đó vô số các loại không trợn vện thì thể chồng chất được Tiểu Sơn cũng giống như, mấy chục chỉ Thực Thi Quý ở này Thi Sơn Huyết Hà thượng chồm hồm chạy, thỉnh thoảng lại từ phía trên nắm lên một khối mới lạ thi khối ăn liên tục, rất có không buồn nôn người chết không bỏ qua chi ý. Mà một tòa do không lồ sinh vật cốt cách đáp tạo, giống như là máu tươi đỏ thẫm Truyền Tống môn đã bị mắc khung tại đây phẳng phát thi cốt như Địa ngục tràng cảnh phía trên, một tòa cao cao dựng lên trên thềm đá.

"Như vậy buồn nôn địa phương, người rõ ràng xem mặt mày hơn hử, ta nhìn người cùng cái kia nhà thiết kế chuẩn là người trong đồng đạo!" Phiêu Hốt

Bạch Vũ khi còn bé hiển nhiên không có trải qua có chút chủ nghĩa yêu nước phim nhựa hun đúc, hiển hiện tại một trương tiểu bạch kiểm đã biến thành xanh xám nhàn sắc, hai cái đùi đỏ tại có chút đánh một cái bệnh sốt rét: "Đoán chừng hiện tại đến nhà của người sư vừa tìm, không chuẩn có thể tại tầng hầm ngâm trong tủ lạnh phát hiện cái nào đó mất tích nữ hài thì thể cái gì. . ."

"Nhật người!"

Son Đức Lỗ đương nhiên không phải trên tâm lý có cái gì chướng ngại, mà là mấy ngày nay đã thụ đủ rồi đầy triệu hoán vật phụ trợ tác chiến thống khổ, với tư cách triệu hoán sở trường Vong Linh pháp sư, hẳn đại bộ phận công kích phòng ngự chiến thuật đều là thành lập tại tương ứng triệu hoán vật trên người, đã không có những có thể này dễ sai khiến giống như chỉ huy tay chân kiêm khiên thịt, Bản tử nguyên vốn có thể địch nổi Cao cấp ngoại gia thực lực cũng bị hạ thấp liên cùng cấp thái điều đều không thể chính diện đối kháng.

Bất quá, bởi vì triệu hoán vật đẳng cấp tăng lên, hiện giai đoạn hẳn nghĩ triệu hoán khởi bốn chỉ khâu lại thì, đã không giống trước kia triệu hoán một chỉ phân hồn thì như vậy vung lên mà tựu, theo thì thể một lần nữa tổ hợp đến khâu lại thì triệu hoán hoàn thành, làm sao cũng cần hơn mười phút thời gian.

Mà chòm hóm tại Thi Sơn thượng Thực Thi Quý hiển nhiên sẽ không cho hẳn lúc này, nhìn thấy có nhân xâm nhập địa bàn của bọn hắn, những bị quấy rầy này dùng cơm gia hỏa lập tức phát ra một hồi sắc nhọn hí, nhao nhao ném xuống móng vuốt ở bên trong găm một nửa tử thi thịt nhão, hướng tiểu đội mấy người đánh tới.

"Đi!" Bản tử cũng chẳng quan tâm lại đi triệu hoán khâu lại thì, quay người dựng lên mặt mũi tràn đầy xanh xao Tịch Dương Thiên Sư bỏ chạy, vài chục chích Thực Thi Quý tại tiểu đội lực lượng toàn thịnh lúc cũng cần phí thượng một phen tay chân, hiện dưới loại tình huống này ngành kháng hiển nhiên không phải cái gì lý trí cách làm, lui về phía sau để phân tán những quái vật này mới là trước mắt lựa chọn tốt nhất

"A ——!"

Vừa mới chuyển qua một đạo màu đen góc tường, Huyết Trì phương hướng liền truyền tới một tiếng chói tai thét lên, ngay sau đó là hai tiếng nặng nề nổ mạnh, cùng với sau đó vang lên đủ loại tiếng âm ỹ âm, cái kia cao vút to rõ tiếng thét chói tai đem Son Đức Lỗ sợ tới mức một kích linh, dưới chân vừa trượt suýt nữa té ngã, may mắn thăng này trời sinh nhanh nhẹn cũng không quá thấp, bị hắn mang lấy chạy Tịch Dương Thiên Sư lại làm ra cân đối tác dụng, hẳn mới không có ngã cái miệng gặm đất.

"Đã xảy ra chuyện gì à nha?"

Cùng giá cổ phiếu có chút tình huống tương tự, Long thành trung không có chỉ số thông minh gia hỏa bình thường cũng đều yêu tham gia náo nhiệt, này cổ rồi ren cùng một chỗ, vốn là theo sát tại tiểu đội mấy người sau lưng Thực Thi Quý liền nhao nhao đình chỉ đuổi theo, quay người hướng phát ra âm thanh phương hướng chạy đi, ba mươi mấy chỉ Thực Thi Quý đội ngũ lập tức chiết quay trở lại hai mươi mấy chỉ, còn lại cũng chậm lại tiến lên bước chân đứng tại nguyên chỗ nhìn chung quanh. Sau đó liền tại thợ săn tiện tay đe dọa xạ kích phía dưới liền nhao nhao trốn vào sương mù, hướng về Huyết Trì phương hướng chạy tới rồi.

"Giống như là ngoại gia. . ." Thợ săn tiện tay bắn mấy mũi tên, đem cùng ai tại sau lưng cuối cùng một chỉ Thực Thi Quý đuổi đi, nhìn qua Huyết Trì phương hướng thần nhiên nói: "Nghe thanh âm không ít."

"Ngoại gia?" Bản tử nghe vậy ngậy ra một lúc, căn cứ địa con dấu tái cái này lăng mộ chỉ có một cửa vào, cũng không có nghe nói hiện tại Long thành có cái nào công trình đại sư có thể chính mình đào đường hầm nữa à?"Bọn họ là vào bằng cách nào?"

"Ân. . . Khục khục" thợ săn bị cái này thâm ảo vấn đề sắc đến thẳng mặt trợn trắng, đành phải ho khan một tiếng ý bảo Bản tử chính mình xem.

Sự tình vừa rồi phát sinh cực nhanh, mấy người tuy nhiên là một hồi phi nước đại nhưng là cũng không quá đáng chạy tới khoảng cách Huyết Trì năm sáu trăm mét địa phương, sau lưng ngoại gia hô quát thanh âm, cùng với trong lúc thỉnh thoảng hai tiếng Hỏa Thương bạo hưởng càng là rõ ràng có thể nghe, chỉ là do ở tràn ngập tại nơi này trong mê cung nồng hậu dày đặc sương mù, Huyết Trì bên kia đến tốt cùng tình hình chiến đấu như thế nào cũng chỉ có cầm lấy hồng ngoại thị giác Sơn Đức Lỗ mới có thể trông thấy.

Đem thân thể tựa ở màu đen trên vách tường, Sơn Đức Lỗ cẩn thận vờn đầu, dù sao Long thành trung cầm lấy hồng ngoại thị giác không phải hẳn một người, Bản tử cũng không dám cam đoan đối diện những không kia biết như thế nào tiến vào gia hỏa ở bên trong không có Hắc ám tinh linh lòng đất Người Lùn các loại dưới mặt đất chủng tộc, tầm bảo hoạt động đi đến bây giờ đã là đã tiến hành hơn phân nửa, muốn là vì một điểm nhỏ sai lầm được chôn cất tiến đưa, Bản tử thật vất vả nhặt về đến tánh mạng chỉ sợ phải trả lại cho phần nô chỉ thần.

Tê ——!

Rình trộm phía dưới Bản tử không khỏi trừu ngậm khí lạnh, trong Huyết Trì ương cái kia uốn lượn mà ở dưới đạo kia cũng không rộng lớn trên bậc thang, hôm nay đã là tràn đầy đứng hơn hai mươi cái thợ săn ngoại gia, trong tay các thức Trường Cung đoản cung rung động lắc lư không ngớt, mũi tên giống như trời mưa bình thường hướng về vừa mới trở lại trong Huyết Trì cái kia hơn hai mươi chỉ Thực Thi Quý, bắt bọn nó đuổi được đám quang đám xiên, còn có hai cái cầm Thổ chế súng lửa gia hỏa cũng đang không ngừng tạo thành lấy không khí cùng tạp âm song trọng ô nhiễm. Mà thang lầu hàn chỗ tắc thì có năm sáu cái toàn thân trọng giáp, giáp nặng đồ hộp chiến sĩ gác, Thực Thi Quý tự hào móng vuốt sắc bén căn bản không cách nào trao phá trên người bọn họ dày đặc sắt thép tầng phòng hộ.

Tại Truyền Tống môn chỗ trên đài cao, còn rất không có phúc hậu đứng đầy hai cái một thân thi hoàng Thổ hệ pháp sư, chính câu được câu không hướng Thực Thi Quý trên người ném lấy tri hoãn thuật, cứ việc bởi vì từ vong kết giới cùng chỗ nguyên rửa song trọng ảnh hưởng, cái này Nhất giai pháp thuật cũng rất khó thành công, nhưng là chỉ cần có một cái phóng thích thành công, như vậy cái kia chỉ dựa vào tốc độ tránh né mũi tên Thực Thi Quý tựu sẽ lập tức biến thành gai nhím.

Mà để cho nhất Sơn Đức Lỗ giật mình chính là, tại hai người này sau lưng, tiếp cận nhất Truyền Tống môn địa phương, cái kia Druid toàn thân thái quang hộ thể, không phải lam sắc ánh trắng Phó Hội Trưởng Nguyệt Dạ Tinh Quang là ai?

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Thức ăn thi

"Người này làm sao như vậy âm hồn bất tán!"

Đã trải qua trên quảng trường màn... này mạo hiểm Vong Linh xao động, Sơn Đức Lỗ vốn có cho rằng, vị này Phó Hội Trưởng Đại Nhân sớm được Hắc kỵ sĩ đẩy ngã tại lăng mộ cửa ra vào phương tiếm tháp hạ, lam sắc ánh trắng cho dù tổ chức đội ngũ hàm theo sau đến, cũng có thể là khác nhắm người tay. Không có nghĩ đến cái này gia hỏa rõ ràng nhện mệnh như vậy, tiểu đội mấy người bắt quả tại trong mê cung du đãng hơn nửa giờ, hắn cũng đã mang theo đội ngũ đuổi theo tới.

Bắt quả xem ra Hắc kỵ sĩ nhóm cũng không phải bắt tài, tuy nhiên Phó Hội Trưởng Đại Nhân vẫn đang kiến tại, nhưng là hắn dẫn đầu nhóm nhân mã này có thể tựu hoàn toàn không phải Bàn tử ở phía trên trên quảng trường nhìn thấy một nhóm kia, Bàn tử đoán chừng những người kia không phải là bị Vong Linh cuốn lấy thoát thân không ra, chính là do tại tổn thất nghiêm trọng không thể không trở về nghỉ ngơi và hồi phục. Đương nhiên cũng có tương đối lớn khả năng tựu là toàn quân bị diệt, bởi vì hiện tại vị này Phó đoàn trưởng đại nhân một trương chim ưng giống như trên gương mặt trời u ám, thủ hạ một đám tiểu đệ nếu như cái kia thủ pháp thượng hơi chút chậm một tí, sẽ đối lấy hắn vài tiếng trách cứ gào thét.

"Xem ra, nơi này hắn không phải là đường đi ra ngoài rồi. . ."

Hơn hai mươi chỉ Thực Thi Quỷ rất nhanh cũng chỉ còn lại có năm sáu chỉ tàn binh, nhìn nữa đã không có ý nghĩa rồi, Bàn tử thu hồi ánh mắt bắt đầu ở trong nội tâm tính toán khôi lập tức tình thế —— đã Phó đoàn trưởng đại nhân đã xuất hiện ở chỗ này, như vậy lộ ra nhưng cái này thoát nhìn khoa trương dễ làm người khác chú ý Truyền Tống môn cùng Bàn tử một đoàn người lúc đến sở dụng Truyền Tống môn đồng dạng, là này tòa gian phòng thấp ở dưới Truyền Tống môn phần đông xuất khẩu bên trong một cái, mà y theo lam sắc ánh trắng này tổ đội ngũ cấu thành đến xem, hiển nhiên không phải một tổ nguyên vẹn đội ngũ, như vậy cái này Truyền Tống môn phải một lần truyền tống số lượng nhiều nhất là ba mươi người, vượt qua cái số này, những người khác sẽ theo khác một cái cửa ra đi ra ngoài.

Đối với Bàn tử mà nói, dưới mắt không thể nghi ngờ là cái cho lam sắc ánh trắng chế tạo phiền toái đại thời cơ tốt, chi đội ngũ này chức nghiệp không trọn vẹn không đồng đều, mà một khi tiến nhập tràn ngập sương mù thông đạo, thị lực của bọn hắn cũng thế tất đã bị cực lớn ảnh hưởng, hơn nữa cái kia cái cự đại Huyết Trì không thể nghi ngờ là cái thượng giai thi thể nơi phát ra, mụm nhờ này mấy thứ ưu thế, Sơn Đức Lỗ tuy nhiên không cách nào cùng những người đến này một lần chính diện quyết đấu, nhưng làm ăn vận vật quý rồi chiến nhưng là rất dễ thành công. Chỉ cần sử dụng này tổ đội ngũ giảm quân số cái một nhiều hơn phân nửa, như vậy dù cho chi đội ngũ này cùng một cái khác tổ hội hợp, cũng không cách nào sinh ra quá lớn tác dụng.

Nhưng là không biết làm tại sao, một tầng nghi kị lại thủy chung quanh quanh tại Sơn Đức Lỗ trong nội tâm, truy cứu căn nguyên tựu là trước mắt cái này tràn đầy quỷ dị bầu không khí Huyết Trì —— theo Bàn tử nửa năm này hơn trò chơi kinh nghiệm đến xem, Huyền Tường Quốc Tế nhà thiết kế nhóm tuy nhiên ưa thích ác lâm, nhưng là hay vẫn là rất chú trọng bọn hắn thiết kế trang cảnh hợp lý tính cách, Lý Áo Thụy Khắc Vương lăng mộ ít nhất cũng có thể là một tòa có mấy trăm năm lịch sử di tích rồi, làm sao có thể sẽ xuất hiện loại này do mới lạ thi thể tạo thành Huyết Trì đây này? .

Hơn nữa cái này trang cảnh tuy nhiên hết sức huyết tính chi năng chuyện, nhưng là hắn chế tác tinh tế trình độ lại tương đương cao, nếu như chỉ là chỉ vì ác tâm một phen ngoạn gia, những nhà thiết kế kia có tất yếu thiết kế ra như vậy một cái cực kỳ hao phí tinh lực cùng tài nguyên thứ đồ vật sao? Cái đồ chơi này có rất lớn có thể là có hắn tác dụng của hắn, nói như vậy lưu lên trước mắt này chỉ nhân số phần đông ngoạn gia đội ngũ, tại khả năng nguy hiểm đã đến lúc, có thể lấy bọn hắn làm tấm mộc, giành lớn hơn lợi ích.

Đánh hay là không đánh?

Nghe xong được Bàn tử phân tích, tiểu đội mấy người đô rất có ấn ý giữ vững trầm mặc, giúp nhau nhìn nhau vài lần về sau ngay ngắn hướng địa đem ánh mắt đóng đinh ở béo Vu Sư trên người, đem Bàn tử xem toàn thân không được tự nhiên. Sau đó Phiêu Hốt Bạch Vũ mới về mặt đương nhiên chậm rãi mở miệng.

"Đánh hay là không đánh đô người định đoạt, dù sao chúng ta bây giờ cũng là một đám thương bệnh, công kích còn phải người làm chủ lực."

"Các ngươi căn bản là trốn tránh trách nhiệm! . . ."

...

Ở này bên cạnh tiểu đội mấy người tranh luận thật vất vả và ra cái kết quả thời điểm, lam sắc ánh trắng bên kia dĩ nhiên đem cuối cùng một chỉ Thực Thi Quý biến thành gai nhím, bắt đầu thu nạp đội ngũ, bọn hắn hiển nhiên không giống Bàn tử bên này như vậy quan liêu, đầu lĩnh Nguyệt Dạ Tinh Quang vài tiếng ra lệnh, đội ngũ đã chia đều trở thành bốn tiểu tổ, phân biệt hướng phía Huyết Trì bốn phương tám hướng phân tán ra. Bọn hắn hiển nhiên là đánh một cái lợi dụng thợ săn vẽ bản đồ kỹ năng hoàn toàn thăm dò mê cung chủ ý.

"Trốn đi!"

Hào chết không chết, do Phó Hội Trưởng Đại Nhân dẫn đầu một tổ đội ngũ, thẳng tắp hướng phía tiểu đội mấy người chỗ phương hướng đã đi tới, Bàn tử liền tranh thủ áo choàng bật kín, cuộn mình tiến vào tối như mực góc tường, tuy nhiên đã có gỗ muện còn gác ngõ, tuy nhiên này chỉ tiểu đội nhân thủ ít nhất hơn nữa liền cái chiến sĩ cũng không mang, nhưng là tại không có triệu hoán vật hiện tại, muốn chiến thắng trước mắt này cầm lấy một cái tinh anh chữa bệnh người tiểu đội không thể nghĩ ngờ nói chuyện hoang đường viễn vông.

May mắn, nguyệt Phó Hội Trưởng chú ý lực cũng không phải rất tập trung, cái thẳng này âm lấy khuôn mặt không biết đang suy tư vấn đề gì, dẫn một đám thủ hạ như gió lốc hướng phía Bàn tử một chuyển đến phương hướng đi tới. Bàn tử xem của bọn hắn đi ra năm sáu trăm mét, lúc này mới mang theo tiểu đội mấy người rón ra rón rén đi tới Huyết Trì bên cạnh.

Cứ việc đã không có những leo lên kia qua lại, cản phê thi khối Thực Thi Quý, trước mắt sương đỏ lượn lờ chất đầy không trọn vẹn thi thể Huyết Trì như cũ nhượng nhân cảm thấy trong dạ dày cuộn cuộn, Bàn tử đứng tại bên cạnh ao thì trào niệm tụng lấy quý dị chú ngữ, từng chích toàn thân hắc hạt Thực Thi Quý liền liên tiếp theo ao ở bên trong huyết nhục ở bên trong nhảy ra ngoài. Bọn hắn lập tức bắt đầu cẩn xé chung quanh khối thịt, đem Huyết Trì ở bên trong quấy đến lại là một hồi huyết thủy văng khắp nơi.

"Người cái tên này quả nhiên cùng người thiết kế có giống nhau ham mê!" Tiểu đội đội viên tất cả đều đứng được rất xa lưng đã qua thân thể, Phiêu Hốt Bạch Vũ cũng mặc kệ có thể hay không bị lam sắc ánh trắng ngoạn gia nghe thấy, nghiêng răng nghiêng lợi cao giọng mắng to: "Người cái luyện thi thích, tách rời ma. . ."

"Người biết cái gì! Ta đây là cho Thực Thi Quý gia tăng lực công kích!"

Tại Bàn tử không cách nào sử dụng Khí hệ ma pháp hiện tại, khâu lại thì cái kia chậm chạp tốc độ hiển nhiên không thích hợp đánh lên sử dụng, bởi vì giai vị thấp mà gia tăng lên một cái triệu hoán số lượng, lại là này ở bên trong thông thường sinh vật Thực Thi Quý không thể nghĩ ngờ biến thành chọn lựa đầu tiên, nhưng là đối thủ lần này là một đám 50 cấp ăn mỗi thợ săn, bọn hắn mặc tòa giáp hiển nhiên không phải dễ dàng như vậy xé rách, Bàn tử đánh phải nhượng Thực Thi Quý sử dụng thôn phê thi thể phương thức đến gia tăng lực công kích.

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đứ Lô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Đánh lên

Màu xám sương mù trên không trung không ngừng biến hóa lấy hình dạng, phối hợp với do nóc nhà chiếu xuống lò mờ ánh sáng, sử toàn bộ mê cung trong thông đạo đồ trần đầy một loại quý dị bầu không khí, xuyên thấu qua hồng ngoại thị giác, Sơn Đứ Lô có thể thấy rõ ràng cách cách mình không xa địa phương, đang tại trong thông đạo lục lợi tiến lên mấy người kia ảnh.

Sáu cái thợ săn, lưỡng cái chiến sĩ.

Đây là tại Nguyệt Dạ Tinh Quang dưới sự chỉ huy, phân thành bốn phương tám hướng thăm dò mê cung tiểu đội bên trong một chỉ, bọn hắn hiển nhiên có tương đương hợp tác thám hiểm kinh nghiệm, đội hình thủy chung không có xuất hiện chấn động lớn, Bàn tử mang theo mấy cái đồng lõa ở phía sau theo cả buổi, cũng không tìm được cơ hội ra tay.

"Chúng ta làm gì vậy không nên đi theo này một đội đằng sau? Trực tiếp đi ám toán Nguyệt Dạ Tinh Quang không thật là tốt sao?" Đi theo Bàn tử sau lưng đi cả buổi, Lô Tả có chút không kiên nhẫn được nữa, hần cau mày bắt đầu thấp giọng phàn nàn. Bởi vì Sơn Đứ Lô không có nghe theo hắn mãnh liệt đề nghị đi theo dõi lam sắc ánh trắng Phó đoàn trưởng, mà là lựa chọn tới phương hướng trái lại này tiểu tổ, này sử kỳ vọng lấy đánh hôn mê phát một số tiểu tài tham tiền pháp sư hơi có chút ý kiến.

"Đúng vậy đúng vậy!" E sợ cho thiên hạ bất loạn bạch tiện nhân lập tức phụ họa theo đuôi: "Ta xem sớm đây tiểu tử không vừa mắt rồi, lần này. . ."

"Vậy người lưỡng chính mình đi tốt rồi, không có nhân ngăn đón!"

"Hắc hắc. . . Hay vẫn là đoàn đội hành động tốt rồi!"

"Ha ha. . . Đúng vậy, cá nhân vì tập thể mà!"

Đối với lựa chọn ám toán lam sắc ánh trắng cái nào tiểu đội nhân mã, Bàn tử là làm ra qua một phen suy tính. Quả thật nếu như tiêu diệt toàn thân thái quang Druid, đối với chính mình mấy người kia mà nói đích thật là được lợi rất nhiều. Người chỉ huy bị sát không thể nghi ngờ sẽ cho lam sắc ánh trắng thành viên trên tâm lý mang đến trầm trọng đã kích, hơn nữa những thứ không nói khác, Druid cái kia một thân bừa trang bị chỉ cần tùy tiện đến rơi xuống hai kiện, liền có thể rơi cái đầy bồn đầy bát, này đối với trên người lưng công tuyệt bút nợ nần Bàn tử mà nói xác thực là cái mãnh liệt hấp dẫn.

Thế nhưng mà Bàn tử suy nghĩ cả buổi cuối cùng nhất hay vẫn là buông tha cho cái này thoát nhìn rất mê người nghĩ cách, Druid có thể theo quảng trường cái kia rất nhiều Vong Linh vây quanh phía dưới thoát được tánh mạng, điểm này đã đầy đủ nói rõ lực chiến đấu của hắn cường hãn, hơn nữa hắn lại đem hai gã Thổ hệ pháp sư đồ mang theo trên người, hơn nữa Druid Nhất giai ma pháp hồi xuân thuật cũng là loại hồi phục pháp thuật, bởi vậy cái này tiểu đội cũng không phải cái đánh hôn mê hảo đối tượng.

Mà sở dĩ lựa chọn trước mắt cái này thoát nhìn không có gì chất béo tiểu đội, tắc thì là vì bọn hắn lựa chọn phương hướng tựa hồ đúng là đi thông hạ một tầng chính xác lộ tuyến.

Tại Huyết Trì triệu hoán Thực Thi Quý lúc, đem niệm chú thiết lập vì tự động, Sơn Đứ Lỗ nhằm chán đánh giá chung quanh, bất quá hắn này hơi đánh giá, cũng tại trước mắt khủng bố tràng cảnh trên mặt đất trong lúc vô tình phát hiện một ít Huyền Cơ, ao ở bên trong cái kia thoát nhìn khủng bố phần đông thi khối không ngừng tuôn ra huyết dịch, ao ở bên trong tụ tập tanh hôi huyết thủy mặt bằng đã ở một mực chậm rãi dâng lên, nhưng tăng tới bên cạnh ao lúc nhưng vẫn bảo trì đang cùng bên cạnh ao hình bình trình độ, không nữa tràn ra mây may.

Cẩn thận quan sát hạ Bàn tử phát hiện, tràn ra huyết thủy đều bị trên mặt đất một ít nhẹ nhàng vết xe chậm rãi thu nạp, những rậm rạp này tại Huyết Trì bên cạnh màu đen phiến đá thượng vết xe, tại trong mê cung màu xám sương mù dày đặc che dấu phía dưới, tại mê cung vách tường biên hội tụ thành một đạo huyết rãnh mương, chảy về phía mê cung ở chỗ sâu trong. Vì vậy Bàn tử lập tức quyết đoán mang theo đồng bạn rơi tại cái phương hướng này phân đội nhỏ sau lưng.

"Bạch mù tốt như vậy trang bị cùng nhân thủ, cho nên nói lãnh đạo vật này a. . ." Nhìn về phía trước đang tại trong sương mù chậm rãi thăm dò mấy cái ngoạn gia, Bàn tử không khỏi sinh lòng cảm khái. Này mấy người mặc dù không có hồng ngoại thị giác, nhưng là dựa vào một kiện cùng loại kim chỉ nam công trình học vật phẩm liền có thể tại trong mê cung không chế lấy phương hướng, như vậy ngoạn gia nếu như chức nghiệp đầy đủ hết, chính mình chỉ sợ căn bản không có cơ hội có thể x a?

Đối với Nguyệt Dạ Tinh Quang, Bàn tử thật sự là bội phục đến đầu rạp xuống đất. Vốn có trong mê cung cũng đã là nguy cơ trùng trùng, loại này thời điểm thu nạp đội ngũ tụ tập lực lượng mới là chính đạo, mà vị này lam sắc ánh trắng Phó đoàn trưởng đại nhân lại hết lần này tới lần khác phương pháp trái ngược, chẳng những không có ý đồ mau chóng hội hợp phân thành hai nửa đội ngũ, ngược lại đem vốn có lực lượng hủy đi càng thêm thất linh bát lạc, tại Bàn tử xem ra loại này hành động quả thực cùng phái người chịu chết không có khác nhau.

Bên này Bàn tử đang tại cảm thán, phía trước mấy cái ngoạn gia lại đã xảy ra một điểm tình huống —— có lẽ là trong mê cung bầu không khí thái quá mức làm cho người khản trương, hay hoặc là cái kia tử vong kết giới trên phạm vi lớn ảnh hưởng tới nhanh nhẹn, đi tại đội ngũ đằng sau một cái thợ săn ngoạn gia đột nhiên dưới chân một vấp, tại một tiếng kêu sợ hãi ở bên trong, lao đảo hướng về sau hợp với lui bảy tám bước. Hắn khoa trương vung vẩy bắt tay vào làm cánh tay, ý đồ ổn định thân hình, nhưng là cuối cùng nhất hay vẫn là đặt mông ngồi trên mặt đất.

"Cơ hội tới!" Đội một thân bạch mao hãn Bàn tử muốn đúng là giờ khắc này, hắn có chút nheo lại hai mắt, mang theo hắc khí bàn tay bỗng nhiên nắm thành nắm đấm. . .

Cái kia không may thợ săn tiếng kêu đưa tới hãn mấy người đồng bạn cảnh giác, bọn hắn nhao nhao rút ra vũ khí bày ra chiến đấu tư thế, bất quá lập tức liền phát hiện đây bất quá là một hồi ngoại ý muốn, vì vậy tại một hồi tiếng cười mắng ở bên trong, bên cạnh một cái thợ săn lập tức liền chạy tới ý đồ nâng đồng bạn, những thứ khác đội viên cũng buông lỏng thân kinh, bắt đầu cười nhạo khởi đồng bạn ngốc đến.

Nhưng tựa tại thần kinh của bọn hắn vừa mới thư giãn hạ lúc, một hồi kỳ lạ tiếng xột xoạt âm thanh liền tại phía trước cách đó không xa vang lên. Một chỉ Thực Thi Quý chậm rãi xuyên qua mông lưng sương mù, xuất hiện ở tầm mắt của bọn hắn bên trong.

Cùng lúc trước chứng kiến Thực Thi Quý bất đồng, này chỉ xấu xí Vong Linh sinh vật hắc hạt trên thân thể trải rộng lấy từng đạo đỏ thẫm tỏa sáng đường cong, thật dài đầu lưỡi trên không trung vung vẩy, không ngừng phát ra xé rách không khí chính là suu suu âm thanh. Một đôi chân trước thượng vậy mà có chút lóe ra kim loại sáng bóng, nó cũng không có hướng trước mặt mấy người khởi xướng tiến công, mà là kiêu căng ngồi xổm tại nguyên chỗ, dùng không có con mắt hốc mắt "Xem" lên trước mặt mấy cái ngoạn gia.

Loại này quái dị cử động tại bình thường rất dễ khiến cho ngoạn gia nghi hoặc, nhưng là hiện tại nhưng không ai sẽ đi để ý đây là không một cái bấy rồi, bỗng nhiên buông lỏng lại bỗng nhiên thân kinh căng thẳng nhượng bọn hắn vô ý thức đã phát động ra tiến công, liền tiếp tiếng dây cung vang lên, cái con kia biểu hiện kỳ lạ Thực Thi Quý trên người liền bị đỉnh thượng tam mũi tên mũi tên, ngay sau đó bị một cái chiến sĩ xung phong tiến dụng vào trong sương mù, nhưng là đúng lúc này, lam sắc ánh trắng mấy cái ngoạn gia sau lưng, liền tiếp vang lên hai tiếng kêu thảm thiết. . .

Chương 22: NPC

"Không quản các ngươi là ai. Đồ nhớ kỹ cho ta, lão tử là lam sắc ánh trắng một đoàn chủ lực chiến sĩ, sinh hoạt tự là già vò! Hôm nay cái này sống núi (cửu oán) chúng ta xem như kết xuống rồi! Ta sớm muộn gì. . ."

"Thật nhanh ngữ tốc. . . Đầu ta hồi trông thấy có người có thể tại hóa quang trong nhảy mắt nói nhiều như vậy. . ." Oán độc rống lên một tiếng theo biểu tượng tử vong bạch quang tiêu tán kết một tiếng dừng lại, Phiêu Hốt Bạch Vũ sững sờ địa nhìn trên mặt đất lưu lại một trương phá động cây đay bó cùng với ba bốn khối thấp kém khoáng thạch, hơn nửa ngày mới đem đầu chuyển hướng đồng dạng phát ra ngốc Sơn Đức Lỗ: "Ngươi sở có không, hần mới vừa nói bao nhiêu chữ?"

"Hơn ba mươi cái a? Cụ thể bao nhiêu, ta cũng không có đếm rõ. . ."

. . .

Có lẽ trần ngập mông lung sương mù hoàn cảnh không giống tuyệt đối Hắc Âm như vậy làm cho người cảm thấy bản năng thượng sợ hãi, nhưng là mông lung có đôi khi so tuyệt đối Hắc Âm muốn nguy hiểm nhiều lắm, bởi vì ít nhất, Hắc Âm có thể bị ánh sáng đánh vỡ. . .

Tại Sơn Đức Lỗ dưới sự chỉ huy, lam sắc ánh trắng tiểu đội trận hình chỉ chèo chống không đến năm phút đồng hồ liền bị phá hư hầu như không còn, thỉnh thoảng theo trong sương mù dày đặc bay ra đèn hóa cầu, mũi tên cùng với Thực Thi Quý cực nhanh sạch sẽ thể lực của bọn họ, ngoại trừ cái kia ngữ tốc cực nhanh chiến sĩ, người còn lại thậm chí đồ chưa kịp trông thấy ám toán người bóng người. Cũng đã nhao nhao hóa quang mà đi, mà kẻ đánh lên bên này, chỉ bỏ ra trọng thương một chỉ Thực Thi Quý rất nhỏ một cái giá lớn.

"Đám này nghèo kiệt xác! Cái gì cũng không có!"

Lôi Tá hung dữ địa hướng trên mặt đất gặt một cái, một cước đá lên một mảng lớn đất đen, cũng không biết là lam sắc ánh trắng đội viên trang bị bảo hộ ý thức cường, hay vẫn là này một tổ đội ngũ thật là khổ cùng, dù sao ngoại trừ rách rưới, tám người cộng lại cũng chỉ để lại hai kiện hữu dụng trang bị, một đôi xiềng xích cái bao tay cùng một thanh hợp lại Trường Cung, tuy nhiên đều là thuộc về phẩm chất không tệ tinh anh trang bị, nhưng là đối với xích pháp sư mà nói, kết quả như vậy giống như tại không thu hoạch được gì.

"Đó là một cái gì đồ chơi?"

Xích pháp sư ảo não phía dưới dùng đủ khí lực, bùn đất tí tách Rầm rầm bay ra khai thật xa, nhưng là mắt sắc Bàn tử lại ở trong đó nhìn thấy một kiện kỳ quái đích sự vật, một căn đèn si si mang theo đường cong bóng trắng vật bay ra bùn đất, trên mặt đất lăn vài cái, phát ra hai tiếng thanh thúy keng keng âm thanh. Vốn có mê cung mặt đất phủ kín bình thường đất đen, cho dù có mấy thứ gì đó rách rưới sự vật hỗn ở trong đó cũng không kỳ quái, nhưng là cái này đồ vật lại đưa tới Bàn tử chú ý, bởi vì tại sau khi rơi xuống đất, căn này cây gậy vậy mà bắt đầu có chút run rẩy lên.

Tiện tay mở ra Từ Linh không gian, Sơn Đức Lỗ gọi ra một chỉ Thực Thi Quý, tiến lên cầm lên cái kia đoạn thứ đồ vật, trong Long thành vật phẩm tuy nhiên bất kể là cái gì cũng có thể ném thử nhất, nhưng là có rất nhiều vật phẩm có khả năng khiến người trúng độc hoặc là bị nguyên rủa, bởi vậy giao hoạt Bàn tử cẩn thận lựa chọn một cái kẻ chết thay.

"Hệ thống nhắc nhở: Ngươi mất đi đối với triệu hoán vật quyền khống chế."

Quả nhiên không xuất ra Sơn Đức Lỗ sở liệu, cái con kia không may Thực Thi Quý móng vuốt vừa mới đụng phải mục tiêu, hệ thống ưu mỹ giọng nói điện tử liền tại Bàn tử vang lên bên tai. Ngay sau đó Bàn tử toàn thân chấn động, cái con kia Thực Thi Quý liền hoàn toàn không nghe sai sử rồi.

Cái con kia bị Bàn tử chọn trúng không may gia hỏa tự là là mới vừa rồi bị Bàn tử dùng làm dụ địch cái kia chỉ, một đạo vết đao nghiêng đại an toàn lưng cơ hồ đem nó cắt thành hai nửa, một cái chân trước cũng bị chiến sĩ xung phong đứt đoạn rồi, trên người còn cắm ba bốn chỉ mũi tên lông vũ, nếu như không phải Vong Linh sinh vật, hần chỉ sợ sớm đã ô hô ai tai, nhưng là tại bắt được cái kia đoạn thứ đồ vật về sau, này chỉ gần chết gia hỏa đột nhiên toả sáng ra kinh người sức sống. Như là nào đó tân duệ vũ đạo giống như toàn thân cũng bắt đầu kịch liệt run rẩy lên.

"Xèo xèo ——!"

Rút gân tựa như kịch liệt run lên một hồi, này chỉ Thực Thi Quý bỗng nhiên nhân lập mà lên, phát ra một tiếng chói tai tiếng rít, sau đó nó toàn thân màu nâu đen thịt thối liền phảng phất mặt trời rực rỡ ở dưới như băng tuyết bắt đầu tan rã, theo hòa tan màu đen nước không ngừng nhỏ, trắng bạch cốt cách cũng bạo lộ tại không khí trung.

"Này này, ngươi lại đang làm cái gì buồn nôn thứ đồ vật?"

Tích rơi đích màu đen nước mang theo mãnh liệt mùi hôi khí tức, khoảng cách Bàn tử gần đây Tiểu Bạch trước hết nhất trúng chiêu, hần bùm lấy cái mũi khoa trương kêu to lên. Bất quá Bàn tử lập tức phát tay đã cắt đứt hần phần nân.

"Chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta đụng phải rất khó giải quyết gia hỏa!"

Có thể cướp đoạt Vong Linh Vu Sư triệu hoán vật tồn tại, trên lý luận giảng có rất nhiều. Bởi vì chỉ cần chặt đứt cũng một lần nữa thành lập triệu hoán vật cùng thi thuật giả ở giữa tinh thần liên hệ, liền có thể đem triệu hoán vật làm của riêng, nhưng quá trình này cũng là cùng thi thuật giả linh hồn năng lực ở giữa độ sức, muốn thành công liền cần cao hơn đối thủ mấy cái giai cấp linh hồn học kỹ năng. Mà ở Bàn tử trong ấn tượng, như vậy tồn tại tựa hồ cũng là khó giải quyết gia hòa.

Trong lúc nói chuyện, cái con kia không may Thực Thi Quỷ đã hoàn toàn quá khứ một thân da thịt, hắc trắng bạch đầu lâu lung lay hai cái, chậm rãi giờ lên, tựa hồ là hiểu kỳ tựa như tả hữu nhìn quanh hai mắt, cảm cốt mập mạp hai cái, phát ra một hồi xèo xèo khanh khách tồn hơi thừa lời âm thanh. Sau đó tại mọi người nhìn soi mói, nó làm một cái kỳ quái cử động.

Theo rằng rắc một tiếng giòn vang, nó tách ra mĩa ngọt đồng dạng tiện tay tách ra mắt chính mình một điều xương sườn, sau đó cầm đến tại trong tay phải cái kia đoạn thứ đồ vật an đi lên, về sau lại lắc lư hai cái, nguyên địa đi vài bước, lại hoạt động vài cái thân thể, thẳng đến xác định sẽ không rơi xuống về sau, mới thoả mãn xoay người, hướng về Bàn tử toét ra miệng.

"Gặp quỷ rồi, đó là một cái gì đồ chơi? NPC sao?"

Nhìn trước mắt vui vẻ Khô Lâu, Sơn Đức Lỗ trong nội tâm thầm kêu không ổn, mượn nhờ hồng ngoại thị giác, Bàn tử rõ ràng trông thấy nó trong hốc mắt đã đem bắt đầu bốc cháy lên một đoàn Linh Hồn Chi Hỏa! Cái kia u lam nhan sắc nhượng Bàn tử cảm thấy không khỏi một hồi tim đập nhanh, loại này cảm giác kỳ quái là Bàn tử tại đối mặt bất luận cái gì NPC lúc đều chưa từng từng có.

"Thật sự là được cứu trợ rồi, không có nghĩ tới đây sẽ có một người tuổi còn trẻ đồng hành!"

Một cái khàn giọng, bản khắc, mà không có bất kỳ chấn động pháp phòng thanh âm tại tiểu đội mỗi người trong đầu vang lên, cùng lúc đó, đối diện cái kia chỉ Khô Lâu giờ cánh tay lên, đã thành một cái ưu mỹ mà Cỗ Nhả lễ tiết: "Thật cao hứng nhìn thấy các ngươi, các vị tràn ngập lòng hiếu kỳ cùng đứng khí lễ nhân, không biết các ngươi đến ta cái này hoang vu vắng vẻ trụ sở có gì muốn làm?"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Đường tắt

Tuy nhiên Long thành là cái tiêu chuẩn Ma Huyền trò chơi, nhưng là một cổ khô lâu đột nhiên nhân tính hóa chậm rãi mà nói, loại này quỷ dị tràng cảnh bao nhiêu vẫn còn có chút trùng kích tính cách, trong khoảng thời gian ngắn tiểu đội bên trong mấy người hai mắt nhìn nhau đều không có lên tiếng, đều là người chơi già dặn kinh nghiệm bọn hắn tự nhiên biết rõ trước mắt thẳng này không phải cái gì dễ trêu đích nhân vật, lớn nhất khả năng tựu là Vu Yêu. Bởi vậy đồ là một bộ như lâm đại địch bộ dạng, ai cũng không muốn đi giẫm địa lôi, cuối cùng vẫn là Lôi Tả dùng sức thọt Sơn Đức Lỗ phía sau lưng, Bàn tử mới không được đã làm ho hai tiếng mở khang.

"Khục khục. . . Vị này, Ân tiên sinh, ngươi hảo. . ."

Tiện tay trả lại cho xích pháp sư một cái bạo lật, Sơn Đức Lỗ cẩn thận chăm chú chính mình từ ngữ, theo bộ xương khô này sau khi xuất hiện biểu hiện để phán đoán, vô luận là cường đoạt Bàn tử triệu hoán vật, hay vẫn là lấy tâm linh cảm ứng mà nói ra cái kia phiên gặp mặt ngữ, đồ đủ để chứng minh trước mắt người này nhất định là cái Cao cấp Vu Yêu không thể nghi ngờ, tuy nhiên thẳng này bây giờ còn đang nhơ nhể độ đề xảy ra vấn đề, nhưng là ai biết sau một khắc hắn có thể hay không hiển lộ cao chót vót đem ở đây mấy người đồ cho tiêu diệt? Bàn tử lúc này trong nội tâm đã có chút hối hận tại sao phải nhiều chuyện, theo trên mặt đất nhặt lên cái kia cần không biết ném đi bao nhiêu năm nát xương cốt.

Long thành cũng không phải là máy rờ trò chơi, dù cho Bàn tử ruột đồ thanh rồi, cũng không có khả năng có đề đương lập lại cơ hội, hiện nay đối phương đã hỏi có gì muốn làm rồi, đương nhiên cũng không thể tựu dùng "Hôm nay thời tiết ha ha ha" các loại nói chuyện mang đi qua, bất quá ngay tại một câu tầm đó, Sơn Đức Lỗ linh cơ khẽ động, đột nhiên nghĩ đến một cái từ ngữ. Vì vậy một cái nói được đi qua lý do liền tùy theo xuất hiện.

"Cái này. . . Là như thế này, chúng ta là làm thuê cho lam sắc ánh trắng Công Hội Công Hội mạo hiểm giả, tới nơi này là vì thăm dò di tích, nghe nói là bọn hắn theo một cái tên là thần thánh cái gì hiệp hội chỗ đó lấy được nhiệm vụ, " Bàn tử về mặt yên lặng Chi Thủy, phảng phất hắn nói đúng là chuyện thật: "Chúng ta lấy được tình báo tựu là những này. Bọn hắn nói là do ở cái này di tích lớn hơn, nhân thủ không đủ cho nên thuê chúng ta tới hỗ trợ thăm dò."

"Nếu như ta không có nghe lầm, ngươi mới vừa nói nơi này là nơi chốn ở?" Một bên giảng lấy đẩy hai sáu năm lời nói, Bàn tử vụng trộm quan sát đến Khô Lâu phản ứng, gặp đối phương vẫn đang ngây người tại chỗ, cũng không có bất kỳ tỏ vẻ. Vì vậy lại đưa ra một cái thăm dò tính cách vấn đề: "Thật sự thật có lỗi quấy rầy ngươi nghỉ ngơi, chúng ta lập tức tựu lui ra ngoài ngươi xem có thể chứ?"

"Thăm dò di tích sao?" Khô Lâu trên mặt không có bất kỳ có thể biểu đạt tình cảm thứ đồ vật, tinh thần ba động cũng y nguyên cứng nhắc, chỉ có quai hàm cốt nhẹ nhàng mấp máy hai cái, bất quá hẳn kể tiếp lời nói ngược lại là vượt quá tất cả mọi người đoán trước: "Nói như vậy, ta nghĩ tới ta có thể giúp các người bề bộn. . ."

...

"Do nguyên nhân nào đó, ta đã mất đi đại bộ phận thân thể cùng trí nhớ, ta hiện tại thậm chí không nhớ nổi thân phận của mình, chỉ tàn để lại đối với cái chỗ này rất hiểu rõ, cùng với một cái mơ hồ cảm giác. . ." Nhân nhả đạo chơi tựa như mang theo mấy người đang tỏ khắp sương mù xám trung ghé qua, Khô Lâu lấy đơn điệu bản khắc 'Ngữ điệu' kể ra lấy nó cho mấy người dẫn đường lý do: "Cái kia chính là ta hết thấy đồ bị phong ấn ở này kiến trúc chỗ sâu nhất, chỉ cần đến chỗ đó, ta có thể tìm về đương nhiên. . ."

Nhắm mắt theo đuôi đi theo phía sau của nó, Sơn Đức Lỗ liếc mắt nhìn chăm chăm lên trước mắt Khô Lâu, cẩn thận phân biệt rõ lấy nó cung cấp trong tin tức có thể tin thành phần, tại Long thành trung vô luận là đã ngoại NPC, hay vẫn là nội thành chức nghiệp NPC, chỉ cần là rất biết nói chuyện nhân vật bao nhiêu đều bị Huyền Tường Quốc Tế giao phó một ít tà ác trí tuệ, bọn hắn phần lớn hội theo ích lợi của mình xuất phát đi cân nhắc sự tình, bởi vậy trừ phi bọn họ cùng người hữu hảo độ đạt đến không gì so sánh nổi trình độ, bằng không thì người đừng nghĩ trông cậy vào bọn hắn hội hoàn toàn nói thật ra.

Đương nhiên cũng có khả năng người này là nhà thiết kế chuyên môn thiết kế đi ra, cho đến vậy thám hiểm các người chơi đàm đương dẫn đường NPC, bởi vì Bàn tử hồi tưởng lại, vừa rồi trượt chân lam sắc ánh trắng chính là cái kia không may thợ săn, giống như tựa là cái cục xương này. Nhưng là nói như vậy Bàn tử ngược lại càng thêm lo lắng, bởi vì Huyền Tường Quốc Tế cái kia bang biến thái không phải Mèo máy, tuyệt sẽ không đột phát thiện tâm, chủ động cho ngoạn gia như vậy như vậy trợ giúp, trợ giúp của bọn hắn thường thường cần ngoạn gia trả giá các loại làm cho nhân dờ khóc dờ cười một cái giá lớn.

Bất quá Bàn tử lo lắng chuyện trong khoảng thời gian ngắn đến không có phát sinh, tại thần bí Khô Lâu dưới sự dẫn dắt, tiểu đội không có lại đi bất luận cái gì đường quanh co, thậm chí liền Thực Thi Quý đều không có gặp mặt thượng một chỉ, chỉ dùng không đến nửa cái giờ, một đoàn người đã đi tới mặt khác một chỗ sương mù tương đối mỏng manh chỗ.

Nơi này cùng phía trước Huyết Trì cùng loại, cũng là một mảnh do màu đen phiến đá trải thành quảng trường nhỏ, bất quá nơi này tựa không có gì nhượng nhân thoát nhìn buồn nôn thứ đồ vật, mà là trên mặt đất lấy cổ xưa mà thần bí ký hiệu khắc thực lấy một tòa khổng lồ ma pháp trận, tại quảng trường trung tâm còn đứng sừng sững lấy một cái cùng loại kích phát trang bị bệ đá.

"Nơi này là nổi thẳng dưới nhất tầng đường tắt" đứng tại pháp trận trung tâm, Khô Lâu tuyên bố, bất quá nó chột dùng nhẹ nhàng dùng dài nhỏ xương ngón tay gõ đầu xác, làm ra một cái suy nghĩ tư thế: "Bất quá mở ra nó cần một ít điều kiện, ta suy nghĩ. . ."

"Cần khởi động cái này pháp trận sao?" Lôi Tá thò tay liền muốn hướng kích phát trang bị thượng đáp.

"Có chút thượng thức được không?" Sơn Đức Lỗ một phát bắt được tay của hắn, chỉ vào trên mặt đất ma pháp trận khiển trách: "Này pháp trận thượng không có bất kỳ tích súc năng lượng bảo thạch, được cần bao nhiêu pháp lực mới có thể khởi động? Người là muốn bị trừ thành người khô sao?"

"Không không không, ta nhớ ra rồi" lúc này Khô Lâu bưng tỉnh đại ngộ vỗ đầu một cái, thò tay tại bệ đá bên cạnh loay hoay vài cái, một ít khối màu đen nhám thạch liền rơi xuống, lộ ra một cái màu đen lỗ nhỏ: "Các người ai có cây gậy loại thứ đồ vật?"

"Móa! Huyền Tường Quốc Tế nhà thiết kế thực hắn miêu biến thái!"

Đem Lang Nha bông bắt tay nhét vào thạch động, phụ giúp bệ đá chuyển vài vòng về sau, quảng trường mặt đất liền phát sanh biến hóa, nhìn như hình thành mặt đất bắt đầu không ngừng phân tán hạ thấp, tiểu đội mọi người thấy lấy này tòa ma pháp trận cuối cùng biến thành một tòa thẳng vào lòng đất đỉnh ốc thang lâu, không khối cùng kêu lên mừng to lên!

"Ta nếu vừa rồi đi mở ra ma pháp trận sẽ như thế nào?" Một mặt dọc theo thang lâu hướng phía dưới, Lôi Tá đột nhiên nghĩ tới một chuyện, hướng Khô Lâu hỏi

"Người biết bị hút khô pháp lực, chúng ta tắc thì sẽ bị truyền tống đi ra bên ngoài quảng trường đi "

"Dựa vào ——!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 24: Đi đường tắt đại giới

Pháp trận phân tán thành đỉnh ốc cầu thang thâm thúy mà dài dòng, trực tiếp xuyên suốt toàn bộ lăng mộ. Hàng phúc vậy mà vượt qua 70m, tinh tế đếm có mấy trăm giai nhiều, đi theo Khô Lâu đằng sau thập giai nhi hạ, Sơn Đức Lỗ càng chạy càng là kinh hãi, đỉnh đầu của hắn thượng địa đồ chỉ chỉ thị lăng mộ vị trí cùng với tiến vào phương pháp. Về phần phần mộ tình huống bên trong ngoại trừ có bốn tầng bên ngoài tựa một cầu đều khiêm phụng. Bàn tử còn tưởng rằng này bốn tầng chỉ là một ít cỡ nhỏ mê cung, không có nghĩ đến cái này Lý Áo Thụy Khắc Vương lăng mộ dĩ nhiên là một cái ngược lại cái phễu kết cấu, càng hướng xuống diện tích liền càng lớn.

Huyền Tường Quốc Tế nhà thiết kế nhóm cũng không biết quảng bao nhiêu tinh lực ở bên trong, mỗi một tầng bố trí đều là tất cả không giống nhau. Tầng thứ hai không gian bố trí so tầng thứ nhất càng thêm ác độc, đúng là một mảnh không có bất kỳ kiến trúc hoang mạc, chỉ là xây lấy vô số cực lớn các loại rác rưởi——vứt đi cực lớn thành gạch, tàn phá cỡ lớn pho tượng, còn có các loại không biết tên cực lớn sinh vật hải cốt, đáng sợ hơn chính là nơi này khắp nơi to khắp lấy vô tận ma pháp Hắc Ám, cho dù là Bàn tử hồng ngoại thị giác cũng là đại thụ ảnh hưởng, có thể thấy được phạm vi liên bình thường bày thành cũng chưa tới, tại một mảnh kia trong bóng tối Bàn tử chỉ có thể lờ mờ chứng kiến phương xa mấy cái qua lại bồi hồi cực lớn bóng mờ, không cần phải nói nhất định là khâu lại thì không thể nghỉ ngơi.

Cùng sương mù dày đặc tràn ngập tầng thứ nhất, tối như mực tầng thứ hai bất đồng, tầng thứ ba chiếu sáng đến là phi thường sung túc, mười lăm mét cao đỉnh động thượng khám nam lấy vô số sáng lên bảo thạch, đem nơi này chiếu sáng như ban ngày, thế nhưng mà tại cái nhìn kia trông không đến đâu quảng đại trong không gian, mọc lên san sát như rừng lấy vô số cao lớn Cự Thạch tường vây, đem nơi này sinh xa lạ cắt thành một tòa không lồ mà rườm rà mê cung, đứng tại thang lầu đỉnh dòm hán mơ hồ, cái kia rậm rạp chằng chịt đường cong đã nhượng nhân thấy đầu vàng mắt hoa, dù cho xem chính mình bản sao video, béo Vu Sư đều không thể ở trong đó tìm được chính xác tiến ra đường đi. Này muốn thực là tự mình đi một lần làm sao được.

So với việc trong lòng run sợ Sơn Đức Lỗ, hán mấy vị đồng bạn nhưng là không còn khản trương như vậy, mấy người đi theo Khô Lâu sau lưng không nhanh không chậm đi dạo, tàn bộ, thỉnh thoảng tán thưởng thoáng một phát trò chơi chế tác tinh diệu trình độ, trong đó Phiêu Hốt Bạch Vũ cùng Lôi Tả càng là khoa trương, đã bắt đầu thảo luận khởi lấy được bảo tàng phân phối vấn đề, cùng với như thế nào sử dụng khoản này khoản tiền lớn, xem này hai cái tiện nhân biểu lộ, thật giống như cái kia bảo tàng đã là hai người bọn họ vật trong lòng bàn tay bình thường.

"Ngu ngốc!" Sơn Đức Lỗ trong nội tâm thầm mắng này mấy người đồng bạn tề liệt chủ quan, Huyền Tường Quốc Tế đám người kia tỉ mỉ thiết kế như thế rườm rà mê cung, lại làm sao có thể hội khinh địch như vậy nhượng các người chơi đi đường tắt lách qua nó, nhưng lại sợ ngoạn gia lạc đường tựa như ba ba tiến đưa một cái đằng trước dẫn đường? Trước mắt dẫn đường Khô Lâu nói không chừng sẽ tại chỗ cái địa phương làm ra một cái gì nội dung nhiệm vụ, hung hăng địa nhượng ngoạn gia ăn một cái đằng trước thiệt thòi lớn.

Thế nhưng mà trong nội tâm mắng quy mắng, trước mắt Khô Lâu một mực biểu hiện trung quy trung củ, Sơn Đức Lỗ cũng không cách nào phán đoán nó sẽ như thế nào ra chiêu, mà Long thành trung cũng không có cái gì nói chuyện riêng các loại thuận tiện công năng. Bàn tử muốn âm thầm nhắc nhở đồng bạn một tiếng lại sợ bị Khô Lâu hoài nghi. Trong lúc nhất thời đúng là chuột cắn quy không thể nào bắt tay vào làm.

Ngay tại Bàn tử tâm sự nặng nề thời điểm, một đoàn người đã tiến nhập lăng mộ tầng thứ tư, thấy rõ tầng này cảnh vật sau mấy người không khỏi đô tề hít một hơi khí, nơi này không gian càng thêm rộng lớn, theo đỉnh động đến mặt đất khoảng cách thậm chí có 40m cao thấp, mà kiến trúc tại nơi này rộng lớn trong không gian, dĩ nhiên là một tòa cỡ nhỏ thành thị!

Trừ có không tường ngoài, tòa thành thị này kiến trúc hình dạng và cấu tạo đúng là cùng mấy người đang hoang man chỉ địa thượng chứng kiến tòa thành kia một số gần như giống nhau, mà ngay cả cái kia không ngừng quét qua gió lạnh chỗ mang theo khóc quý giống như tiếng vang nghe đều có chút cùng loại, bất đồng duy nhất, tựa là tòa thành thị này trung đứng sừng sững lấy bốn tòa cao ngất phương tiêm tháp, mỗi tòa tháp thượng đồ ngưng tụ lấy một cái sáng tỏ màu trắng bạc hình cầu, lộn xộn dương Ngân sắc ánh sáng chói lọi đem trong thành sở hữu địa phương đồ mơ hồ chiếu sáng.

"Trông thấy này tòa đứng ở chính giữa cự dưới tấm bia đá mặt cung điện sao?" Khô Lâu dừng bước, duỗi ra một chỉ khùng xương tay điểm chỉ lấy xa xa trong thành thị một tòa kiến trúc, nó nhẹ nhàng tâm linh ngữ điệu vẫn là không có một tia pháp phủng, nhưng là nhanh hơn ngữ tốc lại hiện ra một tia vội vàng xao động tâm tình: "Cảm giác của ta nói cho ta biết, chỗ đó tựa là có thể để cho ta trọng nhật tự ta địa phương, cũng là các người muốn đi chỗ."

"Như vậy cảm giác của người có không có nói cho người biết, trong lúc này đến cùng có bao nhiêu địch nhân?" Sơn Đức Lỗ nheo mắt lại, cẩn thận quan sát đến Khô Lâu ngón tay chỗ, nửa ngày về sau mới chậm rãi mở miệng hỏi.

Theo Bàn tử quan sát, Khô Lâu vạch mục tiêu khoảng cách thang lầu ngọn nguồn đầu ít nhất có hơn một ngàn mét thẳng tắp khoảng cách, cái này cũng chưa tính chính giữa uốn lượn đường đi cùng mọc lên san sát như rừng lớn nhỏ môn hộ, hướng chỉ, tại đây điều tuyến giữa đường xá một cái quảng trường nhỏ thượng, Bàn tử còn nhìn thấy mấy cái cười ác mộng, khoan thai địa qua lại đi dạo Hắc kỵ sĩ.

"Không rõ ràng lắm, trí nhớ của ta không trọn vẹn không được đầy đủ, không cách nào nữa nhớ lại càng nhiều" Khô Lâu nâng cái đầu nghĩ một lát, cấp ra một cái quyết đoán đáp án.

"Dọa, người mất trí nhớ được ngược lại đều đều!"

...

"Nơi này có đạo ma pháp môn!" Đạo tặc cái thứ nhất từ thang lầu thượng nhảy rụng mặt đất, hán hai chân hung hăng địa tại màu đen phiến đá phò tựa trên mặt đất giẫm hai chân, tựa hồ là rất hưởng thụ loại này làm đến nơi đến chốn cảm giác, sau đó liền hiển vật quý tựa như kêu to lên.

"Nói nhảm! Lớn như vậy cánh cửa ai nhìn không thấy a, dùng được lấy người khoe khoang?" Đi theo phía sau hán Tịch Dương Thiên Sư sau đó liền nhả rãnh: "Người cho chúng ta là mù lòa à?"

"Ta nói là đây là một tòa ma pháp môn! Hiểu hay không? Ma pháp môn!"

"Ta còn trung thành đại giới lặc. . ."

Sơn Đức Lỗ tại trên bậc thang quan sát địa hình lúc liền phát hiện, dưới bậc thang mặt là một tòa bị tường cao hoàn toàn phong bế tiểu viện tử, chỉ có một cánh cửa đi thông cạnh ngoài, nhưng là hiện tại đến gần lúc mới nhìn rõ này tòa tương đương cao lớn Địch Ca đức thức trên cửa đá mặt, lấy Thanh Đồng chế tạo một tòa ma pháp trận. Bàn tử thờ tay đây một thanh, hai cánh cửa phi phảng phát đức cùng một chỗ giống như không chút sút mẻ, vì vậy hấn đành phải chuyển hướng dẫn đường Khô Lâu.

"Cái đồ chơi này làm sao khai?"

"Đơn giản, chỉ cần tại pháp trận sáu cái góc trên tất cả phóng thượng một khối ma pháp nguồn năng lượng có thể khởi động, a đứng rồi, vật kia các người cách gọi giống như là. . ." Khô Lâu tâm linh cảm ứng y nguyên rất bình thân, nhưng là nghe vào mấy người trong lỗ tai lại giống như tại sấm sét: "Thiên Sư Chi Lệ a?"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Nguy hiểm đã đến dự cảm

"Cái gì ——!"

Khô Lâu vô thanh vô tức một câu tâm linh ngữ điệu, đối lấy chính là năm người high-decibel tru lên, phục sinh thạch trên quý tại Long thành trung mọi người đều biết, bao nhiêu người dực lấy thiên kim dễ dàng chi mà không được, hôm nay này Khô Lâu há miệng sáu khối, sẽ vì qua một đạo ma pháp môn mà thôi, cái này đại giới vô luận là ai cũng là khó có thể tiếp nhận. Ngoại trừ Sơn Đức Lỗ sớm có chuẩn bị tâm lý, còn lại mấy người tất cả đều một tia ý thức xúm nhau tới Khô Lâu bên người.

"Không cần kinh ngạc, Thiên Sư Chi Lệ loại ma pháp này nguồn năng lượng tại Viễn Cổ thời đại là được xưng là vạn năng thạch, có thể vì bất luận cái gì loại hình pháp trận bổ sung năng lượng, là gần với Hiền Giả Chi Đồ thạch nguồn năng lượng bảo thạch, " Khô Lâu âm điệu vẫn là khàn giọng hòa hoãn, không nhanh không chậm phảng phất hấn nói chỉ là không có ý nghĩa việc nhỏ: "Bời vậy này cánh cửa. . ."

"Không có nhân hỏi người cái này!" Phiêu Hốt Bạch Vũ thô lỗ đã cắt đứt hấn thao thao bất tuyệt: "Ngoại trừ nơi này, còn có những đường ra khác sao?"

"Nơi này là gần đây lộ tuyến, còn lại lộ đô cần quán tương đương khoảng cách, hơn nữa sẽ gặp phải đại lượng thủ vệ người." Khô Lâu bày ra một bộ 'Người làm gì thế hỏi như vậy' tư thế nhìn xem Tiểu Bạch, tựa hồ rất không hiểu vấn đề của hấn.

"Vị tiền sinh này" đối với xúc động Tiểu Bạch, Tịch Dương Thiên Sư ngược lại là tỉnh táo nhiều, nằng xống về phía trước hai bước đã cắt đứt Tiểu Bạch bão nổi, quay người hướng Khô Lâu hỏi: "Mở ra này cánh cửa về sau, Thiên Sư Chi Lệ còn có thể cung cấp chúng ta sử dụng sao?"

"Đương nhiên không thể, tác dụng của hấn là câu thông toàn bộ thủ hộ pháp trận năng lượng, lấy mở ra đại môn cùng với đằng sau cơ quan, an thượng sau liền cùng pháp trận kết làm một thể rồi." Khô Lâu đem hai tay một quán, làm một cái bắt đắc dĩ thủ thế, lập tức lại nói tiếp "Ta nghe ý của các người, giống như là không muốn sử dụng Thiên Sư Chi Lệ, kỳ thật Thiên Sư Chi Lệ tuy nhiên trân quý, nhưng cũng không cần như vậy. . ."

"Người đến cùng có biết hay không Thiên Sư Chi Lệ đối với tại chúng ta có cái gì ý nghĩa?"

"Không rõ ràng lắm!"

"Người!"

"Ta nói. . ." Sơn Đức Lỗ đột nhiên ho khan một tiếng, lấy đề cao Baidu thanh âm đã cắt đứt bọn hấn 'Hữu hảo trao đổi', sau đó hấn một tay lấy Tiểu Bạch đầu uốn éo hướng một bên: "Ta nhận vì cãi nhau trước, người phải nhìn xem cái kia!"

Mọi người theo chỉ thị của hấn chuyển qua ánh mắt, liền xem thấy bọn họ hạ đến nơi đây thang lầu, đã hóa thành từng mảnh phiến đá, chậm chạp và kiên định thẳng lên này cao cao hang đỉnh. . .

...

"Lão Sơn người đừng cản lấy ta! Này nát xương cốt rõ ràng dám đùa chúng ta, ta hôm nay không nên. . ." Phiêu Hốt Bạch Vũ giận không kềm được, hoa chân múa tay vui sướng liên liệm nhận đô nhỏ trong tay: "Lấy Khẩu Đức danh nghĩa thế, ta hôm nay không đem nó chém thành bổ cái ngư tử ăn gia súc, ta không gọi Phiêu Hốt Bạch Vũ!"

"Được rồi, đừng nói nhảm rồi, bình thường cũng không gặp người tôn kính người một chút thần, hiện tại còn nói cái gì?" Không đợi lòng đầy căm phẫn Tiểu Bạch có hành động, Sơn Đức Lỗ liền một thanh kéo qua hấn sau cổ, đem hấn tẩm đến trước cửa, sau đó Bàn tử thâm ý sâu sắc liếc mắt cái kia Khô Lâu nhất liếc: "Cùng một đoạn chương trình đầu khí có cái gì ý nghĩa? Chúng ta đã đi đường tắt, không có điểm trả giá sao được?"

Kỳ thật Bàn tử tâm lý cùng Tiểu Bạch là tám lạng nửa cân, cứ như vậy không công đã mất đi một cái phục sinh cơ hội, hấn làm sao không muốn giết người cho hả giận? Nhưng là hấn cần thận quan sát qua chung quanh địa hình, trước mặt đại môn cùng tường vây tất cả đều cao hơn ba trượng, mà lại hiện đây thô ngắn đích thiết lãng, hôm nay đường lui đã đứt không có lựa chọn nào khác, cho nên tuy nhiên trong nội tâm không cam lòng, trước mắt cũng chỉ hảo nhận mệnh.

Sáu khóa Thiên Sư Chi Lệ tại pháp trận trong phóng xạ ra óng ánh Lam Quang, tia sáng này trong nháy mắt liền lướt hiện đầy toàn bộ đại môn, theo lam sắc quang mang tăng cường, một mảnh dài hẹp rất nhỏ màu vàng điện quang dần dần hỗn tạp trong đó, rốt cục tại một hồi xèo xèo khanh khách tiếng vang qua đi, cái kia hai miếng cao lớn bằng đá đại môn ầm ầm mở rộng. Lộ ra đằng sau cái kia lò mờ đường đi. Cùng với đường đi cuối cùng một mảnh kia hình tròn quảng trường nhỏ.

Mà theo đạo này đại môn mở ra, chính tòa thành thị tựa hồ cũng khôi phục một ít sinh khí, bốn tòa phương tiêm đỉnh tháp Ngân sắc quang cầu độ sáng rồi đột nhiên gia tăng, sở hữu kiến trúc bề ngoài phẳng phát đều bị độ thượng một tầng, nguyên vốn có chút lò mờ thành thị đường đi cũng trở nên thông thấu rất nhiều, thế nhưng mà độ sáng tuy nhiên tăng cường, nhưng loại này vô cùng lạnh lùng quang cũng không có đuổi đi tò khắp tại trên đường phố không hề cảm giác, ngược lại cho những gia tăng lên kia một ít quý dị bầu không khí.

"Chúng ta đi thôi "

Khô Lâu tâm linh ngữ điệu vẫn là đơn điệu bằng phẳng, nhưng theo những lời này, hấn đột nhiên nhanh hơn đi tốc độ chạy. Vốn có Khô Lâu loại này Vong Linh sinh vật bởi vì không có cơ bắp, hoàn toàn là dựa vào một điểm Từ Vong Chi Lực tại chèo chống cùng liên tiếp lấy xương cốt, căn bản không cách nào làm thái quá mức mau lẹ động tác, nhưng là này một chỉ IQ cao Khô Lâu lại hết sức không giống người thường, hấn đầy đủ lợi dụng không có cơ bắp trở ngại đặc điểm, đem trọng tâm phóng thấp về sau, lấy một loại người bình thường không cách nào làm được biên độ mở ra hai chân, trong chớp mắt liền gia tăng lên gấp đôi tốc độ, đợi đến lúc mấy người kịp phản ứng phát lực đuổi theo lúc, hấn đã ly khai một đại đoạn khoảng cách.

"Không xong, hấn chạy!" Nhìn xem Khô Lâu nhanh như chớp xuyên qua cái kia mang theo quý dị bầu không khí đường đi, biến mất tại đường đi cuối cùng quảng trường, người nhất gan xich pháp sư trước hết nhất ồn ào đi ra: "Hấn giống như chính là muốn lợi dụng chúng ta khai cánh cửa này, hiện tại môn đã mở, hấn có thể hay không tìm từ linh sinh vật đến vây công chúng ta?"

"Sợ cái gì!" Phiêu Hốt Bạch Vũ thế nào gào to hô vung vẩy lấy trong tay song đao: "Chỉ bằng hấn một cái Tiểu Khô Lâu có thể đưa tới cái gì nhân vật lợi hại? Đến một cái ta chém một cái!"

"Tên kia cũng không phải là bình thường Khô Lâu, " thợ săn mặt sắc mặt ngưng trọng mở miệng làm cho thẳng: "Hấn biết sử dụng tâm linh ngữ điệu, lại có boss cấp ai, ít nhất hấn là cái Vu Yêu."

"Chuẩn xác mà nói là Vu Yêu một bộ phận, " Tịch Dương Thiên Sư đi theo bổ sung nói: "Nó phải chỉ có cái kia căn xương sườn là Vu Yêu, đoán chừng thực lực không đủ, nhưng là có khả năng có thể hành sử bộ phận quyền hạn."

"Người nói là, hấn có thể đưa tới rất lợi hại giúp đỡ?" Bị hai người đồng bạn một phần tích, Tiểu Bạch lập tức ịu xiu xuống dưới, hấn khiếp đảm địa bốn phía trương nhìn một cái. Tự hồ sợ có đồ vật gì đó theo đường đi hai bên xông tới: "Không thể nào? Hấn. . .

"Hấn căn bản không cần tìm, bởi vì cái kia trên quảng trường đã có sẵn đúng á!" Bàn tử cười lạnh đã cắt đứt Tiểu Bạch, tại mấy người đối thoại trong thời gian hấn đã mở ra Từ Linh không gian, thả ra Thực Thi Quỷ, cũng tại trên thân thể gây một cái Vong Linh bộc phát: "Chạy nhanh chạy qua con đường này, nếu tại loại này hẹp hòi địa phương bị Hắc kỵ sĩ lấp kín, chúng ta có mấy cái mệnh cũng không đủ chết!"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 26: Nguy hiểm. . . Đến rồi

Đường đi cuối cùng quảng trường tại trên bậc thang nhìn như diện tích không lớn, nhưng theo bên cạnh quan sát lúc tự sẽ phát hiện diện tích của nó tương đương rộng lớn, Bàn tử thô thô đánh giá tính toán một cái, chỉ sợ phương viên được có tiếp cận 300~400m, mặt đất toàn bộ đã bình ổn chỉnh bản

đá xanh phô tụy, trung ương còn trang trí lấy một tổ cực lớn phun nước tượng đá bày điều, chiếm diện tích chừng một lượng mẫu nhiều, từng thạch điều động tác bố trí đô khúc tận kỳ diệu, theo Sơn Đức Lỗ quan sát, tựa hồ là cái gì thần nhạc viên các loại kiểu dáng Châu Âu đề tài, chỉ là do ở thâm niên lâu ngày, sở hữu điều khắc lên đô chongchất lấy đại lượng bụi đất vật lẫn lộn, tại Ngân sắc ánh sáng chói lọi chiếu rọi xuống thoát nhìn hết sức lụi bại.

"Kế hoạch có biến rồi, các vị. . ."

Đem thân thể giấu ở đường đi xuất khẩu một tòa phòng ốc bóng mờ ở bên trong, Sơn Đức Lỗ cẩn thận quan sát một bên trên quảng trường tình huống, cảm giác của hắn vốn là tụy cao có chút không hợp thói thường, hơn nữa tại từ vong trong kết giới lấy được tăng thêm so dưới ánh trắng còn muốn lớn hơn, hơn nữa hồng ngoại thị giác năng khiếu cùng Ứng Nhân thuật, hơn hai trăm mét phương viên bên trong có con muỗi đô chạy không khỏi ánh mắt của hắn. Bất quá Bàn tử lách vào liếc trông mắt nhìn hồi lâu, cuối cùng lại chỉ có thể coi chừng tiềm về tới mấy người đồng bạn bên người. Giảm thấp xuống thanh âm uể oải báo cáo đạo.

Trên quảng trường tình hình cùng hắn tại trên bậc thang quan sát lúc so sánh với, đã xảy ra biến hóa rất lớn. Vốn là tại trên quảng trường du đăng ba gã Hắc kỵ sĩ có hai gã đã không tại nguyên lai trên vị trí, Bàn tử chỉ có thể lơ mơ xem gặp bóng lưng của bọn hắn tại đối diện giữa ngã tư đường như ẩn như hiện, đúng là thẳng hướng phía trung ương cái kia tòa cung điện phương hướng đi.

Mà cuối cùng còn lại, có lẽ cũng là trong bọn họ đẳng cấp cao nhất Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh, cũng không hề giống như Bàn tử trước kia chứng kiến lúc như vậy vòng quanh quảng trường tuần tra, mà là một mực canh giữ ở đi thông Thần Điện con đường phía trước, mặc dù chỉ là một người một kỵ, thế nhưng mà đứng ở nơi đó lại như là núi cao, đúng là đem đằng sau cái kia con đường hoàn toàn phong tỏa.

"Hiện tại muốn thông qua duy nhất phương pháp, chỉ có tiêu diệt hắn rồi." Bàn tử thanh âm có chút tiêu điều, có chút bất đắc dĩ. Loại này cứng đối cứng chiến đấu thật sự không phải của hắn yêu thích.

Dựa theo Sơn Đức Lỗ trước kế hoạch, là lợi dụng nguy trang yểm hộ, trấn an Vong Linh cùng với Thực Thi Quý hấp dẫn ba cái cách, từng bước yểm hộ tiểu đội bên trong mấy người vùng trộm thông qua cái này trống trải trắng cánh, tận lực không muốn dẫn phát chiến đấu, dù sao giống như Hắc kỵ sĩ loại này bảy mươi cấp ăn mỗi hung thú, cho dù là đủ tràn đầy viên tiểu đội cũng không dám nói có thể nhẹ nhõm ứng phó, huống chi Bàn tử mấy người đều là chút ít nửa tàn tật?

Vốn có ý theo trước kia chiếu sáng cường độ cùng với Hắc kỵ sĩ phân bố, Bàn tử có sáu bảy thành nắm chắc có thể thành công áp dụng kế hoạch, nhưng là bây giờ cũng đã không có lựa chọn nào khác, đột nhiên tăng cường ánh sáng hoàn toàn tàn phá nguy trang tác dụng, cái kia Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh lại ngăn ở giao lộ. Mà đôi một con đường tuyến tắc thì càng không khả năng —— Sơn Đức Lỗ tại trên bậc thang lúc cũng đã cẩn thận quan sát qua, đi thông trung ương con đường không phải là không có, nhưng trước mắt nhưng là độ khó nhỏ nhất một điều, còn lại hoặc là quá quá xa, hoặc là tụy là Hắc kỵ sĩ quá nhiều.

"Ta gia tốc, ta lại thêm, ta. . ."

Từ vong kết giới mặt trái ảnh hưởng không chỉ có biểu hiện ở khôi phục hiệu quả giảm phân nửa cùng Mục Sư Thần Thuật sử dụng hạn chế thượng, đối với mặt khác ma pháp hệ khác phóng thích ảnh hưởng cũng là khá lớn, tựa giống như hiện tại, Bàn tử liên tục thử bảy tám lần toàn thể gia tốc, mới đem cái này Khí hệ Tam cấp ma pháp sử dụng đi ra, bất quá đại giới tụy là liền thi pháp hao tổn mang pháp thuật thất bại hiệu quả, cơ hồ hết sạch hắn sở hữu lượng MP.

"Đi!"

Ngoại trừ ảnh hưởng xác xuất thành công, Bàn tử cho rằng từ vong kết giới đối với pháp thuật tiếp tục thời gian chỉ sợ cũng có rất lớn ảnh hưởng, bởi vậy tại pháp thuật thành công trong tích tắc, mấy người không chút do dự, con thỏ bình thường hướng trung ương bể phun nước chạy tới, nơi đó là thích hợp nhất chiến đấu không gian, chắc cây tung hoành pho tượng có thể hữu hiệu địa ngăn lại Hắc kỵ sĩ xung phong, cũng vì mấy người cung cấp yểm hộ, tại trước mắt loại này không có khiên thịt địa dưới tình huống, đây đã là Bàn tử có thể nghĩ đến tốt nhất chiến thuật rồi.

Bất quá, máy tính cho hiển nhiên thủ lĩnh Hắc kỵ sĩ rất cao trí tuệ nhân tạo quyền hạn, ngay tại mấy người chạy ra khỏi đường đi, cấp tốc chạy về phía mục tiêu dự định lúc, này tiếng xầu rỏ ràng hung thú cũng tùy theo kéo động ti cương, hắn dưới háng ác mộng trong giây lát phát ra một tiếng gào thét, bốn vó thượng đô thăm Địa Ngục Chi Hóa tùy theo tăng vọt, đúng là trong chốc lát liền đã đem tốc độ tăng lên tới cực hạn. Một người một kỵ hóa thành một đạo màu đỏ đen Tật Phong tia chớp, trực tiếp hướng phía mấy người mãnh liệt nhào đầu về phía trước.

"Này tăng tốc cũng quá tàn nhẫn đi à nha, Bugatti Veyron đô không có nhanh như vậy. . ." Trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Hắc kỵ sĩ lấy một loại không thể tưởng tượng nổi cao tốc xông qua vài trăm mét khoảng cách, cũng xinh đẹp lấy một cái hơi đối vượt qua trung ương cái ao nước trở ngại, theo bên trái mặt vọt tới mấy người, mà chính mình một phương lộ tuyến mới bất quá chạy hơn phân nửa mà thôi. Bàn tử trong nháy mắt chỉ cảm thấy tay chân đều có chút lạnh như băng, huyết thái dương rồi lại phảng phất bị giống như hỏa diễm cháy bình thường, băng băng băng băng không ngừng nhảy loạn.

"Trần an Vong Linh!"

Cơ hồ là vô ý thức, Sơn Đức Lỗ vùng động thủ ở bên trong đoàn ma trượng, giờ phút này đội ngũ bên trái đứng mũi chịu sào chính là thợ săn Lục Trúc, tuy nhiên hắn lớn lên cũng coi như nhân cao ngựa lớn, nhưng là Bàn tử không chút nghi ngờ hắn hội bị miểu sát —— Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh trong tay cực lớn trăm mã kiếm dài độ tiếp cận hai công xích, bức rộng cũng có 27-28 cen-ti-mét, chỉ sợ chỉ là này một thanh kiếm sức nặng đô vượt qua thợ săn thể trọng, chớ đừng nói chi là còn muốn tăng thêm ác mộng tốc độ mang đến trùng kích lực cùng với Hắc kỵ sĩ liền nhân mang kỵ Trọng Lực tăng tốc độ, lần này nếu bị đâm cho thực rồi, thập cái thợ săn chongchất cùng một chỗ cũng phải bị toàn bộ xé thành hai nửa!

"Hệ thống nhắc nhở: Pháp thuật thất bại, người đã bị cản trở ảnh hưởng. . ."

Hệ thống thanh âm nhắc nhở y nguyên ôn nhu êm tai, nhưng là Bàn tử chỉ cảm thấy đầu óc oanh một tiếng, nhắc nhở phần sau đoạn là cái gì hán đã hoàn toàn nghe không được rồi, bất quá hán cũng không cần phải đi nghe, cái này hiệu quả hán tuy nhiên rất ít kinh nghiệm, nhưng là tình huống cụ thể còn là phi thường hiểu rõ.

Trong lúc nhất thời, thời gian phẳng phất bị cái gì ma pháp giảm bớt tốc độ, Bàn tử có thể rõ ràng trông thấy Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh nhất cử nhất động, hán có chút kéo một phát dây cương, cái kia thất đồ thâm đông tử ác mộng thú liên tại dưới chân cấp tốc biến hóa một động tác, một người một kỵ trong nháy mắt sát qua ngay người tại nguyên chỗ thợ săn, cái kia cực lớn trăm mã kiếm bóng đáng liên tại Bàn tử trong con mắt không ngừng mở rộng, mở rộng. .

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Trung đẳng quy mô chiến đấu

"Trần an Vong Linh là tử linh pháp sư tại học tập linh hồn học sau này trước nắm giữ kỹ năng, cùng Druid đám bọn chúng trần an đã ngoại sinh vật đồng dạng, cái này kỹ năng cũng không thuộc về ma pháp phạm trù, mà là một loại Thần Thuật, nó là thông qua linh hồn bí pháp lực lượng, câu thông người chết linh hồn, hàng tiêu hán cứu hận. . . Loại này câu thông tồn tại nhất định được tính nguy hiểm, tuy nhiên thất bại kết quả bình thường là lấy không có hiệu quả xong việc, nhưng là cũng có nhất định được tỷ lệ sẽ tạo thành cản trở —— được vỗ yên Tử Linh sẽ đối với thi thuật giả cứu hận không không chế được, triển khai không chết không ngớt tập kích. Đối với thi thuật giả mà nói quá phận cường đại linh hồn, hoặc là nào đó pháp thuật bảo hộ, cũng có thể tăng lớn xuất hiện loại tình huống này tỷ lệ."

—— trích từ Long thành diễn đàn.

Sơn Đức Lỗ hoa động một cái hai tay, ý đồ đem thân thể của mình tư thái cải biến vì đứng thẳng trạng thái, thế nhưng mà cái này nhìn như động tác đơn giản lại tác động trước ngực miệng vết thương, từng đợt kịch liệt đau nhức nhượng trước mắt hán biến thành màu đen, cơ hồ muốn lập tức ngắt đi qua. Dựa vào dĩ vãng kinh nghiệm phán đoán, hán biết rõ chính mình lần nhận được thương có chút nghiêm trọng, chỉ sợ quang xương sườn tự ít nhất đã đoạn năm sáu căn. Mà ở mở ra trạng thái mặt bản về sau, hán phát hiện điều phán đoán này hay vẫn là lạc quan chút ít.

241 điểm h p chỉ còn lại có đáng thương hơn mười điểm, lóe ra ánh sáng màu đỏ thể lực rãnh nhắc nhở lấy Bàn tử, hán đã tiến nhập trọng thương mang đến suy yếu trạng thái, mà màu nâu đen ứ thương biểu hiện càng là đã đạt tới thể lực đỉnh, chỉ kém như vậy một đường, Bàn tử sẽ tiến vào hôn mê.

"Móa, này phá trò chơi thật sự là đem người đi chết chơi! May mắn lão tử thể lực cao. . ."

Nhìn xem lung lay sắp đổ thân thể trạng thái, Sơn Đức Lỗ đều không biết mình là nên khóc hay nên cười, vừa rồi tình cảnh hán hồi tưởng lại cũng có chút nghĩ mà sợ, nếu không phải mình ma xui quỷ khiến ở Hắc kỵ sĩ đánh lên trong tích tắc phía bên trái phía trên nhảy lên, sử chính mình tránh được Cự Kiếm mà đâm vào Hắc kỵ sĩ đầu vai, chỉ sợ sớm được phân thân, ruột cũng đã chảy tới quảng trường trên mặt đất rồi, nếu như không có cái kia siêu cao thể chất mang đến thể lực, như vậy ở giữa không trung tự sẽ trực tiếp té xỉu, tiếp theo ngã chết tại trên quảng trường, mà không phải giống như bây giờ dựa vào [lông vũ rơi] thuật thành thoi thành thoi phù ở giữa không trung.

Lắm bầm dập nguyên rủa một câu, Sơn Đức Lỗ cải biến kế hoạch, hai tay vịn chặt trước ngực xương cốt đứt gãy địa phương, ngược lại dùng hai chân đến thực hiện mục tiêu của mình, tại đã trải qua bốn năm lần ngốc địa sự trượt về sau, hán rốt cục đem thân thể điều chỉnh đã đến bình thường trên đầu dưới chân trạng thái. Có thể tự do cúi đầu quan sát dưới chân chiến cuộc rồi.

Không thể không nói, Hắc kỵ sĩ lực lượng hơn nửa ác mộng Trọng Lực gia tốc, tạo thành trùng kích lực thật sự là đạt đến một cái trình độ khủng bố, Sơn Đức Lỗ tại trong trò chơi thể trọng có hơn hai trăm pound, nhưng là bây giờ lại phiêu trên không trung cách mặt đất có tiếp cận mười lăm mét cao, cự ly này chuyện này phát địa điểm cũng có 50-60m chừng, đã đến bề phun nước trên không. Dù cho đây là bị dụng sau Bàn tử sử dụng [lông vũ rơi] thuật giảm bớt thể trọng kết quả, nhưng là Bàn tử đoán chừng tại trong hiện thực bị xe tải lớn đánh ngã, gục cũng không quá đáng tự là trình độ này.

"Học siêu nhân cái kia, người chết thấu có không? Nếu còn có khẩu khí hãy mau đến giúp đỡ!"

Tiểu Bạch cực kỳ bại hoại thanh âm từ phía dưới truyền ra, Hắc kỵ sĩ ác mộng cũng không phải cái gì Thần Thú, tuy nhiên có thể tại xung phong trung tiến hành góc độ điều chỉnh, nhưng là dù sao không có khả năng trực tiếp quay đầu, bởi vậy tại đánh bay Bàn tử về sau, liền không thể không giảm tốc độ đến vòng hồi mã đầu. Mà còn lại mấy người liên mượn cơ hội này, nhanh như chớp tiến nhập bề phun nước.

Nhưng là không nghĩ tới vị này Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh đại nhân dĩ nhiên là cái ăn sống nuốt, không hề sợ hãi sau đó liền vọt vào bề phun nước ở bên trong, tuy nhiên tại nơi này vật liệu bằng đá tung hoành địa phương không cách nào phát động xung phong, tốc độ di chuyển cũng nhận được hạn chế, thế nhưng mà vị này lão Đại một thanh Cự Kiếm trái bả phải chém, vũ uy vũ sinh phong, dưới háng ác mộng thú liên kích mang đập, lại cắn lại đỉnh, rất có đem cái ao nước hủy đi bình xu thế. Trong khoảng thời gian ngắn bề phun nước trung các loại pho tượng khối vụn ngay tiếp theo nhiều năm tro bụi bốn phía phi dương. Ở giữa mấy người bị đuổi gà bay cầu đi, chặt vật không chịu nổi. May mắn bọn hán nhân số khá nhiều, phối hợp với nhau kiềm chế Hắc kỵ sĩ

chú ý lực, mới không có rơi xuống cái đoàn diệt hạ tràng.

Phiêu trên không trung Sơn Đức Lỗ cũng là có chút đau đầu, [lông vũ rơi] thuật cũng không phải là Phi Tường Thuật, nó chỉ có thể giảm bớt nhân thể trọng, lại không có khả năng nhượng nhân thật sự phi trên không trung, ngay tại Bàn tử trên không trung điều chỉnh thân hình thời điểm, hẳn đã hướng phía dưới rơi xuống 5-6 mét khoảng cách, xem ra hoàn toàn rơi trên mặt đất cũng không quá đáng là vấn đề thời gian mà thôi. Mà dưới chân tung hoành qua lại Hắc kỵ sĩ tuy nhiên đem mấy cái ngoạn gia đuổi được cả lẫn lẫn bỏ, lại thủy chung cách mình điểm dừng chân không xa, xem ra cái kia kỵ thất bại trấn an Vong Linh cho Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh để lại khắc sâu ấn tượng, Sơn Đức Lỗ chỉ cần Bất Tử, tựa là thắng này hàng đầu mục tiêu.

Không thể không nói, Sơn Đức Lỗ tại có chút thời điểm hay vẫn là rất được Lamora ưu ái, cứ việc hẳn thường xuyên cũng sẽ lâm vào các loại không may sự kiện. Ngay tại hẳn thúc thủ vô sách hướng mặt đất từ từ bay xuống lúc, phun trong ao cái kia tổ cao lớn bảy điều ở bên trong, trong truyền thuyết sở hữu Quang Minh biểu tượng tia nắng ban mai chỉ chủ pho tượng xuất hiện ở trước mặt của hẳn, vị này trong truyền thuyết Thần linh đuổi ra một cánh tay vừa vịn tại Bàn tử trước mũi mặt không đến một mã xa địa phương.

Bàn tử một phát bắt được này chỉ cứu mạng tay, chịu đựng ngực kịch liệt đau nhức dụng cả tay chân bò lên đi lên, đại mô tư dạng ngồi ở vị này Long thành trung sáu vị Chủ Thần một trong, có được lấy Quang Minh biểu tượng, trật tự chúng thần chỉ Vương đội một tỷ danh hiệu anh tuấn trung niên trên bờ vai, cái mạng già của mình so thiên đại, Bàn tử cũng mặc kệ một cử động kia phải chăng xúc phạm, huống chi coi như là xúc phạm Bàn tử cũng không sợ, hẳn lão Đại tử vong cùng công chính chỉ thần Adas lão Đại u ám chỉ chủ, vị này Hắc Ám người sáng lập, cùng tia nắng ban mai chỉ chủ đối lập thần. Giờ phút này đang ngồi ở Bàn tử đối diện một tòa rất cao trên bệ đá, đối xử lạnh nhạt bao quát lấy hết thấy.

Hợp với rút hạ hai bình thuốc chữa thương tề, Sơn Đức Lỗ nhìn mình chậm rãi hồi phục h p ổn định tại tại tổng số lượng một phần ba chỗ liền không hề dâng lên, xem ra tại trên thân thể gãy xương tổn thương không có được trị liệu trước, đây đã là có thể khôi phục lớn nhất số lượng có hạn.

Phía dưới mấy người đồng bạn tuy nhiên tạm thời nhìn về phía trên không có quá lớn nguy hiểm, nhưng là tại Bàn tử xem ra bọn hẳn nhưng là tràn đầy nguy cơ. Hiện tại tình huống là ngoại trừ thợ săn cung tiễn cùng với Tiểu Bạch liêm nhận bên ngoài, còn lại thủ đoạn công kích đều không thể cho Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh tạo thành cái gì tổn thương, muốn xác thực giết chết này chỉ Hắc kỵ sĩ chỉ sợ cần có phần lâu thời gian.

Nhưng là phía dưới mấy người đã đều tại toàn lực làm rồi, loại này tinh thần khẩn trương trạng thái khẳng định không cách nào duy trì quá lâu. Sơn Đức Lỗ thở dài, mở ra Tử Linh không gian. Đem bốn chỉ Thực Thi Quý bỏ vào trên mặt đất, chỉ huy bọn hẳn chuẩn bị đánh lên. Đón lấy liền bắt đầu dùng đồ trắng nõ xấu xa điều như phía dưới chạy tới chạy lui Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh.

Bình thường tên nõ căn bản không cách nào đối với Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh tạo thành cái gì như dạng tổn thương, kim loại mũi tên nhiều nhất chỉ có thể ở hẳn màu đen khôi giáp thượng mang ra một dãy ánh lửa, nhưng hành động này không thể nghi ngờ sâu sắc làm sâu sắc hẳn đối với Sơn Đức Lỗ cừ hận, Bàn tử bên này vừa mới bắn năm sáu mũi tên, cái thắng này đã là phát ra một tiếng cuồng nộ gầm rú, vút xuống đang tại truy kích thợ săn Lục Trúc, chuyển đổi đầu ngựa liền hướng về trung ương bảy điều lao đến.

Đáng tiếc nếu bản về tiếp cận chiến, chỉ sợ là thập cái Sơn Đức Lỗ cũng không phải thắng này đối thủ, nhưng là hiện tại Bàn tử là ngồi ở cao cao pho tượng thượng diện, khoảng cách này nhưng là không có cách nào tiếp cận —— ác mộng thú càng lợi hại, cũng không có biện pháp bò lên trên này mặt ngoài gập ghềnh, gần như cùng mặt đất thẳng đứng địa phương.

"Ai nha nha, thắng này cũng quá vô sỉ rồi! Khi dễ nhân không biết bay. . ." Sơn Đức Lỗ hèn hạ cử động lập tức tựu bị chính nghĩa lên án công khai, xích pháp sư Lô Tả một bên hướng Hắc kỵ sĩ trên người ném lửa cháy cầu, một bên nói liên miên cần nhẫn khiến trách Bàn tử hành vi, bên cạnh Phiêu Hốt Bạch Vũ càng là lòng đầy căm phẫn rống to kêu to lên: "Đem ta tùm đi lên, ta muốn hảo hảo giáo huấn ngươi này khi dễ nhân gia hỏa!"

"Hai cái ngu ngốc! Có nói nói chuyện công phu còn không chạy nhanh ra đại chiêu, chẳng lẽ chờ xem lão tử chê cười sao?"

Ngồi ở pho tượng thượng Bàn tử xa không có lại phía dưới thoát nhìn nhẹ nhàng như vậy tự tại, Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh nổi giận phía dưới bắt đầu đối với mấy người khác công kích không quan tâm, tập trung tinh thần dùng trong tay đại kiếm cuồng đập trúng ương pho tượng nền, này hung thú lực lượng cực kỳ cường hãn, cơ hồ mỗi một cái đều làm cho pho tượng cực lớn chấn động, cũng theo ngọn nguồn trên mặt đập chết rất một khối to đá vụn, càng về sau Bàn tử ở phía trên đã bị chấn đắc không cách nào bắn tên, chỉ có thể nắm chặt lấy thần quang chỉ chủ đỉnh đầu, lấy ổn định thân thể của mình.

"Oanh lảng xoảng, Rầm rầm ——!"

Ở này chiếc Hắc kỵ sĩ bài xe điên cuồng đã tiến hành tiếp cận mười lăm phút bài tập về sau, lại đột nhiên xuất hiện một cái nho nhỏ ngoài ý muốn, hẳn một kiếm chém vào tại nền thượng tác ra cực lớn lỗ khảm về sau, tượng đá nửa bộ phận trên lác lư một cái, đã nứt ra một Đại Đạo khe hở, tùy theo trầm xuống khối lớn nhám thạch càng đem hẳn đại kiếm một mực kẹt tại thạch trong khe!

"Cơ hội!"

Ở đây tất cả mọi người là hai mắt tỏa sáng, cơ hội như vậy nếu buông tha, mấy người kia cũng không cần đương cái gì ngoạn gia rồi, đều đi khôi phục trung tâm ăn cơ linh đậu được rồi.

"Nha ——! . . . Ai nha!

Thủ ra tay trước là Phiêu Hốt Bạch Vũ, hẳn chạy lấy đà đến Hắc kỵ sĩ sau lưng nhảy cái cao, hai thanh liêm nhận mang theo một loại chưa từng có từ trước đến nay khí thế hướng Hắc kỵ sĩ hậu tâm đâm tới. Đáng tiếc, này xinh đẹp tiến công còn không có dính vào Hắc kỵ sĩ hậu tâm khôi giáp, liền bị đón đầu thống kích, chỉ thấy ác mộng móng sau như thiểm điện dương thoáng một phát, đáng thương Tiểu Bạch liền giống như một cái vải rách túi, trùng trùng điệp điệp rơi xuống bụi bặm trung.

Ngay tại Tiểu Bạch kêu thảm bay ra ngoài đồng thời, tán lạc tại Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh chung quanh một ít tàn phá pho tượng sau lưng, đột nhiên nhớ lại bốn điều Hắc Ảnh. . .

(3000. . .)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Trung đẳng quy mô chiến đấu (nhị)

Ngay tại ác mộng dùng móng sau đá bay Tiểu Bạch trong nháy mắt, bốn đầu Thực Thi Quý lóe ra kim loại sáng bóng tám chi móng vuốt sắc bén nổi gót tới, hướng Hắc kỵ sĩ đánh tới. Tại Sơn Đức Lỗ dưới sự chỉ huy, đã ẩn tàng hồi lâu chúng đem cơ hồ toàn bộ lực lượng đều dùng tại trên một kích này, đầu ngón tay xé rách không khí, phát ra bén nhọn được giống như là cùng phong minh ông ông âm thanh. Không thể không nói đây chính là tốt nhất đánh lên cơ hội, bởi vì này lúc Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh đại kiếm đang bị kẹt tại thạch điều đứt gãy thượng, này khối cực lớn thạch đầu đưa hẳn cùng tọa kỵ của hắn đều một mực dính ngay tại chỗ.

Đương nhiên, Thực Thi Quý chân trước tuy nhiên sắc nhọn, nhưng là đối với Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh loại này so với bọn hắn trọn vẹn cao ba bốn cấp bậc quái vật tuyệt đối là không có tác dụng, bọn hắn nhiều nhất cũng chỉ có thể tại áo giáp mặt ngoài lưu lại một chút ít vết cắt mà thôi. Mà cùng Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh màu đen thép tinh toàn thân khải đồng dạng, nó ác mộng thú trên thân thể cũng mặc giáp trụ lấy đen kịt tinh xảo áo giáp, những kỹ càng này giáp phiến đem ác mộng khoẻ mạnh thân thể bao trùm cực kỳ chặt chẽ, tại có chút đặc thù bộ vị như trước chân cùng trước ngực, còn có chứa có thể dùng đến xông tới địch nhân cùng với cắt bỏ đoạn bán mã tác *(giăng dây ở chỗ tối dễ gạt ngã người ngựa của đối phương) lợi hại kim loại dao găm.

Bất quá dù cho lực lớn vô cùng ác mộng có thể hoàn toàn gánh nặng giáp phiến cùng với kỵ sĩ sức nặng, nhưng là vì sức chạy linh hoạt cần, tại một ít trọng yếu các đốt ngón tay, như móng nói mở bốn chân đầu gối, còn có móng ngựa chơ bộ phận, lại thì không cách nào bao trùm giáp phiến. Mà Sơn Đức Lỗ mục tiêu, tựu là những địa phương này!

Chỉ là trong một chớp mắt, lập tức Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh tựa hồ phát hiện Sơn Đức Lỗ mục đích, hẳn trong nháy mắt dùng sức kéo lại đặt ở dưới tầng đá mặt Cự Kiếm, lại coi đây là ác mộng thú cung cấp một cái điểm tựa, tại nơi này lực lượng dưới sự trợ giúp, hẳn dưới háng hung thủ sau đá huy động liên tục, hai cái đánh về phía nó Thực Thi Quý liền bước lên màn chiến sĩ theo gót, tại một hồi nứt xương tiếng kêu rên trung hướng về sau bay ngược đi ra ngoài. Mà tùy theo rơi xuống chân sau lại may mắn thể nào đã dẫm vào một chỉ Thực Thi Quý trên người, vì vậy tại một tiếng ghê người rầm rắc âm thanh ở bên trong, này chỉ không may không có da quái vật thì có một nửa biến thành huyết nhục mơ hồ thịt nhão.

Đáng tiếc, béo Vu Sư lần này công kích mưu đồ đã lâu, dù cho có ba con Thực Thi Quý đã thất bại, nhưng là cuối cùng nhất vẫn có hai chi móng vuốt đánh trúng vào mục tiêu. Ác mộng thú không phải phi mã, dù cho nó lại linh hoạt, cũng không có khả năng đem tứ chi toàn bộ ly khai mặt đất. Bởi vậy còn sót lại Thực Thi Quý lợi hại chân trước nhất hoa mà qua, ác mộng thú liền tùy theo phát ra một tiếng gào thét, hai đầu gối một khúc quỳ rạp xuống đất. Nó bao khóa tại trong ngọn lửa chân trước gần đề chỗ bị cắt ra thật sâu vết thương, màu đen sương mù như là huyết dịch bình thường theo trong vết thương phun bùng lên! Trong không khí lập tức đã nổi lên một cỗ nhàn nhạt lưu huỳnh khí tức.

Cơ hồ là tại ác mộng thú quỳ xuống đồng thời, thợ săn mũi tên lông vũ cùng pháp sư hóa cầu cũng tới, đáng tiếc, trước sự thật đã chứng minh, công kích của bọn hắn không cách nào tạo thành hiệu quả gì, Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh phát ra một tiếng phản nộ điên cuồng hét lên, theo ác mộng trên lưng nhảy xuống, thậm chí không có đi để ý tới chi kia dính tại hắn giáp vai thượng mũi tên lông vũ, cùng với cái kia sát qua bên người hóa cầu. Nó chỉ là đem Cự Kiếm ngang thời động vài cái, tại một hồi chói tai chỉ lạc trong tiếng, rốt cục đem vũ khí theo khe đá trung rút ra.

Cự Kiếm nơi tay, đã biến thành trọng trang bộ binh Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh làm một cái kỳ lạ động tác, hai tay của hắn cầm kiếm dựng ở trước ngực, cũng không biết sử dụng phương pháp gì, chỉ thấy trong mắt của hắn Linh Hồn Chi Hỏa bỗng nhiên đại thịnh, một đạo Huyết Hồng hào quang theo trên người hắn dâng lên, dần dần tại hắn chung quanh ngưng kết thành một đạo như thực chất hồng sắc quang luân, nếu như cẩn thận quan sát, sẽ gặp chứng kiến ở phía trên xuất hiện một ít như ẩn như hiện đầu lâu hình tượng. Mà từng đợt quý đi rất nhỏ tiếng rít âm thanh liền do những đầu lâu này phát ra, tại bốn phía không ngừng quanh quẩn.

"Gặp quý rồi, cường kích quang hoàn! Thăng này bị tức văng đầu chuẩn bị muốn phải liều mạng sao?"

Cường kích quang hoàn là Hắc Võ Sĩ (Black Warrior) kèm theo khủng bố kỹ năng, đây là tại Khô Lâu kỵ sĩ trọng kích kỹ năng thượng phát triển đi ra thứ đồ vật, chỉ cần là tại vật này ảnh hưởng trong phạm vi đối phương sinh vật, đều tạm thời tính cách trên phạm vi lớn gia tăng công kích năng lực, theo lực lượng đến nhanh nhẹn, thậm chí còn vũ khí sắc bén độ đều sẽ có tăng cường.

Nhìn thấy Hắc kỵ sĩ hành động, tia nắng ban mai chi chủ trên bờ vai béo Vu Sư có chút ngồi không yên, quái vật kia sử dụng phương pháp không thể nghi ngờ là hiện giai đoạn hữu hiệu nhất, gia tăng lên lực lượng cũng tựu ý nghĩa giảm bớt khỏi giáp sức nặng, tăng lên nhanh nhẹn cũng là nhanh hơn tốc độ. Có lẽ Hắc Võ Sĩ (Black Warrior) cái kia thân trầm trọng khô giáp vẫn đang sẽ ảnh hưởng hành động của hắn tính linh hoạt, nhưng hiện tại tốc độ

của hắn nhất định đã đề cao đã đến trình độ nhất định, có lẽ không cách nào vượt qua thợ săn đạo tặc hoặc là mẫn chiến sĩ, nhưng là đối phó Mục Sư cùng pháp sư hẳn là đầy đủ.

Tại loại tình huống này nếu như Sơn Đức Lỗ hạ tràng dẫn quái, đương nhiên là lý tưởng nhất, Hắc kỵ sĩ thù lĩnh đối với mối thù của hắn hận giá trị cao nhất, chỉ cần lợi dụng tốc độ của mình ưu thế chậm rãi cùng hắn quần nhau, mà một đám đồng bạn không ngừng đối với hắn công kích, từ từ mài cũng có thể đem này chỉ đại quái mài từ từ cho chết. Nhưng là béo Vu Sư hiện tại thân thể tình huống lại không cho phép hắn làm như vậy, ngực bị Hắc kỵ sĩ giáp vai đụng ra miệng vết thương cùng với cái kia năm sáu căn xương sườn gãy xương thương thể nghiêm trọng ảnh hưởng tới hành động của hắn, bộ dạng như vậy đừng nói dẫn quái rồi, đi đường đều thành vấn đề.

Bất quá Sơn Đức Lỗ dù sao quý kẻ đa đoan, hắn cẩn thận quét một vòng hoàn cảnh chung quanh, trong nội tâm liền xuất hiện một cái chủ ý, vì vậy béo Vu Sư hắc hắc cười lạnh, rút ra đường tị bên hông đồ trắng nõ.

"Hắc! Ngươi này khoai lang nướng sắt lá bép lò! Ngao nhựt đường xăng thùng! Ta ở chỗ này!"

Cường kích quang hoàn ngưng kết sau trước tiên, Hắc kỵ sĩ cũng đã chuẩn bị xong tiến công, hắn hàng đầu mục tiêu là giấu ở một tòa tàn phá pho tượng đằng sau, đang tại phóng ra lấy Hỏa Cầu Thuật hồng bảo pháp sư, nhưng ngay tại hắn chuẩn bị lao ra thời điểm, trên đầu đột nhiên truyền đến một cái hung hăng càn quấy thanh âm, đồng thời một chỉ tên nõ cũng đình một tiếng đã rơi vào đầu của hắn nón trụ thượng.

Hắc kỵ sĩ ngẩng đầu liền trông thấy cái kia chán ghét Bàn tử, giờ phút này chính vẻ mặt cười mờ ám từ không trung chậm rãi rơi xuống, trong tay hắn còn đủ bận vung dụng cầm một cây cung nõ, không nhanh không chậm được hướng chính mình bắn. . .

"Rống ——!"

Hắc kỵ sĩ một bước liền tháo chạy đến đó Bàn tử điểm dừng chân thượng, ngửa đầu đã giờ tay lên bên trong đại kiếm, chỉ phải cái này chán ghét gia hỏa vừa rơi xuống đất, nó tựa sẽ lập tức đưa hắn chẻ thành hai nửa.

Nhưng vào lúc này, một kiện kỳ lạ sự tình đã xảy ra, giữa không trung Bàn tử trên người thanh mang lóe lên, lợi dụng một loại kỳ dị cao tốc hướng một bên trượt mở đi ra. . .

(phiếu đề cử hảo thiếu. . . Là vì ta ghi chênh lệch sao? Nếu như là, thỉnh tại bình luận khu lưu lại ý kiến được không nào? Cảm ơn)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Cửa ra vào

Với tư cách Ngũ cấp chú ngữ, phi hành kỳ thuật cùng Long thành những thứ khác Cao giai chú văn đồng dạng, đều cần ngoạn gia hoàn thành tương ứng nhiệm vụ sau mới có thể học tập, bất quá có lẽ là xuất phát từ cái này chú ngữ thực dụng tính cách phương diện cân nhắc, Huyền Tướng Quốc Tế cho nó thiết lập nhiệm vụ độ khó cao khó có thể tưởng tượng, bởi vậy đến bây giờ mới thôi, giống như Địa Ngục Liệt Diễm như vậy Lục cấp pháp thuật đều có nhân có thể nắm giữ, nhưng lại chưa từng nghe nói có ngoạn gia có thể tùy ý thi triển phi hành kỳ thuật, cực kỳ lượng là có chút Cao cấp ngoạn gia có thể đạt được một ít ghi lại pháp thuật này quyền trục mà thôi.

Sherlock Holmes đã từng nói qua, quái dị chân tướng sự tình thường thường đều rất đơn giản. Cho nên Sơn Đức Lỗ Thiên Ngoại phi tiên tiến hành sử dụng đích đương nhiên không phải phi hành chú ngữ, hắn chẳng qua là đem một căn lên núi tác phóng ra đã đến mặt đất, sau đó theo nó trượt xuống đến mà thôi. Loại này có thể dùng cung nõ phóng ra, có chứa câu trả lời thứ đồ vật cùng trong hiện thực đồng loại sản phẩm hiệu quả giống nhau, rất được ngoạn gia hoan nghênh, bởi vậy tiến vào hoang man chi địa thời điểm, Bàn tử vì ứng phó mạo hiểm cần cũng bán đi mấy bộ. Về phần trên người lập lòe thanh quang, chẳng qua là hắn giải trừ [lông vũ rơi] thuật lúc phát ra tới.

"Rống!"

Cứ việc nghiêng trượt tác đã chậm lại đại bộ phận trùng kích lực, nhưng là chạm đất trùng kích hay vẫn là tác động trước ngực gãy xương, trên đầu xuất hiện một cái đại biểu tổn thương - 17, đem Sơn Đức Lỗ đau nhức nhe răng nhếch miệng. Nhưng là cục diện bây giờ lại không có thời gian nhượng hắn từ từ đau, bởi vì ngay tại 20m bên ngoài, ba lần bốn lượt đã bị béo Vu Sư lường gạt Hắc kỵ sĩ thù lĩnh, đã Bạo Hùng bình thường cuồng só một tiếng, hướng hắn lao đến.

"Bà mẹ nó! Ta cũng không muốn cùng ngươi bắt quả cái gì tiếp xúc thân mật, ngươi chậm một chút a!"

Chỉ có điều chạy vài bước, ăn mặc trầm trọng khôi giáp Hắc kỵ sĩ đã trên mặt đất giờ lên một mảnh bụi đất, có thể thấy được hắn trùng kích lực quyết

không so cười ác mộng lúc tiểu bao nhiêu. Trước đó lần thứ nhất xông tới nhưng Sơn Đức Lỗ đã chịu nhiều đau khổ, bởi vậy béo Vu Sư liên tục không ngừng bình đoan pháp tượng, từ sam đầu trưng một mảnh bạch sáng lỏng lẻo, trên pháp tượng kèm theo Cốt Nha thuật, không chút nào cân nhắc thành phẩm địa liên tiếp về phía trước phát ra.

Nhất giai Vong Linh pháp thuật Cốt Nha thuật, có thể đối với Hắc kỵ sĩ sinh ra tác dụng sao? Đáp án đương nhiên là phù định; nhưng có thể đối với này không bộc phát chức nghiệp sinh ra tổn thương lợi hại đậm trạng vật là giảm thanh thương bình thường hiện lên mặt quạt trạng thái phóng ra, bản thân có thể đánh trúng mục tiêu số lượng liên ít đến thương cảm, hơn nữa khôi giáp ngăn cản, chứng cực kỳ lượng có thể tại Hắc kỵ sĩ trên đỉnh đầu chế tạo ra một hai cái —1, này chỉ sợ còn là do ở từ vong kết giới đối với Sơn Đức Lỗ mà pháp sinh ra tăng nguyên nhân. Nếu không chỉ sợ liên này điểm thương tổn cũng không có.

"Ngay tại lúc này, hắc ——!"

Sơn Đức Lỗ đương nhiên biết rõ pháp thuật kia tệ nạn, bởi vậy hắn cũng không có trông cậy vào những này tiểu đồ chơi có thể trọng thương Hắc kỵ sĩ, mà là đem mục tiêu nhắm ngay Hắc kỵ sĩ mũ bảo hiểm mất bộ vòng bảo hộ. Hoặc có lẽ là bởi còn lưu lại lấy một ít nhân loại bản năng phản ứng, cũng có thể là bởi vì bị mất bên trong là yếu ớt Linh Hồn Chi Hòa, Hắc kỵ sĩ lập tức dùng một tay ngăn tại mũ bảo hiểm phía trước, ngăn cản những nhỏ vụn này cốt phiền. Mà ánh mắt bị ngăn cản, cước bộ của hắn tự nhiên cũng tựu hơi chậm lại, đúng lúc này theo đối diện béo Vu Sư hét lớn một tiếng, một hồi phảng phất cái gì đó vỡ tan giống như kỳ lạ bạo hưởng liền tại Hắc kỵ sĩ sau lưng vang lên.

Có lẽ là bởi vì từ vong mang cho hắn như là dã thú giống như trực giác, Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh cũng không trở về đầu nhìn sau lưng xảy ra chuyện gì, mà là trực tiếp hướng tiền phương liền xông ra ngoài, ý đồ ở phía sau thứ đồ vật cho hắn mang đến tổn thương trước thoát khỏi nguy hiểm phạm vi —— vốn có tại tình huống này hạ, biện pháp tốt nhất là hướng hai bên né tránh, nhưng là giáo hoạt Sơn Đức Lỗ nhảy xuống lúc tựu cân nhắc đến nơi này một điểm, hắn đem Hắc kỵ sĩ dụ dỗ đã đến hai cái tàn phá điều khắc chính giữa. Tại thì không cách nào phía bên trái phải đào tẩu Hắc kỵ sĩ đành phải xông về trước —— theo ý nào đó đi lên nói, phán đoán của hắn rất chính xác. Đáng tiếc, cuối cùng nhất hay vẫn là đã muộn một bước.

Cao tới tám mét, sức nặng chừng hơn mười tấn thạch đầu, mang theo nó thượng diện các loại tượng nạn ầm ầm ngã xuống, đem đáng thương Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh cùng với thương thể của hắn chân trước tọa kỵ chính chính đặt ở dưới mặt, cứ việc này hung thủ toàn thân áo giáp, nhưng là Long thành trung bị đòn khí đánh trúng tổn thương thể nhưng mà không quá tính toán khôi giáp tính chất đợi một tý thứ đồ vật, theo một hồi hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên, này chỉ Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh rất cục biệt khuất biến thành ở đây mấy người Điểm kinh nghiệm.

"Má ơi. Rốt cục giết chết!"

Sơn Đức Lỗ đặt mông ngồi dưới đất, miệng lớn thở hổn hển, mồ hôi theo mặt của hắn không ngừng trượt xuống đến, hắn cũng chẳng quan tâm đi lau. Này mồ hôi một nửa là vì túm động tượng đá, một nửa khác lại là vì ngực gãy xương, cứ việc cái bệ đã bị Hắc kỵ sĩ chém đứt một nửa, còn lại bộ phận cũng xuất hiện đại diện tích rạn nứt, nhưng là muốn sinh sinh xong rồi lớn như vậy một tòa tượng đá hay vẫn là cần hao phí rất lớn lực lượng, may mắn Bản tử cầm dây trời thất ở cao nhất địa phương, lớn nhất hạn độ lợi dụng đòn bảy nguyên lý. Lại có pháp sư cùng thợ săn kịp thời tiến lên hỗ trợ, này mới rốt cục một lần hành động thành công.

...

Quái diệu Hắc kỵ sĩ thủ lĩnh chiến lợi phẩm không thể bảo là không phong phú; chỉ là Điểm kinh nghiệm tựu để ở tràng mọi người ngoại trừ xích pháp sư bên ngoài ít nhất riêng phần mình hưu thắng một cấp. Công hiến lớn nhất đẳng cấp lại thấp nhất Sơn Đức Lỗ, càng là liên tiếp nhảy hai cấp, đã leo lên cấp 45 quan khâu. Mà Hắc kỵ sĩ thân thể tại biến thành một đoàn khối đen sau khi biến mất, xuất hiện một kiện màu đen kỵ sĩ toàn thân khai đúng là kiện có chứa giảm xuống Vong Linh tổn thương 30% cùng tinh thần ma pháp hiệu quả giảm phân nửa hai chủng ma pháp thuộc tính tinh phẩm, tuy nhiên trong đội ngũ mấy người không thể trang bị cái này đồ vật, nhưng là ném mất bán đấu giá chỉ sợ cũng phải có rất nhiều trọng giáp chức nghiệp đoạt được đánh vỡ đầu.

Đáng tiếc hình đúng đích, mấy người trả giá cao cũng là cực lớn, chỉ vì cái trước mắt Tiểu Bạch bị ác mộng thú đá trúng cái bụng, cứ việc hắn tại nghĩ là làm ngay như ngàn cân treo sợi tóc thu đao về đỡ, hay vẫn là bước lên núi Đức Lỗ theo gót, bẻ gãy hai cây xương sườn. Tại không có Mục Sư pháp thuật dưới tình huống, tuy nhiên Tịch Dương Thiên Sư trị liệu thủ pháp cũng xem là tốt, cho hai người bọn hắn cái trở lại vị trí cũ xương cốt cũng đánh lên cái cặp bản, nhưng là trong thời gian ngắn hai người kia đều chịu lấy đến h p hạn mức cao nhất giảm xuống một phần ba, cùng với nhanh nhẹn giảm bốn giảm giá trị.

Mà Sơn Đức Lỗ triệu hoán vật cũng lần nữa tổn thất hầu như không còn, bất kể là bị ác mộng đá trúng hay vẫn là giảm đẹp cũng đã không cách nào nữa sử dụng, béo Vu Sư bên người hôm nay chỉ còn lại có một chỉ có thể thương Thực Thi Quỷ đi theo, hơn nữa còn là chân trước thượng có lỗ hồng.

Đi từ từ qua bị ngân quang chiếu rọi có chút yếu dị đường đi, tiểu đội mấy người đều bảo trì trầm mặc, mà ngay cả bình thường nhất quất táo Tiểu Bạch cùng Lôi Tả đều không có lên tiếng. Phía trước nguy hiểm như một đạo gông xiềng giống như khâu tại mấy người trong lòng, chỉ là đối phó một chỉ Hắc kỵ sĩ cũng đã nhưng bọn hắn tổn thất thảm trọng, cuối cùng nhất hay vẫn là dựa vào địa hình mới đưa hắn tiêu diệt. Một khi trong thần điện tái xuất hiện cái một hai con như vậy quái vật, bọn hắn cũng chỉ chết trở về thành đi một con đường hảo đi nha.

Theo quảng trường đến Thần Điện cuối cùng này mấy trăm mét lộ trình thượng, Huyền Tượng Quốc Tế cũng không có để đặt bất luận cái gì địch nhân, có thể là xuất phát từ nhưng ngoạn gia tại kịch chiến về sau thư giãn một tí cân nhắc, thế nhưng mà loại này thiết lập lại không thể nghi ngờ so quái vật hoành hành càng làm cho mấy người cảm thấy khẩn trương, dù sao cái kia NPC Khô Lâu mang đi hai cái Hắc kỵ sĩ không biết lúc nào sẽ xuất hiện.

Ở vào trong thành thị cái kia tòa kiến trúc về ngoài nhìn từ đằng xa đến như là một tòa cung điện. Nhưng là đương mấy người đến gần về sau mới phát hiện, cái chỗ này cùng hắn nói là cung điện, còn không bằng nói là một tòa Thần Điện, cửa ra vào sáu căn cực lớn môn trụ hoàn toàn là do màu trắng đá cẩm thạch chế tạo, lấy Quỷ Phủ Thần Công điều khắc thủ pháp cân nhắc trở thành Long thành trong thế giới sáu vị Chủ Thần hình tượng, mà khám nam tại đại môn cạnh cửa thượng một khóa cực đại màu đen bảo thạch, phản xạ chung quanh phương tiêm thấp ngân quang, bày biện ra một loại kỳ dị màu

sắc.

Mà đứng sừng sững tại tòa kiến trúc này bên cạnh Cự Thạch bìa cách tới gần xem càng là lộ ra hết sức cực lớn cùng trầm trọng, tại nó biểu hiện ra điều khắc lấy vô số kỳ diệu hoa văn cùng với ma pháp ký hiệu, cùng với từng đợt ma lực chấn động sinh ra rất nhỏ "Ông ông" âm thanh tỏ rõ tác dụng của nó —— tòa thành thị này ma lực không chế đầu mỗi then chốt.

"Bảo tàng phải tự là ở chỗ này đi à nha?" Phiêu Hốt Bạch Vũ chăm chăm vào cung điện hai miếng đóng chặt lại bằng đá đại môn, lộ ra một loại triều báis thần chi biểu lộ, hân hưng hăng địa nuốt từng ngụm thủy: "Không biết có bao nhiêu số lượng?"

"Ta ngược lại là so sánh gánh trong nội tâm có bao nhiêu địch nhân. . ." Đem quay phim Tinh Linh mở ra, đối với cung điện cùng tấm bìa đá quay chụp sau một lúc, Sơn Đức Lỗ thủ trước đập lên trước cung điện cầu thang: "Nếu như ta không có đoán sai, nơi này phải ít nhất có một cái thi vu trấn thủ. . ."

Béo Vu Sư lời còn chưa nói hết, liền bị trên mặt đất đột nhiên truyền đến một hồi rất nhỏ lắc lư đã cắt đứt, theo này trận lắc lư, cung điện bên cạnh cự trên tấm bìa đá, đột nhiên vu vu tiếng nổ lớn, cái loại này cao tần suất sóng âm kích thích mọi người màng nhĩ, nhưng nhân cảm thấy choáng váng đầu não trưởng. Mà một mực tràn ngập chung quanh ngân sắc quang mang, cũng trong lúc đó trở nên lập loè bất định. Mấy người ngẩng đầu nhìn lại, liền trông thấy thành thị chung quanh mấy cây phương tiêm tháp thượng, đảm nhiệm chiếu sáng tác dụng Ngân sắc quang cầu thể tích lúc lớn lúc nhỏ, đang tại kịch liệt biến hóa.

"Đi!" Mất thấy trước mặt cung điện tại lắc lư trong có chút ít duy trì không được tư thế, một ít chỗ nổi tiếp đã bắt đầu rơi xuống đá vụn cùng tro bụi. Sơn Đức Lỗ không khỏi nhớ tới khi còn bé chơi qua địa chấn chạy trốn trong khóa học một đoạn: "Tận lực tránh đi cao lớn công trình kiến trúc!"

Bất quá không đợi bọn hắn chạy ra vài bước, mặt đất lắc lư rồi lại kết một tiếng dừng lại, ngay sau đó, một cái ưu mỹ thanh âm khi bọn hắn bên tai vang lên. . .

(cám ơn mọi người phê bình cùng trợ giúp, bất quá ta chỉ sợ không có khả năng ngừng càng một thời gian ngắn đến đuổi bản thảo, bởi vì ta một khi không có áp lực sẽ phạm lười. . . Nếu không ta. . . Tự sát lấy tạ thiên hạ a?)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Âm toán

Theo một hồi bánh răng cắn hợp chưa xót chút chút lạc tiếng vang, hai miếng bằng đá đại môn bắt đầu chậm rãi chuyển động, cuối cùng tại một tiếng kéo lớn lên kết kết trong tiếng âm âm mở rộng, lộ ra bên trong một điều đen kịt hành lang, sau đó, một hồi thấp kém vu vu do hành lang ở chỗ sâu trong truyền ra, một chiếc chén nhỏ tái nhợt trung mang theo chút ít bí sắc *** theo vách tường từ trong ra ngoài theo thứ tự nhen nhóm, đem này điều tĩnh mịch thông đạo bao phủ tiến vào một mảnh lâm cho người run rẩy khủng bố trong không khí.

"Nơi này không có cái gì bấy rập các loại a?" Dọc theo rộng lớn hành lang trung tâm coi chừng di chuyển bước chân, Lôi Tá không ngừng tả hữu nhìn quanh, trên đường đi kinh nghiệm nhưng đối với loại này âm trầm bầu không khí có chút thần hồn nát thần tính, hơi có chút 'Hoài nghi hết thảy, đã đảo hết thảy' tâm lý. Nhất là này điều trên hành lang bố trí trang trí dùng khôi giáp nhân, càng làm cho lòng hắn sinh nghi kị, đưa bọn chúng cùng cầu trang ma tượng liên hệ tới.

"Vây cũng nói không chính xác, chỉ cần Huyền Tượng Quốc Tế đám kia gia hỏa tâm tình hảo, ra cái thập chỉ tám cái Vu Yêu đều là bình thường chuyện." Đi đường chấn động tác động ngực gãy xương, từng đợt rất nhỏ co rút đau đớn nhưng Sơn Đức Lỗ chính tức giận, vì vậy tin khẩu hù dọa xích pháp sư đạo.

"Phi! Còn thập chỉ tám cái Vu Yêu, toàn bộ Server có thể tìm được năm chỉ Vu Yêu cho dù nguoi bôn sự!" Lôi Tá tuy nhiên nhất gan, nhưng dù sao cũng là pháp sư, những cùng này pháp thuật có quan hệ chuyện hắn biết đến không tính thiếu, đương nhiên biết rõ Bàn tử là đang hù dọa hắn: "Nguoi đương Vu Yêu loại vật này là nuôi dưỡng tràng gà thẳng nhai con ấy ư, một áp trứng một sinh sôi nảy nở rương?"

"Lần trước người nào đó nhìn thấy chỉ thi vu thiếu chút nữa đá ra quần rồi, hiện tại còn thối cái gì đại khí?" Phiêu Hốt Bạch Vũ là e sợ cho thiên hạ bất loạn điển hình, loại này đào người khác nội tình cơ sẽ tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Nói hưu nói vượn! Ta đó là. . ."

"Chúng ta đã đến!"

Sơn Đức Lỗ đột nhiên dừng bước, mấy người này mới phát hiện một cái đen kịt đại môn đã xuất hiện ở tầm mắt biên, nhìn xem cái kia điều khắc tinh tế

Hắc Diệu Thạch ván cửa, béo Vu Sư không khỏi nhớ tới hắc tại Delgado trong lâu đài tao ngộ. Vì vậy hắc quay đầu thấp giọng dặn dò mấy người đồng bạn đạo "Trong chốc lát trở ra, nếu như trông thấy có cùng loại Vu Yêu gia hỏa, nhất định phải đoạt động thủ trước, nói cách khác chỉ cần nó một thi pháp thành công, chúng ta nhất định phải chết!"

"Các người cũng không cần quá lo lắng, ta đoán chừng bên trong cái kia Vu Yêu rất có thể chỉ có thi vu trí lực đẳng cấp." Đang muốn bắt tay vươn hướng tay cầm cái cửa, Sơn Đức Lỗ chợt phát hiện chính mình dặn dò giống như có chút vô cùng nghiêm túc. Mấy người trên mặt đều là một bộ đại tiện làm táo một tuần lễ giống như biểu lộ, vì vậy vội vàng khuyên khản trương hể hể mấy người đồng bạn: "Nói không chừng bên trong tựa là tài bảo chôn cất đâu rồi, "

Ngoài miệng nói nhẹ nhõm, trên thực tế béo Vu Sư trong nội tâm cũng là bất ổn. Tại cửa lớn lúc, hệ thống nhắc nhở cáo tri từ vong kết giới đã bị giải trừ, này nhượng béo Vu Sư có chút khó chịu, cái này chết tiết trắng cảnh kiến tạo tại hoang man chi địa thượng, dù cho giải trừ từ vong kết giới, Mục Sư còn thì không cách nào sử dụng kỹ thuật chờ có thể để giải trừ dị thường trạng thái trị liệu thủ đoạn, ngoại trừ nhượng mấy người trụ cột trị số hồi phục bên ngoài, sẽ không có nửa điểm ý nghĩa, ngược lại đáp lên núi Đức Lỗ sử dụng Cao giai Vong Linh pháp thuật năng lực cùng với tại trụ cột trị số, pháp thuật phóng thích đời một tỷ phương diện thêm quyền.

"Được rồi, dù sao ta hiện tại nắm giữ Vong Linh pháp thuật cũng đúng Vong Linh không có hiệu quả." Thấp giọng nói thầm lấy an ủi chính mình một câu, Sơn Đức Lỗ triệu hồi ra chính mình cuối cùng cái kia chỉ phản hồn thi, mệnh lệnh nó trốn ở đại môn nơi hẻo lánh làm hảo tấn công tư thế, này cánh cửa về sau khả năng chôn cất lấy thành chôn cất tài bảo, nhưng là có khả năng là hiện đây Vong Linh sinh vật từ vong chi quật. Bởi vậy béo Vu Sư cảm giác được bao nhiêu được có chút chuẩn bị, tuy nhiên trong lòng của hắc cũng tình huống này chuẩn bị khả năng không có gì trọng dụng.

Bất quá trên cái thế giới này có rất nhiều thứ đồ vật là cùng nghĩ cách đi ngược lại, Sơn Đức Lỗ khoác lên cánh cửa kia thượng tay chỉ có điều hơi vừa dùng lực, cánh cửa liền vô thanh vô tức vào bên trong trượt ra rồi.

"Oa ——!"

Sơn Đức Lỗ tại sau khi cửa mở lập tức hướng lui về phía sau mấy bước, đồng thời đã giờ tay lên ở bên trong ma trượng, bất quá hắc rất nhanh đã bị cái kia biến động mở cửa về sau cảnh sắc hấp dẫn ở.

Môn đằng sau là một tòa phong cách cổ xưa trang nghiêm đại điện, nhưng cùng bên ngoài công trình kiến trúc bất đồng, nơi này sở hữu vật thể mặt ngoài đều là do trắng noãn đá cẩm thạch phô trương, phối hợp với trong phòng màu xanh trắng nguồn sáng, cho thấy một loại khác tầm thường nghiêm túc và trang trọng cùng uy nghiêm. Một cây điều khắc tinh mỹ cột đá chống đỡ nổi giao đứng thẳng hồi lương, một tầng tầng bạch bạch thang bằng đá giao thoa hướng lên. Trong khoảng thời gian ngắn Sơn Đức Lỗ lại có loại đưa thân vào Nhân Loại hoàng cung giống như cảm giác.

Mà để cho nhất mấy người chú mục chính là, tắc thì không thể nghi ngờ là chính giữa đối với đại môn trên đài cao, cái kia một trương trắng noãn vương tọa. Bởi vì vì một người mặc đen kịt trường bào cùng áo choàng, trong tay nắm một chi đoản trượng Khô Lâu, chính lấy một cái suy nghĩ người tư thái ngồi ở đây trương chỗ tựa lưng cao dọa người trên mặt ghế.

"Đợi một chút!" Ngay tại Lục Trúc giương cung lắp tên, chuẩn bị giữ nguyên kế hoạch vượt lên trước công kích lúc, Sơn Đức Lỗ lại bỗng nhiên xoay tay lại giữ chặt cổ tay của hắc, ngăn lại lần này tập kích. Ý vào hải lòng thị lực, béo Vu Sư phát hiện một sự kiện, cái kia cao cao hùng cứ tại trên bảo tọa Khô Lâu trong hốc mắt, đại biểu Vong Linh sinh vật sinh mệnh lực, Linh Hồn Chi Hỏa thiêu đốt dị thường yếu ớt!

Tại cẩn thận quan sát cái kia Khô Lâu sau một lúc, béo Vu Sư lộ ra một cái cổ quái biểu lộ, nhỏ giọng đối với mấy người nói ra: "Chúng ta cứ như vậy ngang nhiên xông qua! Bất quá muốn chậm một chút! Thằng này giống như ngủ rồi!"

"Ngủ rồi? Không thể nào đâu?" Lôi Tả há hốc mồm, về mặt tại kỹ viện nhìn thấy hòa thượng biểu lộ: "Trừ người ra cái dị chủng, còn có Vong Linh sinh vật hội ngủ?"

"Nhật người!"

Một bước, hai bước. . . Thập bước, 20 bước.

Sơn Đức Lỗ phán đoán tựa hồ rất chính xác, mọi người cứ như vậy ngừng thở, lặng yên không một tiếng động một mực di động đã đến vương tọa phía dưới, cái kia Khô Lâu cũng không có biểu hiện ra cái gì muốn hành động ý tứ, vì vậy mọi người liền riêng phần mình ở đằng kia vương tọa bên cạnh đứng vững vị trí, chuẩn bị vây công.

Vì gia tăng sát thương, Sơn Đức Lỗ thậm chí đem chỉ kia Lang Nha bóng túm trong tay, mấy người vũ khí tề cử, không khỏi mặt lộ vẻ tự mãn —— chỉ cần này mấy thứ binh khí vừa rụng, vương tọa thượng Khô Lâu sẽ trở thành một đồng toái cốt. Mặc cho hắc là nhiều lợi hại boss chỉ sợ cũng khó có thể trốn tránh rồi.

Đáng tiếc, ngay tại vũ khí đem roi không roi đích một sát, một cái bằng phẳng đơn điệu, và khàn giọng âm thanh chói tai, tại mấy người vang lên bên tai.

"Pháp lệnh, chấn nhiếp!"

Chương 31: Vu Yêu

Pháp lệnh cái tử ngữ này tại Long thành trong pháp thuật đại biểu cường lực cùng mệnh lệnh, pháp lệnh chấn nhiếp tuy nhiên không giống pháp lệnh tử vong bá đạo như vậy, nhưng là với tư cách khác biệt với Tổ Năng pháp thuật điều khiển hệ chủ ngữ Bất giai chủ ngữ, uy lực của nó cũng là tương đương kinh người, bất luận cái gì h p tại 450 phía dưới hình người sinh vật, cùng với rất nhiều h p tại 2000 phía dưới quái vật, đều sẽ phải chịu nó ảnh hưởng, bị định thân sáu giây đến một phút đồng hồ thời gian. Nếu như người làm phép trí tuệ đẳng cấp đủ cao, có chút Cự Thủ thậm chí đều bị kẻ cả tại ảnh hưởng trong phạm vi.

Vì vậy trong đại sảnh xuất hiện làm cho người gây cười một màn, sáu cái ngoạn gia cầm trong tay lấy đủ loại vũ khí, lấy kỳ lạ tư thế quay chung quanh tại một cỗ quần áo hoa lệ Khô Lâu bên cạnh, mỗi người đều là một bộ cẩn răng phát lực bộ dạng, có thể hết lần này tới lần khác liên một cái ngón tay cũng không thể động đậy.

"Gặp quỷ rồi, cái này lên làm thế nhưng mà khá lớn!" Sơn Đức Lỗ trong nội tâm âm thầm kêu khổ, lại nghĩ không ra rốt cuộc là ở đâu ra sai lầm, trước mắt vương tọa thượng, Vu Yêu nhưng bày biện cái kia phó suy nghĩ sâu xa động tác, trong mắt Linh Hồn Chi Hóa cũng vẫn là thiếu đốt yếu ớt, vô luận như thế nào xem đều là ở vào hôn mê trạng thái bộ dạng. Nhưng thân thể của nó tạo thành nhưng là thật sự, ở chung quanh cột đèn xanh trắng trong ánh sáng, Bàn tử thậm chí có thể trông thấy rất nhỏ tro bụi hạ xuống hần thượng. Không hề giống chỉ dùng để Huyền thuật chế tạo giả tượng. Thế nhưng mà cái kia pháp lệnh chấn nhiếp ma pháp chấn động, rồi lại rõ ràng là do nó trên người phát ra.

"Ma đây từng thuật!"

Béo Vu Sư thể chất tương đương cao, bởi vậy bị chấn nhiếp thời gian cũng tương đối hơi ngắn, đáng tiếc phảng phất cố ý trêu đùa hí lộng hần bình thường, ngay tại hần vừa mới cảm giác thân thể đã có thể sống động dấu hiệu lúc, một đầu dài dây từng xà bình thường theo trên bậc thang uốn lượn mà lên, treo lên núi Đức Lỗ thân thể, thoáng qua tầm đó liền đem vương tọa bên cạnh ngay người sáu người trói thành một chuỗi bánh chưng.

CỜ...RẮC!!, CỜ...RẮC!!

Ngay tại mấy người mắt trừng đôi mắt nhỏ sững sờ lúc, một hồi nhỏ vụn tiếng ma sát tại yên tĩnh trong đại sảnh hồi vang lên. Theo thanh âm này, theo đại sảnh một chạm khắc gỗ khắc tinh tế đá cẩm thạch cây cột đằng sau bước đi thông thả ra một cái trắng bạch nhan sắc thấp bé thân ảnh. Trong tay cầm thận bụng lấy tại một cái đen nhánh hình vuông vật thể, tại mọi người nhìn chăm chú phía dưới, nó chậm rãi đi qua đại sảnh, trực tiếp leo lên này từng điệp đá cẩm thạch bậc thang, đi tới bị trói làm một đoàn mấy người trước mặt.

"Quả nhiên là người. . ." Nhìn trước mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn mình chăm chăm Khô Lâu, Sơn Đức Lỗ phát ra một tiếng rên rỉ giống như thở dài, đối với bảo tàng thủ vệ, hần cân nhắc qua mấy loại tình huống. Thế nhưng mà trước mắt tình thế không thể nghi ngờ là xấu nhất cái kia một loại, vốn có tại mở cửa sau nhìn thấy vương tọa thượng Vu Yêu một khắc này lên, béo Vu Sư liền cho rằng chuyện trước mắt sẽ không phát sinh, nhưng là không nghĩ tới cuối cùng vẫn là Mặc Phi pháp tắc chiếm cứ chủ đạo địa vị: "Như vậy, ta nên xưng hô như thế nào người thì sao? Khô Lâu? Hoặc là ta nên gọi người vĩ đại La Đức Lý Cách An - Lý Kỳ - Áo Thụy Ân bệ hạ?"

"Ta càng ưa thích bị gọi là Lý Áo Thụy Khắc Vương." Khô Lâu tâm linh ngữ điệu hay vẫn là trước sau như một bằng phẳng khàn khàn, nhưng lại đem chữ Vương cần rất nặng: "Bất quá ta vẫn còn có chút hiếu kỳ, người là làm sao đoán được ta là ai hay sao?"

"Này không khó đoán, Lý Áo Thụy Khắc tiên sinh." Sơn Đức Lỗ con mắt loạn chuyển, cực lực lo lắng lấy đào thoát phương pháp, bất quá trong miệng lại không nhân rồi: "Theo vừa mới bắt đầu gặp được người ta biết ngay, người không phải giống như tự giới thiệu mất trí nhớ người đơn giản như vậy, tại nơi này khắp nơi tràn ngập Vong Linh sinh vật, thi thể cùng thịt thối địa phương, ngài cần bản không có tất muốn nhờ ta triệu hoán vật đến cải tạo hình thể. . ."

"Cho nên ta nghĩ, người đại khái là có dự mưu tiếp cận mạo hiểm giả, cũng chuẩn bị cướp lấy thân thể của bọn hần quyền không chế a?" Bàn tử giọng nói dừng một chút, thật dài thờ gấp thờ ra một hơi: "Tại trước mặt chúng ta té ngã chính là cái kia lam sắc ánh trắng thẳng xui xẻo, chính là người trước hết nhất lựa chọn đối tượng rồi? Lý Áo Thụy Khắc tiên sinh?"

"Ta hi vọng người xưng hô ta là ta Lý Áo Thụy Khắc Vương!" Khô Lâu phát phát tay, tựa hồ có chút bất mãn làm cho thẳng thoáng một phát Sơn Đức Lỗ tìm từ: "Người kia bất quá là cái không may ngu xuẩn mà thôi, ta từ vừa mới bắt đầu tựa là hướng tới người đi!"

"Như vậy ta phải cảm thấy vinh hạnh lạc, Lý Áo Thụy Khắc 'Vương' bệ hạ!" Cười lạnh một tiếng, Sơn Đức Lỗ đem ánh mắt chuyển qua Khô Lâu cảm màu đen rung nhỏ, cái kia thượng diện khắc ấn lấy phiền phức hoa văn, từng đợt kỳ lạ ma lực chấn động từ phía trên phát ra: "Khi đó ta cũng không có cân nhắc quá nhiều, chỉ cho rằng người là trò chơi công ty an bài, đến cho chúng ta quấy rối mà thôi. . ."

"Cái kia xác thực là ta vốn có mục đích, " Khô Lâu rất nghiêm túc nhẹ gật đầu, chậm rãi nói: "Bất quá về sau ta lại phát hiện, trên người của người dẫn theo một kiện thứ vị thứ đồ vật, vật kia đối với ta lực hấp dẫn đại đã qua ta nguyên lai sức mạng, bởi vậy ta cải biến chủ ý, tha các người tiến đến nơi này cái lăng tẩm trung khu đến."

"Như vậy người về sau mục đích đúng là cái này?" Bàn từ cau mày, cúi đầu nhìn nhìn chính mình bộ đồ tại tay trái trên ngón giữa cái kia miếng hình dạng và cấu tạo phong cách cổ xưa chiếc nhẫn. Cái giới chỉ này tuy nhiên có thể cải biến mặt khác trang bị bộ dạng, nhưng là biến hình trước sau bản thân biến hóa lại không quá lớn. Nếu như là đối với vật phẩm có chuyên môn nghiên cứu NPC, muốn nhận ra nó đến cũng không khó. Mà Y Tu Thác Lợi là chương quân Tử Vong lĩnh vực Thần linh một trong, trước mắt Vu Yêu muốn đồ đặc của nàng cũng không kỳ quái.

"Không thể không nói, người là cơ linh gia hỏa, bất quá người phải biết rằng, thông minh cùng trí tuệ là hai cái bất đồng khái niệm, ở giữa khác biệt tự là ở chỗ nắm giữ tri thức. . ." Khô Lâu làm ra một cái thờ dài động tác, lắc màu trắng bạch đầu, nó duỗi ra một tay, dùng xương ngón tay nhẹ nhàng mà nâng lên béo Vu Sư trên cổ vòng cổ: "Y Tu Thác Lợi tự tay chế tác chiếc nhẫn tuy trân quý, nhưng là với ta mà nói ý nghĩa cũng không lớn, nó chỉ thích hợp với những cái kia quý gồi tại Nữ Vương giày cao gót phía dưới các kỵ sĩ. Ta thực đang cần, là cái này."

"A? Ta còn tưởng rằng nó chỉ là bình thường Hộ Thân Phù, không nghĩ tới lại sẽ phải chịu ngài như thế ưu ái?" Trước mắt Khô Lâu trong hốc mắt lập lòe Linh Hồn Chi Hỏa nhảy lên dị thường kịch liệt, xem ra bây giờ nói những lời này có độ tin cậy rất cao: "Bất quá nó thế nhưng mà ở vào ảo ảnh yếm hộ phía dưới, Lý Áo Thụy Khắc tiến sinh người là như thế nào nhìn ra nó nguyên hình hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Vu Yêu (nhị)

"Không cần để cho ta nhắc lại, thỉnh người - xưng hô - ta vi - Lý Áo Thụy Khắc Vương! Người tên ngu xuẩn này!" Khô Lâu tâm linh ngữ điệu bỗng nhiên trở nên sắc nhọn dị thường, theo thanh âm của hắn, ngồi ở vương tọa thượng thi vu đột nhiên vươn tay, một đạo dòng điện thoát ra cái kia khô héo đầu ngón tay, lóe ra nhảy tới Bàn từ trên người. Đồng thời, Khô Lâu một tay cầm lấy Bàn từ trên cổ vòng cổ, cơ hồ là một bên cạo lấy rằng một bên cạo ra đằng sau từ đơn: "Có lẽ Y Tu Thác Lợi lực lượng có thể che dấu ngoại hình của nó, nhưng lại không cách nào che giấu nó lực lượng hình dạng và tính chất! Phải biết rằng nó thế nhưng mà vĩ đại u ám. . .

"Ân. . . Chúng ta giống như trạch hướng chủ đề, ta muốn biết chính là người như thế nào đoán được thân phận của ta, " Khô Lâu bỗng nhiên đình chỉ hân bão nổi, sau đó dùng chỉ chọc lát trầm tĩnh, hắn đem thanh âm biến trở về nguyên dạng: "Về phần ta nghĩ đến đến mục đích của nó, thực xin lỗi, với tư cách tử bình người là không có tư cách vấn đề."

"Gặp quỷ rồi. . ." Bay tới Sơn Đức Lỗ trên người dòng điện chỉ có một tia, tuy nhiên lại thiếu chút nữa đã muốn cái mạng nhỏ của hắn, béo Vu Sư tất cả phát đều tặc, trên đầu toát ra một cái sâu sắc -33, hắn quơ quơ đầu, chỉ cảm thấy trong miệng trần trần phát khô, vì vậy béo Vu Sư tại trong lòng mắng to đồng thời cũng có chút may mắn —— nếu không phải trong Long thành không có đại tiểu tiện thiết lập, chỉ sợ chính mình phải mất mặt trước mọi người. Bất quá hắn vừa ngẩng đầu muốn kháng nghị. Liền trông thấy Khô Lâu cái kia trương không có da thịt mặt tới gần hắn.

"Hào hảo. . . Ta đã biết! , Lý Áo Thụy Khắc Vương bệ hạ!" Một cái miệng mở rộng đầu lâu tại trước mắt mình lúc ẩn lúc hiện cũng không phải là cái gì nhượng nhân vui vẻ chuyện, huống chi người này hay vẫn là hiện tại Đại Ma Vương đây này. Bàn từ vội vàng xin khoan dung gào thét kêu lên, bất quá tựa hồ là bởi vì dòng điện quan hệ, thanh âm của hắn tại cao một lúc sau rồi lại dần dần hạ xuống, trở nên đứt quãng: "Kỳ thật. . . Cái kia rất dễ dàng. . . Liền tưởng, chỉ cần trông thấy người. . . Trong tay. . ."

"Trong tay của ta hay sao? Người nói là. . . ?" Khô Lâu bị béo Vu Sư lời nói khiến cho sững sờ, sau đó lại là cả kinh, tính phản xạ nhìn trong tay bùng lấy màu đen hộp. Thế nhưng mà ngay tại nó cúi đầu trong nháy mắt, một chỉ thoáng mang theo điểm lỗ hồng cốt chất trường bào, mang theo một hồi mãnh liệt ác tiếng gió hoa đi qua. Mục tiêu trực chỉ eo của nó chuy, nơi đó là một cổ khung xương thượng nhất đơn bạc bộ phận, nếu như bị đánh trúng, chỉ sợ Khô Lâu phải cắt thành hai đoạn.

Khô Lâu đại kinh thất sắc, đương nhiên nơi này chúng ta chỉ là đánh cái so phương, một cổ khô lâu là sẽ không "Thất sắc". Nó có thể làm lớn nhất biểu lộ cũng chỉ là mở ra cảm cốt mà thôi. Bất quá nó phản ứng tương đương nhanh, theo cúi đầu tư thế về phía trước hơi cúi thân, cả người cơ hồ vòng thành một vòng, dùng một nhân loại không cách nào làm được tư thế theo Bàn từ bên người lẩn tới. Lấy chỉ trong gang tấc, tránh qua, tránh né lần này đánh lên.

Đáng tiếc, đánh lên phía sau là giải quyết, thế nhưng mà dưới tình thế cấp bách nó lại đã quên chính mình vị trí vị trí, vương tọa tuy nhiên tu hết sức xa hoa, không gian chung quanh lại không là rất lớn, hơn nữa sáu cái bánh chưng, ở đâu còn có cái gì điểm tránh xê dịch địa phương? Huống chi bên cạnh hắn còn có một Sơn Đức Lỗ, một mục nhìn chăm chăm béo Vu Sư như thế nào lại buông tha cơ hội như vậy đây này? Vì vậy mập mập chết bầm này vừa đứng vươn hai chân, quyền khởi thân thể Khô Lâu liền như một khóa phong cồn thảo bình thường, theo vương tọa ở dưới thang lầu huyền thuyên thẳng lần xuống dưới.

Vương tọa phía dưới thang lầu cũng không nhiều xoay mình, bởi vậy Khô Lâu cũng cũng không có lẩn được quá xa, thế nhưng mà nó trong tay màu đen cái hộp tựa hồ cực kỳ yếu ớt, nhượng hắn phải dùng toàn thân đến đem hắn ôm ở bên trong, cho nên khi nó rốt cục đắm vào một căn cột đá thượng đình chỉ nhấp nhô thì. Một thân trắng bạch xương cốt đã bị bậc thang gặm trái rộng vết rạn, một ít khối nhỏ xương cốt chẳng biết đi đâu, liền miệng đầy hàm

răng cũng đã không trọn vẹn không được đầy đủ.

Chờ hẩn chặt vật bỏ dậy thể, ngẩng đầu đang trông xem thế nào lúc, lại phát hiện Sơn Đức Lỗ đã giải khai một thân trời buộc, giờ phút này chính chống một căn Lang Nha bỗng đứng tại vương tọa bên cạnh, mặt mũi tràn đầy mỉm cười nhìn hẩn, mà ở bên Vu Sư bên người, một cái chân trước thượng mang theo lỗ hồng Thực Thi Quỷ chính ghé vào vương tọa trên lan can, dương dương đắc ý lè lưỡi. Mà nguyên lai ngồi ở chỗ kia cái kia chỉ Vu Yêu, đã bị sáu cái bánh chưng biến thành nhỏ vụn xương cốt mảnh vỡ. Bay là tả rơi đầy đất.

"Chỉ cần trông thấy trong tay người hộp sinh mệnh, hơn nữa ta biết rõ một ít về người cuộc đời, muốn đoán ra thân phận của người cũng không khó khăn. . ." Gặp Khô Lâu lung la lung lay đứng lên, Bàn tử dương dương đắc ý lấy chế nhạo ngữ khí, cao giọng tiếp tục nổi lên đề tài mới vừa rồi: "Người xem, ta giống như cũng có chút trí tuệ đâu rồi, Lý Áo Thụy Khắc Vương!"

"Người kia nguyên lai chính là cái gì Lý Áo Thụy Khắc Vương? Nhưng nơi này không phải của hẩn lãng mộ sao?" Phiêu Hốt Bạch Vũ mới vừa rồi bị trời cái rắn chắc, liền trong miệng cũng giống như mã đồng dạng bị lạc thượng vài đạo dây thừng, mắt nhìn trước mắt như điện ảnh bình thường lại phát không xuất ra thanh âm gì, thẳng đem hẩn nghẹn cái đồ bưng cả khuôn mặt, bởi vậy hẩn một cõi bỏ trời buộc, liền vội khó dần nổi hỏi ra trong lòng vấn đề: "Còn có chúng ta đánh nát đây là ai?"

"Chuẩn xác mà nói thẳng này là Lý Áo Thụy Khắc Vương Linh hồn hóa thân, chúng ta đánh nát thì còn lại là hẩn bản thể." Sơn Đức Lỗ một bên dù bận vẫn ung dung thanh mát mấy cây quán quanh tại trên thân thể dây thừng. Một bên đáp trả hiếu kỳ Bảo Bảo nghi vấn: "Nếu như ta không có đoán sai, cái này không may gia hòa hẩn là chế tác hộp sinh mệnh thời điểm xuất hiện ngoài ý muốn, cho nên mới phải biến thành cái dạng kia."

Hộp sinh mệnh là Vong Linh pháp sư chuyển hóa làm Vu Yêu trọng yếu đạo cụ, có thể nói là một cái chứa đựng Vu Yêu linh hồn vật chứa, dựa theo Bàn tử xem qua Long thành quan phương thiết lập, chỉ cần một cái Vong Linh pháp sư chế thành hộp sinh mệnh, cũng lấy Tông Sư Cấp linh hồn học năng lực, thông qua một cái mật thuật nghi thức đem linh hồn của mình ký túc tại chính mình một khối thân thể tàn phiến thượng, lại đem nó phong nhập mệnh trong hộp. Như vậy một cái mới là Vu Yêu liền ra lò.

Chỉ là, làm làm một cái Cửu giai mật thuật, cái này nghi thức yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, chẳng những cần đại lượng ma pháp tài liệu cùng dài dòng thời gian, hơn nữa tại trong quá trình tuyệt đối không thể lấy đã bị bắt luận cái gì quấy rầy, nếu không nghi thức thất bại, kết quả thường thường tự là Vong Linh pháp sư tử vong, trở về đến Adas ôm ấp hoài bão, mà cái kia tỉ mỉ chế tạo hộp sinh mệnh cũng sẽ như vậy nát bấy, hóa thành hư vô. Nhưng loại tình huống này không phải kết quả duy nhất, có nhất định được tỷ lệ cả hai đều bảo lưu lại đến. Chỉ là đối với cái này cái tỷ lệ sinh ra kết quả, trong giới thiêu chỉ là sơ lược, cũng không có tường tế thuyết minh.

"Ha ha ha ha. . . Ta được thừa nhận, ta là xem thường người, " cho dù là bản thể bị nện thành mảnh vỡ, trước mặt lại có mấy cái ngoạn gia tại nhìn chăm chăm, Khô Lâu, hoặc là nói là Lý Áo Thụy Khắc Vương linh hồn ngữ điệu vẫn là trước sau như một bằng phẳng, chút nào nghe không ra cái gì quần bách: "Bất quá, trước không cần vội vã khoe chính mình, tuổi trẻ đồng hành, hết thấy còn chưa kết thúc đây này. . ."

Hẩn nhẹ nhàng vỗ tay phát ra tiếng, một hồi dòn dập tiếng vỗ ngựa liền tại trong thông đạo vang lên.

(này hai chương là quá độ, Bàn tử rất nhanh muốn súng bắn chim đôi pháo)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Bảo

"Hắc kỳ sĩ! Thằng này muốn phải liều mạng rồi!" Như sấm rền tiếng chân trong đại sảnh tiếng vọng, khơi gọi lên trong lòng mọi người sợ hãi, Lôi Tả khuôn mặt lập tức tự trở nên trắng bệch, không ngớt lời âm đều có chút biến diệu: "Lục Trúc nhanh tiêu diệt hẩn!"

Kỳ thật không cần hẩn nói, Lục Trúc sớm hàng loạt mũi tên phát, dây cung đã mang ra một mảnh màn sáng, một hơi tự là tám chín chỉ mũi tên lông vũ bắn ra, đạo tặc càng là một cái bước xa tháo chạy xuống đài giải, trong tay mang theo ô quang chùy thủ lao thẳng tới hướng cái kia đứng tại dưới cột đá mặt, một thân tàn tật Khô Lâu.

Đáng tiếc Khô Lâu tựa hồ sớm có chuẩn bị, nó tuy nhiên dùng hai tay chăm chú bưng lấy hộp sinh mệnh, nhưng là hai chân tăng lực một cái xoay người liền rời đi tại chỗ, tránh qua, tránh né thợ săn Top 3 mũi tên mũi tên, ngay sau đó hơn mười cái lộn ngược ra sau hành vân lưu thủy giống như hướng lui về phía sau đi, đứng là so tập kỹ diễn viên động tác còn muốn tiêu chuẩn, thợ săn sau đó công kích cũng nhao nhao thất bại, mà Khô Lâu cùng đạo tặc khoảng cách cũng bị kéo lớn hơn.

Động một tiếng vang thật lớn, tại đại điện một chỗ khác, đối diện lấy vương tọa một cái đại môn bị phá khai, một cái Hắc Ảnh như gió lốc từ bên trong vọt ra, trong chớp mắt liền lướt qua hơn 10m khoảng cách, trực tiếp vọt tới Khô Lâu bên người, giao thoa tầm đó Khô Lâu thả người nhảy lên liền bám

vào Hắc kỵ sĩ sau lưng, lập tức hai người một kỵ liền xông qua đại điện, phá khai sau chạy đến đạo tặc cùng chiến sĩ, trực tiếp theo mấy người vào cách cướp đường mà trốn.

"Bọn hần. . . Chạy?" Hết thấy phát sinh quá nhanh, luống cuống tay chân xích pháp sư trong tay một miếng hỏa cầu vừa mới thành hình, còn chưa kịp phóng thích, trước mắt đã không có địch nhân bóng dáng

"Cái kia Hắc kỵ sĩ giống như tồn thương được tương đương nghiêm trọng. . ." Tịch Dương Thiên Sư không tham dự công kích, bởi vậy tinh thần tương đối so mấy người khác tập trung chút ít: "Toàn thân bọc thép đều hiện đầy vết rạn, cái kia ác mộng trên đùi hỏa diễm cũng đã nhanh tắt. . ."

"Ta sớm nên đoán được. . ." Nhìn xem Hắc kỵ sĩ đi xa bóng lưng, Sơn Đức Lỗ ảo não nhẹ khẽ lắc đầu: "Nếu như Hắc kỵ sĩ trạng thái hoàn hảo, hần căn bản là không cần mạo hiểm để cho chúng ta tới gần vua của hần tòa, chỉ cần phải ra Hắc kỵ sĩ ngăn cửa, lại lợi dụng hợp sinh mệnh thao tác hần bản thể tiến hành cự ly xa thi pháp, chúng ta tựa là nhân số lợi nhiều gấp bội, chỉ sợ cũng được trông ở chỗ này. . ."

"Huống chi. . ." Hoàng cái đầu, béo Vu Sư nghĩ nghĩ lại bổ sung nói: "Hần vừa rồi câu nói kia, chính là người xấu chạy trốn lúc nói kinh điển lời kịch. . ."

&&&

Một mực đuổi tới đại môn bên ngoài, xác định hai người kia một kỵ xác thực đã sau khi rời khỏi, mọi người đi tới này điều mới xuất hiện thông lộ. Hắc kỵ sĩ phá khai đại môn về sau lại là một cái thông đạo, bất quá này điều khám nạm lấy màu trắng đá cẩm thạch địa gạch thông đạo lại không giống tiến vào đại sảnh lúc cái kia sâu như vậy u, trái lại, nó ngăn đích theo cửa ra vào liền có thể trực tiếp chứng kiến thông đạo bên kia tình cảnh.

Xuyên thấu qua cuối hành lang hai miếng mở rộng đại môn, có thể chứng kiến mặt khác một bên đồng dạng là một tòa màu trắng phòng, tuy nhiên diện tích thượng muốn so với đại điện nhỏ hơn mấy lần, nhưng là ở đây ánh sáng nhưng so với trong đại điện sáng lên rất nhiều, hơn nữa không giống với trong đại điện trắng bạch cốt đèn ngọn đèn, nơi này ánh sáng đến từ chính khám nạm tại nóc nhà ở giữa một khối cực lớn màu vàng thoi chui. Cái kia lộn xộn dương bỏ ra Kim sắc ánh sáng chói lọi, nhưng này tòa đồng dạng là đá cẩm thạch trang trí trong phòng thể hiện ra một loại không giống với cảnh vật chung quanh âm áp cảm giác.

Coi chừng xuyên qua cửa hiên, Sơn Đức Lỗ vẫn nhìn gian phòng này, nơi này tựa hồ là Vu Yêu phòng thí nghiệm, gian phòng bố trí cùng Westerley trong thành Hills đại sư cái kia tòa phòng thí nghiệm hình cùng loại, bốn phía bố trí lấy cực lớn giá sách, đối diện lấy môn bên tường có một trương cực lớn đá cẩm thạch bản đá, thượng diện cũng đồng dạng đề đó kỳ lạ quý hiếm cổ quái thí nghiệm khí cụ, tấm da dê, ống nghiệm đội một tý. Theo lý thuyết nơi này đã bị để không mấy trăm năm rồi, nhưng kỳ quái chính là nơi này sạch sẽ dị thường, các loại vật phẩm thượng không chỉ nói mạng nhện vật lẫn lộn, liền tro bụi đều không có một tia.

Mà tới dẫn nhân chú mục chính là, tựa là đứng vững tại gian phòng này đích chính trung tâm một tòa tháp bé bệ đá, bị tạo hình thành một cái đỉnh lấy mầm tròn Thiêu Nữ hình tượng, cái này phảng phất tác phẩm nghệ thuật bình thường tinh xảo thạch điêu ở vào trên mặt đất về một bức kỳ lạ pháp trận trong tâm, tựa hồ là dùng để để đặt cái gì ma pháp vật phẩm, bất quá hiện ở phía trên đã không có vật gì rồi.

Ngoại trừ giá sách, gian phòng này bốn hẻo lánh còn cao thấp bày biện bốn cái trừ vật tử, đủ loại kỳ lạ quý hiếm vật cổ quái bị phân loại để đặt tại một tầng tầng tầng ngăn thượng, mà ngăn tử cửa tử, đứng là khiến người kinh dị sử dụng một cái cao hơn người khối lớn cứng nhắc thủy tinh —— loại này liền Sơn Đức Lỗ cái này "Người cổ đại" đều nhìn quen lắm rồi đồ dùng trong nhà kiểu dáng, tại Long thành cái này Ma Huyền trong trò chơi thể nhưng mà tương đương xa hoa thứ đồ vật, liền Nhân Loại Vương Quốc trong hoàng cung, đều không nhất định có thể tìm được lớn như vậy tấm gương, có thể đem loại vật này dùng để đương cửa tử, chỉ sợ chỉ có có tiền và không có tướng mạo thi vu đi à nha.

"Trời ạ. . .!"

Lôi Tá phát ra một tiếng khàn cả giọng tru lên, sau đó liền hướng phía góc tường một cái trừ vật tử nhào tới, bất quá hần động tác này lập tức liền bị đăng sau Sơn Đức Lỗ ngăn trở —— béo Vu Sư một phát bắt được hần sau cổ đem hần kéo về tới bên người, hung dữ khiển trách: "Ngươi không muốn sống nữa! Vạn nhất cái kia thượng diện có gây ra thức ma pháp bầy rập làm sao bây giờ? Chúng ta cũng không muốn cùng ngươi toi mạng!"

"Móa! Ngươi biết đó là cái gì sao?" Xích pháp sư chăm chăm vào tử chứa đồ ở bên trong chính tề xếp chồng chất thành đồng nhỏ, lờ lờ tỏa sáng kim loại điều, hai mắt đã biến thành \$ hình, vung vẩy lấy hai tay kêu la lấy: "Đó là Bí Ngân! Nha Chi Tháp đảm kia các lão đầu thể nhưng mà luận khác tại mua thứ này a, này một đồng ít nhất có thể đổi lại ba bốn vạn Kim tệ, chỉ cần lấy được, một khóa phục sinh thạch tính toán cái gì! Còn có. . ."

Xích pháp sư giọng nói mang theo run rẩy, cái kia cái trừ vật trong tử thứ đồ vật ngoại trừ tầng thứ năm Bí Ngân điều, còn theo tầng để đặt lấy luyện ngân, Hắc Thiết. . . Đội một tý ngũ quang thập sắc kim loại hiếm, tại phía trên nhất ba tầng, hần thậm chí phát hiện tinh kim đỉnh, cùng với trong truyền thuyết hàn thiết cùng viêm thiết tất cả một khối lớn, cùng bọn họ so sánh với, bị chất đồng tại ngăn tử bên cạnh trong góc tinh cương quả thực cùng sắt vụn không có gì khác nhau.

"Chút tiền ấy có thể đổi một lần phục sinh a, ngươi cái kia mệnh thật đúng là giá rẻ. . ." Sơn Đức Lỗ vừa quan sát lấy bốn phía, một bên mỉm cười nói: "Nhìn kỹ xem đi, trong phòng này còn có nhiều thứ tốt đây này!"

Chương 34: Bảo (nhị)

Cách cách!

Một đạo đen nhánh gọn sóng theo thủy tinh chế tác cửa tử thượng hướng bốn phía khuếch tán, cuối cùng nhất trong không khí tiêu tán ở vô hình. Nhưng là gọn sóng xẹt qua địa phương, tiếp cận trong phạm vi mười thước mặt đất lại lập tức trở nên có chút phát tro, đá cẩm thạch mặt đất vốn là tuyết trắng hình thành mặt ngoài cũng xuất hiện một chút vết rạn.

"Lại là giả yếu nguyên rửa a, cái này Lý Áo Thụy Khắc tựu cũng không những vật khác sao?"

Nhìn xem phụ trách khai cửa tử Thực Thi Quý toàn thân làn da đều hiện ra nếp nhăn, liền trên đỉnh đầu chỉ vện vện có mấy cọng tóc phát đều biến thành tuyết trắng, càng thêm thêm vài phần khủng bố. Xa xa trốn ở bàn thí nghiệm đằng sau Tiểu Bạch không khỏi có chút nhú mày. Đây chỉ không may Thực Thi Quý bị Sơn Đức Lỗ dùng để coi như gây ra bầy rập kẻ chết thay, trong khoảng thời gian ngắn đã bị ba lượt giả yếu nguyên rửa ảnh hưởng, tuy nhiên Vong Linh sinh vật đối với nguyên rửa miễn dịch, nhưng là trong một thời gian ngắn bên ngoài hay là muốn đã bị một ít ảnh hưởng.

"Người nói đúng, thằng này xác thực sẽ không những vật khác. . ." Không yên lòng chỉ huy Thực Thi Quý đem trong tử chén thứ đồ vật toàn bộ móc ra, cũng xác nhận lại không có gì mặt khác cơ quan về sau, xa xa địa ngồi ở trên một cái ghế Bàn tử buồng xuống trong tay hắn một bản dày đặc da đen kẻ chuyện, đuôi lưng một cái đứng lên: "Căn cứ hắn này bản nhật ký ghi lại, hắn vốn là bị trở thành chiến sĩ bồi dưỡng, về sau bởi vì mười sáu tuổi lúc bị trọng thương, mới ngược lại học tập luyện kim thuật, cuối cùng tiếp xúc đến linh hồn học. Vì vậy đối với Tổ Năng ma pháp thủ đoạn công kích, thằng này nắm giữ thứ đồ vật ít đến thương cảm."

"Khó trách thằng này vừa rồi cái kia một dãy bỏ nhào trở mình được như vậy xuôi dòng! Ngay cả ta đều đuổi không kịp, nguyên lai là luyện võ xuất thân. . ." Ưc ực thì thầm vì chính mình vừa rồi thất thủ bị đánh bay tìm được lấy có, Phiêu Hốt Bạch Vũ chạy tới bị Thực Thi Quý để đặt trên mặt đất trang bị trước mặt, cuối cùng này bị mở ra trong tử chén trang tựa hồ là Vu Yêu bắt được trang bị, tuy nhiên số lượng chỉ có sáu bảy kiện, nhưng đập vào mắt lại lộ vẻ hào quang long lánh, tất cả đều là Truyền Kỳ đã ngoài cấp những vật khác.

Trang bị tuy nhiên không ít, thế nhưng mà thích hợp Sơn Đức Lỗ sử dụng lại không nhiều, có lẽ là thụ trước kia chiến sĩ kinh nghiệm ảnh hưởng, Lý Áo Thụy Khắc Vương cất chứa phẩm bên trong, vũ khí đồ phòng ngự tựu chiếm được năm dạng, kể cả hai tay Cự Kiếm cùng chủy thủ tất cả một, một thanh xa luân đại búa, còn có một kiện tinh mỹ toàn thân giáp cùng với một điều nửa xích rộng bao nhiêu thép chế đại lưng, Sơn Đức Lỗ chọn lấy cả buổi, cũng chỉ có một thanh pháp trượng có thể chịu được dùng một lát. Nhưng cái thanh này tên là Băng Tuyết thờ dài pháp trượng tuy nhiên chế tác tốt, lại không phải Vong Linh Vu Sư chuyên dụng thứ đồ vật. Bởi vậy béo Vu Sư cầm nó nhìn hồi lâu, cuối cùng vẫn là bắt nó ném trở về trang bị chôn cất.

"Đây là cái gì?"

May mắn thế nào, pháp trượng lúc rơi xuống đất đem một cái tử tử phương phương Tiểu chút chút theo vật phẩm chôn cất dụng phải đi ra, béo Vu Sư một bả nhấc lên, cẩn thận quan sát phía dưới hắn phát hiện đó là một chế tác tinh xảo cái hộp nhỏ, hắn tiện tay đẩy ra nắp hộp, một khối hắc được tủa sáng thạch đầu liền từ bên trong mất đi ra.

"Ảnh Vũ Sĩ thờ dài, truyền thuyết châu báu, có thể làm cho khám nghiệm phẩm gia tăng như sau thuộc tính: Kèm theo kính tượng thuật, Phân Thân thuật 5 lần / ngày (hạn khôi giáp); ảnh chỉ nhận (hạn vũ khí); nhược làm theo thuật sinh đôi (hạn pháp trượng).

"Thứ tốt, tuyệt đối thứ tốt!" Bàn tử không nói hai lời đem này khối thoát nhìn không chút nào thu hút đồ chơi bỏ vào ba lô, Long thành bên trong châu báu khám nghiệm tại trang bị thượng liền có thể gia tăng trị số hoặc là kỹ năng, là loại có chút hiếm thấy kỳ vật hình trang bị, thực tế như Sơn Đức Lỗ trong tay này khối có thể kèm theo hai chủng đã ngoài kỹ năng, càng là hiếm thấy trân phẩm.

"Bề ngoài giống như nói đến trang bị, ta nơi này còn có vài món đây này?" Hào hào thu về cái này châu báu, Sơn Đức Lỗ đột nhiên nhớ tới, vừa rồi đánh nát Vu Yêu bản thể trung trả lại cho hắn rút xuống hai kiện trang bị, chẳng qua là khi lúc vội vã thu thập cái kia chán ghét Khô Lâu, hơn nữa này hai kiện trang bị cũng không có xem xét, bởi vậy Bàn tử chưa kịp nhìn kỹ, liền đưa bọn chúng nhét vào bọc hành lý, chỉ biết là tựa hồ là một chỉ pháp trượng cùng một kiện áo choàng.

...

Tại Vu Yêu trong phòng thí nghiệm vỡ vét hơn một giờ về sau, mấy người lần này thám hiểm rốt cục tiếp cận khâu cuối cùng.

Vu Yêu đồ cất giữ thập phần phong phú, bốn cái trữ vật trong tử ngoại trừ kim loại hiếm cùng trang bị, còn có đủ loại hi hữu được tề, ma pháp tài liệu, cùng với có thể dùng làm thí pháp hoặc là đổi tiền các loại bảo thạch, trừ lần đó ra, tại một cái trong tử chén còn phát hiện mấy chục trương phong tồn lấy các loại pháp thuật quyền trục, hơn nữa bàn thí nghiệm thượng các loại Cao cấp luyện kim thiết bị, tổng thể kể tính toán ra, Vu Yêu tài sản giá trị quyết sẽ không ít hơn 50 vạn, nhưng mà này còn là do ở trước mắt ngoạn gia trong tay Kim tệ thiên thiếu. Nếu như có hi vọng lại vận hành cái một năm nửa năm, cái giá tiền này ít nhất còn có thể tăng lên gấp đôi.

Vu Yêu trong phòng thí nghiệm, tiểu đội bên trong mấy người giờ phút này chính các cứ góc, chìm đắm tại thành công trong vui sướng, Tịch Dương Thiên

Sử hai tay tất cả cầm một thanh tinh chui, neho mắt lại hoa si tựa như nhìn xem chúng phản quang, đạo tặc trong tay vuốt vuốt một con dao găm, tay kia cũng tại loay hoay lấy một bộ tinh xảo luyện kim dụng cụ, xích pháp sư tại chơi Bí Ngân điều, mà Phiêu Hốt Bạch Vũ, thì là đang không ngừng địa hướng mỗi người khoe khoang lấy hấn mới được cái kia điều đai lưng.

"Cự thần lực, huyết động Cự Ma hài cốt đai lưng, truyền thuyết trang bị, gia tăng 5 lực lượng 5 nhanh nhẹn; nước thuốc không gian 20; người cầm được thể lực gấp bội, 20% tỷ lệ tạo thành đập vụn tính cách đả kích; . . . Trông thấy chưa, đây chính là ta nhân phẩm kiên quyết biểu tượng!" Đây điều đai lưng thuộc tính quả thực là vì phối hợp hấn liệm nhận mà chế tạo. Đây như Tiểu Bạch khoe miệng đều cùng đã nhanh liệt đã đến cái ót: "Lúc này nhìn người làm sao đả kích ta!"

"A? Người muốn cho ta đả kích người?"

Tiểu Bạch lời của còn không có rồi, chỉ thấy bạch quang lóe lên tâm đó, Sơn Đức Lỗ trên người đã đổi lại một kiện đen kịt áo choàng, ngay sau đó Bàn tử trên cổ Hộ Thân Phù bỗng nhiên bắt đầu tỏa sáng, nguyên một đám mang theo nhân nhật ngân quang kỳ lạ phù văn, liền bắt đầu do Hộ Thân Phù nổi lên hiện, đón lấy chậm rãi bay tới không khí chung quanh ở bên trong, vòn quanh lấy Sơn Đức Lỗ xoay tròn.

Thời gian dần qua, theo trong không khí ký tự số lượng gia tăng, xoay tròn tốc độ cũng nhanh hơn, cuối cùng ký tự phảng phất vài đạo Ngân sắc dây xích giống như quay chung quanh tại béo Vu Sư chung quanh. Mà lúc này béo Vu Sư trên người cái kia kiện áo choàng màu đen, cũng bắt đầu sinh ra biến hóa. . .

(hôm nay cuối cùng thi xong thử rồi, thể nhưng mà giống như cảm giác có chút tìm không thấy rồi. . .)

Bạn đang đọc truyện *Vong Linh Pháp Sư Sơn Đức Lỗ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.